Rec. Gen., Classic.
Class. Lit. Graec
Biz. 11
int. 1

PHOTII

LEXICON

E DVOBVS APOGRAPHIS

EDIDIT

GODOFREDVS HERMANNVS.

ACCEDIT

IO. ALBERTII

INDEX

SVPPLETVS ET AVCTVS.

LIPSIAE
SVMPTIBVS SIEGFR. LEBR. CRVSII
MDCCCVIII

CHRISTIANO DANIELI BECKIO

POTENTISS. REGI SAXONIAE A CONSILIIS AVLICIS, GRAECARVM ET LAT. LITTER. IN ACADEMIA LIPSIENSI PROFESSORI P. O. ETC.

S. D.

GODOFREDVS HERMANNVS.

Par erat, Becki, vir illustris, ut, cuius liberalitate et humanitate factum esset, ut Photii lexicon ego edere possem, ei haec editio aliquod certe voluntatis meae grataeque mentis monimentum exstaret. Quare Tibi Photium misi, Tuum illum verius, quam meum: quem ita velim accipias, ut magis me opportunitatem, qua Tibi animum significarem meum, praetermittere noluisse, quam hoc leve munusculum favore illo atque amicitia, cuius iam ab longo tempore et plurimis et maximis me documentis ornasti, dignum iudicasse existimes: praesertim quum multo minus operae, quam quemquam exspectaturum puto, ad hunc librum adhibuerim. Quod quomodo factum sit, exponam. Ego enim quum rogatu bibliopolae aliquid adnotationum addere lexico, quod Zonarae adscribitur, constituissem, mox, ubi videram, quantum studii atque operae huic rei impendisset Tittmannus, V. S. R. melius consultum iri doctis hominibus putavi, si harum adnotationum loco diu desideratum lexicon Photii exhiberem. Quod etsi non eram nescius fore, qui neque aliter, quam ex ipso codice Galeano, neque sic commentariis destitutum edi debuisse censerent, tamen etiam futuros sperabam, qui utcumque edito uti, quam usu eo prorsus carere mallent, praesertim si cognovissent, his, quae in notis ad Hesychium ex eo lexico

proferuntur, non posse ubique fidem haberi. Adnotationum autem copia librum augere nec volebam, quum propter alias caussas, tum quod hic liber ipse appendicis loco esset, nec, si voluissem, per temporis brevitatem potuissem. Habet vero editio nostra hanc certe commendationem, quod, quum e duobus ducta sit exemplaribus, altero eiusdem originis, cuius apographum illud Wolfianum est, ab Albertio tractatum, altero longe et accuratiore et pleniore, non modo ea, quae hactenus tamquam Photii verba ferebantur, plurimis in locis emendatius scripta leguntur, sed etiam comparatione utriusque exempli et fontes multorum apparent errorum, et mutuum paratum est restituendae genuinae lectioni auxilium. Alterum horum apographorum, quod e Regia bibliotheca, quae Dresdae est, Tittmanno commodatum fuerat, a diversis manibus scriptum, quum aliis in rebus fere consentit cum exemplo Wolfiano, tum eamdem, quam illud, lacunam habet, omissis omnibus, quae post vocabulum ὑμενῶδες p. 454. usque ad χοροῦ ἵστασθαι p. 475. leguntur. Hoc apographum littera D indicavi. Alterum, quod tu, Becki, e praestantissima Tua bibliotheca mihi utendum concessisti, littera B significatum, fere ubique sequutus sum. Hoc exemplum, etsi a duabus manibus scriptum, quarum una, paullo minus fida, scripsit ea, quae

sunt ab initio ad p. 87. ante ἰσηγορεῖ, et historiam de Polydamante Scotussaeo in fronte libri, quae inserta est post v. ποινάν, altera omnia ab ἰσηγορεῖ p. 87. usque ad finem, tamen ut nitidissime scriptum est, ita etiam accuratissime scriptum videtur, quippe non modo multis in locis altero apographo plenius, sed etiam nunc compendiis, quae sunt in codice ipso, ubi ambigua videbantur, servatis, nunc notato in margine, ubi in codice aut vacuum spatium, aut aliud quidpiam esset, quod memoratu dignum iudicari posset. Quod nisi Tua liberalitas hoc praestantissimo libro me adiuvisset, omnino non essem ausus Photium edere. Haec igitur apographa ita sequutus sum, ut ubique eorum quamvis vitiosam saepe scripturam fideliter servarem, nec nisi rarissime aliquid mutationis admitterem: quod ubi factum est, sic est factum, ut minus verear ne factum, quam ne plerumque non factum reprehendi possit. Ita enim existimabam, qui Photio uterentur, malle debere singula quemadmodum apud eum scripta essent, quam emendata cognoscere. Sunt autem plerique errores ex eo genere, ut non possint nisi imperitissimos fallere, veluti quum p. 385. in v. σκιρὸν legitur μεθ' οὗ φερομένῳ ἐξ ἀκροπόλεώς ἐστιν ἄτοπον: ubi quis tam hebes sit, qui non videat Photium scripsisse μεθ' οὗ φερομένου ἐξ ἀκροπόλεως ἔς τινα τόπον? Praeterea, quum ple-

raque omnia, quae Photius habet, etiam apud Suidam, Hesychium, Harpocrationem, Timaeum, Etymologum, aliosque exstent, his sponte usurum confidebam, qui Photium inspiceret: quare plerumque ne commemorandos quidem hos scriptores putavi. Caeterum ut omnia quam accuratissime exprimerentur, et Godofr. Henr. Schaeferi diligentia curavit, et ego ipse operam dedi. Quo aegrius fero, quod in primis XXXII. pagellis quaedam neglecta sunt, mea quidem ipsius, sed excusabili culpa. Nam mihi quum, ut scis, equus, in loco glacie lubrico lapsus, pedem contudisset, in lectulo reclinatus scripsi has paginas, non sine molestia nunc utrumque Photii exemplum comparans, nunc adiacentia Hesychii et Suidae versans volumina. Erroribus tamen, simulatque plagulas relegissem, animadversis, in omni reliquo lexico Io. Frider. Aug. Seidlerum, eruditum iuvenem, a quo librum de anapaestis tragicorum exspectamus, adhibui, quo Photium e Tuo exemplo recitante meum apographum recognoscerem. Istos igitur primarum paginarum errores hic emendatos dedi.

P. 9. v. 2. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὦ ὄρθρον e B.
P. 9. v. 15. τὸ ᾱ δηλοῖ μὲν καὶ στέρησιν e B.
P. 10. in v. Ἄαπτον, e B. τὰς ἀπτοήτους.
P. 11. e B. Ἀγχίσποροι.
P. 12. e B. Ἀγών· ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ.
Ibid. in v. Ἀγῶνα, e B. προελθὼν pro προσελθών.
P. 13. littera E in B. ita incipit . . . μοι οἱ μὲν δέκα. In eodem articulo e B. D. legendum ἀπὸ ιή ἔτους μέχρι ξ.

P. 15. in v. Ἐρανίσαι B. habet παρά τινος pro ἀπό τινος.

P. 17. in v. Ἐρίῳ στέψαντες B. habet περιθέντες.

Ibid. in v. Ἑρκόπεζα B. τὸ μὴ ὑπερβκίνεσθαι δύνασθαι.

Ibid. in v. Ἑρμαῖ B. habet Καλλικράτης pro Καλλίστρατος. In eodem articulo καὶ addit ante Ἱππάρχειοι.

Ibid. in v. Ἑρμαῖον B. habet τιθεμένων pro τεθειμένων.

P. 18. in v. Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι B. habet: Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι. Φιλόχορος λέγει, ὡς οἱ etc.

Ibid. in v. Ἑρμοῦ κλῆρος scribe ἀνελκόμενος.

Ibid. in v. Ἕρμος B. habet Διονύσιος καὶ οὐδετέρως λέγει.

P. 19. in v. Ἐρρέι B. κατέπιπτεν.

Ibid. in v. Ἔρυγμα B. habet Ἔρυμα.

P. 20. in v. Ἐσάλευε B. addit τὰ ante κουφότατα. Ibidem mox scribe ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων.

Ibid. pro Ἐσδραμύλιζεν B. habet Ἐσδραγύλιξον.

Ibid. post Ἐσθήματα, ἱμάτια B. addit hanc glossam: Ἔσθλα, ἀγαθά.

Ibid. in v. Ἐσκήνησεν B. ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν.

P. 21. v. 3. B. omittit τοὺς. Ibidem v. 11. post ἴσον εἶναι B. addit: πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι.

P. 22. in v. Ἐστόμφωσεν B. ante ἐν τῇ οἰκίᾳ addit ταὶ.

Ibid. scribe Ἐστορέσθη. Ad hanc glossam B. in marg. ἔναδε.

P. 23. ante Ἐς Φοινικίδας καταξάναι B. addit hanc glossam: Ἔσφηλε, κατέβαλε.

Ibid. in v. Ἐς Φοινικίδας καταξάναι B. habet ἐν Φοινικίσι παρετάττοντο.

Ibid. in v. Ἔσχατος Μυσῶν B. habet τὴν Αἰολίδα περὶ τοῖς ἐσχάτοις.

P. 24. ante Ἐσχεδίαζον addit B. hanc glossam: Ἔσχε, κατέπαυσε.

Ibid in v. Ἑταιρία B. ἑταιρίσεως.

P. 26. omittit B glossam Εὐάγωγον, εὐχερές.

Ibid. scribe Εὐγενέστερος Κόδρου.

P. 28. in v. Εὐηνιώτατα B. omittit ὁ ante πρᾶος.

P. 29. in v. Εὐήτριον B. habet εὐφυές pro εὐνφές.

Ibidem in v. Εὔθρυπτα B. οἰνωβεβρεγμένοι.

P. 30. in v. Εὐθυβρήμων B. ἑτοιμολόγος.

P. 32. in v. Εὐμολπίδαι B. ἐγένοντο pro ἐλέγοντο.

Indicem scriptorum, qui a Photio citantur, quum edidisset Io. Albertius, additum glossario Graeco in sacros novi foederis libros, non putavi eum indicem ab hac editione Photii abesse debere. Itaque eum integrum, nulla facta mutatione, dedi, sed sic, ut et ea adderem, quae Albertius in apographo Wolfiano non repererat, et nomina adiicerem etiam gentium, quarum dialecti memorantur. Haec additamenta his signis [ ] ab Albertii verbis distincta sunt. Vsum autem hic index et-

iam eum praestabit, ut lectores ex eo non modo quae omissa fuerint in apographo Wolfiano, sed multis etiam in locis, quae ibi scripturae diversitas exstet, intelligant. Volueram equidem illos quoque veterum scriptorum locos, ad quos non nominato auctore Photium respicere animadvertissem, in hunc indicem coniicere: sed quum neque in omnibus locis hoc me effecturum sperarem, et ea accessione index ad nimiam molem excreturus videretur, (sic vel sola Homericarum explicationum notatio aliquot paginas implevisset) malui fines eos, quos Albertius sibi descripserat, non transgredi longius, quam supra factum esse dixi.

Vides, Becki, quid consilii in edendo Photii lexico sequutus sim: quod ut a Te, peritissimo iudice, probari cupio, ita, quacumque re potero, operam dabo, ut, quanti Te, Tuamque amicitiam, cuius hic Photii liber egregius testis est, faciam, nullo non tempore intelligas. Vale.

Φ Ω-

Φ Ω Τ Ι Ο Υ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Φωτίου[1] τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγὴ, αἳ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορσι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν ἐπὶ[2] χρείαν. Προσπεφώνηται δὲ Θωμᾷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντι τοῦ Λυκοταμίου[3] οἰκείῳ μαθητῇ.

Πρόλογος τοῦ Λεξικοῦ, δι' ὧν[4] ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραΐζονται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν[5] νέμεται ἔθνος εἰς τὸ ὠφελιμώτατον[6] τοῖς βουλομένοις προσέχειν, Διογενιανῷ συνελέγησαν. εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι· ἀλλ' οὖν ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι τῶν προτέρων . . . . . καῖον κεχρῆσθαι συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ στοιχεῖον ἐποιησάμην· οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστάς· ἐπεὶ μηδ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασι τῶν ἁρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου Φράσει παντελῶς ἀπέσχοντο[7] . . . . . τὴν παροῦσαν τῶν λέξεων συναγωγὴν ἀκριβέστε-

1. B. ἡ Φωτίου.
2. B. εἰς.
3. B. Λυκοπα.'. . . υ.
4. In B. supra scriptum οὗ.
5. Sic B. In D. πολιτικόν.
6. B. ὠφελιμώτατον. D. ὠφελώτατον, supra scripto ῖσ. Vide Ruhnk. praef. ad Hesych. p. XI.
7. B. omittit verba ἀλλ' οὖν ὅσα γε — ἀπέσχοντο, cum hac adnotatione: *caetera paginae atramento deturpatae legi non possunt.*

ρον ἂν εἴης ἐποπτεύων, πότερον κομψευομένη[8] μᾶλλον ἢ τὸ μέτριον τιμῶσα ἡ ὑπόσχεσις προοιμιάσατο· ἀλλὰ γὰρ προσθείην ὡς οἶμαι καὶ πονοῦντί[9] σοι περὶ τοὺς ῥητορικοὺς καὶ συγγραφικοὺς λόγους ἢ[10] τῶν λογάδων[11] λέξεων μελέτη τὴν ἐπὶ τοῖς ῥήμασι δύναμιν σοφωτέραν μᾶλλον ἐπιμαρτυρήσειεν. . . . . περίφρασίς ἐστιν, ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων οὐ πολλὰ, ἀλλὰ ἕν τι δηλοῦται· οἷον, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου, υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως[12] ποτε βαρυκάρδιοι. . . . . .

8. Sic B. In D. κομψομένη.
9. B. περινοοῦντι.
10. In D. supra scriptum εἰ.
11. In D. supra scr. ην, i. e. λογάδην.
12. Sic B. et supra scr. in D. qui ὅς, punctis deleri iussum.

BIBLIOTECA APOSTOLICA VATICANA

Λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον, δι' ὧν ῥητόρων τε πόνοι καὶ συγγραφέων ἐξωραΐζονται μάλιστα.

A.

Ἄ, τὸ ἄλφα περισπασθὲν δηλοῖ τὸ εἶδε, οὕτως γὰρ Καλλίμαχος κέχρηται· δηλοῖ δὲ τὸ ὦ ἄρθρον, ὡς Ὅμηρος· ἃ[13] δειλοί· βραχέως δὲ καὶ δασέως ἐνφερόμενον, ἄ τινα σημαίνει· παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια· καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ τὰ ἑαυτοῦ· τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.[14] τάσσεται δὲ καὶ τὸ ἃ[15] ἀντὶ τοῦ ὧν, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ· πράξασ' ἃ μέλλω[16] καὶ τυχοῦσα ἃ βούλομαι. οὕτως δὲ καὶ Σοφοκλῆς, λέγων, αἰτεῖς[17] ἃ τεύξῃ. εἰ δὲ ψιλωθείη περισπασθὲν τὸ νῦν σημαίνει. βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικήν. οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις οὖσα καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελῆ παριστᾷ διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανόμενον[18] λέξεως τὸ α δηλοῖ καὶ στέρησιν, ὥσπερ τὸ ἄνανδρον, ἄκακον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ, ἀχανὲς πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ, ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤτοι μήτρας· καὶ τὸ κακὸν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα.

Ἃ ἄ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα. δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὥς φησι Διογενιανός.

Ἀά,[19] σύστημα ὕδατος.

Ἀαγὲς, ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖν, ἀσιτεῖν.

Ἀάλιον, ἄτακτον, ἀκρατές.

Ἄαπτον, ἰσχυρὸν, βαρὺ, χαλεπόν. οἱ δὲ ἄπληστον· καὶ χεῖρας ἀάπτους, μεγάλας, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐχ ἅψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθείη, τοὺς ἀπτοήτους· οἱ δὲ ἄαπτον, ἄπειρον, ἀπέραντον.

Ἀάπτους, οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο. οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπράκτους. οἱ δὲ τὰς ἀνεμ-

---

13. D. ὦ. B. infra ante ἀγχίνοια haec habet: *in marg.* ὅτι ᾱ ὡς αὐτοτελὲς παραλαμβανόμενον σημαίνει ζ. διαφόροις πνεύμασι καὶ τόνοις ὑποβαλλόμενον. ὡς δὲ μέρος λέξεως ε.

14. D. in marg. ἱκέσθαι.

15. B. τάσσεται δὲ τὸ ἃ καί.

16. D. ἃ μελλε.

17. B. αἰ τρεῖς.

18. D. παραλαμβανομένη.

19. Sic B. In D. ἄ, ἄ.

Φεύκτους καὶ χαλεπάς. Ἀππίων δὲ δασύνει, βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι, ἂν οὖν ἄν τις αἴτοι, ἢ[20] τὰς πολλοῖς προσπελαζούσας.[21]

Ἄασαι τέσσαρα σημαίνει, κορέσαι, καθυπνῶσαι, βλάψαι, λυπῆσαι.

Ἀγχίνοια, σύνεσις.

Ἀγχίνους, συνετὸς, ὀξὺς τὸν νοῦν.

Ἄγχιστα, ἔγγιστα.

Ἀγχιστεία, συγγένεια, καὶ ἀγχιστεῖς, οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν ἢ[22] ἀνεψιῶν καὶ θείων, κατὰ πατέρα ἢ μητέρα ἐγγυτάτω[23] τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατὰ ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται.

Ἀγχίσπορος, ἐγγὺς γένους.

Ἀγχιστίνδην, οἱ κατὰ ἀγχιστείαν, ὥσπερ ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην ἐπιρρηματικῶς.

Ἀγχίστροφοι, συστραφέντες, ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι.

Ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων, ὁ ὅμορος.

Ἀγχοῦ, ἐγγύς.

Ἀγχωμάλου,[24] τῆς ἴσης, τῆς ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ.

Ἀγωγὴ, ἀναστροφὴ, τρόπος, ἢ ἡ κομιδὴ, καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος.

Ἀγωγεῖ, τῷ ἱμάντι, ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὃ καὶ φυτὴρ καλεῖται.

Ἀγωγεὺς, ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτως ΣοΦοκλῆς.

Ἀγώγιον, τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης,[25] οὕτως Ξενοφῶν.

Ἀγώγιμος, ἄγων, ἀγόμενος.

Ἀγωγίμων, Φορτίων ἐμπορικῶν.

Ἀγωγὸν, ἑπακτικόν.

Ἀγωγοὺς, προπομπούς.

Ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀγωνιστική.

Ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγών.[26]

Ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν.

Ἀγωνιᾷ, κινδυνεύω.

Ἀγὼν, ὄνομα κύριον, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ, σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν, καὶ τὸ ἄθροισμα, καὶ τὸν νεὼν, ἔνθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἀθροίζεται τὸ πλῆθος.

Ἀγῶνα, καὶ Ὅμηρος τὸν τόπον αὐτὸν, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Θουκυδίδης δ. προσελθὼν εἰς τὸν[27] ἀγῶνα, ἀνέβησε τὸν ἡνίοχον.

Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνησαμένων εἰς σκῆψιν.

Ἀγωνιᾷν. Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, καὶ ἀγωνιῶντες ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι, ὁ αὐτός.

Ἄγωνος, κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ[28] ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.

Ἀγωνοθέτης, ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς, ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς[29] γυμνικοῖς.

Ἀγῶνα, τὴν συναγωγὴν, οὕτως ΑριστοΦάνης.

Ἀδαγμὸς, ὀδαξησμὸς,[30] ὅπερ ἐστὶ κνησμός. οὕτως ΣοΦοκλῆς.

Ἀδαήμονες, ἄπειροι.

Ἀδαμάντινα, στερρά.

Ἀδαξῆσαι, τὸ κνῆσαι, οὐκ ἐν τῷ ὀδαξῆσαι.[31] καὶ ἀδαχεῖν,[32] τὸ κνήθειν.

ἀδαχεῖ[33] γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀθ χώρα, ἐκλέγει τ' ἀεὶ,

ΑριστοΦάνης ἐν Ὀλκάσιν.

Ἄδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτείνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

Ἄδδιξ, μέτρον τετραχοίνικον. οὕτως ΑριστοΦάνης.

Ἀδεὲς δέος· τάσσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ Φοβερὰ Φοβουμένων· ἢ ἀσΦαλὲς, οὐ Φοβερόν.

Ἀδέητος, ΑντιΦῶν, ἀντὶ τοῦ ἀνενδεής.[34]

Ἀδείματα, ἄΦοβα.

Ἀδεκάστως, ἀμερίστως, δικαίως, ἀδωροδοκήτως, ὀρθῶς.[35]

---

20. B. καί.
21. D. ἀπροσπελαζούσας.
22. B. καί.
23. D. supra scr. οι.
24. D. ἀγχώμαλα.
25. B. τὴν ἁμάξην.
26. B. ἀντιγωνιᾷ, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.
27. D. omittit τόν. Thucyd. V, 50.
28. B. omittit ὁ.
29. D. omittit τοῖς.
30. D. ὁ δεξησμός.
31. D. ὀδεξῆσαι. Scribe ἐν τῷ ο, ὀδ.
32. D. ἀδακεῖν.
33. D. ἀδακεῖ. Mox B. ἀ[9]χῶρα, D. ἀ[9] χώρα.
34. B. ἀνενδέητος.
35. Postrema duo vocabula in B. a praecedentibus seiuncta, tamquam si ἀδωροδοκήτως per ὀρθῶς explicetur.

Ἀδεκατεύτους, ὧν οὐκ ἀνατίθεται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς.

Ἀδελφίζειν, τὸ ἀδελφόν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς καλεῖν. οὐ μόνη ἡ κωμῳδία, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῇ λέξει ταύτῃ χρῶνται. οὕτως Ἰσοκράτης.[36]

Ἀδημονεῖν, κυρίως μέν ἐστι τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν ἔν τινι δήμῳ ἢ χώρᾳ. Ὅμηρος.

Ἀδήν. τῶν ἐν τῷ σώματι γεγενημένων ἐστὶ τοῦτο. γίνεται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας, καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς σιαγόνας. ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις, καὶ δασύνεται παραλόγως, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός.

Ἄδην, τὸ ἅλις. Πλάτων πολλαχοῦ κέχρηται. ἢ εἰς κόρον. ἱκανῶς. ἀρκούντως, ἐν Χαρμίδῃ· ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εἴχομεν.

Ἀδημονιῶν, ἀγωνιῶν.

Ἀδήριτος, ἄμαχος.

Ἀδηφάγος, ἀθρόως ἐσθίων· πολυφάγος· γαστρίμαργος.

Ἀδηνέως, ἁπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν.

Ἀδηφάγον ἅρμα. τὸ τέλειον.

Ἀδηφάγοι τριήρεις. αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο. ἢ ἔχουσαι τὰ πληρώματα ἐντελῆ. καὶ ἀδηφάγα ἅρματα, τὰ μεγάλα καὶ τέλεια. καὶ ἔστι πεποιημένον ἀπὸ τοῦ ἄδην ἐσθίειν, ἤτοι δαψιλῶς.

Ἀδηφάγοι τριήρεις λέγοιντ' ἂν αἱ ἐντελόμισθοι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν.[37]

Ἀδήωτον, ἀπόρθητον, ἀπραίδευτον.

Ἀδηφάγοι. ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο. ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης. ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σοφοκλῆς καὶ ἀδηφαγεῖν Ἕρμιππος. ἀλλὰ καὶ ἀδηφάγον εἶπεν Λυσίας τὴν τέλειον μισθὸν λαμβάνουσαν τριήρη. Ἀλκαῖος δὲ ὁ κωμικὸς καὶ τοὺς πότας λεγομένους λύχνους ἀδηφάγους ἔφη χαριεντισάμενος. καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο, καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις. οὕτως λέγουσι δέ τινες καὶ τὸν ἱερὸν λόχον ἀδηφάγον.

Ἀδίαντον, ξηρὸν, ἄβροχον ἢ φυτὸν παρὰ ὕδασι φυόμενον τὸ καλούμενον πολύτριχον.

Ἀδιάφθορον, ἄμωμον. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός. ὡς Μένανδρος. καὶ μὴν ἀδιάφθορον τὸ μηδὲ μιᾷ ὑποκείμενον φθορᾷ, ὡς Πλάτων ἐν τῇ περὶ ψυχῆς. ὁπότε δὴ τὸ ἀδιάφθορον καὶ ἀθάνατον οἴχεται. λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μὴ παρακεκινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν νόμων ε'. ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν. προάγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιῤῥηματικῶς. ὡς Αἰσχίνης φησὶν, ἀδιαφθόρως.

Ἀδιαίτητος, ἀλλότριος, ἀήθης.

Ἀδιάκριτος, ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. . . . .

E.

. . . . . οἱ μὲν δέκα τὸν[38] ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ Φυλαί. ἕτεροι δὲ δύο. καὶ τοὺς[39] μὲν ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ νη ἐτους μέχρι ξ'.

Ἐπώνυμοι, οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες ἀστοὶ καὶ ξένοι χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς Φυλαῖς ἐτίθει ὀνόματα. Φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς Φυλὰς ἐξηγήσασθαι. ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς Φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια γραψάμενον κληρῶσαι. παρὰ οὖν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰς-

---

36. Post Ἰσοκράτης in D. signa lacunae, omissaque omnia, quae ad litteram α pertinent, exceptis quae infra in ἀδηφάγοι commemorabuntur.

37. Haec, ἐκ μεταφορᾶς — εἶπεν etiam in D. leguntur, in quo deinde iterum lacunae signa, omissis reliquis, quae ad litteram α pertinent.

38. B. omittit τόν. Pertinent haec ad ἐπώνυμοι.

39. B. τοῖς. In D. supra scriptum τεσσαράκοντα.

ηγοῦντο τοὺς νόμους, πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους, ἵνα ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγορεῖεν.

Ἐπωπτευκότων. οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει ἐποπτεύειν λέγονται.

Ἐπάχετο, ἐπεπορεύετο.

Ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ.

Ἐρανεμπόλεις, τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν.

Ἐρανεμπόλοι, ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες.

Ἐργάτης, Φίλεργος.

Ἐργασείειν,[40] ἐργατικῶς ἔχειν.

Ἔρανα, δῶρα.

Ἔρανον, ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.

Ἔρανος, ἐντολή, εἰσφορά, ἢ συλλογή, ἢ σπουδαιότερον.

Ἐρανίσας, Δημοσθένης, ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ[41] τὴν Φορὰν, ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων.[42]

Ἐρανιστὰς, ὡς ἡμεῖς καλοῦμεν.[43] Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· πρώην ἐρανιστὰς ἐστιῶν[44] ἤψησα ἔτνος.

Ἐρανίσαι, τὸ λαβεῖν ἔρανον ἢ συλλέξαι ἀπό τινος.

Ἐρανιῶν, ἐρανισθησόμενος.

Ἐραστρίαν καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν.

Ἐρατειχεύειν, στρατεύεσθαι.

Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπίστατεῖν, ταύτης εὑραμένης τὰς τέχνας.

Ἐργαστίτερον λέγουσιν.[45]

Ἔργα νέων, παροιμία τίς ἐστιν οὕτως προσαγορευομένη· ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

Ἐργίσκη, τῆς Θρᾴκης ἐστὶν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης.

Ἐργοκλῆς καὶ Ἐργόφιλος, στρατηγοὶ Ἀθηναίων.

Ἔργον εἰπεῖν, χαλεπὸν εἰπεῖν.

Ἐργολαβῆσαι λέγουσιν.

Ἔργον, ὁ μισθὸς, καὶ λαβεῖν ἔργον, τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν.[46]

Ἐργολάβοι, οἱ προϊστάμενοι τινῶν.

Ἐρεβίνθινος Διόνυσος, ἀντὶ τοῦ ζωμὸς, παροιμία. τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμὰς τῶν εἴτε χρηστῶν, εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων[47] παρεχομένων.

Ἐρέβινθος, αἰδοῖον.

Ἐρείδειν, τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς, ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως. Ταγηνισταῖς· ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῶν ἕψομαι.

Ἔρεσθαι, ἐρωτῆσαι,[48] πυθέσθαι.

Ἐρέσσειν, συντόνως ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Ἐρεσχελεῖν, πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ Φιλοσόφῳ, καὶ παρὰ Ἴωσιν. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς λέσχης.

Ἐρεσχελοῦντα, σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα καὶ οἷον ἐρίζοντα.

Ἐρετριακὸς[49] κατάλογος, ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν ψήφισμα τοὺς ὁμήρους καταλέξαι Ἐρετριακῶν[50] πλουσιωτάτων.

Ἐρεφθεὶς, ἐπιστεγάσας.

Ἐρήμη δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν, καταδικασθῇ.[51]

Ἐρήμην, ἀλῶναι.

Ἔρημον ἐμβλέπειν. ἀκίνητον καὶ νωθρὸν, οἷον, ὅταν[52] εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ.[53]

Ἔριθος, ἡ μισθοῦ ἔρια ἐργαζομένη.

Ἐρείκη, εἶδος φυτοῦ.

Ἐρικτῶν,

---

40. Hoc supra scriptum in D. in quo ἐργασίαν. B. ἐργασίην.

41. B. ἤ.

42. Hoc supra scr. in D. Vterque εἰσφέρειν.

43. B. καλοῦσιν.

44. D. εἰστιῶν. Statim B. ἥψησα.

45. Corayus in prodromo Gr. bibl. p. 283. haec praecedentibus iungens ita corrigit, Ἐργάτιν ἕτερον καλοῦσι.

46. Hinc defendi poterit vulgata lectio in Xenoph. Mem. Socr. I. 7, 2.

47. Pro hoc verbo in D. vacuum spatium punctis notatum.

48. B. ἐρώτησιν.

49. B. Ἐρετρικός. In D. adnotatum *Ol.* 84, 3.

50. B. Ἐρετρικτῶν.

51. Supra scripta in D. correctio κασ· i. e. κατακδικασθῇ.

52. B. ὅτ' ἄν, ut solet in Codd. scribi. D. ὅτ'.

53. D. Πολυείδῳ.

54. B.

Ἐρικτῶν, τῶν διχερικτῶν πυρῶν, καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀληλεσμένων, ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἑνὸς γεγονέναι· τοῦτο λέγουσιν ἔρρικτον.

Ἐριναίζειν, ὀλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν καὶ ἀγρίων συκῶν, ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι ψῆνες μετεισέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρπὸν, καὶ κρατύνουσιν αὐτὸν, ὥστε μὴ ἀποβρύῃναι τῶν ὀένδρων.

Ἐριούνιον παρόν. τὸ χθόνιον.[54]

Ἐρίπναι, αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι.

Ἐρικνώμενον.

Ἐρίῳ στέψαντες, ἀντὶ τοῦ στέμμα περιτιθέντες. Πλάτων πολιτείας ι.[55]

Ἐρκάνη, Φραγμός.

Ἔρκεσι, δικτύοις.

Ἔρκη, πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν.

Ἔρκειος, γενναῖος. λέγεται δὲ καὶ Ζεύς.

Ἔρξειν, ἰέναι.

Ἐρκείου Διός. ἕρκον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν. τὸν οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἱδρυσάμενοι Ἔρκειον Δία καλοῦσι.

Ἔρκειος Ζεὺς, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους[56] ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. μετὴν δὲ τῆς πολιτείας, οἷς εἴη Ζεὺς ἕρκειος.

Ἐρκόπεζα, τὰ περιτεθειμένα κλειθήδη[57] ξύλα, πρὸς τὸ μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.

Ἑρμὰν, ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης.

Ἑρμαῖ, Μενεκλῆς ἢ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι. ἐκαλοῦντο δέ τινες Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου.

Ἑρμαῖον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν.

Ἑρμαφρόδιτος, ἢ τὸν ἀμφότερα ἔχοντα τὰ μόρια ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν Φασίν·[58] ἢ τὸν αἰσχρῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα.

Ἑρμῆς τρικέφαλος.

Ἑρμῆς στροφεὺς, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος, ἀπὸ τοῦ στροφέως τῆς θύρας.[59]

Ἑρμῆς τετρακέφαλος, ἐν Κεραμεικῷ Τελεσαρχίδου ἔργον.

Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι. Φιλόχορος λέγει, ὅτι οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς Φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα.

Ἑρμίας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος.[60] οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην, καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ Φιλοσόφῳ.

Ἑρμῆς, πόσεως εἶδος, ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος[61] καὶ Διὸς σωτῆρος.

Ἑρμιοι καὶ ἐξ Ἑρμοῦ τῆς Ἀκαμαντίδος Φυλῆς.

Ἑρμιόνη. χωρίον ἄσυλον, ἢ πόλις, ἡ ἐν Πελοποννήσῳ ἔχουσα ἱερὰ Δήμητρος καὶ Περσεφόνης ἄσυλα.[62]

Ἑρμοκοπίδαι, οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ αἰδοῖα ἀποκόψαντες. Φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην, συμπράττοντα Κορινθίοις τοῦτο πρᾶξαι.

Ἑρμοκοπίδαι. οὕτως ἐπλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἑρμῶν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἑρμοῦ κλῆρος, ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος. εἰώθεσαν γὰρ κατὰ τιμὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας, καὶ πρῶτον ἕλκειν[63] αὐτόν. ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τοῦτον.

Ἕρμος, δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος. Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει, τὸ Ἕρμος, ὡς ἔρκος.

Ἑρμώνιος χάρις, ἡ κατ' ἀνάγκην διδομένη.

Ἐρόμενος, ἐρωτῶν.

Ἐροιάδαι. οἱ Ἐροιάδαι, δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποδοωντίδος Φυλῆς.

Ἕρπει, βαδίζει τῇ κοιλίᾳ.[64]

Ἕρπην[65] πάθος ἐστὶ χαλεπόν. ἀπὸ τοῦ ἕρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος. ἤτοι ὑπονέμεσθαι.[66]

---

54. B. πάρον τὸν χθόνιον. Vid. Hesych.
55. D. Πολιτικός. V. Kust. ad Suid.
56. B. ἔρκους. D. ἕρκον.
57. Sic B. punctis subscriptis, et D. in marg. cum adnotatione, *an* κλειθρείδη. In textu κλειθείδη.
58. D. omittit Φασίν.
59. D. ἀπὸ στροφέως τῶν θυρῶν.
60. D. τρίπατρος. Deinde B. οἰκεῖος.
61. D. omittit δαίμονος.
62. D. ἄσυλος.
63. D. ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχανεν δ.
64. B. τῇ κοιλίᾳ βαδίζει.
65. B. ἕρπινη.
66. D. omittit duo postrema verba.

Ἑρπύζων, ἐκ μεταφορᾶς, βαδίζων.
Ἔρρε, φθείρου. ἀπαλλάττου.
Ἔρρει, καταπίπτει.
Ἔρρειν, φθείρεσθαι.
Ἐρρέτω, οἰμωζέτω, φευγέτω.
Ἔρρηκε, φθείρεται.
Ἐρρήσεται, φθερεῖται, καὶ ἐρρήσας, φθαρείς.
Ἐρρηνοβοσκὸς, ὁ προβατοβοσκὸς ἐν Τυροῖ β' τοῦ[67] Σοφοκλέους. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην.
Ἐρρήσεις, μετὰ βίας εἰσελεύσῃ.
Ἐρρήσαντο, ἐψηφίσαντο.
Ἔρριον, εἰς φθοράν. Εὐριπίδης.
Ἔρριον, τάχιον.
Ἐρριπίζετο, ἠύξετο,[68] ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο. κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται.
Ἐρρόντων, φθειρέσθωσαν.
Ἐρρώγασιν, ἐσχίσθησαν.[69]
Ἐρρωγότες, διεσπασμένοι.
Ἔρρων, μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ πορευόμενος.
Ἐρρωπίζομεν, εὔμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν. ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.
Ἐρρώσαντο, ἐπερρώσθησαν.[70]
Ἐρρῶσθαι φράσας, οἰμώζειν εἰπών, κατεγνωκώς.
Ἐρσήεις, πρόσφατος. ἔννυγρός τε καὶ[71] ἁμόλυντος.
Ἐρσήεντα, δροσώδη. καὶ ἁπαλὸν, νεαρόν.[72]
Ἐρυγγάνειν, ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι.
Ἐρυθαίνει, πυρρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον.
Ἐρυθραῖοι, οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρᾶς καλουμένης.
Ἔρυγμα, φύλαγμα καὶ τεῖχος.
Ἐρυμνὴν, ἠσφαλισμένην.
Ἐρυσίβη, θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπόν. τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν. ἢ ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου.
Ἐρυσμὸν, λάχανον, οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσιν αἱ κυοῦσαι γυναῖκες.
Ἔρυσος, σπυρίς.
Ἐρύσταζεν, εἵλκεν.
Ἐρύσιμον, ἑλκύσιμον.
Ἔρυφον, οὐκ ἐρρύφησα.[73]
Ἐρχθέντα, ὕδατι ἀποπνιγέντα.
Ἐρχίαθαι, Ἐρχία,[74] δῆμος τῆς Ἀττικῆς.
Ἐρωδιὸς, ὀρνέου εἶδος.
Ἐρώμεθα, ἐρωτήσομεν.
Ἐρωμαί σε, ἐρωτήσω σε.[75]
Ἐρῶν, ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν.
Ἐσάλευε καὶ ἀπεσάλευε. τοῦτο καὶ ἐπὶ νηῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει. τὰ δὲ δὴ[76] πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ πελάγη[77] ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπου, ὡς τὸ, ἐφ' ἑνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευε. σημαίνει δὲ . .
. . . . . .
Ἔσβη, ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.
Ἐσδρακμύλιζεν, ἔδρακε.[78]
Ἐσέφθην, τὸ ἐσεβάσθην. Σοφοκλῆς.
Ἐσθήματα, ἱμάτια.
Ἐσθοντες, ἐσθίοντες.
Ἔσθος, ἱμάτιον.
Ἐσθ' ὅτε, ἔστιν ὅτε.
Ἐσίνοντο, ἐβλάπτοντο.
Ἔσκαλεν, ἐσκάλευεν, ἐσάλευεν, ἠρεύνα.[79]
Ἐσκήνησαν, ᾤκησαν.
Ἐσκληκότα, προσλιπαροῦντα, προσεσκληκότα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηρινομένων.
Ἐσκοπεῖτο, ἀνεσκόπει.
Ἐσκοπίαζε, περιέβλεπεν.
Ἐσκορδισμένος, παρωξυμμένος, ἀπὸ τῶν σκορόδων. μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων, τῶν διὰ τὴν νόσον χριομένων σκόροδα.
Ἐς κόρακας, εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον.
Ἐς κόρακας, Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν. περὶ δὲ τὸν Παγασιτικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκά-

---

67. Articulum B. omittit. D. ἐν σατυροι β.
68. D. ηὔξητο.
69. B. εὐχίθησαν.
70. B. ἐπωρώθησαν.
71. Pro τε καὶ in B. puncta, et adnotatum, codicem attritum esse, ut legi non possit.
72. D. νεκρόν.
73. B. ἐῤῥόφησα.
74. D. Ἐρχίαδαι.
75. Pro his quatnor verbis D. ἔρω. . .
. . . .
76. D. omittit δή.
77. D. πελάγη.
78. B. εἴσδρακε.
79. D. ἠρέμα.

κων γυψωθέντας κόρακας ἰδόντες περιπετομένους, τοῦ Ἀπόλλωνος ᾤκησαν χωρίον Κόρακας. ὕστερον δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτοὺς, τοὺς φυγαδευομένους εἰς αὐτὸ ἔπεμπον. οἱ δὲ ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυνατικοῦ τῶν ἀνθρώπων[80] ὄντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ,[81] λοιμοῦ κατασχόντος, καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας ἐᾶν ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ, Φεῦγ' ἐς κόρακας. ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς, κολοιὸν μέγαν νομίζοντα[82] τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, ἡττηθέντα δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποστρέψαι. τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν λέγοντας, Φεῦγ' ἐς κόρακας. Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς, Φεῦγ' ἐς κόρακας.

Ἔσρα. Ἀριστοτέλης, ὅπερ Θεόφραστος μίσχον. ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων.

Ἔσμος, πλῆθος,[83] ὄχλος, κυρίως τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ ἅμα πετομένας[84] ἴεσθαι.

Ἐσμυρνισμένον, σμύρνῃ ἐπεστυμμένον. μύρον γὰρ παρὰ τὸ τῇ μοίρᾳ συνέψεσθαι.

Εἰς ὀλβίαν, ὡς εἰς μακαρίαν. τὸ εἰς ᾅδου.

Εἰς ὀψιγόνους, τοὺς μετὰ ταῦτα.

Ἐσπαρίζειν, οὐκ ἐσκαρίζειν.

Ἐσπάθα, σπάθῃ ὕφαινεν, ἢ διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.

Ἐσπαθᾶτο. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο περὶ[85] τὴν σπάθην. ἢ τὸ ἐρρίπτετο ἢ διεκόπτετο, ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο. ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα.

Ἐσπέραν λέγουσι τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν, καὶ ἀφ' ἑσπέρας, οὐκ ἀφ' ἑσπέρου.

Ἔσπερον κέλευθον, ἑσπέριον ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν.

Ἔσπεται, εἰπεῖν ποιήσαντες.[86]

Ἔσταλκεν, ἐμείωσεν.

Ἐσταθευμένον, τὸ κεχλιασμένον τῷ πυρί. καὶ σταθεῦσαι διὰ τοῦ θ,[87] οὐχὶ στατεῦσαι.

Ἔστ' ἂν, ἕως ἄν.

Ἐστηλιτευμένον, ἀναγεγραμμένον.

Ἐστῆξι, τὸ μέλλον λέγουσι καὶ ἔστηξε, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις.[88]

Ἑστιᾶν, τρέφειν, καὶ ἑστιᾶσθαι, τρέφεσθαι, εὐωχεῖσθαι.

Ἑστία, δίαιτα, οἴκησις, βωμὸς, χυτρόπους, ἐσχάρα.

Ἑστιατορία, ἑστίασις.

Ἑστιάτωρ, ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν· δαιτυμόνες δὲ[89] οἱ ἀριστηταί.

Ἑστίαι θύομεν,[90] ἀφ' ὧν οὐκ ἔξεστι μεταδοῦναι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν. ἢ ἐφ' ὧν οὐκ ἐνφέρεται ἀπὸ τῆς θυσίας.

Ἐς τί ἔτι, μέχρι τινός.

Ἔστιν, ἡ πρώτη ὀξεῖα, ἐπειδὰν ἀποφαινώμεθα αὐτοὶ περὶ τοῦ ὑπάρχειν τί. ἔστι πόλις Ἐφύρη. ὅταν δὲ πρὸς ἐρώτησιν ἀποκρινώμεθα, τὴν ὑστέραν[91] ὀξυτονητέον.

Ἑστιῶν, ἀριστοποιῶν.

Ἐστόμφασεν, ἠλαζονεύσατο, ἢ σπάθῃ καθύφηνεν ἀντὶ τοῦ διέφθειρεν ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Ἐς τὸν λιμένα, ὅτ' ἂν γὰρ ὁρῶνται ἀπὸ τῆς πόλεως,[92] σφοδρότερον ἐρέσσουσιν. ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ ἐλλιπές. Ἀττικοὶ ἐς τὸν λιμένα. λείπει γὰρ ἰσχυρῶς.[93]

Ἐστρωμνημένος, ὁ ἐν τῇ στρωμνῇ μένων.

Ἐστορέσθη, ἐστρώθη, ὠμαλίσθη.

Ἐσφάλιζεν, ἠσφάλισεν, ἔσφηλεν, ἔθηεν· οὕτως τὸ πέδαις δῆσαι, πεδῆσαι.

Ἐσφηκωμένον, ἐσφιγμένον. ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἳ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι. ἔνθεν καὶ ὁ σφήν. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι· τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τῇ σαρκώσει, τετράπτεροι[94] γὰρ νῦν.

80. Suid. recte δυσοικιστικοῦ τοῖς ἀνθρώποις.
81. D. ἔφη.
82. B. νομίσαντα.
83. B. πληθύς.
84. D. πετομένους.
85. D. πρὸς.
86. B. ποιήσαντας.
87. D. θεοῦ.
88. B. οὕτως.
89. D. καλῶν δαιτυμόνας. καὶ.
90. D. ἑστιαθεύομεν.
91. D. τῇ ὑστέρᾳ.
92. D. omittit ἀπὸ τῆς πόλεως.
93. B. ἰσχυρὸς et paullo ante Ἀττικός.
94. Sic B. ut Etym. M. In D. τετράπεροι. Albertius ad Hesych. T. I. p. 1472. e

τον ἐν δεσμώμασι σΦηκοὶ κελαινόῤῥινες. Ὅμηρος, χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσΦήκωντο.

Ἐς Φοινικίδας καταξάναι, αἱματόῤῥυτον ποιῆσαι. οἱ δὲ ὅτι εἰς Φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια. οἱ δὲ ὅτι οἱ Λάκωνες ἐν Φοινικίδι παρατάττονται.

Ἐς Φρεάτου. Φρέατος τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ ἐδίκαζον περὶ Φόνου.

Ἐσχάρα, ἡ ἐπὶ[95] γῆς ἑστία στρογγυλοειδής. ἀΦ' ἧς ἐσχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιΦερῆ ἕλκη. ὁ δὲ βωμὸς τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα.

Ἐσχάρα. ἐσχάραν Φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην, ἢ κοίλην. παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη ἐσχάρας καλεῖν.

Ἐσχάραι πυρὸς, ἐπ' ἐδάΦους ἀνθρακιά.

Ἐσχάρας, τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα.

Ἐσχάριον, θυμιατήριον κοῖλον.

Ἐσχαρίτην, ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου.

Ἐσχάτη ἀδικία, ἄκρα τε[96] καὶ τελεία.

Ἐσχατιαὶ, τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ἔλεγον· οἷς γειτνιᾷ εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα.

Ἐσχατιὰν, ἔσχατον τόπον γῆς· ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ περὶ τῆς πολιτείας.

Ἔσχατος Μυσῶν. Ἕλλησι λοιμῷ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἐπὶ τὸν ἔσχατον τῶν Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν· αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα πρὸς τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον. ἔνιοι τὴν παροιμίαν ἔκ τινος χρησμοῦ λέγουσι ΤηλέΦῳ μαντευομένῳ γεγονέναι περὶ γονέων, ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθὼν εὕροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀΦικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν, νέμεσθαι δὲ[97] ταῦτα τὰ χωρία Μυσοὺς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων.

Ἐσχεδίαζον, ἡτοίμαζον.

Ἐσχάτως, ἄκρως. Μένανδρος, Φοβοῦμαι δὲ[98] ἐσχάτως.

Ἔσχεν, ἐπέσχε. Μένανδρος.

Ἔσχετο, ἐπεσχέθη.[99]

Ἐταιοβουτάδαι, γένος πολὺ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου, ἀΦ' οὗ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθήνησιν.

Ἐτεοβουτίδαι, γένος Ἀθηναίοις, οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς Βούτου γεγονότες. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱέρεια τῆς Πολιάδος. καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ γένος, καὶ γνήσιον, τὸ γὰρ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ.

Ἑτερομόλιος[100] δίκη, εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.

Ἔτειρε, κατεπόνησε.

Ἐτεὸν, ἀληθῶς.

Ἔτια.

Ἑταίρας ἈΦροδίτης ἱερὸν Ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ συνάγειν ἑταίρους καὶ ἑταίρας.

Ἑταίρα, Φίλη, πόρνη.

Ἑταιρικὸς,[1] ὁ εἰς ἑταίρας καταΦερής.

Ἑταιρίστριαι, γυναῖκες Φιλίας κτώμεναι.

Ἑταιριζομένη, ἐρεθιζομένη, προσκνωμένη.

Ἑταιρισάμενος, συνεργήσας.

Ἑταιρίσα, ἰδίως ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως τοὔνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης.

Ἑταιρίσας, πορνεύσας.

Ἑταιρίστριαι, αἱ καλούμεναι τριβάδες.

Ἑταιρῶν ἀνθίνων. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα Φορεῖν.

Ἔταις, ἑταίροις.

Ἑταιρεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ Φιλονεικεῖν.

Ἑταιρότοιχα, ἀσύμΦωνα.

Ἐτέλει, ἐτέτακτο.

Ἐτελέσθησαν, ἐμιάνθησαν, μετέχοντες[2] μικρᾶς συνουσίας.

Ἐτέλεσε, κατήνυσε. Θουκυδίδης, ἐς[3] Φάρσαλον ἐτέλεσεν.

Ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ.

Ἑτεροιούμενοι, ἀλλοιούμενοι.

Photio haec afferens habet τετράπεζοι. Duo postrema verba Sophoclis Brunckius in fragm. huius poetae addere oblitus est.

95. D. περὶ.
96. B. ἀκρατὲς.
97. B. γὰρ.
98. B. omittit δέ.
99. Haec duo verba omissa in D.
100. D. ἑτερομόλος.
1. D. ἑταιρισκὸς.
2. D. μετέσχον τῆς.
3. D. εἰς.

Ἑτεροῖον, ἀλλοῖον.
Ἕτερος, Φερεκράτης ἐπὶ πολλῶν.
Ἕτερος ἐπὶ δυεῖν[4] λέγουσιν.
Ἑτερόγναθος, ἀπειθής. ἢ ὁ ἄπληστος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.[5]
Ἑτερομάσχαλος, χιτὼν δουλικὸς, ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν.
Ἑτερόφθαλμος, ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.
Ἑτέρωθι, ἐν ἑτέρῳ τόπῳ.
Ἑτέρωσέ πει, ἐφ' ἕτερον τόπον.
Ἑτερόπλουν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλουν.
Ἑτερόφθαλμος, οὕτω λέγουσιν, οὐ[6] μονόφθαλμος.
Ἑτέρωσε, ἀλλαχόσε.
Ἕτειον, ἐνιαύσιον. ἐπέτειον, τὸ μὴ μόνον, ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον.
Ἕτλης, ὑπέμεινας.
Ἔτνος, εἶδος ὀσπρίου.[7]
Ἔτνα, τῶν ὀσπρίων τὸν χυλόν.
Ἔτνος, ἔψημα.
Ἐτνήρυσιν,[8] λέγουσι δὲ καὶ ζωμήρυσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν.
Ἐτησίαι, οἱ ἀπὸ Βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι.
Ἐτήσιοι, πρόσκαιροι. Ἐτήσιοι γὰρ προσιτὰ, εἰ πρὸς τὴν τέχνην. Κρατῖνος Δειλιάσιν.
Ἐτιθήνευσεν, οὐκ ἐτρόφησεν.
Ἔτος, μάτην.
Ἐτόπασεν,[9] ὑπενόησεν, ἐνόμισεν.
Ἐτραγῴδουν, ἐχόρευον.
Ἐτρύχωσεν, ἐξέτριψεν.
Ἐτύγχανεν, ἔτυχεν.
Ἐπτησμένα,[10] σεσηπμένα. Φερεκράτης.
Εὐαγὲς, ἁγνὸν, εὐσεβὲς, ὅσιον, θειότατον.

Εὐάγωγον, εὐχερές.
Εὐάγωγον, εὐθήρατον, εὔληπτον.
Εὐαγωγία, εὐπαιδευσία.
Εὐαγγελεῖν,[11] ὑφ' ἓν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν.
Εὐαγὴς, μεταφορικῶς κύκλος.
Εὐάγκαλον, εὐβάστακτον.
Εὐαγόρας, ὄνομα κύριον.
Εὔαιον, ὄνομα κύριον.
Εὐανδρία, Δείναρχος, εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο.
Εὐανθὴς γλῶσσα.
Εὐαλδεῖ, εὐεξεῖ.
Εὐάντητος, εὐαπάντητος.
Εὐάντητος, εὐικέτευτος, ἄντεσθαι γὰρ τὸ ἱκετεῦσαι.
Εὐάντυγα, εὐάξονα.
Εὐαφὲς, εὐμάλακτον, εὐψηλάφητον.
Εὐβεβηκότα, εὐσταθῆ.
Εὐβοιεῖς, οὐκ Εὐβοεῖς.
Εὔβοτον, καλὰ βοσκήματα ἔχον.
Εὔβουλος, δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος. Ἕτερος δέ ἐστιν ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης.
Εὖγε, καλῶς, ὁσίως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις.
Εὐγενέστερος Κύδρου, τοῦ υἱοῦ τοῦ[12] Μελάνθου τοῦ Μεσσηνίου, πατέρος δὲ Μέδοντος καὶ Νειλέω.[13] οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο, ἐν οἷς καὶ Μέλανθον· χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἱρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς Φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε. διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ, συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον, ὡς Δημων.[14]
Εὐγηρότατος, καλὸς γέρων, ἀξιότιμος.
Εὐγμασδείων,[15] εὐχῆς ἀξίων.

---

4. D. δυοῖν.
5. B. ἐσθίειν.
6. D. omittit οὐ.
7. D. ὀσπρίου εἶδος, ἔψημα, omissis mox his, ἔτνος, ἔψημα.
8. D. ἐτνήρευσιν.
9. D. ἐτόπαζεν.
10. Sic D. In B. ἐττημένα. Alb. affert ἔττησμένα, ad Hesych. ubi sic legitur.
11. B. εὐαγγέλειν.
12. B. omittit τοῦ.
13. B. Μείλεω.
14. D. Δημο. . . . . Suidas ὡς Εὔδημος.
15. B. εὐγμασδείων.

Εὐγνώμων, τὸν εὔγνωστον λέγουσι, καὶ τὸν[16] μὴ γιγνωσκόμενον ἀγνώμονα.
Εὐγνωμοσύνη, εὔνοια, γνησιότης.
Εὐδείπνους, τὰς τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιφερομένας χοάς.
Εὐδιάλογος, ὁ εὐόμιλος.
Εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐπραγία.
Εὔδικος, εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἁπάσης.
Εὐδίαιος,[17] χειμάῤῥους. καὶ τὸ τρῆμα τῆς νεὼς, δι' οὗ ἡ[18] ἀντλία ἐκρεῖ.
Εὐδαιμονέστατος, εὐτυχὴς, πλουσιώτατος, μακαριστότατος.
Εὔδμητον, καλῶς ᾠκοδομημένον.
Εὐδοκιμοῖ, καὶ εὐδοκιμοίη, τὸ εὐκτικὸν ῥῆμα. καὶ ποιοῖ καὶ ποιοίη. καὶ τἆλλα τὰ ὅμοια σὺν τῷ ἢ καὶ ἄνευ τούτου.
Εὔδοντι δ' αἱρεῖ[19] κύρτος. παροιμία. καθεύδουσι γὰρ καθέντες τοὺς κύρτους. παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εὕδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός.
Εὖδον, ἐκάθευδον.
Εὐδρανής.
Εὖ δρῶσι, καλῶς ποιοῦσι.
Εὖ εἰδότες, καλῶς γινώσκοντες.
Εὗεν, ἔβρεχεν.
Εὐέδρως, βεβαίως.[20]
Εὔειρον, εὐέριον.
Εὔεικτον, εὐπειθὲς, καλῶς εἶκον.[21]
Εὖ ἔχειν στόμα, τὸ εὐφημεῖν. οὕτως Εὔπολις.
Εὐεκτικῶς, σχετικῶς.
Εὐεξία, εὐρωστία σώματος.
Εὐεπής.
Εὐερμία, εὐτυχία. ὡς δυσερμίαν, ἀτυχίαν. ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα, κοινὸν Ἑρμῆν ἔλεγον.
Εὐερνὴς, εὐθαλὴς, βλαστός.
Εὐερκὴς, εὖ τετειχισμένη.
Εὐερνῶ, εὐτυχῶ.

Εὐετηρία, εὐθηνία, εὐνομία, εἰρήνη. τὸ καλῶς διακεῖσθαι.
Εὐζωΐτου, καλῆς ζωῆς.
Εὔζωνοι, ἔνοπλοι· ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία.
Εὔζωνος, ἡ εὔτοκος κάλλει.
Εὔζωρον, εὖ κέραστον.
Εὐηθείας, μωρίας, ἀνοίας.
Εὐήθης, βλὰξ, ἀνόητος ἢ ἄχρηστος τὸ ἦθος ἢ μωρὸς, εὐφήμως.
Εὔηθες ἐπὶ τοῦ βελτίονος καὶ Θουκυδίδης καὶ ὁ φιλόσοφος.
Εὐήλατον, τὸ καλῶς ἐληλασμένον.
Εὔηλος, εὐήλιος. Ἀριστοφάνης.
Εὐερκίας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως.
Εὐέστω, εὐθενεία[22] παρὰ τὸ ἑστάναι.
Εὐζωρότερον, ἀκρατότερον.
Εὐήθης, οὐ μόνον ὁ μωρὸς καὶ ἄνους, ἀλλ' ἔστ' ὅπη καὶ ὁ χρηστὸς, ἀπὸ τοῦ εὖ ἔχειν τὸ ἦθος.
Εὔηθες ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ.
Εὐημερίαν, τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, καὶ Φερεκράτης.
Εὐημερία, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, Ἄλεξις Ὀλυνθίᾳ· εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι. καὶ εὐημερήσαντος,[23] Ὑπερίδης.
Εὐηνέμους, εὐδιεινοὺς,[24] καλοὺς, εὐχειμάστους.
Εὐηνιώτατα. εὔηνος ὁ πρᾷος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.
Εὐήνιον, εὐπειθὲς, καλῶς ἡνιοχούμενον. ἡνία γὰρ τὰ λῶρα.
Εὐήνιος, πρᾷος, ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενος, ἢ εὐπειθὴς, ἀπὸ τῶν ἵππων μετάγοντες.
Εὐήνορα, τὸν ἀνδρεῖον ποιοῦντα, ἐπὶ τοῦ οἴνου. ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸν εὖ τὸν ἄνδρα τιθέντα.[25]
Εὔηνος. δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητὰς, καὶ ἀμφοτέρους Παρίους.
Εὐήρεια, εὔπλοια, εὐχέρεια.
Εὐηρὲς, ἐπιεικὲς, πρᾷον.

---

16. D. omittit τὸν.
17. D. εὐδιαῖος.
18. D. καὶ.
19. B. δαιρει. Et mox δαίρει πρωκτοῖς.
20. Haec duo verba D. omittit.
21. D. εὐεικτὸν, εὐπειθῆ, καλῶς εἰκτόν, propius ad Suidae lectionem.
22. D. εὐθηνεία.
23. D. εὐημερήσαντο.
24. B. εὐδινοὺς.
25. B. τὸν εὖ, omissis verbis τὸν ἄνδρα τιθέντα.

Εὐήροτον, καλῶς ἠροτριασμένον.
Εὐήτριον, ἱμάτιον εὐυφές. ἢ τὸ ὁμαλὸν ὕφασμα.
Εὐῆρες, εὐάγωγον, ἀπὸ τῆς εἱρεσίας.
Εὐθὲ λέγουσι καὶ εὐθέως. τὸ δὲ εὐθὺ χωρὶς τοῦ σ ἐπὶ τόπου τιθέασιν.
Εὐθέος, Φανεροῦ, εὐθοῦς.
Εὐθενεῖν ἐν τῷ ε λεκτέον, οὐχὶ εὐθηνεῖν.
Εὖ θέσθαι, καλῶς διοικῆσαι.
Εὐθετίσαι, κοσμῆσαι, συνθεῖναι.
Εὐθημονεῖσθαι, εὖ τίθεσθαι, ἢ[26] συγκεῖσθαι.
Εὐθίας. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθίας.
Εὔθικτον, εὐαφές, εὐψηλάφητον.
Εὔθινος ἀρχὴ ἦν τις· ἐξ ἑκάστης δὲ Φυλῆς ἕνα κληροῦσι, τούτῳ δὲ δύο παρέδρους.
Εὔθρυπτα, ψωμοὶ οἰνοβεβρεγμένοι, οἷς ἐπιχεῖται[27] καὶ Φακῆ.
Εὐθύ, κατευθύ, καὶ κατεναντίον, ἐπ' εὐθείας.
Εὐθυβόλῳ, ἐξ εὐθείας βάλλοντι.
Εὐθυτενὴς,[28] ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος.
Εὐθυγνωμίας, ὁ μάρτυς· ὡς τὴν οἰκείαν γνώμην εὐθεῖαν διὰ λόγου παριστῶν.
Εὐθημοσύνη,[29] τάξις.
Εὐθυδήμονα,[30] ἁπλοῦν δημότην.
Εὐθυεπείαις,[31] ὀρθολογίαις.
Εὐθυδικία. ὅτ' ἂν εἰσάγηταί τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τίς φησι, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται.
Εὐθὺ Λύκειον, τὸ εἰς Λύκειον. ὅθεν Ἐρατοσθένης, καὶ διὰ τοῦτο ὑποπτεύει τοὺς μεταλλεῖς· καὶ Εὐριπίδης οὐκ ὀρθῶς τὴν εὐθὺς Ἄργους καὶ Ἐπιδαυρίας[32] ὁδόν.
Εὐθύναι, οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρξάντων. καὶ εὔθυνοι οἱ τούτους ἀνακρίνοντες, Νόμων ιβ'. εἰ δὲ μὴ τούτους κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα. καὶ μετ' ὀλίγα· διὸ δὴ δεῖ πάντως[33] τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι. ἡμεῖς τούτους λογιστὰς λέγομεν.
Εὔθυναι, κυρίως, ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, ἢ πρεσβεῦσαι καλῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσιν, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν.
Εὐθῦναι,[34] ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίοις. δέκα δὲ[35] τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας.[36]
Εὐθῦναι, ἐξετάσαι ὀρθῶς.
Εὐθύνοντας, ὁρμῶντας.
Εὔθυνος, εὐθυντής.
Εὐθύνας, δίκας, τιμωρίας.
Εὐθύνουσιν, ἐρωτῶσιν· δίκας εἰσπράττουσιν.
Εὐθύωρον, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν.[37] οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν.
Εὐθύορον, τόπος ἐστὶν ἐπ' εὐθείας[38] ἔχων τὸν ὄρον.
Εὐθυτενίζουσα, ὀρθῶς βαδίζουσα, ἐπιτατικῶς τρέχουσα, ὀρθῶς Φρονοῦσα, ἀπταίστως ψηφιζομένη, τὸ εὐθὺ σκοποῦσα· καὶ εὐθυτενίζων, ὁ μάρτυς, ὁ τὰ εὐθῆ ἀπαρέγκλητα διατηρῶν, καὶ εὔρυθμον τὴν οἰκείαν γνώμην διὰ τῆς εὐθυλογίας παριστῶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐπιτεταμένης[39] νευρᾶς.
Εὐθυῤῥήμων,[40] ἐτυμολόγος.
Εὐθὺς καὶ εὐθέως, ἀμφότερα Ἑλληνικά. τὸ δὲ εὐθὺ διαφέρει τούτων. οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς οἷον.
Εὐθὺ σκοποῦ, ἀκριβὲς, κατ' εὐθεῖαν.
Εὐθὺ σύνεγγυς σημαίνει.
Εὐθυωρίαν, τὴν εὐθύτητα.
Εὐιλατεύειν, εὐμενῆ εἶναι.

---

26. D. εὖ.
27. D. ἐπίκειται.
28. B. εὐθυγενὴς. Idem πρὸς τὸ εὐθὲ τετακμένος. Scribe τεταμένος.
29. B. εὐθυμοσύνη.
30. B. εὐθύδημον.
31. B. εὐθυεπίαις.
32. D. Ἐπιδαυρίην.
33. D. διὸ δὲ δεῖ πάντας.
34. Sic B. ultima syllaba punctis notata. D. εὐθύνη.
35. D. omittit δὲ.
36. D. τὴν εὐθύνην.
37. B. εὐθύ.
38. D. εὐθεῖαν.
39. D. ἐπιτεταμένης.
40. B. εὐθυρήμων.

Εὖ ἴσθι, καλῶς γνῶθι.
Εὐκατάπρηστος,[41] εὐκατάκαυστος.
Εὐκερματεῖν, Εὔβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι.
Εὔκηλον, εὔκαυστον· εὔσχιστον. Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ. ἐξανθρακώσας πυθμένα εὔκηλον ὀρυός.
Εὔκλεγες.[42]
Εὔκληρος, εὐεπίτεκτος.[43]
Εὔκλεια, καὶ τὰ ὅμοια, μικρὰ ἡ τελευταία. καὶ παροξύνεται, ὥσπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν ιβ΄ περὶ[44] . . . . . .
Εὐκληρία, εὐωχία.[45]
Εὔκολος, ῥᾴδιος καὶ οὐ συχνός.[46] ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ.
Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὖ τετευχώς.[47] κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα.
Εὔκρας, εὔκρατος εὐρυβροτοῖσιν εὔκρας οὐ γένοιτ᾽ ἂν ἡδέως, ἐν Ἀντιόπῃ.[48]
Εὐκρινὴς, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀῤῥωστίας ὑγιάνας λέγεται. διὰ τὸ εὐκεκρίσθαι. οὗτοι[49] δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ[50] νεκροῦ τιθέασι κατ᾽ ἀντίφρασιν.
Εὐκρινὲς, εὐχερές.
Εὐκτάζου, εὔχου.
Εὐκταῖον, εὐχῆς ἄξιον. πολύτιμον, ὑγιές.[51]
Εὔκυκλος, εὔχορος.
Εὐλάβησον καὶ[52] εὐλαβῆσαι λέγουσιν.
Εὐλαβοῦ, φυλάσσου.
Εὐλάκα,[53] τὸ ἄροτρον. παρὰ Θουκυδίδῃ. Δώριος δὲ ἡ λέξις.
Εὐλημματεῖ, εὖ ἔχει λήμματος καὶ ἀνδρείας.
Εὐλόγηκεν, ἐβλασφήμησεν.
Εὐλογιστίας, εὐλογίας, εὐβουλίας.[54]
Εὐμάρειαι, εὐχέρειαι.
Εὐμαρὴς, εὔκολος, εὐχερής.

Εὐμάρειαν, ῥᾳστώνην, εὐχέρειαν. οἱ δὲ Ἴωνες τὸ περί τινα τῶν ἀναγκαίων τοῦ σώματος ἐκκρίσεων ἀσχοληθῆναι, οἷον οὐρῆσαι, ἀποπατῆσαι.
Εὐμαρίδες, ὑποδημάτων γένος.
Εὐμενίδες. Αἰσχύλος Εὐμενίσιν, εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τοῦ[55] Ὀρέστου, φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐπρόϋνε τὰς Ἐριννύας, ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην· Εὐμενίδας[56] αὐτὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς, Ἀληκτὼ, Μεγάρα, Τισιφόνη.
Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου. κόθορνος ὑπόδημα ἁρμόζον δεξιῷ τε καὶ εὐωνύμῳ ποδί. ὅθεν καὶ Θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία κεῖται.
Εὐμοιρία, εὐκληρία.
Εὐμολπία, πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος ἢ εὐφρονίᾳ ἢ εὐμενείᾳ.
Εὐμολπίδαι, πατρικὴ Ἀθήνῃσιν, ἀπὸ Εὐμόλπου. ἐλέγοντο δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θρᾴκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ προσποιοῦνται οἱ Εὐμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Διϊόπης.
Εὐμολπίδαι, γένος ἀπὸ τοῦ Θρᾳκὸς, ὃς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος.
Εὐναὶς, κοίτας ἢ ἀγκύρας.
Εὐναὶς, ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπίγεια, τὸ ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτὼ, τὸ δὲ ἥμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ.
Εὐναῖος, ἐγκεκρυμμένος. Σοφοκλῆς Δόλοψιν. εὐναῖος εἴη[57] ὁραπέτην στέγην ἔχων.
Εὐνένηται, εὐπεπλήρωται.
Εὐνηθέντες, κατακοιτασθέντες.[58]

Εὐνεῖδαι,

---

41. B. εὐκατάπριστος.
42. B. εὐκλεενές. Scripserat Photius, ut Suidas, εὐκλεὲς, ἔνδοξον.
43. In D. supra scriptum ευκ ab eo, qui fecit apographum, ut emendatio.
44. Alb. in indice et ad Hesych. T. I. p. 1509. supplet κωμῳδίας.
45. Haec glossa non est in B. Suidas: εὐκληρία, εὐτυχία.
46. Vir doctus in D. emendat στυγνός. Statim B. ὁ ἐ. . . .' ος τῷ δυσκόλῳ.
47. D. τετυχώς. B. . . . . ος, ἐπιμελείας εὖ τετευχὼς. . . . . ρ ἡ ἐπιμέλεια, etc.
48. V. Alb. ad Hes. in v. εὔκραξ. B. ἐν αἰθιόπῃ. Εὐρυβροτοῖσιν ortum ex Εὐρι. (i. e. Εὐριπίδης) βροτοῖσιν.
49. Etym. M. Ἀττικοί.
50. D. omittit articulum.
51. Duo ultima verba omissa in D.
52. D. omittit καὶ.
53. B. εὐλαχα.
54. B. εὐβολίας.
55. B. τὴν.
56. Scribe καὶ Εὐμενίδας e Suida.
57. B. ἤδη.
58. B. κατακοιτασθέντας. D. κατακοιτηθέντες.

59. D.

Εὐνεῖδαι, γένος Ἀθήνησι μουσικὸν ἀπὸ Εὔνεω τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης.

Εὐνεῖδαι, γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις, οὕτως ὀνομαζόμενον· ἦσαν δὲ κιθαρῳδοὶ πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες[59] τὴν χρείαν.

Εὖνοι, οἱ[60] εὐνοοῦντες.

Εὐνοίας, Φιλίας.

Εὐνομουμένη, εἰρηνεύουσα, εὐθηνουμένη,[61] καλῶς διακειμένη.

Εὐνούστατα, Φιλίως.

Εὐνοῦχος, ὁ σπάδων ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται.

Εὔσγκον, οὐ τὸ μέγα, ἀλλὰ τὸ μέτριον τῷ ὄγκῳ.

Εὔνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, ἡ δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων.

Εὐοὶ, σαβοὶ, μυστικὰ μέν ἐστιν ἐπιφθέγματα. Φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος.

Εὐοὶ, σαβοὶ, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν.

Εὐορνιθίαν,[62] Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν.

Εὐόφθαλμον, τὸ εὔοπτον.

Εὐοφθάλμως, Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς.

Εὔξεινον, ὄνομα πελάγους.

Εὔξοον, καλῶς ἐξεσμένον.

Εὐόργητος, πρᾷος.

Εὐόχοον, πλήρη, ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆκται.

Εὐπαρασχὸν, ἀντὶ τοῦ παρασχόντος. δῆλον δὲ τοῦ δαίμονος, ὅ ἐστι δωρησαμένου τὴν νίκην.

Εὐπάρεδρον, καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς.

Εὐπάθεια, διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς, καὶ τρυφή.

Εὐπατρίδαι, οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες.

Εὐπάριστον, εὐπαράγωγον.

Εὐπάρυφα, εὐκατέργαστα, ἢ πλούσια.

Εὐπάρυφος, ὁ πλατεῖαν παρυφὴν τουτέστι πορφύραν ἔχων.

Εὐπατρίδαι, εὐγενεῖς.

Εὐπερίστατον, μωρὸν, ταχέως περιτρεπόμενον.[63]

Εὐπετὴς, εὐχερής.

Εὐπετῶς, ῥᾳδίως, εὐχερῶς, εὐκόλως, καὶ εὐσταλῶς.

Εὐπινὲς, τὸ ἀφελὲς καὶ μὴ λίαν τετημελημένον, ἀλλὰ μέτριον[64] πίνον ἔχον.

Εὐπλοκαμίδες, καλλιπλόκαμοι.

Εὔποτος, εὔποτος.

Εὐπότμως, εὐτυχῶς.

Εὐπραξίαν, οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ. Θουκυδίδης δὲ[65] διὰ τοῦ γ.

Εὔπρωρον, εὐπρόσωπον.

Εὔπρηστον, εὐφύσητον.

Εὔπτορθον, εὔκλαδον.

Εὐράχαντες,[66] ἥκοντες. ῥαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους.

Εὖρασθαι, ἐκποιήσασθαι.[67] περιποιήσασθαι.

Εὔρεσθαι, ἐκπορίσασθαι.

Εὐρήματα, βουλεύματα.

Εὑρήματα, οὐχὶ εὑρέματα.

Εὑρεσιεπὴς, καινολόγος.

Εὑρεσιέπεια, εὑρεσιλογία.

Εὑρεσίλογος, φλυαρὸς, ἑτοιμολόγος.[68]

Εὑρήσεται ἀντὶ τοῦ εὑρεθήσεται.

Εὔριζον, πλατύνον.[69] ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιοὺς ἔχον.

Εὔωνον, εὐτελές.

Εὐώνυμον λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ πλεῖστον.[70]

Εὐωρεῖ,[71] παίζει, μετεωρίζεται.

Εὐωρία, ὀλιγωρία. εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων.[72]

Εὐωρία, ψιλῶς τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν, ἀλλὰ ῥᾳθυμότερόν πως ἔχειν.

Εὐωριάζειν, ἀφροντιστεῖν, κατ' ἀντίφρασιν. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς.

Ἔφα, εἶπεν.

Ἐφάλια, παραθαλάσσια.

Ἐφάμιλλον, ὅμοιον, ἴσον.

---

59. D. παράσχοντες.
60. B. omittit articulum.
61. B. εὐθημουμένη. D. εὐθυνομένη.
62. D. εὐορνιθείαν.
63. D. περιφερόμενον.
64. D. μετρίαν.
65. D. omittit δέ.
66. D. εὐράκαντες.
67. D. εὕρεσθαι, εὐποιήσασθαι. Scribendum ut mox, ἐκπορίσασθαι.
68. D. ἐτυμολόγος.
69. B. πλατὺν ὄν.
70. B. Θουκυδίδην. D. πλεῖστοι.
71. D. ἐωρεῖ.
72. Haec glossa in D. post sequentem.

Ἐφάπαξ λέγουσιν.
Ἐφαύλιζον, εὐτέλιζον.
Ἐφάψασθαι, ἄρξασθαι, ψηλαφῆσαι.
Ἐφάψει, ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν λελυμένον ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.
Ἐφεδρεύει, ἐπικάθηται.
Ἐφεδριάζειν, παιδιά τις.
Ἐφ' ἑαυτῆς, δι' αὐτῆς.
Ἔφεδρον, δίφρον τραπεζοειδῆ.[73]
Ἔφεδρος, ταυλιστὴς τρίτος, καὶ ἐνεδρεύων.[74]
Ἐφεῖτο, συνεχωρεῖτο.[75]
Ἐφεῖτο, ἐνετείλατο.
Ἐφεκτοὺς τόκους, οἱ ἔγγραφοι τόκοι. οἷον ἐπεχόμενοι καὶ ὡρισμένοι· μὴ μέντοι προσιόντες, μηδὲ[76] συλλεγόμενοι.
Ἐφεκτὸς τόκος, ὁ ἐπὶ τὸ[77] ἕκτον τοῦ κεφαλαίου.
Ἐφελκυστὴς,[78] βοηθός.
Ἐφέλεται,[79] ἐπικάθηται.
Ἐφέλξει,[80] σταθῇ, ἐφελκύσει.
Ἐφέσια γράμματα, ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι, ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. Φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῶν τριάκοντα τὸ ἑξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον.
Ἐφέσια, δυσπαρακολούθητα. ὡς Ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν ἐπαοιδῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προείρηται.
Ἐφέσια γράμματα καὶ Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα· ὀνόματα ἄττα[81] καὶ φωναὶ ἀντιπάθειάν τινα φυσικὴν ἔχουσαι.
Ἔφεσις, ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη, ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι πάλιν. ἐγένετο δὲ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὖθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας. καὶ εἰ μὲν ἁλῶσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι, εἰ δὲ μή, ἐπανῆγεσαν εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπεψηφίσθησαν δήμους.

Ἔφες, ἔπεμπον.
Ἐφέσεις, ὁρμάς.
Ἔφεσις, ἐπιθυμία, ὁρμὴ, ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου καὶ μεταγωγή.
Ἔφεσις, ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται, καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ.[82]
Ἐφέστιοι, αὐτόχθονες, σύνοικοι.
Ἐφεστιασάμενος, εὐωχηθείς.
Ἐφεστρὶς, χλανίς.
Ἐφεστρίδες, ἐπιβολαί.[83]
Ἐφέται, ἄνδρες οἵτινες[84] περιόντες ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν, ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι, τουτέστιν ἔκκλητος.
Ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη[85] γεγονότες. καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες, οἵ[86] καὶ τὰς Φονικὰς δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δὲ αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἐφετῶν.
Ἐφέται. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ. καὶ ἐν Φρεαττοῖ[87] ἐφέται καλοῦνται.
Ἐφετικὸς, ἐπιθυμητικός.
Ἐφετίνδα, παιδιά τις· ὅταν ἄλλῳ προδείξαντες τὴν σφαῖραν, ἄλλῳ[88] ἀφῶσιν.
Ἐφεψιωμένοι, ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτοντες.
Ἐφηβεία, νεότης.
Ἔφηβος, παῖς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ. ὅθεν ἐφηβεύων.
Ἔφηβον καὶ τὴν παρθένον ἐνίοτε λέγουσιν.

---

73. D. τρεπεζοειδές.
74. D. ἐφεδρεύων, supra scripto ν, et punctis notato φ.
75. Haec glossa in D. omissa.
76. B. προϊόντες μήτε.
77. D. οἱ ἐπὶ τὸν.
78. D. ἐφελκυτὴς.
79. B. ἐφέξεται.
80. D. ἐφέζει.
81. D. omittit ἄττα.
82. D. δὴ ὁ. . . . . ἐξ αὐτοῦ. B. δὲ ὁ ῆμα ἐξ αυτοῦ, et codicem macula vitiatum esse adnotatur. Scripsi ῥῆμα ex Etym. M.
83. In B. haec vox punctis notata. Alb. ad Hesych. citat ἐμβολαί.
84. B. ἄνδρες. . . . νες.
85. D. omittit ἔτη.
86. B. οἱ δὲ.
87. D. Φρεαττοῖς. B. Φρεατοῖ.
88. D. ἄλλως προσδείξαντες τὴν σφαῖραν, ἄλλως.

Ἐφήδοιτο, τέρποιτο.
Ἔφηκα, ἔπεμψα.
Ἔφηκε, ἐπανῆλθε, ἡ πρώτη ὀξεῖα.[89]
Ἔφηλος, ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν.
Ἔφηλον καλοῦτιν, ὡς ἡμεῖς.
Ἐφήγησις. ἐφήγησίς ἐστι δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνου, ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχειν δοκῇ τις κρύφα.
Ἐφημερία. ἡ πατριά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία.
Ἐφήμερος, πρόσκαιρος.
Ἔφηνεν, ἔδειξεν.
Ἐφῆπτο, ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο.
Ἐφησθεῖεν, ἐπιχαρεῖεν.
Ἐφήσθη, ἐχάρη.
Ἐφθαλέου, ἐφθοῦ. καὶ ἐφθοῦν τὸ ὀπτᾶν.[90]
Ἐφθάρατο φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχατο· πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχαϊκά.
Ἐφιαλας,[91] ἐπιβαλλόμενος.
Ἐφιεὶς, ἐπιπέμπων, ἐπιβάλλων.
Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες.
Ἐφιερὸν, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ[92] τριηραρχήματος· ἱερόν ἐστι τῶν ιβ΄ θεῶν ἐν Βοσπόρῳ.
Ἐφίεται, ἐπιθυμεῖ.
Ἐφιέτω, ἀνείτω.
Ἐφιζάνει, ἐπικάθηται.
Ἐφίζεται, ἐπικαθέζεται.
Ἐφίησιν, ἐπιτρέπει.
Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι.
Ἐφικνούμενος, καταλαμβανόμενος.
Ἐφίκοντο, ἐφήψαντο.
Ἐφικτὸν, δυνατὸν καταληφθῆναι.
Ἐφίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων.
Ἔφιππον, Εὔπολις Αἰξίν.[93]
Ἔφλα, ἔθλα, ἐμάλασσεν.
Ἔφλειψεν, ἔθλιψεν.
Ἐφοδευσάτωσαν, κατασκοπησάτωσαν.

Ἐφόδια, τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα.
Ἔφοδος, ὁρμή.
Ἐφόλκια, τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημοῦσι σκεύη.
Ἐφόλκια, καράβια μικρὰ, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὤνια ἐπισκοπούμενοι.
Ἔφολκα λέγοντες, ὡς Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγά.
Ἐφ' ὁρμὴν, ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν.
Ἐφορία, ἀγορὰ Ἀθήνησιν οὕτως λεγομένη.
Ἐφ' ὁρμὴν, ἐν τῷ ἐφεδρεύειν. οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.
Ἐφορεία, ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων[94] γιγνομένη προαγόρευσις. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.
Ἐφορεία, ἐπισκοπή.
Ἔφορος, ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός.
Ἐφορεύειν, ἐποπτεύειν.
Ἔφοροι, ἐν Λακεδαίμονι ἄρχοντές εἰσι, κληθέντες ἀπὸ τοῦ πάντα ἐφορᾶν.
Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧ τινι.
Ἔφρασεν, ἐμήνυσεν.
Ἔφυ, ἐγένετο.
Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. νόμος Ἀθήνησιν, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἑστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέον,[95] τοῦτο λέγειν, αἰνισσόμενον[96] τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.
Ἐφ' ὕδωρ, ἐπιμελητὴς κλεψυδρῶν ἐν δίκαις.
Ἐφ' ὕδωρ, ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου.
Ἔφυδρος, ὕδωρ ἐπάγων.[97]
Ἐφύμνιον, τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα.
Ἔφυντο, ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι.
Ἐφύπερθεν, ὑπεράνω.[98]

89. D. omisso ἡ habet πρὸς τῇ ὀξείᾳ.
90. D. ὀπτοῦν. B. ὀπτᾶσαι, punctis notatum.
91. Sic B. sine accenta, i. e. idem quod ἐπιήλας. D. ἐφίαλος.
92. D. omittit τοῦ.
93. D. Ἔπολις. B. D. ἀξίν.
94. B. D. ὁρῶν.
95. D. πλεῖον.
96. D. αἰνιττόμενος.
97. D. ἐπάγειν.
98. B. ὑπὲρ ἄνω.

Ἔφυρον, ἔβρεχον, ἢ ἔπλυνον.
Ἐφώδευσαν, ἐπέτρεχον.
Ἐχέγγυον, πιστόν. καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον.
Ἐχέγγυος, ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος.
Ἔχε δή, ἀντὶ τοῦ ἄγε δή. ἢ ὅρα δή, πρόσεχε, ἤ τι τοιοῦτον.
Ἔχεεν, ἔχωσεν.
Ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας, ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν.
Ἐχεμυθία, σιωπὴ, μυστήρια.
Ἐχεμυθεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον.
Ἐχέμυθος, μυστήριον κρυπτὸν, ἢ Φρόνιμος.[99]
Ἐχέτλη, τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα.
Ἐχελιδὼν, τόπος ἔχων ἱππόδρομον ἀπὸ Ἐχέλου ὀνομασθείς.
Ἐχθεζινὸν, τὸ ἐχθεσινόν.
Ἐχθὲς καὶ μονοσυλλάβως χθὲς, ἄμφω Ἑλληνικά. καὶ χθεζινὸν, καὶ ἐχθεζινόν.[100]
Ἔχθημα, μίσημα.
Ἐχθιζόμεθα, κακυνόμεθα. ἐχθραινόμεθα, ἢ ἐχθρὰς παρασκευάζομεν.
Ἐχέφρων, συνετός.
Ἐχηρώθησαν,[1] ἀνδρῶν ἐστερήθησαν. ἐχήρευσαν.[2]
Ἐχθραίνει, μισεῖ.
Ἔχθιστος, ἐχθρότατος.
Ἐχθοδοπὸν, ἐχθροποιόν.
Ἐχθόμενος, ἐχθρὸς ἢ μισούμενος.
Ἔχθος, ἔχθρα,[3] μῖσος.
Ἔχῖνος, ἄγγος τι, εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ καὶ πόλις, ἣν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ε Φιλιππικῶν. ἔστι δέ τι καὶ ζῶον χερσαῖον καὶ θαλάσσιον ὄστρεον.[4]
Ἔχῖνος καδίσκος τίς ἐστι χαλκοῦς, εἰς ὃν αἵ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προσκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων. καὶ κατεσημαίνοντο, ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα.
Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει, λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χείρονος γίνεται. καὶ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἶθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.
Ἐχῖνοι, οἱ μὲν χαλκοῖ, οἱ δὲ ἐκ κεράμου, εἰς οὓς καθιᾶσιν[5] οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα[6] τῶν μαρτυριῶν, ἃ τινες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθείη ἡ δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν.
Ἐχόμενος, ἐγγύς. ἢ κατέχων.
Ἔχοντες, οἰκοῦντες.
Ἐχυρῶς, ἰσχυρῶς, ἢ ἀσφαλῶς.
Ἐχύρωσεν, ἰσχυροποίησεν.
Ἑψεῖν, βάπτειν τὰς τρίχας.
Ἕψεται, ἀκολουθήσει, ἢ ἀπολουθεῖ.
Ἐψημυθιῶσθαι, τὸ προστετρίφθαι τὸ πρόσωπον τρίμματι λευκῷ.
Ἑψητοὶ, πληθυντικῶς τὰ ἰχθύδια. ὡς ἀφύαι καὶ μεμβράδες. Εὔπολις Αἰξίν· καὶ τῆς λοιπάδος[7] ἔνεισι δ' ἑψητοί τινες.
Ἑψιᾶσθαι, παίζειν.
Ἑψιοῦσα, τροφὰς διδοῦσα χόνδρου. καὶ τὰ ἑψητά. Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς. βιοτὴν αὔξιμον ἑψιοῦσα,[8] Ἱππώναξ.
Ἐψυχαγώγησεν. ἐπήλπισε, παρεμυθήσατο. ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν.
Ἑωθινὰς δίκας, τὰς κρινούσας ἐντὸς ν̄ δραχμῶν.
Ἑωθὼς, χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος καὶ Θουκυδίδης. ἢ ἐώθεσαν.[9]
Ἑώκει, ὁμοία ἦν.
Ἑώην λέγουσι τὸ[10] ἀφείην.
Ἑώθουν, τὸ ὤθουν οὕτως λέγουσιν.
Ἑωλοκρασία, τὸ χθιζὸν βρῶμα κυρίως.

---

99. B. ἐχίμυθον, et Φρόνιμον, male. v. Suid.
100. Haec tota glossa in D. omissa.
1. B. ἐχερώθησαν.
2. Hoc verbum in D. ut apud Suidam, tamquam glossa explicatione carens, a praecedentibus disiunctum.
3. D. hoc vocabulum omittit.
4. B. D. ὄστρειον.
5. D. καθιστᾶσιν.
6. D. τὰ γράμματα.
7. D. λαμπάδος.
8. D. βιωτὴν αὔξιμον, omisso ἑψιοῦσα.
9. D. ἐωθήσας.
10. B. D. τ'.

Ἑωλοκρασίαν. Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας.[11]

Ἑωλοκρασία. ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι κατασχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἑώλων δείπνων τοὺς ζωμοὺς πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἅ ἐστιν ἀρχαῖα, ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης.

Ἕωλον, ἐχθεσινόν, ψυχρόν, μάταιον, ἀνωφελὲς, ἀνίσχυρον.

Ἕωλον, τὸ μὴ πρόσφατον. ἀεὶ δασέως τὴν πρώτην συλλαβήν. καὶ γὰρ διὰ τοῦ Ϝ συναλείφεται.

Ἑωνημένοι, ἀγοράσαντες. ἢ ἠγορασμένοι.

Ἑώρα, ὕψωσις, ἢ μέταρσις.[12]

Ἑωρηθήτω, κρεμασθήτω.

Ἑωράκει, τὸ πρῶτον πρόσωπον, ὡς ἐπεπόνθει, καὶ ἐπεποιήκει, καὶ ᾔδει τὸ ᾄδειν. Πλάτων τοῖς[13] τοιούτοις χρῆται σχηματισμοῖς.

Ἑώρησις, κρέμασις.

Ἑωρσκοπίαις, ὑψηλοφροσύναις.

Ἑώρων οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι. τὸ δὲ ἀνάλογον ὥρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ο ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον ἐπὶ τοῦ παρελθυθότος ᾗ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ[14] ο πάλιν ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ω. λέγουσι δὲ ὅμως καὶ ὥρων ἄνευ τοῦ ε οἱ νεώτεροι. Θουκυδίδης δὲ μόνος ἑώρων.

Ἑὼς, ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἑὼς, οὐχὶ ἠὼς τὸ Ἀττικόν ἐστι. Ξενοφῶν δὲ ἠὼς λέγει ποιητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ἦν τε πρὸς ἠῶ, ἦν τε[15] πρὸς ἑσπέραν.

Ἑώνυχον, ἡμερονύκτιον.

Ἑωσε καὶ ἐώσατο[16] λέγουσι, τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀνέκλεισε τὴν θύραν.

Ἑωσφόρος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ, πρωϊνὸς, καλούμενος Φωσφόρος.

Ἑνδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότες κλήρῳ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάμβανον. ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν ἐν δεσμωτηρίῳ. κλέπτας δὲ καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς, εἰ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ λάβοιεν, ἐπόλαζον θανάτῳ· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς κρίσιν καθίστων.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ ε στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ζ.

Ζαβρὸν, πολυφάγον.

Ζάγρα, λοιδορίας εἶδος. οὕτως Τιμόστρατος.

Ζαγρεὺς, ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος.

Ζάειρα, ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον.

Ζαὲς, μέγα, πολὺ, λαμπρὸν, ἢ ἰσχυρόν.

Ζαὴν ἄνεμον, τὸν σφοδρῶς πνέοντα.

Ζάκορος, νεωκόρος. Μένανδρος Διὶ ἐξαπατῶντι· οὐ Μεγάβυζος[17] ἦν ὅστις γένοιτο ζάκορος. καὶ ὁ ὑπηρέτης, Λευκαδίᾳ· ἐπίθες τὸ πῦρ, ἢ ζάκορος[18] οὑτοσὶ καλός. ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν. κορεῖν γὰρ[19] τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς.

Ζάκοτον, ἄγαν ὀργίλον. κότος γὰρ ἡ ὀργή.

Ζάλη, μεγάλη ἄελλα, ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἁλίζεσθαι. καὶ ζάπλουτος, ὁ σφόδρα πλούσιος. Πολιτείᾳ·[20] οἷον ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης, ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑπὸ τείχιον ὑποστάς. καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴτε ζάλῃ πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φερομένῃ καταληφθείη. συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινὲς, ἄνεμος λάβρος, πνεῦμα θορυβῶδες. Κλήμης· δύ-

---

11. D. κατεσκέδασαν, et paullo ante αἴτιος δὲ οὗτος. B. κατεσκέδασας.
12. B. μετάρσιος.
13. B. omittit articulum.
14. D. ἀπὸ τοῦ.
15. D. ἦν πρὸς ἠῶ ἦν τε πρὸς ἑσπέραν. B. ἤντε — ἤντε.
16. B. ἐσώτατο.
17. D. διὶ ἐξαπατῶν που Μεγάβυζος. B. διὶ ἐξαπατῶντι οὐ μέγα βίζος.
18. D. omittit καὶ ὁ ὑπηρέτης — ζάκορος.
19. B. omittit γάρ.
20. Ante hanc vocem D. in margine addit Πλάτων, fortasse e Suida.

BIBLIOTHECA APOSTOLICA VATICANA

ναται ζάλη τις εἶναι μεγάλη συστροφὴ ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν.

Ζαμβύκη, μουσικὸν ὄργανον.

Ζάμολξις. Πυθαγόρᾳ δουλεύσας,[21] ὡς Ἡρόδοτος δ'. Σκύθης, ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχήν. Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν χρόνον οὐ τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι[22] Ζάμολξιν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν, ὅτι Ἑλληνικός τε γεγονὼς τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θρᾴκῃ, καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὔθ' οἱ μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ᾠκοδόμει οἴκημα κατάγαιον.[23] ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ Θρᾳκῶν, ἐν τούτῳ διητᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται, καὶ οἱ Θρᾷκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δέ τινες, ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρᾳ Μνησάρχου Σαμίου. καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερός μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ[24] Τερετίζοι[25] καὶ Κρόβυζοι.[26] καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξίν φασιν οἴχεσθαι. ἥξειν[27] δὲ αὖθις. καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὖθις ἥξοντος τοῦ ἀποθανόντος.

Ζάπλουτος, μεγαλόπλουτος.

Ζατῶσαι, ὑποπτεῦσαι.

Ζέα, λιμὴν Ἀθήνῃσιν.

Ζείλα, τὸν οἶνον οἱ Θρᾷκες.[27*]

Ζείδωρον, τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην.

Ζειρὰ, ἤτοι σειρὰ, ὥς τινες, ἢ ἔνδυμά τι, ὃ ἐπενδύονται[28] μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας.

Ζειρὰ, ζώνης ἐστὶν εἶδος.

Ζειραὶ, χιτῶνες ἀνακεκολαμμένοι ἢ ἀνάκωλοι.[29]

Ξενοφῶν· καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας.

Ζειρὸς, ἐνδύματος εἶδος.

Ζέσας θυμῷ, ἐξαφθεὶς τῇ ψυχῇ.

Ζέτνα,[30] Φρύγιος ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τὴν πύλην.

Ζευγήσιον, ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης. τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθήνῃσιν ἦσαν. πεντακοσιομέδιμνοι, ἱππεῖς, οἱ ἱππάδα τελοῦντες. καὶ τὸ θητικόν. οἱ μὲν πλουσιώτατοι, πεντακοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο.

Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα.[31]

Ζεύγλη, ζυγός.

Ζεῦγμα, οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ ἢ θαλάττῃ. καὶ Θουκυδίδης ζ'. τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος.

Ζεῦγος, τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπεν, καὶ Αἰσχύλος ζεῦγος τεθρίππων. ὥστε κἂν ἐκ τεσσάρων, κἂν ἐκ πέντε ᾖ, ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν.

Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοικὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα,[32] ἥ ἐστιν ὁμοίᾳ διέδρᾳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας, ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος, ἑσπέρας ἱκανῆς. καθῆνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη. ἑκατέρου δέ τε ὁ νύμφιος καὶ ὁ[33] πάροχος. οὗτος δέ ἐστι φίλος ἢ συγγενὴς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοὶ μετίωσί τινες κόρην, ὁ τρίτος συμπαρὼν πάροχος λέγεται.

Ζεῦξις. Ἀριστοτέλης· κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφος.[34]

---

21. D. δουλεῦσαι, positis inter hoc et sequentia verba signis lacunae, cum hac adnotatione: δουλεύσας *Suid. et nulla lacuna ne quidem in Ms. Bernhardi.*

22. D. καθεῖσθαι Ζάμολξον. primo ϑ punctis notato.

23. D. κατάγειον.

24. D. omittit καὶ.

25. B. Τερέτιζοι. Hi Τριζοὶ vocantur apud Steph. Byz.

26. Sic B. et Steph. Byz. In D. Χροβίζοι.

27. D. ἥξει.

27.* Haec et sequens glossa in D. post eam, quae deinde sequitur, positae.

28. D. ἐνδύματι ἐπενδύοντο.

29. D. ἀνάκολοι.

30. Pro hac voce in textu omissa, D. in marg. Ζέλεια. Ad πύλην ibidem in marg. adscriptum πόλιν.

31. Haec glossa omissa in D.

32. D. κληρίδα, supra scripto ν.

33. D. omittit articulum. B. ἡ.

34. B. ζωγράφον.

Ζευξίλεως. ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί.
Ζεὺς κτήσιος, ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο, ὡς πλουτοδότην.
Ζέφυρος, Λὶψ ἄνεμος.
Ζῆ, ἀντὶ τοῦ ζῇθι. Εὐριπίδης.[35]
Ζηλοτυπία, ζῆλος ἐξ ὑπονοίας τοῦ ἄῤῥενος[36] κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς, εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια.
Ζηλοτυποῦν, Αἰσχίνης, ἀντὶ τοῦ μισοῦν. ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν, ζηλοτυπεῖν δὲ τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι.
Ζηλοῦ, μιμοῦ.
Ζηλῶ, μακαρίζω.
Ζηλωτὸς, μακαριστὸς, ἐπαινετός.
Ζητητὴς, ἀρχή τις Ἀθήνησιν ἡ κατὰ καιροὺς καθισταμένη, εἴ ποτε τοὺς ἀδικοῦντάς τι δημοσίᾳ δέοι ζητεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.
Ζημίαν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι.[37] οὕτως Σοφοκλῆς.
Ζήσει, ἀντὶ τοῦ ζήσεται.
Ζητηταὶ, ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα[38] τῇ πόλει, καὶ μὴ ἀποδεδωκότες.
Ζητεῖν ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί. μὴ δὲ[39] σὺ ζήτει τὶ πυθέσθαι.
Ζητήσεται, ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται.
Ζήτρειον,[40] τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Εὔπολις.
Ζητόρων, ζητητῶν.
Ζιβύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, λόγχη, σπάθη.
Ζιγγοῦν, τὸ ὑποπίνειν. Κίλικες. οὕτως Νικόστρατος.
Ζόφον, δύσιν.
Ζυγάδην, συνεζευγμένως.
Ζύγαστρον, κιβωτός. κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορὸς, παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οὕτως Εὐριπίδης. παρὰ Δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον.
Ζύγιοι, ἑρέται τινὲς οὕτως καλοῦνται.
Ζυγὸν, οὐδετέρως, τὸ τῶν ὑποζυγίων.
Ζυγὸν, ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τὸ ἐκ τῶν τριῶν. ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς τὸ ἐκ τῶν τεττάρων.
Ζυγὸς, τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους.
Ζυγόδεσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ.
Ζυγομαχεῖ, στασιάζει, ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης. ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις, ὅταν ἕλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ[41] βάρος πρὸς ἀλλήλους. κέχρηται Ὑπερίδης.
Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος, ἑρετικὴ καθέδρα, τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα, καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ. τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς, τὸ τὰς ἰσότητας διακρῖνον σκεῦος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοτρυτάνη. τρυτάνη δὲ τὸ στάσιμον. καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων.
Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα.
Ζυγώσω, καθέξω, δαμάσω.
Ζύθος, οἶνος ἀπὸ κιθῆς.[42]
Ζωαρκῆ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα.
Ζωάγρια, δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται.
Ζωγρεῖ, ζῶντας λαμβάνει.
Ζωὴν, τὴν κτῆσιν, τὴν οὐσίαν.
Ζῶμα, ὁ θώραξ, καὶ τὸ περίζωμα.
Ζῶμα, χιτῶνος τὶ ζωστοῦ γένος. οὕτως Μένανδρος.
Ζωμεύματα, ὑποζώματα.
Ζωμίλη, ἄνηθον.
Ζωμὸς μέλας, ἡ λεγομένη αἱματία.
Ζῶμα φαεινὸν, τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα.
Ζώννυσθαι, καθοπλίζεσθαι.
Ζῶον, καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γεγραμμένον λέγουσι.
Ζωοδότειρα, ζωὴν παρέχουσα.
Ζώπυραι, τοῦ ζῆν ποιητικά.
Ζώπυραι, Φυσητῆρες, ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι.
Ζώπυραι, λείψανα.
Ζωπυρεῖ, ἀναζῆν ποιεῖ, ἢ ἐκκαίει.

35. Haec et praecedens glossa in D. post sequentem.
36. B. in marg. γρ. ἀνέρος.
37. B. ζημίαν θῆναι.
38. D. omittit χρήματα.
39. D. δὴ punctis notatum, et in marg. δὲ.
40. D. ζήτριον. alterum in marg.
41. D. omittit τὸ.
42. D. ἀποκριθεὶς.

Ζωπυρῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρὸς, ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀῤῥωστίας ἀναῤῥωννυμένους λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ζωπύρια, φυσητήρια.

Ζώπυρον, πεπυρακτωμένον, ἔνθερμον.

Ζωπύρου τάλαντα. Ζώπυρος ὁ Πέρσης, αἰκισάμενος ἑαυτὸν, Δαρείῳ Βαβυλῶνα εἷλεν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ', πιστευθεὶς ἀποστάτης εἶναι.

Ζωπύρου τάλαντα, Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ. τοῦτο φασὶ[43] Θεόπομπος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρσην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγώσας ἑαυτὸν, καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀποστερήσαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν καταλαβεῖν τὴν πόλιν. ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.

Ζωροπόταν, ἀκρατοπόταν.

Ζωρότερον, ἀκρατότερον.

Ζωστὴρ, ἢ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται.

Ζῶστρα, ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν· οἷον χιτῶνας βαθεῖς.

ΖωοΦυτεῖσθαι,[44] ζωογονεῖσθαι.

Ζώννυται ἡ ζώνη.

Τέλος τοῦ ζ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ η.

Ἤ, ἀντὶ τοῦ ὡς. καθώς.

Ἦ, βαρέως, ἀντὶ τοῦ ἄρα.

Ἦ, χωρὶς τοῦ ν, ἢ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἔα, ἤμην. καὶ παρῆ ἀντὶ τοῦ παρήμην. περὶ ψυχῆς· καὶ αὐτὸς οὐκ ἦ μοι ὁ λόγος. ἢ σὺν τῷ ν.

Ἦια δισυλλάβως, τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ι γράφεται. οἱ γοῦν[45] Ἴωνες ἦια λέγουσι. καὶ ἦισαν, τὸ ἤεσαν.[46] καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον, ὅτι ἀκμάζοντές τε ἦισαν ἐς αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες ἤεσαν καὶ ἦισαν.[47] Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, οἷπερ ἦι' ἐπὶ ξύλα.

Ἠβᾷ, ἀκμάζει, σφριγᾷ.

Ἠβαιὸν, μικρὸν, ὀλίγον.

Ἠβάσκει, ἀκμάζει.

Ἥβη, νεότης. ἀκμή.

Ἡβηδὸν, ἡβῶντας, ἢ τὰς στρατιάς.[48] ἢ ἀθρόον, ὅλα,[49] καθ' ἡλικίαν.

Ἡβήσαντες. ἀκμάσαντες.

Ἥι βούλονται, καθὸ βούλονται.

Ἠβρυνόμην, διεχεόμην.

Ἠβυλλιᾶν, ἠβᾶν, ἀκμάζειν.

Ἤγαλλεν, ἐθεράπευεν. Δίων ἐν ις λόγῳ Ῥωμαϊκῶν. διά τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν. κέχρηνται οὖν τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής.

Ἠγάμην, ἀπεδεξάμην.

Ἦ γὰρ, ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως.

Ἠγάσαντο, ἐθαύμασαν.

Ἠγάσθην, ἐθαύμασα.

Ἠγγύα, ὡμολόγει δώσειν.

Ἠγγυᾶτο, ὁ λαμβάνων.

Ἤγειρα, παρώξυνα.

Ἠγεῖσθέ μοι, ἄγετέ μοι.

Ἡγεμονεύω, διοικῶ.

Ἡγεμονία δικαστηρίου. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκας. τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῶν ἑκάστη νόμον εἰσῆγον εἰς δικαστήριον. ἡγουμένη δὲ προεστῶσα, οἷον[50] πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα, αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων· πρὸς δὲ τὸν βασιλέα, αἱ τῆς

---

43. In D. adscripta emendatio τοῦτον φησὶ.

44. B. ζωΦυτεῖσθαι.

45. Sic B. e correctione: antea οἱ οὖν. D. γέγραπται. οἱ οὖν.

46. D. ἤεσαν.

47. D. ἤεσαν καὶ ἦσαν. Scribendum ἤεσαν καὶ ἦισαν, quorum alterum imperfecti, alterum aoristi significationem habet. Eadem leguntur in Bibl. Coisl. p. 234.

48. B. στρατείας.

49. D. ὅλῳ.

50. Pro verbis ἡγουμένη δὲ προεστῶσα, οἷον in D. lacunae signa.

τῆς ἀσεβείας· πρὸς δὲ πολέμαρχον, ἀπροστασίου τε καὶ ἀπρονοησίου· πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας[51] καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδογραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἄλλων.

Ἡγεμὼν συμμορίας. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ προέχων πλούτῳ[52] καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος.

Ἡγουμένου, Πολιτείας θ'. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἔρωτος πάσαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου, ἀντὶ τοῦ πασῶν προηγουμένου[53] τοῦ ἔρωτος.

Ἡγρηγορεῖν καὶ ἐγρηγορεῖν Φησὶ Μένανδρος.

Ἡγεμονίαι δικαστηρίου. τοῖς ἄρχουσιν οὐ πάσας πᾶσιν ἐφεῖτο δίκας εἰσάγειν. ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἀποκλήρων ἐπιδικασίας. τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας. τῷ μέντοι γε βασιλεῖ τάς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας, καὶ εἴ τις[54] ἱερωσύνης ἠμφισβήτει. πρότερον δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις. προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἴργεσθαι τοὺς ἐναντία. τῷ πολεμάρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίου γραφὴν ἔφερον. ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἄστοις, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκοις διήτει. οἱ θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δώρων, καὶ ὕβρεων, καὶ μοιχείας, καὶ βουλεύσεως. τοῖς ἕνδεκα, ὅσαι[55] λῃστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι. τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως. οὕτως οὖν διαιτοῦντες, ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται. ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προίσταται. ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον.

Ἡγεμονικὸν, ὁ νοῦς.

Ἡγήμων.[56] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς ἦν τῶν μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

Ἦγεν, ἐν Τιμαίῳ, ἠγεῖτο.

Ἡγέτης, ἡγεμών.

Ἡγημα, βουλὴ, γνώμη.

Ἡγήματι, λελόγισμαι, ἔσχον.

Ἡγμένος, τεθηρευμένος καὶ πάντα[57] πειθαρχῶν.

Ἡγήσιππος, οὗτός ἐστιν ὁ Κρώβυλος ἐπικαλούμενος. οὗ δοκεῖ τις εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς Δημοσθένει[58] ἐπιγραφόμενος.

Ἡγήσοιτο, προηγήσοιτο.

Ἡγητηρία, παλλάδη συκῶν, ἣν ἐν τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων[59] φέρουσιν. ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης ταύτης ἐγεύσαντο.[60]

Ἡγήτορες, ἡγεμόνες.

Ἡγλαϊσμένη, χαίρουσα, λαμπρυνομένη.

Ἥδε, ἀντὶ τοῦ ἡ αὐτὴ δέ.

Ἡδαξήσατο,[61] ἐκινήσατο.

Ἡδέα χελώνης κρέα Φαγεῖν ἢ μὴ Φαγεῖν. τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν. Δήμων. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στρατευσαμένων δέ.[62] Φασὶ δὲ ταύτην Τερψίωνος εἶναι.

Ἡ δὲ αἴξ τὴν μάχαιραν. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακόν. ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἡ αἴξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.[63] οὕτω γὰρ λέγεται. Κορινθίαν γὰρ Ἥρᾳ κρέα θυόντων, ἣν λέγεται ἱδρύσθαι ἡδείαν,[64] οἱ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι γῇ κρύψαντες τὴν μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι. ἡ δὲ αἴξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν.

Ἥδει, τέρπει. καὶ ἤδη ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἤδη ἀντὶ τοῦ πάλαι.

Ἤδη ἀντὶ τοῦ ἤδειν. Εὐθύδημος καὶ τῶν δὴ περὶ ψυχῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μέν τι ἤδη ὁ Κρίτων.

---

51. B. omittit verba αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας.

52. B. πλοῦτον, et deinde τοῦτον.

53. Verba ἀντὶ τοῦ πασῶν προηγουμένου omissa in D.

54. B. ἄν τις.

55. D. ὅσοι, et mox ἀλλὰ καὶ ὁ β.

56. D. Ἡγέμων.

57. B. παντὶ.

58. B. Φίλιππος Δημοσθένης, et paullo ante ὁ ἀρώβυλος. — V. Harpocr.

59. D. πλωτηρίων.

60. D. πρὸς τῆς ταύτης ἡγήσαντο.

61. B. ἠδάξητο.

62. D. ἀποδύντων τὸ πρᾶγμα, στρατευσάμενος δέ.

63. D. omittit ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς — τὴν μάχαιραν.

64. B. ην λέγεται ἱδρύσθαι ἠδειαν. Suidas ἣν λέγεται ἱδρῦσαι Μηδείαν.

Ἤδη, πρὸ τούτου, λοιπὸν, ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου. μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ παρεληλυθότος. ἤδη τε γὰρ βαδιεῖσθαι φαμέν. καὶ τὸ συνάπτον τὸ νῦν, ἤδη τε βεβαδικέναι, οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον.

Ἥδιστα, ἡδέως.

Ἡδίων, ἡδύτερος.

Ἡδόμενος, ἀρεσκόμενος.

Ἡδ' ὃς, οἱ μὲν περὶ Ἐρατοσθένην ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς. διὸ καὶ διαστύνουσι τὴν ἐσχάτην. ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὃς, καὶ ἢ ἀντὶ τοῦ ἔφη. ἀλλὰ περιμενοῦμεν ἢ δ' ὃς ὁ Γλαυκίων.[64] καὶ ἦν δὲ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ. παρὸ δὴ καὶ Ἑρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς, ἠσὶν ἀντὶ τοῦ φησὶν ὁ Ζεύς· διθωνοπολλὰς φησὶ[65] τοὔνομα. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἦδ' ὃς ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς, τὸ δὲ ἦν δ' ἐγὼ, ἔφην ἐγώ. τὸ δὲ ἢ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξιδίων.[66] Ὅμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι αὐτῷ, οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. τὸ ἀνάλογον μὲν ὡς ὅταν λόγου τελευτὴν σημαίνῃ· ἢ καὶ κυνέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι. καὶ ἢ καὶ[67] ἐπ' Ἀντινόῳ. τοὺς δὲ μεθ' Ὅμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν.

Ἦδ' ὃς, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ οὗτος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφασαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. τοῦτο Χάρης μέν φησι, καὶ Κριτόλαος σημαίνει. διελέγχεται δὲ ὑπὸ πλειόνων.

Ἥδος, ἡδονὴ, ὄφελος.

Ἥδρασεν, ἐστήριξεν.

Ἡδυεπὴς, ἡδυλόγος.

Ἡδύλειον. ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ τὸ Ἡδύλειον.

Ἡδυλισμὸς, εἶδός τι κολακείας. καὶ Μένανδρος ἐν Ἁλιεῖ κέχρηται τῷ ἡδυλίζειν.

Ἡδυπαθὴς, Φιλήδονος, πάθει χαίρων.

Ἡδὺς, εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τοὺς ὑπομώρους.

Ἡδύσματα, βρώματα, ἢ εὐοσμία.

Ἡδυντῆρες, ἅλες. τινὲς δὲ λέγουσιν ἡδυντῆτες.[68]

Ἡδύνθαι, ἠρτύσθαι.

Ἡδύχρους, τὸ ἐν γάλακτι ὑπάρχον ἀρυίου, καὶ μήπω γεγευμένον πόας, ὃ καὶ ἡδύπνουν λέγουσιν.

Ἠὲ, βαρυτόνως, διαζευκτικὸς σύνδεσμος. ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον ὄρυ. περισπωμένως δὲ ἀπορρηματικὸν, περιπταίῃ[69] μαχεούμενον ἠὲ καὶ οὐχί.

Ἴει, πορεύεται.

Ἴεσαν, ἐπορεύοντο.

Ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἑλὼν, τουτέστιν ἔν τινι ἐνέδρᾳ καταβαλών. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Ἠετιώνεια. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιῶς ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἠετίωνος.

Ἴεμεν, ἴοιμεν.

Ἠεροφοῖτις, ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ ἔργα.

Ἠθάδων, συνήθων.

Ἡ θέμις, ὡς νόμος, ὡς προσῆκον.

Ἠθεῖος, παρὰ Ἴωσι. νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προσαγόρευσις.

Ἦθεος, ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας.

Ἤθη, συνηθείας. μετά τ' ἤθεα καὶ νόμον ἵππων. γράφεται καὶ[70] ἔθη.

Ἠθημένος, διϋλισμένος, οὕτως Ἐπίλυκος.

Ἠθμωδεῖν, ἁλγεῖν τοὺς ὀδόντας.

Ἴηνευμαι, ἠκολάστηκα.[71]

Ἤθεσι, τοῖς συνήθεσι τόποις. ταῖς ἐξ ἔθους διατριβαῖς.

Ἠθολόγος,[72] θεατριστής.

Ἴια, τὴν τῶν ὀσπρίων καλάμην. οὕτως Ἐρατοσθένης. ὁ δὲ ποιητὴς ἁπλῶς ἔοικε βρώματα· θῶν παρδαλίων τε, λύκων τε ἴϊα πέλονται. καὶ τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισιτισμὸν ὁμοίως.[73]

Ἴθεος, ὁ ὥραν γάμου ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμηκώς. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος.

Ἴια, βρώματα, καὶ τὸ ἐπορευόμην.

Ἴκειν, ὅμοιος ἦν.

Ἴισμεν, ἐπιστάμεθα.

Ἰόεντι, καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι.

Ἰόνα, αἰγιαλὸν, ὄχθον.

Ἥκειν, ἀντὶ τοῦ ἥκων.

---

64. D. Γλαύκων.
65. D. διθωνοπολλαὶ φησὶν.
66. B. D. λέξει δίων.
67. D. ἢ κε. B. ἥκε.
68. D. ἡδυντῆρες.
69. D. περιπαίῃ. Suides περισπᾶται. Homerus Od. XI. 403. ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠὲ γυναικῶν.
70. D. γὰρ.
71. D. in fine signa lacunae habet.
72. D. ἡδυλόγος.
73. D. ὡσαύτως.

Ἧκειν, τὸ ἐώκειν. ἐπὶ γ' προσώπου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἠκαιρεῖσθε, ἐκωλύεσθε καιρὸν οὐκ εἶχες.[74]

Ἧκεν, ἐφῆκεν.

Ἠκέσατο, ἰάσατο, ἐθεράπευσεν.

Ἠκιδώμενος, ἀκίδας ἔχων.

Ἠκισμένους, ἠφανισμένους.

Ἥκιστα, οὐδαμῶς, οὐχ ἧττον· καὶ Λιβάνιός φησιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον ὃν ἥκιστα ἄφθη μετελθὼν ἐν τῷ ο ἐπὶ τῇ Φιάλῃ ἔμπορος, ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Ἠκονήσατο, ἀντὶ τοῦ ἠκόνησεν.

Ἧις ὑπάρχεις.

Ἧισαν, ἐπίσταντο.[74*]

Ἑκόντων, ἀντὶ τοῦ ἡκέτωσαν.

Ἠκρωτηριασμένος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἠκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἕκαστοι πατρίδας, ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τισὶν εἰώθασι περικόπτειν[75] αὐτῶν τὰ ἄκρα. τὸ μέντοι ἠκρωτηριασμένοι ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηριακότες.

Ἧκται, εἵλκυσται.

Ἧκον δὲ, ἐληλύθειν.

Ἥκω, ἦλθον.

Ἡ κύων ἐπὶ τῆς Φάτνης, παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων.

Ἠλακάτας, καλάμων ῥαβδία, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα τῶν σταχύων.

Ἠλακάτη, ἐργαλεῖον γυναικός.

Ἤλασεν, ἔσκαψεν, ἔπληξεν.

Ἠλαστρημένον, τὸν περιεφθαρμένον καὶ περιπλανημένον.

Ἠλέατο, ἔθαλπεν.[76]

Ἠλέκτραι, τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα.

Ἤλεκτρον, ἀλλότυπον χρυσίον μεμίγμενον ὕέλῳ καὶ λιθία.

Ἠλέκτρων, τῶν ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλομένων.

Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος.

Ἠλιόμην, ἡλισμένος ἤμην.

Ἤλεγχον, ἐφανεροποίουν. ἢ ἀνέκρινον, ὡς Ξενοφῶν.

Ἧλεις, ἦλθες.

Ἡλιαῖα, τόπος Ἀθήνῃσιν, εἰς ἣν συνάγεται δύο δικαστήρια, ὅταν χίλιοι δικάζωσιν. ὧν προέστηκεν εἷς γραμματεύς.

Ἡλιαῖα, καὶ ἡλιάζεσθαι. ἡλιαῖα μέν ἐστι το μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνῃσιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν, ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνλασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν.

Ἠλίβατον, ὑψηλὸν, ἄβατον. ἢ ἐστιν ἁλεῖν βαίνοντα. ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτον βάλλει. ἁλὶ βεβηκυῖαν. Στησίχορος δὲ τάρταρον ἠλίβατον, βαθὺν λέγει. ἔνιοι ἠλίφατον ἀποδιδόασιν ἡλίῳ φαινόμενον.

Ἠλίβατος, ὑψηλὴ, ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ὕψος ὁ ἥλιος βαίνει.

Ἠλίθιος, ἄφρων, ἢ σκληρὸς, ἢ ἀναίσθητος.

Ἡλίκον, μέγα, πηλίκον.

Ἡλικία τῆς πόλεως, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι. οὕτως Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Ἠλινδημένον ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου, ὅπῃ Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

Ἥλιος, ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός.

Ἠλισγημένος, μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ἠρτυμένος.

Ἡλίσκον, τὸν μικρὸν ἅλον. Ἀριστοφάνης.

Ἡλίσκοντο, ἐπόρθουν, ἠλέγχοντο.

Ἠλίσμην, ἡλισμένος ἤμην.

Ἠλιτόμηνον, τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν.

Ἡλιωμένος, ἐπικεκαυμένος.

Ἠλύγη, σκιά. σκέπη. καὶ ἐπηλυγησάμενον παρὰ Πλάτωνι τὸ προβαλόμενον καὶ ἐπισκιασάμενον.[77]

Ἡ Λύκου δεκάς. Λύκος Ἀθήνῃσι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου. δεκὰς δὲ τὸ δεκάζεσθαι, πρὸς ὃ ἡ παροιμία. καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ Λυκοειδεῖ ἥρωϊ ἐκλήθησαν.

Ἠλύσιον, ἱερὸν περίοδον. οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον,[78] οἱ δὲ περὶ Λέσβον, οἱ δὲ τὸ κεπερκυνωμένον χω-

74. D. ἔχοντες. 74.* D. omittit ἦσαν, ἐπ.

75. B. περικοπεῖν.

76. Quae inter ἠλακάτη et ἔθαλπεν sunt, omisit D.

77. D. ἐπηλυγησάμενος et προβαλόμενος et ἐπισκιασάμενος.

78. B. περὶ ἄ. . . πτον. Codicem vitiatum esse maculis adnotatur.

ρίου ἢ πεδίον. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὲν χωρίον καλεῖν.

Ἤλυσις, πορεία.

Ἤλω τὸν ἦλον ἐκκρούεις, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα σπεύδεις ἐξελάσαι.

Ἥλω, ἑλήφθη, ἐφανερώθη, ἐπορθήθη.

Ἥλωσαν, ἐνικήθησαν, ἑλήφθησαν.

Ἡμαθόεντος, ἀμμώδους.

Ἦμαρ, ἡμέρα.

Ἤματα, ἡμέρας ἢ ἱμάτια.

Ἡμάλαπτεν, ἔκρυπτεν, ἠφάνιζεν.

Ἡμέδιμνον, τὸ ἡμιμέδιμνον.

Ἡμεδαπῶν, ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων. δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖον λαμβάνεται, ἢ ποίας χώρας, ἢ τῶν πατρίδων.

Ἡμείβετο, ἀνταπεκρίνετο.

Ἡμείφθη, ἠλλάγη.

Ἤμειψα, ἤλλαξα.

Ἡμένη πελειὰς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων καὶ ἀκακοήθων ταττομένη κατ' ἀντεξέτασιν τῶν πλευτρίδων, αἱ ἐξιπτάμεναι ἄλλα προσάγουσιν.[79]

Ἡμὲν κλέος, ἠδὲ καὶ ἧσθα, παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ.

Ἡμερίδα, τὴν ἄμπελον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ἡμερόδρομος, ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι.[80]

Ἡμεροκαλλὲς, ἄνθος σπειρόμενον, ὁ Δίδυμος. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ Φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθήνῃσιν, ὡς Θεόδωρος ὁ Παναγὴς προσαγορευόμενος ἐν τῷ ᾱ περὶ τοῦ Κηρύκων γένους· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος ἀποδιδούς. γράφει δέ· καλεῖται ἡμεροκαλλὲς διὰ τὸ πεπλύσθαι καὶ βεβάφθαι καὶ εἰργάσθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

Ἡμερόλεγδον, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμερῶα, ἡμεροφυλάκια.

Ἡμερωρεῖν, ἡμεροφυλακεῖν.

Ἦ μὴν, ὄντως δὴ, καὶ ἀλλ' οὖν, καὶ ἀλλ' ὅμως.

Ἡμιδιπλοΐδιον, γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα, ὃ ἔνδον φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρόν.

Ἡμιδαὴς, ἡμίκαυστος.

Ἡμιδαπὴς, ἡμιτελής.

Ἡμίεκτον, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ[81] μεδίμνου.

Ἡμιθνῆτα, τὸν ἡμιθάνατον.

Ἡμίεκτον, καὶ ἡμιμέδιμνον, τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μή, τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι κδ' εἶχεν. ἡμίεκτον δὲ, τὸ χωροῦν δ' χοίνικας. τὸ γὰρ ἕκτον, χοίνικες ή.

Ἡμιλλᾶτο, ἠπείγετο.

Ἡμιμάλλονες, μαινάδες νύμφαι ἢ Βάκχαι.

Ἡμιμέδιμνον, μέτρον χωροῦν ἥμισυ μεδίμνου, τουτέστι χοίνικας κδ'.

Ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.

Ἡμιολία, λῃστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. τριημιολία δὲ, οὐ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ τριήρης.

Ἡμιολίαι,[82] τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου.

Ἡμιολέας, ἡμίσεας.

Ἡμιολιασμὸς,[83] Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι. ἡμιόλιον δέ ἐστιν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ἄλλον ὅλον, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

Ἡμίοποι, κυρίως ἡμιτέλειοι αὐλοί.

Ἡμιπέλεκα, αἱ μονόστομοι ἀξίναι.

Ἡμιτύβιον, δίπροσσον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών.

Ἡμιφόριον, ἥμισυ ἱματίου.

Ἡμμένοι, συνημμένοι.

Ἡμοιρηκὼς, μὴ μετέχων.

Ἡμπέσχετο, περιεβάλλετο.

Ἦμορος, ἄμοιρος.

Ἡμόριξεν,[84] ἄμοιρον ἐποίησεν.

Ἤμων, ἐθέριζον.

Ἡμύναθον, ἤμυνα.

Ἡμπείχετο, περιεβέβλητο.

Ἡμπλάκομεν, ἡμάρτομεν.

Ἡμφιέσθαι, τὸ περιβεβλῆσθαι.

---

79. B. αἱ ἐξ. . πτάμεναι ἄλλα. . προσάγουσι. Adnotatur, codicem maculis obsessum vix legi posse.

80. B. λέγονται δὲ οἱ ἐν ταῖς βασιλικαῖς διατάξε. . . ταχύτατα διακ. . . . . οι.

81. D. omittit τοῦ.

82. B. ἡμιόλια. Mox D. ἡμιολέας, ἡμισέας.

83. D. ἡμιολισμὸς.

84. D. ἡμόριζεν.

Ἦν, ἦμην.
Ἦν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν.
Ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν.
Ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην. τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἤμην κατὰ συναλοιφήν· οἷον ἦα καὶ ἔα.[85]
Ἦν, ἀντὶ τοῦ ἦ τοῦ ὑποτακτικοῦ.
Ἦν, ἀκσέως, ὅταν ἠθικῶς λέγηται· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐν Μενάνδρῳ Αὐτὸν τιμωρουμένῳ. τὸ δὲ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδού· ἀλλ' ἦν χιτῶν σοι.
Ἤνδανεν, ἤρεσκεν.
Ἠνδρώθησαν, ἀνδράσιν ὡμίλησαν, οὕτως Δίων πολλάκις ἐχρήσατο.
Ἤναυε πῦρ λέγουσι τὸ ἧπτε πῦρ.
Ἤνας, κόψας.
Ἦν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. τάττεται καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς, καὶ γυναικός.
Ἠνδρωμένη παρθένος, ἡ γεγαμημένη.
Ἠνεμόεσσαν, ὑψηλήν.
Ἤνεγκα, καὶ ἤνεγκον, ἄμφω λέγουσι· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκαι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεγκεῖν.
Ἠνέγκατο, ἀντὶ τοῦ ἤνεγκεν.
Ἠνείχετο, καὶ ἠνώχλει, καὶ ἠκκκόει, καὶ ἠντιβόλει. κοινὸν τῶν Ἀττικῶν ἰδίωμα.
Ἠνίκα, ἀνταποδίδοται τὸ[86] τηνικαῦτα καὶ τηνικάδε. σημαίνει δὲ τὸ μὲν ἠνίκα, καθ' ἣν ὥραν, τὸ δὲ τηνικαῦτα, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὅτε δηλοῖ καὶ τότε δὲ, ὁπηνικαῦτα, καθ' ὁποίαν ὥραν.
Ἡνίαι, λῶροι χαλινῶν.
Ἡνίοχοι, οἱ εὐπορώτατοι Ἀθήνῃσι κατελέγοντο, ἁρματοτροφήσαντες, ὥσπερ οἱ ἱππεῖς.
Ἡνιόχους, τοὺς ἀκροκέρους κάλους, οὓς νῦν ἐκφόρους λέγουσιν.
Ἤνυστρον, ἡ πρώτη κοιλία τῶν μαρυκωμένων ζώων.
Ἤνυστρον, τὸ παχυμερὲς τῆς κοιλίας ἔντερον, ᾧ εἰς τρία τέτμηται ἡ γαστήρ.
Ἤνυστρον, ἐχῖνον, κεκρύφαλον.

Ἠόνησας, κατήντλησας, ἔλουσας. τάχα καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἠϊόνας φασὶ, παρὰ τὸ ἐπικλύζεσθαι.
Ἠοῦς, ὄρθρου, ἡμέρας, ἀνατολῆς.
Ἠπάτησεν, ἐπλάνησεν.
Ἠπήτην οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ ἠπήτριαν, ἀλλὰ ἀκέστριαν.
Ἤπειρον, τῷ Ἰσοκράτει σύνηθές ἐστι τὴν ὑπὸ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν.
Ἤπειρος, χέρσος γῆ, οἷον ἄπειρός τις οὖσα. ἤπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἡ γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα,[87] ὡς Εὐριπίδης· ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων[88] πόδα.
Ἠπίαλος, ὁ ῥιγοπύρετος.
Ἠπιάλης, ἐπιάλης, ὁ πνιγαλίων ὑπό τινων.
Ἠπιόδωρος, ἤπια[89] καὶ προσηνῆ δωρουμένη, χρηστή.
Ἤπιος, πρᾷος ἢ λιπαρός.
Ἡ Περγαία Ἄρτεμις. τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πλανητῶν, παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἐν αὐτῇ.
Ἤποθεν, ἀμόθεν.[90] οὕτως Ἀριστοφάνης.
Ἤπου, ἄρα γε.
Ἤπου, ἴσως, σχεδόν.
Ἤπου γε, πολλῷ πλέον.
Ἡρακλεῖς, ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. τὸ[91] Ἡρακλες κλητικὴ πτῶσις· ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ Δήμητερ διαφέρει. ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος· ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί.
Ἡράκλεια, πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι, ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει, μνημονεύει. ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι.
Ἡρακλείαν λίθον τινὲς τὴν μαγνῆτιν ἀπέδοσαν, διὰ τὴν Ἡράκλειαν τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ[92] δὲ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλεῶτις, ἡ δὲ μαγνῆτις ὁμοία ἐστὶν ἀργύρῳ, ὁμοία ἐστὶν, ὡς εὗροι νῦν·[93] τὰς βροτῶν γνώ-

---

85. D. ἔα καὶ ἦα.
86. D. omittit τὸ, et mox habet ὁπηνίκα pro ὁπηνικαῦτα.
87. D. ἐμβάλλουσα.
88. D. ἐμβάλλων.
89. B. ἠπία. Mox D. δωρούμενος.
90. V. Ruhnk. ad Tim. p. 26.
91. D. τὸ δὲ et in Menandri versu ἀλλ' ὦ Ἡρακλεῖδαι.
92. B. omittit οἱ.
93. Pro verbis ὁμοία ἐστὶν ὡς εὗροι νῦν, D. in textu habet veram lectionem, ὡς Εὐριπίδης ἐν

μας σκοπῶν, ὥστε μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησι πάλιν. οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνήτιδος λίθου τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἕλκεσθαι πλανωμένων[94] ὡς ἐπὶ ἀργύρῳ.

Ἡρακλεία λουτρά, τὴν Ἀθηνᾶν ἐν Θερμοπύλαις κατιόντι Ἡρακλεῖ ἀνεῖναι· οἱ δὲ, ἐν Σικελίᾳ τὰς νύμφας· οἱ δὲ, αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι.

Ἡρακλεώτης λίθος, ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης, ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον. Ἡρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία.

Ἡρακλείδην, τὸν Ἡρακλέα οὕτως ἔλεγον.

Ἥραρεν, ἥρμοσεν.

Ἡρασάμην, ἠασάσθην.

Ἥρας δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος, Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον. παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς,[95] καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμεντος ἡ ἱστορία. καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Καμικταῖς ἢ Ἡφαίστῳ.

Ἡραῖον τεῖχος, χωρίον ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ. ὑπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη.

Ἥρατο, εὔξατο.

Ἠρδαλωμένος, λεπρὸς[96] καὶ μεμιασμένος.

Ἤρδεν, ἀντὶ τοῦ ὕγρυνεν, διέβρεχε.

Ἠρέμα, ἀτρέμα . . . . ἡσυχῇ. ἡ γὰρ ἐρημία ἡσυ. . . .[97]

Ἥρετο, ἠρώτησεν.[98]

Ἥρεφεν, ἐστέγαζεν.

Ἠρείδε, σφοδρῶς κατηγόρει,[99] ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Ἠρία, οἱ τάφοι. Φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαίρετον δὲ[100] τοὺς μὴ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένους· ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν.

Ἡρηκότες, πεπορθηκότες.

Ἠρημένον, ἐπικριθὲν, ἐκλελεγμένον.

Ἠρήρειστο, ἥρμοστο.

Ἤρθη, ηὐξήθη, ὑψώθη.

Ἦρι, ὄρθρου, ἔωθεν, ἢ ἔαρι.

Ἠριγένειαν, τὸν ὄρθρον.

Ἠριδανὸς, ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ, οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς τῶν Διοχάρους[1] πυλῶν.

Ἠρικνωμένον, ἐῤῥυτιδωμένον, παλαιόν.

Ἠρινοτόκου,[2] ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο.

Ἤρειπεν, εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν.

Ἠριστάναι, Ἕρμιππος· ὡς καὶ δεδειπνάναι φασίν.

Ἤρκεσεν, ἐβοήθησεν.

Ἡρματισμένον, ἠσφαλισμένον.

Ἡρμόττετο, οὐχ ἡρμόζετο.

Ἡροανθία, ἑορτὴ γυναικεία, ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθεῖ.

Ἠροῦτο, ἠρετρίατο.

Ἤρῤῥησε, ἐφθάρη. ἦλθεν. ὅθεν καὶ τὸ εἰςήρρησεν.

Ἤρτηται, πρέματα.

Ἤρτα, ἐκρεμάννυεν.

Ἠρτηκροτοῦντο, συνεφώνουν, ἠρτίζον, ἀστραγάλοις ἔπαιζον.

Ἠρτυκώς, κατηρτυκώς.[3]

Ἠρτύνετο, παρεσκευάζετο, ἡτοιμάζετο, ἡρμόζετο, κατηρτίζετο.[4]

Ἤρυγεν, ἠρεύξατο.[5]

Ἠρύγγη, λεπτὸν καὶ αα. . . . .[6]

Ἥρως,[7] ἰατρὸς, οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου.

Ἥρως ποικίλος, τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων.[8] ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἥρωας καλεῖσθαι.

Οἰκεῖ, e Suida, ut videtur. In margine altera lectio adnotata et additum: *haec in textu B.* (i. e. Bernard.) *illis in margine.*

94. B. πλαν̃μενον. Postremae syllabae punctis notatae.

95. B. ὑπὸ. . . .

96. B. λ . . ωρὸς.

97. Haec glossa in D. omissa.

98. B. ἠρώ. . . .

99. B. κατηγ. . .

100. D. omittit δὲ.

1. D. Διοχάρων, punctis notatum.

2. D. ἠρινοτόκον.

3. B. κα. . . . . ώς.

4. B. omittit tria postrema verba.

5. B. . .' ρευξ. . .

6. D. ἠρύγγη tantum habet, et deinde lacunae signa.

7. D. Ἡρεὺς.

8. D. εὐτιμαίκη.

Ἥρως, ἡμίθεος, δυνατὸς, γενναῖος.
Ἡρῶσσαι, αἱ ἡρωΐδες.
Ἡρωΐναι, ὁμοίως ἡρωΐδες.[9]
Ἦσαν ποτ', ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἀπὸ τῶν προγεγονότων.
Ἥσας, χάριν ἐποίησας, ἔδοξας.[10]
Ἥσας, ἤδυνας.
Ἧσθα, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες.
Ἡσθην, ἐχάρην.
Ἥσσητο, ἥττητο.
Ἥσσον ἑτοίμως κατέχειν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως.
Ἥσεις, ἀντὶ τοῦ ἀφήσεις.
Ἧσὶ δὲ, ἀντὶ τοῦ Φησὶ δέ.
Ἡσκάριζεν, ἀντὶ τοῦ ἤσπαιρεν.
Ἥσμεν, ἀντὶ τοῦ ὑπήρχομεν, ἀπὸ τοῦ ἐσμέν.
Ἥστην, ἐκαθέζοντο.[11] δυϊκῶς.
Ἡσυνθέτηκας, ἢ συνέθου καὶ ὡμολόγησας.[12]
Ἡσχάτισεν, ὑστέρησεν.
Ἥτ' ἂν ἔπειτ' ἄν. ἢ ταύτην ἐπὶ ταύτην ἢ ἐκείνην.[13]
Ἡττήσομαι, ἡττηθήσομαι.
Ἧττον, οὐδαμῶς.
Ἡταίρηκεν, ἠτάκτησεν.
Ἠτημένην ἀντὶ τοῦ κεχρημένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον[14] τὸ κιχρᾶσθαι.
Ἠτίμησεν, ἠτίμασεν, ὕβρισεν.
Ἦτορ, ψυχή.
Ἠτριαῖον, ἢ ἤτριον. ἐφ' ὕψους τάττεται ἡ φωνή.
Ἤτριον, ἔνδυμα ὑμενῶδες.
Ἡ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. τὸ γὰρ παλαιὸν τρισὶν ἐχρῶντο κύβοις πρὸς τὴν παιδιάν. διχῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ ἀναῤῥιπτούμενος,[15] καὶ ἰδίως ὁ καινός.
Ἦτρον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος.
Ηὔδα, ἔλεγεν, εἶπεν.
Ἠσχάτισεν, ἐταπείνωσε. καὶ ἠσχάτισμαι, τεταπείνωμαι. ἐσχατίζω γὰρ τὸ ϑέμα.

Ηὐλήσαντο, ἐταράχθησαν, ἐστράφησαν, πεφύσηνται.
Ηὖχεν, ἀντὶ τοῦ ἤλπιζεν.
Ἡ Φανοῦ ϑύρα. τὸν Φανὸν Φησὶ Δήμων ὀβολοστάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν. ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμιείου ϑύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην, ἣν οὐκ ἄν τις ἤνοιξε μὴ ψόφον[16] ποιήσας. ἐνίους δὲ λέγειν, ὡς μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, τὴν αὔλειον ϑύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι. τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχὸν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν, τὴν Φανοῦ ϑύραν εἶναι λέγειν.
Ἡ Φάρυξ λέγεται ϑηλυκῶς.
Ἡφαιστος, ὁ ϑεὸς καὶ τὸ πῦρ.
Ἡφαιστία, δύο πόλεις ἦσαν[17] τῆς Λήμνου, Μυρίνα τε καὶ Ἡφαιστία.
Ἠφειδηκότες, καταπαυσάμενοι.[18] μὴ φεισάμενοι.
Ἠφείθη, ἐάθη, συνεχωρήθη.
Ἠχαρίστηκα, τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν.
Ἠχὴν, ἦχον ἢ Φήμην.
Ἠχθαι, τεθηρεῦσθαι.
Ἠχθησμένην, καταβεβαρημένην.
Ἤχλυσε, συνεσκότασεν.
Ἠχὼ πετραῖα, ἡ Αἴγινα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμια.
Ἡψιμάχουν, συνῆπτον μάχην.
Ἠών,[19] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία.
Ἠὼς, ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου.
Ἠὼς, πρωΐ, ἡμέρα, ὄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς ϑεᾶς, Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων. ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· ἥδε μοὶ νῦν ἠὼς ἑνδεκάτη. ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας, ἕως ἕκτης ὥρας, ἔσσεται ἦμαρ, ἢ ἠὼς, ἢ δείλη, μέσον ἦμαρ.[20]

Τέλος η.

---

9. Omittit hanc glossam D.
10. Vir doctus in marg. D. *leg.* ἐδόξασας.
11. B. ἑκα . . . . ντο.
12. D. ὡμολόγηκας.
13. D. ἤτ' ἄν, ἔπειτ' ἄν ἢ ταῦτ' ἐπὶ ταῦτ' ἢ ἐκείνως. Vide Suidam.
14. D. ἔλεγον αἰτεῖσθαι.
15. D. ἀναῤῥιπτόμενος.
16. D. κτύπον.
17. B. δυο . . λει. η. αν.
18. D. ἠφειδήκεισαν, καταπαύσαντες.
19. D. Ἠών. v. Favorin.
20. Omissum hic in B. ἦμαρ, quum paullo ante omitti debuisset.

Ἀρχὴ συν θεῷ Θ.

Θαλαμαῖαι, καταδύσεις. Θαλάμαι δὲ, τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων.

Θαιρούς, τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας.

Θάκοι, θρόνοι, καθέδραι.

Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα.

Θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών.

Θαλαμίδιοι κῶπαι, αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι.

Θαλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς.

Θαλλὸς λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας.[21]

Θαλλοφόροι, οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίοις ἐλέγοντο.

Θάλασσα κοίλη, τὸ θέατρον.

Θάλεια, ἡ[22] εὐωχία. ἀπὸ τοῦ θάλλειν.

Θαλεροὶ, δίυγροι, νέοι, ἀκμαῖοι, ἢ ταχεῖς.

Θαλίαις, ἑορταῖς.

Θάλλος,[23] κλάδος ἐλαίας. ἢ πᾶν τὸ θάλλον.

Θαμᾶ, συνεχῶς, πυκνῶς, διηνεκῶς.

Θαμάκις, πυκνῶς.

Θαμίζεις, πυκνάζεις, συχνάζεις.

Θαμινὰ καὶ θαμινῶς, συνεχῶς, πυκνῶς.

Θάμνος ἐστὶ μὲν τὸ χαμαίζηλον φυτόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος.

Θανατήσιον, οὐ θανάσιμον λέγουσι.

Θανατῶν, θανάτου ἐπιθυμῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων.

Θαργήλια, ἑορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. καὶ μὴν Θαργαλιών. ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἑψήματος. ἥψουν δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφηνότων καρπῶν. ὀνομαζόμενος ἀπὸ τοῦ θέρειν τὴν γῆν τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἡλίῳ. ἵσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγὼν Θαργήλια.

Θαργηλίαι,[24] Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θετταλῶν λ΄ ἔτη. Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπό τινος Ἀργείου δεθέντος ὑπ' αὐτῆς.

Θαργήλια, ἑορτὴ τὰ θαργήλια. ἄγεται δὲ θαργηλιῶνι μηνὶ, ὃς ἔστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος.

Θαργηλιὼν μὴν Ἀθήνησιν ιά. ὠνομάσθη δὲ, ἐπεὶ ὁ ἥλιος τότε πυρώδης. τὸ δὲ θερμὸν θαργήλιον ὠνόμαζον. τὰ δὲ ἄνθη τότε ἐξηραίνετο.

Θάρνυται, θαρσύνεται.

Θάρνυσθαι, συγγίνεσθαι.

Θαρβαλέον, θάρσος.

Θάρσυνος, τεθαρρηκώς.

Θασίαν, καὶ ῥάφανον, καὶ ἅλμην λέγουσιν.

Θάσιος, παῖς Ἀγλαοφῶντος. Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος οὕτως ἐπεγέγραπτο.

Θάτερα καὶ θάτερον λέγεται τό τε ἑνικὸν καὶ τὸ πληθυντικόν. τὸ δὲ ἀρρενικὸν ἕτερος λέγεται. τὰ δὲ θηλυκὰ οὕτως συναλείφεται ἡτέρα[25] καὶ θητέρα.

Θάτερον, ἕτερον μέρος.

Θᾶττον, ταχίον.

Θᾶττον ἢ Βούτης. οἷον κατεσκευάσθη. Νίκων γὰρ ὁ ζωγράφος ὀφθαλμὸν ποιήσας καὶ ῥάνος περιφαινόμενον, ἐπέγραψε, Βούτης.

Θᾶττον ἢ βάδην, λέγουσι συνήθως, τάχιον ἢ βραχέως.

Θαύματα, ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.

Θαυματίζομαι, ἐκπλήσσομαι.

Θαυμαστὴν ὅσην, τουτέστι, λίαν πολλὴν, ὥστε θαυμάσαι.

Θαυμαστικὰ, ἀντὶ τοῦ θαυμαστά.[26]

Θαυμάζω, ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν, τὸ ἐπαινῶ.

Θαυμαστότερον, οὕτως Πλάτων.

Θάψινον χρῶμα, ἀντὶ τοῦ ξανθόν.

Θάψος, ξύλον ᾧ ξανθίζουσι[27] τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας, ὃ Σαπφὼ Σκυθικὸν ξύλον λέγει.

Θέαν, τὴν ὄψιν, καὶ τὴν θεωρίαν.

Θεατὴς,[28] ὁ τὸ θεατρὸν ὁρῶν, ἢ τὸ θεατρὸν συνιστῶν.

Θεὰν

---

21. D. ἐλάτης.
22. B. omittit ἡ.
23. D. θαλλὸς.
24. B. Θαργήλεια, et mox Μιλησίη.
25. B. ἡ ἑτέρα.
26. D. ἀθαύμαστα.
27. D. ὡς ξανθύνουσι.
28. B. θεατὴρ.

Θεὰν παρέγειρον, τὴν πόρρωθεν λέγουσιν. ἄγειρος γὰρ ἦν τῶν ηρίων[29] πλησίον.

Θεαιδέστατον, θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας οὕτως· ἄνθρωπος, ὃς φησι πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι.

Θεατροκρασία, ὀχλοκρασία.[30]

Θεάμονας, θεατάς.

Θεηγόροι, θεολόγοι.

Θεήλατος, ὑπὸ θεοῦ[31] πεμφθείς.

Θεηπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν, ἀργύριον εἰςπρασσόμενον.

Θεεῖν, καὶ θεῖν, τρέχειν.

Θεῖα, εὐθέα,[32] καὶ ὀρθὰ, καὶ θαυμαστά.

Θειαζόντων, μαινομένων.

Θειάσαντες, θεόληπτοι γεγονότες.

Θιασωμαιολῃ, χορῷ μανικῷ.

Θιασῶται, χορευταὶ, οἱ τὰ θεῖα ᾄδοντες.

Θιασώτης, ὁ τῶν θυσιῶν κοινωνός. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀργεῶνες.[33] ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅςπερ ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ πίνειν συναγωγή.

Θεῖεν, ποιήσειεν.

Θεῖναι, ποιῆσαι.[34]

Θεῖον, ἀντὶ τοῦ θεός.

Θέλγει, ἀγαπᾷ, ἢ κακοῖ, ἢ ἀπατᾷ, ἢ θάλπει.

Θέλγητρον, τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον.

Θέλειν, ἀντὶ τοῦ δύνασθαι.

Θέλημος, ἀντὶ τοῦ ἥσυχος.

Θελητὴ, εὔκαρπος καὶ γονιμωτάτη.[35]

Θελκτὼ, κολακευτική.

Θέμεθλα, τὰ ἐσώτερα μέρη τὰ ἐμβαθῆ.[36]

Θέμενος τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὁπλισάμενος. Δημοσθένης, καὶ Ὅμηρος, καὶ Αἰσχίνης.

Θέμιν, δικαιοσύνην.

Θέμις, τὸ δίκαιον.

Θεμιζέτω,[37] ἀκιζέτω.

Θεμιστεύειν, ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν. Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον ἀπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Θεμίσων, τυράννου ὄνομα. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Θεμίτως, νομίμως.

Θεμιστὸς, δίκαιος.[38]

Θέμιστα, νόμον ἢ δίκην.

Θεμιστεύσαντος, ἄρξαντος, δικάσαντος.

Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρός. λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδὸς[39] ἐλλύχνιον.

Θεογενεσίαν.

Θεόδμητος, ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεσκευασμένος.

Θεοδρομῶν, κατὰ θεὸν πορευόμενος.

Θεοειδὴς, θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος.

Θεοείκελος, θεῷ ὅμοιος.

Θεόθυτα, ἱερόθυτα.

Θεογείτων. Δημοσθένης καὶ Δείναρχος[40] καὶ ἄλλοι θεογένην ὀνομάζουσιν.

Θεόγνις, εἷς ἦν τῶν παρ᾽ Ἀθηναίοις λ᾽ τυράννων. ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θεόγνις. οὗτος δ᾽ ἦν Μεγαρεύς.

Θεοίνιον. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια θεοίνια ἐλέγοντο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθυον. τὸν γὰρ Διόνυσον θέοινον ἔλεγον.

Θεοίνιον, ἱερὸν Διονύσου, ἀφ᾽ οὗ καὶ γένος.

Θεοὶ Μολοττικοί, οὐχ οἱ χθόνιοι,[41] ἐπεὶ ψυχοπομπεῖον ἦν ἐν Μολοττοῖς.

Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες, θεὸν ἀποκαλεσάμενοι.[42]

Θεοκλυτοῦμαι, θεόθεν μυοῦμαι.

Θεοφοροῦμαι, θεόθεν δοξάζομαι.

Θειοτελὴς Φύσις, οἱ ἄγγελοι οἱ[43] τὰ θεῖα τελοῦντες. λέγεται καὶ θεοτελὴς φύσις.

---

29. D. κηρύνων. V. Alb. ad Hesych. T. I. p. 1685.

30. B. θεατροκρασια, ὀχλοκρασια.

31. D. θεῶν.

32. B. εὐθεῖα.

33. D. δὲ ὀργειῶνες.

34. Haec glossa in D. omissa.

35. Ex hac et praecedente glossa emendat Ancherus Suidam in v. θέλιμος, (vide *Bibliothek von Anzeigen und Auszügen kleiner meist akademischer Schriften, von Paulus.* T. III. part. 3. p. 9.) monens θελητὴ ductum esse e LXX. interpp. Malach. III, 12.

36. B. ἐν βαθῆ.

37. B. θεμισσέτω. V. Alb. ad Hesych.

38. B. omittit hanc glossam.

39. D. σποδὸς.

40. D. Δήμαρχος, altera lectione suprascripta.

41. D. χρόνιοι.

42. D. θεοῦ ἐπικαλέσαντες.

43. B. omittit οἱ. Mox D. θεότης καὶ φύσις.

Θεσκρίνης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ[44] συκοφάντης.

Θεόκλυτος, θεότιμος.

Θεόληπτος.

Θεόμητι,[45] θεόφρονι, θεοβούλῳ.

Θεομάντεις, οἱ ἐνθουσιῶντες.

Θεοπροπία, μαντεία,[46] καὶ θεοπρόπιον τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, ἢ προφήτευμα.

Θεοπολεῖν, τὸ περὶ θεοὺς ἀναστρέφεσθαι.

Θεόπροπος, μάντις, ἢ θεοῦ προφήτης.

Θεορρημοσύνην,[47] τὴν θείαν διδασκαλίαν, τὴν κατήχησιν.

Θεόρρυτον, ἐκ θεοῦ προϊὸν, ἢ θεόθεν[48] προχεόμενον.

Θεοσέπτωρ, θεοσεβής.

Θεοστυγὴς, θεομίσητος.

Θεὸς ἡ ἀναίδεια, λέγεται ἐπὶ τῶν διʼ ἀναισχυντίαν ὠφελουμένων. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἡ Ἀναίδεια, καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ιδ΄.

Θεσσαλὸν σόφισμα, ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουργούντων.

Θεοφορία, θεοφόρησις.

Θεραπὶς, ἡ θεραπεύτρια.

Θεράπναι, τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι. οὗ[49] μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος.

Θεράποντες, δοῦλοι, ὑπηρέται.

Θέρεται, κλίεται.

Θέριστον καὶ θέριστρον, θερινὸν ἱμάτιον.

Θερίζειν, τὸ ἁμᾶσθαι[50] τὸν καρπόν.

Θεριῶ καὶ νομιῶ καὶ παριῶ καὶ ὁριῶ καὶ πάντα τὰ εἰς ζω βαρύτονα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βραχυνόμενον τὸ ῑ ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ σ̄ ἐκφέρουσιν οἱ[51] Ἀττικοί. τὰ γοῦν ὁριστικὰ καὶ ἀπαρέμφατα. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ οὐδαμῶς. σολοικισμὸς γὰρ τὸ, ἐὰν θεριῶ, καὶ ἐὰν νομιῶ. ἐφʼ ὧν δὲ τὸ ῑ ἐκτείνεται, καὶ σὺν τῷ σ ὁ μέλλων λέγεται χρόνος,[52] καὶ ἐκτεινομένης[53] τῆς παρεσχάτης συλλαβῆς, οἷον δανείζω, δανείσω, οὐκέτι δὲ δανειῶ.[54] βάρβαρον οὕτως, ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν ἀθρόως εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν δικοδόκων, ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθειστήκεσαν χρημάτων, ἔπειτά τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπίσχνεῖτο ἀργύριον οὕτω πῶς λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανειῶ, θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντας διὰ τὸν βαρβαρισμὸν, καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν, ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ τινὸς ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δὲ ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν. διὰ τοῦτο βαδίζω καὶ βαδιῶ, ἀμφότερα δόκιμα, ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεστηκὸς ἑκατέρως λέγεται[55] καὶ ἐκτεινομένου, καὶ συστελλομένου τοῦ ι ἐν τῇ μέσῃ[56] συλλαβῇ, οὐκέτι δὲ ἀγορῶ οὐδὲ κολῶ.[57] οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ῑ παραλήγει.

Θέρμα, ἡ πύρωσις. Θέρμη δὲ, ἡ πόλις, ἀφʼ ἧς ὁ κόλπος καλεῖται.

Θερμαὶν, Θρᾴκιον πόλισμα.

Θερμαυστρὶς, ἡ σύντονος καὶ διάπυρος ὄρχησις.

Θερμοπύλαι. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι. Φιλέας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ Ἡρακλεῖ ἐποίησε.

Θερμὸς, θρασύς.

Θέρος, ὁ θερισμός.

Θέσθαι, ὑποθέσθαι.

Θέσις, πρᾶξις.

Θέσμιον, νόμιμον.

Θέρσανδρος. οὗτος εἰς παιδεραστείαν δεινῶς διεβάλλετο.

Θέσθαι, ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν, Ὑπερίδης. ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι[58] καὶ κυρῶσαι μόνον Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ περὶ στεφάνου φησὶν, ἑαυτῷ νόμους ἰδίους[59] θέμενον, ἀντὶ τοῦ θέντα.

---

44. B. ἦν δὲ καὶ.
45. B. θεομητί.
46. B. ἁμαρτία.
47. B. θεορημοσύνη.
48. B. omittit θεόθεν.
49. D. οὕτως.
50. D. ἁμάσαι.
51. D. omittit articulum. Mox idem τὰ γὰρ ὁριστικά.
52. D. omittit χρόνος.
53. D. παρεκτεινομένης.
54. B. οὐκέτι δὲ τὸ δανειῶ. Scripserat Photius: οὐκέτι δὲ δανειῶ. τὸ δὲ δανειῶ βάρβαρον etc.
55. D. omittit λέγεται.
56. D. ἐν τῇ αὐτῇ.
57. D. καλῶ.
58. B. προ . σθαι.
59. B. omittit ἰδίους.

Θεσμοθέτης, νομοθέτης, ἢ νομοφύλαξ.[60]

Θεσμοθέται, ἀρχή τίς ἐστιν ἐν Ἀθήνῃσιν[61] ἀνδρῶν ἓξ, οἱ τὴν τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσήγγελλον εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας, καὶ τὰς προβολὰς[62] ἁπάσας, καὶ γραφὰς παρανόμων, καὶ ἦσαν διορθωταὶ τῶν[63] νόμων.

Θεσμοθέται, ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνῃσιν. ἓξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν, καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Θεσμός. ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμὸς, καὶ τὸ ὅλον δὲ[64] τῆς πολιτείας σύνταγμα. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν.

Θεσμοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς.

Θεσμοφοριῶν ἡμέρᾳ δ'. δεκάτη, Θεσμοφορία· ἑνδεκάτη, κάθοδος· δωδεκάτη, νηστεῖα· τρισκαιδεκάτη, καλλιγένεια.[65]

Θεσμοφόρος, ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος.

Θεσπέσιος, θεῖος, θαυμαστὸς, πρᾶος.

Θεσπίζει, νομοθετεῖ.

Θεσπίσματα, θεῖα δόγματα.

Θεσσαλὸν νόμισμα. παροιμιῶδες τοῦτο, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης.

Θέτης, ὁ εἰσποιησάμενος θετούς τινας. μήποτε δὲ θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὁτιοῦν.

Θετταλικαὶ πτεραὶ, τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξιν.

Θετταλικοὶ διφροι, διάφοροι.

Θετταλικὴ ἔνθεσις, ὁ μέγας ψωμός.

Θετταλὶς, ὑπόδημα ποιόν.

Θετὸν, εἰσποιητὸν, οὐ γνήσιον.

Θετταλὸς, εἷς τῶν Κίμωνος παίδων οὕτως ἐκλεῖτο.

Θετταλῶν σόφισμα, καὶ ἐπὶ μάχης, καὶ ἐπὶ σχήματος, καὶ ἐπὶ παρακούσεως, καὶ ἄλλων μυρίων τάττουσιν ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀρατίῳ γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ ἑκατόμβην[66] ἀνδρῶν εὔξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορθώσας δὲ ἃ ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι αὐτὴ[67] ἀνεβάλλετο.

Θευδεσία χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν.[68] ὃ πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν.

Θεωρικὸν καὶ θεωρική. Ἀθήνῃσιν ἦν χρήματα κοινὰ, ἃ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν. προήχθη δὲ οὕτως. τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τῶν ξένων τὰς θέας προκαταλαμβανόντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικὸν, ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοὶ, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδόασιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων, ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡ πόλις.

Θεωρικά. ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις, ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινέ τινας τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν, ἐκμισθοῦν[69] δὲ ταῖς θέαις τοὺς τόπους. πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων διὰ τὸ ῥᾳδίως τοῖς πλουσίοις πλείονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῆς μόνον εἶναι τὸ τίμημα, θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα. καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ εἴρηται.

Θεωρικὰ, χρήματά τινα ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα, ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο, καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά. ὕστερον δὲ κατετίθετο εἴς τε τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς

60. D. θεσμοφύλαξ.

61. B. ἀρχὴ Ἀθήνῃσιν, et mox καὶ τὰς ἐπαγγελίας.

62. D. παραβολὰς. Mox B. παρὰ νόμων.

63. D. omittit articulum.

64. D. omittit δὲ.

65. Haec glossa omissa in D.

66. B. ἑκατόμβας.

67. B. omittit ἀστὶ, pro quo Suidas ἀεὶ.

68. D. ἐγγὺς ἐντὸς Σκυθῶν, omissis sequentibus verbis.

69. D. ἐμίσθουν. Mox B. ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον.

τῶν πολιτων. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν ἀρχμὴ τῆς θέας, ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. Φιλῖνος δέ φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων διένειμεν Εὔβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἑορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὡρίζετο τὸ διδόμενον εἰς τὰς θέας, καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰς ἑορτάς. οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.

Θεὼρίς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος μάντις ἦν ἡ Θεωρὶς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν.

Θεωροὶ, οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι Φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων. θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεκταὶ ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν[70] πεμπόμενοι. καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας, ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον. ὥρην γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεῶν ἀγορὰ, ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι.

Θήγοντες, ἀκονῶντες.

Θηλάζειν τὸ τρέφειν τῷ γάλακτι οἱ ἀρχαῖοι πάντες. οὕτως μάλιστα οἱ Ἴωνες.

Θηλάστριαν, ἣν θηλάσεταί τις ἰδίως. οὕτως Κρατῖνος.

Θηλὴ, μαστὸς ὁ γαλουχῶν.

Θηλυδρίας, τεθηλυμένος.

Θήλυνοι, ἥσυχοι.

Θημακεὺς, δῆμός ἐστι Φυλῆς τῆς Ἐρεχθηίδος ὁ Θημακός.

Θημαχὸς, δῆμος Ἐρεχθηίδος.[71]

Θημῶνες, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.

Θηραστεύεσθαι,[72] ἀναβάλλεσθαι.

Θηραμένης. οὗτος ἀνῃρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ' τυράννων.[73]

Θηράτορας, κυνηγούς.

Θηραῖον, ποικίλον ἱμάτιον.

Θηρικλέους τέκνον, κύλιξ, ἣν λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι Θηρικλῆς.

Θηρίκλειον, ποτήριον ὑελινόν.

Θηρῶντες, ἐπιτηροῦντες.

Θῆσαν, μισθωτικὴν, ἢ εὐτελῆ ἢ[74] δουλικὴν τροφήν.

Θῆσα, ἡ πενιχρὰ ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων, καὶ ἐπιδικαζομένη γάμου τῶν[75] ἀγχιστείων.

Θησεῖον, τὸ Θησέως ἡρῶον, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν. ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα.

Θησεῖον, τέμενός ἐστιν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ.

Θήσομαι, ὁρίσω, ποιήσω, ἀνακρίνω.

Θητεία, παραμονὴ ἢ δουλεία.

Θῆτες, οἱ ἕνεκα τροφῆς δουλεύοντες.

Θητεὺς καὶ θητικόν. εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θητεῖς ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς[76] μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδὲ ἐστρατεύοντο. καὶ θῆσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἣν ἐπάναγκες ἦν[77] τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ πέντε μνᾶς διδόναι.

Θητεύειν, μισθῷ ἐργάζεσθαι.

Θίασος, τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ. οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοὔνομα. θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων. οὕτως Ἰσαῖος.

Θίβη, κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες.

Θιβρώνιον[78] νόμισμα ἐβύκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαράξαντος εἰρῆσθαι.

Θίγειν, ψαῦσαι, ἐγγίσαι.

Θιγγάνει, ἅπτεται.

Θίμβρων Λακεδαιμόνιος. οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἁρμοστὴς μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

Θῖνα, αἰγιαλὸν, σωρόν.

Θλαδίας, εὐνοῦχος.

Θλίβει, ἐκπιέζει.

---

70. D. θεοὺς.
71. Haec glossa omissa in D.
72. D. θηρασιεύεσθαι.
73. B. omittit τυράννων.
74. B. omittit ἢ.
75. D. omittit articulum.
76. D. μηδεμιᾶς.
77. D. omittit ἦν. Idem mox πρὸς γάμους.
78. D. Θιβώνων.

Θοαὶς, ταχείας ὁρμάς.
Θοηρὸς, τεταραγμένος.
Θοιμάτιον, τὸ ἱμάτιον.
Θοιναῖταγ, εὐωχεῖταγ.
Θοίνη, τροφὴ, εὐωχία, κατάβρωμα.
Θόλος,[79] οἶκος περιφερὴς, ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις ἐστιῶντο. πρυτανεῖον δὲ ὠνόμαστας, ἐπεὶ πυρῶ[80] ἦν ταμιεῖον.

Θόλος, τόπος ἐν τοῖς ἀρχείοις θολοειδὴς, ὀροφὴν ἔχων ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ ξυλίνην. ἢ διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαγ αὐτὸν στρογγύλον. λέγεταγ δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ θόλος.

Θολερὸς προσβαίνεις, μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλὰ ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊών.

Θοραὶ, δῆμος Ἀντιοχίδος.
Θορικὸς, δῆμος Ἀκαμαντίδος.[81]
Θοῦ, κατάθου.
Θορὸς, τὸ σπέρμα τοῦ σώματος.
Θορὼν, πηδήσας.
Θοῦρον, πηδητικὸν, ταχύν, πολεμικώτατον.
Θουριομάντεις, τοὺς περὶ Λάμπωνα. τὴν γὰρ εἰς Σύβαριν ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέασιν, οἱ δὲ Ξενοκρίτῳ, οἱ δὲ τῷ[82] Χαλκιδεῖ Διονυσίῳ, οἱ δὲ Καθάριοι τῷ Λάκωνι, οἱ δὲ Πλησίππῳ Ἀθηναίῳ.

Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίσταντας. ταύτης μέμνηταγ Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ, ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος ἀκουτισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἴνιγμα ἐγένετο, Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανταγ.

Θράνος, ὑποπόδιον. καὶ θρανίδιον λέγουσι.
Θρανίου, δίφρου.
Θράττειν, ταράσσειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν, δυσωπεῖσθαγ καὶ ὑφορᾶσθαγ.
Θρανεύομαγ, συντρίβομαγ, συγκόπτομαγ.
Θρανιτρίδες, κῶπαγ θρανιτῶν.
Θραύεταγ, κλᾶταγ.
Θραύματα, νευροσπάσματα.

Θραῦσις, φθορὰ, ἧττα ἐν πολέμῳ. θάνατος, ἀῤῥωστία, συντριβὴ, πληγή.
Θρεῖα, δῆμος Οἰνηίδος.
Θρεκτὸς, δρόμος.
Θρέμματα, πρόβατα.
Θρεπτὰ, τροφεῖα.
Θρέψας, πήξας.
Θρησκεύει, θεοσεβεῖ, ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς.[83]
Θρῆσκος, ἑτερόδοξος.
Θρία, τὰ φύλλα τῆς συκῆς.
Θρίαγ, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι.
Θριαμβεύσας, δημοσιεύσας.
Θριάμβους, τοὺς ἰάμβους ἔνιοι ἔλεγον.
Θρίαμβος, ἐπίδειξις νίκης, πομπὴ, καὶ τὸ σεμνύνεσθαγ.
Θριάσια, πόλαγ οὕτως καλοῦνταγ.
Θριάσιον, πεδίον.
Θριγκὸς, τὸ περίφραγμα, στεφάνη, μικρὸν τειχίον, περίβολον.
Θριδακίνας, εἶδος μάζης.
Θρίναξ, ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν.
Θριπηδέσταται, τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θριπῶν διαβεβρωμένα, οἷς ἀντὶ σφραγίδων[84] ἐχρῶντο. θρίψ γὰρ ζῶόν ἐστι κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα.
Θριπηδεστὸν, Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν, ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην, ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων.
Θρόνιον πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος.
Θροῦς, ἦχος, φωνὴ ἄσημος, λαλιὰ, θόρυβος.
Θρυαλλὶς, ἐσχάρα, λύχνος, ἀκτίς. καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
Θρυαλλὶς, ἄνθος λυχνίδος, ἢ λύχνου τὸ περικαιόμενον τοῦ ἐλλυχνίου.
Θρυλλεῖ, λαλεῖ, κυκᾷ.
Θρύλος, ψιθυρισμὸς, ὁμιλία μὴ φανερῶς γενομένη.
Θρυμματὶς, σπεύασμα διὰ στέατος καὶ σεμιδάλεως καὶ συκαλλίδων.[85]
Θρύπτεταγ, μαλακίζεταγ, ἢ βλακεύεταγ, χαυνοῦνταγ, ἢ ἀνακλᾶνταγ.

---

79. D. omittit θόλος.
80. B. πῦρ. V. Ruhnk. ad Tim. p. 142.
81. Haec glossa omissa in D.
82. B. omittit articulum.
83. D. τῷ θεῷ.
84. D. φρασίδων, omissis verbis θρὶψ — κέρατα.
85. D. σεμιδάλεον καὶ συκαλλίδιον.

Θρῴσκει, πηδᾷ.
Θρωσμὸς, βουνοειδὴς τόπος, ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντα θορεῖν, ὅ ἐστι θεάσασθαι.
Θυγατριδεῖ, ἐγγόνῃ, τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ.
Θυγατρίζουσα, θυγατέρα καλοῦσα.
Θύειν, τὸ ὁρμᾷν, καὶ τὸ θυμιᾷν.
Θύελλα, συστροφὴ ἀνέμου.
Θυηλαὶ, αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι.
Θυηπόλος, ὁ θύων ἱερεύς.
Θυηπολοῦσι, περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται.[86]
Θυηπολοῦσι, περιπολοῦσι διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.
Θυηκόοι,[87] οἱ ἱερεῖς οἱ ὑπὲρ ἄλλων θύοντες τοῖς θεοῖς.
Θυηκεταίδαι, δῆμος Ἱπποθοωντίδος.
Θύλακος, ὁ ῥαπτὸς φάσκωλος.
Θυλακοφόροι, οἱ μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφόρουν.
Θυλήγματα, πέμματα, ἀπαρχὰς, ἄλφιτα, ἃ ἔμισγον[88] οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, εἰς θυσίαν ἀναφέροντες.
Θυμαλγέα, λυπηρά.
Θυμάλωψ, δαίμων τις οὕτως καλεῖται. καὶ θυμάλωπες οἱ κεκαυμένοι ἄνθρακες, ἢ ἡμίκαυτα ξύλα, ἢ σπινθῆρες.
Θύματα, θυμιάματα.
Θυμβροφάγον, θριμύ.
Θύμελον, τὸν βωμόν.
Θυμηλία, τέρψις, τρυφὴ, εὐφρασία.
Θυμηρέστερον, ἡδύτερον.
Θυμῆρες, καταθύμιον.
Θυμικὸν, ὀργίλον.
Θυμαιτάδαι, δῆμος Ἱπποθοωντίδος ἀπὸ Θυμίτου[89] τοῦ ἥρωος.
Θυμοβόρος, ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα.
Θυμολέων, θυμώδης τὴν ψυχήν.
Θυμόμαντις, ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων τὸ μέλλον.
Θυμὸς, ἡ ψυχή.
Θυμόσοφος, εὐμαθὴς, φυσικὸς, εὐφυής.
Θυμοφθόρα, τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα.

Θύνων, ὁρμῶν.
Θυνναίζοντες, ἀντὶ τοῦ πεντοῦντες. τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριόδοις ἐλάμβανον.
Θυοσκόπος, ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος.
Θυοσκόποι, καὶ ἱερουργοὶ, καὶ ἱεροσκόποι, καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον.
Θύραζε καὶ Θύραθεν καὶ Θύρασιν,[90] τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτὸς, τὸ δὲ ἔξωθεν, τὸ δὲ ἔξω.
Θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια ἦ· οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν, ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς,[91] θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια ἦ. τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασὶ, θύραζε κῆρες, οὐκ ἔνι ἀνθεστήρια. ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων.
Θυρέαν, τὴν τοῦ μεσοτοίχου διακοπήν.
Θυραῖα, τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. Μένανδρος.
Θυραυλεῖν, πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν, ἢ παρὰ ταῖς θύραις αὐλίζεσθαι, ὅπερ ἐστὶ καθέζεσθαι καὶ προσεδρεύειν.
Θυργωνῖδαι, δῆμος Πτολεμαΐδος Φυλῆς.
Θύρετρα, θυρώματα ἢ ἀρκιόθυρα.
Θυρσὸς, Βακχικὴ ῥάβδος ἢ λαμπὰς, ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ.
Θυρσοὶ, θύματα.
Θυρσὸν, τὸ ὅπλον, Φιλήμων.
Θυσάνοις, κροσσοῖς.
Θύστιον, πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς δὲ Θύτιον ἄνευ τοῦ σ.
Θύσθλα, ῥάβδοι, νάρθηκες.
Θυτεῖον, ὁ τόπος, ὅπου ἔθυον.
Θυτηρίοις, θυμιατηρίοις.
Θύψαι, κάπνισαι.
Θύψαντα, πῦρ καύσαντα.
Θυωμάτων,[92] θυμάτων, μύρων, ἀρωμάτων, θυμιαμάτων.
Θωὴ, κόλασις.
Θώμιγξ, λεπτὸν σχοινίον.

---

86. Haec glossa omissa in D.
87. B. θυηχόοι.
88. D. omittit ἃ ἔμισγον.
89. D. Θυμητοῦ.
90. In D. καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων — θύρασιν, omissa sunt.
91. D. omittit ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς.
92. D. θωμάτων.

Θωμοὶ, οἱ τῶν σπερμάτων σωροί.
Θωμίζει, τῷ κέντρῳ ἐρεθίζει. καὶ τὸ μαστίζει.
Θωπευτικὸς, κολακευτικός.
Θωπεία, κολακεία.
Θῶπες, οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες τῇ κολακείᾳ.
Θωρακείοις, προμαχοῖς[93] ἢ ὀρυφάκτοις λουρινίοις.
Θώραξ, πύργος, χιτὼν, στῆθος, σῶμα καὶ τὸ ὅπλον.[94]
Θωραχθεὶς, ὁπλισθείς.
Θωρήσσετο, καθωπλίζετο.
Θωρόντες, ὁρμήσαντες.
Θωχθεὶς, θωραχθείς.
Θῶψαι, τὸ θωπεῦσαι.
Θώων, θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα.

Τέλος τοῦ Θ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ ι.

Ἰαίνει, εὐφραίνει.
Ἰαλεμῶ, θρηνῶ. ἰαλεμὸς γὰρ θρήνου εἶδος. λέγεται δὲ καὶ Ἰάλεμος ὁ υἱὸς τῆς[95] Καλλιόπης, καὶ ὁ καλὸς, καὶ ὁ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα. καὶ ἰαλεμώδη, τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.
Ἴακχος, Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ, καὶ ἥρως τις, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ᾠδὴ, καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανήγυρις. ἔνιοι δὲ καὶ θόρυβος.
Ἰαμβίζειν, τὸ χλευάζειν.
Ἰαμβύκη, ὄργανον μουσικόν. εἴρηται δὲ ἐν ἑτέροις· καὶ ὠνομάσθη, ὥς φασιν, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους ᾖδον. ἡ δὲ σαμβύκη νεώτερον, καὶ ὀψὲ ὑπὸ Σάμβυκός τινος εὑρέθη.
Ἰαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ σαμβύκαι.
Ἰάνθη, ἥσθη, ἐχάρη, διεχύθη.
Ἰάπυξ, ἄνεμος ἑλαφρός.
Ἰατὴρ, ἰατρός.
Ἰαχὴ, βοὴ, ἦχος, ἢ θρῆνος.
Ἶβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον.
Ἰβὺ, μέγα, ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα. οὕτω Τηλεκλῆς.
Ἰγνύη, ὁ ὑπὸ[96] τὸ γόνυ τόπος ὀπίσω τοῦ γόνατος.
Ἰδάλιμος, εὐειδής.
Ἰδαρναῖοι, μάντεις, ἀπό τινος Ἰδαρνοῦ μάντεως. οἱ δὲ ἀπὸ πόλεως Καρικῆς. Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἐκτομίας.
Ἰδέας, μορφάς. ἐν Ἀλκιβιάδῃ ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι.
Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.
Ἰδίαις δαπάναις, ἰδιωτικαῖς.
Ἰδιάσαιτο, ἰδιολογήσασθαι.
Ἰδίαν, ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν.
Ἴδη, πᾶν σύμφυτον ὄρος.
Ἰδίειν, ἱδροῦν. καὶ ἀνιδρωτὶ, τὸ ἀνιδρωτί.
Ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον.
Ἰδιόξενος, ἴδιος φίλος.
Ἰδιόξενος, ὁ ἰδίᾳ[97] καθ' αὑτὸν ξένος ὤν. πρόξενος δὲ, ὁ ὅλης πόλεως ξένος, παρ' ᾧ καὶ οἱ πρέσβεις κατάγονται. καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ, καὶ διαπράττει ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα, ἧς προξενεῖ. δορύξενος δὲ, ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγονώς τινι. ἀστόξενος δὲ, ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν, αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος, οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδίᾳ.
Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει, ἡσυχάζει.
Ἰδιώσασθαι, ἰδιοποιήσασθαι.[98]
Ἰδίων, ἰδιωτικῶν.

---

93. B. προμάχοις. Adnotatum: *corrigitur* προμαχόσι.
94. Ad hanc glossam in B. adscriptum: *in marg.* διφ ου αὐτὸ Ἡρωδιανός.
95. B. omittit articulum.
96. D. ἐπὶ.
97. D. omittit ἰδίᾳ. Idem mox διαφέροντας, ubi B. διαφέρον, in quo δὲ omissum post δορύξενος.
98. D. ἴδιον ποιήσασθαι.

Ἰδιώτας, τοὺς πολίτας. οὕτως Θουκυδίδης.
Ἰδνωθεὶς,[99] καμφθείς.
Ἰδριεὺς, δυνάστης ἦν οὗτος ἐν τῇ[100] Καρίᾳ υἱὸς Ἑκατόμνου, ἀδελφὸς δὲ Μαυσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας.
Ἴδρις, ἔμπειρος.
Ἱδρυμένος, τεθεμελιωμένος.
Ἱδρύσαντο, ἐκάθισαν, ἵδρυσαν.
Ἱδρυσις, ἑδραῖα, ἀσφάλεια.
Ἴδυους, τοὺς μάρτυρας. οὕτω Σόλων.
Ἰει, πέμπει, ἀμφιβάλλει.
Ἱέμενοι, ἐπιθυμοῦντες.
Ἰέναι, πορεύεσθαι, ἢ πορευθῆναι.
Ἰενται, ὁρμῶσιν.
Ἱέντες, ἀφιέντες.[1]
Ἱεραῖσθαι, ἱερουργεῖν.
Ἱέραξ, εἷς ἦν τῶν Ἀμφικτιόνων πεμφθέντων πρέσβεων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν.
Ἱερὰ συκῆ, οὕτω λέγεται ἡ ἐπὶ τὴν Ἐλευσῖνα ὁδός.
Ἱερὰ ὁδὸς, ἦν[2] οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπὶ Ἐλευσῖνα.
Ἱερὰ τριήρης λέγοιτ' ἂν ἡ πάραλος.
Ἱεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω. ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.
Ἱερεῖον, θῦμα, πᾶν τὸ θυόμενον.
Ἱερείας ἐνύπνιον. ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἱμεραία δὲ γραῦς τις,[3] ὡς φασὶν, ὄρχην ἑαυτὴν ἐδόκει εἰς οὐρανοὺς ἀγομένην, καὶ δῆτα ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα, θεάσασθαι ἄνδρα πυρὸν ἀεδεμένον ἅλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασίλειον θρόνον· πυθομένην δὲ, τίς εἴη ὁ ἀλάστωρ, ἀκοῦσαι τῆς Σικελίας. τὸ μὲν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ. ὕστερον δὲ χρόνοις[4] ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον,

τό τε ὄναρ πολλοῖς[5] διηγήσατο, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγελλεν· ἣν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος.
Ἱέρευσεν, ἔθυσεν.
Ἱερὴ, θαυμαστή.
Ἱερομηνία, αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους.[6]
Ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτή. καταμήνια.[7]
Ἱερομνήμονες, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς.[8]
Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν ἀμφικτυόνων ἐξ ἑκάστης πόλεως.[9] ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. ἱερὰ δὲ τὰ ἀμφικτυονικὰ δόγματα, καὶ ἱερὸν τὸ τῶν ἀμφικτυόνων συνέδριον.
Ἱερομύστης, ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος, ἅγιος.
Ἱερὸν γάμον. Ἀθηναῖοι ἑορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἥρας, ἱερὸν γάμον καλοῦντες.
Ἱερόν τι νεωκορήσας, ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας.
Ἱεροποιοὶ, πληρωτοὶ ἄρχοντες δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἳ τά τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι, κἄν τις κωλυήσῃ, συγκωλυσιεροῦσι τοῖς μαντεύμασι, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πενταετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, οἳ τὸν ἀριθμὸν εἰσιν ἀόριστοι.
Ἱερώνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων. ἕτερος δέ ἐστιν Ἱερώνυμος Μεγαλοπολίτης,[10] οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου.
Ἱερόσυνα, τὰ εἰωθότα δίδοσθαι ἱερὰ ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερωσύνης.
Ἱεροφάντιδες, αἱ τὰ ἱερὰ φαίνουσαι τοῖς μυουμένοις.
Ἱεροφάντης, μυσταγωγὸς, ἱερεύς.

Ἱεροφάν-

---

99. D. ἰδυνθεὶς.
100. B. omittit articulum.
1. D. ἀφέντες.
2. D. ἥν, omissis verbis ἱερὰ ὁδὸς, et duabus glossis in unam coniunctis. Sic etiam Alb. ad Hesych. in ἱερὰ θυσία. Ibi εἰς ἣν legitur.
3. D. καὶ. Deinde B. omittit τοῦ ante Διὸς. In D. autem omissa ἄνδρα πυρὸν.
4. D. χρόνον.
5. D. πολλῶν, sequentibus signis lacunae.
6. D. collocat hanc glossam post ἱερομύστης.
7. D. ἢ καταμήνια.
8. D. collocat hanc glossam ante ἱερὸν γάμον. Idem Πυλαίους.
9. D. omittit τῶν τοῦ συνεδρίου — πόλεως.
10. D. Μεγαπολίτης.
11. Pun-

Ἱεροφάντης, οὕτως ὠνομάσθαι φησὶ[11] τὸν πρῶτον ἱεροφάντην, τὸν ἀποφήναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπιόντα τὰ ἱερά.

Ἱεροφωνῶν, μεγαλοφωνῶν.

Ἱερῷ, θείῳ, ἤτοι μεγάλῳ.

Ἱερῶσθαι. φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δή τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ ἱεροὺς νενομίσθαι καὶ οἷον καθιερῶσθαι.

Ἰέσθην, ἐπροθυμοῦντο, ἐπορεύοντο.

Ἰεται, προθυμεῖται, πορεύεται.

Ἴζει, καθίζει, κάθηται.

Ἴησιν, ἄφησιν.

Ἰθαγενὴς, αὐτόχθων, γνήσιος.

Ἰθέως, ὀρθῶς.

Ἴθι,[12] ἔρχου, ἢ πορεύου.

Ἴθματα, ἴχνη, βήματα. δικαιώματα, ὁρμάς.

Ἴθορος, παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν παρακελευομένων.

Ἰθὺ, καὶ ἰθὺς, ἐπ' εὐθείας.

Ἴθυμβος, ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκιος.[13]

Ἰθύνει, διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ.

Ἰθυντὴρ, ὁδηγὸς, κυβερνήτης, χαλινὸς, πηδάλιον.

Ἴθυσεν, ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν.

Ἰθυτενὲς, εἰς εὐθεῖαν τεταμένον.

Ἰθύφαλλοι, οἱ ἐπίορκοι, καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ Φαλλῷ, γυναικείαν στολὴν ἔχοντες. λέγεται δὲ Φαλλὸς ὅτε μὲν καὶ τὸ αἰδοῖον, καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι τὰ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ Φαλλῷ ᾀδόμενα.

Ἰθύφαλλοι, οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι. ποιήματα δέ τινα οὕτω λέγεται τὰ ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ᾀδόμενα. ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον[14] αἰδοῖον.

Ἱκάνειν, παρεγένετο.

Ἰκαριεὺς, δῆμος Φυλῆς τῆς Αἰγηίδος. καὶ Ἰκάριοι οἱ αὐτοί.

Ἴκελος, ὅμοιος.

Ἱκέσθην, πάρεγένοντο.

Ἱκέτω, παραγενέσθω.

Ἱκετηρία, Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ἱκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος στέμμασι ἐστεμμένος.

Ἱκνοῦμαι, εὔχομαι, ἱκετεύω.

Ἱκνούμενος, παρακαλῶν.

Ἵκοντο, παρεγένοντο.

Ἴκρια, ὀρθὰ ξύλα ἢ σανιδώματα τῆς νεώς.

Ἴκρια, τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας, πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διονύσῳ θέατρον.

Ἰκταρ, ἐγγύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι. οὕτως Πλάτων.

Ἴκτερος. λέγουσιν εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον,[15] ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκραπημένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καλεῖται.

Ἰλαδὸν, ἐν ἀθροίσει, κατὰ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ.

Ἱλαπιναίζω, εὐωχοῦμαι.

Ἱλαπίνας, θυσίας, ἑορτὰς, εὐωχίας.

Ἴλας, ἀγέλας, ἢ τάξεις. καὶ ἰλάρχας, τιξιάρχας.

Ἱλασμὸς, εὐμενὴς, πρόπατος, συγχώρησις.

Ἱλαστήριον, θυσιαστήριον.

Ἱλεὸς, κατάθυσις θηρίου.

Ἵλεω, ἱλασμόν.

Ἵλεως, ἱλαρὸς καὶ εὔθυμος.

Ἱλεωτήριον, ἱλαστήριον.

Ἰλιὰς κακῶν, ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

Ἰλιγγιᾷ. ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν ἴλιγγον.

Ἴλιον, τὸ ἐφήβαιον.

Ἰλισσὸς, ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ.

Ἴλλειν, συνέχειν.

Ἴλλον, στρεβλὸν, στραβόν.

Ἰλλώπτειν, ἐμβλέπειν, ἐπιμύουσι καὶ ἐγκεκλασμένοις ὀφθαλμοῖς.

Ἰλλωτρεύει,[16] στραβίζει.

Ἰλὺς, βόρβορος.

---

11. Punctis notatum in B. Suidas φασὶ.

12. D. omittit πρόθυμεῖται — ἴθι, hoc modo: ἴεται, προῖθι, ἔρχου, ἢ πορεύου.

13. D. pro ὑπόσκιος lacunae signa habet.

14. D. τεταμένον.

15. D. λέγεται εἶναι πόνος ὠχρειδὴς ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενος.

16. B. ἰλλωτρύει.

Ἰλυσπῶντες, συνειλούμενοι, ἢ τὴν ἰλὺν σπώμενοι.

Ἰμᾶν καὶ ἰμῆν,[17] ἀντλεῖν, ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

Ἰμᾶν, τὸ ἀνασπᾶν. τὸ γὰρ παλαιὸν ἱμάντας ἐνδησάμενοι ἀνίμων ἢ καδίμων.

Ἱμάντας, τοὺς τῶν ἱστίων. Ἀριστοφάνης.

Ἱμάντες, λῶροι, δεσμοί.

Ἱμάντωσις, δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν.

Ἱμασιδὸς, ἢ ἐπιμύλιος ᾠδή. ἱμαλιὰ γὰρ ἡ τροφὴ καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων.[18]

Ἵμασεν, ἐμάστιξεν.

Ἱμάσω, πλήξω, κατάξω.

Ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή.

Ἴμβριοι, οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες, ἐπειδὴ ἐσκέπτοντο ἐν Ἴμβρῳ εἶναι.

Ἱμείρω, ἐπιθυμῶ.

Ἱμερόεντα, λάμποντα.

Ἵμερος, ἐπιθυμία.

Ἱμερτὸς, καλὸς, ἐπέραστος, ποθεινός.

Ἱμονιὰ, τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον.

Ἵνα, ὅπου. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας· ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.

Ἰνᾶσθαι, καθαίρεσθαι, ἐκκενοῦσθαι, καὶ ὑπέρινος, ὁ ὑπερκεκαθαρμένος.

Ἰνδάλλεται, καταφαίνεται, ὁμοιοῦται.

Ἰνδάλματα, φαντάσματα, ὀνείρατα, ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις. ὁμοιώματα, ἀπεικονίσματα.

Ἶνες, νεῦρα.

Ἵννος ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας ἵππου. πεντήκοντα ἔτη ζῇ ἡμίονος. ὁ δέ γ' ἵννος[19] ἐξ ἀμφοτέρων ἵππων, ἐν τῇ κυήσει νοσήσας τῆς ἵππου, οἷον νύννος.

Ἰνύκιος, οἶνος ἡδύς. Ἴνυκος[20] δὲ πολισμάτιον Σικελικὸν, ἐν ᾧ γίνεται οἶνος κάλλιστος.

Ἰξάλη, ἡ αἰγεία, ἐπεὶ ἴξαλοι οἱ αἶγες. καὶ ἴξαλος, πηδητικός.

Ἰξίαι ὁ παρ' ἐνίοις λεγόμενος κιρσός. ἔστι δὲ αἷμα γενοσηκὸς, ὀνομασθὲν[21] ἀπὸ τῶν ὀρυῶν, ἐν αἷς συστροφή εἰσιν, ὅθεν ὁ ἰξὸς ἀποῤῥεῖ.

Ἰξὺν, τὴν ὀσφύν.

Ἰσοδόκη,[22] βελοθήκη.

Ἴον, τὸ βέλος.

Ἰόνιον πελάγος, ὁ νῦν Ἀδρίας. καὶ Ἰόνιος κόλπος. τὸν γὰρ Ἀδρίαν οὕτως ὠνόμαζον.

Ἰόντες, πορευόμενοι.

Ἴοντο, προεθυμοῦντο, προῃροῦντο.

Ἰοὺ, σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ οἴμοι.

Ἰοῦλος, ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ. πολύπουν δέ τι ζῷον, καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος, καὶ ᾠδῆς τι γένος. Ἰοῦλος καὶ[23] ὁ προσφιλὴς τῇ Ἀρτέμιδι. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρείαις γιγνόμενον πολύποδα καὶ συστρεφόμενον ἰοῦλον καλοῦσιν.

Ἰοῦλος, τὸ δασὺ ἐπισεῖον τῶν γενείων.[24] καὶ ᾠδὴ εἰς Δήμητρα. τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν ὀραγμάτων δεσμοὺς ἰούλους καλοῦσιν.

Ἰοῦλος, χνοῦς τριχῶν, ἤτοι ἡ πρώτη τῶν γενείων βλάστη.

Ἰουλίζων, ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος.

Ἰοῦσαν, πορευομένην.

Ἴπορος, πικρὸς περὶ τὰς τιμωρίας.

Ἱππαγρέται, τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.

Ἱππάκη,[25] Σκυθικὸν βρῶμα διὰ[26] γάλακτος ἵππου σκευαζόμενον.

Ἱππαλεκτρυὼν, γρὺψ διὰ τὸ τετράσκελον εἶναι, καὶ πτέρυγας καὶ ῥύγχος ἔχειν ἐπικαμπές. ἔνιοι, τὸν μέγαν ἀλεκτρυόνα. ἔνιοι, παράσημον.[27]

Ἱππαρχοι, δύο ἦσαν, οἳ τῶν ἱππέων ἡγοῦντο, διελόμενοι τὰς Φυλὰς ἑκάτερος ἀνὰ πέντε. ἐπιμεληταὶ δέ εἰσιν τῶν ἱππέων, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι, δέκα ὄντες, εἷς ἀφ' ἑκάστης Φυλῆς, τῶν ὁπλιτῶν.[28]

---

17. D. ἰμῶ, punctis notatum.

18. D. omittit ἱμαλιὰ — ἀλεύρων, cum tribus sequentibus glossis.

19. D. ὁ δὲ ἵννος. et mox νοσήσασα τῆς ἵππου. B. νοσησασας ἵππου. V. Hesych. ὕννος. Fort. νοσησάσης τῆς ἵππου.

20. D. Ἴννυκος.

21. B. ὀνομασθεὶς.

22. B. ἰοδόχη.

23. B. δὲ.

24. D. ἰοῦλος δὲ δασὺ ἐπισεῖον τοῦ γένους.

25. D. ἱππήκη.

26. D. ζὴν punctis notatum pro διὰ.

27. D. παράσημα.

28. Verbis καθάπερ et εἷς ἀφ' et ὁπλιτῶν vacuum spatium relictum in D.

Ἵππαρχος, ὁ τῶν ἱππέων[29] ἄρχων.

Ἱππᾶς, Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας εἰς πέντε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε, καὶ τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων. καὶ τὸ πρῶτον ὠνόμαζε πεντακοσιομεδίμνων, τὸ δεύτερον ἱππέων, τὸ τρίτον ζευγιτῶν, τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπτον ἱππᾶς ἐκαλεῖτο.

Ἱππάς. Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι Σόλων εἰς τέσσαρα διεῖλε τέλη τὸ δὲ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσίους μεδίμνους, εἰς ἱππέας, ζευγίτας, καὶ θῆτας. τῶν οὖν ἱππέων οἱ ἱππάδες.

Ἵππαρχος, τύραννος Ἐρετρίας. ἕτερος δὲ Ἵππαρχος, ὁ Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ Ἵππαρχος, ὁ Χάρμου, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου, καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμὸν διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ[30] Πεισιστράτου, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἐτυράννησεν. ἄλλος δέ ἐστιν Ἵππαρχος, ὑποριτὴς, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης. λέγεται δὲ Ἵππαρχος παρ᾽ Ἀθηναίοις καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων. δύο δὲ ἦσαν οὗτοι.

Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ. δηλονότι ἔνθα ἂν εὐημερῇ τις. τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ. Πλάτων εἰς τὸν Θεαίτητον ἐχρήσατο.

Ἵπες, θηρίδια λυμαντικὰ τῶν ξύλων καὶ τῶν καρπῶν.

Ἵπνος, ὁ Φοῦρνος ἢ κάμινος, ἢ ὁ Φανός.

Ἵπνος, μέρος τι τῆς οἰκίας λεγόμενον παρ᾽ ἡμῖν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ κυρίως ἵπνος ἡ κάμινος.

Ἱππέρων, τὸν[31] ἐφ᾽ ἵπποις ἐρῶντα.

Ἱππεῖς, ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος.

Ἱππήλατον, εὐρύχωρον, πλατὺ, λεῖον, ἐψιλωμένον.

Ἱππικαὶ, αἱ ἐξ ἵππων ἱππικαὶ νευραί.

Ἱπποδαμεῖ, δῆμος Οἰνηίδος.

Ἱππόβοτος, μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν.

Ἱππόδαμοι, ἐφ᾽ ἵππους ἀναστρεφόμενοι.

Ἱπποδάμου νέμεσις ἐν Πειραιεῖ. ἦν δὲ Ἱπποδάμος Εὐρυπόντος Μιλήσιος, ἢ Θούριος μετεωρολόγος. οὗτος διένειμεν Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἱπποδάμεια, ἀγορᾶς τόπος οὕτως καλούμενος[32] ἐν Πειραιεῖ· ἀπὸ Ἱπποδάμου, τοῦ Μιλησίου ἀρχιτέκτονος. τοῦ τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος, καὶ τὰς τῆς πόλεως ὁδούς.

Ἱπποδασείης, ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφον ἐχούσης, ὃ δὴ θασύ ἐστιν.

Ἱππόθορος, ἵππους βιβάζων. θόρος γὰρ τὸ σπέρμα. ἔστι δὲ καὶ αὔλημα.

Ἱπποθοέντειον, τὸ ἡρῶον ἀπὸ τῶν Ἀλώπης[33] καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ Φυλή.

Ἱπποκλείδην, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, παρὰ τὸ ἱππεύειν.

Ἱππόλυτος, σωφροσύνης παράδειγμα.

Ἱππαμανὲς, ᾧ χρῶνται πρὸς Φίλτρον.

Ἱππόστρατος ὀφθορὰ[34] ζώων γαλεώτης καταπίνων τὸ γῆρας[35] Φάρμακον ἐπιλήπτων, καὶ ἕλκος τὸ δεξιὸν κύρας ἐνορύττων, ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμος, καὶ ἵππος τῶν πολλῶν τὸ ἱππομανές. χρήσιμον γὰρ πρὸς Φίλτρον.

Ἱππία Ἀθηνᾶ. ταύτην Ποσειδῶνος εἶναι φασὶ θυγατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὠκεανοῦ. ἅρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο ἱππίαν κληθῆναι.

Ἱπποδαμεία, ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἱππότης, ἱππεὺς, ἔφιππος.

Ἱππότροχος, τὸ τρυσίππιον, διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας ἐκτρυχωθεῖσιν ἵπποις ἐκτυποῦσθαι τροχὸν, ἀπολεγόντων αὐτοὺς τῶν στρατηγῶν.

Ἱππόπορνε, ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε. σπανίως.

Ἱππούμενος, πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος.

Ἵππουριν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν.

Ἱππόφορβος, ἱππότροφος. Φορβὴ γὰρ ἡ τροφή.

Ἵπταται, πέτεται.

Ἶρις, νέφος, ὑγρότης, κατ᾽ ἔμπτωσιν ἡλίου πεποικιλμένον, οἷον τόξον.

Ἶρος, ὁ πτωχός.

29. D. ἵππων.
30. B. τὴν.
31. D. ἱππέρῳ, τῶν. Vid. Alb. ad Hes. T. II. p. 61.
32. B. καλούμενος οὕτως.
33. D. τὸ ἐρῶδες ἀπὸ τοῦ Ἀλώπου.
34. B. φθορα.
35. D. γῆρυ.

Ἴς, δύναμις, νεῦρα.

Ἰσάζει, ἰσάκη.

Ἰσαία, ἡ μερίς.

Ἴσα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ παρ' οὗ.[36] ἔστι δὲ σχῆμα λόγου.

Ἴσαι ψῆφοι, τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχῃ ψήφων.

Ἴσαι ψῆφοι, ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀνακλύονται γὰρ οἱ δικαζόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων καὶ ἴσαι γενῶνται ψῆφοι, ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.

Ἴσαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν Φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκεν, πρώην μέν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἄν, καὶ ἀπέθανεν.

Ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου, ἀντὶ τοῦ συνὼν ἀεὶ καὶ μηδὲ[37] βραχὺ ἀφιστάμενος. καὶ Μένανδρος· παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσα ἑταίρα πολυτελής.

Ἰσαῖος, εἷς μέν ἐστι τῶν δέκα ῥητόρων, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους,[38] Ἀθηναῖος τὸ γένος. Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι.

Ἰσακίῳ,[39] ἀνδρείῳ.

Ἴσαν, ἐπορεύθησαν.

Ἴσσα, ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνιᾷ Μενάνδρου καὶ ἑτέρωθι.

Ἰσηγορεῖ, ἐπίσης λέγει, ἰσολογεῖ.

Ἴσθι, γίνωσκε.

Ἰσθμια, περιστόμια,[40] περιτραχήλια.

Ἰσθμιον,[41] τὸ τοῦ Φρέατος περιστόμιον.

Ἰσθμιάζει,[42] καταπίνεται. Ἴσθμος γὰρ ὁ τράχηλος.

Ἰσθμὸς, γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. πορθμὸς, θάλασσα μεταξὺ[43] δύο γαιῶν.

Ἰσκεύ, λέγειν, παλαιὸν τὸ λεξίδιον.

Ἴσμεν, οἴδαμεν.

Ἰσμηνίας. εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής.

Ἰσοβόλων, ἰσοστασίων.[44]

Ἰσοκλέης, ἰσόδοξος.

Ἰσόκτητον, ἴσην ἔχουσαν τὴν κατασκευήν.

Ἰσοπαλῆ, ἴσα ἐν πλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ πλῆρος.

Ἰσόῤῥοπον, ἰσοβαρὲς, ἰσοστάσιον.

Ἰσοσθένης, ἰσοδύναμος.

Ἰσοστάσιον, ἰσόσταθμον.

Ἰσοτελεῖς, ἴσα τελοῦντες, ἴσα[45] τοῖς ἀστοῖς, ὅ ἐστι τοῖς πολίταις, τέλη[46] διδόντες.

Ἰσοτελὴς, ὁ ἐξελεύθερος, μετέχων τῶν νόμων, μετοίκιον δὲ οὐ φέρων.

Ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτέλεια. πολλάκις τιμή τις ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ' ἣν τοῦ μετοικίου ἄφεσις αὐτῶν ἐγίνετο. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεσιν εἶχον ἰσοτελεῖς, Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι, ὥσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελὴς ὡρισμένον τι τέλος ἐδίδου.

Ἰσοδαίτης, ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει.

Ἰσουργὸς, ἴσα ἐργαζόμενος.

Ἰσοφαρίζειν, ἐξισοῦσθαι.

Ἰσοφυᾶ, ἴσα.

Ἴστε, γινώσκετε.

Ἰστέα, δῆμος Αἰγηίδος.

Ἵστη, ἱστάναι, προστακτικῶς.

Ἱστιατόρια, δειπνητόρια.[47]

Ἱστιατορία, τὰ ἐν οἷς ἑστιῶντο χωρία, ἃ νῦν καλεῖται ἀγυτήρια.[48]

Ἱστίον, ἄρμενον.

Ἱστιοφόρος, ἀρμενοφόρος.

Ἱστοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τροπίδος, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός.

---

36. B. παροῦ.
37. B. μὴ.
38. B. Δημοσθένης.
39. D. ἰσακείῳ.
40. B. ἴσθμα, περίστομα.
41. B. ἴσθμον.
42. B. ἰσθμάζει.
43. D. μετά. In B. inverso ordine primo πορθμὸς cum sua explicatione, deinde ἰσθμός.
44. D. ἰσοβόλιον, ἰσοστάδιον.
45. D. omittit ἴσα.
46. D. omittit τέλη.
47. B. omittit hanc glossam.
48. Ad secundam syllabam supra scriptum ευ. D. hanc vocem omittit.

Ἱστορῆσαι, θεάσασθαι.
Ἴστορι, μάρτυρι, ἢ κριτῇ.
Ἵστωρ, ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάτταλος.
Ἱστὸς καὶ κεραία, ὁ μὲν ἱστὸς τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω τεταμένον, κερκία δὲ τὰ πλάγια, ὥστε γενέσθαι γράμμα τὸ ταῦ. διετείνετο δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων, καὶ ἐπόμπευσεν.
Ἰσχάνει, κωλύει.
Ἰσχανδρος, τραγικὸς ὑποκριτής.
Ἴσχε, κατέσχε.
Ἴσχεσθαι, παύσασθαι.
Ἰσχίον, τὸ κοῖλον τοῦ γλούτου, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.
Ἰσχιάζειν, τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπιπολὺ ἑκατέρως ἑαυτὸν μεταφέρειν.
Ἰσχνομυθίας, λεπτολογίας.
Ἰσοευρὴς, αὐλὸς ἴσον εὖρος κεκτημένος, ὥσπερ τεῖχος, εὐτειχὴς, καὶ σθένος, ἰσοσθένης, οὕτως εὖρος, ἰσοευρής.
Ἰσοπαχὴς, ἴσον πάχος κεκτημένος.
Ἰσομήκης, ὁμοίως. τὰ γὰρ[49] παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα βαρύνεται, εὐμήκης, ὀλιγομήκης, ἰσομήκης.
Ἰσχνομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.
Ἰσχνὸς, σχοῖζος.[50] ἰσχνοὶ γὰρ οἱ παλαιοί. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Ἰσχυρικοὶ, ἰσχυροί.
Ἰσχυρίσκος,[51] ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως Ἄλεξις.
Ἰσωνία, ἰσοτιμία.
Ἰταβύριον, ὄρος οὕτως καλούμενον.
Ἰταλιάζειν, ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν.
Ἰταλιώδης, ὁ ἀλαζὼν, ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τὴν Σύμβαριν ὁ λάγνος.
Ἰταλιώτης, Πυθαγόριος. ἐκεῖ γὰρ διέτριβεν.
Ἰταμὸς, ἀναιδὴς, σκληρὸς, ὠμὸς, παρὰ τὸ ἵεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰτέον, πορευτέον.
Ἰτέας, τὰς ἀσπίδας.
Ἰτέαις, δῆμοι τῆς Ἀκαμαντίδος Φυλῆς.
Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος.
Ἴτην, ἐπορεύθησαν.
Ἴτης, ὁ ἰταμός. οὕτως Ἀριστοφάνης· θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης.
Ἴτηλον, τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος.
Ἴτρια, καπυρώθη πλάσματα.
Ἴτυξ, ὄρνεον.
Ἴτυς, περιφέρεια ὅπλου.
Ἴτω, ἴετω, ἐρχέσθω.
Ἰυγγαὶ, γυναικῶν οἰμωγαὶ, ὀλοφύρσεις.
Ἴυγγες, λεπτοὶ πόροι, καὶ αἱ τέρψεις.
Ἴυγξ, Ἠχοῦς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ, Ἱερανίκης καὶ Ἀφροδίτης. καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἔπειτα[52] ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἥρας. καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων κιναίδιον. ἔχει δὲ καὶ ὄργανόν τι ἴυγξ[53] καλούμενον, ὅπερ εἰώθασιν αἱ Φαρμακίδες στρέφειν, ὡς κατακηλούμενας τοὺς ἀγαπωμένους. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεόν τι, ᾧ πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν. ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις.
Ἴυγξ, τὸ ἑφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα.
Ἰφθιμος, ἰσχυρός.
Ἰφι, ἰσχυρῶς.
Ἰφικρατίδες, αἱ ἐπικρατίδες. ἔστι δὲ[54] εἶδος ὑποδήματος.
Ἴφυον, λάχανόν τι ἄγριον.
Ἰχθυόκεντρον, τὴν τρίαιναν. χρῶνται γὰρ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.
Ἰχθυουλκὸς καὶ ἰχθυοβολεὺς, ὁ ἁμεύς.[55]
Ἰχθυοπτὸς, ἐσχάρα αὕτη ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων.
Ἰχνευταὶ, οἱ ἰχνεύμονες.
Ἰχνηλατῆσαι, κατ' ἴχνος ἀναζητῆσαι.
Ἴχνος, ὁδὸν, πορείαν, βῆμα.
Ἰωκὰς, ὁρμὰς, διώξεις.

---

49. D. omittit γάρ.
50. D. σχοῖτος.
51. B. ἰσχυρικος.
52. B. ἐπί τοι.
53. D. omittit ἴυγξ, et in fine habet τοὺς τροχίσκους.
54. D. γάρ.
55. Haec glossa, in qua ὁ ἅλιευς e Suida scribendum, et sequens in D. omissae.

Ἰῶν, βελῶν, ἢ πορευθείς.
Ἴων, τραγῳδίας ποιητὴς, Χῖος τὸ γένος.
Ἴωνες, Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοί. Ἀθηναῖοι.
Ἰωνία, ὁ λειμὼν τῶν ἰῶν.

Ἰωνία, πόρνης ὄνομα.
Ἰωνιδαὶ, δῆμος Αἰγηίδος Φυλῆς.
Ἰωρὸς, θυρωρὸς, φύλαξ.
Ἰωνόκυσος,[56] κατεαγώς. οὕτως Κρατῖνος.

Τέλος τοῦ Ι στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς Κ.

Κάβαξ, πανοῦργος.
Κάβαισος, ἄπληστος. κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον.
Κάβειροι, δαίμονες ἐκ Λήμνου διὰ τὸ τόλμημα τῶν γυναικῶν μετενεχθέντες. εἰσὶ δὲ ἤτοι Ἥφαιστοι ἢ Τιτᾶνες.
Κάβησις, ὄρνεόν τι.
Καβύλη, χωρίον τῆς Θρᾴκης, ἱδρυμένον πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θρᾴκης.
Κάγκανον, ξηρόν.
Καγχάζει, ἀθρόως γελᾷ.
Καδίσκος, οὗ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται.[57]
Καδίσκος. ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουν οἱ δικασταὶ, οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρύνιχος Μούσαις, ἰδοὺ δέχου τὴν ψῆφον. ὁ καδίσκος δέ σοι ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δὲ ἀπολλὺς ὡδί.
Καδμεία, ἡ τῶν Θηβαίων[58] ἀκρόπολις.
Καδμεία νίκη, παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικώντων. οἱ μὲν λέγουσι,[59] ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἡττήθησαν. οἱ δὲ, ὅτι Οἰδίπους τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημεν. τίθεται δὲ[60] καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας,[61] ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν πρήνην τηροῦντα δράκοντα, δηθεῖσαν Ἄρει ἡ ἔτη.
Καθαγιάζεται, ἀφιεροῦται.
Καθάπαξ, παντελῶς.
Καθαίρωμεν, ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν. Πολιτείας ὑ.[62]
Καθαίρων, στάμνος, ἐν ᾧ καταδικάζων τὰς δύο ψήφους ἔπεμπε.
Καθάπτω, καθιερώω, συντελέσω.
Καθαρῶς, ἀκριβῶς.
Καθάρσιον, χοιρίδιον ἦν ὀπτὸν, ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκκλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι. περιστίαρχοι δὲ, ἀπὸ τοῦ περιστειχεῖν.
Καθάρσιον. ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ θέατρα, καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους, μικραῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστιχεῖν, ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας.
Καθαιρήσονται, καταλήψονται.
Καθαιρήσετε, οὐ καθελεῖτε. Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.
Καθεδοῦνται, καθεσθήσονται.
Καθέδρα, ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδῃ.
Καθέδρα, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ προσήκοντες συνελθόντες ἐδείπνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα, ὅτι καθεζόμενοι ἐδείπνουν, καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν.
Καθεῖναι, ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολύσαι.
Καθέντες, καταγαγόντες.
Καθελὼν, Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν, ἤτοι ἀποκτείνας. καὶ Στησίχορος, καὶ Σοφοκλῆς.
Καθέξει, κρατήσει.
Κάθες, χάλασον.
Καθεστηκὼς, καθεσταμένος.
Κάθετον ἐστὶ μὲν γραμμή τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις. σημαίνει δὲ καὶ βοῦν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίᾳ τῷ Ποσειδῶνι.
Καθηγεῖσθαι, τὸ ὑφηγεῖσθαι. οὕτως Φερεκράτης.
Καθῆκαν, κατέβαλον.

---

56. D. ἰωνόκοσος.
57. D. omittit hanc glossam.
58. B. Ἀθηναίων, et in marg. γρ. Θηβαίων.
59. B. omittit οἱ μὲν λέγουσι.
60. B. omittit δὲ, et mox habet λυσιτελῶν.
61. B. in marg. ὁ τὰ Θηβ. γρ. sic. D. ὁ τὰ Θηβῶν γράψας. Mox B. θητεύσας.
62. D. omittit numerum.

Κάθετος, ὁ καθιέμενος εἰς[63] τὸ πέλαγος ἀμνός. οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων.

Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως.

Καθήκοντα, Δημοσθένης ἐν ιά Φιλιππικῶν φησί· ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ[64] ἥκοντα.

Καθῆστο, ἐπαθέζετο.

Καθηγμένος, καθελών, φθάσας.

Καθιγνῦσαι, νεηροῖς θῦσαι.

Κάθιδρος, κεκμηκώς.

Καθιεροῖ, θεῷ ἀνατίθησι.

Καθίζεσθε, καταπήξετε.

Καθίκετο, καθήψατο.

Καθικνεῖται, ἅπτεται.

Καθίμησεν, κατήντλησεν.

Καθιμῶσιν, χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον, ἤ τι τοιοῦτον.

Καθόδοις, ἀγωγαῖς, περιόδοις.

Κάθοιμον, κάθοδον.

Καθόρμια, περιθέματα.

Καθοσίωσις, δικαίωσις.

Καθύπερθεν, ὑπεράνωθεν.

Καθυπέρτερον, μεῖζον.

Καθυφῆκεν, ἐπιδέδωκεν,[65] ὑποκατέβη.

Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

Καὶ ἀπόδος, καὶ κατάστησον, καὶ σπείρον.

Καὶ δή, ὡς δή.

Καικίας, ἄνεμος ἀπὸ τοῦ Καΐκου, τοῦ ἐν Μυσίᾳ ποταμοῦ.

Καὶ μάλα, καὶ πάνυ μὲν οὖν.

Καινοτομεῖν, καινὴν λατομίαν τέμνειν· κυρίως.

Καιρὸς, σειρά τις ἐν ἱστῷ, δι' ἧς οἱ στήμονες διείργονται.

Καιρὸς, καίριος τόπος, καὶ συνήθως.

Καὶ τέως, καὶ πρότερον.

Καὶ τὸ ἥδει, ἀντὶ τοῦ ἤδειν.

Καὶ τὸ πεπόνθει, ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει.

Καὶ τὸ τοῦ λύκου. Φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα, ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν πρόβατον ἐσθίοντα εἰπεῖν, ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση πραυγὴ ἐγίνετο.

Καὶ μὴν, ἀλλὰ μήν.

Καινοτάφια τινά εἰσιν ἑλισσόμενα,[64*] ὡς τύπος νεκροῦ.

Καὶ δὴ, ἤδη.

Καινοτομεῖ, καινουργεῖ.

Καινὸς, Ἰσοκράτης, ἀντὶ τοῦ ὃς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει πράγμασιν. οὕτως δὲ καὶ Ἔφορος.

Καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί.

Καίριον, φθοροποιὸν, θανατῶδες.

Καίριον, εὔκαιρον.

Καιριώτατα, ἐπικινδυνώτατα, θανάσιμα.

Καιροφυλακῆσαι, καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.

Καιροφυλάκιον.

Καὶ τάχα ἴμεν, καὶ ταχέως πορευόμεθα.[65*]

Καὶ χερσὶ, καὶ ἔργοις.

Κακὰ κακῶν. Διοκλῆς Βάκχῃ· πλύνειτε τὰ κακὰ τῶν κακῶν[66] ὑμᾶς.

Κακεργέτησιν, κακοέργοις.

Κάκη, κακία. οὕτως Πλάτων.

Κακὴ μὲν ὄψις, νόμμα, παροιμία. κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δείλαισι φρένες. Μένανδρος Σικυωνίῳ.

Κακιζόμενοι, ταπεινούμενοι.

Κακκάβην δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβον. σημαίνει δὲ τὴν χύτραν.

Κακκάβη, ὃν ἡμεῖς κάκκαβον, ἔστι δὲ λοπαδῶδες, ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας.

Κακκάζειν, μίμησις τίκτουσῶν ὀρνίθων φωνῆς.

Κάκαλον,[67] τεῖχος.

Κάκη, δειλία καὶ κακία. ἐν ᾧ τὸ μετὰ κακίας περιποιεῖσθαι τὸ ζῆν ῥιπτοῦντα τὰ ὅπλα διαβέβληκεν. Νόμων ή.

Κάκκη, ἡ δειλία, παρὰ τὸ ἀποπατεῖν. τὸν γὰρ ἀπόπατον κάκκην καλοῦσιν.

Κάκη, βαρέως, ἡ κακία. ἐν Νόμοις Πλάτων. μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας.[68]

---

63. D. ἐπὶ.

64. D. omittit τά.

65. D. ἐκδέδωκεν.

64.* D. εἰλισσόμενα.

65.* V. Ruhnk. ad Tim. p. 151. Ante hanc glossam post καιροφυλάκιον lacunam esse in cod. Ms. observatur in B.

66. D. πλύνετα τὰ κακὰ κακῶν.

67. D. κάπαλον.

68. Respici de legibus XII. p. 944. C. et male ibi legi μετὰ τάχους, observavit Ancherus. Vide librum ad v. θελητὴ commemoratum p. 12.

Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐπαχθὴς, καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.
Κακοήθης, κακότροπος.
Κακοεπία, βλασφημία.
Κακοπαθεῖν, στρατεύεσθαι.
Κακορραφίαι, κακοσυνθέσεις.
Κακοστεῖαν, κακοφημίαν, βλασφημίαν.
Κακοτεχνιῶν, δίκης ὄνομα. εἰσήεσαν δὲ ταύτην οἱ λέγοντες μάρτυρας[69] ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τῶν παρασχομένων αὐτούς.
Κακοτεχνιῶν, δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.
Κακόχαρτον, κακοῖς χαίροντα.
Κακῶς εἰδότες, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης.
Κακώσεως. δίκης ὄνομά ἐστιν ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερείδης.
Κακώσεως. δίκης ὄνομά ἐστιν κατὰ τριῶν[70] τατ-τόμενον. ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν, ἢ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐξιοῦσιν, ὧν ἡ μὲν ἐλέγετο κακώσεως, ἡ δὲ παίδων κακώσεως.
Καλὰ δὴ[71] παταγεῖς, ἀντὶ τοῦ λέγεις.
Κάλλαια, τὰ τῶν ἀλεκτρυόνων γένεια.
Καλλαβίδες, τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνως, καὶ διέλκειν τὰ ἰσχία ταῖς χερσίν.
Καλαμίνθα, ὕλη ὁμοία ἡδυόσμῳ.
Καλαμᾶσθαι, τὰ λείψανα τῶν τετρυγημένων συνάγειν.
Καλαμῶμενος, σταχυολογῶν.
Καλάσιρις,[72] χιτὼν πλατύς. δῆμος πολεμικός. οὕτως Αἰγύπτιοι.
Καλαύρωψ, βουκολικὴ δίκη.[73]
Καλαύρεια, νῆσος πλησίον Τροιζῆνος.[74] ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη.

Καλλεῖον, δικαστήριον Ἀθήνησιν ἀπὸ Καλλείου τοῦ πεποιηκότος ἐπώνυμον.
Καλιαὶ, νοσσιὰ, ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως. κάλα γὰρ τὰ ξύλα.
Καλινδούμενοι, κυλιόμενοι.
Καλλήβερον, ἀπεσκολυμένον.
Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.
Καλλίδιον, μικρὸν οἴκημα.
Κάλλιος, ξύλινον δεσμωτήριον.
Καλλιγένειαν, Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν. οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.
Καλλικύριοι, οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις[75] γενόμενοι πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι τῶν Φυγάδων, ὡς Τιμαῖος ἐν ϛ'. ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς, καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταυτὸ[76] συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακοσίων πολιτείᾳ, ὅμοιοι τοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωσι, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσταις, καὶ παρὰ Κρησὶ κλαρόταις.[77]
Καλλιρόην, κρήνην.
Καλλίροον, καλῶς ῥέοντα.
Καλλιώνυμος, τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον.
Καλλύνειν, κοσμεῖν. λέγουσι δὲ καὶ σαροῦν.
Καλλυντήρια καὶ πλυντήρια, ἑορτῶν ὀνόματα. γίνονται μὲν αὗται θαργηλιῶνος μηνὸς, ἐννάτῃ μὲν ἐπὶ δέκα καλλυντήρια, δευτέρᾳ δὲ Φθίνοντος τὰ πλυντήρια. τὰ μὲν πλυντήρια φησὶ διὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀγραύλου, ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μὴ πλυθῆναι ἐσθῆτας, εἶθ' οὕτω πλυθείσας, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν ταύτην. τὰ δὲ καλλυντήρια, ὅτι πρώτη δοκεῖ ἡ Ἄγραυλος γενομένη ἱέρεια τοὺς θεοὺς κοσμῆσαι, διὸ καὶ καλλυντήρια αὐτῇ ἀπέδειξαν. καὶ γὰρ τὸ κοσμεῖν καὶ λαμπρύνειν ἐστίν.
Καλλωπίζεσθαι, οἷον καλοκαγαθίαν ἐνδείκνυσθαι, ἢ σεμνύνεσθαι.[78] οὕτως Πλάτων.
Καλοκαγαθία, ἀγαθότης.

Κάλος,

69. D. μάρτυρες.
70. D. τῶν τριῶν.
71. D. δὲ.
72. B. καλάσειρες, et ι super ultimo ε.
73. Sic etiam apud Alb. ad Hes. Sed B. δι . . . .
74. B. Τρυξῆνος.
75. B. Συρακόσαις sine ἐν.
76. D. τοῦτο.
77. D. κλαροιωταις.
78. D. omittit ἢ σεμνύνεσθαι.

Κάλος, σχοινίον.

Καλὸς κἀγαθὸς λέγεται κατὰ συγκλοιφὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός.

Καλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ καλέσομεν.

Καλύμματα, ἃ τινες φατνώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κάλπη, ὑδρεία. [λεκάνη.[73]]

Κάλυκας, σύριγγας.

Κάλυντρα, κόσμητρα.

Κάλυξ, ἄνθος ῥόδου μεμυκός.

Καλῶδιον, σχοινίον.

Καλχαίνει, ἐκ βάθους ταράσσεται.

Καλῶς, τιθέασι κατὰ τὸν ἐπιδέξιον διὰ τῶν καλῶς ταύτη[74] μετὰ παιγνίας ἐπὶ τοῦ ἀνανεύειν τιθέασι. καὶ ὅτε καλούμενοι ἐπὶ δεῖπνον ἀρνοῖντο.

Καμάριον, κοιτὼν καμάρᾳ ἔχων.

Καμάριον, σωμάτιον καμαρωτὸν, καὶ ὅλως ἡ καμάρα. Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα.

Κάμπτεις, ἀντὶ τοῦ θραύεις.

Κάμαξ, χάραξ, ὀρθὸν ξύλον.

Καμπυλιάζειν, κάμπτειν καὶ στρέφειν.

Κάμπτος δρόμος. δρόμοι τινὲς ἦσαν καμπτοὶ, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ κάμπας ἔχοντες.[75]

Κάναστρον, τ.[76] . . . . . .

Κάνδυς, ἔφαμμα χειριδωτὸν τοῖς ναυτικοῖς στεγάστροις ἐοικός.

Κάνδυς, χιτὼν Περσικός.

Καυδύτανες, ἱματιοφορίδες. οἱ δὲ, εἶδος ἰχθύος. ἔστι δὲ ὅτε τὸ αἰδοῖον.

Κάνδυτος,[77] σκευασία ὀψοποιϊκὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ πρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ.[78] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κανηφόροι, παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ. αὗται δὲ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν.

Κανηφόροι. Φιλόχορος φησὶν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι

παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' ᾧ ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις, καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος.

Κανθάρου μελάντερος,[79] παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ.

Κανθήλιοι, τοὺς βραδεῖς καὶ νωθεῖς[80] οὕτως λέγουσιν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων.[81]

Κανθήλιοι, ὄνοι. καὶ τὰ ἐπὶ τῇ πρύμνῃ σκηνώματα τῶν στρατηγῶν.

Κανθήλιος, βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφυής.

Κάνθων, ὄνος.

Κάναβις, φυτὸν λίνῳ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθῆτες γίνονται, ἧς τὸ σπέρμα θυμιώμενον ἱδρῶν ποιεῖ πάντας.

Κάνιτρον, λυχνίσκιον, κανίσκιον.

Κάνναι, πλεκτά τινα ἐκ καλάμων.

Καντήρια, καταβατήρια.

Κανοῦν, κανίσκιον.

Κάπανοι, ἀλφίτων εἶδος.

Κάπηλος, μεταβολεὺς, πραγματευτής.

Καπηλίας, ἐμπορείας.

Καπηλεύειν, μεταπωλεῖν.

Κἄπειτα, καὶ ἔπειτα.

Καπνίας, οἶνος κεκαπνισμένος.

Καπνίας, Ἐπιφανίδης, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν.

Κάπνοι, ἄλφιτα. οὕτως Φερεκράτης.

Καπρῶντας, ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.

Καραδοκεῖ, προσδοκεῖ, κατασκοπεῖ.

Καρανούσθω, τελειούσθω.

Καρατομεῖται, ἀποκεφαλίζεται.

Κάραντες, καταφέρεις.

Καρβαντίνη, ἀγροικικὸν ὑπόδημα.

Καρβανίζει, βαρβαρίζει.

Κάρδακες, οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίᾳ. λέγονται δὲ καὶ οἱ φύλακες κάρδακες.

---

73. In B. notatur, λεκάνη alia manu scriptum esse.

74. D. ταῦτα. Duae videntur glossae esse, quarum secundae initium: καλῶς, τοῦτο μετὰ παιγνιᾶς.

75. D. κάμπτιος. B. prima voce punctis notata: κάμπτος, δρόμος δρο . . τινες ἦσαν . . . . . .

Photii Lexicon.

76. Hoc τ non est in D. In B. notatur *turpis in cod. macula reliqua invidit.*

77. D. κλανδυτος.

78. D. πυροῦ.

79. B. καυθάρου μελάντερον.

80. B. τοὺς βρα . . ει . . . . . οθεῖς.

81. B. νόμιν.

Καρδαμάλη, μάζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη, βρῶμα γινόμενον Περσικόν. οἱ δὲ παρδαμάλη λέγουσιν.

Καρδάμη ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βοὸς λέγεται.

Καρδιαλγίαι, λύπαι καρδίας.

Καρδιουλκείαι, τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων.

Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν· Σικελιῶται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ε΄ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶν τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν. καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσιν.

Καρδοπεῖον, καρδόπου πῶμα, ᾧ καὶ παυσικάπῃ χρῶνται.

Καρδοπείων,[82] τὴν μητέρα, μύθου ἀρχή.

Κάρδοπος, ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου.

Καρηβαρῶν, τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

Καρηβοαῖν, ὑπὸ ἤχων τὴν κεφαλὴν ἰλιγγιᾶν, ὑπὸ βοῆς ἐσκοτῶσθαι.

Κάρηνα, ἀκρόπολις.

Κάριος Ζεὺς, ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Βοιωτίᾳ.

Κάρκινοι,[83] ὑποδημάτων εἶδος.

Καρκῖνος, πυράγρα.

Καρκῖνος. Λυσίας ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκῖνον[84] εἰσφοιτῶσαι φησὶν αἱ κύνες. καὶ ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς κεκαρκινῶσθαι φασί. Φερεκράτης· ὁπόταν σχολάζῃς, νῆψον, ἵνα τὰ λήϊα συγκαρκινωθῇ.[85] λέγεται καρκῖνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται. εὑρίσκεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα.

Καρκίνου ποιήματα. Μένανδρος Ψευδηρακλείᾳ, αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην, ὑπὸ ἡλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε διὰ αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

Κάρκαρον, τὸ δεσμωτήριον. οὕτως Σώφρων.

Καρκαδόνα, τοῦτο λέγεται Χάροντος δανεῖον συναγόμενον[86] ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελευτῶσιν. οὐχ, ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομα φασὶν εἶναι.

Καρικῇ Μούσῃ, τῇ θρηνώδει. δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῳδοί τινες εἶναι, καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσκν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι.

Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης.

Καρποῦ δίκη. οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα ἑλόντες λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας.[87] τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται.

Καρποῦ δίκη. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς· εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου, ὥσπερ νῦν οὗτος[88] σοὶ ἐπιτροπῆς δικάζεται.

Καρπάσινοι, κορτίναι.

Καρπίζουσιν, ποτίζουσιν, εὔκαρπα ποιοῦσιν.

Κάρπωμα, θυσία, προσφορά.

Κάρτα, λίαν, ἢ μεγάλως.

Καρτερώνυχας, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

Καρύανδα, πόλις Καρίας.

Καρυάτεια, ἑορτὴ Ἀρτέμιδος. τὰς δὲ καρύας Ἀρκάδων οὔσας ἀπετέμνοντο Λακεδαιμόνιοι.

Καρυβοᾶν, ὑπὸ βοῆς[89] κεκαρῶσθαι.

Καρυκεύων, ἀρτύων, ἡδύνων.

Καρυκεία, ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

Καρύκη, ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον.

Κάρυννος,[90] βολῶν ὀνόματα.

Καρυστεία, γένος καρυῶν.

Καρφαλέον, ξηρὸν καὶ καρχάλεον, κατάξηρον.

Καρχαρίας, ἰχθὺς ποιὸς, καὶ κήτους εἶδος θαλαττίου.

---

82. D. καρδοπεῖον.

83. D. καρκῖνος, et apud Alb. ad Hes. T. II. p. 150.

84. B. κάρηνον, et mox κεκαρηνῶσθαι, ubi D. κεσκαρινῶσθαι.

85. B. συγκαρηνωθῇ, et mox κάρηνος ac deinde καρήνωμα.

86. D. ἐπισυναγόμενον.

87. D. περὶ καρπίας.

88. D. οὕτω. B. οὕτως.

89. B. ὑποκοῆς.

90. D. κάρηνος.

Καρχαρόδους, τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. καὶ πάρχαρον τὸ τραχύ.

Καρχήσιον, τὸ ἄκρον τοῦ ἱστοῦ.[91]

Καρωθεὶς, βαρηθεὶς[92] τῇ κεφαλῇ.

Κασθανέα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκ τῶν περιπεφυκότων δένδρων, ἢ ἀπὸ τῆς[93] νύμφης.

Κασαύριον, οἴκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρναι.

Κασίγνητος, γνήσιος ἀδελφός.

Κάσις, ἀδελφός.

Κάσιν, τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἔκφυσιν, ἢ καὶ ἀμφίκαυσις[94] ἐλέγετο.

Καταίβα, ἀντὶ τοῦ καταίβηθι.

Καταίβαλε, οἷον ῥίψον, ἄφες. καὶ κατάθου.

Καταβολὴ, περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ.

Καταβολὴ, τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον.

Κατὰ κυρίως ἐξ, ἐπὶ, εἰς,[95] ἀπό. ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα.

Καταβραβευέτω, καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω.

Καταβολὴ, Δημοσθένης Φιλιππικῷ· ὥσπερ περιόδος ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεταί τις καταβολὴ, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προϊέναι χρόνῳ, καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

Καταγευσθεὶς, τῇ γεύσει νικηθείς.

Καταγιγαρτῆσαι, συνουσιάσαι.

Καταπελτάσονται, καταδραμοῦνται.

Καταγλωττίσματα, περίεργα φιλήματα.

Καταγλωττίζειν, τὸ βλασφημεῖν, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι· ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου.

Κάταγμα, κατάσπασμα, ἢ μήρυμα.

Καταγοητεύων, ἀπατῶν.

Καταγράπτος, ποικίλος.

Καταγώγιον, τὸ κατάλυμα. καὶ καταγωγὴ, ἡ κατάλυσις. καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλύειν. οὕτως φασὶν Ἀττικοί.

Καταγωνίζεσθαι, νικᾶν.

Καταδαρθανεῖν, κατακοιμᾶσθαι, καθυπνοῦν.

Καταδεδέσθαι, ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι, καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθαίου εἰσαγγελίᾳ.

Καταδείσας, φοβηθείς.

Καταδεῖται, φοβεῖται.

Κατὰ δὲ Φρόνην ἤγαγεν, ἐμίσησεν, κατεφρόνησεν.

Κατὰ δήμους δικασταί. οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ', καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον· ὕστερον δὲ γεγόνασι μ'.

Καταδηοῦν, κατανόπτειν, καταπραιδεύειν.

Καταδιϊστᾶσι, καταχωρίζουσι.

Καταδικασάμενος, ἀντὶ τοῦ νικήσας, καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.

Κατάγειν τὰ πλοῖα Δημοσθένης ἐν ἡ Φιλιππικῷ ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅπου βούλοιντο πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν.

Καταίδουπος, καταῤῥάκτης. ἢ ψόφος.

Καταδεύεται, καταβυθίζεται, κρύπτεται.

Καταδύνοντα, κρύπτοντα.

Καταδύσεις, φωλεοὺς, ὑπονόμους, σπήλαια.

Καταθεῖναι τιμὴν, καταβαλεῖν.

Καταθέειν, κατατρέχειν.

Καταθεῶτο, βλέποιτο.

Καταθλήσαντες, καταγωνισάμενοι.

Καταθρήσομεν, κατασκοπήσομεν.

Καταθύμιον, κατὰ ψυχὴν, εὐάρεστον.

Καταθῶμαι, ἀπερείσωμαι, καταπαίσωμαι.[96]

Καταιγὶς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη.

Καταιγίσας, κατασχίσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τι τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μή τις ἄρῃ.

Καταιδεῖ, καταισχύνει.

Καταινέσαι,[97] συγκαταθέσθαι, καὶ συνεπινεῦσαι.

Καταίροντες, καταπλέοντες.

Κατ' αἶσαν, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ προσῆκον.

Καταίτυξ, εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον. κατωφερής.

Καταιωνῶσι, βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν.

Καττακᾷ, κατακαύσει.

Κατὰ κάθετον, τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα.

91. Deest haec glossa in D.
92. B. καρηθεὶς.
93. D. omittit articulum.
94. B. ἀμφίκαιστις.
95. B. ἐκ.
96. D. ἀπερείσομαι, κατακαύσωμαι.
97. D. καταινέσει.

Κατακτανεῖν, ἀνελεῖν.

Κατακαχρύσω, καταφρύξω, καὶ συντρίψω, ἀπὸ τῶν καχρύων μετενήνεκται.

Κατακέγχρυται, τραχύνεται, καὶ ἐντεῦθεν καὶ κέγχρος.

Κατακεκερματίσθαι, εἰς πολλὰ μέρη διηρῆσθαι.

Κατακεκρεῖσθαι, τὸ λιπαρῶς ἀλῆλειῖφθαι.

Κατακερτομεῖν, καταχλευάζειν.

Κατακηλοῦσαν, θέλγουσαν, πραΰνουσαν.[98]

Κατάκλιτα, κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους.

Κατακορὴς, ξυνουσία ἐπιπλεονάζουσα.

Κατακαχρῦσαι, ῥῆξαι, ψοφῆσαι, ποιῆσαι.[99] ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

Κατακρῆσαι, κατάχεαι.

Κατακορμῆσαι, κατακόψαι ξύλον.

Κατακριδεῦσαι, καταλαλήσει, καταναστήσει.[100] λάλοι γὰρ αἱ ἀκρίδες.

Κατακροτεῖ, ἄγαν ἐπαινεῖ.

Κατακωνῦσαι, θρηνῆσαι.

Κατὰ κῶλον, κατὰ λέξεις.

Καταλαβεῖς, πάσσαλοι.

Καταλαμβάνειν τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν.

Καταλεγέσθω, καταταττέσθω.

Καταλελάβηκεν, τὸ κατεῖληφεν, Ἡρόδοτος.

Καταλεύσιμον, τὸν ἄξιον τοῦ[1] καταλευσθῆναι λίθοις εἶπεν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

Καταλείβει, καταστάζει.

Καταληΐζεται, διαρπάζει.

Καταλίναι, καταλίψαι.

Κατάλληλον, ἁρμόδιον.

Καταλλήλως, ἀκολούθως, ἁρμοζόντως.

Καταλογάδην, τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα.

Καταλογεύς. Ἀθήνησί τινες ἦσαν κατάλογον διδόντες τῶν ὀνομάτων τῶν[2] τὰ κοινὰ διοικεῖν δυναμένων πράγματα. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφεῖς ἐκαλοῦντο, ὅτι ἐνέγραφόν τινας, ὡς χρὴ μετέχειν τῆς πολιτείας.

Καταλογιεῖται, καταριθμήσει.

Κατάλογος, ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἡ ἐξαρίθμησις.

Καταλοφάδεια, κατὰ τοῦ τραχήλου.

Καταλῦσαι, τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν.

Καταλύσας, καταστρέψας, ἀφανίσας, ἢ εὐωχηθείς. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως. οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦσαι.

Καταμεμυγμένα, τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα.

Καταμηλων. μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην καθεῖναί που. ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. λέγεται δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔρια, ὅταν πιέζηται κινούμενα.

Καταμόνας, κατ' ἰδίαν.

Καταμνίων, κατεσθίων.

Καταμυκτηρίζειν, τὸ καταγελᾶν.

Κάναβος, τὸ πρῶτον τιθέμενον[3] ξύλον ὑπὸ τῶν πλαστῶν, περὶ ὃ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσουσιν.

Καταμύουσιν, κλείονται.

Κατὰ ναῦν, κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας, κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.

Καταν̓δρίζεσθαι, καταπαλαίειν.

Κατανεανιεύεται, κατισχύει, ἢ καυχᾶται.

Καταντικρὺ, κατεναντίον.[4]

Καταντικρὺ, κατ'[5] εὐθύ. τῇ τὰ οἰκεῖα συναγούσῃ ἀποτυπώματα.

Κάταντες, καταφερές.

Κατάνυται, συντελεῖται.

Κατανυγεὶς, λυπηθεὶς, μεταγνούς.[6]

Κατανωτίσασθαι, ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν.

Κατάξαι, συντρίψαι.

Καταξανεῖ, κατατρίψει.

Κατάξεται, καταλύσει.

---

98. B. τρανοῦσαν.

99. Sic B. D. Suidas. Sed Alb. ad Hes. T. II. p. 170. affert καταχέσαι, omissis sequentibus verbis, ita ut in eius apographo verba ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν. κατακρῆσαι defuisse videantur. Mox enim D. κατακρῆσαι, καταχέσαι. Sed v. infra κρῆσαι.

100. D. καταλαλῆσαι, καταναστῆσαι.

1. D. omittit τοῦ.

2. B. omittit τῶν. Mox D. ἀνέγραφον.

3. D. omittit τιθέμενον.

4. D. hanc glossam omittit.

5. D. καὶ κατ'.

6. D. μεταγνοὺς, λυπηθείς.

Κατὰ ξυμφορὰν, κατὰ συντυχίαν.
Καταπέρπερος.[7] . . . . . .
Καταπέλτης, εἶδος κολαστηρίου.
Καταπημήνειεν, καταβλάψειεν.
Καταπινεὸς, τὸ ἐπιορκῆσαι.
Καταπεπλησμένον, κατάπλεων.
Καταπίονα, λιπαρά.
Κατάπλαστον, τὸ περίπεμπτον, προσποιητέον.[8]
Καταπλῆσαι, μολῦναι.
Καταπλήττεσθαι, καταγίστασθαι.[9]
Κατὰ πόδα, παρ' αὐτὰ, κατὰ τάξιν.
Καταπόσον, πλεονάκις.
Κατὰ πρέσβην, κατὰ πρεσβυτερίαν.
Καταπροίξεται, καταφρονήσει, καταπροδώσει, οἷον προῖκα ἐκφύγοι.
Κατὰ πρόσκλησιν, καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν.[10]
Κατὰ πρωτείρας. πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ Λάκωσι.
Καταπύγους, κιναίδους.
Καταπυγὼν, ὁ μέσος δάκτυλος.[11]
Καταπυγὼν, καταγελαίνων.
Καταπυγὼν, ὁ λάγνης. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ' οὐράν. ἡ γενικὴ δὲ καταπυγόνος καὶ κατάπυγόνα ἡ αἰτιατικὴ, καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εὕρηνται.[12] εὕρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπυγὼν, καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη.
Καταπυγίζειν, τὸ τὴν πυγὴν ἐπὶ πολὺ μεταφέρειν ἐν τῷ βαδίζειν.[13]
Κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν, κατεῤῥαψῴδησεν, ἢ κατὰ στίχον διῆλθεν.
Καταραψῳδήσει, Φλυαρίσει.
Καταρξασθαι τῶν τριχῶν, ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερείου.
Κατὰ ῥοῦν, κατὰ τρόπον, κατ' εὐθεῖαν.
Καταῤῥους, τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥεῦμα καταῤῥέον διὰ μυκτήρων. οἱ δὲ τὴν διαῤῥοιαν οὕτω καλοῦσιν.
Καταῤῥῆτις, κατάγνωσις.

Καταῤῥυῆναι, καταπεσεῖν.
Κατασείει, καταῤῥάττει, καταβάλλει.
Κατασεσείκασι, καταβεβλήκασιν.
Καταυίνεσθαι, καταβλάπτεσθαι.
Κατασκελετούμενα, λελεπτυσμένα, ἐξησθενηκότα.
Κατασκήψαντος, ἐμπεσόντος.
Κατασκεδάζειν, ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι[14] κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν, ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως. μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθὺς συνέπιεν καὶ συγκατεσκεδάσατο αὐτοῦ τὸ κέρας.
Κατασκιδναμένη, σκορπιζομένη.
Κατὰ σκοπὸν, κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.
Κατασοβεῖται, καταθιώκεται.
Κατασοβήσονται, καταθιωχθήσονται.
Κατασοφισθεῖσα, χλευασθεῖσα.
Κατασοφισόμεθα, τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινὶ κακώσομεν.
Κατασπέρχων, σπουδάζων.
Κατάστασις. ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ οἱ καταστασθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ καταστάσει. οὕτω Λυσίας. ἀλλὰ καὶ Εὔπολίς φησιν, οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβύτα, τὴν κατάστασιν τήνδε λαμβάνων ἄφνω, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν. ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ Φύλαρχοι.
Καταστολὴ, ἡ στολή.
Κατὰ στόμα, κατὰ τὴν ἀρχὴν, μεταφορικῶς.
Καταστοχάζεται, κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ βάλλει.
Καταστρέψαντες, τελευτήσαντες.
Καταστροφὴ, τέλος.
Κατὰ σφέας, καθ' ἑαυτούς.

---

7. D. καταπερίττερος. In B. notatur lacunam esse in codice.
8. D. τὸ περίκεπτον, προποιητέον.
9. D. καταγιγάσθαι.
10. B. καθ' ἑτερομαρείαν ἢ ἑτερομερίαν.
11. D. omittit hanc glossam.
12. D. εἵρηνται.
13. D. omittit ἐν τῷ βαδίζειν.
14. D. καταχέουσι. Mox idem ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ Κύρου.

Κατὰ σχολὴν, πρᾴως καὶ λάθρα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κατατεθήπεσαν, κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν.

Κατατείνας,[15] συντείνας.

Κατατείνας ἐρῶ, ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. Πολιτείας β. διὸ κατατείνας ἐρῶ.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν ἔοικε. νόμος περὶ ὠνίων κεῖται, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν[16] ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶ, δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους.

Καταύτικον, χιτωνίσκου γένος. οὕτως Μένανδρος.

Κἆτα τὶ, εἶτα τί.

Κατατομὴν, οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν. οἱ δὲ μέρος τι τοῦ θεάτρου.

Κατατομὴ, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ. καὶ Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας.

Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Θεόπομπος· ἀλλ' ἡ Εἰλειθυία συγγνώμην ἔχει ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Καταῦσαι, καταντλῆσαι.

Καταφαγεῖν, ἀντὶ τοῦ φαγεῖν.

Καταφάναι, κατειπεῖν.

Κατάφασις, πρόσρησις διὰ συγκαταθέσεως.

Καταφάσκει, προλέγει, ἐπινεύει.

Καταφερὴς, οὐχ ὁ ἄσωτος, ἀλλ' ὁ κάτω φερόμενος.[17]

Καταφιλοσοφῶν, διὰ τῆς σιγῆς νικῶν.

Καταφορικῶς, σφοδρῶς.

Καταφυὲν, γεννηθέν.

Κατάφωρος, φανερός.

Κατὰ χεῖρας, εὐκόλως.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδὲ ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως.[18] καὶ τὸ ῥᾷστον πάντων καὶ εὐχερέστατον κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν ὥςπερ ὕδωρ κατὰ χειρῶν.

Καταχειροτονίας. ἔθος ἦν Ἀθήνῃσιν καταχειροτονεῖν τὸν ἄρχοντα, μάλιστα δὲ στρατηγὸν, εἰ δόξειεν ἀδικεῖν.

Καταχήνη, κατάγελως.

Καταχήνη, καταχάσμησις.

Καταχύσματα,[19] ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ὄψων ὑπότριμμα. καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς τὰ παρὰ τὴν ἑστίαν κατασκευαζόμενα τῶν γαμούντων, καὶ τῶν πρωτοθεωρῶν. ταῦτα δέ ἐστιν ἰσχάδες καὶ πανσπερμία.[20]

Καταχύσματα, τῶν νεωνήτων οἱ δεσπόται τραγήματα κατέχεον. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων. κατεχεῖτο δὲ καὶ τῷ νυμφίῳ φησὶν[21] ὡς Θεόπομπος.

Καταχύσματα. ἔθος ἦν Ἀθήνῃσιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰςήγετο[22] εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην, ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πλῆθος καταχεῖν αὐτοῦ, ἃ καταχύσματα ἐκάλουν. Φησὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτου[23] πρεσβευόντων, καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίγνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποίουν.

Καταχυτλον. σκεῦός τι.

Καταψαίρουσι, κινοῦνται.

Καταψευδομαρτυρησάμενος, ἀντὶ τοῦ παρασχὼν τοὺς τὰ ψευδῆ[24] μαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ στεφάνου.

Καταψηφίζεται, κατακρίνει.

Καταψήχεται, ἀντὶ τοῦ καταψύχεται, τῆς γλισχρότητος χωριζομένης, ἢ καταψᾶται. οὕτως Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.

Κατεβαυκάλισεν, κατεκοίμησεν.

Κατεαγότα, κεκλασμένα.

Κατεβρόχθισεν, κατέπιεν.[25]

Κατεγγυᾶν, παραδιδόναι.

---

15. Omittit hanc glossam D.

16. D. οὖν, mox omittens verba μὴ μόνον τοὺς.

17. D. καταφερόμενος.

18. B. που, punctis notatum. Mox in versu Teleclidae D. κατὰ χειρῶν ὕδωρ.

19. D. ἐνίοτε δὲ, et mox τὰ παρὰ τὴν ἑστίαν κατασκευαζόμενα.

20. B. πᾶν σπέρμα.

21. B. φς. Omittitur hoc verbum apud Alb. ad Hes. Vide Suidam.

22. B. εἰσάγοι, supra scripto ται.

23. D. omittit καὶ et πρῶτον.

24. B. τοὺς ἀψευδῆ.

25. D. κατέκισεν.

Κατεγγυῶ, ἀνεγγυῶ.[26]
Κατεγλώττιζεν, κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει.
Κατεγνυπωμένως, νώθρως, ἀνάνδρως. οὕτως Μένανδρος.
Κατεδηδοκὼς, καταβεβρωκώς.
Κατεδάρθη, κατεκοιμήθη.
Κατεδιήτησεν, κατεδίκασεν.
Κατέδραθεν, κατεκοιμήθη.
Κατέδων, κατεσθίων.
Κατέθεμεν, τὸ κατεθήκαμεν.
Κατέθορεν, κατεπήδησεν.
Κατειργάσατο, κατηγωνίσατο.
Κατείρηκεν, κατεῖπεν λάθρα.
Κατειλλώπτειν, καταβλεφαρίζεσθαι.
Κατειρωνεύεται, μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται, δολιεύται.[27]
Κατειρωνευσάμενοι, καταβραθυμήσαντες καὶ[28] στρατευσάμενοι. ὅθεν καὶ εἴρωνα τὸν ἀργὸν λέγουσιν.
Κατεκήλησαν, κατεπράϋναν.
Κατεκίκλασκε, κατέκλα.
Κατέλεκτο, κατεκοιμήθη.
Κατέλευσαν, ἐλίθασαν.
Κατέληξεν, κατέπαυσεν.
Κατεντεύκτην, κατεντυγχάνουσαν. καὶ κατεντευκτὴς, κατήγορος.
Κατεντευχθέντα.[29] κατεντυχηθέντα.
Κατεπερπερεύετο, ἐχαριεντίζετο.
Κατεπτήχασιν, συνεστάλησαν.
Κατέρεψεν, ἐστέγασεν, ἢ ἐστεφάνωσεν.
Κατεργάσασθαι,[30] ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι. Θουκυδίδης.
Κατέρικτα, τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ[31] σχιζόμενα.
Κατεῤῥινημένοις, εὐτελέσιν.
Κατεῤῥύηκεν, ἐσάπη, ἠφάνισται.
Κατέσβη, ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.
Κατέσειε λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων.
Κατεσκιρωμένη, πεπαλαιωμένη.
Κατεσκληπτευμένος,[32] ἐξίτηλος, τεταλαιπωρημένος.
Κατέσκηψεν, κατέσχεν.
Κατεσκληκὼς, κατεξηραμένος.
Κατεστιγμένον, πεποικιλμένον.
Κατεστόρεσεν,[33] κατέστρωσεν.
Κατεστρατοπέδευσεν, κατέβραμεν πολεμικῶς.
Κατεστυγημένος, μεμισημένος.
Κάτευγμα, κατάρα.
Κατευθικτήσας, ἐπιτυχών.
Κατευμαρίζων, κατευχερίζων.
Κατευμεγεθεῖν, καταδυναστεύειν.[34]
Κατευνάζεται, κατακοιμίζεται.
Κατεύχεσθαι, τὸ καταρᾶσθαι. οὕτως Πλάτων.
Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εὔχεσθαι. οὕτως Σοφοκλῆς.
Κατεφοίνιξας, κατέβαψας.[35]
Κατεφύοντο,[36] κατέτρεχον.
Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. Καταχειροτονία δὲ, καὶ ἀποχειροτονία, καὶ διαχειροτονία[37] διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κήρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. ἀποχειροτονία δὲ[38] ἐγίνετο οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠριθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κήρυξ, ποῖαι πλείους εἰσὶν, πότερον τῶν Φα-

---

26. Haec et praecedens glossa inverso ordine in D.
27. In B. notatum: *al. manus* δουλ —. D. δουλεύεται.
28. D. καταρυθμήσαντες, omisso καὶ. Mox idem τὸν εἰρῶνα.
29. D. κατεντυχθέντα.
30. D. κατεργάζεσθαι.
31. D. omittit καὶ.
32. D. κατεσκληπτευμένος.
33. In B. ad quartam syllabam supra scriptum ω. D. κατεστόρησεν.
34. In B. adnotatum: στένειν *al. man.*
35. B. κατέβλαψας.
36. B. κατεφύοντα. Tum D. κατέτρεχον.
37. D. omittit καὶ διαχειροτονία.
38. D. omittit δὲ. In B. ubi hoc cum praecedente nomine omissum est, adnotatur: *in marg.* ἀποχειροτονία δὲ.

σκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ[39] ἡ γνώμη ἐκράτει.

Κατέχεσθαι, θεοφορεῖσθαι.[40]

Κατεώρυκτο, κατορωρυγμένον ἦν.

Κατηβολὴ, περιοδικὴ νόσος.

Κατηβολὴ, περιβάλλει.

Κατηγορευκότα, κατειπόντα.[41]

Κατηγορίας ἔχω, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημοσθένης περὶ τοῦ στεφάνου.

Κατήδεσαν, κατήσχυναν.

Κατήλιψ, μεσόδμη.

Κατηλοίωσεν, οὐχ ἁπλῶς ἀπέκτεινεν, ἀλλὰ ξύλοις παίων. ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

Κατεχορδεύθη, καθηδύνθη, κατεβομβήθη, ὅλος τῇ χορδῇ γέγονεν.[42]

Κατήλιψ, μεσόδμη.

Κατημαξευμένος, τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος.[43]

Κατημελὴς, κατήκοος.

Κατηρεφέα, κατεστεγασμένα.

Κατήρεφον, κατεστεγασμένον, ἢ κατώτερον ἐστεγασμένον.

Κατῆρεν, κατέπλευσεν.

Κατηφόνες, στυγνοὶ, ἢ ἀναίσχυντοι.

Κατηχθημένος, καταβεβαρημένος.

Κατιαλίζειν,[43*] καταδύνειν.

Κάτιμεν, κατερχόμεθα.

Κατισχνοῦν,[44] καταλεπτύνειν.

Κατ' ὄναρ, οὐ χρὴ λέγειν. βάρβαρον γὰρ παντελῶς. ἀλλὰ ὄναρ, καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους, καὶ ἐνύπνιον.[45]

Κατακωχὴ,[46] ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή.

Κατόπιν, μετὰ ταῦτα. ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν ἰέναι.

Κατόπιν, ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ μεταξύ.[47]

Κατοιόμενος, ἐνομάζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φυσῶν, ὑπερήφανος.

Κατοιχομένου, νεκροῦ, τεθνεῶτος.

Κατορθραίαν, κατὰ τὴν σκοτεινήν.

Κατοργᾶν, ὑπερακμάζειν.

Κατορώρυκται, κατακέχωσται.

Κατουλάδα, Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ. ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι, τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείργουσαν. καὶ ἐξούλης δίκη ἡ ἐξελέγξεως. οἱ δὲ τῇ πανολέθρῳ ἐσομένῃ τοῖς Ἕλλησιν. οὖλον γὰρ τὸ ὀλέθριον, καὶ ἡ κατὰ πρόθεσις αὔξησιν ἔχει. ἢ ζοφώδη ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὔλης. μελαντηρὰ γὰρ καταιγίδας ἔχουσαν καὶ συστροφὰς ἀνέμων. ἑάλειν[48] γὰρ τὸ συστρέφειν. Ὅμηρος.

Κατ' οὐρὰν, κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

Καττύεσθαι, Ὑπερείδης, τὸ ὑποδεδεῦσθαι.[49] ἀπὸ τῶν καττυμάτων.

Καττύεις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ῥαπτόντων τὰ δέρματα.

Καττύει, συῤῥάπτει,[50] καττύει.

Κάττυμα, ἀπάτη, δόλος.

Καττὺν, ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στελλείαν, ὅταν μὴ σφίγγῃ.

Κατωθούμενος, ἀνατρεπόμενος.

Κατωκάρα, κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα.

Κατωκοδόμησεν, Ἰσαῖος, ἀντὶ τοῦ κατέπλεισεν εἰς οἴκημα, καὶ ἀπέκτεινεν.

Κατώλισθον, κατέπεσον.

Κατωμαδὸν, κατὰ τῶν ὤμων.

Καθωραΐζεται, σεμνύνεται.

Κατωρχήσαντο, κατεχάρησαν, ἔπαιξαν.

Καυλὸς, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

Καυνὸς, σκληρός.

Καύνακας, ἔνδυμα ποιόν.

Καυρὸς, κακός. οὕτως Σοφοκλῆς.

Καυσία, εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς τιάρα.

Καυστὸν, καρπωτὸν, ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτηκόσιν.

Καχλάζει, ταράττεται, φλεγμαίνει, βράττει.[51]

Κάχρυς,

---

39. D. omittit καὶ.
40. D. καταφορεῖσθαι.
41. D. καταλείποντα.
42. D. λεγόμενον.
43. D. in quo praecedens glossa omissa est, γεγυμνασμένος.
43.* D. κατιαλίξειν.
44. B. κατισχοῦν.
45. D. ἐν ὕπνοις, ut Suidas.
46. D. καταχωλὴ.
47. D. omittit hanc glossam.
48. D. εἰάλειν.
49. D. ὑποδεύεσθαι.
50. D. ἐῤῥάπτει.
51. In B. adnotatur: *marg.* βρύζει.

52. Sic

Κάχρυς, κριθαὶ πεφρυγμέναι.
Καχυπόπτοπος, κακύποπτος. τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπονοῆσαι.
Κάψα, κίστη, ἡ θήκη.
Κέβρινα,[52] πόλις Τρωάδος, Κυμαίων ἄποικος.
Κεδνὸς, συνετὸς, σώφρων. ἢ Φρόνιμος.
Κεγχρεὼν, τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἡ ἀργυρῖτις ἐκαθαίρετο κέγχρος, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρίων ἀναφερομένη ἄμμος.
Κεγχρεὼν, Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· κἄπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς κατάξεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον.
Κέδρον, οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα.
Κεδρίδες, κέδρου καρπός. λέγονται δὲ καὶ ἀρκευθίδες.
Κέδροπα, ὄσπρια, καὶ οἷον χέδροπα.
Κειμήλια, κτήματα, ἢ ἀποκείμενα χρήματα.
Κείρει, ἐσθίει, κατεσθίει.
Κειριάδαι, δῆμος Ἱπποθοωντίδος Φυλῆς.[53]
Κειρύλοι, οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων, οἵτινες γηράσαντες ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται.
Κεκάλακας, καλὴ γέγονας.[54]
Κεκαρυκευμένα, συγκεκρυμμένα.
Κεκασμένον, κεκοσμημένον.
Κεκαυτηριασμένος, μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.
Κεκιβδήλευται, διαβέβληται, κατέγνωσται,[55] ἀποδεδοκίμασται, νενόθευται.
Κεκλασμένους, ἰσχύοντας.
Κεκλιμένος, περιεχόμενος.
Κέκλοιο, ἀντὶ τοῦ λέγοις.
Κεκμηκὼς, κάμνων.
Κεκομψευμένος, σεμνὸς, ἢ ἀστεῖος, ἢ εὐκαλλώπιστος.

Κεκοινωνημένοι, κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν, ὡς φησιν Λυσίας.
Κεκοτυλισμένας, συνεσπειραμένας.
Κερκοῦρος,[56] εἶδος πλοίου βραχέος.
Κεκραγμὸν, τὴν βοήν.[57]
Κεκραιπαληκὼς, εὐφραμμένος.[58]
Κεκριγότα, τρίζοντα.
Κεκροπη, Ἀθήνη.[59]
Κεκροπὶς, μία τῶν ἐν Ἀθήνησι δέκα Φυλῶν.
Κεκρύφαλον, κεκρύφαντον, σαβακάθιον,[60] σουδάριον.
Κεκτώμεθα, κεκτημένοι ὦμεν.
Κεκυπτάκασιν, ἀσχολοῦνται.
Κεκωδωνισμένος, ἐξητασμένος, ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ, ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν.
Κεκωφεῦσθαι, κωφὸν γεγονέναι.
Κελάδησαν, ἐβόησαν.
Κελαδεινὴ, κυνηγὸς, θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα.
Κελαδοῦσιν, ἠχοῦσιν.
Κελέοντες, κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰνόποδες. Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν.
Κελέοντες, ἱστόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα.
Κελεὸς, οὗ αἱ θυγατέρες ἐδέξαντο τὴν Δήμητρα ἐν Ἐλευσῖνι.
Κελαρίζειν, μετὰ ἤχους ῥεῖν.
Κελένδρονα,[61] κιχήσιππον, ἀπὸ τοῦ κελέοντος καὶ τῆς δρυὸς, ὡς μακρὸν καὶ δασύ.
Κέλεφθος,[62] ὁδὸς, ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὅ ἐστιν εἰς τοὔμπροσθεν[63] ἰέναι, ὅθεν καὶ ἐξωκέλης τὸ ληστρικὸν πλοῖον. ἢ ἄστρωτος ἵππος. κεῖλεν, ὅ ἐστιν, ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν.[64]
Κέλης, τὸ ληστρικὸν πλοῖον, ἢ ἄστρωτος ἵππος.

---

52. Sic B. et in margine: *al.* κέβρηνα: i. e. ut videtur, alia manu. Ita D.
53. In B. observatur φυλῆς ab alia manu esse.
54. Sic D. ut Hesych. Sed B. κεκάληκας, καλὸς γένοναs. Idem in margine: *al.* κεκάλακας, καληξ *etc.* Vid. Alb. ad Hes.
55. D. ἔγνωσται.
56. B. certe ut ordo litterarum postulat, κεκοῦρος.
57. D. κεκραγμὸς, ἡ βοή.
58. In B. observatur: *marg.* ηὐφραμένος.
59. Sic B. In D. κεκροπ vacuo relicto spatio.
60. B. σαββακάθιον.
61. D. κελενδρύσια.
62. D. et apographum Goth. κέλεφος.
63. D. et Goth. εἰς τὸ πρόσθεν.
64. D. ἢ ἄστρωτος ἵππος. ἐξ ὧ τοῦ κέλλειν γέγονεν. Ancherus in libro ad v. θελητὴ com-

Κέλυφος, τὸ λέπυρον[65] τοῦ ᾠοῦ.
Κελύφανα,[66] τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων.
Κελωρύειν, βοᾶν.
Κεμὰς, ἔλαφος ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμάς τις ὤν.
Κέναυδρον, κενὸν ἄνδρα.
Κενέβρια,[67] ἐν οἷς τὰ νεκρικὰ καὶ τοὺς ἀπέργους ὄνους κατακόπτουσι, καὶ τὰ θνησιμαῖα.
Κενεμβατεῖν, εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.
Κενεὸν,[68] μάταιον.
Κενεὼν, ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος.
Κέννω, πεινῶ.
Κενταυρικῶς, ἀγροίκως.
Κενοφωνίας, ματαιοφωνίας, ἀσεβείας, ἤγουν αἱρετικάς.
Κενοφροσύνη, ἡ ματαιοφροσύνη.
Κένταυρον, τὸ μόριον, ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οὕτω Θεόπομπος.
Κεντριάδαι, πατριὰ κηρύκων.
Κεντρότυπος, μοχθηρός.
Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος.
Κενῶν φάους, τυφλῶν.
Κέοιτο, ὑπάρχοιτο.
Κέπφος,[69] εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον.
Κεπφωθεὶς, ἐπαρθεὶς, ἐρεθισθεὶς, ὀξέως ἐλαυνόμενος.
Κεραμὶς, δῆμος Ἀκαμαντίδος Φυλῆς.
Κεραμεικαὶ,[70] πλατεῖαι πληγαί. τοὺς γὰρ ῥαθύμως τρέχοντας τύπτουσιν.
Κεραμεικαὶ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πόρναι.[71]

Κέραμος, οἱ μὲν τὰ κεράμια, ἀφ' οὗ καὶ κεραμεύς· οἱ δὲ τὰς ὀπτὰς πλίνθους.
Κεραννύουσι, κιρνῶσιν.[72] Ὑπερείδης.
Κεραὸν, τέλειον.
Κέρας, τὸ τοῦ πολέμου μέρος, καὶ τόξον.[73]
Κέρας, κέρως, κέρα, ἐπὶ τῆς παρατάξεως. Θουκυδίδης ἡ·[74] τοῦ εὐωνύμου κέρως. ἐν τῇ αὐτῇ, καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ. καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.
Κεραμικὴ μάστιξ, ὀστρακισμός.
Κεραΐζει, πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει.
Κεραμὶς, δῆμός ἐστι Φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Κεραμίς. εἴληφε δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ.[75]
Κεραμικός. δύο ἦσαν κεραμικοὶ, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω, ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.
Κερασβόλα, τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς, καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις, ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν. ὅταν οὖν λέγῃ κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί.
Κερασφόρος, κερατοφόρος.
Κέραυνος, ἱμάτιον ποιόν.
Κεραμὸν, λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων. αὐταὶ δέ εἰσιν αἱ[76] λεκανίδες κεραμαῖαι, παραπλησίαι[77]

---

memorato p. 9. seqq. observat, Suidam, corrupto iam Photii codice usum, hinc ἐξωκέλης, vocabulum nihili, ibi reposuisse, ubi litterarum ordo postulabat; Photium ita scripsisse: κέλευθος, ὁδὸς, ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὅ ἐστιν εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι, ὅθεν καὶ ἐξώκειλεν, ὅ ἐστιν, ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. Librarium enim, quum ἐξώ scripsisset, oculis ad sequentem glossam, κέλης, τὸ ληστρικὸν πλοῖον, ἢ ἄστρωτος ἵππος, aberrantibus, hanc scripsisse; animadverso autem errore, non deletis his verbis, ne codicem rasura foedaret, reliqua adiecisse, κειλεν, ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν.

65. B. λέπιον, supra scripto υρ.
66. D. κελύφαια. Apud Alb. ad Hes. κελύφαι.
67. D. κενέβρινα.
68. D. κενὸν.
69. D. κέφρος, et mox κεφρωθεὶς.
70. B. hic et in sequente glossa κεραμικαὶ, utrobique supra scripto ε. Mox idem ἀθύμως.
71. Hanc glossam omittit D.
72. B. κέρνουσιν.
73. Omissa haec glossa in D.
74. B. D. ἡ. Suid. οἱ. Scripsi ἡ. Loci sunt cap. 42. et 25.
75. B. ἥρωον, supra scripto ϊ.
76. D. omittit αἱ.
77. D. κεραμεῖα παραπλήσια.

τῇ κατασκευῇ κρατῆρι, ἃς νῦν ὀψοδόκους[78] αἱ γυναῖκες καλοῦσιν. ἀρώματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας. κομίζουσι δὲ[79] αὐτὰς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νυμφίων οἰκίας.

Κερβέριοι, οἱ παρ' Ὁμήρῳ Κιμμέριοι. τὴν δὲ πόλιν οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν.

Κερδίας, κερδοσύνης, Φιλοκερδίας.

Κερδαλέος, ποικίλος, πανοῦργος. κερδαλῇ[80] γὰρ ἡ ἀλώπηξ.

Κερδαλεόφρων, δολιόφρων, σκόλια βουλευόμενος.

Κέρδιον, κρεῖττον, ὠφελιμώτερον.

Κέρδιστος, πανουργότατος.

Κερδοσύνη, πανουργία.

Κερκίδας εἷς ἦν τῶν τὰ[81] Μακεδονικὰ Φρονούντων.

Κερκὶς,[82] Φυτὸν αἰγείρῳ ὅμοιον.

Κερκέται,[83] ἔθνος Ἰνδικὸν, ᾧ χρῆται μακρῷ πηδαλίῳ, ὃ καλεῖται κερκέτης.

Κέρκος, ἡ οὐρά.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου οὕτω καλοῦσιν.

Κερκώπη, τέττιγι παρόμοιον, ἕνα Φθόγγον προϊέμενον.

Κέρκωπες, πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες, οἵ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἁπλουστέρους Φενακίζουσι τῇ κέρκῳ[84] τῶν λόγων.

Κερκωπίζοντες, χλευάζοντες, μωκίζοντες, ὡς οἱ πίθηκοι.

Κέρκωψ, ἀπατεών, ἢ καὶ γένος πιθήκου.

Κέρκωπες, ἐξαπατητῆρες. ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπες. Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν Φησὶ καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπες, ὧν ὁ μὲν Ἀνδουλος, ὁ δὲ Ἄτλαντος[85] ὀνομάζεται.

Κερματίζει,[86] εἰς λεπτὰ διαιρεῖ.

Κερουτιᾶν, γχυριᾶν.

Κεροβάτας ὁ Πὰν, ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ κερατίνας βάσις.

Κερουτασμὸς, ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν.

Κερσοβλέπτης, παῖς μὲν ἦν Κότυος,[87] καὶ νεώτατος ὤν, βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θράκης.

Κερτόμιος, ἐρεθιστικός.

Κερτομῶν, χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων.

Κέρχανα, τὰ ἐντάφια.

Κέρχνει, τραχύνει.

Κερχνήϊς, ὄρνεον.

Κέρχνος, τραχύ τι ἐν τοῖς ἐνωτίοις.

Κέρχνω,[88] πίνω.

Κεστὸν ἱμάντα. ποικίλον ἱμάντα.

Κεστὸς, ὁ διακεκεντημένος, καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς. οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν Φανταστώθη ἐνδύματα.

Κεστρεῖς, νήστεις[89] ἐκάλουν κεχηνότας καὶ πεινῶντας. λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. καὶ ἡ παροιμία, κεστρεὺς νηστεύσεις, εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, ἧττον δὲ Φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος. οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοΦαγούντων, μόνος ἀπέχεται. νέμεται δὲ ἰλὺν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταβυόμενος εἰς τὴν ἰλὺν, καὶ ἧττον τι Φέρεται.

Κεσκότην,[90] πόλις ἐν Κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Ἄνους ὄνομα, διὰ ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον Φασὶν οὐκ ἔχειν.

Κέστραν, τὴν μύρραιναν.

Κεστρίνους, τὰ τεμάχη τῶν ἰχθύων.

Κεστὸν, ποικίλον.

Κεστρῖνος, εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαΦέρει Κεστραῖος.

Κέφαλος. ἐστὶν καὶ ὄνομα δημαγωγοῦ.

78. D. ὀψοδόκας.

79. D. omittit δὲ. Cum D. consentit hic ubique apographum Alberti ad Hesych.

80. D. κερδῶ.

81. B. omittit τὰ.

82. D. κερμὶς.

83. B. Κερκίται, supra scripto ε.

84. D. κερδῷ.

85. D. Ἀτταντος.

86. D. κερματίζεται.

87. D. Κώτυλος.

88. D. κερκύω.

89. B. νήσας.

90. E Suida et aliis scribendum Κέσκος ἦν. Mox B. ποταμὸς νους. et in margine: *marg. rectius ἄνους, ut Suidas et Phavorinus.*

Κεύθειν, κρύπτειν.
Κευθήμων, Φωλεών, ἀποκρύφων τόπων.
Κευθμώνων, κρυπτῶν τόπων ἐνδοτάτων.
Κεφάλαιον, παραλαμβάνεται[91] ἐπὶ ἐπιγράμματος, καὶ λόγου, καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον.
Κεφαλή, δῆμος Ἀκαμαντίδος. καὶ Κεφαλῆθεν, ἐκ τῆς αὐτῆς.
Κεφαλαίωσον, συντόμησον, συνάγαγε.
Κεχαρισμένε,[92] πεφιλημένη.
Κεχαρισμένως, εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν.
Κεχειρωμένοι, ἡττημένοι.
Κεχήληνται, καταπεπράϋνται.
Κεχήνη, κεχηνὼς ἤμην. ὡς τὸ ἤδη ἀήδειν.
Κεχηνότες, χαύνως ὁρῶντες.
Κεχραμμαίνειν,[93] πικραίνεσθαι, ἢ τοὺς ὀδόντας συγκρούειν.
Κεχρησμῳδημένων, μεμαντευμένων.
Κηδεία, ταφὴ, ἐκφορά.
Κήδειν, κακοῦν, λυπεῖν.
Κηδείους, οἰκείους, προσφιλεῖς.
Κηδεμονία, πρόνοια. καὶ κηδεμών, φροντιστὴς, προνοητής.
Κηδεστὴς, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερός.
Κήδεται, φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται.
Κηδεύειν, φροντίζειν, ἢ θάπτειν.
Κηδίδης, διθύραμβος, ποιητὴς ἀρχαῖος.
Κηδήσαντες, θεραπεύσαντες, ἢ λυπήσαντες.
Κῆδος, ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους.
Κηδωνίδης. οὗτος τεθρυλλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ.
Κήθια, ὀξύβαφα, οἷς κηβεύουσιν.
Κήθιον, πλεκτόν τι σύστομον, εἰς ὃ ἐντιθέντες τοὺς ἀστραγάλους βάλλουσιν.
Κηκάζειν, κακολογεῖν.
Κηκίς. ἔστι μὲν καὶ καρπός τις περιφερὴς, ἔστι δὲ καὶ βάμμα τι καὶ στύμμα. ἢ καὶ ὀπὸς[94] δρυὸς, ἐπιτήδειος εἰς βαφήν.

Κηλίδες, σπῖλοι.
Κήλησις, πειθὼ μετὰ τέρψεως.
Κηλὶς, ῥύπος, μῶμος, μορφὴ, ἕλκος, οὐλή.
Κηλούμενος, φλεγόμενος, τερπόμενος, οἷον αὐλοῖς ἢ[95] καὶ ἡδυφωνίαις.
Κημὸς, εἶδος χαλινοῦ, ἢ Φιμός.
Κημὸς, πλέγμα καινοειδὲς, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα. καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί. καὶ κρίκου[96] τὶ γένος. καὶ πόα τὶς, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραξίν.
Κήνυγμα, σκιὰ, καὶ εἴδωλον.
Κῆπος, πόλις κατὰ Βόσπορον[97] οὕτω καλουμένη.
Κῆπος, κουρά τις, ἐπὶ καλλωπισμῷ διαβαλλομένη.
Κῆπος, γυναικὸς αἰδοῖον.
Κῆπος καὶ[98] παράδεισος διαφόρως παρ' αὐτοῖς λέγεται.
Κήπου ῥεῦμα, τὸ ὕδωρ τοῦ κηπουροῦ εἰς ἄρδευσιν[99] πεποιημένον.
Κὴρ, ψυχὴ, θανατηφόρος μοῖρα. καὶ κῆρες, θανατηφόροι μοῖραι.
Κήρυκες, γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.
Κηρίναι, μάστιγες γίνονταί τινες οὕτως, ὡς οἱ κηρίωνες, εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ ἢ διπύξιναι.
Κηριώβυσαι. αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπετίθεσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μὴ βοῶσι.
[Κηρυκίδες, γένος Ἀθήνησιν.[100]]
Κηραίνει, τήκει, πρὸς φθορὰν ἄγει.
Κημᾶν, Φιμοῦν, χαλινοῦν.
Κηρυκίνην, γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν.
Κήτειον, λαχανὸν ἀνθερίκῳ ὅμοιον.
Κηττὸς, δῆμος Λεοντίδος Φυλῆς.
Κήτταν, τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κυουσῶν γυναικῶν διάθεσιν. καὶ τὸ ὄρνεον ὁμοίως καλοῦσιν.
ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ. ἄλλος μὲν, ὃς κεκωμῴδηται ὡς ὀνώδης· ἕτερος δὲ, ὁ ὕπαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανεν.

---

91. D. ἐπιλαμβάνεται.
92. D. κεχαρισμένη.
93. B. κεχραββαίνειν. Apud Alb. ad Hes. κεχραμαίνειν.
94. D. ἢ καὶ καρπὸς, ut Hesychius et Suidas.
95. In B. ἢ deletum.
96. D. κρίου, et mox ὄστεριον τι.
97. D. κατὰ Βόσπορον πόλις.
98. D. omittit καὶ.
99. D. ἄρδησιν.
100. Haec ab alia manu esse in B. notatur. Omissa in D.

Κηφισόδοτος, οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη, καὶ κριθεὶς ἑάλω, καὶ ἀπαίτησε[1] πέντε τάλαντα.

Κηφὴν, ἀργὸς, ἀπρόκοπος, μετέωρος.

Κηφῆνες κουθούροισι, τοῖς καθεζομένοις[2] καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὖροι γὰρ οἱ φύλακες. καὶ θυρωροὶ, οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες.

Κηφισιεὺς,[3] δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος.

Κίαλον, χρῶμα ὑπόφαιον.

Κιβάδες, ἡμέραι.[4]

Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν.

Κιβδηλιῶντας, ὠχριῶντας.

Κιβδῶνες, οἱ μεταλλεῖοι.[5]

Κίβδηλον, οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νόμισμα καὶ παραποπέν. Νόμων ια. ὁ μὲν δοῦλος Φερέσθω[6] τὸ κιβδηλευθέν.

Κίβδηλον μέν ἐστι, ὅταν ἔχῃ ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ᾖ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ.

Κιβωτὸς, λάρναξ, κίστη.

Κιγκλίζει, σαλεύει, μοχλεύει,[7] ἦχον ποιεῖ, κινεῖ.

Κιγκλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος, ἤτοι τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

Κιγκλίδες, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι.

Κίγκλος, ὄρνεον, τὴν ὀσφῦν πολλὰ κινοῦν, ὅ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. σφόδρα λεπτόν. καὶ ἡ πτωχότερος κίγκλου παροιμία, ἣν κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

Κίδαρις, περίθεμα κεφαλῆς· ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα. ἤτοι εἶδος καλαμαυκίου, ὃ καὶ τιάρα νοεῖται.[8] τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσιν περικράνιον, πῖλιον, ἢ [στέφανον, ἢ φακιόλιον, ἢ] πῖλον βασιλικὸν[9] Περσῶν. ἢ τὸ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν.

Κιγκιόπραγοι, ἀντὶ τοῦ δασεῖς.

Κιγχάνειν,[10] τὸ ἐπεξιέναι. οὕτως Σόλων.

Κιδάφη, ἀλώπηξ.

Κιδαφίων, πανοῦργος, δόλιος. κιδαφὴ γὰρ ἡ ἀλώπηξ. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κιών.

Κιδνᾶται, σκορπίζεται.

Κίθαρος, ἰχθὺς ποιός. λέγεται καὶ τὸ στῆθος.

Κιθαιρὼν, ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ, [τὸ καλούμενον κορύδος.[11]]

Κικλήσκουσι, καλοῦσι.

Κίκκαβος, ὀνοματοπεποίηται τι νομισμάτιον ἐν ᾅδου.

Κίκκαβος,[12] ὀβολοῦ ὄνομα.

Κικκαβίζειν. τὴν τῶν γυναικῶν φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης.

Κιλίκων,[13] ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος ἀπὸ τροφοῦ Κιλίσσης. ὃς τὴν πατρίδα προύδωκεν τοῖς Πριηνεῦσι καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν. ἢ παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης· ἀεί ποθ' ἡμῖν ἐκκιλικίζουσ' οἱ θεοί.

Κιλίκιος ὄλεθρος.[14]

Κιλικισμὸν Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρανομίας[15] φόνον λέγει.

Κιλικίους, τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν.

Κιλλεία, πρὸς τῷ Ὑμιττῷ δασύ. οἱ δὲ κρήνην. Καλλίστρατος δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ. Εὐφρόνιος δὲ τὰ ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων.

Κιλλυκύριοι, ἐν Συρακόσσαις τινὲς ἐκλήθησαν, οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων μέρος καταβαλόντες[16] τοῦ πολιτεύματος. οἷον εἵλωτες, καὶ πενέστατοί τινες.

---

1. In B. ad tertiam syllabam supra scriptum ι. i. e. ἀπέτισε.
2. D. παθετομένοις. B. κατεζομένοις, et mox τὴν τῶν μίσων ἔξοδον, ubi D. omittit τῶν. V. Suid.
3. D. Κηφισεύς.
4. D. κίβιδες, ἡμήραι.
5. D. ματάλλειοι. Apud Alb. ad Hes. in κιβδηλὶς est μεταλλεῖς.
6. D. Φορείσθω.
7. D. μοχθεύει.
8. D. τιάρα καλεῖται. B. τιάραν ὃ εἴτε.
9. Verba στέφανον ἢ Φακιόλιον ἢ minusculis litteris, βασιλικὸν autem supra scriptum esse, in B. observatur. Mox D. ὃ καὶ οἱ ἱερεῖς.
10. D. καγχάνειν.
11. Vncis inclusa non sunt in D. In B. observatur, minoribus litteris scripta esse.
12. D. κίκασος. V. Alb. ad Hes. κίκκασος.
13. B. Κιλίκιον.
14. Lacunam in codice esse observatur in B.
15. D. παροινίας.
16. Vide Ruhnk. ad Tim. p. 214.

Κιλικιαίνω, ἀντὶ τοῦ ὀλέθρῳ, καὶ κιλικίστους, τοὺς ἔκ τινος παρανομίας[17] φόνους.

Κίλλον, χρῶμα παρὰ τὸ φαιόν.

Κίμβικα, σφηκία ἢ μελισσία,[18] ἢ μικρολογία, ἢ διαστροφή.

Κίμβικας καὶ κικκάβους, τοὺς αἰσχρούς.

Κιμβερινὸν,[19] εἶδος χιτωνίσκου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κιμώνεια, ἐρείπια Ἀθήνησιν, ἐν οἷς ἀπεπάτουν καὶ ἐπεραίνοντο.

Κιναβευμάτων, πονηρευμάτων.

Κινάβρα, μικρολογία. οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα. οἱ δὲ τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην.

Κιναβρεύεσθαι, τὸ σκευωρεῖσθαι.[20]

Κίναδος, θηρίον τι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶν τὴν ἀλώπεκα κινάβιον καλεῖν.

Κίναιδος, ἀσελγὴς, μαλακός.

Κιναθισμὸν, οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον[21] καλοῦσιν.

Κινβάζειν, στρατεύεσθαι.

Κίνδαξ, κίνδυνος.

Κίνδας, εὐκίνητος.

Κινδαψὸς, ὄργανον ποιόν.

Κίνδυνον[22] ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κινδυνεύει, ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει.

Κινεῖ οἷον ἐρεθίζει. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριᾶν· καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτρίαν.

Κινησίας, ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διεθρυλλεῖτο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός.

Κινύρα, ὄργανον μουσικὸν, ἡ κιθάρα.

Κινυρὴ, οἰκτρὰ, θρηνητικά.

Κινύρεσθαι, ὀδύρεσθαι.

Κίξας, τοὺς ἐν ὁδῷ λῃστάς.

Κίος, νῆσος μὲν μία τῶν κυκλάδων, παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ. πόλιν δὲ τὴν νῆσον Δυσίας ἐκάλεσεν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν.[23]

Κίρκον, ἱέρακα, ἢ οὐρὰν, ἢ κωπηλάτην.

Κιρρὸν, πυρρὸν, ἢ αἷμα τὸ ἀπὸ ζῶντος.

Κιρραῖον πεδίον. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν λ′ σταδίους. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει.

Κισσύβιον. ἐκ κισσίνου[24] ξύλου ποτήριον κυρίως.

Κισθήνη,[25] ὄρος τῆς Θρᾴκης.

Κίστη[26] καὶ κοίτης, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτιά τινα, ἤγουν κιβώτια.

Κιστοφόρος, ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν.

Κιττοφόρος, ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ γράφουσιν.

Κιχλησμὸς, ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κιχόρεια, τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης.

Κιχρᾷ, δανείζει.

Κίων, ἡ ἐν τῷ στόματι σταφυλή.

Κλᾶν ἄμπελον, τὸ τέμνειν.

Κλαγγὴ, ποιά τις φωνὴ ὀρνέου.

Κλαγγηδὸν, μετὰ κραυγῆς.

Κλαιήσει, ὃ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν.

Κλαρῶται,[27] μέτοικοι, ὡς Μαριάνδυνοι ἐν Ἡρακλείᾳ, καὶ Εἵλωτες ἐν Λακεδαίμονι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ Πενεσταὶ καὶ Κιλλικύριοι[28] ἐν Συρακόσσαις.

Κλαστάσαι, κλάσαι, προϊέναι, ἢ παρατηρεῖν.

Κλαυμυρίζεται, καὶ κλαυμυριεῖται λέγουσιν, οὐ κλαίει καὶ κλαύσει.

Κλέος, τὴν φαύλην δόξαν. Ἀριστοφάνης.

Κλῄσαι, οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι. καὶ κλῄδα. οὕτω καὶ[29] οἱ τραγικοὶ, καὶ Θουκυδίδης.

Κλειτοριάζειν, τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

Κλείθροις, κλειθώμασιν.

Κλεινὸς, ἔνδοξος, ἀπὸ τοῦ κλέους.

---

17. B. παρονομίας. D. παρωνίας. Vide Alb. ad Hesych. in Κίλικι λιμῷ.
18. B. μέλισσα.
19. B. Κιμμερικὸν.
20. B. σκευονεῖσθαι.
21. D. κίναδον.
22. In B. supra scriptum κύβον.
23. Haec et duae sequentes glossae non sunt in D.
24. D. κισσυβίνου. B. κισβυντυ, punctis notato ν.
25. D. Κισσήνη.
26. In B. adnotatur: *marg.* κίστις.
27. B. κλαρόται.
28. D. Κιλλακύριοι.
29. B. omittit καὶ.

Κλεμμάδιον, πλεψιμαῖον.

Κλεπία,[30] πλοπή.

Κλεπτόμενοι, ἀπατώμενοι.

Κλεπτὸς, Φώριον.[31]

Κλεψούμενος λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος.

Κλεψύδρα, πρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται.[32]

Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρολογικὸν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται.

Κλῆρος, οὐσία ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων.

Κλῆρος καὶ κληρονομία.[33] κλῆρος καὶ μέτρον γῆς· ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες.

Κλῆρος Ἑρμοῦ, συνηθεία ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες. ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

Κληδὼν, φήμη, μαντεία.

Κληροῦχοι, οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, πεμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς κλήρους ἑκάστου. ἡ δὲ κληρουχία αὕτη διανομὴ τῆς χώρας ἦν.

Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστοις διανέμοντας. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν κληρουχικὰ ἂν λέγοι[34] τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν, ἥντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. πῶς γάρ; οὐ γὰρ[35] οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνῃσιν τριηραρχεῖν.

Κλητεῦσαι, κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι καὶ ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἐφ' οἷς καλοῦνται. ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἁλόντων.

Κλητῆρες καὶ κλητεύειν. καὶ κλητῆρες,[36] οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται[37] οἱ δικαζόμενοί τισιν. ἔθει γὰρ παρεῖναί τινας ὥςπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως. κλητεῦσαι δέ ἐστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι[38] ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου.

Κλητεύεις, μαρτυρεῖς.

Κλητῆρες, οἱ μαρτυροῦντες ταῖς προσκαλουμένοις δίκην τινά. οὗτοι δὲ ἦσαν δύο.

Κλιμακίζειν, σκελίζειν καὶ διαστρέφειν. ἔστι γάρ τι καὶ[39] βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον, ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει.

Κλιμακίζειν, μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους. ἔστι δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει, ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Κλιμάζει. Δείναρχος, ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ[40] τοὺς νόμους, ἀντὶ τοῦ παρακλίνει καὶ τρέπει. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβει[41] καὶ βιάζεται.

Κλιμακτῆρας, οὓς ἔνιοι βαθμοὺς[42] λέγουσι τῶν κλιμάκων.

Κλίνη ἀμφικέφαλος, ἡ ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἀνάκλιντρον.

Κλινὶς, κλίνη βραχεῖα, οἷον ἥ τε παράβυστος, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ ζεύγει[43] τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης τιθεμένη.

---

30. D. κλεπιά.
31. B. φώρειον.
32. Hanc glossam omittit B.
33. Verba κλῆρος καὶ κληρονομία in B. omissa sunt, praecedenti glossae adiunctis, quae sequuntur.
34. B. λέγῃ.
35. D. omittit οὐ γάρ. Mox B. τριηράρχην.
36. D. omittit καὶ κλητῆρες.
37. D. προσκαλεῖνται.
38. D. omittit καὶ ἐκκλητεύεσθαι.
39. D. omittit καὶ.
40. B. κλιμάζει καὶ παράγει. et mox παρακίνει.
41. B. θλίβειν.
42. B. βατμούς.
43. B. καὶ ἐπὶ ζεύγει.

Κλιντὴρ, εἶδος Φορείου. ἔστιν δὲ καὶ κλινοκαθέδριον.
Κλιντηρίδιον, κλινίδιον.
Κλισιάδες, αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς, δι' ὧν ζεῦγος εἰσελαύνεται. καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ κατακεκλεῖσθαι[44] κατὰ τὸ πλεῖστον.
Κλινοπέτη, τὸν κλινήρη λέγουσιν.
Κλισιάδες, θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηναί. καὶ κλισία ἡ σκηνή.
Κλίσις, ἡ πρόσκλισις, παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτως Δημοσθένης.
Κλῖτος, μέρος.
Κλοιὸς, περιτραχήλιος δεσμός.
Κλόνος, θόρυβος, τάραχος, ἢ στρόφος.
Κλοπαὶ, παραλογισμοί.
Κλυδώνιον, τὸν κλύδωνα[45] λέγουσιν.
Κλυδώνιον, κῦμα, καὶ κλύδωνα ἄμφω. Θουκυδίδης β'. καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν.
Κλύει, ἀκούει.
Κλῦθι, ἐπάκουσον.
Κλυτὸς, δόξα.
Κλώζειν, ἐμβάλλειν τῇ γλώσσῃ ἠχοῦντα. καὶ κλωγμὸν τὴν Φωνὴν ἔλεγον ταύτην. ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον, ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν.
Κλώθει, κατασπᾷ, ἐπιμερίζει.
Κλώιος,[46] ὁ δεσμός.
Κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν, καὶ τὸ λάθρα.
Κλωπωμένη,[47] ἐφιεμένη, ἐπιθυμοῦσα.
Κλωστῆρα, ἐκκεκλωσμένον.
Κλωὼψ, κλέπτης.
Κναίπτοντες, καταξύοντες, κατακεντοῦντες.
Κνάφος, ἡ γναφικὴ ἄκανθα.
Κνάφος, ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, ὑφ' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν. ὅμοιον δέ[48] ἐστι γναφικῷ κτενί.
Κνεόμενον, καταπονούμενον.
Κνὶψ, εἶδος μύρμηκος.
Κνεφαῖος, σκοτεινός.
Κνέφαλον, τύλη.
Κνέφας, σκότος. νύξ.
Κνέφας.[49] σκότος.
Κνέωρον, φυτὸν θαμνῶδες, ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν, ᾧ καὶ ἰατροὶ χρῶνται. ὅτε δὲ τὸ[50] γυναικεῖον αἰδοῖον.
Κνήμια,[51] τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα. καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις, καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύλον, ὡς Ἀριστοφάνης.
Κνίζων,[52] λυπῶν ἢ τέμνων.
Κνησείοντα,[53] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι.
Κνηκίδας,[54] ὡς ἡμεῖς τὰς τὸν χειμῶνα σημαινούσας νεφέλας.
Κνηστὰ,[55] λάχανα συγκοπτά.
Κνοιθιδεὺς, ὅρος[56] τῆς Ἀττικῆς.
Κνοῦς, τῷ πρὸς τῷ ἄκρῳ[57] ἄξονι τοῦ τροχοῦ.
Κνύειν, ξύειν. καὶ κνήθειν.[58] Μένανδρος.
Κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους.
Κνίσεσιν, ἀναθυμιάσεσιν.[59]
Κνίσσης, λίπους, ἢ ἀναθυμιάσεως.
Κνυζώμενον,[60] στένοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων.
Κνὶψ, ζωΰφιον. τὸ τοῦ κνιπὸς, ἡ γενικὴ μετέστη[61] εἰς εὐθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.
Κνώδαλον, ζῶον μικρὸν, θηρίον. κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον, ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον.
Κόγχη, κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα.
Κόγχην, τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδὲν ἄξιον·[62] καὶ κόγχην διελεῖν, ἐπὶ τῶν ῥαδίων.

Κόθορνος,

---

44. D. κεκλεῖσθαι. Mox B. διὰ τὸ πλεῖστον.
45. B. κήδωνα.
46. D. κλώνος.
47. D. κλωπομένη.
48. D. omittit δέ.
49. B. κνέψος. Hesychius: κνέφος, σκότωσις.
50. B. omittit τὸ.
51. B. κνῆμα.
52. D. κήζων, et omittit ἢ.
53. B. κνησιῶντα, et in margine: *rec. man.* κνησείοντα.
54. D. κνικίδας.
55. D. κνιστὰ.
56. B. ὅρος.
57. B. omittit ἄκρῳ.
58. B. καὶ οἷον εἰθεῖν.
59. Hanc glossam omittit D.
60. D. κνυζόμενον.
61. Sic B. et in margine: *rec. man.* ἡ γενικὴ μεταπίπτει. D. sic: κνὶψ, ζωΰφιον. ἡ γενικὴ τοῦ κνιπὸς μεταπίπτει.
62. D. omittit τὸ οὐδὲν ἄξιον. Mox idem, ἐπὶ τῶν ῥαδίως τι ποιούντων, ut Suidas.

Κόθορνος, ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον.

Κοῖλον, βαθύ.

Κοῖλα, τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα.

Κοινὰ τὰ Φίλων. Τιμαῖος φησὶν ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταύτην ἐνοικοῦντας[63] ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς.

Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν. τὸ μὲν κοινὸν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰσαγόμενοι εἰς[64] τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς. τὸ δὲ ληξιαρχικὸν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι.

Κόθουρον,[65] κηφῆνα. εἴρηται δὲ, ὅτι κεύθει τὴν οὐρὰν, ἢ ὅτι ἄκεντρος.

Κοινεῖον, πορνεῖον.

Κοινολογία, ἡ[66] κοινὴ διάλεκτος.

Κοίρανος, βασιλεὺς, ἄρχων.

Κοινωνικόν. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοινωνικοὺς λέγει, τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφοὺς, ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα τριηράρχην οὐκ ἐξήρκουν.[67] τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἑκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἤ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας.

Κοιτὸς, κοίμημα.

Κόγχη, χήμη. σπανίως λέγεται χήμη.

Κοάλεμος, ἠλίθιος, φλύαρος.

Κόβαλος. ἡ προσποίητος καὶ[68] σὺν ἀπάτῃ παιδιὰ κοβαλεία ἐκαλεῖτο, καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος.

Κόβαλος, πανοῦργος, ἀπαταιὼν, τωθαστής.

Κοβαλεία. οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον[69] τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος β'[70] Ἀτθίδος. ὃν γὰρ ἔνιοι λέγουσι βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον[71] γενέσθαι, νομιστέον τὸν Διόνυσον. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ζ'[72] ζώων ἱστορίας τὸν αὐτὸν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντορχούμενον[73] ἁλίσκεσθαι.

Κόβατρα, κοβαλεύματα.

Κοδομὴ, ὄνομα θεραπαίνης.[74]

Κόδρους, τοὺς ἀρχαίους.[75]

Κοδομεύτριαι, αἱ φρύγουσαι καὶ ἐν ἰπνῷ ἀναστρεφόμεναι.

Κοδράντης, τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ[76] δύο.

Κόθορνος, ὑπόδημα ἀρχαῖον, κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ταυτὸν ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον.

Κοθύλη,[77] καὶ Κυθήριοι, καὶ Κυδαθῆναι, δῆμος Πανδίονος.

Κοθωκίδαι, δῆμος Οἰκώιδος.

Κοικύλλειν, περιβλέπειν. κῦλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν[78] . . . . . .

Κρατηρίζων, οἴνου[79] ἐν κρατῆρι κιρνῶν, ἢ ἀπὸ κρατήρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων.

Κραυαλλίδαι, ἢ Κραυγαλλίδαι,[80] ἡ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα.

Κραυγασμὸς καὶ κραυγάζειν.

Κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐπαίνων, ἃς καὶ βοὰς καλοῦσιν.

Κραυγὴ, νόσημα παιδίων.

Κραυμυρίζεται ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται.

---

63. D. κατοικοῦντας.

64. B. ἐνεγράφοντο τὸ εἰς. In margine: *rec. man.* οἱ εἰσαγόμενοι. V. Harpocrat.

65. B. κοίθουρον.

66. B. omittit ἡ.

67. B. ἐξήρουν. D. ἐξηκρουν. Vide Harpocrat. D. in fine omittit τὸ ὅλον.

68. D. hic et mox omittit καὶ. Idem σὺν ἀπάτης.

69. D. συνώνυμον εἶναι.

70. D. δευτέρῳ. Mox B. οὐ γὰρ.

71. B. κολοβὸν. D. κώβαιλον.

72. D. ἐν δευτέρῳ. Immo VIII. 12.

73. D. ἀντορχουμένων.

74. B. in margine: *man. rec.* — νὶς.

75. D. Ἀχαίους, quod non habuit suspectum Alb. ad Hes.

76. B. λεπταὶ.

77. D. Κοθύλην. Idem omittit καὶ ante Κυδαθῆναι, et in fine habet δῆμος οἱ κυνιδος, supra scripto νηι. Alb. affert Οἰνηΐδος ad Hesych.

78. Sic D. in quo observatur, deesse nonnulla. In B. sic: κοικύλλειν περιβλε . . . . . et adnotatur, deesse folium in codice.

79. D. τὸν οἶνον, et mox ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδων, omissis verbis ἐν τοῖς μυστηρίοις.

80. D. in utroque nomine unum λ. V. Harpocr.

Κραῦρον, ψαφαρὸν, κατυρὸν, ξηρόν. καὶ κρυρότερον, εὐθραστότερον, σκληρότερον.[81] κραῦρα δὲ καὶ ἡ τῶν συῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὖσα, ὡς Ἀριστοτέλης.

Κρέας, τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπανάρυμα.[82] καὶ τὸ σῶμα. τὴν περὶ τῶν κρεῶν. ὁ δὲ Ἰξίων γράφει τὴν περὶ τῶν νεκρῶν τῶν ἐν Ἀργινούσαις ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνῃρέθησαν οἱ στρατηγοί.

Κρείων, βασιλεὺς, ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως.

Κρείττονες, οἱ ἥρωες. δοκοῦσι δὲ κακῶτικοὶ[83] εἶναι, διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες σιωπῶσιν.

Κρεμβαλιάζειν, ἐλεφαντίνοις τισὶ προταλίζειν.

Κρὲξ, ἀντὶ τοῦ ἀλαζών. οὕτως Εὔπολις.[84]

Κρεώφυλος, πολιτείας ἱ· ὁ γὰρ Κρεώφυλος,[85] ὦ Σώκρατες, ἴσως ὁ τοῦ Ὁμήρου ἑταῖρος. τοῦτόν τινες καὶ διδάσκαλον Ὁμήρου λέγουσι γεγονέναι. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποίημα Οἰχαλίας ἅλωσις. ἀρχαῖος μὲν οὖν ἐστι, νεώτερος δὲ ἱκανῶς Ὁμήρου.

Κρεῦσις, ἀντὶ τοῦ παραλογισμός.

Κρήγυον, ἀληθὲς, ἀγαθόν.

Κρήδεμνον, κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον.

Κρημνοὶ, ἐξέχοντες τόποι.

Κρημνοκομπεῖν,[86] κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Κρηνοφύλαξ, λέων[87] χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης, διʼ οὗ τὸ ὕδωρ ἐφέρετο. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις Ἀθήνησιν.

Κρηπὶς, θεμέλιος, ἢ εἶδος ὑποδήματος, ὑποβάθρα.

Κρηπὶς, τόπος Ἀθήνησιν. οὕτω Φιλόχορος.

Κρησέρα, ὀθόνιον ἀραιὸν, εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλευρα σήθουσιν. κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἐρεᾶ. καλεῖται δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἁλιέων,[88] ᾧ θηρεύουσι τὰς ἀφύας.

Κρῆσαι, καταχέαι. καὶ ἐπικρησαμένη,[89] καταχεαμένη.

Κρησφύγετα, τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στενὰ καὶ ὀχυρώματα. οἱ δέ φασιν, ὅτι Κρῆτες τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνῳ τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα, ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

Κρητήριον, ἐπίχυσις. ἐπικρῆσαι δὲ ἀντὶ τοῦ καταχέαι.

Κρητίζειν, τὸ ψεύδεσθαι. Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπεὶς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν[90] δικνεῖμαι, τὸν ἄριστον αὑτῷ ἐξείλετο.

Κρητίδαι, μάντεις ἀπὸ Κρήτης.

Κρητικὸν, μέλος τι καὶ ῥυθμός.

Κρητικὸν, βραχὺ ἱμάτιον. οὕτως Εὔπολις. οὐ παντάχου[91] βίψας ἐμοὶ τοῦτο ἀναβάλλει τὸ Κρητικόν.

Κριάδδεμεν, τὸ γελᾶν, Βοιωτοί.

Κρίβανον, οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἷον κριθῶν βαῦνον, τουτέστι κάμινον.

Κρίζει, τρίζει ἀπαχθὲς καὶ μικρόν.

Κριναμένος, ἐπιλεξάμενος.

Κριὸν ἀσελγοκέρων.[92] τὸν Ἀθήνῃσι χαλκοῦν, κυρίττοντα καὶ ὑβρίζοντα κέρασιν.

Κριθώτη,[93] πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.

Κριωεὺς[94] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριωά.

Κριοῦ διακονία, παρὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα.[95] κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας.

Κρίσσαμις Κῷος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγχελυν θεῖν,[96] καὶ τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν. φαινομένην δὲ αὐτῷ κατʼ ὄναρ[97]

---

81. D. εὐθραστόρεον, omisso sequente verbo. Idem οὕτως Ἀριστοτέλης.

82. In D. supra scriptum ad quartam syllabam λω, et sic affert Alb. ad Hes.

83. D. κακήτυχοί τινες, mox omisso καὶ.

84. D. omittit οὕτως Εὔπολις.

85. B. hic et ante Κρεόφυλος.

86. B. κρημνοκοπεῖν, supra scripto μ. D. κρημνοπομπεῖν.

87. D. ἰλέων.

88. D. ἐρεαβαλεῖται δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν αλειακίνων.

89. D. ἐπιχρησαμένη. Vide κατακρῆσαι, et κρητήριον.

90. B. χαλινὸν.

91. D. πάνυ ταχύ.

92. Platonis comici verba esse docet Suidas.

93. B. Κριθότη.

94. D. Κριωνεύς.

95. D. κριὸς τροφεῖα. B. κριὸς τὰ τρόφια.

96. In B. omissum θεῖν, sed in margine: *marg.* θεῖν.

97. B. ὄναρ, sine κατ᾽.

κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ Φροντίσαντα,[98] παγγενεῖ ἀπολέσθαι.

Κρίσεως, δοκιμασίας, ἀκολουθίας.

Κρίσις, ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος.

Κριτὸς, ἐπίλεκτος.

Κροαίνων, τοῖς ποσὶ κρούων, ἢ ἐπιθυμῶν.

Κρόκαι, ψῆφοι παραθαλάσσιοι.

Κρόκην νήθειν λέγουσιν, καὶ καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν. ὅθεν καὶ τὰ μυρήματα νήματα λέγουσιν. ὡς Ὅμηρος, νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. καὶ Εὐριπίδης.

Κρόνια, ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν.

Κρόκη,[99] ῥοδάνη.

Κροκοῦν. οἱ μύσται, ὡς Φασὶν, κρόκῳ τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται, καὶ λέγεται τοῦτο κροκοῦν. οἱ δὲ, ὅτι ἐνίοτε κρόκῳ καθαίρονται.

Κρόσσας, κλιμακίδας.

Κροταλίζειν, οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης Φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων.

Κρονικώτερα, ἀρχαιότερα, μωρότερα.

Κροτήσατε, ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν.

Κρότωνος.[100] τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι. τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπὴν, ἀλλ' εἶναι λίαν[1] ὁμαλός. διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν ὑγιέστερος κρότωνος.

Κροτονῶν, κυνείων Φθειρῶν.

Κρουπέζαι,[2] ξύλινα ὑποδήματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπάτουν. οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπιψοφοῦσιν οἱ αὐληταὶ τὸ μάταιον.[3]

Κρουστὰ[4] γράμματα, ἀπὸ τοῦ παρακρούεσθαι, καὶ μὴ εὐθέως λέγειν.

Κρουσιδημῶν, ἀντὶ τοῦ χρουσιμετρῶν.

Κρουσιμετρεῖν, Φαύλως μετρεῖν.

Κροῦσις, ἀναλογισμός.

Κρύβδην, λαθραίως.

Κρυψίνους, δόλιος, πανοῦργος.

Κρώβυλος, πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν οὕτω·[5] κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι.

Κρώβυλος, κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην.

Κρώβυλος, ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων.[6]

Κρωβύλου ζεῦγος, ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβόσκου δύο πόρνας ἔχοντος.

Κρώζει, ὡς κόραξ. ἡ κορώνη κράζει.

Κρώνεια, δῆμος Λεοντίδος.

Κτήδονες, τρίοδοι ἰχθύες. καὶ ἠηρίδια. καὶ ἐπ' εὐθείας, τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτηματίτην, τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. οὕτως Λυκοῦργος.

Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κτησίου Διὸς, ὅτι[7] τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἱδρύοντο.

Κτησιφῶν, εἷς τῶν δέκα πρεσβέων, τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει, καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ.

Κύαθος, ἀντλητήριον μέτρον ὑγρὸν οὐγκιῶν δύο.

Κυαμεῦσαι, κυάμῳ ψηφηφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

Κυαμοτρωξ, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου.

Κυαμίτης, ἥρως[8] ἦν ὄνομα κύριον. ἴσως δὲ ἐξ ἐπωνυμίας τῶν κυάμων, διότι παρ' αὐτῷ ἐκληροῦντο οἱ κυαμῖται ἄρχοντες. ἢ ὅτι κύαμος[9] ἐπιπράσκετο παρ' αὐτῷ.

Κυάμῳ λαχεῖν, νόμος ἦν Ἀθήνῃσιν, ἄρχοντάς τινας κυάμῳ κληροῦν.

Κυάνεοι, μέλανες.

Κυανοχαίτης, μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ[10] Ποσειδῶν.

Κύβεθρον, θήκη μελισσῶν.

98. D. φροντίζοντα.
99. D. κρόκοι.
100. D. κρότονος. B. κρότανος, supra scripto ω.
1. B. omittit λίαν.
2. B. κρουπέζα.
3. Sic B. In D. βάταλον, ut apud Alb; ad Hesych.
4. B. D. κρους, τὰ. Mox D. παρακούεσθαι.
5. B. omittit οὕτω.
6. D. hanc glossam omittit.
7. B. omittit ὅτι. Mox D. ἐν τοῖς τεμένεσι. Vide Harpocr.
8. D. ἡρῶος. B. ἡρῶιος.
9. D. ὁ κύαμος.
10. B. omittit ὁ.

Κυβεία, πανουργία.[11]
Κυβεία, ἐπὶ τῶν παραβολῶν πραγμάτων ἔλεγον.
Κυβηβᾶν, μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν.
Κύβηβος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, θεοφόρητος. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς[12] ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήλην λέγεσθαι.
Κυβευτὴν, τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα.
Κύβηβον, Κρατῖνος Θράτταις, τὸν θεόφραστον.[13] Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον. οὕτως Σιμωνίδης.
Κυβηλίσαι, πελεκίσαι.[14] κυβηλὶς γὰρ ὁ πέλεκυς.
Κύβηλις, μάχαιρα, ἢ τοὺς βοῦς τραχηλοκοπεῖ.
Κύβηλις, ἀγγεῖον κεραμεοῦν, ὡς πυξίς.
Κύβηλος, τυροκνήστις.
Κυβησίνδα, ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν, ἢ κατὰ νώτου.
Κύβηττον, Ἴωνες τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκῶνος. οὕτως Ἐπίχαρμος.
Κύβοι, πλάσεις τινὲς ἄρτων. οὕτως Ἐπίχαρμος. [Εὔπολις.[15]]
Κύβος, πᾶν τετράγωνον.
Κυδάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι.
Κυδαθηναιεὺς, δῆμος Φυλῆς τῆς Πανδιονίδος, ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς.
Κυδοιδοπᾶν,[16] ταράσσειν.
Κύδαροι, πλοιάρια ἄττα. παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα.
Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς Αἰγηίδος Φυλῆς.
Κυδάλιμον, ἔνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές.
Κυδοιμὸς, θόρυβος, τάραχος.
Κύδιστος, ἔνδοξος.
Κῦδος, λοιδορία, ἀρσενικῶς. καὶ παροιμία, κύδου δίκην ὀφείλειν, συκοφαντησάντων.
Κῦδος, γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη.
Κύει, γεννᾷ.
Κύειν τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν.

Κυζικηνοὶ, στατῆρες οἱ καλοὶ, μητέρα θεῶν ἔχοντες.
Κυζηθμὸς, ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.
Κυθέρεια, οὐχ ὅτι[17] προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδός φησιν, ἀλλὰ ἡ ἐν αὐτῇ νευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησιν. διὰ γὰρ τοῦ νεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν.
Κυθήριος. Κυθηρὸν, δῆμος τῆς Πανδιονίδος.
Κύθνοι. Κύθνος, μία τῶν Κυκλάδων.
Κυκᾶ, ταράττει.
Κυκᾶν, ταράττειν τὰ ἄλφιτα.
Κυκεὼν,[18] πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνώμενον.
Κυκήθρα,[19] ταραχὴ, συμφορὰ, σκυθρωπότης.
Κύκλα, τροχούς.
Κυκλάμινος, ὁ τῆς κομάρου καρπὸς, ὃν οἱ πλεῖστοι φαγόντες κεφαλαλγοῦντες διατελοῦσιν.[20] ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ταῖς ῥαφανίσι[21] κυκλοειδές.
Κυκλήσομεν, ἀναζεύξομεν.
Κυκλόβορος, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς.
Κύκλιον χορὸν, ὃν Ἀρείων ἐν Κορίνθῳ πρῶτον[22] ἔστησεν.
Κύκλοι. κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.
Κυκλοφορεῖται, κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ κινεῖται.
Κύκλωπες, ἄγριοι ἄνθρωποι.
Κύκνοι, τὸ μὲν ζῶον, δῆλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πλοίου. ἴσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς νεὼς ἐκτετύπωτο, ἐπισήμου ἕνεκα.
Κυκώμενος, ταραττόμενος.
Κοῖλα, τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη. καὶ κυλλοιδιᾷν, ἐπειδὰν οἰδῇ ταῦτα.
Κυλάραβις, γυμνάσιον ἐν Ἄργει ἀπὸ Κυλαράβεώς[23] τινος.

---

11. D. πανουργεία. B. πανουργία.
12. B. ὁ Λαμψακινὸς, quae verba omittit D. in quo mox Κυβήβην, et sic apud Alb. ad Hesych.
13. Vide Ruhnk. ad Timaeum p. 11.
14. B. πελεκῆσαι.
15. Hanc glossam D. omittit. In B. post Ἐπίχαρμος adscriptum: *in marg. ead. man.* Εὔπολις. Quare Εὔπολις uncis inclusum addidi.
16. B. κυδαιδοπᾶν.
17. D. Κυθήρια, ὅττι.
18. D. κιρνωμένων.
19. D. κυθήρα.
20. D. διατελοῦντες.
21. D. ῥαφάνοισι.
22. D. πρῶτος.
23. B. κυλαρα ἀρεως. Albertii apographum Κυλάβαρις et Κυλαβάρεως: v. ad Hesych.

Κυλινδεῖ, κυλίει, ἐπιφέρει.

Κύλιξ, φιάλη, ποτήριον.

Κυλίχνιδα, τὴν ἰατρικὴν πυξίδα. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν λιβανώτιδα.

Κυλλεπεῖς, τοὺς ὀξεῖς ἄρτους, Αἰγύπτιοι.

Κυλλοῦ πῆραν. ἡ Πῆρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι, καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίγνονται. Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτήν φησιν.[24] οἱ δὲ κολλοπήραν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν Φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως.[25]

Κυλλοιδιᾶν, τὸ τὰ κοῖλα ὀδεῖν ἐκ μέθης. κοῖλα δὲ λέγεται τὰ ὑποκάτω τοῦ κάτω βλεφάρου, ἃ ἡμεῖς ὑπώπια καλοῦμεν.

Κῦμα, τὸ κυούμενον.

Κυμαίνει, ταράσσει.

Κυμάτια, αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.

Κύμβαχος, ἐπὶ κεφαλὴν πεσών, καὶ ἄνω τοὺς πόδας.

Κύμβιον, εἶδός τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενὸν, καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβηκα, τὸν κύμονα λέγουσιν.

Κύμινον, ἐπὶ μικρολόγου, Μένανδρος.

Κύνα, τὸν ὄπτα δοκεῖ πρῶτος ὀνομάσαι Σωκράτης.

Κυναῖς, τὰς περικεφαλαίας, ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερμάτων γιγνομένας, ἢ ἀπὸ Κυνός τινος, κατασκευάσαντος πρῶτον.[26] μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς σιωπὰς ἔχοντες.

Κυναλίη, περικεφαλαία.

Κυναλώπεκα, τὸν Φιλόστρατον.

Κυνῆ Βοιωτία, ἐπεὶ ἐκεῖ[27] καλαὶ γίνονται αἱ κύνες.

Κύνβη, πλοίου εἶδος. Σοφοκλῆς.

Κυνηδὸν, ὡς κύων.

Κυνηδὸν, καὶ τὸ χαμαὶ συνουσιάζειν, καὶ τὸ μὴ ἀπολύεσθαι συμπλακέντας.[28]

Κυνειος,[29] Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος, ὃν ἱδρύσατο Κύνης, Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ιβ', θεμένης[30] τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι· τοῦ κνύζειν τοὺς γὰρ[31] αἰσθομένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει· τὸ δὲ Κυνήσιον ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερὸν Κυννείου τὸ[32] ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θυννεῖον Ἀλῆσι· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη. ταύτην ἡ πόλις εἰς[33] θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηγέτῃ Ἀλησίου[34] Δημήτριος ὁ βασιλεύς.

Κύννα, πόρνης ὄνομα.

Κυννίδαι, γένος τι Ἀθήνησιν οὕτως καλούμενον.

Κυνόσαργες, ἕν τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων,[35] καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην· Δίδυμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ Ἑστίᾳ· εἶτα κύων λευκὸς παρὼν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον, καὶ ἀπέθετο εἴς τινα τόπον· ὁ δὲ περιθεὴς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον[36] ἀπέθετο ὁ κύων, Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτελοῦντο. οἱ μήτε πρὸς πατρὸς μήτε πρὸς μητέρος[37] πολῖται.

---

24. D. ἔφη. In B. verba καλιὰν αὐτὴν φησὶν omissa, sed in margine adnotatum: *in marg. ead. man.* καλιὰν αὐτὴν φησὶν.

25. D. ἐπὶ τεχνήσεως, omisso ἐξ.

26. B. πρωτι.

27. B. omittit ἐκεῖ.

28. D. συμπλακέντες.

29. Albertii apographum Κυνήϊος.

30. D. θεμὲν, ultima syllaba punctis notata. B. θεμεν, ultimae litterae superscripto *s*, i. e. θεμένης, ut apud Suidam.

31. B. τοῦ κνίζειν. τοὺς γὰρ. Lege e Suida, τοῦ κνυζηθμοῦ γὰρ.

32. D. δὲ.

33. D. omittit εἰς.

34. Quoquo modo haec emendanda sint, certe Ἀλῆσι scribendum videtur. Conf. Steph. Byz. Ἄλαι.

35. Pro his verbis D. ita: Κυνόσαργες, τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις.

36. D. τὸ ἱερὸν.

37. D. μήτε πρὸς πατέρας, μήτε πρὸς μητέρας.

Κυνοδέσμη, δερμάτιον, ᾧ τὰς ἀκροποσθίας ἀποδοῦσιν οἱ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημονοῦντες.

Κυνοκέφαλον, ἐν τοῖς δύο λλ[38] λέγουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κυνοραϊσταὶ, κρότωνες, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες.

Κυνόσουρα, Φυλὴ Λακωνικὴ, καὶ ἄκρα Μαραθῶνος.

Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνωπὶς, ἀναιδής.

Κυνωπίδος, ἀναιδοῦς.

Κυνοῦχος, βαλάντιον ἢ θύλακος.

Κυντερώτατα, καὶ κυνταττώταται λέγουσιν. Εὔβουλος Παρμενίσκῳ· ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὸ κυντατώτατα. Φερεκράτης Λήροις· ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιούντων[39] πολλὰ κυντερώτερα. καὶ Αἰσχύλος.

Κύος, κύημα.

Κυπάσεις, ἔνδυμα γυναικεῖον.

Κύπελλον, κισσύβιον,[40] ποτήριον.

Κύπηρον,[41] ὄμορον.

Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι.

Κυπρόθεμις, ὄνομα κύριον, ὃν κατέστησε Τιγράνης Φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὕπαρχον.

Κυπτάζουσιν, στραγεύονται. ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται.

Κυρβασίαν, κεφαλὴν ἀλεκτορος.

Κυρβασία, τιάρα, ἣν οἱ μὲν [illegible] ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπι[illegible] τερικεφαλαίας εἶδος καὶ πίλ[illegible]

Κύρβεις. τοὺς κύρβεις [illegible]ος ἐγγεγραμμένους ἔχειν [illegible]λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀ[illegible]ως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆ[illegible]ς παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι. κύρβεις, ὥσπερ καὶ κυρβασίαν, τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλίδι.

Κύρβεις, τρίγωνοι ἄξονες, ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκειρῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων. τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι.

Κύρβεις, τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν, καὶ οἱ πολιτικοί. καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους, καὶ τετράγωνοι.

Κυρσάνια, τοὺς μειρακίσκους,[42] Λάκωνες.

Κυρεῖ, τυγχάνει.

Κυρειβάσασθαι, διαμαχέσασθαι.

Κυρειβάζεσθαι,[43] λοιδορεῖσθαι.

Κυρήβια, πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέχματα.[44]

Κυρήβια, τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρήγματα, καὶ τὰ ἀπὸ σίτου καρφία, ἅ τινες καλοῦσι γόνατα.

Κυρηβίων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

Κύρημα, ἐπίτερμα, συγκύρημα, ἐρμαῖον.

Κυρήνη, πόρνης ὄνομα.

Κυρσίλος, ὄνομα κύριον, ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν τοῖς[45] Πέρσαις προυτρέπετο.

Κυρία ἐκκλησία.[46] οἱ πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν ἐσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ[47] τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἳ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν· καὶ περὶ τῆς Φυλακῆς δὲ τῆς χώρας· καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.

Κυρία, ἡ κατὰ Φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία, ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

Κυρία ἐκκλησία, ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν, οἷον στρατηγοὺς, ἱππάρχους, καὶ τοὺς

38. D. omittit δύο λλ.
39. D. ποιοῦντα. Mox B. D. κυντετώτερα.
40. B. κίσσυβον.
41. D. κύπερον.
42. D. sic: κυρσακια (κυρσακσια) τοὺς νεανίσκους.
43. D. κυρειβιάζεσθαι.
44. Hanc glossam D. omittit.
45. D. omittit τοῖς.
46. B. ἐκκλησίας.
47. D. omittit δὲ.

τοιούτους. ἄλλοι δέ φασιν, κατ' ἕκαστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἱ κύριαι πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλήτων.

Κυριβάσασθαι, διαμαχέσασθαι. οὕτως Κρατῖνος.

Κύρειον, Κύρειον[48] στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ φησίν. ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκέναι ἐπὶ Ἀρταξέρξην, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κυρίσσει, κέρατι τύπτει.

Κυρίττοντες, κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, ὅταν ἐνσείωσιν ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν.[49]

Κυρίσαι, φιλῆσαι.

Κυρκαναῖν, κυκᾶν, ταράσσειν.

Κύρνος, ἐρώμενος Θεύγνιδος. Μακεδόνες δὲ τοὺς σκοτίους κύρνους καλοῦσιν.

Κῦρος, ἐξουσία.

Κυραννὴ, ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου. οὕτως Μένανδρος.

Κύρβις, στήλη τρίγωνος πυραμοειδὴς, νόμους ἔχουσα περὶ θεῶν.

Κυρβιβάζεσθαι,[50] λοιδορεῖσθαι, διασύρεσθαι.

Κυρσάνια, Λάκωνες τὰ μειράκια.

Κυρωνίδαι, γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναί φασι τοῦ Κρόκωνος· παρ' ὃ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων. τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας, Φιλιεῖς, καὶ Περιθύδας.

Κυσινόχωλος, καὶ ἐγκυσινόχωλος, ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός.

Κυσολάκων, ὁ Κλινίας ὁ τῷ κυσῷ λακωνίζων. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι, λακωνίζειν λέγουσιν. Μελαίνῃ γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης.

Κυσοχήνη, εὐρυπρωκτία.

Κύστιν, οὐρεῖθραν, ἐφήβιον, ὑπογάστριον.

Κύτος, ὄγκος, χώρημα, βάθος.

Κύτταρος, ἡ τῆς βασάνου πυελὶς, ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς, ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ κατάτρησις.

Κύτταροι, σφηκίαι.[51]

Κύτταροι, βόστρυχοι, καὶ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα.

Κύτταρος, οἱ μὲν ἀπέδωκαν, ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκάθηνται. μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφηξίν, ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι. ἔοικεν δὲ ἐπὶ τῶν[52] ἀγγειωδῶν τίθεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε. Θεόφραστος δὲ προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος κύτταρον προσαγορεύει. τοῦτο δέ ἐστιν ὥσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων.[53] ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπέπτει.[54]

Κύτινος,[55] τὸ [illegible] ῥοιῶν.

Κύφων, [illegible]πος.

Κύφων. [illegible]ύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον [illegible]εἴρουσιν. χρῶνται δὲ ἤδη τ[illegible]ων τῶν δυσχερῶν.

Κυφὸν, [illegible]

Κύφωνες, [illegible]πεῖα, ἢ χιτῶνος εἶδος. οὕτως Ποσείδιππος.

Κυφὸς, κεκυρτωμένος. καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἡ κατακεκαμμένη.

Κύψαι, ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι. Ἀρχίλοχος, κύψαντες ὕβριν ἀθρόην[57] ἀπέφλοσαν.

Κυψέλαι, φρονημάτων ἀγγεῖα, ἢ κενοὶ παντάπασιν.

Κυψέλη, κυβέρτιον μελισσῶν. λέγεται δὲ[58] καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός.

Κυψελιδὸν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἐν Φαίδρῳ· παρὰ τὸ Κυψελιδὸν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἑστάθη κολοσσὸς,[59] ἀλλ' οὐ τὸν Κυψελιδόν. Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγάκλυτος[60] ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρης[61] παλαιὸς, ἀνάθημα Σκιλλουντίων. οὗτοι δέ εἰσιν Ἠλίων· ἔνεστιν δὲ ἐν

---

48. B. Κύριον, Κύριον.
49. Haec et praecedens glossa in D. omissae.
50. D. κυβριβάσεσθαι.
51. D. hanc glossam omittit.
52. D. omittit τῶν.
53. D. πυρήσσων.
54. D. ἀποπλέττει, punctis notatum.
55. D. κότινος.
56. D. κεκριμένον, punctis notatum.
57. D. ἀθρόαν.
58. B. omittit δὲ.
59. D. ες . . . . εκθηκόλοπος. V. Suid. Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
60. B. Ἀγάκλητος.
61. D. Ἥρας.

Κυνοδέσμη, δερμάτιον, ᾧ τὰς ἀκροποσθίας ἀποδοῦσιν οἱ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημονοῦντες.

Κυνοκέφαλον, ἐν τοῖς δύο λλ[38] λέγουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κυνοραϊσταὶ, κρότωνες, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες.

Κυνόσουρα, Φυλὴ Λακωνικὴ, καὶ ἄκρα Μαραθῶνος.

Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνωπὶς, ἀναιδής.

Κυνωπίδος, ἀναιδοῦς.

Κυνοῦχος, βαλάντιον ἢ θύλακος.

Κυντερώτατα, καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὔβουλος Παρμενίσκῳ· ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὸ κυντατώτατα. Φερεκράτης Λήροις· ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιούντων[39] πολλὰ κυντερώτερα. καὶ Αἰσχύλος.

Κύος, κύημα.

Κυπάσεις, ἔνδυμα γυναικεῖον.

Κύπελλον, κισσύβιον,[40] ποτήριον.

Κύπηρον,[41] ὄμορον.

Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι.

Κυπρόθεμις, ὄνομα κύριον, ὃν κατέστησε Τιγράνης Φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὕπαρχον.

Κυπτάζουσιν, στραγεύονται. ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ τὰ βραχύτατα ἀσχολοῦνται.

Κυρβασίαν, κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κυρβασία, τιάρα, ἣ οἱ μὲν βασιλεῖς ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένῃ. καὶ περικεφαλαίας εἶδος καὶ πίλου.

Κύρβεις. τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις, ὥσπερ καὶ κυρβασίαν, τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλίδι.

Κύρβεις, τρίγωνοι ἄξονες, ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ τὰς δημοσίας ἀναγραφάς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκειρῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων. τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι.

Κύρβεις, τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν, καὶ οἱ πολιτικοί. καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους, καὶ τετράγωνοι.

Κυρσάνια, τοὺς μειρακίσκους,[42] Λάκωνες.

Κυρεῖ, τυγχάνει.

Κυρειβάσασθαι, διαμαχέσασθαι.

Κυρειβάζεσθαι,[43] λοιδορεῖσθαι.

Κυρήβια, πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέχματα.[44]

Κυρήβια, τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρήγματα, καὶ τὰ ἀπὸ σίτου καρφία, ἅ τινες καλοῦσιν γόνατα.

Κυρηβίων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

Κύρημα, ἐπίτερμα, συγκύρημα, ἑρμαῖον.

Κυρήνη, πόρνης ὄνομα.

Κυρσίλος, ὄνομα κύριον, ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν τοῖς[45] Πέρσαις προυτρέπετο.

Κυρία ἐκκλησία.[46] οἱ πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ἦ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ[47] τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν· καὶ περὶ τῆς Φυλακῆς δὲ τῆς χώρας· καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.

Κυρία, ἡ κατὰ Φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία, ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

Κυρία ἐκκλησία, ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν, οἷον στρατηγοὺς, ἱππάρχους, καὶ τοὺς

---

38. D. omittit δύο λλ.
39. D. ποιοῦντα. Mox B. D. κυντετώτερα.
40. B. κίσσυβον.
41. D. κύπερον.
42. D. sic: κυρσανια (κυρσασσια) τοὺς νεανίσκους.
43. D. κυρεβιάζεσθαι.
44. Hanc glossam D. omittit.
45. D. omittit τοῖς.
46. B. ἐκκλησίας.
47. D. omittit δὲ.

τοιούτους. ἄλλοι δέ φασιν, κατ' ἕκαστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἱ κύριαι πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγκλήτων.

Κυριβάσασθαι, διαμαχέσασθαι. οὕτως Κρατῖνος.

Κύρειον, Κύρειον[48] στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναγυρικῷ φησίν. ἔστιν δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκέναι ἐπὶ Ἀρταξέρξην, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κυρίσσει, κέρατι τύπτει.

Κυρίττοντες, κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, ὅταν ἐνσείωσιν ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν.[49]

Κυρίσαι, φιλῆσαι.

Κυρκαναῦν, κυκᾶν, ταράσσειν.

Κύρνος, ἐρώμενος Θεύγνιδος. Μακεδόνες δὲ τοὺς σκοτίους κύρνους καλοῦσιν.

Κῦρος, ἐξουσία.

Κυραννὴ, ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου. οὕτως Μένανδρος.

Κύρβη, στήλη τρίγωνος πυραμοειδὴς, νόμους ἔχουσα περὶ θεῶν.

Κυρρίβάζεσθαι,[50] λοιδορεῖσθαι, διασύρεσθαι.

Κυρσάνια, Λάκωνες τὰ μειράκια.

Κυρωνίδαι, γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναί φασι τοῦ Κρόκωνος· παρ' ὃ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων. τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας, Φιλιεῖς, καὶ Περιθύδας.

Κυσινόχωλος, καὶ ἐγκυσινόχωλος, ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός.

Κυσολάκων, ὁ Κλινίας ὁ τῷ κυσῷ λακωνίζων. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι, λακωνίζειν λέγουσιν. Μελαίνῃ γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἀριστοτέλης.

Κυσοχήνη, εὐρυπρωκτία.

Κύστιν, οὐρεῖθρον, ἐφήβιον, ὑπογάστριον.

Κύτος, ὄγκος, χώρημα, βάθος.

Κύτταρος, ἡ τῆς βασάνου πυελὶς, ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς, ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ κατάτρησις.

Κύτταροι, σφηκίαι.[51]

Κύτταροι, βόστρυχοι, καὶ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα.

Κύτταρος, οἱ μὲν ἀπέδωκαν, ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκάθηνται. μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφηξίν, ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι. ἔοικεν δὲ ἐπὶ τῶν[52] ἀγγειωδῶν τίθεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε. Θεόφραστος δὲ προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος κύτταρον προσαγορεύει. τοῦτο δέ ἐστιν ὥσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων.[53] ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπέπτει.[54]

Κύτινος,[55] τὰ ἄνθη τῶν ῥοιῶν.

Κύφων, ὁ εὐτελὴς ἄνθρωπος.

Κύφων. ἔστι μὲν δεσμὸς ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον καὶ τὰς χεῖρας διείρουσιν. χρῶνται δὲ ἤδη τῇ λέξει καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν.

Κυφὸν, κεκυμμένον.[56]

Κύφωνες, ἱμάτια γυναικεῖα, ἢ χιτῶνος εἶδος. οὕτως Ποσειδίππος.

Κυφὸς, κεκυρτωμένος. καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἡ κατακεκαμμένη.

Κύψαι, ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι. Ἀρχίλοχος, κύψαντες ὕβριν ἀθρόην[57] ἀπέφλοσαν.

Κυψέλαι, φρονημάτων ἀγγεῖα, ἢ κενοὶ παντάπασιν.

Κυψέλη, κυβέρτιον μελισσῶν. λέγεται δὲ[58] καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός.

Κυψελιδὸν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἐν Φαίδρῳ· παρὰ τὸ Κυψελιδὸν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἑστάθη κολοσσὸς,[59] ἀλλ' οὐ τὸν Κυψελιδόν. Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγάκλυτος[60] ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρης[61] παλαιὸς, ἀνάθημα Σκιλλουντίων. οὗτοι δέ εἰσιν Ἠλίων· ἔνεστιν δὲ ἐν

48. B. Κύριον, Κύριον.
49. Haec et praecedens glossa in D. omissae.
50. D. κυῤῥιβάσεσθαι.
51. D. hanc glossam omittit.
52. D. omittit τῶν.
53. D. πυρήσσων.
54. D. ἀποπλέττει, punctis notatum.
55. D. κότινος.
56. D. κεκριμμένον, punctis notatum.
57. D. ἀθρόαν.
58. B. omittit δέ.
59. D. ες . . . . εκθηκόλοπος. V. Suid. Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
60. B. Ἀγάκλητος.
61. D. Ἥρας.

αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσὸς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου. φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννήσειε, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰςπραξάμενον κατασκευάσαι τὸν σΦυρήλατον κολοσσόν. Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν Φησι Περίανδρον ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυΦῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους. καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιρῶν δύο λέγειν οὕτως· ἕτεροι δὲ εἰς ἀνδραδέστερα καταδαπανῶντες,[62] οἷον στρατείας ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος. ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ᾤετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὑτοῦ πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐΦόδια διὰ τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. ἐοίκασι δὲ καὶ[63] αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσὸς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν. Φέρεται δέ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ· εἰμὶ ἐγὼ χρυσοῦς, σΦυρήλατος εἰμὶ κολοσσός· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά. ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προΦέρεται· εἰμὶ ἐγὼ Νάξος παγχρύσεος, εἰμὶ κολοσσός· ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

Κύων, τὸ αἰδοῖον.

Κύων ἐπὶ Φάτνην. παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἐώντων.

Κύων παρ' ἑντέροις, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σΦόδρα καὶ ἀνωΦελῶν· δύςβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυςκατάποτα.

Κωβήλη, συνουσιασμός.

Κώδιον, προβάτειον δέρμα.

Κωδύαι, μηκώνων κεΦαλαί.

Κωδύα, ἡ τῆς μήκωνος κεΦαλή.

Κωδωνίσαι, ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθασι γὰρ οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοΦοῦντες.[64]

Κώθων, εἶδος ποτηρίου.

Κώθων, ποτήριον Λακωνικὸν στρατιωτικόν. καὶ κουρᾶς εἶδος.

Κωθωνίσαι, μεθύσαι.

Κωκύοντες, θρηνοῦντες.

Κωκυτὸς, ὄνομα ποταμοῦ, ἢ θρῆνος, κοπετὸς, ὀδυρμός.

Κωλακρέται, ταμεῖαι τοῦ δικαστικοῦ, οἷον καὶ τὰ εἰς θεοὺς ἀναλισκόμενα παρεῖχον.

Κωδωνοφορῶν, περιπολῶν καὶ ἐξετάζων, εἰ γρηγοροῦσιν οἱ Φύλακες. οἱ γὰρ τὰς Φυλακὰς ἐπισκοποῦντες οἷον κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόΦουν, ἵν' οἱ Φύλασσοντες ἀντιΦθέγγωνται. οὕτως Νικοφῶν.

Κώλεα, μέρος κρέατος.

Κωλήϐη, μήποτε ὁ λαγταῦρος. κωλήϐοι γὰρ οἱ ταῦροι.[65]

Κωλὴν λεκτέον, οὐχὶ ἀκροχώλιον, οὐδὲ κωλεόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κωλὴν, κωλεάν.

Κωλιὰς, τόπος ἐν Ἀττικῇ ἐκκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης. ἦν δὲ καὶ ναυκληρία.

Κώληπα, τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἢ κόξα.

Κωλύμη, κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου.

Κωλαγρέται, οἱ ταμιεῖαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων.

Κωλώτης,[66] ἀσκαλαβώτης.

Κῶμα, κοίμημα.

Κῶμαι, αἱ βραχεῖαι πόλεις.

Κώμας, τὸ ἄμΦοδα.

Κωμάζει, κώμων ἢ δρᾶμα ᾄδει, ὑβρίζει.

Κωμαστης, ὁ τρυΦῶν μετ' ᾠδῆς ἀσελγοῦς.

Κώμην, οἱ πλεῖστοι τῶν στενωπῶν καὶ τὴν οἷον γειτνίαν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας Φασὶ προσαγορεύεσθαι, καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει. καὶ οἷον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντες. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἴρηκεν δὲ καὶ Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῳ· κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα.[67]

Κωμήτης,

62. D. δαπανῶντες, et paullo post ἀναλίσκειν.

63. Verba διὰ τοῖς — δὲ καὶ in D. omissa, at supplendum esse locum e Suida adnotatum est.

64. D. ψοΦοῦνταις, sequentibus signis lacunae.

65. In B. fuerat κώληβος γὰρ ὁ ταῦρος, sed e correctione κώληβοι et ταῦροι, relicto ὁ.

66. D. κωλώπης.

67. D. ἐν πρώτῳ· κώμαις τῷ παλαιῷ τροπῷ οἰκισθεῖσα.

Κωμήτης, γείτων. κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα τῆς[68] Κωπαΐδος λίμνης τῆς Βοιωτίας. ὅθεν καὶ τὸ ἐπικωμάσαι, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν.

Κῶμοι,[69] ᾠδαὶ ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κῶμος, εἶδος ὀρχήσεως.

Κωμῳδεῖν, σκώπτειν.

Κώμυθα, δέσμη χόρτου.

Κωμῳδίαι, ὕβρεις, διασυρμοί, ἐμπαίγματα.

Κωνῆσαι, περιενεγκεῖν, διακαῦσαι. ἀπὸ τῶν πισσούντων, ἐπεὶ περιδείνουσιν ἐν κύκλῳ τὰ πισσούμενα. κώνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους εἰκότως καὶ οἱ πηττοῦντες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγωγῆς κωνᾶν. καὶ τοῦ ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι. εἴληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνου περιαγωγῆς, οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως.[70]

Κωνειαζομέναις, θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.

Κώνειον, θανάσιμον, δηλητήριον.

Κωνοειδὲς, σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβηλοειδές.

Κῶνοι, στρόβηλοι.

Κῶος, ἐξείτης.

Κωπαίδες, ἐγχέλυες.

Κωπαῖοι, σφῆκες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Κώπην, μαχαίρας λαβήν.[71]

Κωπῆρες πλοῖον, ὡς ἡμεῖς, καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'.

Κωπητὴρ, σκαλμός.

Κωραλίσκον, τὸ μειράκιον, Κρῆτες.

Κώρυκος, θυλάκιον.

Κωρυκαῖος,[72] θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἀτταλία. ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μηδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν λῃστῶν ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμοῦντας, κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον, καὶ τίνες εἰσὶν, καὶ ποῖ[73] πλέουσιν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. οὐδ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρύκεον τὸν θεὸν εἰςάγουσι. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. Διόξιππος Θησαυρῷ μὴ κατακούσειεν δέμας ὁ Κωρυκέος, ἀλλὰ μὴν κατακήκοα κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου. ὁ δὲ Ἔφορος ἐν γ', ὑπ' ἄκρᾳ, φησὶν, ᾤκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκέοι ἀνατεινούσῃ εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυονήσσῳ.[74] τοῖς οὖν ὁρμῶσιν ἐμπόροις προσῆσαν ὡς ξενούμενοι[75] σύμπλοοι. εἶτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι τοῖς Μυονησσίοις ἀπήγγελλον, κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς. ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.

Κώσος, ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης[76] ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενος.

Κώτιλος, πανοῦργος, ἢ κόλαξ, ἀπαταιών.

Κωτίλλω, λαλῶ.[77]

Κωφεῖν, βλάπτειν. πηροῦν.

Κωφὸν, ἄηχον, ἀσθενὲς, ἀμβλύ.

Κωφὸς, ὁ οὔτε λαλῶν, οὔτε ἀκούων.

Κωφότερος κίχλης, παρ' Εὐβούλου ἐν Διονυσίῳ λέγεται, ἀφωνότερος κίχλης.

Κωφότερος τοῦ Τρωνέος λιμένος. περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης καλεῖταί τις κωφὸς λιμήν.

Τέλος τοῦ π στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ λ στοιχείου.

Λάμβδα ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγραφον, ὥςπερ οἱ Μεσσήνιοι Μ. Εὔπολις· ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα. οὕτως καὶ Θεόπομπος.

---

68. D. ἐκ τῆς.

69. D. κῶμαι.

70. Alb. ad Hes. v. κῶνοι, aut negligenter inspexit Photium, aut mutilo apographo usus est.

71. In D. duabus glossis confusis in unam, κωπαῖοι σφῆκες. λαβήν.

72. B. κωρυκεος, supra scripto αι.

73. D. τοῖς. Mox B. παροιμία· ζ οὐδ' etc. et in Dioxippi versibus κατακολυθῶν.

74. D. Μουνήσσῳ et infra Μουνησίοις.

75. B. ἐανόμενοι.

76. Veram lectionem, κῶος, ἀστράγαλος ὁ ἐξίτης, etc. e Photio affert Alb. ad Hes.

77. D. καλῶ.

Λαβαῖς, ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσιν.

Λαβὲ, ὀξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, παρὰ τὴν χρῆσιν, καὶ τὸ ἔθος.

Λαβὴν, ἡ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀφορμὴν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν διδόντων.

Λαβεῖν τιμωρίαν, ἐκδικηθῆναι.

Λαβοῦ, ὡς καλοῦ. καὶ τὰ ὅμοια τὸ λαβέ.

Λάβρα, δημόσιος στενωπὸς, ἄμφοδος, ῥύμη δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν.

Λαβραγορεῖν, σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

Λαβρωνεῖον, εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῇ κατασκευῇ. καὶ μεγάλα ὦτα ἔχον. οὕτως Μένανδρος.

Λαβύρινθος, κογχλοειδὴς[78] τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν Φλυάρων.

Λαβὼν, κυρίως καὶ ἀγοράσας, καὶ μισθωσάμενος.

Λάγανα [ἢ λάλαγγα,[79]] πλακουντάρια ὡς καπυρώδη.

Λαγίσκα,[80] ἑταῖρά τις, ἧς Λυσίας μνημονεύει.

Λαγαριζόμενοι, σκαλεύοντες, τὰς λαγόνας τύπτοντες.

Λάγεσις, θεὸς Σικελική.

Λαγκρύζεσθαι,[81] λοιδορεῖσθαι.

Λάγνας, τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια.

Λάγματα, ἱερὰ ἀπράγματα.[82]

Λάγνης, οὐ[83] λαγνὸς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται. τοιαῦτα μέντοι πολλὰ ἀναγκαίως ἔχει παρασχεῖν, ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῇς. ἡ δὲ ἀναλογία οἶμαι καὶ λάγνητα, ὡς Κράτητα καὶ Μάγνητα.

Λάγνος, πόρνος, αἰσχρὸς, καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λαγῶα, τὰ λάγια κρέα ὀνομάζουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λαγωὸς καθεύδων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

Λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν, παροιμία. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον, ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη. καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. παροιμία δέ τις ἐστὶν, λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων ταττομένη.

Λαθύρους, ἀράκους.

Λαθὼν, ἀντὶ τοῦ λησόμενος.

Λαιὰ, ἀριστερά. ἢ κολόβιον.

Λαιλαψ, μετὰ ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος.

Λαῖμα, ἀπὸ τοῦ λαιμᾶν, εἴρηται τὸ βρένθυμα.

Λαιμαργία, ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

Λαιῶν, ἀριστερῶν.

Λαῖφος, ἱμάτιον.

Λαιψηρὸν, ταχὺ, ἐλαφρὸν, κοῦφον. Λάκωνες τὸ ἡμίξηρον.

Λακερύζεσθαι, λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λακεδαιμῶν, τὴν κλητικὴν περισπῶσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λακεδαίμονα καὶ Σπάρτην ὁρίζουσί τινες, Λακεδαίμονα μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν Λάκαιναν, Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν. οἱ δ' οὖν Ἀττικοὶ τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην, ἀλλὰ καὶ Λακεδαίμονα καλοῦσιν. οὕτως Κρατῖνος.

Λακέρυζα κορώνη, ἡ μεγάλα κράζουσα.

Λακεῖν ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι.

Λακιάδαι,[84] καὶ Λουσίαι, δῆμος Οἰνηΐδος.

Λάκισμα, σχίσμα.

Λακκαταράτοι, οἱ ἄγαν κατάρατοι. καὶ λάκκατα πυγῶν, ἄγαν καταπυγῶν.

Λακκοὶ, σιροὶ, οἰδοκομήματα χριστά· οἴνου, ἐλαίου ὑποδοχεῖα.

Λακκόπλουτον, Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ[85] φυγεῖν ἐξ

---

78. D. κοκλοειδὴς.

79. Vncis inclusi verba, quae in D. et apographo Albertii male ut Photii verba exhiberi videntur. B. ea omittit, sed in margine observatum: *supra scribitur cod. man. τ.* λαλάγγα.

80. In B. correctio incertum facit, utrum Λαγίσκα an Λαγίσκη scriptum voluerit.

81. D. λαγρύζεσθαι.

82. Alio modo vitiatur hoc verbum in D. ἀπράγματα.

83. D. omittit οὐ. Mox B. μὲν habet pro μέντοι.

84. D. Λακνιάδαι.

85. B. μαχίᾳ e correctione: antea fuerat μάχῃ. Idem statim φεύγειν.

Ἀθηνᾶν. ἐσταθμευκότος[86] δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου, καὶ τὴν κατασκευὴν[87] ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν Φυγὴν ποιησαμένων, βαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Περσοῦ πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντες ὕστερον ἀνασώσειν[88] ἐπανελθόντας. οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται. πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

Λάκκος, ὄρυγμά τι κατασκευαζόμενον ἐν οἰκίᾳ, ὄμβρους ὑποδέξασθαι, ἢ πρὸς ἄλλων τινῶν ἀπόθεσιν.[89]

Λάκκος. Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ὀρύγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντες εὐρυχωρῆ[90] καὶ στρογγύλα, καὶ τετράγωνα, καὶ κονιῶντες αὐτὰ, οἶνον[91] ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. ταῦτα καὶ λάκκους καλοῦσιν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον ψευδομαρτυριῶν· τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβὼν, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἀπαγαγὼν, καὶ τὰ λακκώματα ἀποσπάσας, καὶ μόνον οὐδὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας, Μεγάραδε ἐξοικίσθη.

Λακωνικὸν τρόπον, περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνες.

Λακωνίζειν, παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β΄.

Λακωνικὸς, στερρὸς, ἀνδρεῖος.

Λακόπεδον, τοὺς ὄρχεις. οὕτως Ἀνταγόρας.

Λακκοσκαπέρδαν,[92] ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον, ἢ μέγαν σκάπερδον, ὡς καὶ λακκαράτους, τοὺς ἄγαν κατηράτους.

Λακκοσχέας, τοὺς καθήμενον ἔχοντας τὸν ὄσχεον, ὅ ἐστι τῶν διδύμων ἀγγεῖον.

Λακκοσχέων, μαλακῶν.

Λακτίζειν, Φερεκράτης Πετάλῃ· παίειν μετύπτειν, λακπάπτειν,[93] ὠθεῖν, δάκνειν.

Λακρατίδας, τὰ κατεψυγμένα. ἐπὶ γὰρ Λακρατίδα ἄρχοντος πολλὴ χιὼν ἐγένετο.

Λάκωνες, κυβευτικοῦ βώλου ὄνομα.

Λακωνικὴ, ὑπόδημα ἀνδρεῖον σεμνόν.

Λαλίστατον, τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος, καὶ ὁ εὔφωνος.

Λαλίστερον, ἀδολεσχέστερον.

Λαμία, θηρίον.

Λαμία. ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δουρὶς ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδίων[94] ἁναρπάζουσαν διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι, τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐπ παρατάξεως ποθὲν τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Λαμία, γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σκύταλον ἔχουσα καὶ ἐπιψοφοῦσα. ἔστι δὲ καὶ θηρίον.

Λαμπάδιον, ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. οὕτω Δίναρχος, καὶ Πλάτων.

Λαμπάδος. τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος, Παναθηναίοις καὶ Ἡφαιστίοις, καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δέ φησιν λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος[95] τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμπάδιον, Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἔριξ οἰσυπηρά. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, ᾧ καταδεῖται τὰ κατάγματα· οἱ δὲ δεσμοῦ τι γένος·[96] οἱ δὲ τὴν χοίνικα, εἰς ἣν καθιᾶσιν τὴν κνήμην οἱ ἀφῃρημένοι τὸν πόδα. οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καλάμους οἷς δεσμοῦσιν τοὺς τὴν κνήμην κατάξαντας.

Λαμπὰς, ἀγὼν Ἀθήνῃσι Πανὶ καὶ Προμηθεῖ ἀγόμενος.

86. B. εἶτα θμευκότος.
87. D. ἀποσκευὴν.
88. D. ἀνασώζειν.
89. D. ὑπόθεσιν.
90. D. εὐχωρῆ.
91. Sic Suidas. Pro οἶνον B. οἶν, D. autem οἱ μὲν.
92. In B. adnotatur: *in marg.* λάκκοσκαπέρδας λέγεται ὁ κατάρατος.
93. D. omittit Φερεκράτης — λακπάπτειν.
94. D. τὰ τῶν τικτουσῶν παιδία.
95. D. κατανυγήσαντος.
96. D. omittit οἱ δὲ δεσμοῦ τι γένος.

Λαμπὴ, παχὺς ἀφρὸς,[97] ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου.

Λαμπίνη, εἶδος ἅρματος, ἁμάξης. οὕτω Μένανδρος.

Λαμπιστίνη, ἅμαξα βασιλικὴ, ἡρῴου[98] περιφανὲς, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

Λαμπουρὶς, ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ.

Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαράν.

Λαμπραὶ, δῆμος Ἐρεχθηίδος.

Λάμιος ἐκαλεῖτό τις Ἀθήνησιν. οὕτως καὶ Μνησίθεος.

Λαμπριεῖς, δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθηίδος Φυλῆς.

Λαμπροείμων,[99] λαμπροφορῶν.

Λαμπρὸς, ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ οἴνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς.

Λαμπρόψυχος, ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

Λαμπρῶς, τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς.

Λαμπτὴς, ὁ νῦν φανός. φανὸς δὲ, ἡ ἐκ πλημμάτων δέσμη.

Λαμπτρὶς, Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθηίδος. δύο δέ εἰσι Λαμπτραί. αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν.

Λάμπων, κυβιστικὸς βῶλος. οὕτως Εὔβουλος.

Λαμύνθιος, ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν.

Λαμυρὸν, εὔλαλον, εὐτράπελον, καταπληκτικὸν, τερπνόν.

Λὰξ ἐντείνων, λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν ὁ ἀπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος.

Λὰξ ποδὶ κινήσας. τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.[100]

Λαξευτήριον, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξοὸς γὰρ ὁ οἰκοδόμος.[1]

Λαοξόος, ὁ λιθοκόπος.

Λαοσσὸς, ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

Λαπάδες,[2] τὰ ὄστρεα. καὶ λαπάδες, τὰ ἀγγεῖα.

Λάπαθον, ὄρυγμα εἰς θηρίων ἔνεδραν. καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρὸς, ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. Ὅμηρος, νεῶν ἀλαπάξαι φάλαγγας, ἀντὶ πορθῶν ἐκείνου.

Λαπάττων, παλάσσων καὶ λαρὸν ποιῶν.

Λαπήττειν,[3] τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ λαπήκτης,[4] ὁ ψεύστης, διὰ τοῦ κ, ὡς σκαλπίγκτης, συρίγκτης. οἱ δὲ Δωριεῖς διὰ τοῦ τ λαμπιστὴν καὶ λαμπιστήν. ζεῖν.

Λαπιεῖς, λαπίξεις.

Λαπιστὴς, ψεύστης, προπετής.

Λαπίστρια, μετεωριζομένη, φεμβομένη,[6] θέλουσα εὐωχεῖσθαι.

Λαπτώμενος,[7] ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται, ὁ αἰσχρολοιχός.[8]

Λαρινοὶ βόες, οἱ ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ Λαρείνου[9] βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος, ὅτε τὰς Γηρυόνος[10] βοῦς ἤλαυνε. Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ Δωδωναίῳ Διΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ[11] τοὺς εὐτραφεῖς λαρείνους. λαρεινεύειν[12] γὰρ τὸ σιτεύειν.

Λαρινοὶ, οἱ πίονες, σιτιστοὶ, λιπαροί.

Λάρκος, Φορμός ἐστιν, εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλον. κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι.

Λάρκος, ἀνθρακικὸν[13] σκεῦος.

Λαρὸν, χλιαρὸν, προσηνὲς, ἡδύ.

Λάρναξ, σωρὸς, ἢ κιβωτός.

Λαρὸς ἐννεμέσει. παροιμία ἐπὶ τῶν τάχυ ἐπιδιδόντων.[14]

Λάρυγγα ἀρσενικῶς λέγουσιν. οὕτως Εὔπολις.

---

97. Hic in D. cum signo quodam in margine adscriptum: ὁ ἐπιπολάζων τῷ οἴνῳ, ex coniectura, ut videtur.

98. Sic B. In D. ἡδρίον. Vide Alb. ad Hes. v. λαμπήνη.

99. B. λαμπροιμων, supra scripto ει.

100. Haec et praecedens glossa inverso ordine in D.

1. D. omittit λαοξοὸς γὰρ ὁ οἰκοδόμος.

2. B. λαπαδες, ad primam syllabam supra scripto ε. D. λαεπάδες.

3. D. λάμπτει.

4. D. λαμπήκτης.

5. Sic B. cum adnotatione, ita in codice esse. D. λαμπιτήν.

6. D. omittit φεμβομένη.

7. D. λαμπτώμενος.

8. D. αἰσχρολόγος.

9. D. Λαρείου.

10. D. Γηρυόνου.

11. D. omittit δέ.

12. D. λαρινεύειν.

13. D. ἀνθρακινόν.

14. D. ἀποδιδόντων, ut Suidas in λάρος ἐν ἕλεσι.

Λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν τὴν Φωνὴν καὶ μὴ κατὰ Φύσιν Φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Λάσαναι, χυτρόποδες κυρίως. ἤδη δὲ καὶ τὸ παραπλήσιον, ἐΦ' ὧν ἄν τις ἰπνὸν ἐπιστήσειεν ἤ τι τῶν τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων, ἐΦ' ὧν ἕψεταί τι καὶ Φρύγεται, καὶ ἐΦ' ὧν ἀπεπάτουν, ἔλεγον. οὕτως Φερεκράτης.

Λάσια, δασέα.

Λάσιοι, πολύτριχοι, ἢ συνετοί.[15]

Λάσιον, λινοῦν[16] περίζωμα.

ΛασιόκωΦος, ὁ λίαν κωΦὸς, οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωΦῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λάσθαι, συμΦορᾷ.

Λάσκε, λέγε.

Λάσταυροι, λασιόταυροι, καὶ ἐξωστρηκότες σΦόδρα.

Λάττακες, οἱ κόττα βοι. εἰώθασι γὰρ παρὰ τὰς μέθας χαλκίου στρογγύλον ἐμΦερὲς κρανίῳ τιθέντες ἐν μέσῳ, καὶ τούτου στοχαζόμενοι τοὺς κοττάβους βάλλειν περὶ τινῶν ἄθλων, καθάπερ οἱ κυβεύοντες. ἐκρίνετο δὲ νικᾶν ὁ τοῦ χαλκίου τυχὼν καὶ μέγιστον ποιήσας ψόΦον. ἐτίθετο δὲ ἔπαθλα ὠὰ καὶ τρυγήματα, ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια.

Λάτρις, θεράπαινα, δούλη, προσαίτις.

Λατύπη, λιθουργικὴ, ἢ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

Λαύρα, ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανέρχεται.

Λαυκανίαι, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος.

Λαύρειον, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρια ἦν[17] μέταλλα.

Λαυροστάται, μέσοι τοῦ χοροῦ. οἱονεὶ γὰρ ἐν στενωπῷ εἰσί. Φαυλότεροι δὲ οὗτοι. οὕτως Κρατῖνος.

ΛάΦυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα λέγεται.

Λαφύξας, διασπαράξας, ἀΦειδῶς θοινησάμενος.

Λαφύττειν,[18] ἀναλίσκειν ἀθρόως καὶ ἀσώτως. καὶ λαφυγμὸς, ἡ τοιαύτη δαπάνη· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν, ὡς ξυλίζεσθαι καὶ Φρυγανίζεσθαι.

Λαχεῖν δίκης. τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οἱ ἐβούλοντο εἰς δικαστήριον εἰσιέναι ἢ οἱ ἄρχοντες, ἵνα κατὰ τάξιν εἰσίωσιν, κλήρῳ λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης διέταττον. ἢ λαχεῖν δίκης ἐστὶν, ὡς ἔνιοι, οἷον τὸ τυχεῖν, ὥσπερ ὕπνου λαχεῖν, καὶ τροΦῆς, καὶ τῶν τοιούτων.

Λαχεῖν δίκην, δικάσασθαι.[19]

Λάχνη, τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς κεΦαλῆς ἀΦρός.[20]

Λαχνήεντα, δασέα, τετριχωμένα.

Λάχνος, δασύς.

Λαχὸς, μέρος, κλῆρος.

Λάψαι, τῇ γλώττῃ πιεῖν.

Λαων, δεδωκώς. διὸ καὶ κατὰ ἀπόΦασιν ἄλλος ὁ τυΦλός. ἔνιοι δὲ ἀπέδωκαν Φθεγγόμενος, μαχόμενος ἄμΦω.[21]

Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος, σχῆμα ἀκόλαστον. Ἀριστοφάνης.

Λεβαδία, πόλις Βοιωτίας, ἐν ᾗ Διὸς μαντεῖον, Τροφωνίου κατασκευάσαντος.

Λέβερις,[22] τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ[23] ὄφις.

Λέβηρις, ὄρνεόν τι δυσοιώνιστον.

Λέγει, τοὺς χρόνους ἐναλλάσσουσιν, ὡς καὶ τὸ γαμεῖ ἀντὶ τοῦ ἔγημεν.

Λέγειν, ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν.

Λεγνῶδες, ποικίλον.

Λεγωνῆσαι,[24] ἀντὶ τοῦ παῖσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λεηλασία, αἰχμαλωσία.

Λεηλατεύειν, ληστεύειν, ἁρπάζειν.

Λεία, ἡ ἐν πολέμῳ ὠΦέλεια. καὶ λεῖα, ἄρουρα.

Λείας, πραίδας ἀπὸ πολεμίων.

Λείβει, βάλλει, στάζει.

Λείβηθρον, ὀχετὸς ὑδραγωγικός.

15. D. ἠσύμετροι, punctis notatum.
16. D. λιμῶν.
17. D. ἦ.
18. B. λαΦυτεῖν.
19. D. δικάζεσθαι.
20. D. ὁ τῆς ἀΦρὸς κεΦαλῆς, punctis notata.
21. D. ἄΦνω.
22. D. λέβηρις.
23. B. ἡ.
24. D. λεγωνίσαι.

Λειόβατος, ἰχθύος εἶδος. ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκῃ.

Λειπομαρτύριον, ἀθικήματος εἶδος, ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν, εἴ τις ἐκλείποι μαρτυρίαν. ἔοικεν δέ πως τὸ ἐκκλητεύειν, πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν ἐξεκλητεύετο, ὁ δὲ ὑποσχόμενος μὲν,[25] ἐκλιπὼν δὲ, λειπομαρτυρίου[26] ἐκρίνετο. ὥςπερ καὶ ὁ μὲν μηδ' ὅλως στρατευσάμενος, ἀστρατείας, ὁ δὲ στρατευσάμενος μὲν, λιπὼν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας.

Λειπομαρτυρίου δίκη.[27] τοῖς ἐπισταμένοις τι τῶν πεπραγμένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν, ἐλάγχανον δίκην. κἂν μὲν ἥλωσαν, ἐτιμῶντο τὴν[28] ἀξίαν. εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμήν.

Λειμὼν, ἀνθηρὸς τόπος.

Λείρια ἄνθη, ἢ κρίνα.

[Λιμένι Μηλίῳ, παροιμία, ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε'.[29]]

Λειριόεντα, ἁπαλά. παρὰ τὴν λειότητα. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος. προσηνῆ· τερπνὰ, ἡδέα.

Λεῖτα, τὰ δημόσια. λειτα δὲ ὡς εἰ τὰ ἱμάτια παρ' Ὁμήρῳ.

Λειτὸν, τὸν πένητα, ὡς ἡμεῖς. οὕτω Μένανδρος.

Λειτουργίας, ὑπηρεσίας.

Λειτουργικὴ, κυρίως μὲν, ἡ ἱερατικὴ, καταχρηστικῶς δὲ, ἡ δουλική.

Λειφαιμεῖ, λείπεται αἵματος.

Λειώσας, διακόψας.

Λεκανεῖς, ἐν τοῖς ἐπαυλίοις οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις δῶρα ἔπεμπον, ἐν μὲν τοῖς κοίτῃσι[30] χρυσία, ἐν δὲ τοῖς λεκανεῖσι παρθενικὰ παίγνια.

Λεκανεῖς, κεραμέα λοπὰς[31] καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία.

Λεκάνη, παρώνυμος τοῦ λέκους, οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακος. λάλακος δὲ[32] πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ[33] ἀναπεπταμένον ἀγγεῖον. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ, ὃ ἡμεῖς λεκάνην, ποδονιπτῆρα ἐκάλουν. λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα, ἀγγεῖα ὥτα ἔχοντα πρὸς ὑποδοχὴν ὄψων καὶ τοιούτων τινῶν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λεκάρια, λεκανίδια.

Λεκαρύταινα, εὐρεῖα.

Λέαινα ἐπὶ τυροκνηστίδος, σχῆμα ἀκόλαστον.[34]

Λέκραναι, οἱ ἀγκῶνες.

Λέκτροις, κοίταις.

Λέκτρον, κοίτη.

Λελάβηκεν. Ἡρόδοτος, καὶ καταλελάβηκεν.

Λελάφασιν, οἷον πεπώκασιν.

Λελιουργημένα, κεκαλλωπισμένα.

Λέλογας, ἀντὶ τοῦ εἴρηκας λέγεται.

Λέλογχεν, ἔτυχεν, ἀπήλαυσεν.

Λέκος, καὶ λεκίσκιον, καὶ λεκάνη, καὶ λεκανὶς,[35] τὰ ἐκπέταλα τρυβλία. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λελεπασμένον, πεπεμμένον. οὕτως Στράτις.

Λελυθρωμένον, ὅλως[36] ἐξ αἵματος πλυνόμενον, αἱματωμένον.

Λέμβον, μικρὸν πλοῖον.

Λέμβον, εἶδος νεώς.

Λέμβος, ἐφόλκιον. καὶ οἱ λεμβάρχοι, οἱ τοῖς ἐφολκίοις πλέοντες.

Λέμμα, λέπισμα.

Λέμμα, κυρίως μὲν ὁ φλοιὸς, καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἀνθρωπείου, ἐν Τιμαίῳ.

Λέμφας,[37] πέπωκας.

Λέμφοι, τὰ θνησείδια τῶν θρεμμάτων, καὶ ξηρὰ ὑπὸ νόσου.

---

25. D. omittit μὲν.
26. D. λειπομαρτύριον.
27. D. δίκην, et mox τὰ pro τὶ.
28. D. κατ'.
29. Hanc glossam, omissam in D. uncis inclusi, quod in B. adnotatur: *haec in inferiore folii margine.* Scribendum λιμῷ Μηλίῳ. Ἐκάκωσαν in B. sic scriptum, ἐκακῆσι. Totidem verbis haec leguntur in Zenobii proverbiis IV. 94. et leviter mutata apud ipsum Photium infra in λιμῷ Μηλίῳ.
30. I. e. κοιτίσι. D. κοίδησι.
31. D. λοικαὶ.
32. D. λάλακος ὁ δὲ.
33. D. omittit καὶ.
34. In B. et D. haec glossa cum praecedente in unam coniuncta est.
35. B. λεκανίσι.
36. D. ὅλον.
37. In D. supra scripta correctio λέλαφας.

Λέμφος, ἀνόητος, μυξώδης.
Λέμφους, τὰς πεπηγυίας μύξας.
Λέξεται, λεχθήσεται.
Λέοντα ξυρᾷς, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.
Λεοντῆ, ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.
Λεοντὶς, Φυλὴ Ἀθήνησιν ἀπὸ Λεὼ τοῦ Ὀρφέως.
Λεωφόρος, δημοσία ὁδός.
Λεπαδευόμενος,[38] λεπάδας συλλέγων.
Λέπαδνα, οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων.
Λέπαργοι, οἱ τὰς λαπάρας[39] λευκὰς ἔχοντες.
Λεπασταὶ, κύλικές τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. Κρατῖνος.
Λέπατνα, οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες.
Λέπραι, λεπίδας ἔχοντα ταρίχη. καὶ λέβιαι καλοῦνται.
Λέπρεον, τῆς Τριφυλίας πόλις ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσῳ χρήσασθαι λέπρᾳ.
Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρά. ἡ[40] Θουκυδίδης.
Λέπτει, κατεσθίει. οὕτως Εὔπολις.
Λεπτήκεις, λέπας.
Λεπτὴν πλέκειν, λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον ἀκριβῆ, στενὴν, ἀσθενῆ.
Λεπτόγεα, κακὸς ἀγρός.
Λεπτὴ γῆ, [λιπαρὰ] λυπρά.[41]
Λεπτολογίαν, Ἕρμιππος Δημόταις.
Λεπτόμιτον φάρος, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.
Λέρνη θεατῶν, ἀντίπακον θέατρον. κρατεῖ.[42] οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν. οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο. καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσεν τὰ δεῖσια[43] ἐκεῖ ῥίπτειν.
Λεσβίων ἀξία, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

Λέσβιον ὁδὸν, τὸν Φρυνιχὸν, οἱ δὲ Εὐαίνετον.
Λεσβίσαι, μολύναι τὸ στόμα. Λέσβιοι γὰρ διέβαλλον.[44]
Λέσχαι, οἱ τόποι, εἰς οὓς συνιόντες ἐλέσχαινον.
Λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος. οὐ θέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, ἠέ που ἐς λέσχην.[45] Κλεάνθης δέ φησιν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας, ἐξέδρας δὲ ὁμοίας γίνεσθαι. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις Λέσχην ὄρειον[46] ἐπικαλεῖσθαι.
Λέσχη πολλὴ, ὁμιλία, φλυαρία. τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ[47] τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν Φιλοσοφεῖν ἀθροιζόμενοι, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτως φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν ᾧ Φιλοσοφουμένων.
Λεσχηνεύειν, φλυαρεῖν.
Λευγαλέα, διάβροχος. οὕτως Σοφοκλῆς.
Λευκὰς, νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη.
Λευκαὶ φρένες, μαινόμεναι,[48] καὶ ἀγαθαὶ, ἢ ἥμεροι.
Λευκάτης, σκόπελος[49] τῆς Ἠπείρου, ἀφ' οὗ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς. Σαπφὼ δὲ πρώτην ἐπὶ Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν. οἱ δὲ τὴν ἑτέραν. ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἑταῖρα.
Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ[50] τῇ λεύκῃ. ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φησὶν πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ ἀχερόϊδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὁμήρῳ.
Λευκὴ ἀκτή. πλειόνων ὄντων Λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν Προποντίδι μνημονεύει.
Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὔπολις Κόλαξι.

---

38. D. λεπαδηνόμενος.
39. D. λεπάρας.
40. D. omittit numerum, quem habet etiam Suidas. Invenitur certe apud Thucyd. II. 83.
41. Vtramque explicationem et D. et B. habet, sed in B. λιπαρὰ punctis notatum, λυπρὰ autem supra scriptum est, atque ita esse in codice notatur.
42. Suidas Κρατῖνος.
43. D. δεῖσα. Suidas δυσοιώνιστα.
44. Sic B. In D. διέβαλλον τὸ *Suid. etc.*
45. D. ἢ ἐς λέσχην. B. ἢ εποη (super ε scripto σ) εἰς λέσχην.
46. Harpocrat. Suid. Λεσχηνόριον.
47. D. καθέδραις οἱ.
48. D. μινόμεναι. Mox καὶ pro ἢ apud Alb. ad Hes.
49. B. σκόπελον.
50. In D. omissum καὶ.

Λευκὴν μάζαν Φυρῶ[51] σοι, παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Λευκὴ στάθμη, ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν[52] συνιέντων. Σοφοκλῆς Κιθαλίωνι·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Λευκόνιον, δῆμος Λεοντίδος, οἱ καὶ Λευκόνιοι.

Λευκοὶ, οἱ δειλοὶ[53] καὶ λευκόπυγοι.

Λευκόπυγος, δειλὸς,[54] ὡς πελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους.

Λευκόσυροι, οἱ Καππάδοκες, καὶ οὓς οἱ Ἴωνες Σύρους.

Λευκορύτους, δειλούς.

Λευκώλενος, λευκοβραχίων.

Λεύκωμα, τοῖχός ἐστι[55] γύψῳ, ἀλληλιμμένος, πρὸς γραφὴν τινῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειος.

Λεύκτρα, χωρίον Βοιώτιον περὶ Θεσπιάς.

Λευχείμων, λευκοφόρος.

Λέχαιον, ἐπίνειον Κορινθίων.[56]

Λέχος, συνουσία, κοίτη, μίξις.

Λεχὼ, ἡ ἀρτίτοκος.

Λεωκόρητος, ἐξωλοθρευμένος. τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως. Ἀρχίλοχος, λείῳ[57] γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον. καὶ λειουργὸς ἀπὸ τούτου ὁ μεγαλουργός.[58]

Λεωκόριον, ἱερὸν Ἀθήνησι. τοῦ δὲ Λέω θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς, Φρασιθέα, Θεόπη, Εὐβούλη, αἳ παρθένοι ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐσφαγιάσθησαν κατὰ χρόνον, ἑκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδέντος. ὁ δὲ Λεὼς υἱὸς ἦν Ὀρφέως, οὗ[59] ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντὶς Φυλή.

Λεωκόριον, ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ ἡρῷον. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως υἱὸν μὲν[60] ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην, ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρῴῳ.

Λεσπετρία, λεῖος λίθος.

Λεωργὸν, ἐν τῷ ω καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες, καὶ Ξενοφῶν· θερμουργότατον καὶ λεωργότατον. Δωριεῖς δὲ διὰ τοῦ ου λεουργόν.[61]

Λεὼς, ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος. Ἀττικῶς.

Λῆγε, παύου.

Ληθεδὼν,[62] λήθη.

Λήθην κυνῶν, λήθην ἐμποιούντων Φάρμακον.

Λήϊδιον, ἱμάτιον, τριβώνιον.

Λῃϊδίῳ δὲ, τριβωνώδης ἡ χλαμύς.[63]

Λήϊον, ὁ χλωρὸς σῖτος.

Λῃϊσθεὶς, ληστευθείς.

Λῃϊστὰς, καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ.

Λήϊα, σιτοφόρα πεδία, χωράφια.

Λῃϊστικὴ, ἀντὶ τοῦ πειρατική.

Λήϊτον, δημόσιον.

Λήϊσατο, ἐμερίσατο, ἢ ἐλαφυραγώγησεν.

Λήϊζεται, αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, πορθεῖ, ἐρημοῖ. Ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται.

[Λῃστικὸν καὶ λῃστρικὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐκτὸς τοῦ ρ σημαίνει τὸ σύστημα τῶν λῃστῶν, τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ τὸ κτῆμα τῶν λῃστῶν. Θουκυδίδης ά. τό τε λῃστικὸν καθῆρει ἐκ τῆς θαλάττης.[64]]

Λήκασθαι, περαίνεσθαι.

Ληκῆσαι, παῖσαι, καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται. οὕτως Φερεκράτης.

Ληκούμεσθ'[65] ὅλην τὴν νύκτα, τουτέστιν διαπαιζόμεθα.[66] οὕτως Φερεκράτης.

Λήκυθον, τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος,

Λήκυθος.

---

51. D. Φορῶ. Mox B. omittit ἐστὶν.
52. D. οὐδὲν.
53. B. δῆλοι, quod in D. supra scriptum.
54. B. δήλους.
55. D. τεῖχος ἐπὶ.
56. D. Λέχαινον, ἐπίμενον Κορινθ . . .
57. D. λέως
58. D. καὶ λειουργος (supra scripto εω) ἀπὸ τούτου ὁ μειαλουργός. Paullo aliter haec apud Alb. ad Hes.
59. D. ᾗ.
60. D. omittit μὲν.
61. B. λεουργόου.
62. D. ληθηδὼν.
63. Haec glossa in B. cum praecedente in unam coniuncta. Vide Alb. ad Hes.
64. Habet hanc glossam et D. et B. sed in B. notatum: *haec in infer. fol. marg.* Idem γράφεται pro γὰρ, et pro σημαίνει habet σήματος, sed in margine: *seu* σημαίνει. In Thucydidis verbis B. καθήρη, D. autem omittit ἐκ.
65. B. λύκουμεσθ'.
66. D. διεπραξάμεθα.

67. D.

Λήκυθος. εἰώθεσαν[67] ἐν ληκύθοις νομισμάτων ἔχειν νέων[68] τινὲς, ὅθεν καὶ τοὺς ἐκδημοῦντας αὐτολήκυθους ἔλεγον.

Ληκυθιστὴς, ὁ μικρόφωνος. οὕτως Σοφοκλῆς.

Λήκω, τὸ μόριον λέγουσι[69] τὸ ἀνδρεῖον.

Ληλάντους, πεδίον τῆς Εὐβοίας. ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως. [τὸ νῦν λεγόμενον Νηλαντὲ.[70]]

Λημαὶ, κύνθοι, ὄμματα.

Λημᾶν χύτραις, καὶ λημᾶν κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωττόντων.

Λημᾶν καὶ γλαμᾶν, τὸ λήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχειν.

Λημάτια, τὰ βουλεύματα.

Λῆμμα, φρόνημα, κέρδος.

Λήμματα, προφητεῖαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

Λήμματα λέγουσιν, λήψομαι δὲ οὐκέτι. οἱ μέντοι Δωριεῖς φυλάσσουσι τὴν ἀναλογίαν τοῦ λήψομαι.

Λημματίας, φρονηματίας, γενναδας.

Λήμη, λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον.

Λημνία δίκη, ἡ[71] πικίστη.

Λήμνιον πῦρ. ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις.[72] [σημείωσαι, ὅτι καὶ ἐν τῇ νήσῳ Λήμνου ἀναφορὰ πυρός ἐστιν, ὡς καὶ ἐν Σικελίᾳ τὸ Αἰτναῖον.]

Λήμνιον κακὸν βλέπων, πυρῶδες. καὶ παροιμία, Λήμνιον κακόν. ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι,[73] καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ Θόαντος[74] αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἅμα ταῖς τῶν Θρᾳκῶν[75] γυναιξὶν ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν Μυρσῖλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ τῇ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν, Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας. ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λήμνια λέγεται.

Λῆνος, τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι.

Λήναιον,[76] περίβολος μέγας Ἀθήνῃσιν, ἐν ᾧ τοὺς[77] ἀγῶνας ἦγον πρὸ τοῦ τὸ θέατρον[78] οἰκοδομηθῆναι, ὀνομάζοντες ἐπὶ Ληναίῳ. ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου.

Λῆνος, γεωργικὸν σκεῦος, ἢ[79] ἄγγος ξύλινον, οἴνου δεκτικόν.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο[80] οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν, παρ' ὃ καὶ τοὔνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι.

Λῆξις, τὸ ἔγκλημα, καθ' οἷον λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν[81] ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Λήξεις θεῶν, λάχοι, κλῆροι, τεμένη. ἀρχῆς δὲ λῆξιν, ἀντὶ τοῦ διακλήρωσιν.

Λῆξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην, τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασίν· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν· τὸ δὲ διανείμασθαι[82] χρήματα, διαλαχεῖν.

Λῆξις, παῦσις, ἡ μερὶς, κληρονομία.

Λῆρει, κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς.

Λῆρος, φλύαρος, ματαιόφημος.

---

67. D. εἰώθασιν.

68. B. omittit νέων.

69. D. omittit λέγουσι.

70. Verba uncis inclusa ab alia manu esse, in B. notatur. Vltimum vocabulum, quod, ut quidem scriptum est, legi debet Νειλαντον, in D. omissum.

71. D. omittit ἡ.

72. Post τις in D. signa lacunae, deinde ὅτι etc. In B. notatur, quae uncis inclusi, e margine esse. D. Λήμνῳ et ἐν τῇ Σικελίᾳ τὸ Αἰτναῖον.

73. D. omittit οἱ Λήμνιοι.

74. D. Θύοντος, sive Θόοντος. Ancherus in libro ad v. Θελητὴ commemorato p. 11. ἐπὶ δὲ Θόαντος habuerit necesse est, qui sic apud Suidam pro ἐπεὶ δὲ πάντας e Photio legendum censeat. Idem apud utrumque mox ἅμα in ἀλλὰ mutandum putat.

75. D. Θρηϊκων.

76. D. λήνιον.

77. D. ἐπὶ pro articulo.

78. D. πρὸ τοῦ θεάτρου.

79. D. καὶ.

80. D. ἀνεγράφοντο.

81. D. omittit τῶν.

82. D. νείμασθαι.

Λήσομαι,[83] ἐπιλάθομαι.

Λῃστικὴν, ἀφαιρετικήν.

Λῃστοσαλπίγκτας, τοὺς Τυρρηνούς, ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὑρόντος.

Λιάζειν, λίαν ἐσπουδακέναι.

Λιαινούσης,[84] πραϋνούσης.

Λίαν ἐντὸς, σφόδρα πόρρω.

Λιβάδεια, πόλις τῆς Βοιωτίας.[85]

Λιβάδα, σταγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον.

Λιβάζεις, ἀπορρύεις, ἢ ἀποφθαρείς.[86]

Λιβάζω, φθερῶ.

Λίβανον, τὸ δένδρον, θηλυκῶς[87] Πίνδαρος.

Λίβερνα, καράβια.

Λιβηθρα, τὰ ἔνυδρα χαρία, καὶ αἱ διαρύσεις τῶν ὑδάτων. οὕτως Εὔπολις.

Λίβρον, τὸ σκοτεινὸν, καὶ ἀόρατον. οἱ τραγικοί.

Λιγαίνειν, τὸ τύπτειν· ὥσπερ λέγειν εἰώθαμεν τὸ ξαίνειν.[88]

Λιγαίνειν, ὀξέως ὁρμᾶν.

Λιγαίνων, κηρύσσων.

Λίγδην, οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Λίγδος, χῖτος, τρήματα ἔχων συνεχῆ τέσσαρα παραπλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἠθεῖται.

Λίγνυς, ἡ ἀναίδεια τοῦ κατηγοῦ.

Λιγύς, ἡδὺς, ὀξύς.

Λιγύφωνος, ἡδύφωνος.

Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι.

Λιθολευστὸς, λιθοβόλητος.

Λίθων ποτίμων, μήποτε τῶν πάρων λέγει, οἳ πίνοντες τὸ ὕδωρ, ἰσχυρότεροι γίνονται ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων[89] σωμάτων.

Λίθων χιαὶ, ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί· λευκοὺς λίθους ἔχοντες[90] αὐχοῦσι μέγα.

Λιθῶντας, τρισυλλάβως, οὐ λιθιῶντας. Πλάτων ἐν Νόμων. καὶ βραχέα λέγουσιν, οὐ βραχία, καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

Λίθον ἑψεῖς, παροιμία, ἀδυνάτων[91] ἐπιχειρεῖς.

Λίθος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῶν οὑτοσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. εἰρήκασιν οὖν[92] Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν.

Λιθουργὸς, λιθογλύπτης.

Λιθουλκῆσαι, τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λικμήσονται, λήξουσιν.

Λιμενῖται, Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

Λικμῶ, κοσκινεύω, διασκορπίζω.

Λιμῷ Μηλίῳ. παροιμία, ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

Λικνίτης,[93] ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου, ἀπὸ τῶν λήκνων, ἐν ᾗ τὰ παιδία κοιμᾶται.

Λίκνον, κόσκινον, ἤτοι πτύον.

Λικνοφόρος, ὁ φέρων τὸν λίκνον. καὶ γὰρ[94] μυστικόν τι σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων.

Λικνοφόρος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστι· ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν.

Λίμνην, τὴν θάλασσαν κ$\overline{\omega}$.[95]

Λιμὸν, ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμόν.

Λινεὺς, κεστρεύς.

Λινὸν λινῷ συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων. Στρατὶς Ποταμοῖς,[96] καὶ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ, καὶ Πλάτων.

Λινὸν, κοινῶς μὲν ἄνθος. Θεόφραστος δὲ νάρκισσον, Μυρσῖλος δὲ Λεσβιακοῖς, εἶδος ἄνθους.

---

83. D. λήκσομαι.
84. B. λαινούσης.
85. B. Λιβαδία, πρὸς τῇ Βοιωτίᾳ.
86. D. ἀποφθαρθείς.
87. D. θηλυκόν.
88. Omissa haec glossa in D.
89. D. καταυλικασκόντων.
90. D. ἔχοντας.
91. D. ἀδυνάτῳ.
92. D. εἰ pro οὖν. Recte Suidas, εἰώκασιν οὖν. Mox D. male Ἀριστοφάνης. Vide Harpocr.
93. D. λακνίτης, supra scripto ει. B. κινητης. Vide Hesych.
94. D. omittit γὰρ.
95. Vox per hoc compendium significata (ut videtur κυρίως) omissa in D.
96. D. Ποταμοῦ.

Λινὸν, Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ[97] λινοῖς ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο. ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος ἤδη χορδὰς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ. ἐγένοντο δὲ τρεῖς ἥρωες Λίνοι. ὁ μὲν Καλλιόπης, ὁ δὲ Ἀλκιόπης καὶ Ἀπόλλωνος, τρίτος δὲ Ψαμάθης τῆς Κροτίου[98] καὶ Ἀπόλλωνος.

Λινοίπαι, οἱ ἀποσκοπούμενοι τὰ ἐμπίπτοντα τοῖς[99] κυνηγετικοῖς λίνοις θηρία. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς Φυλάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον.

Λινόπληγος, Φρενόπληγος.

Λίξαι, ἐκτεταμένως. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν.

Λίπα ἀλείψασθαι, τὸ[100] ἐλαίῳ ἀλείψασθαι λέγουσιν.

Λιπάρα, μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα.

Λιπαρέετε μένοντες, προσεδρεύετε μένοντες καὶ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

Λιπαρεῖ, παρακαλεῖ.

Λιπαρεῖν, τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι καὶ ἀξιοῦν.

Λιπαρὲς, συνεχές.

Λιπαρὴς, καρτερικὸς, λίαν ἐγκείμενος.

Λιπερνοῦντας, περιχρόους.

Λιπέρνητες, ἤτοι λιποπολεῖς, ἢ πένητες. τὸ δὲ ὄνομα καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅταν παρῳδῶσι[1] τοὺς Ἴωνας.

Λιπομαρτύριον. Λυσίας. καὶ λιποτάξιον. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι.[2]

Λιποσγνώμων, ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας. γνώμα γὰρ καὶ γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὀδοὺς, ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας αὐτῶν διαγινώσκομεν.

Λιποτάκτης, Φυγὰς, τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών.

Λιποτακτήσας, καταλείψας, Φυγών.[3]

Λιπῶσι, λιπαρῶσι.

---

97. D. ὁ τοῖς παλαιοῖς. B. οἱ τοῖς παλαιοῖς, sed punctis notata, ut in codice, ea, quae delevi. Mox B. omittit ὁ μὲν.
98. D. Κροθίου.
99. D. omittit τοῖς.
100. D. τῷ.
1. D. παρωδῶσι.
2. D. ἐν τῷ Ἀδώνιδι.

Λίριον, κοινῶς τὸ ἄνθος, καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν Ἀττικοί.

Λισσανείε,[4] ἀγαθὲ, ἢ φίλε. Λάκωνες.

Λίσσομαι, ἱκετεύω.

Λίσπας, ἐκωμῳδοῦντο λίσπιοι Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως, ἐπεὶ Ἡρακλῆς δοκεῖ ἁρπάσαι ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Θησέα, ὁ τὴν ἐν Ἅιδου ὠσμειαν τὴν[5] πρὸς τὴν πέτραν τῶν ἰσχίων.

Λισπαῖοι, μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετριμμένοι. καὶ λίσπη γλῶσσα, ἡ ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ πωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας[6] ἀπογλούτους[7] εἶναι. ἔνιοι[8] διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς Ἅιδου πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλούτων μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι.

Λίστριον, στρογγύλον, πρυπτύον, ὃ ἡμεῖς τηγανόστροφον.

Λίσχρος, Φειδωλός.

Λιτάζομαι, παρακαλῶ, δέομαι.

Λιτανεύει, εὔχεται.[9]

Λιταργίζειν, τρέχειν.

Λιταργίσαι, νίσαι.

Λιτάρπομεν, ὀξυνοῦμεν.

Λιτῆ, τῆς Μακεδονίας, ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει.

Λιτὴ, παράκλησις.

Λιτοῖς, ψιλοῖς, εὐτελέσιν.

Λίτρα, ἦν μὲν καὶ νομίσματα,[10] ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμός τε καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο. Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ τοῦ νομίσματος.

3. Omittit hanc glossam D.
4. D. λισσανέε.
5. D. omittit τὴν.
6. D. ἐφέδρων. B. ἐφέδρους, omisso συνεχοῦς.
7. D. ἀπογλώττους.
8. B. D. ἐν ᾧ.
9. D. λιτανεύω, εὔχομαι.
10. D. omittit καὶ. B. νομίσματα.

Λίτρα τὴν νομισδόκην[11] καλοῦσι. τὴν δὲ αὐτὴν καὶ λιτροδόκην καλοῦσιν.

Λίτρον, οὐ νίτρον, Ἀττικοί. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λιτύερσαν, ᾠδήν τινα, ἣν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτύερσαν ἀνακαλούμενοι. ἦν δὲ οὗτος μὲν Μίδου[12] νόθος, οἰκῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας, τοὺς παριόντας ἠνάγκαζεν[13] σὺν αὐτῷ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τῷ δρεπάνῳ, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐνειλῶν ᾖδεν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους. ἡ δὲ ᾠδὴ βάρβαρος. Φρύγες γὰρ αὐτὴν ᾖδον.

Λιτυέρσης, εἶδος ᾠδῆς. Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· ᾄδοντα[14] Λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως. οἱ δὲ αὐλήσεως γένος. Μήδου δὲ ἦν ὁ Λυτυέρσης νόθου υἱός. κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος[15] ἠνάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μήδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη.

Λιφειμεῖ, αἱμορρόει, λείπει τῷ αἵματι.

Λιχνεύουσα, λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνία, πύκνωσις.

Λίχνος, προσαπτόμενος[16] τῶν ὄψων, κατεπιθυμῶν, λιμβὸς, λαίμαργος.

Λιψύδριον, χάρα[17] τῆς Ἀττικῆς.

Λοβὸς, τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου.

Λογγάσαι, στρατεύσομαι,[18] ὃ ἡμεῖς λαγάσω καὶ λαγονεύσω[19] λέγομεν. Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια.

Λογεάδην, ἐπίλεκτος.

Λογίαι, ἐπιλογαὶ, καρποφορίαι.

Λογισμὸν, ἡ λογιστικὴ τέχνη, ὡς Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Λογισμὸς, ὅτε μὲν συνήθως, ὅτε δὲ[20] ἐπὶ ψήφου ἔλεγον.

Λογισταὶ, οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι.

Λογισταὶ καὶ λογιστήρια, ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν.

Λογιστὴς, κριτὴς, δοκιμαστὴς, ἐξεταστής.

Λογογράφος, ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.

Λόγον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ Φροντίζειν. Θεόπομπος Φιλιππικῶν πρώτῳ.

Λογοποιὸς, ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος.

Λογοποιῶν, πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγου τυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Λόγου χάριν φησὶν Ὑπερίδης.

Λογάριαι, Φαίδων Σωκρατικῶς Ζωπύρῳ.[21]

Λοιβὴ, σπονδὴ, θυσία.

Λοιγὸν, φθορὰν, ὄλεθρον.

Λοιδίας, ποταμὸς Μακεδονίας, οὗ Αἰσχίνης[22] μέμνηται.

Λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν.

Λοιδορησμὸς[23] λέγουσιν ἀντὶ . . . . . .

Λοιμεύεται,[24] Φθοροποιεῖ, βλάπτει.

Λοιπὰ ἄττα, λοιπά τινα.

Λοίσθῳ, ἐσχάτῳ.

Λοκροξυνθήματα, παροιμίαι, τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων.

Λολλοῦν τὰ παιδία τὸν θεον.[25] οὕτως Ἕρμιππος.

---

11. D. νομιδόκην, et deinde λιτραδόκην.

12. B. quoque μὲν δανος, sed ad postremum ν supra scripto υ. Lege Μίδα υἱὸς.

13. D. ἠνάγκασεν.

14. D. ᾄδοντο.

15. B. omittit ὑποδεχόμενος.

16. D. προαπτόμενος. Mox verba λιμβὸς, λαίμαργος in D. a praecedentibus seiuncta.

17. D. χωρίον.

18. D. στρατεύσομαι.

19. D. λαγγάσω καὶ λαγγανεύω. Parum differt apographum Alb. quem vide etiam ad Hes. in λογγάσια.

20. D. omittit δὲ.

21. D. ζωπόρῳ.

22. B. male Αἰσχύλος. Vide Suid. et Harpocr.

23. B. λοιδορισμὸς. In eodem notatur, post ἀντὶ lacunam esse in codice.

24. D. λοιμενεύεται.

25. In B. θεον punctis notatum. Abest in D. et pro eo signa lacunae sunt.

Λοξίας, εἰώθασι τὸν[26] πρὸ τῶν θυρῶν ἱδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ ἀγυια.[27]

Λοξαὶ, σκολιὰ, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.[28]

Λοπάσιν, κλέπταις.

Λοπὰς, σορός.

Λοπάδα, τὴν θεὸν, Θεόπομπος.

Λοπίζειν, οὐ λεπίζειν.

Λόπισμα καὶ λέμμα.

Λόπος, ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος, Φλοιὸς, θέρμα λεπτὸν, ξηρόν.

Λόρδον, τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ,[29] ὃ καὶ κύφον καλεῖται.

Λόρδος, ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λοῦσθαι λέγουσιν, οὐχὶ[30] λούεσθαι, καὶ λούμενος, οὐχὶ λουόμενος. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λουσιεὺς,[31] δῆμος τῆς Οἰνηίδος.

Λουσιὰς, ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς.

Λουτρά. ἔθος ἐστὶ κομίζειν ἐπὶ ζεύγος ταῖς γαμουμέναις καὶ τοῖς γαμοῦσιν. ἔφερον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆς Ἐννεακρούνου λεγομένης κρήνης ὕδωρ. νῦν πάντοθεν λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους ἔπεμπον, καὶ λουτροφόρους ἐπετίθεσαν τοῖς ἀγάμοις[32] ἐπὶ τῶν τάφων.

Λουτρίδες, δύο κόραι περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λούτριον, ἀπόλουμμα[33] καὶ ἀπόνιμμα.

Λουτροφόρον, τὸ ἀγγεῖον, οἷον ἡ ὑδρία. καὶ λουτροφόρος ὁ φέρων ἢ ἡ φέρουσα τὸ λουτρόν.

Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν. ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ

ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω γένους παῖδα ἄῤῥενα, καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι.[34] τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐνόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης. [ἀλλ' οὐ νῦν αὐτὴ Καλλιρόη καλεῖται.[35]]

Λοφάδια, κατὰ τοῦ αὐχένος.

Λοφιὰς, ὁ τράχηλος.

Λοφᾶν, λόφου ἐπιθυμεῖν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λόφος, γῆς ἀνάστημα, ἢ περικεφαλαία.

Λοφοπωλεῖν, ἐπινεύειν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας, καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς.

Λόφος, τράχηλος, καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας[36] ἄκρον.

Λούτριον, τὸ τῶν νενιμμένων ῥυπαρὸν ὕδωρ.

Λοχαγοῖς, στρατηγοῖς, ταξιάρχαις.[37]

Λοχαῖος, σῖτος ὁ βαθὺς, ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλιμένος.[38]

Λοχεία, ἡ τῶν τετοκυιῶν ἐπιμέλεια, ὡς νοσηλεία ἡ τῶν καμνόντων.

Λοχεύει, ἐνεδρεύει.

Λοχεύονται, γεννῶσι.

Λόχοι, Λακεδαιμονίων δ', ὡς[39] Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ ε', Ἀριστοτέλης ζ'.

Λόχμη, πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης.

Λόχος, ἐνέδρα, τάξις.[40]

Λοχῶντες, ἐνεδρεύοντες.

Λυγαιρῶς, σκοτεινῶς.

Λυγίζει, στρέφει, κάμπτει, ἀπὸ τῶν λύγων.

Λυγιζόμενος, στρεφόμενος, καμπτόμενος ἀπὸ τῶν λύγων.[41] λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες αἰδημο-

---

26. B. omittit τὸν.

27. Pro ἀγυια in D. signa lacunae.

28. D. omittit ἐξ et γινόμενα.

29. D. τὸ ἀποσεσιμένον καὶ τῷ κυρτῷ, et mox κύφων.

30. D. οὐ.

31. D. Λουσιὰς.

32. B. γάμοις.

33. B. ἀπολυμα, omisso sequente καὶ.

34. B. ἐπίστασθαι.

35. Vncis inclusa et B. et D. habet, sed in B. notatur, ea in margine scripta esse.

36. B. ἐπικεφαλαίας. Haec glossa et sequens inverso ordine in D.

37. D. ταξιάρχοις.

38. B. κεκλημένος.

39. Sic interpretor permirum compendium, quo in B. expressa est codicis scriptura. D. Λακεδαιμονιω. (supra scripto ν) ἡ Ἀριστοφάνης. Vide interpp. ad Hesych.

40. Haec glossa omissa in D.

41. D. omittit ἀπὸ τῶν λύγων. Mox foede corrupta Homeri verba nemo non meminerit,

σχοισι λυγησειε Γοργίᾳ· πάσας στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν, ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥςτε μὴ παρέχειν δίκην. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν.[42] καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται.

Λυγίσμασιν, συγκλάσμασιν.

Λύγκες, εἶδος θηρίου ὀξυδερκές.

Λύγμος, ὁλολυγμός.

Λυγὸς, Φυτὸν ἱμαντῶδες.

Λυγρὸν, χαλεπὸν, ὀλέθριον, κακὸν, ἰσχυρὸν, πενθικὸν, ἐλεεινόν.[43]

Λυγῶδες, ὄργανον, ἐν ᾧ τῶν[44] συμπηγνυμένων ξύλων οἱ τέκτονες συνάγουσι τὰς ἁρμονίας.

Λυδία λίθος, καὶ βάσανος, ἡ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα. ἡ δὲ μαγνῆτις τὸν σίδηρον προσάγεται, ἣν καὶ Ἡρακλειῶτιν ὀνομάζουσιν.

Λυδιάζων.[45] Λύδοι Μαγνῆτος τοῦ κωμικοῦ διεσκεύασθησαν.

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει, ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολαστοῦντων.

Λύειν τέλη, λυσιτελεῖν.

Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας.[46] . . . .

Λύθρος, Φόνος. ἢ ὁ[47] ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς, συνιστάμενος δι' ἱδρῶτος καὶ πόνου καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος.

Λυκάβιττος, ὄρος τῆς Ἀττικῆς.

Λύκαμβις, ἀρχὴ τοῦ πολεμάρχου, ψυχρῶς. ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβει. ἐπὶ δὲ τούτου ἀποστασίου καὶ ἐπικλήρου αἱ δίκαι ὑπήγοντο.

Λύκειον, ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισιστράτου ποιεῖσθαι[48] Φησίν. Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι.

Λυκεῖον. ἐν τούτῳ τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐποιοῦντο.

Λύκιος, ἐκ τῆς Λυκίας. Ἀπόλλων δὲ Λυκείος[49] ἐκτεταμένως.

Λυκιουργὶς, εἶδος φιάλων, ἐπονομασθὲν ἀπὸ τοῦ σκευάσαντος Λύκου.[50]

Λυκιουργὶς, Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ Φησι τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος[51] υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον, μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη Μηλιουργὶς, καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν γραπτέον καὶ[52] παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῇ ἡ ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο Λυκοεργέας Λυκιοεργέας, ἵνα ὥςπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.

Λυκάβας, ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυγαίως βαίνειν,[53] ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως.

Λύκος αἰετὸν φεύγει, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων.

Λύκος ἔχανεν, παροιμία. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται,[54] μεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ, ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν Φασίν. ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

---

quomodo scribenda sint. Platonis locus, quem Kusterus ad Suidam recte observat non inveniri in Gorgia, legitur in III. de Rep. p. 405. C.

42. B. omittit λυγίζειν, et mox αἱ.

43. B. ἐλεγεινόν.

44. D. omittit τῶν.

45. D. Λυδιάζειν.

46. D. παρθενείας. In B. hiatum esse post hoc verbum notatur. Suidas addit, ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Locus apud Pindarum Isthm. VIII. 93. ita legitur: ἐν δὲ χομενίδεσσι δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας.

47. D. omittit ὁ.

48. Sic B. In D. ut apud Suidam Πεισίστρατον ποιῆσαι.

49. D. Λυκείας.

50. Omissa haec glossa in D.

51. D. Μύρμωνος.

52. B. omittit καὶ. Mox D. Λυκοεργεσίας Λυκιοεργεσίας, et B. παρ' αὐτῷ Δημοσθένει, et ἐν Λυκίῳ.

53. D. in quo λυκάρβας, omittit ἢ λυγαίως βαίνειν.

54. Sic Suidas. D. ἐπειδὴ ἀναρπάσαι τι βούληται. B. ἐπειδὴ ἂν ἁρπάσαι τι βούλεται. Mox D. συνελπιζόντων, ut Suidas.

Λύκος περὶ Φρέαρ χορεύει, παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων ἐπί τι μάτην, καὶ ὅτε[55] ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς Φρέαρ.

Λυκοσπάδες ἵπποι, αἱ Ἐνετίδες.

Λυκόποδας, Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ τοὺς πρὸς Ἱππίαν ἀγωνισαμένους[56] ἐπὶ ψυλιδρίῳ, ὡς γενναίους. ἔλεγον γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων, διὰ τὸ κατειλεῖσθαι δέρμασι τοὺς πόδας καὶ λυκόποδας εἶναι, ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν, ἀπὸ Διονυσίου πρώτου.

Λύκου δεκάς. ἥρως πρὸς τοῖς Ἀθήνῃσι δικαστηρίοις τῶν θηρίων μορφὰς ἔχων, πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα συνεστρέφοντο.[57]

Λύκου δεκάς, παροιμιῶδες, ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς[58] δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

Λυκοῦργος, εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, οὗ[59] πάππος Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν.

Λυκοφιλίως, ὑπόπτως, ὑπούλως. οὕτως Μένανδρος.

Λυκόφως, τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λύλω, ἄρωμά τι παιδίων ἐν Εὐβοίᾳ[60] γινόμενον ἐκ γιγάρτων καὶ συκῶν κεκομμένων.

Λύλλος, ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος.

Λυμαίνεσθαι, καθαίρεσθαι, ἢ ἁγνεύειν.

Λυμαίνων, φθείρων, βλάπτων.

Λύματα, καθάρματα, αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἐκκρίσεις.

Λύμη, βλάβη, φθορὰ, ὕβρις.

Λύξ, οὐχὶ λυχμὸς καλεῖται[61] ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ, διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

Λυόμενος, ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος, καὶ ἀπολύων. οὕτως Πλάτων.

Λυπρὸν, λυπηρόν.

Λυσάμενον, λυτρωσάμενον.

Λυσανδρεία,[62] πανήγυρις ἦγετο ἐν Σάμῳ.

Λυσανίας, λύων τὰς ἀνίας. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Λύσανδρος, ναύαρχος Λακεδαιμονίων.

Λύσεται, ἀνήσεται.[63]

Λύσιμα, ἐνέχυρα, τὰ λυτρώσιμα.

Λύση, ἀντὶ τοῦ λυσάτω, Νόμων θ'· παραλαβὼν ὁ κεκτημένος[64] παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύσῃ, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα.

Λύσιοι θεοὶ, οἱ καθάρσιοι, λυτικοὶ κακῶν.

Λυσίμαχος, οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Λυσιτελὲς, καὶ λυσιτελεῖν, ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά. ἡ μέν γε λυσιτέλεια βάρβαρον.

Λυσιτελὲς, τὸ λῦον εἰς τὰ δαπανώμεθα.[65]

Λύσιοι τελεταὶ, αἱ Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ φυγόντες[66] εἰς Τροφωνείου κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι[67] βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θρᾳξὶν, ἔλυσαν ἀλλήλους καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· ὡς Ἀριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων Ἄμπελον.

Λυσιτελὲς, ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον.[68]

Λύματα, ἐνέχυρα, οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα.

Λυσόμενος, λυτρωσόμενος.

Λύτρα, μισθὸς, ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ τὸ[69] λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας.

---

55. B. καὶ ὅταν. Suidas ὅτι, sine καὶ.

56. D. et apographum Alb. ad Hes. ἀγωνιζομένους. Deinde D. Διονύσου.

57. B. συνετρέφοντο.

58. D. παρ' αὐτοῖς.

59. B. οὗ. i. e. οὕτως.

60. D. ἐν ἐννοίᾳ.

61. D. λυγμὸς, καὶ καλεῖται.

62. D. Λυκάνδρεια, supra scripto σ, et pariter in duobus sequentibus vocabulis Λυσανίας et Λύσανδρος.

63. D. αἰνήσεται.

64. D. κεκλημένος.

65. D. δαπανῶ . . . .

66. D. φεύγοντες.

67. D. omittit ἔσεσθαι, et mox habet φήσαντες.

68. B. συμφέρων.

69. D. omittit τὸ.

Λύχναι, οὐδετέρως. Ἡρόδοτος.
Λυχνες, σκληρὸς, καὶ διαυγής. Πάριος λίθος.
Λυχνίον, ἡ λυχνία. λυχνία λεκτέον, οὐχὶ λυχνίαν.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις, ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτήδειόν τι ποιούντων.
Λυχνοῦχος, Φανὸς, λαμπτήρ.
Λυχνοκαυτίαν, οὐχὶ λυχνοκαΐας.[70]
Λυχνοῦχον,[71] τὸν κερατινὸν Φανὸν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι. Φανὸς δὲ ἡ ἐκ ξύλων λαμπὰς, Φιλιππίδης. ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφανῶν δερμάτων λαμπτῆρες, καὶ[72] κεραμέοι διατετρημένοι, ὥστε διαφαίνειν.[73] οὕτως Ἀριστοφάνης.
Λυχνόκωσα, λυχνοκαυτοῦσα.[74] οὕτως Τηλεκλείδης.
Λύων, καὶ ἐκτείνοντες καὶ συστέλλοντες λέγουσιν, ὡς λίαν.
Λαβᾶται, βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει.

Λώβη, βλάβη, ὕβρις.
Λωβητῆρα, ὑβριστήν.
Λώϊον, βέλτιον.
Λώϊστος, βέλτιστος.
Λώπην, ἱμάτιον, περίβλημα.
Λωποδύτης, ἱματίων κλέπτης.
Λώλω, σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένον,[75] ἐμφερὲς παλασίοις.
Λῶπος, ἱμάτιον.
Λωτὸς, βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν.
Λωφᾶν, τὸ ἠρεμεῖν καὶ τὸ ἐνδεδωκέναι καὶ ἀναπαύεσθαι δηλοῖ, οὐ τὸ πεπαῖσθαι καὶ παντελῶς.[76]
Λωφήσομεν ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι, τὸ τὸ[78] βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.
Λωφήσαντος, ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος.
Λώφησις, παῦσις, πτῶσις.

Τέλος σὺν θεῷ τοῦ Λ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Μ.

Μὰ, ἀντὶ τοῦ οὔ.
Μὰ, τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τὸ ναὶ χρῆται, ὡς, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, ὅτε ὄμνυσιν· ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τις, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως, οἷον, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλων. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, οὐ μὰ Ζῆν' Ἀγέλαε. ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν,[79] μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.
Μαγάδις, ψαλτικὸν ὄργανον. οὕτως Σοφοκλῆς.
Μαγγανεύειν, μίσγειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν.
Μαγγανεία, ἣν ἡμεῖς μαγείαν. μάλιστα δὲ ἡ τῶν ἀγύρτων οὕτως λέγεται.
Μάγαρον, οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. οὕτως Μένανδρος.

Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς.
Μάγγανον, παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.
Μαγγανευτὴς, ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.
Μαγίδες, μάζαι.[80] καὶ τὰ τῇ Ἑκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Μαγίστερ, διδάσκαλε.
Μαγὶς, μάχαιρα, καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων.
Μάγνον, Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα.
Μάγους, τοὺς μαγγανεύοντας. καὶ μαγείαν οἱ τραγικοὶ λέγουσιν.

Μαγυδα-

70. Omissa haec glossa in D.
71. B. λυχνοχον.
72. D. omittit καὶ.
73. D. et apographum Alb. ad Hes. omittunt ὥστε διαφαίνειν.
74. D. λυχνοκῶσα, (supra adscripto ν) λυχνοκαυστοῦσαν.
75. D. κεκομμένων.
76. Sic B. D. sed in D. καὶ punctis notatum, et supra scriptum est δὲ. Vide Alb. ad Hesych.
78. D. semel τὸ.
79. D. λαμβάνομεν, et in fine ἐπεικτικόν.
80. B. μάζα.

81. D.

Μαγυδαρὶς, Φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἧττον δριμύ. ἔνιοι τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν.

Μὰ Δία, οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἴονταί τινες. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μὰ Δία. ὥςπερ καὶ τὸ[81] νὴ Δία ἐπὶ τὸ ναί. ὅθεν καὶ τὸ ναὶ Δία λέγουσι, καὶ νά. . .[82]

Μαδαγένειον,[83] τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια.[84]

Μάζα, ἄρτος, Φύραμα.

Μάζαν, τὴν τροφὴν ἐνίοτε ἔλεγον.

Μάζης ὤνιον, ἄρτου πρᾶσις.

Μαζονομία, οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πίνες.[85]

Μαζουρὼθ, τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινες λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα.

Μαθηματικὸν, ἀντὶ τοῦ Φιλομαθῆ ἐν Τιμαίῳ· τὸν δὴ μαθηματικὸν ἤ τινα ἀλλὴ σΦόδρα[86] μελέτην διάνοιαν κατεργαζόμενον, καὶ τὸν τοῦ σώματος ἀποδοτέον κίνησιν γυμνασίᾳ[87] προσομιλοῦντα.

Μάθος, ζήτησις.

Μάθος λέγουσι τὴν μάθησιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαῖαν, ὡς ἡμεῖς, τὴν ὀμφαλήτομον. ἡ δὲ ὀμφαλήτομος Ἀττικὸν μᾶλλον ὄνομα. καὶ μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ μαιοῦσθαι.

Μαιευτικῆς, ἰατρικῆς.

Μαιευόμενοι,[88] ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.

Μαίμακον, τὸ χαλεπὸν, καὶ δύσμαχον. τραγικὴ ἡ λέξις.[89]

Μαιμακτηριὼν καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησι ἑ.[90] ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς[91] μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον. μαιμάξαντες γὰρ, ὅ ἐστιν ὁρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον, καὶ οἶνον ἐποίησαν.

Μαιμάσσει, σΦύζει, προθυμεῖ, κυματοῦται, πηδᾷ, καγχλάζει, κλονεῖται.

Μαιμακτηριὼν, ὁ ἑ[92] μὴν παρὰ Ἀθηναίοις. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου. μαιμάκτης δέ ἐστιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ, ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.

Μαιμόωσα,[93] ἐνθουσιῶσα.

Μαινάδας, μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν. παραΦόρους.[94]

Μαινὰς, βάκχη.

Μαινόμενον, μανιοποιόν.

Μαινόμενος οἶνος, μανιοποιός.

Μαίνολης, μανικός.

Μαίνω, ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι.

Μαιωθήσονται, λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.[95]

Μάκαιραν, μακαρίαν.

Μακαρίτας, τοὺς τεθνηκότας, οὕτως Μένανδρος.

Μακκοᾶν, παραΦρονεῖν. κοᾶν[96] γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν, τὸ Φρονεῖν.

Μακαρίτας, τοὺς τεθνεῶτας, εὐΦήμως, ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος. Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν, οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζὰ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς ζάπλουτος.

Μακρὸν νῆσος, ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς Ἀρμένδας.[97]

Μάκελλα, δίκελλα.

Μακρὰ γραμμὴ, ἡ καταδικάζουσα. ὁ δὲ ἀπολύων βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

Μακρὰν ὀνείαν λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.

---

81. D. omittit καὶ.

82. Lacunae signa in D. nihil notatum in B.

83. D. μαδαγγένειον.

84. D. γένειαν.

85. In B. fuerat πίνεις, sed iota diphthongi deletum. Omissa vox in D.

86. B. τὸν δὴ θημαθηματικὸν ἢ τινα ἀλλὴ σΦόδραν. D. τὸν δὲ θημαθηματικον ἢ τινα αγὴ σΦόδρα. Locus in Timaeo est p. 88. B.

87. D. γυμνασίου.

88. B. μαιευόμενος.

89. B. omittit τραγικὴ ἡ λέξις.

90. D. καὶ τέταρτος οὗτος μὲν Ἀθήνησι.

91. D. omittit τῆς.

92. In D. pro numero lacunae signa.

93. D. μαιμῶσα.

94. D. παραΦόρ . . .

95. Postremum verbum in D. deest.

96. B. κοᾷ. D. mox omittit καὶ.

97. D. ὥσαρ' Μένδος. Apographum Gothanum et Albertii ὡς Παρμενίδης, ut Suidas. Anchero in libro ad v. θελητὴ indicato p. 11. Ἀρμένδας vel Ἀρμενίδας etiam apud Suidam scribendum videbatur. Istius scriptoris aliquoties meminisse dicit scholiasten Apollonii Rhodii.

Μακρὰν τίμησιν. τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτε τινὰ καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δὲ, ὅταν ἀπολύοιεν καὶ μὴ καταδικάζοιεν.

Μακρὰν εἰς τόπον καὶ ἐν τόπῳ, μακρόθεν δὲ τὸ ἐκ τόπου. λέγουσι δὲ καὶ τὸ μακρὰν ἐκ τόπου πολλάκις.

Μακραίωνας, μακροβίους.

Μακρὰ χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν.

Μακρὸν ποιῶ ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτως Φιλιππίδης.

Μακροκεφάλους, ἔθνος ἐστὶν[98] οὕτω καλούμενον. Παλαίφατος δέ φησιν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ λίμνῃ[99] ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

Μακροπόνηρος, ὁ εἰς μακρὰν[100] ἐκτείνων τὴν πονηρίαν, καὶ μνησικακῶν.

Μάκτρα, λίθινον ἢ κεραμεοῦν σκεῦος. ἔστι δὲ καὶ ξύλινον, ἐν ᾧ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μάκτραν καὶ καρδοπὸν διχῶς λέγουσιν.

Μάλα εἰκότως, πάνυ δικαίως.

Μαλακίζεται. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακία, νόσος.

Μαλακὸν, ἁπαλὸν, ἢ καὶ ὁ ἀσελγής.[1]

Μαλακὸς καὶ μαλθακὸς,[2] ἑκατέρως. Θουκυδίδης δὲ ἄνευ τοῦ θ. καὶ μαλακίζεσθαι, οὐχὶ μαλθακίζεσθαι.[3]

Μάλαν, ἀντὶ τοῦ οὐ καλόν.[4]

Μαλάχιον,[5] πόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαλάχη, οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κεῖται. εἴρηται δὲ διὰ τὴν μαλακότητα.

Μαλερὸν, μαραντικόν.

Μαλερὸν, λαμπρὸν, σπουδαῖον, ἰσχυρὸν, ὀξὺ, ἀσθενὲς, ξηρὸν,[6] ἀριμύ. τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαραντικὸν καὶ σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς.

Μάλευρον, τὸ ἄλευρον. Ἀχαιός.

Μαλθακὸν, εὔλυτον, μαλθακόν.[7]

Μαλθακὸν, ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μαλθάξαι, ἀγαθύναι, καταπραῦναι.

Μάλθη, ὁ μεμαγμένος κηρός.

Μαλκίην,[8] ὑπὸ κρύους κατεσκληκέναι, καὶ δυσκίνητος εἶναι.

Μάλκιεν, τὸ νεναρκηκέναι τὰς χεῖρας ὑπὸ κρύους.

Μαλκίομεν. Δημοσθένης δ' Φιλιππικῶν φησίν.

Μάλιστα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς[9] ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Μᾶλλον. οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ καὶ συνδέσμου. οὕτως Μένανδρος.[10]

Μᾶλλον μᾶλλον,[11] ἀντὶ τοῦ δεῖ καὶ μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀθθίδι· πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον. Ἀναξίλας Ὥραις· Ἄλεξις Πεζονίκῃ.

Μᾶλλον Φρυξ, ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῶα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει·[12] οἱ δὲ πελαργοὶ δίκα νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν. Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ ὁ λογοποιὸς Φρυξ τὸ γένος τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχειν . . . . . .[13]

Μαμμάκυθος, μωρὸς καὶ τηθαλλαδούν.[14]

Μαμμᾶν, Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν. οὕτως Καλλίας.

Μάμμην, τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν. καὶ τὸν πατέρα πάππαν καὶ παππίαν.

---

98. D. omittit ἐστὶν.
99. D. Λιβύῃ, ut Suidas.
100. D. μακρὸν.
1. D. ὁ ἀσθενής.
2. D. μαλθακὸς καὶ μαλακὸς.
3. D. omittit οὐχὶ μαλθακίζεσθαι.
4. D. καλάν.
5. D. μαλάχων.
6. D. omittit ξηρὸν.
7. Vltima syllaba punctis notata. Hanc et praecedentem glossam omittit D.
8. D. μαλακίην.
9. B. ἀκριβοῦς.
10. Omissa haec glossa in D.
11. D. hic et in Alexidis versu semel μᾶλλον.
12. D. ὑπὸ γὰρ τῆς αὐτοπονίας, omisso ἀποθνήσκει. Mox idem οὐ δίκα.
13. Lacunae signa in D. In B. nulla.
14. Haec glossa omissa in B. Paullum discedit apographum Alb. ad Hes.

Μαμμίαν Ἀττικοὶ τὴν μητέρα ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ Φαγεῖν λέγειν.

Μαμμωνᾶς,[15] χρυσὸς, γήϊνος πλοῦτος.

Μανὰ, ἀρχὰ, καὶ μανότης, ἀραιότης. οὕτως Πλάτων.

Μανέα, θυσία, σπονδή.

Μανδαλωτὸν, εἶδος Φιλήματος, ὡς γιγγλιμωτὸν, καὶ ὁράπετον, καὶ ἕτερα.[16]

Μανδαλωτὸν, μήποτε κλειστόν.[17] μάνδαλος γὰρ ὁ θύραν κλείων.

Μάνδρα, ἵππων σηκοί.[18]

Μανδραγόρας, ὑπνωτικὸς καρπός.

Μανδύας, εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖταί λωρίκιον.

Μανδύη, τήβερνα.

Μάνην, τὴν μανίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάναν. Ἀριστοφάνης.

Μάνης, ποτηρίου εἶδος.

Μάνης, βᾶλος Φαῦλος, καὶ ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὰς λάταγας ἠφίεσαν.

Μανὸν, ἀρχαῖον, ἢ χαῦνον ἢ ἀνωφερὲς, ὡς Φλόξ. καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς Φρεσί. καὶ ἡ μανία[19] ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται.

Μανθάνειν, καὶ τὸ παραλαμβάνειν τι[20] μάθημα, καὶ τὸ συνιέναι.

Μανοῦμαι, ἀντὶ τοῦ μανήσομαι λέγουσιν.

Μάραγνα,[21] μάστιξ.

Μάραγμα, μάστιγος γένος. οἷον ταυριά τις.

Μαραίθω καὶ λευκὴ, ταῦτα Φυτὰ μυστικά ἐστι.[22] καὶ ἡ μὲν μάραθος ἀγωγός ἐστιν ὄΦεων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ γῆρας ἀποδίονται. ἡ δὲ λεύκη, ὅτι Ἡρακλῆς αὐχθὼν ἐστέψατο τούτῳ.

Μαραθὼν, δῆμος Αἰαντίδος.

Μαραθώνιον ποίημα, Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελΦῷ Κυναιγείρῳ.

Μαντιναίων διῳκισμός. εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινάων διῴκησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ[23] ἐκλήθη τοῦτο Μαντινάων διῳκισμός.

Μαντινοσύνων, μαντείων.

Μαργίτης, Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ ΚτησιΦῶντος ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο. ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.[24]

Μαργίτης, ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος, ὃν Φασιν ἀριθμῆσαι μὲν[25] μὴ πλείω τῶν πέντε δυνηθῆναι, νύμΦην δὲ ἀγόμενον, μὴ ἅψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ Φοβεῖσθαι, λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ. ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς, εἴγε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργαίνει, μαίνεται.

Μάργος, μαινόμενος.

Μαργῶσαν χεῖρα, μαινομένην χεῖρα.

Μαρμαίρει, λάμπει, καταυγάζει.

Μαρμαρέην, λαμπράν.

Μαρμαρυγὴ, ἄστραψις, λαμπηδών.

Μαρείνη, ἡ μεμαρασμένη[26] ὕλη, καὶ τοὺς ἀνθρακευτάς. ΣοΦοκλῆς.

Μαρίλη, ὁ χνοῦς τῶν ἀνθράκων καὶ ἡ ἀπ'[27] αὐτῶν ἀσβόλη.

Μαριάνδυνον, θρηνητὴν, οὕτως Αἰσχύλος.

Μάρσιππος, σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον.

Μάσθλης, δέρμα καὶ ὑπόδημά τι Ἰακώτερον.

Μαρμάριον, τῆς Εὐβοίας ὄρος,[28] καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. οὕτως Μένανδρος.

Μαρτύρωνται, ὅταν ἀντὶ τοῦ μαρτυρίαν ἐπάγωνται καὶ παρέχωνται.[29] Πολιτείας β'. τὸν Ὅμηρον μαρτύρωνται.

Μάρτυς, οὐ μάρτυρ.[30] καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα. Μένανδρος.

Μαρώνεια, τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Παναίνετον παραγραΦῇ

15. B. μαμωνᾶς.

16. Omissa haec glossa in D.

17. B. κλειστέον. Quae sequuntur sic in B. In D. autem, omisso γὰρ, ut nova glossa. Alb. ad Hesych. Μένανδρος habet pro μάνδαλος. Hinc in indice ad Menandrum hic locus refertur.

18. D. στικός, supra scripto σπ.

19. B. μάννα, ad quod vocabulum adnotatum: *nescio utrum folium desit.*

20. D. τὸ τί.

21. D. μάραγμα.

22. D. μαστικά εἰσιν.

23. D. ε . . pro καὶ.

24. Deest haec glossa in D.

25. D. omittit μὲν. Paullo post B. τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

26. B. μαρμαρασμένη.

27. D. ἐπ'.

28. D. ὅρμος.

29. D. ἢ παράσχωνται. Mox B. Πολιτείας μ.

30. D. μάρτυς, ὁ μάρτυς.

μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ, ἣν Φασιν[31] εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Μασσαλία, Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φωκαεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν, ἐς Μασσαλίαν ἀφίκησαν. μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

Μάσμα, μάστευμα, ζήτημα. οὕτος Κρατῖνος.

Μάσσει, Φυρᾷ, ζυμοῖ.

Μασταβύζει, τρέμει, ἀγωνιᾷ.

Μάστακα, μάσημα, τροφήν.

Μάστακας, τὰς ἀκρίδας. ΣοΦοκλῆς.

Μαστιγίας, δοῦλος, ὁ δι' ἁμάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστηρύζειν,[32] τὸ κακῶς μασᾶσθαι. Κυρηναῖοι.

Μάστηρες, οἱ τὰ Φυγαδευτικὰ χρήματα εἰςπράττοντες, οἱονεὶ ζητηταὶ τῶν Φυγαδευτικῶν χρημάτων τῶν ἀειΦυγίᾳ Φυγαδευθέντων. ἐκλήθησαν δὲ μάστηρες ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούντων τὰ θηρία.

Μαστίζω, ἀντὶ τοῦ κνίσω.

Μαστιγώσιμος, μαστίγων ἄξιος.

Μαστροπὸς, μαβλιστὴς, πορνοβοσκός.

Μαστρυλλεῖον, τόπος ἔνθα οἱ μάστροποι διέτριβον.

Μάστηρα, ἐν ᾗ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν Θράκῃ κακῶν. τίς γὰρ ἄλλο τις εἴποι,[33] Δρόγγιλον, Καβύλην καὶ Μαστειρα. μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειρον Βάστειρον ἢ Πίστειρον ἢ Ἐπίμαστον.[34] ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὑρίσκομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φιλίππου,[35] τὴν δὲ Μάστειρον οὐδαμοῦ.

Μάττεσθαι, μαλακύνεσθαι.

Ματτύης, σκευασία τις περὶ Φορημάτων, χρήσιμος εἰς ποτόν. καὶ κῶμον πλείω Φιλήμων.[36]

Ματρυλλεῖον,[37] τόπος ἐν ᾧ γραῦες μαστροποὶ διατρίβουσιν, ἑταίρας ἔχουσαι, καὶ δέχονται

τοὺς βουλομένους. ἐκάλουν δὲ αὐτὰς καὶ μαστρυκὰς, εὐΦήμως.

Μασχάλην αἴρεις, ἀντικαθωμισθήσῃ.[38] οἱ γὰρ μεθύοντες ἤροον τὰς μασχάλας, καταμωκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες γέλῳ ἔκθανον.

Μασχαλίσματα. ἈριστοΦάνης παρὰ ΣοΦοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν, ἔθος σημαίνουσαν. οἱ γὰρ Φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκροτηριάσαντες[39] μόρια τούτου, καὶ ὁρμάσαντες ἐξεκρήμνασαν τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μασχαλῶν διείροντες, καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

Μάστειρες, ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί.

Ματαίσαι, μαται.[40]

Μάτην, ματαίως.

Μάτην, ἄλλως. Ἴωνες.

Ματηρεύειν, μαστεύειν, ζητεῖν.

Ματιολοιχὸς, ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον, τῷ τόνῳ μικρόν.

Μὰ τὼ θεὼ, γυναικεῖος ὅρκος. ἀνδρείως δὲ ὀμνύουσι τὴν κόρην καὶ τὴν Δήμητραν. ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει τοῦτο ὀμνύναι.

Μαυρὸν, τὸ ἄμικυρον καὶ ἀσθενές.

Μαυρὸς, μικρός.

Μαχάσαι,[41] κρατήσειν λέγουσι.

Μαχαιρίδες, αἱ κουρικαὶ μαχαίραι. οὕτως Εὔπολις.

Μαχλάδας, πόρνας.

Μαχλὸς, ἀσελγὴς, ἄσωτος.

Μαχλοσύνη, κατωΦερία, γυναικομανία.

Μαχλῶντες, πορνεύοντες.

---

31. Sic B. e correctione. Antea φησιν, ut D.

32. D. μαστηρύξειν.

33. D. εἶπεν. Deinde B. Δρογγίλους, et mox D. Μάστηρα.

34. B. ἀντὶ τοῦ Μαστειραν ἢ Ἐπιμαστὸν, omissis, quae horum in medio sunt.

35. B. Φίλιππον.

36. D. Φιλήμως.

37. D. μαστρυλλεῖον, et mox γραῦς.

38. D. ἀντικακωμισθήσῃ, et mox καὶ οἱ μωκώμενοι pro καταμωκώμενοι.

39. D. ἀκρωτηριασθέντες.

40. D. cum accentu μάταν. In B. adnotatum: *videtur non nihil deesse.*

41. D. μασχάταν.

Μαύσωλος, ἄρχων Καρῶν. Φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα.

Μαχάτας, ὄνομα πύριον.

Μαὶψ, μάταιος.

Μαψίδιον, μάταιον, ἀψιλὲς, χαλεπὸν, πολὺ, δεινὸν, ἐκούσιον.

Μεγάβυζος,[42] στρατηγὸς βασιλέως ἀναπεμφθεὶς εἰς Αἴγυπτον, ὑφ' οὗ ἐνικήθησαν Ἀθηναῖοι.

Μεγάθυμος, μεγαλόψυχος.

Μεγάλην θεὸν, Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις. ἴσως τελβαινκιν θρωικιος γάρ.

Μεγαίρων, Φθονῶν.

Μεγαλοῖον μύρον, ἀπὸ τοῦ εὑρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλου Σικελιώτου.[43] λέγεται δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλοίου.

Μεγαλήτωρ, μεγαλόψυχος.

Μεγαλόνοια, ἡ περιφάνεια, μεγαλοφυΐα.

Μεγαλοπρεπὴς, μεγαλοφανής.

Μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος.

Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον, περίφημον, ὀνομαστόν.

Μεγάμυκος, μεγαλομύκητος, ἢ ὄνος.

Μεγάνορος πλούτου, ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος. ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ πολέμου λέγεται εἶναι.

Μεγαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται,[44] εἰς παροιμίαν ἦλθεν, ἐπὶ τῶν προσποιητῶς[45] δακρυόντων.

Μεγαρίζοντες, λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες.

Μεγαρικαὶ σφίγγες, αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται, ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν, ἢ καὶ[46] ἀπὸ μαίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάροις.

Μεγαρὸν, ὑπερῷον, οἴκημα.

Μέδεσθαι,[47] Φροντίζειν.

Μέδιμνον, μέτρον χοινίκων μή.

Μέδων, βασιλεύων.

Μεθαρμοζόμενος, μετερχόμενος.

Μεθεῖναι, ἀφεῖναι, ἀμελῆσαι.

Μεθήκειν, καὶ μετιέναι, καὶ μετελθεῖν, τὸ ἐπί τινα ἐλθεῖν.

Μεθῆκεν καὶ ἐμέθηκεν. λέγουσιν[48] ἑκατέρως. μᾶλλον δὲ μεθῆκεν. τὸ γοῦν ἐμέθηκεν Ἰακὸν καὶ παλαιόν.

Μεθεὶς, ἐῶν, ἀφίων.[49]

Μεθείω, ἀφῶ, ἐάσω.

Μέθεξις, μετοχὴ, κοινωνία.

Μεθέσθαι, καταλιπεῖν.

Μεθημοσύνη, ἀμέλεια, ῥαθυμία.

Μεθήμων, ἀμελής.

Μεθέορτοι ἡμέραι, αἷς τινες ἐπι δασαι[50] ταῖς ἑορταῖς ἐπαγόμεναι. καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος ὁ κατόπιν ἑορτῆς ἥκων.

Μεθήσειν, ἀμελήσειν.

Μεθίει, ἀμελεῖ, ἀφεῖ.

Μεθιεμένους, ἐῶντας, προδιδόντας.

Μεθίετο, προΐετο, ἠφίετο.

Μεθοδείας, τέχνας, ἢ δόλους.

Μεθοδεύει, μετέρχεται, τεχνάζεται, ἀπατᾷ.

Μεθώνη, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγει ἂν τὴν[51] ἐν Θρᾴκῃ, ἣν πολιορκῶν ὁ Φίλιππος ἐξενόπτη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναί φησι Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.

Μεθόριον, τὸ μεταξὺ τῶν ὅρων.

Μεθορμιζόμενος, μετερχόμενος.

Μέθυ, οἶνος.

Μεθόδιον,[52] τὸ μετὰ τὴν ὁδόν.

Μεθώδιον, τὸ μετὰ τὴν ᾠδήν.

Μεθύμνιον, τὸ μετὰ τὸν ὕμνον, ἢ ἡ[53] μετὰ μέθης ᾠδή.

Μειαγωγῆσαι, θῦσαι. μεῖον γάρ ἐστι τὸ ἱερὸν τὸ θυόμενον, ἐπειδὰν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰσάγωσιν.

Μειλίγμασιν, ἀπαιτήμασιν.

---

42. B. Ματάβυζος.
43. D. omittit Μεγάλου Σικελιώτου.
44. B. φυτεύεται, sed in margine: γρ. φύεται.
45. B. ποιητῶς.
46. D. omittit καὶ, et mox habet ἐν Μεγαρίδι.
47. D. μήδεσθαι.
48. D. λέγουσιν δ'.
49. D. ἀφίων, ἐῶν.
50. D. αἵτινες ἐπὶ δασαι.
51. D. ἂν αὐτὴν. mox ante Φίλιππος omittit ὁ, ac paullo post habet φασι.
52. D. μεθόδειον.
53. B. omittit ἡ.

Μειλικτηρίοις, προσηνέσιν, ἡδέσιν, πρακέσιν.

Μειλίξασθαι, πραΰναι.

Μειλίχιος, πρᾶος, χρηστός.

Μεῖον καὶ μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησίν· παρέστη μεῖον. θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς Φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.

Μειαγωγὸς, ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν· οἱ Φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος ἐπεφώνουν ἑστῶτες πανεῖν θεῖος μεῖον[54] γάρ ἐστιν. μειαγωγῆσαι δέ ἐστι τὸ ἐπιδοῦναι τοῖς Φράτορσι τὸ μεῖον.

Μεισητία, πρὸς ὁτιοῦν ἄχαρις ἀπληστία.

Μελανίππιον, μέλαν ἵππον[55] τοῦ Θησέως ἡρῷόν ἐστιν.

Μελάλωπος, οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

Μεῖον, ἔλαττον, μικρότερον.

Μεῖον, τὸ ὑπὲρ τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς Φράτορας θυόμενον ἱερεῖον, οὐ μεῖζον ἀποδεδειγμένον τινὸς σταθμοῦ, ᾧ ἐπεφθέγγοντο οἱ Φράτορες, εἰ[56] καὶ μεῖζον εἴη, ὅτι μεῖον. καὶ μειαγωγὸς, ὁ τοῦτο παρέχων.

Μειονεκτεῖν, τὸ ἧττον φέρειν, ἐλαττοῦν.

Μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι.

Μειρακιεύεσθαι. . . . .[57]

Μέλαθρα, οἶκον.

Μελαίνη, βαθεῖα.

Μελάνυδρος, βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος.

Μελεαγρίδες, ὄρνεα, ἅπερ ἐνέμοντο[58] ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας, οἱ δὲ τὰς συνήθεις Ἰοκαλλίδος τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως.

Μελάγχρως, καὶ μελαγχρὴς, ἀμφότερα Ἀττικά. μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ η. Κρατῖνος.

Μελαναίων, τοῦ πλοίου[59] τὸ πεπιττωμένον, τὸ ἔναλον. Ἀριστοφάνης.

Μελαμπύγους, ἀνδρείους.

Μέλασμα, τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδωρος.

Μελεδήματα, μεριμνήματα.

Μελέδωνοι, ἐπίτροποι, φροντισταὶ, προεστηκότες.

Μελαμπύγου τύχης, μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι Λίμνης υἱοί. ἀκολασταινόντων αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς ὀκσύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα ἀναφόρων ἐδεήθησαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τῆς[60] μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς ὀκσύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

Μέλεος, ἄθλιος, μάταιος, ταλαίπωρος, δυστυχής.

Μέλημα, φρόντισμα.

Μελίαι, βέλη.

Μελίνεως, ἀμπέλου εἶδος.

[Μηρεύεται, σωρεύεται, εἱλεῖται. καὶ μηρεύομαι, καὶ μήρευμα, καὶ μηρεύω, τὸ εἱλῶ καὶ σωρεύω.[62]]

Μελίνη, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ. ὄσπριόν ἐστιν, ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον μελίνη. Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ μελίνους εἶπεν. ἔνιοι δὲ εἶδός τι κέγχρου νομίζουσι[63] τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν, ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει· κέγχρον, ἢ μελίνην, ἢ ἔλυμον.

Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου. λέγεται δὲ καὶ ἡ λέξις ἀῤῥενικῶς[64] καὶ θηλυκῶς.

Μελιτέας κάπρον[65] Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ λέγει ἀντὶ τοῦ εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστιν. καὶ γὰρ ἄριστον αὐτὸν ἔλεγον. ἢ ὅτι μυλῶνας εἶχεν, ἐν οἷς ἐτρέφοντο σῦς.

---

54. D. δεῖ ὃς μείων.

55. D. omittit μέλαν ἵππον. Suidas recte Μελανίππου.

56. B. omittit εἰ.

57. Lacunam in cod. esse in B. observatur.

58. B. ἐνενέμοντο.

59. D. collocat τοῦ πλοίου post ἔναλον.

60. D. τὸ τῆς.

62. Hanc glossam, in D. omissam, in superiore folii margine legi observatur in B.

63. D. νομίζεται.

64. D. δὲ ἡ λέξις καὶ ἀρσενικῶς.

65. D. κάρπον. Infra B. μυλῶνα.

Μελιτέων[66] οἶκος. ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων.

Μελίτης, δῆμος Κεκροπίδος.[67]

Μελίτη, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. δῆμος δέ ἐστι τῆς Κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ μὲν Ἡσίοδον, θυγατρὸς Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μελίπνους, ἡδύπνους.

Μελιτίδης,[68] εἷς καὶ οὗτος τῶν εὐηθῶν, ὡς ὁ Μαργίτης, ὃς οὐκ ᾔδει πλέον τῶν πέντε ἀριθμεῖν. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Κόροιβος, καὶ ὁ Ἀμφιστείδης.

Μελιτοποιχεῖν, τὸ κρούοντας[69] ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσάπτωνται.

Μελίττουτα,[70] μάζα διὰ μέλιτος.

Μελήδρυον, ἡ τῆς δρυὸς μήτρα.

Μελίφρων, ἡδύς, γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μέλω, ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

Μέλλει, ἔοικεν.

Μελλήσας, ὑπερθέμενος, βραδύνας, καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.

Μέλλησις, ὑπέρθεσις.

Μελλητάι, ὑπερθετικοί.

Μελλήσω, σπουδάσω, Φροντίσω.[71]

Μελόντων, ἐπιμελείσθωσαν.

Μέλπηθρα, παίγνια, σπαράγματα.

Μέλποντες, ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες.

Μεμάχηται, οὐχὶ μάχεσθαι, καὶ μεμαχημένος, ὁ μεμαχεσμένος.

Μεμελημένος, περιπονημένος.[72]

Μέμηλεν, μέλλει.

Μεμηλὼς, ἐπιμελούμενος.

Μέμηνεν, μαίνεται.

Μεμισθαρνηκὼς, ὁ μισθῷ καμών.

Μεμοιραμένων, λαχόντων, κληρωσαμένων.

Μεμοίραται, μετέχει, εἴληφεν.

Μέμονα, προθυμοῦμαι.

Μέμερται, μεμοίραται.

Μεμύηται,[73] πεπείραται.

Μεμυκότα, κρύψαντα, καμμύσαντα, ἢ κεκολλημένα.[74]

Μέμφειραν, τὴν μέμψιν. Τηλεκλείδης.

Μέμφθη, τὸ μέμψηται. Θουκυδίδης.

Μεμφώλη, ἀντὶ τοῦ μέμψις.

Μεμψιβολεῖν, μέμφεσθαι.

[Μέμφιδος. Ἀττικοὶ τὰ πολλά. Ἴωνες καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ Μέμφιος, Νήτιος, Σύρτιος. Αἰσχύλος Πέρσαις· ὅ τε τῆς ἱερῆς Μέμφιδος ἀρχόμενος Ἀρσάκης.[75]]

Μεμψίμοιρος, Φιλεγκλήμων.

Μέμψιν, καὶ μομφὴν, ἄμφω λέγουσιν.

Μεμωκημένος, καταπεφρονημένος.

Μέν γε ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ μέν.

Μένδη, ἡ ἐν Πελλήνῃ πόλις. καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος. καὶ οἶνος ὁ ἐκ ταύτης. Μένδης δὲ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ νόμος, καὶ ὁ ἐντεῦθεν Μενδήσιος.

Μενέλαος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενθηριῶ, μεριμνήσω, διατάξω.

Μένος, δύναμις, ὀργή.[76]

Μενοῦνγε, ἐκ συνδέσμων τριῶν, τὸ ἀληθές.

Μέντοι, τὸ δὲ σὺν τῷ γε παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

Μέντος. τὸ δὲ μὲν τὸν[77] Βάρβαρον, ᾧ καὶ Χρύσιππος χρῆται.

Μερὶς, οὐ πνίξ. τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ὅτι αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἐδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμὸς, καὶ ἕκαστος ἑπάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· μερὶς, οὐ πνίξ.

Μεριδαρχίαι, μεριζίαι κατὰ δεκαρχίας.[78]

Μερμέρω, Φροντίζω ἢ χολῶ.

Μέρμερα, μερίμνης ἄξια, χαλεπά.

Μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον καταφορά.

---

66. D. μελετέων.
67. Omissa haec glossa in B.
68. B. Μελιπίδης. D. omittit καὶ ante ὁ Κόροιβος.
69. B. κρούον τον.
70. D. μελίττουσα.
71. D. Φροντίζω.
72. D. παραποιημένος.
73. D. μέμνηται.
74. D. κεπαλλυμμένα.
75. Haec glossa, in D. omissa, e margine est, ut in B. observatur.
76. D. ὁρμή.
77. D. μέντοι. τὸ δὲ μίντοι.
78. Omissa haec glossa in B.

Μερμηρίζω, μεριμνῶ.

Μέροπες, οἱ ἄνθρωποι, παρὰ τὸ[79] μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἤτοι τὴν φωνήν.

Μεσάγκυλος,[80] μέσος πολιὸς, ὠμογέρων.

Μεσάππιον, ὄρος Εὐβοίας, ἀπὸ Μεσάπου τοῦ μετοικήσαντος εἰς Ἰταλίαν.

Μεσαύλιον, κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα. καλεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον.

Μεσαύχενες, οἱ ἀσκοτήδες αὐχένες.[81]

Μέσσαβον, τὸ μέσον.

Μεσεγγύημα, ἀργύριον παρακείμενον ἐφ'[82] ὁμολογίᾳ τῶν δόντων ἐπὶ τῷ διαπραξάμενον λαβεῖν αὐτό.

Μεσέγγυος, μεσίτης, ἐγγυητὴς, μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγύονται, ἐγγυηταὶ γίνονται, ἐγγυητὰς ποιοῦνται, ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν[83] σοφιστῶν.

Μεσεγγὺς, μεταξύ.

Μεσεύειν, μέσην.

Μεσόκοποι, αὐλοὶ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες μέσοι.

Μεσοκρινεῖς, οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρίοις ὑποκείμενοι, ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ μέταλλα. ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὅρους τῶν μισθουμένων.

Μεσομέρδην, ἐκ τῶν μέσων, ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην μεμενηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων.

Μέσον, δικαστήριον Ἀθήνησι.

Μεσοπορῶν, μέσην ὁδεύων.

Μεστοῦται, πληροῦται.

Μετὰ, ὁ τοῦ Ἀρχιβίου πέντε ἐδήλουν. ἔνθα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἐπὶ ἑσταῖ μέθην μετὰ χαλκόνου μετόπισθεν νεὼς κυανοπρώροιο ὑποχαῖται δ' ἐρέωντο μετὰ πνοῆς ἀνέμοιο εἰς μετὰ ἔθνος ἑταίρων σὺν δ' ἀνεγνοι μετὰ τοῖσιν. πρὸς. σφῖραν ἔπειτα ἔρριψεν μεταμφιπόλων[84] βασιλείᾳ.

Μεταβαλὼν, στραφείς.

Μεταβολοὶ, πραγματευταὶ, μεταπράται.

Μεταγειτνιὼν, μὴν Ἀθήνῃσι δεύτερος. ὠνομάσθαι δέ φασιν, ἀπὸ τῆς μεταβάσεως[85] τῆς εἰς τὸ ἄστυ, ταύτης τῷ μηνὶ τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θησέως.

Μεταγειτνιὼν, δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι μεταγειτνίῳ θύουσιν.

Μεταδόρπια, ἐπίδειπνα.

Μεταγενὴς, μεταγενέστερος.

Μεταίχμιον, μεταξὺ δύο Φαλάγγων τοῦ πολέμου.

Μετακόσμιον, τοῦ κόσμου κρεῖττονα.

Μετακέρας, τὸ εὔκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος.

Μέταλλα, τὰ ἀργύρια. ἐκλήθη δὲ[86] ἀπὸ τοῦ μεταλλᾶν. ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρῖτις ἄμμος.

Μεταλαγχάνειν, μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταλέσβιον ᾠδὸν,[87] παρὰ Κρατίνῳ, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀναστατούσης γάρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν χρησμὸς ἐγένετο, τῶν Λεσβίων ᾠδῶν μεταπέμπεσθαι. οἱ δὲ ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον[88] ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι[89] ἤκουον αὐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν.

Μεταλλεῖς, οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι.

Μεταλήξαντι, παυσαμένῳ.

Μεταλεύει, μεταφέρει.[90]

Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι.

Μεταμείβων, μεταλλάσσων.

Μεταναστεύου,[91] φεῦγε, μετοίκει.

Μεταναστης, μέτοικος, φυγάς.

Μετάπεμπτος, προσκληθείς.[92]

Μεταποιοῦ-

---

79. D. ἀπὸ τοῦ.

80. D. μεσαγλυκος. Confusae sunt duae glossae, una μεσάγκυλον, interpretatione carens, altera μεσαιπόλιος, ut apud Suidam.

81. Apud Alb. ad Hes. οἱ ἀσώτων αὐχένες.

82. B. ἐν.

83. B. omittit articulum.

84. D. μετ' ἀμφιπόλεως. Vide Suidam.

85. D. φασὶν τῆς ἀποβάσεως.

86. D. omittit δὲ.

87. B. ὁδὸν.

88. D. οἱ δὲ Ἀνθίσσης Τέρπανδρον. B. οἱ δὲ ξαντίσσης Τέρπάνδρον.

89. B. πεμψάμενοι. Deinde D. ἦκον, et mox omittit τοῖς.

90. D. μεταλλεύει, μετατρέφει.

91. D. μεταστένου.

92. B. προκληθείς.

93. D.

Μεταποιοῦμαι, Φροντίζω, προνοοῦμαι.

Μεταπεττεύειν, τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεττευόντων, οἵτινες πολλάκις μεταβάλλονται ἐν τῇ παιδιᾷ.

Μεταποιεῖσθαι, ἀντιποιεῖσθαι. Πολιτικῷ Πλάτων· ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης, ἀντιποιουμένους. Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ μάλιστα[93] οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι· σημαίνει ἀντιποιούμενοι.

Μεταπύργιον. ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν[94] ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο. οὕτως καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας.

Μετάρσιος, μετέωρος, ὑψηλός.

Μετασοβῶν, διώκων.[95]

Μεταστῆσαι, καὶ τὸ αἰσθῆσαι,[96] καὶ τὸ χρήσασθαι.

Μεταστοιχειοῦσα, μετασχηματίζουσα.[97]

Μετασχεῖν, ἐπιλαβεῖν.

Μεταξάσθαι,[98] ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν.

Μετὰ Φρένων, μεταξὺ τῶν δύο ὤμων.

Μεταφῦναι,[99] μεταπλασθῆναι.

Μεταχειρίζειν, ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης.

Μεταχρωννύντες, μετασχηματίζοντες.

Μετειλήχει,[100] μετέσχεν.

Μέτειμι, μετέρχομαι.

Μετελεύσομαι, ἐπελεύσομαι.

Μετεκβολὴ, μεταβολὴ καὶ ἐξάλλαξις. Κρατῖνος.

Μετελθὼν,[1] ἐπελθών.

Μετ' ἐμὲ, πρὸς ἐμέ.

Μετεμόσχευσεν, μετεφύτευσεν.

Μετοίκιον. μέτοικος μέν ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὡς ξένος. ἐδίδοντο δὲ ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ δώδεκα, ὅπερ ὠνόμασταν μετοίκιον. Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς, ἐτέλει[2] μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ ἕξ. καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει, μὴ τελοῦντος δὲ, αὐτὴ ἐτέλει. καὶ οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσπότων ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. Μένανδρός Φησι πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελώνῃ· οἱ μέντοι τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ εἰ ἑάλοντο, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μετοιωνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν.

Μετοίκων λειτουργίαι, αἱ σκαφηφορίαι. εἰσὶ δὲ μέτοικοι, ξένοι οἱ Ἀθήνῃσιν οἰκοῦντες, διδοῦντες τὸ μετοίκιον δραχμῶν δώδεκα.

Μετεωρολέσχαι, περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

Μετεωροπολῶν, τὰ οὐράνια σκοπῶν.

Μετῇ, ἐξῇ.

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον, ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ.

Μετ' ἴχνια, κατὰ ἴχνη[3] πορεύεσθαι.

Μετοιχήσονται, μεταπορεύσονται, μετέλθωσιν.

Μετοίχεσθαι, μετελθεῖν, μεταβαίνειν.

Μετοκλάζειν, μεταναθίζειν.

Μετὸν, ἐξόν.

Μετόπισθεν, ἐν[4] ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα.

Μετουσία, κοινωνία.

Μετοχετεύειν, μετακομίζειν.

Μετρεῖσθαι, δανείζεσθαι.[5]

Μετρήσαντες, διελθόντες.

Μετρῆσαι, ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι. Ἀλκαῖος.

Μετῴχετο, ἐπορεύετο.

Μετρίως, ὠργιασμένως, ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένως ἢ δεδευμένως.[6]

Μετρίως, τὸ συμμέτρως. Θουκυδίδης.

---

93. D. μάλισθ'.
94. D. οἰκοδομημάτων. B. οἰκοδημάτων.
95. D. ἀποδιώκων.
96. D. αἰτῆσαι.
97. D. μεταχρηματίζουσα.
98. D. μετατάξεσθαι. B. omittit τοῦ.
99. D. μεταφῦναι.
100. D. μετειλήψει.

1. D. ὑπελθών.
2. B. omittit ἐτέλει, et in D. et ἡ ante μήτηρ, et εἰ ante ἑάλοντο deest.
3. D. ἴχνια.
4. D. ἐξ.
5. B. δανείζασθαι.
6. V. Ruhnk. ad Tim. p. 179.

Μετριάζει, ταπεινοφρονεῖ.

Μέτριοι, εὐγνώμονες.

Μετριοπαθεῖν, ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγινώσκειν.

Μέτριος, ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν, ἢ τὸ ἔθος ἐπιεικής.

Μέτρον, ἐν Τιμαίῳ, τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμμετρίαν τῆς μίξεως.

Μετρονόμοι, ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν πέντε μὲν ἐν ἄστει· πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μετρονόμοι. ἀρχή τις Ἀθήνῃσιν οἱ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα,[7] πέντε μὲν ἐς Πειραιᾶ, ἐννέα δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὡς δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίᾳ δὲ μάζαν ἔδοντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἐκ τινὸς χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως[8] ἐχρήσθη.

Μέχρι αἰδοῦς, ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων.

Μέταυλος, ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ ὄρνιθες ἦσαν.

Μήδεα, βουλεύματα.[9]

Μηδικὴ πόα, ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

Μηδοσύνη, βουλή.

Μηκάδες, ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες ἀπὸ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Μηκύβερνα. πόλις ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ σταδίους εἴκοσι ἀπέχουσα τῆς Ὀλύνθου ἡ Μηκύβερνα.[10]

Μήκων, ἄμμος μεταλλική.

Μηλαφῆσαι, ψηλαφῆσαι.

Μῆλα, πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

Μηλοβότεα, γῆν εὐτραφῆ, ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων.

Μηλόβιος, εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτὴρ, ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος.[11]

Μηλόβοτος, ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀνεθεῖσα τοῖς μήλοις, ἤτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρημίαν.

Μηλολόνθη, χρυσοκάνθαρος.

Μηλολομαι, τὰ χρυσίζοντα πτηνά.

Μηλοσφαγίαις, θυσίαις προβάτων.

Μήλωθρα, τὰ βεβαμμένα ἔρια. καὶ τὸ βάψαι μηλῶσαι, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως.

Μηλωβαλεῖν,[12] τὸ πτοῆσαί τινα καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν.

Μηλῶσαι, τὸ καθεῖναί τι[13] εἰς βάθος. καὶ τὴν Φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῆσαι τῷ δακτύλῳ. Ἀριστοφάνης· τὴν Φάρυγγα μηλῶσαι δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

Μήν, τὸν[14] μηνίσκον.

Μηναγύρτης, ἀπὸ μηνὸς συνάγων.

Μήνη, σελήνη.

Μῆνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου.

Μῆνις, ὀργὴ ἔμμονος.

Μηνὶς, ὑμένας, πέταλα, περιχρωχήλια κόσμια.

Μηνίσκους, τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνεα μὴ προσίζηται.

Μηνίω, ὀργίζομαι.

Μηνοειδὴς, σεληνοειδής.

Μὴ νόμισον, ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. οὕτως Θουκυδίδης.

Μηνύεσθαι, μηνυτρίζεσθαι.

Μηνύτην, τὴν γυναῖκα. Κρατῖνος.

Μηονία, ἡ Λυδία ὑπὸ[15] Ἰώνων.

Μὴ οὖσα δίκη. οἱ ἐπὶ διαιτητοῦ ἐρήμην λαχόντες καὶ λέγοντες ἀδίκως καταδεδιητῆσθαι, ἀντελάγχανον τῷ ἑλόντι αὐτόν. οὐ μόνον δὲ οἱ φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ διώκοντες. ἐντὸς δὲ ἡμερῶν

---

7. D. ιδ'.
8. B. οὔ. i. e. οὕτως. D. οὗτος.
9. B. βουλήματα.
10. D. omittit ἡ Μηκύβερνα.
11. D. omisso καὶ, sequens verbum iungit sequenti glossae.
12. D. μηλοβαλεῖν.
13. D. καὶ.
14. D. τὸ.
15. B. ἀπὸ.

δέκα ἐξῆν λαχεῖν τὴν[16] μὴ οὖσαν δίκην, μετὰ δὲ ταύτας οὐκέτι.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ Εὔπολις Δήμοις, μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Μήρυνθος, σπάρτος, ἤτοι σχοινίον, δεσμὸς, βρόχος.

Μήρυμα, σπείρημα, κάταγμα, νῆμα.

Μηρυομένη, ἕλκουσα, ἐκτεινομένη.

Μήστωρ, ὁ[17] βουλευτικὸς, ἔμπειρος.

Μήτι; μηδαμῶς.

Μήτι γε, πόσῳ γε μᾶλλον.

Μητιοχεῖον, δικαστήριον.

Μητίοχος, ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ τῶν οὐ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων.

Μήτις, βουλὴ, γνώμη, σύνεσις.

Μητίσομαι, βουλεύσομαι, ἐρήσομαι.[18]

Μητραγύρτης, ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοι Φασίν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἐμβάλλοντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλήν. λοιμοῦ δὲ γενομένου ἔλαβον χρόνον ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην, καὶ περιφράττοντες αὐτὸν καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακίῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

Μητραλοίας, ὁ τὴν μητέρα τύπτων.

Μητρίδα, τὴν πατρίδα. καὶ Πλάτων καὶ Φερεκράτης.

Μητροπάτωρ, κατὰ μητέρα πάππος.

Μητρύιον, Θεόπομπος τὸν πατρῷον.

Μητρῷον, τὸ ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν, ἐν ᾧ ἦν γράμματα δημόσια καὶ οἱ νόμοι.

Μητρῷον, Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρῴῳ.

Μὴ Φέρειν, ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν καὶ μισθοφορεῖν οἱ λαμβάνοντες.

Μηχανὴ, βουλή.

Μηχανικὸν, Ξενοφῶν τὸν πανοῦργον καὶ δεινόν.

Μηχανόῤῥαφος, ἐπινοητὴς κακῶν, κατασκευαστής.

Μιαίνεσθαι καὶ ἐκμιαίνεσθαι, τὸ ὀνειρώττειν. Σοφοκλῆς.

Μιαιφόνος, φονεύς.

Μία λόχμη, παροιμία. οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Μίαν μάχαιραν, τὴν ψαλίδα. ΑριστοΦάνης.

Μίαι χελιδὼν, παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δ' ἔτι εἰπεῖν,[19] μία ἡμέρα καὶ εἰ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν. καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὁ Φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς.

Μιαραὶ ἡμέραι, ἐν τοῖς χουσὶν ἀθεστηριῶνος μηνὸς, ἐν ᾧ δοκοῦσιν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτησάντων ἀνιέναι, ῥάμνῳ ἔωθεν ἐμασῶντο καὶ πίττῃ τὰς θύρας ἔχριον.

Μίασμα, βαΦή.

Μιάστωρ, ὅταν τις αὐτὸν μὴ καθαρὸν εἰδὼς παρέρχηται, ἵνα μὴ δεῖ μεμιγμένος.

Μιάστορα, λυμεῶνα, Φονέα.

Μιγάδες, τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

Μίγδαι καὶ μίγδην,[20] μεμιγμένως.

Μίδας, βόλου εἶδος, καὶ θηρίδιόν τι λεπτὸν ἐν τοῖς ὀσπρίοις γιγνόμενον.

Μίθρου.[21] Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον. καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας.

Μίκαιον, μικρότατον.

Μικρολόγος, σκνιπὸς, Φειδωλός.

Μικροῦ δεῖν, παρὰ μικρόν.

Μικροῦ δέω, παρὰ μικρὸν λείπω.

Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ τίμιον, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὔπολις Μαρικᾷ· τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ.

Μιλησόμενος, παρακαλῶν, πραΰνων.

Μείλιχον, πρᾶον, χρηστόν.

Μίλον, ἄνθος τι.

16. D. omittit τὴν.
17. B. omittit ὁ.
18. D. ἐφήσομαι.
19. D. δὲ εἰπεῖν, et mox omittit εἰς τελείωσιν — τὸν σοφὸν.
20. B. μίγδαιξ, μίγδην.
21. D. Μίθραν.

Μιλτωρυχία, τόπος, ἐν ᾧ μίλτος ὀρύσσεται. οὕτως Ἀμειψίας.

Μιμαίκυλος, ὁ τῆς κρανίας καρπός. οἱ δὲ τῆς κομάρου.

Μιμαρκυς, ἡ ποιλία, καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα.

Μίνθα, τὸ παρ' ἐνίοις ἡδύοσμον, εἰς ὃ μεταβάλλειν φησὶ τὴν ᾠδὴν παλλακὴν, ἀΦ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν Ἥλιν ὄρος. Ζηνόδοτος δὲ τὴν ἴυγγα ὑπ' ἐνίων μίνθαν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν Πειθοῦς, παίδα δὲ νύμφην. Ἀριστοκλῆς δὲ[22] ἐν τῷ περὶ Γιγάντων διαπλασθῆναι τὸν ἐπ' αὐτῇ μῦθον, διὰ τὸ καρπῶδες εὑρεθὲν τὸ καταΦρονηθῆναι τὸ Φυτόν.

Μίνθη, καλαμίνθη, ἡδύοσμος, βοτάνη εὐώδης.[23]

Μινθωθῆναι, τὸ μολυνθῆναι, καὶ μινθοῦν, τὸ ὀσΦραίνειν ἀσχημόνως.

Μινύθει, ἐλαττοῦται.

Μινυθάδιον, ὀλιγοχρόνιον.

Μινύρεται, κλαίει, θρηνεῖ, εὐΦώνως λέγει.

Μινυρίζω, θρηνῶ, ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω. παρὰ τὸ μείω. Πλάτων ἐν γ' Πολιτείας· μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς.

ΜιξόΦρυν, σύνοΦρυν.

Μίσασθαι, τὸ μιτώσασθαι. Πλάτων.

Μισγαγκείαν, τόπος ποικίλος, εἰς ὃν τὰ καταΦερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα.

Μισθάργης, μισθὸν ἀντικαταλλάττων.

Μισθάριον, τὸν μισθὸν, Εὔπολις.

Μισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία.

Μισθαρχίδης, ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὠψωνιάζοντο[24] γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες.

ΜισθοΦόρος, ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος.

Μισθὸς, τὸ ἔπαθλον.

Μισθώσασθαι, τὸ ἐπὶ τόκῳ δανείσασθαι.[25]

Μισητὴ, τὴν καταΦερῆ μισητὴν ἔλεγον. τὸ γὰρ μῖσος οὐκ ἄποθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι. ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμιγές ἐστιν. οἱονεὶ μισγητήν τινα οὖσαν, ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίαις δὲ μέρει λεγόμενον, παρὰ σΦυρὸν παχεῖαν, μισητὴ γυνὴ, κατά τι τοιοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός που τοῦτο ἔΦη μίσηται δὲ γυναῖκες ὀλισβῳσι χρήσονται. τὸν δὲ ἁπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον[26] λέγει. μεταΦορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τὴν τροπὴν τίθεται ἡ λέξις.

Μισητία, ἡ πρὸς ὁτιοῦν ἄχαρις ἀπληστία.

Μίτρα, διάθημα ἢ ζώνη.

Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι, ἀπαντῆσαι, συμμίξαι, ὁμιλῆσαι.

Μναῖ, ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν.

Μναρὸν, μαλακὸν, ἡδὺ, ῥᾴδιον. οὕτως Κρατῖνος.

Μνᾶται, μνηστεύεται.

Μνείαν, τὴν μνήμην. ΣοΦοκλῆς.

Μνείειν, κατεσθίειν.

Μνῆμα μὲν, ὁ τάΦος· μνημεῖον δὲ, πᾶν μνημόσυνον. οὕτως Θουκυδίδης.

Μνημήϊα, μνημόσυνα.

Μνημοσύνη, μνήμη.

Μνησικακεῖν, τὸ ὑπομιμνήσκεσθαι τῶν κακῶν.

Μνητὴ, ἡ κατὰ[27] μνηστείαν γαμηθεῖσα, ἢ ἡ ἐκ παρθενίας μένουσα μνήστης, ὅ ἐστιν ἀπείρανδρος.

Μνία, τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα ἢ βρύα.

Μνίει, ἐσθίει.

Μνῶ, μνήσκω.

Μνώμενος, ἐμνηστεύσατο, καὶ μνηστευόμενος καὶ ἐμνήσατο. Εὔπολις.

Μνωμένη, μνηστευομένη.

Μογερῶν, μοχθηρῶν.

Μογήσας, καμὼν, κακοπαθήσας.

Μόγος τόκος, περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δὲ, μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιΦέρουσα.

Μόγω, κακοπαθείᾳ.

Μόθος, μάχη, πόλεμος, τάραχος, Φόνος, σπάσις, θόρυβος.

Μόθων, ὄρχημα Φορικὸν καὶ πορδακῶδες. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ὁ ἀναγαγὸς καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος.

Μοιμυᾶν, μοιμύλλειν, τὸ τὰ χείλη διαστρέΦειν.

Μοῖρα, μερὶς, καὶ τὸ καθῆκον. καὶ ἡ εἱμαρμένη.

---

22. D. omittit δὲ.

23. D. καλαμίνθη, βοτάνη εὐώδης, ἡδύοσμος.

24. D. ὠψωνιάζοντας.

25. D. δανείζεσθαι.

26. In B. ad ν tertiae syllabae supra scriptum est ν.

27. D. παρὰ.

Μοῖρα, σύνταγμά ἐστι Λακωνικὸν, καὶ ὄνομα λόχου. ἦν δὲ ἀνδρῶν, οἱ μέν Φασι Φ', οἱ δὲ ά.

Μοιρηγενὲς, ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε.

Μοισαν, πληθυντικῶς τὰς Μούσας.

Μοιχάγρια, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα ἐπὶ τὸ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτεινόμενα.

Μοιχίδιον, τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὕτως Ὑπερίδης.

Μολεῖν, ἐλθεῖν.

Μολοῦσα, παραγενομένη, πορευθεῖσα.

Μολπὴ, ᾠδή.

Μόλπης, μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπης.

Μολύβδαινα,[28] μολυβδίδα.

Μολὼν, ἐλθὼν, ἐληλυθώς.

Μομβρὼ, ἡ μορμὼ καὶ τὸ Φόβητρον.

Μοναυλίαν, τὸν δίχα γάμου βίον.

Μονίπποις, τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμοις.[29]

Μονιὸς, ἄγριος ὗς.

Μονοείμονα, μονοχίτωνα.

Μονόζωνοι, ἔθνος βάρβαροι, ἢ[30] ἀπελάται μάχιμοι.

Μονόλοπα, μονόφυλλα, μονόδερμα.

Μονοπείρας,[31] τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ μόνον λῃστάς. οὕτως Μένανδρος.

Μυχόπεδον, γῆς βάθος, ᾄδης.[32] καὶ μυχόνους, ὁ κρυψίνους. καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλωσσος καὶ δεινὰ λέγων.

Μονῳδεῖν, θρηνεῖν.

Μονονουχὶ, σχεδὸν, ἐγγύς.

Μονοστόλῳ, μίαν στολὴν[33] ἔχοντι.

Μονότροπος, μονοστραφὴς, ἀγχθὸς, ἀγύναιος.

Μονουχία, ὁ μόνος βίος χωρὶς γάμου.

Μονῳδία, ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. καὶ μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσι.

Μοναῳδία λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

Μορία, ἐλαία ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶται ιβ' τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ Φόνου τοῦ Ἁλιρρόθιου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.[34]

Μορμολύκεια, τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα.

Μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν[35] ἀπολογίᾳ.

Μορμολύττεται, Φοβεῖ.

Μορμορύζει, ἐκφοβεῖ. παρὰ[36] τὴν μορμώ.

Μορμορύζει, καταῤῥάττει,[37] ἠχεῖ, ἢ ἐπὶ ὑδάτων.

Μορμυρίων,[38] ποταμὸς ῥεύματα ἔχων.

Μορμὼ, ὃν ἡμεῖς μορμόφοβος.

Μόρον, τὸ[39] συκάμινον, Αἰσχύλος.

Μόρος, ὀδύνη, πόνος, θάνατος.

Μόρσιμον, εἱμαρμένον, μεμοιραμένον.

Μορυχαία, οἰκία τις ἀπὸ Μορύχου,[40] ἐν ᾗ καὶ Ἄρτεμις.

Μορφὴ, εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

Μορφνὸν,[41] εἶδος ἀετοῦ.

Μόρφωσιν, σχηματισμὸν, εἰκόνα.

Μόσσυνες, ἐπάλξεις, πύργοι.

Μοσχεύηται, τρέφηται.[42] κυρίως γὰρ μοσχεία ἡ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεία.

Μοσχεύματα, ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων, μεταφυτεύων.

Μοσχεῖα, ἁπαλὰ φυτά.

Μόσχον, ἁπαλόν.

Μοτοῖ, τιτρώσει, ταράσσει.

Μοτοφαγία,[43] θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη.

---

28. D. μολύβδινα.
29. D. δρόμων.
30. D. omittit ἢ.
31. D. μονοπείρα.
32. D. omittit ᾄδης.
33. B. στόλον.
34. D. πάντες.
35. B. τὸν Καλλίαν ἐνδιξιν.
36. B. περὶ.
37. D. καταταράττει.
38. B. μορμορίων.
39. D. τι. B. deinde συσκάμινον.
40. D. Μορύχος, mox omisso καὶ.
41. D. μορφὴ.
42. B. τρέφεται. Mox D. μοσχία.
43. B. μοντοφαγία.

Μοτώσει, ἰάσεται δι' ὀθονίων.

Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιοῦ[44] ἀπὸ Μουνυχίας Ἀθηνᾶς, ἥτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλέους.

Μουνυχία καὶ Ζειά, λιμένες ἱεροὶ[45] τοῦ Πειραιοῦ.

Μουνυχία, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, τόπος παραθαλάσσιος[46] ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους.

Μουνυχιών, ὁ δέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι[47] ἔθυον Μουνυχίᾳ.

Μουνυχιών, καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνῃσι δέκατος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδος, ἥρωός τινος καθιερώσαντος αὐτὴν ἐπὶ τῷ τοῦ Πειραιῶς ἀκρωτηρίῳ, ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. δεῖ εἰδέναι, ὅτι μετροῦσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον. νουμενία, εἶτα δευτέρα ἱσταμένου, καὶ τρίτη, καὶ τετάρτη, καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐννάτης. εἶτα δεκάτη, ἑνδεκάτη, δωδεκάτη, καὶ λοιπὸν τετάρτη ἐπὶ δέκα, ἕως εἰκάδος. ἔπειτα εἰκὰς, καὶ εἰκὰς δευτέρα, καὶ λοιπὸν, καθ' ὑφαίρεσιν ἐννάτη Φθίνοντος, ὀγδόη Φθίνοντος, ἑβδόμη Φθίνοντος, ἕως δευτέρα Φθίνοντος, ἥτις ἐστὶ παρ' ἡμῖν εἰκὰς ἐννάτη. τὴν δὲ τριακάδα ἔνη καὶ νέαν ἐκάλουν, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρῳχημένον, ὅπερ ἓν ἐστὶν, τὸ[48] δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἐστίν.

Μουσαῖος, Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν. γνήσιος καὶ δύο[49] παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον, ὅτι ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν δῆλον. περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι, οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος.

Μουσικὰ, τερπνὰ, τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια.

Μουσικὴν, καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὴν ποιητικήν. λέγεται[50] δὲ καὶ τὸ εὐπαίδευτον καὶ ἐπιδέξιον μουσικὸν, καὶ τὸ ἐμμελές.

Μοχθεῖ, κακοπαθεῖ.

Μοχθηρὸς, ἐπίπονος, ἢ πονηρὸς, ἢ κακός. καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον, ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς, τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν·[51] καὶ φησὶν οὗτος ἐν παροιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελος.

Μυᾶται,[52] σκαρδαμύττεται.

Μύαγρος, ὁ μυοθήρας.

Μύγης, γέροντος ἀδυναμία.

Μύγματα, καταξέσματα.

Μυδαλέον, δρύϊνον. παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ[53] καὶ πάθυγρον αἷμα ἐννότερον ῥυπαρόν.

Μυδαλέον, βεβρεγμένον.

Μυδαλέας, διαβρόχους.

Μυδιᾷν, νοτιᾷν, δίυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι.

Μύδρος, σίδηρος πεπυρωμένος.

Μυδῶντες,[54] βρέχοντες, διυγραμμένοι, σαπέντες.

Μυελόεντα, τροφὴν ἔχοντα.

Μύζει, θηλάζει, λείχει.

Μύζοντες, ἐκπιέζοντες.

Μύησις, μαθησία, κατήχησις, ἐπιστήμη.

Μυθήσας, εἰπών.

Μῦθος, λόγος ψευδὴς, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν.

Μῦθος ἐσώθη, ἐπίῤῥημά ἐστι λεγόμενον ἐπ' ἐσχάτῳ τοῖς λεγομένοις μύθοις τοῖς παιδίοις.

Μυαχαλκὴ, καὶ μυίνδα παιδιᾶς εἶδος, ἣν οἱ παίζοντες ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἐπιμύουσιν, ἕως ἂν ἐπιλάβωνταί τινος.

---

44. D. Πειραιοῦς, et sic etiam in sequente glossa. Mox D. ἀπὸ Μουνυχίου.

45. B. ἕτεροι.

46. B. περιθαλάσσιος. Mox D. Μουνύχου τοῦ βασιλέως.

47. D. παρὰ Ἀθήνῃσιν. ἐν δὲ τῷ τῆς Ἀρτέμιδος.

48. D. τὰ.

49. D. γνήσιοι δὲ δύο. Suidas, εἰ γνήσιος· καὶ δύο. Mox D. τοῦτο λαβεῖν δῆλον. Idem omittit ἐκ ante Θράκης.

50. D. λέγει.

51. D. ἔλεξεν.

52. D. μηᾶται. B. μιᾶται, supra scripto υ.

53. D. ἐπὶ δάκρυ, et mox ῥυπηρον.

54. B. μυδρᾶντες.

Μυαὶ καὶ γράφεται καὶ λέγεται ἄνευ τοῦ ι καὶ δισυλλάβως παρὰ τῶν Ἀττικῶν.

Μύκης, τὸ παρὰ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διεγειρόμενον.

Μυκηθμὸς, ἡ τῶν βοῶν Φωνή.

Μυκόνιον, τὸ γλισχρὸν, πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι. ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μυκόνα.

Μυκτῆρας, τὰ ἑκατέρωθεν τῆς ῥινὸς τρήματα.

Μυκτηρίζει, ἐξουθενεῖ.

Μυκωμένους, βοῶντας.

Μυκώνιος γείτων, αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος, καὶ εὐτέλειαν.

Μυλαβρίδες, σίλφαι αἱ μαλακαὶ ἕλλευκοι ἢ τριξαλίδες καὶ ἀστρίδες. Πλάτων Λάκωσι.

Μύλακες, μυλώδεις λίθοι.

Μύλη, τὸ κάτω τοῦ μύλου. τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται.

Μυλαὶς, ἡ πόρνη.

Μύλος ἀκούει, ἐπὶ τῶν ἀκουόντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν.

Μύλωθρον, ὅπου ἄλφιτα ἀλεῖται.

Μύλωθρος, ὁ μυλῶνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος ἑαυτῷ.

Μύξαν, αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Μυούμενος, τελούμενος, μυσταγωγούμενος.

Μυραινα, δῆμος Πανδίονος.[55]

Μύραινα, καταφερὴς, ἀπὸ τοῦ ζώου· ᾧ προδοτικαὶ παραγωγαὶ, καὶ μύραινα σύ.

Μύρινος, ὁ στέφανος τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες.

Μυρρινῶν, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ ἐστεφανοῦντο.

Μυρία, πολλὰ, ἀναρίθμητα.

Μυρίοι,[56] ἐν Μεγαλοπόλει. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μυρίων, συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς Ἀρκαδίας.

Μυρμηκίας, τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἑλκοῦσθαι τὴν γλῶτταν Φασιν.

Μύρμηκος ἀτραπὸς, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης ἀντιφωνῆ ητι τοιοῦτο διὰ[57] τὴν βραχύτητα. ἔστιν Ἀθήνησι μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκιβωνιδῶν. ἀπὸ Μύρμηκος, τοῦ Μελανίππου, τοῦ Κύκλωπος, τοῦ Ζευξίππου.[58]

Μυρομένη, ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

Μυροκλῆς Σαλαμίνιος τὸ γένος, τῶν παρ' Ἀθηναίοις οὐ καλῶς πολιτευσαμένων.

Μύρτα, ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης.

Μύρτης, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν φησὶν, Ἀργείους, Μύρτης, Τελέδαμνος, Μνασέας. Θεόπομπος δὲ Πασέα καὶ Ἀμυρταῖον[59] ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν, εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Μύρτον, τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου, οὗ τὸ μεταξὺ πλειτορὶς, ἀφ' οὗ τὸ ἀπολάστως ἔπεσθαι, πλειτορίζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς· τὸ δὲ σύμπτωμα, μυρτοχειλῆ.

Μυρών. οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι. καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ ἀμβλὺ βρῶμα καὶ ἄνκλον, ὥστε μήτε ἁλμυρὸν εἶναι, μήτε μωρὸν ἐς τὸ πᾶν.

Μύσαι, τὸ μετὰ ἀνάγκης τι ὑπομεῖναι.

Μύσαντος, καμμύσαντος.

Μυσικάρφης. ὄνομα μυσικάρφους, οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν. Ἀρίσταρχος δὲ ἐπονόματος[60] τινὰ ἀηδῶς ἐπιγλῶτταν. οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μυσικάρφει, ὡς ἀκονιτὶ τὸ μεμυκότος καὶ ξηρῶς μὴ ἐκ φανεροῦ γελᾶν. Κρατῖνος Ὥραις.

Μυρτόνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ.

Μυσικέλενδρον, τὸ τοῦ μυὸς ἀποπάτημα, μυόχοδον.

Μύσκλαι, οἱ λειψωμοί.

Μῦς λευκὸς, οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν οἰκείαν κεκίνηνται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὗτοι δέ

---

55. Omissa haec glossa in D.

56. D. Μύριον.

57. D. ἀντιφώνητι διά.

58. D. et apogr. Alb. ad Hes. omittunt τοῦ Κύκλωπος, τοῦ Ζευξίππου.

59. B. Ἀμυρταίου.

60. D. ἐπονόμαστος. Vid. Alb. ad Hes.

εἰσι θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ[61] τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται.

Μύσος, μίασμα.

Μῦς πισσηγεύει, ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων, καὶ ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ. ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου πύκτου, κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος.

Μυόχοδον, οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ· ὁ μυόχοδος γέρων, λελῃθέναι σφόδρα οἰόμενος.

Μυσταγωγεῖ, μυστήρια ἐπιτελεῖ, εἰς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

Μυσταγωγὸς, ἱερεύς.[62]

Μυστήρια, τελεταί.

Μύστης, ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων.

Μύστακα, τὸ χεῖλος.

Μυστιπόλος, ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μυστηρίων ἐπιμελητὴς, ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἑορτῆς τῶν μυστηρίων, ὃς ἦν χειροτονούμενος ἄρχων.

Μυστίλην, ψωμὸν, κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν, ἵνα ζωμὸν[63] ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μύστις, ὁ ἔχει ἀντὶ σπλάγχνων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγχνα ζῶα, ἐφ' οὗ τὸν θόλον, ὃν πλεῖστον καὶ μέγιστον ἡσίοδος[64] ἔχει. κεῖται δὲ εὔπως ταμαδία δέ τις μύστιχος ὁ στόμαχος τείνει, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων φησίν.

Μυσῶν λείαν, παροιμία τίς ἐστι, λαβοῦσα[65] τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων[66] ἀστυγειτόνων τε καὶ λῃστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν.

Μυττωτὸν, ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου.

Μυττωτεύσομεν, συγκύψωμεν,[67] ἀπὸ τοῦ διὰ σκορόδων τρίμματος.

Μυσῶν λεία, ἐπὶ τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκαταφρονήτων.

Μυχάλμη, βύθος θαλάσσης.

Μυχέσταton, ἐσώτατον.

Μυωξία,[68] ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηράμους.

Μυωπιζόμενος, μυοπάζων, παρακαμμύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.[69]

Μυωτὸς, χιτῶνος εἶδος.

Μυὼψ, μυιά τις ἐρεθίζουσα τὰς[70] βοῦς.

Μῶκος, χλευαστὴς, μωρὸς, σκώπτης. καὶ μεμωκωμένης, χλευαζομένης.

Μῶλυ, ἀντιπάθιον, ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.

Μωλύτερον,[71] ἀμβλύτερον, καὶ ἀπαθέστερον,[72] καὶ ἧττον οὐκ ἔχον.

Μώλωψ, ἔναιμον ἄλγος.

Μωμᾶται, ψέγει.

Μωμητὰ, ψεκτά.

Μῶν, ἆρα· ἔστιν σύνδεσμον ἐπιζητικόν· τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν.[73]

Μῶν ἐστὶ, ἆρα ἔστιν.

Μώνυχα, ἁπλῆν καὶ μὴ[74] διεστῶσαν.

Μωρὸς, ἔνιοι τὴν πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμένως, τὴν δὲ κακίαν ὀξυτόνως. οἱ δὲ ἁπλῶς προπερισπῶσι. σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν τῆς ὥρας.

Μωρότερος Μωρύχου, παροιμία. Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· Μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τἀνδὸν ἀφεὶς ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μώρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατεπείθετο διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. μωρύξαι δὲ τὸ μολῦναι. Ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυμμένον

---

61. B. ἐπὶ.

62. Haec et duae sequentes glossae in D. omissae.

63. D. ζῶμα, supra scripto ὸν.

64. Sepia in Hesiodum mutata hinc in indicem Alb. venit. Aristotelis locus IV. 1. sic scribendum esse docet: μύτις, ὃ ἔχει ἀντὶ σπλάγχνων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγχνα ζῶα, ἐφ' ᾗ τὸν θόλον, ὃν πλεῖστον καὶ μέγιστον ἡ σηπία ἔχει. κεῖται δὲ ὑπὸ τὸ στόμα. διὰ δὲ τῆς μύτιος ὁ στόμαχος τείνει, etc.

65. D. ἐπιλαβοῦσα, pro ἐστι, λαβοῦσα.

66. D. κατάδρομεν τῶν.

67. D. μυττωτεύσωμεν, συγκρύψωμεν, supra scripta emendatione ο, i. e. συγκόψωμεν. Mox D. σκορόδου.

68. D. μυωχία.

69. B. προσεύχων.

70. B. τοὺς.

71. D. μωλεύτερον, sive μωλεότερον.

72. B. ἀπαθέσθερον, sic. V. Alb. ad Hes.

73. Verba σύνδεσμον — ζητεῖν, et sequens glossa desunt in D.

74. D. omittit μὴ.

75. D.

λυμμένον μεμωρυγμένον[75] Φησίν. εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεὼς ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ[76] τῇ εἰσόδῳ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων.

Μωρῶν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτως καλεῖται. Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἑπτὰ ὠνομασμέναι, καὶ διήρηνται εἰς τὰς μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. Ξενοφῶν δὲ Φησὶν ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ, ἑκάστη δὲ τῶν[77] πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστύας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα.

Μῶ, τὸ μῦ στοιχεῖον. Δημόκριτος.

Τέλος τοῦ μ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ν στοιχείου.

Νάβλα, εἶδος ὀργάνου.

Νάει, στάζει, ῥέει.

Ναίδες, πηγαὶ ἢ νύμφαι, παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Ναὶς, ἑταίρά τις, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Ναὶ μὰ Δία, Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν. Ἴσον δέ ἐστι τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία.

Ναικισήρεις, καὶ παρὰ Φερεκράτῃ καὶ Ἑρμίππῳ. τοὐναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν.

Ναὶ μήν, ναὶ οὕτως.

Ναίουσιν, οἰκοῦσιν.

Ναὶ ταὶν,[78] οὕτως ὤμνυον.

Ναιχὶ, τούτῳ χρῶνται συνεχῶς.

Νάκην, πρόβατον, δοράν.

Νάκος, ἔντριχον δέρμα. ἤτοι δορὰ προβάτου.

Νακοτίλται, οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νάμα, ὕδωρ ποτόν.

Ναματιαῖα, τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα καὶ πηγῆς, οὐκ ἀπὸ ὑετοῦ.

Ναμεργία, ἀλήθεια.

Νάραστε Δίρκης, ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.

Νανὸς, ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει. καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.

Νάννος, κονδὸς, μὴ αὔξων.

Ναναριστὰι, γένος τι ἄσωτον.

Ναξίανθος, ἡ ἀκοή.

Νασμοὺς, τὰς ἀπορίας.

Ναὸς, ἀπὸ τοῦ νάειν.

Ναρᾶσθαι Δίρκης, ῥευστικῆς. Αἰσχύλος.

Νάνιον, Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, αἶγα λέγεσθαί Φασι ταύτην τὴν ἑταῖραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτοῖς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιόν Φησι προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι,[79] διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφωτέραν εἶναι.

Ναξία λίθος, ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης.

Νάπη, ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος.

Νάπυ, σίνηπι.

Νάρκη, μυρμηκίασις.

Ναστὸν, πυκνὸν, μεστὸν, πλήρη, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι.

Ναστὸς, πλακοῦντος εἶδος. καὶ ναστοφαγεῖν. λέγουσι δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον, ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα.

Ναύαρχος, ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

Ναυβάτης, ἐπιβάτης, ἢ ναύτης.

Ναύειν, ἱκετεύειν. ἐπεὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν. ἢ παρὰ τὴν Ἑστίαν, παρὰ τὸ ἐναῦσαι.

Ναύκληρος, ὁ τῆς νεὼς κύριος, καὶ ὁ ἐπιπλέων αὐτῇ, ἐπὶ τῷ τὰ ναῦλα λαμβάνειν.

Ναύκληρος, Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

---

75. D. τὸ μεμωρυγμένον.
76. D. omittit παρὰ, et mox habet τάττεσθαι.
77. D. ἕκαστος τῶν.
78. D. ναί τ' ἄν.
79. B. Ναννίου. D. ὀνομάζεσθαι.

Ναυκληρεῖν, καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν. Ἄλεξις.

Ναυκραρία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. μήτε δὲ βέλτιον Φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς Ναυκρατητικὰ, ἵνα ᾖ ἀπὸ Ναυκρατητικοῦ πλοίου, ἢ Ναυκρατητῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ Ναυκρατὶς τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾖ ναυκρατητικὰ, ἢ ἂν ταύτων ἀρχόντων. ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ε ἱστοριῶν.

Ναυκράροι, τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι, καὶ οἱ ἐνμισθοῦντες τὰ δημόσια.

Ναυκραρία, τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουν, ναυκραρία καὶ ναύκραρος.[80] ναυκραρία μὲν, ὁποῖόν τι ἡ συμμορία, καὶ ὁ δῆμος. ναύκραρος δὲ, ὁποῖόν τι ὁ δήμαρχος, Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἄν τις ναυκραρίας ἀμφισβητῇ, καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν. ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοί εἰσι, καὶ δήμαρχοι ἐκλήθησαν ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους πολιτείας, ὃν τρόπον διέταξε τὴν πολιτείαν ὁ Σόλων. φυλαὶ δὲ ἦσαν τέσσαρες, καθάπερ πρότερον καὶ Φυλοβασιλεῖς τέσσαρες. ἐκ δὲ τῆς Φυλῆς ἑκάστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην. ὁ Κλείδημος ἐν τῇ τρίτῃ Φησὶν, ὅτι Κλεισθένους δέκα Φυλὰς ποιήσαντος ἀντὶ τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς πεντήκοντα μέρη διαταγῆναι. αὐτοὺς δὲ ἐκάλουν ναυκράρια, ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαιρεθέντα καλοῦσι συμμορίας.

Ναυκρατίαν. Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῷ.

Ναυλοχεῖν, ναῦς λοχᾶν[81] καὶ ἐνεδρεύειν. Θουκυδίδης ἑβδόμῳ. καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ἃ λιμένες ἔνεισιν.

Ναυλόχιον, ἐν τῷ μέσῳ. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Ναυλοχεῖ, ἐν τῇ νηῒ κατατέτακται.

Ναύλοχον, εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται.

Ναύμαχα, μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.

Ναυμαχησείοντες, πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες.

Ναύποδες, οἱ νησιῶται.

Ναυσικύδου, καὶ σὺν τῷ σ καὶ τὰ ἄλλα τὰ[82] ὅμοια διττῶς. Ἀριστοφάνης.

Ναῦς Ἀττικοὶ, Ἴωνες δὲ νεῦς ἢ νής·[83] καὶ τὰς πλαγίους Ἴωνες νεὼς ἢ νηὸς, νηΐ, νηί[84] τὴν δὲ πληθυντικήν.

Ναυσίουσα, ναυσιῶσα. οὕτως λέγει καὶ πλέουσα.

Ναυσίπορος, ὑπὸ νεῶν περόμενος.

Ναύσταθμον, τὸν λιμένα.

Ναυστολοῦν, ναύστολον.

Ναυστολίαν, πλοῦν.

Ναυτικὴ συγγραφὴ, τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖταί τις ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ναυτίδας, γυναῖκας, ὡς ναύτας.

Ναυτιλλόμενος, πλέων.

Ναυτοδίκαι Ἀθήνησιν, οἱ τὰς τῆς[85] ξενίας δίκας εἰσάγοντες.

Ναυτοδίκαι, ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γοῦν Φησίν· ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιν γεγονὼς Φρατίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων[86] οἷς δίκαι εἰσὶν, λαγχάνειν δὲ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας.

Ναυτοδίκαι, ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες, καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις. ὡς καὶ ναυφύλακες, ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς τῶν[87] νεῶν φυλακῆς.

Ναυστολία, ὁ πλοῦς.

Ναυττιᾶν, ἐν τοῖς δυσὶ ταῦ λέγουσιν.

Ναύφρακτον, καὶ ναύφαρκτον, τὴν Ἀττικὴν δύναμιν καλοῦσιν.

Ναύφαρκτον βλέπειν Φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαθροῦντος,[88] καὶ σεμνῶς ἰόντος· πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις.

Νεαλῆς, ἐκτείνεται τὸ ᾱ. Ἀριστοφάνης Λημνίαις. ἕως νεαλὴς ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν. Μένανδρος.

---

80. D. ναυκραρία, ναύκραρος. B. ναυκραρία καὶ ναύκραρα. Paullo post D. ὀνομάζοντος. ὡς καὶ Ἀ. φησίν. καὶ ἐν, mox omittens τοὺς ante ναυκράρους, pariterque ἦσαν ante νενεμημέναι.

81. D. λοχεῖν.

82. B. omittit τὰ.

83. D. νεῦς.

84. Alterum νηί omittit D.

85. D. omittit τῆς.

86. B. Ἀθηναίῳ.

87. D. omittit τῶν.

88. B. περικαθροῦντος. Mox D. πρὸς τὶν θεῶν. B. πρὸς τὸν θεον.

Νεαλῆς, κυρίως ὁ νεωστὶ ἁλωκὼς ἰχθύς· λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθείς.

Νεᾶν, οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν, Ξενοφῶν, οὐ νέωσιν. Εὔπολις Αἰξίν· ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν.

Νεάζομεν, μειρακευόμεθα, καὶ ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ἥκομεν.

Νεάκας, τοὺς νέους. Κτησιφῶν[89] Πανδώρᾳ.

Νεανίας, τολμηρούς.

Νεανιεύεται, νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανισκεύεται, Ἄμφις Ἐριθοις. Ποσείδιππος Δημόταις. Εὔπολις Σφιγξίν. ἰδίως ἐσχημάτικεν τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις. γυναῖκες ἔχοντα μάλα καλὴν τε καὶ ἀγαθὴν αὐτῇ νεανικοῦντος[90] ἐπεθύμησέ μου.

Νεανιεύματα, κομπάσματα, καινὰ τολμήματα.

Νέα νουμηνία, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ[91] ἐνιαυτοῦ, ἥτις ἐστὶ νουμηνία ἑκατομβαιῶνος μηνός.

Νεαροὶ, νέοι, νήπιοι.

Νεάσαι, μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριασμένην γῆν, ἐπαροτριάσαι.

Νεάτη, ἐσχάτη.

Νεάτην, οὐχὶ νήτην λέγουσιν, καὶ παρανεάτην. καὶ τριςνεάτον. Κρατῖνος Νόμοις.

Νεβλάρετοι, περαίνει. ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Νεβρίζειν, ἢ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἢ διασπᾶν νεβροὺς, κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον πάθους.

Νεβρίζων, Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν, ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνειμένου, ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζώννυντος.[92]

Νεβρίζειν, ἐπὶ τὸ[93] νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄῤῥητον λόγον.

Νεβρὶς, ἐλάφου δέρμα.

Νεβρὸς, ἐλάφου γέννημα, οἱονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὸν καὶ νεμόμενον.

Νέεσθαι, πορεύεσθαι.

Νεηκὲς, νεωστὶ ἠκονημένον.

Νεήλατα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα καὶ μέλιτι δεδευμένα, οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφυρῶντο. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν. κατ' ἔλλειψιν δὲ προσφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ[94] νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα.

Νεήλατα, Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἔλλειψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν.

Νεήλυδες, νεωστὶ ἐληλυθότες.

Νεῖα, τὰ εἰς κατασκευὴν[95] νεῶν ξύλα.

Νείκας, τιμὰς, ὁμοίως Ἀττικοί.

Νεικεῖ, ψέγει, φιλονεικεῖ.

Νεῖκος, διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως. οἱ δὲ μάχην, φιλονεικίαν, λοιδορίαν. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει,[96] λέγων κατὰ μέμψιν καὶ νεῖκος Ὀδυσσῆος, καὶ μάχη· ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη, Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νεῖν, κολυμβᾶν, καὶ τὸ νήθειν.

Νεκάδες, νεκροί.

Νεκτάρεον, ἡδὺ, καλὸν, εὐῶδες. ἐπὶ τοῦ νεκταρέου ἐκείνου, καὶ νέκταρ θεῶν πόμα καὶ οἶνος. οὕτως ὡς Ἀναξανδρίδης.[97] καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν, ὁ αὐτός.

Νεκταρέου, θείου.

Νεκνιζομένου,[98] καινουργουμένου.

Νέκταρ, θεῖον πόμα.

Νεκυομάντις, ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νέκυς, νεκρός.

Νεμέας χαράδρα, τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης.

Νεμεσᾶ,[99] μέμφεται.

Νεμεσᾶν, φθονεῖν, ἢ μηνιεῖν.

Νεμεσητὸν, μεμπτόν.

89. Νικοφῶν scribendum ostendit Ruhnk. ad Tim. p. 282.
90. B. νεανικοῦντο.
91. D. omittit τοῦ.
92. D. διαζώννυντας.
93. D. τοὺς.
94. D. τὰ. Mox B. τὰ ἄλφιτα.
95. D. κατασκεπὴν.
96. D. βάλλων.
97. D. Ἀλεξανδρίδης.
98. In D. super κ scripta emendatio α.
99. B. νεμεσπᾷ.

Νεμεσία, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις, ἐπεὶ ἡ Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. μήποτε ἑορτή τις ἦν Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα.

Νέμεσθαι, ὡς τὸ πολὺ, τὸ [1] λαμβάνειν πρόσοδον, παρὰ Θουκυδίδῃ.

Νεμεσίζει, μέμφεται. καὶ νεμεσσίσομαι, Φθονῶ.

Νέμεσις, μέμψις, δίκη, ὕβρις, Φθόνος, τύχη.

Νεμήσασθαι, [2] διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἄπριτος παρελαμβάνετο. ἔστιν οὖν οἷον διαιρέσεις.

Νέμοιτο, καρποῖτο.

Νεμόμενα, μεριζόμενα, καὶ νομὴ, διαίρεσις καὶ μερισμός.

Νέμονται, διοικοῦνται.

Νέμω, νομήσω.

Νενησμένην, σεσωρευμένην.

Νένηται, πεπλήρωται, ἢ σεσώρευται.

Νένομαι, διανενόημαι.

Νενόμεθα, διανενοήμεθα. [3]

Νένοφεν, νενήφοται.

Νενώπηται, καταπέπληκται, καὶ κατεστύγνακεν.

Νεοαρδέα, νεωστὶ πεποτισμένη.

Νεογαμὴς, ὁ νεωστὶ γήμας.

Νεογιλλὸν, νεογέννητον.

Νεόδμητον, νεοδάμαστον.

Νεοεργὲς, προσφάτως εἰργασμένον. [4]

Νεοεθνὴς, ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοθαλὴς, νεωστὶ ἀνελθών.

Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις, Φησὶ Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατοικισμένοις.

Νεοθηλὴς, νεωστὶ βλαστήσασα.

Νεόκμητον, νεωστὶ κατεσκευασμένον.

Νεοκρὰς, νεόκρατος. καὶ χαλκοκρὰς, καὶ ἁλικρὰς.

Νεόκρατος, κρατὴρ διττὸς, ὁ μὲν ἐν σπονδαῖς, ὁ δὲ ἐν περιδείπνοις.

Νεόκρατος, νεωστὶ πεπραμένος.

Νεωκορήση, ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει. κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν, τὸ σαροῦν καὶ ἐκκαλλύνειν. [5] τότε ἐκκορηθείης, ἀντὶ τοῦ ἐκκαλυνθείης.

Νεολέα, νέος λαὸς, καὶ οὐ πάλαι εἰς ἄνδρας ἐγγεγραμμένος.

Νεολέαν, τὴν νεότητα, τετρασυλλάβως οἱ Ἀττικοί. Βαβυλωνίοις· ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολέας ὡς καλόν.

Νεολώφητος, νεωστὶ λελωφηκυῖα.

Νεολέος, ἔφηβος.

Νεόγαιον, τὸ παραχρῆμα γεγονός. παίζειν, τι δὲ ἔχειν. ὡς τοὺς μετοίκους νέον [6] προστάτην, ἀντὶ τοῦ ἔχειν.

Νεοπεφθῆ, ἀρτιμαθῆ.

Νεοσπάδη, νεωστὶ τὰ σπάργανα περικείμενον.

Νεοβρύτοις, νεωστὶ ῥέουσι.

Νέορτος, ἔφηβος.

Νέος ἐστὶ καὶ ὀξὺς, ἀμαθὴς ἐστι καὶ προπετής.

Νεοπέπειρος, ὁ ἀρτιπεπανθείς.

Νεουργὲν, νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεοτελὴς, νεωστὶ τετελειωμένος.

Νεοτευχὲς, νεωστὶ κατεσκευασμένον. [7]

Νεοττός. ἡ τοῦ ὠοῦ λέκηθος καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀνδρίᾳ. καὶ τετάρων [8] ὠῶν μετὰ τοῦτο Φιλτάτη τὸν νεοττόν. Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συγγράμματί Φησιν· ᾧ διαθίδοται ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλυμένῳ νεοττῷ. διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο Φήσαντες, καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος. ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά Φησιν [9] θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὑτοῦ κρεμάσθαι ὠὰ, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ. τὸν δὲ εἰπεῖν, ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. εὑρόντα δὲ σταμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν, καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν, τοῦ δὲ νεοτ-

---

1. B. omittit τό.
2. D. νεμέσασθαι.
3. Haec glossa omissa in D.
4. D. εἰργασμένος.
5. D. omittit τὸ σαροῦν καὶ ἐκκαλλύνειν.
6. D. παροίκους νέου.
7. D. νεοτυχὲς, νεωστὶ κατεσκευασμένος.
8. D. τεττωρῶν.
9. B. Φασὶν. Mox D. κρεμάσαι, et deinde χρυσὸν pro χρυσίον.

τοῦ οὐδέν μοι δίδως.[10] καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει, ὧὸν δ' ἐν αὐτῇ διέτρεχε[11] νεοττία.

Νεόφθητον, νεωστὶ τελευτήσαν, νεωστὶ φθαρέν.

Νεωχμὸν, νέον.

Νεύματα, βουλήματα.

Νέφος, πλῆθος.

Νεφώσεως, συννεφείας.[12]

Νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν, καὶ εὐτρεπίζων, καὶ φιλοκαλῶν.[13]

Νεολέα,[14] νέων συναγωγή.

Νεὼν, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας φησίν.

Νεῶνας, τοὺς νέων οἴκους. Ἴωνες.

Νεώρια, καὶ νεώσοικοι. μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ[15] τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ κατέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεωρεῖν, νεωφυλακεῖν.

Νεωρον, νέον.

Νεὼς, Ἀττικῶς ὁ ναός.

Νεώσατε, ἀροτριάσατε.

Νεώσοικοι, οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάττῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν.

Νεώσει, Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ἡ Νέωνα ὀνομάζει, Ἀνδροτίων δὲ[16] ἐν ς' Ἀτθίδος Νεῶνας.

Νεώτα, τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἤτοι εἰς τὸ μέλλον, ἢ τὴν αὔριον ἡμέραν.[17]

Νεωτερίζει, καινὰ πράττει.

Νεωτερικὸν, νεανικόν. λέγουσι δὲ τὸν ἀνδρικόν.

Νεωτεροποιὸς, ἀντάρτης, τύραννος, ἐπιθέτης.

Νῆα,[18] ναῦς, πλοῖον.

Νηγάτεον, λεπτὸν, καινὸν, ἁπαλὸν, λευκὸν, εὐυφές.[19]

Νηδὶς[20] καὶ νηδία, ἑκατέρως.

Νηδὺς, ἐλαῖα ἔσσα ἐπὶ Κύπλωπος[21] Σικελὴ, ἀπὸ Ὕβλης τῆς ἐλεηρᾶς.

Νηδὺς, γαστὴρ, μήτρα.

Νῆες, τὰ πλοῖα.

Νήεον[22] ὕλην, ἐσώρευον ὕλην. καὶ νηήσας, σωρεύσας.

Νηΐδα, ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ.

Νηΐς, οὐκ εἰδὼς, ἄπειρος. τὴν δὲ νηΐδα νύμφην παρὰ τὰ νάματα. ἔνιοι καὶ τὸν Νεῖλον, καὶ ἐν Σάμῳ δὲ[23] θηρία γενέσθαι φασὶν, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκαλοῦντο δὲ νηΐα, ὡσεῦται αν.[24]

Νήθειν, οὐ μόνον νεῖν τὴν κρόκην φασίν.

Νηκερδὴς, ἀναφελὴς, ἀσύνετος.

Νηκούστησεν, παρήκουσε.

Νηκτὰ, ἔνυδρα, κολυμβητά.[25]

Νηλεῶς, ἀπανθρώπως, σκληρῶς.

Νημερτὲς, ἀληθές.

Νεῖν, νήθειν κρόκην.

Νηνεμία, ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος, ἄνεμον[26] οὐκ ἔχων.

Νηνίποδες, ἀνυπόδητοι.

Νηπενθὲς, ἀπενθές.

Νηποινὶ, ἄνευ τιμωρίας καὶ[27] ποινῆς.

Νηπύτιος, ἀνόητος, ἄφρων.

Νηρίται, κόγχης τι γένος.

Νηρίθμους, ἀναριθμήτους, ἀπείρους.

Νήσουσι, σωρεύσουσιν.

Νησαίη λίθος, οἱ μὲν τὸ Σαρδόνιον, ἀπὸ τῆς νήσου, οἱ δὲ σμάραγδον. ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται.

---

10. D. δίδωσι, et deinde pro δ' ἐν idem δ' ἂν, supra scripto ἐν.

11. B. διέτρεκε.

12. B. συννεφείας.

13. D. omittit καὶ φιλοκαλῶν.

14. D. νεολία.

15. D. omittit αἱ.

16. D. quae praecedunt, sic mutilate habet: Νεώσει, Δημάτει. Ἀνδροτίδης δὲ. Vide Suid. Νεῶσι.

17. D. omittit ἢ τὴν αὔριον ἡμέραν.

18. D. νέα.

19. D. ἐνυφές. B. ἐμφυές.

20. D. νηδίη.

21. B. ἐπιὴν κλωπος. Sophoclea haec emendatiora exstant apud Hesychium. In D. haec glossa post νῆες, τὰ πλοῖα. Ante Ὕβλης D. addit articulum.

22. B. νήσον.

23. D. omittit δέ. Mox B. omittit φασίν.

24. D. ὡς Ἐνταίων, ut Suidas, apud quem Kusterus ὡς Εὐφορίων scribendum docet.

25. D. κολυμβηταί.

26. D. ἀνέμους.

27. D. ἢ.

Νισαίας, ἵππους.

Νισαῖον, πεδίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.

Νῆστιν, τὸ ἔντερον. ἢ σπλῆνα, ἢ γλῶτταν. Ἀριστοφάνης.

Νήστις, ὁ ἄσιτος, καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον.[28]

Νῆστις, ἔντερον ἐν ᾧ περιελίττουσιν οἱ[29] μάγειροι τὰς χορδάς.

Νήστης, Σικελικὴ θεός. Ἄλεξις.

Νήστειραν, στερουμένην τροφῆς.

Νησύδριον, νησίον μικρόν.

Νήτην, μάτην.

Νητικὴν, ἄνευ τοῦ σ, τὴν περὶ τὸ νήθειν τέχνην.

Νὴ τὸν καὶ ναὶ μὰ τὸν, κατομοτικὰ ταῦτα· ἀπομοτικὰ δὲ, οὐ μὰ τὸν Δία. ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν,[30] μὰ τὸν Δία, ποίησον.

Νηφάλια θύματα, δίχα σπουδῆς.[31]

Νηφάλιοι θυσίαι, ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

Νηφάλιαι ξύλαι, τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, μήτε μύρσινα. ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νήχεται, κολυμβᾷ.

Νίβα, χιόνα, καλεῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θράκῃ.

Νιγλαρεύων, τερετίζων. καὶ ὁ νίγλαρος, κρουματικῆς διαλέκτου ὄνομα. Εὔπολις Δήμοις· τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα.[32]

Νιγλάρους, τερετισμούς.

Νίγλαροι, τερετίσματα, καὶ περίεργα κρούματα.[33]

Νίδες,[34] αἰδοῖα, ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί.

Νίζει, ῥύπτει, πλύνει, νίπτει, κλύζει, ἀποσμήχει.

Νικαίην, νίκην.

Νίκαστρον, νικητήριον.

Νίκαια, Αἰσχίνης ἐν τῷ[35] περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πόλις τῆς Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

Νικάνωρ, τρεῖς γεγόνασι Νικάνορες, ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου, ἕτερος δὲ Παρμενίωνος, ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος, οὗ καὶ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

Νίκη Ἀθηνᾶ, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν[36] τῇ δεξιᾷ ῥοιὰν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος,[37] ἐτιμᾶτο παρὰ Ἀθηναίοις. δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν ᾧ περὶ ἀκροπόλεως.

Νιοβιδῶν, ἐπὶ τῶν ἀρσένων, καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν.

Νιφάδες, σταγόνες.

Νίφαργον, νιφάδια λελευκασμένον.

Νίφει, χιονίζει.

Νιφετὸς, ἡ κατάληπτος καταφερομένη[38] χιών. τέσσαρές εἰσιν πῆξις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους πήξεως ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν χιὼν, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα, ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρείαν ἡ πιότης αὕτη.

Νιφόεσσα σελήνη,[39] λευκή.

Νίψαι, μακρὰ ἡ πρώτη συλλαβὴ, ὁπότε ἐπὶ νιφετοῦ τάττεται. καὶ ἔνιψεν καὶ ἐνίφθη ἡ γῆ.

Νοητὰ, τὰ μὴ αἰσθητὰ, τὰ ἀόρατα.

Νόθια, τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα οὕτως καλεῖται. ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἰσχῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ὑπερίδης, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Νοβακκίζειν, τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτυλίοις[40] ἐπιψοφεῖν. σεισμὸς Νιόβη.

---

28. Haec et praecedens glossa inverso ordine in D. in quo omissa τὸ et τοῦ.
29. D. omittit οἱ.
30. D. ἀπολογία λέγειν.
31. D. σπονδῆς.
32. B. κρούγματα.
33. B. κρούσματα.
34. B. νιδρ s, sic. Mox D. οἱ Σικελοί.
35. D. omittit ἐν τῷ.
36. D. μὲν ἐν. Mox B. ῥοὰν.
37. B. κράτος.
38. D. φερομένη.
39. B. σηλήνη. Imo Helenam ita ab Ione tragico dictam fuisse docet Hesychius.
40. D. δακτύλοις. Deinde B. ἐπιζοφεῖν. Videndum, ne eodem pertineat saltatio, quae apud Hesychium et Athenaeum XIV. p. 629. D. νιβατισμὸς, fluctuante nonnihil scriptura, vocatur. Corrupto vocabulo σεισμὸς facilius Sophoclis quam Aeschyli nomen videtur contineri.

Νοθεύει, ἀπατᾷ, ἀπαλλοτριοῖ.
Νόθος, ὁ μὴ δύο ἀστῶν.
Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι.
Νομαδόστοιχοι, ἀπὸ τῶν ὤμων κατὰ στοιχὸν ὀρχούμενοι.
Νομάδων, ἀγρίων, βαρβάρων.
Νομαὶ, μερισμοί.
Νομεὺς, βόσκος, ποιμήν.
Νομῆς, ἐν κοίλια πλοίου.
Νομιζόμενα, νόμιμα, ἢ ὑπολαμβανόμενα.
Νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται.
Νομικὸν, τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων. Ἄλεξις Γαλατείᾳ.
Νόμιον, δίκαιον.
Νομοθέται, οἱ[41] εἰσηγούμενοι. καὶ ἐκκλησία τις Ἀθήνησιν οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ τοὺς εἰσφερομένους ἐδοκίμαζον νόμους.
Νομοίστορες, νομομαθεῖς.
Νομὸν, νομὴν, βοσκήν.
Νόμος, θεσμὸς, συνήθεια.
Νομοφύλακες, ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.
Νοσακερῶς, τρυφερωδῶς, μαλακῶς, νοσωδῶς.
Νόμος[42] ὁ κιθαρῳδικὸς, τρόπος τῆς μελῳδίας ἁρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου, ὧν εἷς ὄρθιος τετράδιος ὀξύς. Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει, καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν. Ἀττικοὶ δὲ τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸ δίκαιον ἔγραφον.
Νοσηλέα, ἡ τῶν νοσούντων ἐπιμέλεια, καὶ νοσηλεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι.[43]
Νοσηλεύεσθαι, νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς.
Νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω.
Νορύη, ὄσπριόν τι. Θεόφραστος δὲ συνωνυμίᾳ φησὶ. τρύχον, νορυῆ, τιθύμαλλον.
Νορτὴ, τιθύμαλλον.

Νόσον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος[44] ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.
Νοστήσας, ἐπανελθών.
Νόστος, ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος, ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.
Νοστονοδον.
Νευχάσας,[45] νευρευσάμενος.
Νοσφιζόμεθα, χωριζόμεθα.
Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροις, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττομένη.
Νοσφιζόμενον, ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον.
Νότιον, χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως.
Νότιος, ὑγρός.
Νότοθεν, ἐκ μεσημβρίας.
Νουβυστικὸν, νοῦ βεβυσμένον καὶ γέμον.
Νουβυστικῶς, νουνεχῶς.
Νουθετίαν καὶ νουθετισμὸν λέγουσι.
Νύκας, ἀνοίξας.
Νυκτερίδος αἶνος, αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος, ὅπερ ἔκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.
Νυκτερινοὶ κύνες, οἱ λύκοι.
Νυκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων.
Νυκτιλόχοι, οἱ λῃσταί.
Νυκτῶν μέσον, διὰ μέσης νυκτός.
Νυμφαῖον, νυμφῶν ἱερόν.
Νυμφαγωγὸν, τὸν παράνυμφον.
Νυμφαῖοι, πτερωτοὶ μύρμηκες, καὶ οἱ ἐν τοῖς κήποις σκώληκες.
Νυμφώτρια, ἡ παράνυμφος.[46]
Νυμφεύτρια, ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή. καὶ πρεσβυτέρα Πηνελόπη καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ, καὶ ἡ θεὰ ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Νύμφαιον, ὄρος Ἀρκαδίας.
Νυμφαῖον. ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νυμφαῖον. καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν Δ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον.

---

41. D. καὶ οἱ.
42. B. νόος. Mox ad ταύτην in D. supra scripta emendatio κ, i. e. τακτήν. Infra B. νόμμον pro νοῦμμον.
43. D. νοσοκομῆσθαι, omisso τὸ.
44. D. ἦθος.
45. D. νεοχάσας.
46. B. omittit hanc glossam.

Νύμφαι, σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἁπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας. Σάμιοι καὶ τὸ ἀναμέσον τῶν[47] γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν. καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτως, δῆλον. περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονύσου πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα τρισὶ βίβλοις.

Νυμφικαὶ λουτραὶ, τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

Νύμφη, πηγὴ, καὶ ἡ νεόγαμος γυνή.

Νυμφίος, κτητικῶς, ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος.

Νυμφόβας, ὁ Σεληνὸς, τῶν νυμφῶν ἀνήρ.

Νυμφόληπτοι, αἱ νύμφαι κατειλημμέναι.[48]

Νυμφοστόλος, νυμφαγωγός.

Νῦν, τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ.

Νῦν δὴ, ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Νόμοις ἡ· νῦν δὴ, ὀλίγον ἔμπροσθεν, τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὕτως ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· νῦν δὴ[49] μὲν ὅροις βὰς ἐπὶ θύρας πόθεν ἐστέλλου, νῦν δὲ ψαμάθοισιν ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ· ὁρᾷς σὺ νῦν δή με ὡς ἐπράυνας τύχην; Μάγνης δὲ ἐν Πυτακίδῃ, εἰπέ μοι νῦν δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῄς. ἐν δὲ τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἴρηκε, τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς, νῦν δή.

Νυνί μ' ἔπεισας, μᾶλλον νῦν λέγειν.[50]

Νὺξ, εὐφροσύνη, καὶ ἡ σκοτία.

Νυος, καλεῖται μὲν ἐπίπαν ἡ τοῦ υἱοῦ γυνὴ τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ. χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι ποικίλως οἱ ποιηταί.

Νυρίζει, ξύει, νύσσει.

Νύρων, νύττων.

Νύσσα, καμπτὴρ, τέρμα,[51] βαθμίς.

Νύχιος, νυκτερινός.

Νύχος, νύξ.

Νωδὸς, ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

Νωγαλεύματα, τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα, τὰ ἐπιθορπίσματα.

Νώδυνον, ἀνώδυνον.

Νωθείας, βραδύτητος.

Νωθὴς, βραδὺς, δυσκίνητος, ἄλογος.

Νωθρὸς, ἀσθενής.

Νῶ, ἡμεῖς.

Νωειν, οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδοί.[52]

Νώμενος, ὁ νηθόμενος.

Νωνακρεὺς, πύκτης, παγκρατιαστής.

Νῶντας, ῥέοντας.

Νῶντος, σωρεύοντος.

Νῶτα θαλάσσης, ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νώνυμος, ἀνώνυμος, ἄδοξος.

Νωτίσαι, ἐπάρασθαι.

Νωταλεύματα, Ἀραῶς Καμπυλίωνι· τὰ κομψὰ δὴ ταῦτα νωταλεύματα, κόγχαι τε καὶ σωλῆνες, αἵ τε καμπύλαι καρίδες. Ἀντιφάνης Βουσίριδι· βότρυς, ῥοὰς, φοίνικας, ἕτερα νωταλεύματα.[53]

Νωτόπληγα, μαστιγίαν, τὸν εἰς τὰ νῶτα πληγὰς λαμβάνοντα. Φερεκράτης Κραπαττάλοις· καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

Νωτοφόρος, ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

Νῶτον, οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον, καὶ πληθυντικῶς[54] τὰ νῶτα.

Νωχελὴ, βραθεῖα.

Νωχελὴς, βραδὺς, ὀμαλὸς, ἄχρηστος.

Νωχελῶ, οὐ δυναμένῳ κινεῖσθαι. Φεύγοντα.

Ἀρχὴ

---

47. B. omittit τῶν. Paullo post D. omittit verba περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονύσου, et in fine habet βιβλίοις.

48. B. κατημμέναι.

49. Hic et bis ante D. νῦν δὲ. Sequens μὲν omissum in B. In versu ex Euripidis Meleagro B. τύχεις. Mox D. omittit articulum ante παρόντος.

50. D. λέγεται.

51. D. omittit τέρμα.

52. D. ὁδόν.

53. B. νωταλαιν. V. Athenaeum p. 47.

54. D. πληθυντικόν.

55. Sui-

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Ξ.

Ξάνθιον, ἐπικοπτόν.[55]

Ξάνθοισιν, ὀρνέοις.

Ξανθίζεσθαι, κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξανθήν, πυρροειδῆ.

Ξανήσει, κοπιάσει.

Ξάνιον, κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδεματίοις. κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

Ξανῶ, κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν. Ἕκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι, φησίν· ἠδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα.

Ξαίνω, νήθω, σωρεύω.

Ξαναξῆν,[56] πονεῖν τοὺς ἁρπτοὺς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

Ξεῖνοι, οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

Ξεναγῶν, ξενοδοχῶν.

Ξενηλατεῖν. Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους.

Ξενίαν, καταγώγιον, κατάλυμα.

Ξενίζει, ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

Ξενίζειν, οἱ μὲν ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι, οἱ δὲ ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.

Ξενικὸν, ἐμπόριον, ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται, ὥσπερ ἀστικὸν, ὅπου οἱ ἀστοί.

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης. συνεστήσατο δ' αὐτὸ[57] πρῶτον Κόνων, παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας, ᾧ χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψεν,[58] στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους.

Ξένιος, ὁ τῆς ξενίας ἔφορος.

Ξενιτευομένους, ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. Ἀριστοφάνης Εὐδίκῳ· ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην.

Ξείρης, φυτὸν ἀρωματικόν. Ἀριστοφάνης.

Ξενοκοπεῖν, ἐπὶ τοῦ πληγὰς ἔλαβον. οὕτω Μεταγένης.

Ξενολόγος, ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Ξένος, καὶ ὁ καταγόμενος, καὶ ὁ ὑποδεχόμενος.

Ξενίζειν, τὸ ξενικῶς[59] διαλέγεσθαι.

Ξενίσεις, ξενοδοχίας. Θουκυδίδης.

Ξεστὸν, ὠμαλισμένον.

Ξηραλοιφία καὶ ξηραλοιφεῖν,[60] τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

Ξηραλοιφεῖν, Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου ξηραλοιφεῖν ἔλεγε[61] τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

Ξηρὸν καὶ αὖον, ἑκατέρως.

Ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος.

Ξεναπάτας, ἰδίως ἐπὶ τῶν ὅταν μὴ τοιοῦτοι πνέωσιν οἱ[62] ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὁποῖοι ἐν τοῖς λιμέσιν. Εὐριπίδης Σθενεβοίᾳ· τίς ἄνδρα τιμᾷ ξεναπάτην.

ΞιΦισμὸς, σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης. καὶ ξιφίζειν τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

ΞιΦήρης, ξίφος ἔχων.

ΞιΦηφόρος, ξιφήρης.

Ξόανον, ἄγαλμα, εἴδωλον, ζώδιον, ἀνδριάς.

Ξουθὸν, λεπτὸν, ἁπαλὸν, ἐλαφρὸν, χλωρὸν, ὑγρὸν, ξανθὸν, καλὸν, πυκνὸν, ὀξὺ, ταχύ. οἱ δὲ ποικίλον, εὐειδὲς,[63] διαυγές.

Ξοῦθος, ὄνομα κύριον.

Ξύει, γράφει, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξύσματα τὰ γράμματα.

Ξυήλην, ἣν ξυάλην λέγομεν. Ξενοφῶν Κύρου ἀναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου· ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ

---

55. Suidas, ἐπίσκοπον. In hoc et Photio Anchcrus in libro ad v. θελητὴ commemorato p. 9. e Polluce X. 101. emendat: ξάνιον, ἐπικόπανον.

56. D. ξανεῖν.

57. D. omittit δ' αὐτό.

58. D. κατέκοπτε.

59. D. ξενικῶν.

60. B. ξηραλοκιεῖν.

61. D. post plenam interpunctionem, ξηραλοιφεῖν ἔλεγον.

62. D. omittit οἱ.

63. D. εὐαγές.

ἐστραμμένα· εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλη Λακωνική, ἣν Ἀττικοὶ κνῆστιν,[64] Λάκωνες ξυήλην λέγουσι μόνον. ἐπὶ δ' αἴγειον κνῇ τυρὸν κνήστει χαλκῇ ἢ. οἱ μὲν οὖν[65] Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω λέγουσιν·[66] κἀπικνῆν κἀπεσθίειν· οἱ δὲ Λάκωνες τοὔνομα ξυήλην, ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶν ἐν δ' τῆς Ἀναβάσεως. ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἔτι ὢν ἀποκτείνας ξυήλῃ Λακωνικῇ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνῆν οἱ Δωριεῖς ξύειν[67] λέγουσιν, ὡς καὶ Σώφρονά τις τὸν ξύοντα ἀντιξύει, καὶ πάλιν· ὁ χοραγὸς ξύεται.

Ξύλων ἐρεψίμων, στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

Ξυλοῦχος, σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος, δρυμὸς, ὕλη, χέρσος, ἀγρὸς, τόπος. οἱ δὲ κοίτην θηρίου.

Ξύλον πρῶτον, τὸ βάραθρον.

Ξύλοχον, ὑλώδη τόπον.

Ξύμβαθι, σύμβαθι. ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ[68] Ἀττικῶν.

Ξυμβῇ, ἡ πεῖρα. ἀντὶ τοῦ ἐπετεύχθη. παρὰ Θουκυδίδῃ.

Ξύμβοιον. ἀῤῥενικῶς λέγουσι τὸ σύμβολον.

Ξυμβούλους, οὕτω τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον.[69] ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι.

Ξυμφέρειν, συμφωνεῖν.

Ξυναυλία, αὔλησίς τις σύμφωνος ὑπὸ δύο περαινομένη, αὐλῳδία.

Ξὺν, Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σὺν, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

Ξὺν δύο καὶ ξὺν τρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ξυμβάλλεται καὶ συμβάλλεται.

Ξυναίρεται, συνάπτεται.

Ξυνάορον, γαμετήν.

Ξυνήϊα,[70] κοινὰ χρήματα.

Ξύνες λέγουσι, καὶ σύνες.

Ξυννένοφε. ἐπινεφῆ, καὶ συννεφῆ, καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· καὶ ξυννένοφε[71] καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ. καὶ ἐν Νήσοις· ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει, ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζουσα.

Ξύνθημα καὶ σύνθημα.

Ξυνηρέτης,[72] σύμφωνος, ὡς ὁ ἐναντίος ἀντηρέτης.

Ξυμφοραὶ, συντυχία.

Ξύνηβον, συμπότης.

Ξυνοδόκος,[73] ξενοδόχος.

Ξυνωρὶς, συζυγία, ἢ ἅρμα ἓν δύο ἵππων συνεζευγμένον.

Ξυρήκης,[74] ὁ ξυρήσιμος, καὶ κουριῶν.

Ξυπεταίωνες, δῆμος τῆς Κεκροπίδος Φυλῆς.

Ξυπεταιὴ, ἀφ' ἧς ὁ δημότης, Ξυπεταιών.

Ξυρίδες, καμπάγια, ξυγάβδια, ἢ ἄλλο ὑπόδημα διάφορον.

Ξυροῦ ἀκμῆς, τοῦ ὀξυτάτου κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων.

Ξυστάρχεις, τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.

Ξυστίδα, λεπτὸν ὕφασμα, περιβόλαιον.

Ξυστὶς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστι πεποικιλμένον,[75] ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν, καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ. ἔστι μέντοι καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις. ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Φυλαῖς.

Ξυστὶς, χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον, καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα. οἱ δὲ τὸ λεπτὸν παρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τῶν[76] τραγῳδῶν ἔνδυμα.

Ξυστὸν, δορύλλιον, ἀκόντιον. καὶ τὸ τέλειον δόρυ,[77] καὶ ὁ τόπος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται.

Ξυνωμοσάμην, συνήγαγον[78] καὶ φίλους ἐποίησα.

Ξύνωνα, τὸν κοινωνόν. Σοφοκλῆς.

---

64. D. κτῆσιν.
65. D. omittit οὖν.
66. D. omittit λέγουσιν.
67. B. τὸ ξύειν.
68. D. τῶν τε.
69. Inter hoc et sequens verbum magnae lacunae signa in D.
70. B. ξυννία.
71. D. συννένοφε et mox συννενοφυῖα.
72. D. ξυνερέτης et dein ἀντερέτης.
73. Sic B. et D.
74. B. ξυρήκη.
75. B. ἐπιπεποικιλμένον.
76. D. τὸ τῶν.
77. In D. pro δόρυ signa lacunae. Pro γυμνάζονται D. συνάγονται.
78. D. συνέγειρον.

Ξυναλλαγῆναι, τὸ συμβῆναι. Θουκυδίδης.
Ξυντάσσεται,[79] συσκευάζεται.
Ξυρεῖσθαι, οὐδὲ ξυρᾶσθαι λέγουσιν.
Ξυρὸν, ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν.
Ξυστίδες, εἶδος ὑποδημάτων, ἢ κόσμος γυναικεῖος, ἢ σκεῦος ἱματίων τι.
Ξύστης, περισκελὲς ἔνδυμα.
Ξυστὸν, κοντὸν, ἀκόντιον.
Ξυστὸς, τόπος ἀνειμένος[80] ἀθλητῶν.
Ξύστραν καὶ στλεγγίδα λέγουσι.
Ξυστὰς, ἀμπελοτόμον δρέπανον, καὶ γῆ ἀμπελοφόρος.

Ἀρχὴ τοῦ ō στοιχείου.

Ὄα, ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές.
Ὀαὶ, τῶν ἱματίων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο. οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις οἷος θέρμα προσέρραπτον, ἵνα ἥκιστα τρίβοιντο.
Ὀαρισμοὶ, διάλογοι.
Ὀαὶς, μηλωτάς. οἷς γὰρ πρόβατον.
Ὀαὶς[81] , τὰς τῶν ἱματίων.
Ὀβελίας ἄρτος, ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτώμενος. λέγονται δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας ἄρτους αἴροντες. ἐτάσσετο δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργατῶν καὶ[82] ἀγροίκων.
Ὀβελὸς, ὀβελίσκος.
Ὀβελίας ἄρτος, περιπεπλασμένος μακρῷ ξύλῳ, καὶ οὕτως ὀπτώμενος. γίνεται δὲ παραμήκης καὶ γαστρώδης.
Ὀβολὸν ἐκβαλεῖν, τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μηδὲν σημειωθῆναι.
Ὀβολὸς, ὁ τόκος, εἶδος νομίσματος. ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἓξ ἐστὶ χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκὸς λέπτων ἑπτὰ, τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων, καὶ νομισμάτων ὀκτὼ καὶ ἕξ· ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου, τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστιν.
Ὀβολοστατοῖ, ἀντὶ τοῦ δανείζει.[83] Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ ὀβολοστάτας τοὺς δανειστὰς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμῳδία.
Ὀβολοῦ :[84] χίμαιρα ἐν ᾄδου.
Ὀβολὸς ἡλιαστικὸς,[85] ὃς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο.
Ὀβολοστάτης, δανειστὴς ἐπ' ἐνεχύροις. στήσασθαι γὰρ τὸ δανείσασθαι.
Ὀβολοστατῆσαι, τὸ λαβεῖν τόκους.[86]
Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλλα, τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. Αἰσχύλος Δικτυούλκοις.
Ὄβριμος, ἰσχυρός.
Ὄγε, ὁ δή.
Ὀγκίαν, τὸν σταθμόν. Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος.
Ὄγκοι, αἱ ἀκίδες.
Ὀγκύλεσθαι, ὑψαυχενεῖν, καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι.
Ὀγκυλόμενος,[87] ὑπερήφανος.
Ὄγμος, ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν, καὶ ὄγμοι σταχύων.
Ὄγχναι, ἀχράδες ἢ ἄπιοι.
Ὀδάξ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότος.
Ὀδαξησμὸς, κνησμὸς, καὶ ὀδόντων τρισμός.
Ὁδαγὸς, διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὁδηγός.
Ὁδαῖος Ἑρμῆς, ὁ ἐνόδιος.
Ὀδακτάζειν, δάκνειν.
Ὀδ' ἐγὼ, αὐτὸς ἐγώ.
Ὀδῆσαι, τὸ ὠνήσασθαι. Εὐριπίδης Ἀλόπῃ καὶ Κύκλωπι.

79. B. ξυνξύσσεται. In sequente glossa D. οὐ pro οὐδὲ.
80. D. ἀνείλαιος.
81. Ita, vacuo relicto spatio, in codice esse in B. notatum. Etiam D. signa lacunae habet.
82. B. omittit καὶ.
83. D. δανείζει.
84. Ita, vacuo relicto spatio, in codice esse observatur in B. Etiam D. habet lacunae signa hic, et in fine glossae.
85. D. ὀβολὸν ἡλιαστικόν.
86. D. τόκον.
87. D. ὀγκυλωμένος. B. ὠγκυλωμένος.

Ὄδιος, Ἑρμοῦ ἐπίθετον.

Ὁ Διὸς Κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.

Ὁδοιπόριον, τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

Ὀδμή, ἀποφορά, ὀσμή.

Ὁδοιδοκώς, ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος πλώψ.

Ὁδοῦ παρούσης, τὴν ἀτραπὸν[88] ζητεῖς, λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ὁρμοῦ παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.

Ὁδὸς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικὸν, ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι. εἰ δὲ ψιλωθῇ ὁ προτέρα συλλαβὴ, σημαίνει τὸν βαθμόν.

Ὁδοντισμὸς, εἶδος αὐλήσεως.

Ὁδοποιοὶ, οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί.

Ὁδὸς ἀρσενικῶς, καὶ οὐδὸς ὁ τῆς θύρας, οὐ χρὴ[89] ὁδὸς, ὁδεύειν οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἐπίστασθαι. παρ' Ὁμήρῳ δὲ[90] ἔστιν.

Ὀδουρὶς πρῶτος.

Ὁδουρεῖς, προπορεύῃ.

Ὁδουροὺς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς πανουργοῦντας.

Ὀδυνήφατος, ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδυσσέα, ἡ ἐσχάτη μακρὰ, καὶ τὰ ὅμοια.

Ὄδωδεν, ὄζει.

Ὁδωρεῖν, ὁδοφυλακεῖν.

Ὄζαι, τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.

Ὄζειν, οὐ μόνον[91] ὀδωδέναι λέγουσιν.

Ὄζος, κλάδος.

Ὄθι, ὅπου.

Ὀθνεῖος, ἀλλογενὴς, ξένος, ἀλλότριος. Ἰσαῖος καὶ Πλάτων.

Ὀθόναις, λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν, κἂν μὴ λινοῦν ᾖ.

Ὀϊστόχου, φαρέτρας.

Οἰστὸν, δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ[92] βέλος.

Ὀίδια, προβάτια.

Οἰ, ὅπου.

Οἷ, περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ· ὀξυτόνως δὲ τὸ οὗτοι. Συμπόσιον· οἱ μὲν γὰρ[93] εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα. καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, Πολιτείᾳ· πλὴν οὗ.

Οἴητας, τοὺς κωμήτας. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ.

Οἴηθεν, δῆμος Πανδιονίδος ἡ Οἴη. καὶ τὸ[94] Οἴηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος δὲ τὴν Οἴην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ γυναῖκα.

Ὀΐαι, διφθέραι, μηλωταί.

Οἴακες, πηδάλια, αὐχένες.

Οἰακίζει, κυβερνᾷ.

Οἰακιστὴς, κυβερνήτης.

Οἰακοστρόφος, κυβερνήτης.[95]

Οἰακοστροφῶν, κυβερνῶν.

Οἰγνύει, ἀνοίγει.

Οἰδαίνων, φλεγμαίνων,[96] ψύχων.

Οἰδαίνει, ἡδὺν ποιεῖ.

Οἰδεῖ, φλεγμαίνει, πεφύσηται.

Οἴδημα, ὄγκωμα, φλεγμονὴ, ἀπόστημα, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων. καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται.

Οἰδήματα, ἐπάρματα, ἢ φυσήματα.

Οἴδησις, φλεγμονὴ, φύσημα.

Οἶδμα, κῦμα, ἢ πέλαγος.

Οἴεσθαι, ὑπονοεῖν.

Ὀίεσσι, προβάτοις.

Ὀϊζὺς, πόνος, ταλαιπωρία.

Οἰηθεὶς, ὑπολαβών.

Οἴησις, ἔπαρμα, ὑπόνοια.

Οἴκαδε, εἰς τὰ οἰκεῖα.

Οἰκέα, τὸν οἰκογενῆ.

Οἰκέτην,[97] οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι.

Οἰκέτας[98] καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν πάντας.

Οἰκάριον, τὸ οἰκίδιον.

---

88. D. hic et postea ἀταρπόν.
89. D. οὗ χρῆ.
90. D. omittit δέ.
91. D. οὐ μέν.
92. D. omittit τό.
93. D. omittit γάρ. Mox B. ἀπαιτήσαντα Vide Porsonum ad Eurip. Med. 734.
94. Inter τὸ et Οἴηθεν breve compendium scripturae est in B. quod legi non potest.
95. Haec glossa omissa in B.
96. B. Φλεγαίνων.
97. D. οἰκούτην.
98. D. οἰκέας.

Οἰκείαν, τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο[99] Ἀριστοφάνης. πρὸς τὴν οἰκείαν. ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι. οἰκείους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τοῖς περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν. ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν Φίλων. ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβάνων ἐστὶ συγγενής· οἰκεῖος δὲ, ὁ συγγενής.

Οἰκεῖλαι, ἐκβληθῆναι.

Οἰκεῖος, ἴδιος.

Οἰκεὺς, οἰκέτης.

Οἰκίδιον, τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια.

Οἰκίσκος,[100] παιδικοτροφεῖον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.

Οἰκογενὲς, τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον.

Οἰκέως, οἴκημα, ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον. Δείναρχος. ἀντὶ δὲ τοῦ πορνείου, Αἰσχίνης.[1]

Οἰκίσκῳ, ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινὶ οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ[2] Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τροφεῖον, οἰκίσκον.

Οἴκοθι, ἐπὶ τῆς οἰκίας.

Οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ.

Οἴκοι γενοίμην, ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

Οἰκόπεδον, ἔρημον κατάπτωμα οἴκου.

Οἰκόσιτος, ὁ τὰ οἴκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν[3] πέλας.

Οἰκυπορεῖα, τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

Οἰκότριψ, οἰκέτης.

Οἰκοτρύβλιον, τὸ οἰκογενὲς παιδάριον.

Οἰκουρὸς, οἰκονομικὸς, ἢ οἰκοφύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα. καὶ Ἡρόδοτος. Φύλαρχοι δὲ αὐτοῦ δύο.

Οἰκουρίαι, ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες[4] τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν, ἢ παίγνια.

Οἰκουρουμένης, τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ[5] ὑποικουρουμένης ὑγρότητος, ἤτοι τῆς ἐνδομυχούσης, καὶ ἔνδον κατεσπαρμένης.

Οἰκονόμους, τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους.

Οἰκότριβες, οἱ ἐκ δούλων δοῦλοι, οἳ καὶ οἰκογενεῖς λέγονται. ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν ἀνητῶν, ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων, οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων ἐγένοντο, καὶ οἱ μὲν ἀεὶ δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον.

Οἰκτιστὸν, ἐλεεινόν.

Οἴμησεν, ὥρμησεν. καὶ οἴματα, ὁρμήματα.

Οἶμος, ὁδὸς, ἢ στίχος, ἢ ῥάβδος κύκλου. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται[6] τὸ παροδικὸν διήγημα.

Οἰμωγὴ, στεναγμός.

Οἰμώζει, στενάζει.

Οἰμώκτιαν, ἀντὶ τοῦ οἰμώξειαν.

Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἰνάνθη, ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις. καὶ Φυτὸν ὀρεινὸν εὔοδμον.

Οἰνήρυσις, κατύλη, οἰνοχόη.

Οἰνέοι[7] τὴν χαράδραν ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ οἰνέων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιῤῥαγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.

Οἰνίης, μία τῶν δέκα Φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις.

Οἰνόη καὶ Οἰνέως, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευσῖνας. ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δῆμος τῆς Οἰνέως.

Οἰνιαστήρια, σπονδὴ τῷ Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων, πρὶν ἀποκείρασθαι. Εὔπολις Δήμοις.

Οἰνοβαρὲς, μέθυσε.

Οἰνηβόλος, καινὸς καὶ ἀντικείμενος τ εξει.[8]

Οἰνίζει, μονάζει.

Οἱ νομοφύλακες τίνες. ἔδοξέ τισι, τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πατρῖα ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ

---

99. D. παρεσήμει. οὕτω, et mox οἰκίαν. Paullo post B. ἐντίθενται, et in fine D. οἰκείους.
100. D. οἰκισμὸς.
1. B. Αἰσχύλος.
2. D. ἐπί.
3. D. omittit τὰ τῶν.
4. Pro μητέρες in D. signa lacunae.
5. D. ἀσφαλτημένης ἢ.
6. D. omittit κέκληται.
7. D. Οἰναῖοι. et infra, βλαπτομένων δὲ.
8. Ita D. et B. in quo notatur, sic esse in codice.

δὲ νομοφύλακες στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων[9] ἐκάθηντο, καταντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἠνάγκαζον δὲ[10] καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων κωλύοντες[11] ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν, ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

Οἰνοπάζων,[12] οἰνοποτῶν, εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ.

Οἰνόπτας, εὐτελὴς ἀρχὴ Ἀθήνῃσι, παρέχουσα λύχνους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν.

Οἰνόπτας, ἐπιμελητὴς τῶν τοὺς[13] φράτορας ἡδὺν οἶνον ἔχειν. Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελὴς ἀρχή τις[14] Ἀθήνῃσιν.

Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν. δύο παροιμίαι, ἡ μὲν, οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἡ δὲ, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

Οἰνόσπονδαι, αἱ γενόμεναι θυσίαι μετ' οἴνου σπονδῆς.

Οἰνοῦττα, μάζα οἴνῳ δεδευμένη· μελιττοῦττα δὲ, ἡ μέλιτι.

Οἰνοχοεῖ, κιρνᾷ.

Οἰνοχόος, πιγκέρνης.

Οἰνώνης, οἷον οἶνον συνωνούμενος.[15]

Οἰνωπὸς, οἰνώδης. διαυγὴς, ἢ μελανός.

Οἴξας, ἀνοίξας.

Οἰοθενεῖς, ἓν μόνου μόνος. θέλει δὲ εἰπεῖν, μόνος πρὸς μόνον.

Οἷοι, μόνοι, ἢ δυνατοί.

Οἰόμενος, νομίζων.

Οἷον, τὸ θαυμαστικόν.

Οἴον, δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, διττοὶ οὐδετέρως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς οὕτως διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι. τὸ γὰρ μόνον οἷον ἐπάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμεικὸν Οἷον τῆς Λεοντίδος Φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελικὸν Οἷον τῆς Ἱπποθοωντίδος Φυλῆς. οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἰήθεν, ὡς προείρηται.

Οἷόν τε, δυνατὸν, ἀρκούντως ἔχειν, κατὰ δυνατόν.

Οἷος, μόνος ἢ ὁποῖος.

Οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ, τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τὲ σημαίνει τὸ βούλει καὶ προείρηται.[16] τὸ δὲ σὺν τῷ τε τὸ δύνασθαι. ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἷος,[17] ἀντὶ προβάτου.

Οἷος, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, καὶ οἷός τε ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷος ἦν ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν.[18] Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ[19] οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θῆραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν. τοιοῦτος, οἷος ἦν ὁ πατήρ.

Οἷον, τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον. καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ, ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως καλὸν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ[20] τοῦ νόμου.

Οἷς, αἷξ ἢ πρόβατον.

Οἴσει, νομίσει.

Οἴσεται, λήψεται.

Οἶσθα, ἀντὶ τοῦ οἶδας, λέγεται καὶ χωρὶ τοῦ σ. μετὰ δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνον.

Οἰσθεὶς, εἰκασθεὶς, ὑπολαβών.

Οἰσόμενος, νομίσων.[21]

Οἰστὰ, Φορητά.

Οἰσπώτη, οἷον ῥύπος οἰσοπος,[22] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπιπλίνῃ.

Οἰστεύσας, τοξεύσας, σαγιτεύσας.

---

9. D. τῶν θρόνων.
10. B. omittit δὲ.
11. D. κωλεύοντες. B. καὶ λύοντες. Mox D. ἔδοξεν.
12. Sic B. D.
13. D. omittit τοὺς.
14. D. τις ἀρχὴ.
15. D. συνών.
16. D. προείρηται.
17. D. omittit ἀντὶ.
18. D. ἐσπούδασεν.
19. D. omittit καὶ.
20. D. omittit αὐτοῦ.
21. Omissa haec glossa in D.
22. D. omittit οἰσοπος.

Ὀϊστὸς, βέλος, σαγίτα.
Οἰστρᾷ, συντόνως καὶ μανικῶς κινεῖται.
Οἰστρεῖ, ἐρεθίζει, ἐκμαίνει.
Οἰστρηλατούμενοι, πυρούμενοι, ἐκμαινόμενοι.
Οἰστροπλῆγα, τῇ μανίᾳ πεπληγότα.
Οἶστρος, ἐρεθισμὸς, ἔκπαυσις, πύρωσις ἐμμανής.
Οἰσύμη, πόλις τῆς Θράκης.
Οἰστύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.
Οἰσυπηρὸς, ῥυπαρός.
Οἴσω, κομίσω, ἐνέγκω.
Οἶφι, χοίνιξ.
Οἴχεται, πορεύεται.
Οἰχήσομαι, πορεύσομαι.
Οἰχόμενος, πορευόμενος.
Οἰωνόβρωτος, ὀρνεόβρωτος.
Οἰωνοὶ, σαρκοφάγα ὄρνεα, ἢ σύμβολα.
Ὁ κάνης τῆς κοίτης ὑπερέχει, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.
Ὁ κάτωθεν νόμος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ τὴν Ἡλιαῖαν λέγει, διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσιν γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης·[23] ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης. ὅτι γάρ φησι βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ, ἢ ἐπεὶ, φησὶ, τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν Ἀναξιμένης ἐν τῷ Φιλιππικῷ. ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων, Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν, ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται. ἤτοι οὖν γραφικόν ἐστιν ἁμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.

Ὀκέλλει, προσορμεῖ, ἐκρίπτεται. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν.
Ὀκιμβάζειν, καὶ σκιμβάζειν, τὸ στρατεύεσθαι.
Ὀκλαδίας, δίφρος, οὗ οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις[24] εἰς ἀγορὰν ἠκολούθουν φέροντες.
Ὀκλάζει, χωλεύει. εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει.
Ὀκλάξ, οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς.
Ὀκνεῖν, τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς.
Ὀκνεῖ, εὐλαβῶς ἔχει.
Ὀκνῶν, ἀναδυόμενος.
Ὀκρίβαντας, ἐμβάντας.
Ὀκρίβας, σχῆμα ἡνιόχου.
Ὀκρίβας, σκηνή. ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικὰ πήγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵστανται οἱ τραγῳδοί.
Ὀκρίβας, τὸ λογεῖον, ἐφ' ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο. καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.
Ὀκόρνους, τοὺς πάρνοπας. Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ. οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέσβους.
Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν· ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη, εἰ μὴ ἤδειν σε.
Ὀκριάζων,[25] τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς.
Ὀκτώπηχυς, καὶ ὀκτώπους. Φιλήμων.
Ὀκτώπαν, ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε. Νεανίσκοις.
Ὀκτώπας, ἤτοι ὁ σκορπίος.
Ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν.
Ὀκτώπουν, Κρατῖνος Θράτταις· ὀκτώπουν ἀνεγείρῃς. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία γάρ, σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν·

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα
κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.[26]

Ὅλας, οὐχὶ ἅλας λεκτέον.
Ὁλαγμεύειν, ὅλας βάλλειν.

23. B. γεγραμμενοις. Idem paullo post ὀνομάζει Δημοσθένης. Infra D. ἐν Φιλιππικῷ.
24. D. omittit πλουσίοις.
25. D. ὀαρίζων.
26. Post λέγω lacunae signa in D.

Ὀλβιοδαίμων, εὐδαίμων, εὐτυχέστατος.
Ὄλβιος, πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος.[27]
Ὀλβοδότης, πλουτοδότης.
Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται, ἐπιδεται καὶ ἐξῆπται[28] τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας οἷον δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ.
Ὄλεθρον, τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον.
Ὀλέκει, Φονεύει.
Ὠλέκρανον, ἀγκὼν, οἷον τῆς ὠλένης κράνιον.
Ὠλέκρανον, τὸ ὀστοῦν τῆς ἀγκῶνος.
Ὠλέκρανα, τοὺς ἀγκῶνας, καὶ τοὺς πήχεις τῶν ποδῶν λέγουσιν.
Ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.
Ὀλετῆρα, Φονέα.
Ὀλίγα ἄττα, ὀλίγα τινά.
Ὀλιγαρχούμενοι, ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δέ εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία.
Ὀλιγγοι, γένος ἀκρίδων.
Ὀλιγίστου, παρὰ μικρόν.[29]
Ὀλιγωρὸς σὺν τῷ γ.
Ὀλιγογνώμων, ὀλίγωρος.
Ὀλιγγος, ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
Ὀλιγοδεὴς, ὀλίγα χρήζων.
Ὀλιγοδρανὴς, ὀλίγα ἰσχύων.
Ὀλίγου δεῖν, σχεδὸν, παρὰ[30] μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν.
Ὀλισθηρὸς, εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.
Ὀλιγωρήσεται, ἀντὶ τοῦ ἀμελήσεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ἄραν ἔχειν. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην, ὡς ἐν τῷ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὥρα δὲ ἡ Φροντίς.
Ὀλιζον,[31] ἔλασσον.
Ὀλισβοι, δερμάτινα αἰδοῖα.
Ὀλκάδες, πλοῖα.
Ὀλκειον, χαλκοῦς λέβης, τρεῖς πόδας ἔχων.

Ὀλκῇ, δυνάμει, ἢ βάρει, ἢ σταθμῷ.
Ὀλκὴν, ἐπαγωγὴν, τροπήν.
Ὀλκοὶ, σχοινία εἰς[32] τὸ ἕλκειν ἐπιτήδεια.
Ὀλκὸς ἄνθρωπος, ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος.
Ὀλκοις, ἄγειν καὶ ἑΦέλκεσθαι δυνάμενον.
Ὀλκὸν, ἰσχυρὸν τόνον[33] ἢ ἑλκυστικὸν, ἢ ὅρμον, ἢ ὁδόν.
Ὀλκὸς, ὁδὸς ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος, ἢ οὐρά. ἢ ὁλκὸς, κυρίως, τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔπταμα. δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς[34] νεὼς διῆκον.
Ὀλκοὺς, ἑΦελκομένας.
Ὀλκοὺς, ναυστάθμους.
Ὄλμοι, καὶ ὑΦόλμια, ἐπὶ αὐλῶν. Εὔπολις Φίλοις. ῥέγκειν δὲ τοὺς ὄλμους οἴμοι[35] τῶν κακῶν.
Ὁλοκαρπούμενον, ὅλον προσΦερόμενον.
Ὁλόκληρος. οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὁλόκληροί εἰσιν. Μένανδρος Θετταλῇ. ὁλόκληρος οὗτός σοι ξένος.
Ὁλοκαυτισμὸς, ὁλοκαρπία.
Ὄλος, θόλος.
Ὁλοσχερῶς, ὁλοτελῶς.
Ὁλοσχοίνων, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου Φησὶν, ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαΦέρων, ὁλόσχοινος καλεῖται.
Ὁλοσπάδες, ὅλας καταπινόμενας καὶ κατασπωμένας. Σοφοκλῆς.
Ὁλόσφυρον, τὸ ὁλοσφύρατον.
Ὄλολην,[36] Μένανδρος. τὸν γυναικώδη καὶ πατὰ θὲ καὶ βάκηλον.
Ὀλολύττουσιν, οὐχὶ ὀλολύζουσι,[37] Μένανδρος.
Ὀλόλους, τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἱ οἰωνιζόμενοι.[38] Μένανδρος Δεισιδαίμονι, Θεόπομπος Τισαμένῳ, καὶ ἄλλοι.

Ὁλόσχοι-

27. Haec et praecedens glossa sic in D. ὀλβιοδαίμων, εὐδαίμων, μακάριος. ὄλβιος, πλούσιος, εὐτυχέστατος.
28. D. omittit ἐπιδεται καὶ ἐξῆπται, et deinde ὑμῶν. B. in fine articulum omittit ante ὀλέθρῳ.
29. B. παραμικροῦ.
30. B. omittit παρὰ. Mox in D. deest δὲ.
31. D. ὄλισσον.
32. B. ἐπὶ.
33. D. τόπον.
34. D. omittit τῆς.
35. D. οἱ.
36. D. ὄλολυν. Mox D. omittit ultimum καὶ. In eo vir doctus adscripsit: *puto leg.* τὸν εὐήθη καὶ ν. *Hes. in* ὀλολύγων.
37. D. ἀλολύττουσιν, οὐ . . . . . Μένανδρος.
38. D. omittit articulum. In eo vir doctus adscripsit, *puto leg.* οἱ κωμικοί.

Ὁλόσχοινος, ἡ σχοῖνος. καὶ Δημοσθένης, καὶ οἱ ἄλλοι.

Ὁλοίτροχος, στρογγύλος λίθος, ἢ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέχων.

Ὁλούφειν, τίλλειν, ἢ κατασπᾶν, οἷον ὁλοσφίζειν.

Ὁλοφυκτὶς, φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.

Ὁλοφυκτὶς, οἷον ἐπινυκτίς· ἡδοθείην[39] ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες· ὅσα[40] ποθεῖς, τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν. δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίγνεσθαι τῇ γλώττῃ, καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς[41] διαλέγηται.

Ὁλοφύρεται, ἀποδύρεται, κλαίει.

Ὁλόφωνος, ὁ[42] ἀλεκτρυών. οὕτως Κρατῖνος.

Ὁλοφυρμὸς, θρῆνος.

Ὁλύμπια, τὰ ἐν Πίσῃ Ὁλύμπια Ἀθήνῃσι, καὶ τὸ ἱερὸν Ὀλύμπιον, πεντασυλλάβως, ὡς Ἀσκληπιεῖον.[43] Ἀριστοφάνης.

Ὄλυμπος, οὐρανὸς, θεοῦ οἰκητήριον, καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὄλυρα, ζειὰ,[44] εἶδος σπέρματος.

Ὁλώλαμεν, ἀπολώλαμεν.

Ὄλῳ ποδὶ, ὅλῃ δυνάμει.

Ὁμαδὸς, θόρυβος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν.

Ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων, ἀδελφὸς, ἢ[45] συγγενὴς, καὶ ὁμονήδυος.

Ὁμαιχμία, ὁμομαχία, συμμαχία, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι.

Ὁμαλὲς, ἐπὶ τοῦ πράγματος. ὁμαλὸν, ἐπὶ τοῦ[46] τόπου. Θουκυδίδης· καὶ προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν. καὶ πάλιν, ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν[47] μάχην ποιεῖσθαι.

Ὁμάιμαιτα, τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος.

Ὄμμα ῥαπτὸν, ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιστερῶν.

Ὁμαρτῶν, ἀκολουθῶν.

Ὅμαυλον, ὁμόκοιτον.

Ὁμβρήσαντος, πηγάσαντος.[48]

Ὁμέθνιον, ὁμόφυλον.

Ὁμεῖρειν, ὁμοῦ ἡρμόσθαι.

Ὁμείρονται, ἐπιθυμοῦσι.

Ὁμέστιον, ὁμόοικον, ὁμορρόφιον.

Ὁμηρεύτας.[49] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ἡ. ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι. ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι.

Ὁμηρίδαι,[50] γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον. οἱ δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκές ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλους ὅμηρα, νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὁμηρίδας λέγουσιν.

Ὁμηρίταις, ὁμοψήφοις, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσσειν, ὁμογνώμοσιν.

Ὁμήρους, τὰ ἐνέχυρα, παρὰ τὸ ὁμηρεῦσαι, ὅ ἐστι συντυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφόρων.

Ὁμευνέτου, συγκοίτου, ἀνδρός.

Ὁμήγυριν, ἄθροισμα, πλῆθος.

Ὁμηρεύειν, συμφωνεῖν.

Ὁμηρίδαι, οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι.

Ὅμηρον, ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον.

Ὁμιλαδὸν, κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

Ὁμιλεῖ, συναναστρέφεται, ἢ ἀπαντᾷ, ἢ ἐντυγχάνει.[51]

Ὅμιλος, ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος.

Ὁμίχλη, ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ.

Ὀμνύναι καὶ ὀμνύειν, διττῶς λέγουσι, μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ναι, καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ ἱστάνναι μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἱστάνειν.

---

39. D. ἐπινυκτὸς ἢ ὀθείην. Vide Alb. ad Hesych.
40. Pro ὅσα in D. signa lacunae. V. Theocriti schol. ad IX. 30.
41. B. κακοῦ ἢ κακῆς.
42. D. omittit ὁ.
43. D. Ἀσκληπεῖον. B. Ἀσκληπιείον.
44. D. ὄλευρα, ζειά.
45. D. καὶ, et mox pro καὶ idem ἢ.
46. B. omittit τοῦ. Mox D. προελθόντες.
47. D. omittit τὴν.
48. D. πηγήσαντος.
49. D. ὁμηρεύητας, supra scripto ον. Mox pro ἡ B. habet ν.
50. D. Ὁμηρίδας.
51. D. συντυγχάνει.

Ὄμνυθι, καὶ ἔνδυθι, καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ θι.

Ὁμόδουλος, σύνδουλος.

Ὁμόγνια, ὁμογενῆ, ἢ γνήσια, ἢ Φίλα.

Ὁμοερκὲς, Δείναρχος, ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἕρκος, τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

Ὁμοθυμαδὸν, ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως.

Ὁμοδίαιτος, ὁμοτράπεζος.

Ὁμοίας λαβὰς, ἀντὶ μεταλήψεις, καὶ ἀντὶ μεταθέσεις.

Ὁμοθύμως, ὁμοψυχῶς, ὁμοφρόνως, ὁμολόγως.

Ὁμογάλακτες, οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος, οὓς καὶ γεννήτας ἐπάλουν.[52]

Ὁμόγνιοι θεοὶ, ὅσοι[53] συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὁμοειρκτὴς, ὁμόστοιχος, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους.

Ὁμόθεν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Ὁμολῴϊος Ζεὺς, ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτίας, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀπὸ Ὁμολώας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως,[54] ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι ὁ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν· Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ Δημήτηρ Ὁμολωΐα ἐν Θήβαις.

Ὁμόπτεροι, ὁμότριχες.

Ὁμονήδυος, ἀδελφὸς γνήσιος.

Ὁμόνοια, συνέδριον, ἀρχή τις. καλεῖται δὲ ὁμονοίας ἐπιστάται.

Ὁμόργνυσι, ἀπομάσσει, ἀποψύχει.

Ὁμόρξας, ἐκμάξας, ἀποψήσας.

Ὅμορος, πλησιόχωρος.

Ὁμοροῦσα, γειτνιῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα.

Ὁμορροθεῖ, συμφωνεῖ.

Ὁμορρόφιον, ὁμόσκηνον.

Ὁμόσε, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ ἐναντίας, σφοδρῶς, θρασέως.

Ὁμόσε ἰέναι, ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι. λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμόσε ταῖς λόγχαις[55] ἰέναι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι, καὶ μὴ στρέφεσθαι, μηδὲ φεύγειν ὁμοῦ. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος φησίν· ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· ἤδη γὰρ τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

Ὁμόσιτον, ὁμοῦ τρεφόμενον.

Ὁμόσπονδος, Φίλος.

Ὁμοτέρμονας, πλησιοχώρους, τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας.

Ὁμότεχνον, οὐ σύντεχνον.

Ὁμότιτθον, οὐχ ὁμότιθον.

Ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ. λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμίξ, ὁμοῦ.

Ὁμοῦ. Δημοσθένης τὸ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς. φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἐγγὺς τῶν μυρίων εἰσὶν, ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ[56] ἦσαν δισμύριοι, φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ[57] ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρίθεον. Λυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων. δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τῷ Λυσίᾳ κεχρῆσθαι ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις πρὸς Ἀχιλλέα. φησὶν γὰρ, μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμενα ὀστέ', Ἀχιλλεῦ, ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.

Ὄμπην. Ἀθηναῖοι, ὅταν τὸν νεὼν[58] ἱδρύωνται, πυροὺς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἶθ' οὕτως[59] ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἑξῆς. χρῶνται δὲ τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἱδρύσεις καὶ θυσίας, προαγορεύοντες ὄμπην, εὐθένειαν[60] οἰωνιζόμενοι. ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ὄμπνια.

Ὀμπνεύειν, αὔξειν.

Ὄμπναι, πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι.

Ὀμπνίου νέφους, μεγίστου.

Ὀμφαλὸν, τὸ μεσαίτατον.

Ὀμφαλητομία, ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι, καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλοτόμοι[61] λέγονται.

Ὄμφακα, πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν.

---

52. D. omittit hanc glossam.
53. V. Ruhnk. ad Tim. p. 192.
54. D. Ἐννυέως et mox Θηβαίων.
55. D. εἰς τὰς λόγχας.
56. D. omittit οὐκ.
57. D. τοῦ ὁμοῦ. B. articulum omittit.
58. D. omittit νεὼν.
59. D. εἰ . . . et mox τῷ ἱερεῖ.
60. D. εὐθενίαν.
61. D. ὀμφαλητόμοι.

Ὀμφάλειος, εἶδος σίκου ἰσχάδος.

Ὀμφαλιστὴρ,[62] ᾧ τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν.

Ὀμφὴ, θεία κληδὼν, ἢ φήμη.

Ὀμφὴν, φωνὴν, κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ ὄνειρα, φάσματα.

Ὀμφύνειν, σεμνύνειν.

Ὀμώμοκα, Ἄρχιππος Ὄνῳ.

Ὁμωχέτας, Θουκυδίδης τοὺς συγγάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους. Βοιωτιακὴ[63] ἡ λέξις.

Ὀναίμην, ἀπολαύσω, ἐπιτύχοιμι.

Ὄναιντο, ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι.

Ὀνειρόπληκτον, ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

Ὀνειροπολεῖ, φαντάζεται.

Ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.

Ὀνήσασθαι, ὠφεληθῆναι, ἀπολαβεῖν.

Ὀνησιφόρος, ὠφέλειαν φέρων.

Ὀνητὴν,[64] ἀγοραστὴν, ἐναπόλαυστον.

Ὀνήτωρ, ὄνησιν φέρων, καὶ ὀνιάτωρ, ὁμοίως.

Ὀνήτωρ, πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους. εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων, οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται.

Ὄνθος, βόλβιτον, τοῦτ' ἔστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος.

Ὀνιαία, τοῦ ἵππου τὸ[65] ἀφόδευμα.

Ὀνίνασθαι, ὀνεῖσθαι, ὠφελεῖσθαι.

Ὀνίνησιν, ὠφελεῖ.

Ὄνος, ἐν ᾧ κρόκην νήθουσιν.

Ὄνοι καινθήλιοι.

Ὀνοκίνδιος,[66] ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης.

Ὀνομήνω, ὀνομάσω.

Ὀνομάζων, ἀντὶ τοῦ Φράζων, ἑρμηνείᾳ χρώμενος. Δημοσθένης.

Ὄνος, τὸ ἐπάνω τοῦ μύλου. Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμφότερα τάσσει.

Ὄνος ἄγων μυστήρια, ἐπὶ τῶν ἑτέροις[67] κακοπαθούντων καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην, διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσίναδε τοὺς ὄνους κομίζειν[68] αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια. τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς[69] τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαί φησιν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

Ὄνος εἰς ἄχυρα, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

Ὄνος ἐν μελίτταις. Κράτης Τόλμαις. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ, παροιμία.

Ὄνος λύρας, Μένανδρος Ψοφοδεεῖ ἡ δοχὴ παροιμία· ὄνος λύρας ἤκουσε[70] καὶ σάλπιγγος ὤς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων.

Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. Εὔπολις Ταξιάρχαις.

Ὄνος κοσπριος,[71] ζῶον πολύπους σκωληκώδες, ὃ συνειληθὲν[72] ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται.

Ὄνος ὕεται, ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι· σκώπτεις μὲ, ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Δραπετίσιν· οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται.

Ὄνου γνάθος, τόπος τῆς Λακωνικῆς. ἅμα δὲ εἰς πολυφάγον.

Ὄνου πόκοι, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, ὥσπερ αἱ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν,[73] χύτραν πλύνειν.

Ὄνου θάνατος, ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

Ὄνου παρακύψεως, ὄνου παρακύψαντος ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἱστὸν ἀνέρρηξαν.[74] ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία.

Ὄνου πόκαι, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ὥσπερ αἱ τοιαῦται, πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν

62. D. ὀμφαλιστὴς.
63. D. Βοιωτικὴ.
64. B. ὠνητήν.
65. B. omittit τὸ.
66. B. omittit ὀνοκίνδιος.
67. B. ἑτέρῳ. Mox D. omittit τῷ καιρῷ.
68. D. κομίζοντας.
69. Pro πρὸς B. habet δὲ punctis notatum, et supra scriptum καὶ.
70. D. ἤκουσε.
71. D. ἰσώτριος.
72. D. omittit ὃ συνειληθὲν.
73. D. omittit ἀσκὸν τίλλειν.
74. B. περικύψεως, et περικύψαντος. D. ὄρνιθας . . . . ἱστὸν ἀνέρρηξεν.

ᾄθου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸν πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα.[75]

Ὄνου σκιὰ, καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς. Σοφοκλῆς Κεδαλίωνι· ὅτι ἀντιγίνηται τὰ παντ' ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστί; περὶ ὄνου σκιᾶς.[76] Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος Φέρει ἐπιγραφὴν Ὄνου σκιάν. οἱ δὲ, πρῶτον Φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι, ὡς Μεγαρέαι ἀπιὼν μισθώσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθεὶη ἀναπαύσασθαι.[77] οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, Φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ Φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σΦόδρα, καὶ ἡδομένους, καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ, ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν Φησὶ, διαΦέρεσθαι[78] τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν ΔελΦοῖς σκιᾶς.

Ὀλοταζομένη, ἐκΦαυλιζομένη. Ἴων μεγάλῳ δράματι.

Ὄντως, ἀληθῶς.

Ὀνυχίζεται, ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὄνυχος ἕλκος, οἷον ἕλκυσμα ἢ μακρὰ γραμμή.

Ὀνῳ τις ἔλεγε μῦθον, ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων ἐκίνει τὰ ὦτα.

Ὀξάλεισι, σύκαι τινές.

Ὀξίνη, διάθεσις, ἣν Φασιν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὀξίδα.

Ὀξίνην, τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν, καὶ Ἕρμιππος, καὶ Φιλωνίδης, καὶ οἱ ἄλλοι.

Ὄξις, λαγύνιον ὀξηρόν.

Ὄξος ΣΦήττιον, ἴσως ἂν οἱ ΣΦήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ Ἀχαρνεῖς[79] κακολόγοι.

ὈξύβαΦον, οὐχὶ ὀξόβαΦον λεκτέον.

Ὀξυβελὴς, ὀξέως βάλλων, ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

Ὀξυθύμια. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φησὶ· περὶ οὗ πολλῷ ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις[80] ἡ στήλη σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς. ἔνιοι μὲν, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι Φασὶ τὰ ξύλα, ἀΦ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ταῦτα δὲ ἐνκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ Φησιν ὀξυθύμια[81] τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποΦέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὴν οἰκίαν καθαίρωσιν.

Ὀξυθύμια. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας οἱ Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι,[82] ταῦτα ὀξυθύμια καλεῖται.

Ὀξυθύμια, τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχονομαῖα ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κατεκαίετο. Εὔπολις[83] Δήμοις.

Ὀξυθυμεῖσθαι, οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν τὸ ὀργίζεσθαι ἀκροχόλως.

Ὀξυπρώρῳ ταύρῳ, ὀξυπέρατι.

Ὀξυρεγμεῖν, ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίσῃ ἡ τροΦή. Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυμίαν οὕτως ἔΦη· καὶ μὴν ἀκούσιον ὦ γύναι θυμοῦ δίχα, καὶ κρῖνον αὐτῇ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.[84]

Ὀξύρροπον, ὀξέως Θέον.

Ὀξυωπέστερος, ὀξύτερον βλέπων.

Ὀξυωπεῖν, ὀξέως βλέπειν.

Ὀπαζόμεναι, Θεραπεύουσαι καὶ ἑπόμεναι.

---

75. B. ἀποκείραντα.

76. D. omittit Σοφοκλῆς — περὶ ὄνου σκιᾶς. Mox B. περικαλέσας, et infra περικαλοῦσιν.

77. D. ἀναπαύεσθαι.

78. D. διεγείρεσθαι.

79. V. Ruhnk. ad Tim. p. 15.

80. B. ὀξυθύμοις. Mox D. omittit ἐξ.

81. B. ὀξυθυμίαν. In fine D. τὰς οἰκίας.

82. B. τιθῆναι. D. τεθῆναι.

83. B. ante Εὔπολις habet ὡς, sed punctis notatum.

84. D. μὴ ὀξυρεγμ . . . omissa praepositione.

Ὀπασθεὶς, ἐκ τῶν ὀπίσω δεθείς.

Ὀπαία κεραμὶς, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα. Δίφιλος Χρυσοχόῳ· διακύψας ὁρῶ διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν[85] σΦόδρα.

Ὄπα, Φωνήν.

Ὀπαδὸς, ἀκόλουθος.

Ὀπάζει, θεωρεῖ ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

Ὅπη, ὅπου.

Ὀπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην.

Ὀπὴ, δι' ἧς ἔστιν ἰδεῖν. ἔνθεν καὶ ὀπήτιον.

Ὀπιπεύειν, παρατηρεῖν.

Ὀπισθόδομος, τὸ ὄπισθεν παντὸς[86] οἰκήματος, ἢ ταμιεῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς νεώ.

Ὀπισθότειλαν, τὴν σηπίαν οἱ Βοιωτοί.

Ὄπισθεν ἀ[87] . . .

Ὄπισθεν, καὶ κατόπιν. Ἱππεῦσιν.

Ὀπιάντορον, τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ.

Ὀπικίαν, τὴν τῶν Ὀπικῶν χώραν. Θουκυδίδης.

Ὀπικοὶ, οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες.

Ὀπισθόδομος. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως· ἀνέῳξαν δήπου πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ ὄπισθεν τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς οἶκος, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.

Ὀπίστατον, τελευταιότατον.

Ὁπλαὶ, αἱ πυξίδες τῶν ἵππων, οἱ ὄνυχες.

Ὅπλα Φωτὸς, αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

Ὁπλὴ, ὁ κυκλοειδὴς ποῦς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.

Ὁπλιτεύειν, ὁπλίζεσθαι.

Ὁπλίττομαι, οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιώτιον. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις.

Ὄπνιος χεὶρ, πλουσία χεὶρ, πλούσιος.

Ὄπνιον νέφος, μέγα, πολὺ, ἠὐξημένον, Σοφοκλῆς Θησεῖ.

Ὄπνιος λειμών, ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Ὄπνια ἡ Δημήτηρ λέγεται.[88]

Ὀπνιηρὸν ὕδωρ, τὸ τρόφιμον.

Ὅποι, ὅπου.

Ὅποι ποτὲ, ὅπου ποτέ.

Ὀπὸς, τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος.

Ὁπότερος, ὁποῖος.

Ὁποτέρωθεν, ἀπὸ ποίου μέρους.

Ὅπου γε δή.[89]

Ὁ προτυχὼν, οὐχ ὁ προστυχών.

Ὀπτανεῖον, τὸ μαγειρεῖον.

Ὀπτῆρας, κατασκόπους.

Ὀπτήρια, ἀνακαλυπτήρια.

Ὄπωπα, ἐθεασάμην.

Ὀπωπέναι, ἑωρακέναι.[90]

Ὀπωρώνας, ὠνητὰς ὀπώρας.

Ὅρα δὴ καὶ σκόπει. Δημοσθένης ἐν τῷ[91] πρὸς Λεπτίνην, ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀΦθαλμοῖς.

Ὁρᾶτε, ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε.[92] ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.

Ὀργᾶν, τὸ ἐπείγεσθαι, καὶ κατοργᾶν τὸ κατεπείγειν.

Ὄργανα χρόνου, ἐν Τιμαίῳ, τοὺς πλανήτας· τοὺς ὁ εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς[93] ἄλλα, ὅσα ὄργανα χρόνου.

Ὀργὰς, χωρίον, οἷον ἄλσος μέγα. καὶ ὀργεῶνες, οἱ εἰς τοῦτο συνάγοντες, καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες.

Ὀργὰς, τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία, καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, οὕτω καλεῖται, ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα.

Ὀργὰς, θυσία, τελετὴ, μυστήρια.

Ὀργεῶνας. Ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα ὁρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ[94] ὁρᾶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων.

---

85. D. omittit καλήν.

86. Pro παντὸς in D. lacunae signa. Mox B. omittit ἢ.

87. In B. α punctis notatum. In margine ad hoc et sequentia adscriptum *f.* Ἀριστοφάνης Ἱπ. *et* prius ὄπισθεν *delendum.* In D. καὶ omissum.

88. Omissa haec glossa in D.

89. Lacunam in codice esse observatur in B.

90. D. θεωρεκέναι.

91. B. omittit ἐν τῷ.

92. D. ἐπιθυμεῖσθε.

93. D. omittit εἰς.

94. D. omittit τὰ ἱερὰ. Infra B. ὀργῶνας.

μήποτε δὲ ὕστερον νενόμισταϊ τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναϊ, καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαϊ, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν ΘεοΦράστου Διαθηκῶν.

Ὀργάσας, μαλάξας.

Ὀργιάζων, θύων, ἐπιτελῶν.

Ὀργᾶν, ἐπιθυμεῖν.

Ὀργὰς, ἡ εὔγειος, καὶ σύμφυτος,[95] καὶ λιπαρὰ, καὶ ἀκμαία.

Ὄργια, μυστήρια, ἱερά.

Ὀργεῶνες, οἱ τοῖς ἰδίοις ἀΦιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα. Νόμων δ'. μὴ κεκτῆσθαϊ ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ Φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα, πλὴν τὰ δημόσια. Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος[96] ἀξόνων ὀργεῶνάς Φησι καλεῖσθαϊ τοὺς συνόλους ἔχοντας περί τινας ἥρωας ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταΦέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ γὰρ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ Καβάρνους ϑῆκεν ἀγακλέας ὀργίωνας. καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεὼν, εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσποτὰς Παιωνίας.[97] περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραΦε καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ Φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαϊ, καὶ τοὺς ὀργεῶνας, καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννήτας καλοῦμεν.

Ὀργάδες, τὰ ἱερὰ χωρία, ἤτοι ἀπὸ τῶν ὀργίων, ἢ τῶν μυστηρίων,[98] ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν, ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν. καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερὰ Φυτὰ οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρατα εἶναϊ.

Ὀργάνη, ἢ Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ.[99]

Ὀργεῶνες, πρῶτοι ὀργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν.[100] ἀλλαχοῦ οὕτως· ὀργεῶνες, σύνταγμά τι ἀνδρῶν, ὡς τῶν γεννητῶν καὶ Φρατόρων, ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν, οἷον θύειν καὶ εὔχεσθαϊ.

Ὀργεωνικά ἐστι θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεώνων.

Ὀργιασταὶ, οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.

Ὀργῶσα, ἐπιθυμοῦσα, ἢ μανιῶσα.

Ὀργιουμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.

Ὀρέγει, παρέχει.

Ὀρέγεταϊ, ἐπιθυμεῖ.

Ὀρεγνὺς, ἐκτείνας.

Ὄρειοι πόδες, αἱ κῶπαϊ.

Ὀρεκτεῖν,[1] ἐπιθυμεῖν. ταὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν.

Ὀρείχαλκος, ὁ διαυγὴς χαλκός.

Ὀρέξει, δώσει, ἐκτείνει.

Ὄρεξις, ἐπιθυμία.

Ὀρεωκόμιος,[2] ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων. ὄρευς γὰρ ὁ ἡμίονος.[3]

Ὀρέστης, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.

Ὀρεῖς, ἡμιόνους. καὶ ὀρεωκομένους, τοὺς ἐπιμελουμένους τῶν ἡμιόνων.

Ὀρδάνιον, ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ, ἵν' οἱ περιῤῥαινόμενοι καθαροὶ ἀπέρχωνταϊ.

Ὀρθάνης, Πριαπώδης θεός. ἐντέτεκταϊ Ἑρμοῦ καὶ νύμΦης.

Ὀρθόκερως, ὀρθόθριξ. ΣοΦοκλῆς.

Ὀρθόκωμος, Ἡρακλῆς ἵδρυταϊ Ἀθήνῃσιν.

Ὀρθοῖ, σώζει.[4]

Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις, ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεΦοβημένης. Ὑπερίδης Φησίν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου.

Ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει,[5] ἀντὶ τοῦ εὐθύς. Ὑπερίδης.

Ὄρθιον νόμον, καὶ τροχαῖον. τοὺς[6] δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν.

---

95. B. ἄμΦυτος.

96. B. τῶν σρ Σόλωνος. Mox D. ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. βαρβάρους ϑῆκεν ἀβακλέας ὀργεῶνας. Ad ἀγακλέας in B. supra scriptum est β.

97. B. δεσπότην Παιωνίαις, syllaba την punctis notata.

98. B. omittit ἢ τῶν μυστηρίων.

99. Haec glossa in B. post ἀλλαχοῦ οὕτως collocata est.

100. D. συντελικῶν.

1. B. ὀρεττεῖν.

2. B. ὀρεωκόμενος.

3. D. omittit ὄρευς γὰρ ὁ ἡμίονος, et duas sequentes glossas.

4. D. βάζει.

5. B. ἔντα τυγχάνει.

6. D. omittit τοὺς. Mox B. ἀνατετραμμένοι.

Ὀρθόπληξ, ἵππος ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ὡς δὲ ὀρθόπληξ πέφυκεν γὰρ δυσγάργαλις.

Ὀρθόπτερον Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν. ὀρθοὺς ἔχοντα πολωνούς. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα, πτερὰ ἔλεγον καὶ τὰ περίστωα.

Ὀρθογόη, χελιδών.

Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ὀρθοστάδιοι, οἱ στατοὶ χιτῶνες. οἱ γὰρ συρόμενοι, συρτοί.

Ὄρθριον, ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.

Ὀρθριάζειν, μαντεύεσθαι.

Ὀρθριοφοίτης, ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.

Ὀρθῶς, κατ' ὀρθὴν γνώμην. καὶ ἔστιν ἀμείνων ἡ λέξις τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν.

Ὀριγνηθῆναι, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι.[7]

Ὀριγνώμεθα, ὀρεγόμεθα.

Ὀρικαὶ ζεύγη. τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι τῶν ἡμιόνων.

Ὀρκάνη, περίφραγμά τι ἀκανθῶδες.

Ὀρκάνη, ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον. λέγεται[8] δὲ ἀπὸ τοῦ ἕρκος, ὅ ἐστι περιβόλου φράγμα.

Ὀρκάνη. Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμὸς, τουτέστι τὸ περίφραγμα. καὶ ἡ αἱμασία οὕτως καλεῖται παρὰ τὸ ἐρύκειν, ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. Ὅμηρος· αἱμασίας λέξαντες[9] ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος.

Ὀρκάνας, εἱρκτάς.

Ὀρκαπάτην, χλευαστὴν δι' ὅρκων.

Ὀρκάνην τὴν σαργάνην λέγουσιν.

Ὀρκίζειν καὶ ὁρκοῦν,[10] ἑκατέρως.

Ὄρκιον σκῆπτρον. καθ' ὃ ὄμνυον οἱ βασιλεῖς. ἢ ῥάβδος.

Ὀρκίλλεσθαι, τὸ διακενῆς ὀμνύναι.

Ὀρκύπτεσθαι, ὑπερκύπτειν, ἐπ' ὀνύχων ἱστάμενον.

Ὀρκωμοσία, τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα."

Ὀρκωμοτεῖν, τὸ ὀμνύναι. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Ὀρκῶντας, οὐχὶ ὁρκιστὰς, οὐδὲ ὁρκωμότας λέγουσιν.

Ὁρμᾶν, οὐ τὸ ἐξεῖναί που, ἀλλὰ τὸ ὁρμῇ πρός τι χρῆσθαι.

Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, στίχος.

Ὅρμενα, τὰ τῆς κράμβης. Ποσείδιππος Συντρόφοις,[12] ἔνδοθι προνομεύειν ὅρμενα. παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ εὕρομεν. Νικοστράτῳ ῥήτορι ἐξωρμενηκότες δυσχερεῖς πάλιν αἱρετοί.

Ὁρμιὰν, Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ.

Ὅρμον, λιμένα.

Ὅρμενον, τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλούμενον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκπεπαυλικὸς παντὸς[13] λαχάνου, καὶ εἶδος ἄνθους.

Ὁρμίσκος, καὶ ὅρμος, περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλαστήρια.

Ὁρμωμένους, προθυμουμένους. λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος.

Ὀρνιθευομένου, μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

Ὀρνιθευτὴς, ὁ ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνίθεια δίκτυα, ἐν οἷς τὰ ὄρνεα ἁλίσκεται.[14]

Ὀρνιθεύτην, ἰξευτήν.

Ὀρνιθοκλόνοι, ὀρνιθοσκόποι.

Ὄρνις Ἀττικοὶ, Ἴωνες δὲ ὄρνιξ. καὶ αἱ πλαγίαι ἀκολούθως. καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ. παρ' Ἀλκμανι δὲ ἅπαξ ὄρνις· ἀδεὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.

Ὄρνυται, ὁρμᾷ.

Ὀροβοι, σπερμάτου τι εἶδος γνωρίμου.

Ὀργυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὀργυίας. Ἀριστοφάνης.

Ὀρόγκους, τοὺς τῶν ὀρῶν ὄγκους.

Ὅρος, καὶ τὰ ὕρια τῆς χώρας, καὶ τὰ τέλη ὅροι ὀνομάζονται.

Ὅρος, ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις ὁρίοις[15] καὶ ταῖς οἰκίαις.

Ὀρὸς, τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ὑπόν. ἔστι δὲ ὑποστάθμη γάλακτος.

Ὀροσάγγαι, σωματοφύλακες βασιλέων.

---

7. D. ἐπιθυμηθῆναι.
8. D. εἴρηται.
9. B. Ὁμήρου et λέξαντες.
10. B. ὁρκεῖν.
11. B. ἱερέα.
12. B. Συντρόφῳ.
13. D. καὶ παρὰ ἐκπεπαυλικος παρὰ τὸ.
14. D. ἁλίσκονται.
15. D. χωρίοις.

Ὄρος, οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν, ὅτι ὑπόκεινται δανειστῇ. οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

Ὀρονύχιον, ὄρος νυκτερινός. τουτέστι Φυλακή.

Ὄρον, σκεῦός τι γεωργικὸν, ὡς Ἰσκῖος δηλοῖ. μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

Ὀρρωδεῖν, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. καὶ ὀρρωδία, τὸ δέος.

Ὀροτύπος, ὑλοτόμος.

Ὀροτύπους, τοὺς[16] γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὀρῶν κορυφαῖς ἔβαλλον.

Ὄροφος καὶ ὀροφὴ, στέγη.

Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιερχόμενα.

Ὄρπηξ, κλάδος.

Ὀρρωδεῖ, φοβεῖται.

Ὀρρωδία, φόβος.

Ὀρσοθύρη, θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου.

Ὄρρος, τράμις, καὶ ὀρροπύγιον. οὕτως καὶ οἱ Ἴωνες. ὀρθοπύγιον δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ὄρρος, ὁ ταῦρος.

Ὀρσολοπεῖν, λοιδορεῖν, πολεμεῖν.

Ὀρσοπλῆται, διακολεμεῖται.

Ὀρτάλιχοι, οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί.

Ὄρτυγας, συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ υ καὶ τὸν ὀρτυγομήτραν δηλοῖ βραχέως Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Ὀρτυγοκόπος, παιδιά τις, ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἕξης, οὓς ἂν δύνηται. ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν. καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν[17] ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδωνι, ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους. διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν.

Ὀρτυγομήτρα, ὄρτυξ μέγας.

Ὀρτυγοκοπεῖν.[18] ἐν γύρῳ τιθέντες ὄρτυγα εἰώθασιν ἐπ' αὐτὸν βαθίζειν· ἔπειτ' ἐὰν μὲν πλήγεις ὁ ὄρτυξ ἔλθοι πτερυσσόμενος περὶ τὸν πατάξαντα, γίνεται[19] τὸ βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν ὄρτυγα. ἐὰν δὲ μείνῃ περὶ τὸν ἀντικρὺς, καὶ ἀποφέρει[20] τοῦτόν τε αὐτὸν, καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος.

Ὄρυγμα, ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο.

Ὀρυμαγδὸς, θόρυβος, τάραχος, κτύπος.

Ὀρφανισταὶ, ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν, ἵνα μηδὲν ἀδικῶνται.

Ὀρφναίην, σκοτεινήν.

Ὄρφνη, σκοτία, νὺξ μελαίνη.

Ὄρχαμος, ἡγεμών.

Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις, στίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν.

Ὀρχίλος, βασιλικὸς σαλπιγκτής. ὄρνεον ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενον.

Ὀρχιπεδεῖν, τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι.[21]

Ὀρχήστρα, πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ. εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο. εἰς τὴν ὀρχήστραν. ἔτι γὰρ τὴν θέαν, ὥηκε τ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός.

Ὄρχους, τὰς κατὰ στίχον φυτείας.

Ὀρχήστρα τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σῖγμα. ἐκεῖ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί.[22]

Ὁρῶτο, βλέποιτο.

Ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν, ὅσον, καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι, τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι,[23] ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ ἑξῆς.

Ὁσημέραι, διαπαντὸς, πάντοτε, καθ' ἡμέραν.

Ὅσια, τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ μὴ ἱερά.

Ὅσια

16. D. καὶ.

17. D. οὖν, ut apud Suidam. In B. haec vocula per compendium idem, per quod in codice, scripta, quod in margine explicatur οὕ. i. e. οὕτως. Mox B. καὶ pro πρὸς. In fine B. omittit μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν. Vide Kusterum ad Suidam.

18. B. ὀρτυγοσκοπεῖν.

19. D. διὰ. In B. γψ', et in margine: *alio loco significat* γίνεται.

20. D. ἀποφέρη.

21. B. κακῶς σχολεῖσθαι.

22. D. omittit ἐκεῖ — χοροί.

23. D. κακῶς ἀπαλλαγεῖσθαι.

24. D.

Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις, οἷον ἐφεῖται καὶ ὅσιόν ἐστι γένεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυμένων.[24]

Ὅσιον χωρίον, τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὦ πότνι' Εἰλείθυια, ἐπίσχες[25] τοῦ τόκου, ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον. καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ[26] καὶ τὸ δίκαιον ὅσιον.

Ὅσιον Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονά φησι· καὶ τὰ χρήματα, τά τε[27] ἱερὰ, καὶ τὰ ὅσια. καὶ Ἰσοκράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις· τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης δὲ[28] ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δέ φησι, διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον, τό τε ἱερὸν, καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

Ὁσίους θαλάμους, τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους.

Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ[29] τινὸς, οἷον μὴ ἱερὰς, ἀλλ' ὁσίας νομισθῆναι.

Ὁσμὴ, ἡ δὲ ὀδμὴ Ἰακόν.

Ὀσμύλια, ἰχθύδια εὐτελῆ. ὀσμύλια καὶ μενίδια καὶ σηπίδια, φησὶν Ἀριστοφάνης.

Ὅσον βιώσιμον, ὅσον ζῆσαι.

Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο, ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

Ὅσον οὔπω, ταχὺ μετ' ὀλίγον, ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη.

Ὄσσος, ὀφθαλμὸς, ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἀρσενικῶς.[30] παρ' Ὁμήρῳ οὐδετέρως.

Ὀστακὸς, οἱ δὲ ἀστακὸς, καράβου εἶδος. καὶ τὴν ποὴν τὴν ἀστακὸν, ὀστακὸν Ἴωνες. κἀφ' ὧ Χάρων.[31]

Ὀστακὸς ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων.

Ὀσταφίδα, οὐχ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· ὁ δὲ Ζεὺς ὀσταφίσιν ὗσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἢ[32] Νόμοις, τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὀσταφίδος.

Ὄστινον, οὐκ ὀστείνον.[33] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι.

Ὀστοῦν δισυλλάβως, οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

Ὀστολογεῖν, ὀστᾶ συλλέγειν.

Ὀστολόγος παρὰ Ἐπιλύκῳ. καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι.

Ὀστράκων, τῶν τοῦ ὠοῦ. Αἰσχύλος.

Ὀστρακίνδα, παιδιὰ ἡ ἐπ' ὀστράκων.

Ὀστράκου περιστροφὴ, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη.

Ὀστρακισμός. οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου.

Ὀστρακισμὸς, καὶ ἐξοστρακισμὸς, φυγῆς ἐστὶν εἶδος, ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ εἰς ὄστρακον ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομίζετο πρέπειν μεθίστασθαι τῆς πόλεως.

Ὄστρεια, σὺν τῷ ι μᾶλλον.

Ὄστριμα, περίβολοι κτηνῶν καὶ οἷον ἐπαύλεις. Ἀντίμαχος Θηβαΐδι, βοῦς ὀστρίμου ἐξήλασεν.

Ὀσφραίνεσθαι λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς.

Ὄσχη, τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλῆμα.

Ὀσχοφορεῖν,[34] ἑορτή τις ὀσχοφορία καλουμένη. ὄσχος γὰρ καλεῖται κλήματος ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυας. ἡ οὖν[35] εὐγενὴς παῖς ἔφερεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκιράδος. ὁ τρόπος, δι' ὃν τοῦτο ἐγίνετο, διάφορος τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη.

Ὀσχοφόροι δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφερόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ὅτ' ἂν οὖν, πάνυ μὲν οὖν.

Ὅτι νόμος ἐστὶν, ὑπὲρ[36] τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας φησίν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο, καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ

---

24. D. ἀπο . . . .
25. D. ἐπίσχου.
26. D. omittit δὲ.
27. D. ὅσια τά τε.
28. D. omittit δὲ.
29. D. θανάτου.
30. Pro ἀρσενικῶς in D. signa lacunae.
31. D. omittit καὶ τὴν ποὴν — Χάρων.
32. Omissus numerus in D. in quo ἀπὸ θ . . . pro ἀπόθεσιν.
33. D. ὀστ . . . .
34. D. ὠσχοφορεῖν, et mox ὠσχοφορία, quod etiam in B. est, sed supra scripto ο.
35. B. ἡ οὐ, quas voculas omittit D.
36. D. ὑπὲρ μὲν.

Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει, Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει, καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιγ' τῶν νόμων.

Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο.

Ὅτι πρὸς τὴν Φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα μεδίμνου κριθῶν.

Ὅτι χιλίας[37] ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες

Ὅτί ποτε, ἀντὶ τοῦ ποτέ.

Ὄτλος, ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος. καὶ ὀτλεῖν τὸ μοχθεῖν.

Ὀττοβος, θόρυβος.

Ὁ τὸν πατέρα εὑρὼν χαλκοῦ χρέᾳ.[38]

Ὁ τὸν κῦσον τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κράνους χρείᾳ.[39]

Ὅτου χάριν, τίνος ἕνεκεν.

Ὀτρηρὸς, ταχὺς, ὀξύτατος, δραστήριος.

Ὀτρυγηφάγον, τὸν κριθοφάγον. Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ὀτρύνοντες, κελεύοντες.

Ὀττα, φήμη, μαντεία διὰ κληδόνος. καὶ ὀττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι.

Ὁ τυχὼν, ὁ παρατυχών. λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπάθειαν[40] καὶ τὸ φιλόστοργον[41] δηλώσῃ οὐχ ὁ τυχών.

Ὅτῳ γὰρ φίλον, ᾧ τινι ἀρέσκει.

Οὐ γὰρ ἄκανθαι, λεγόμενον ἐπὶ τῶν[42] ὠφελίμων, ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερότερον μεταβολῆς.

Οὐδαμὴ, ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ.

Οὐδαμᾶ, οὐδέποτε. ἈριστοΦάνης.

Οὐδαμῶς, κατ' οὐδένα τρόπον.

Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν,[43] ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο. τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον δάκτυλον καταδείξαντα Ὀλύμπια πρὸς β' διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὄψον ἢ κρέας.

Οὐδεὶς, οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ε, οἱ δὲ νεώτεροι καὶ[44] διὰ τοῦ η, οὐθείς.

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.

Οὔδει, ἐάφει.

Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου, ἀντὶ τοῦ οὐκ[45] ἀπεικὸς, Ἀττικοί.

Οὐδένες, τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς, καὶ οὐδένων, καὶ οὐδέσι, καὶ οὐδένας.

Οὐδ' ἐν δέρματι, ἀντὶ τοῦ γυμνὸς[46] ὑπερβολικῶς.

Οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. οὐ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον[47] δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος.

Οὐδὲν ἱερὸν, Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον, ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος.

Οὐδὲν πρὸς τὸν[48] Διόνυσον. Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο, ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως τὸ προσθὲν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ σατυρικὰ ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν.

---

37. B. χιλιῶν, ultima syllaba punctis notata. Mox idem omittit τὰς.
38. D. χρείᾳ.
39. Deest haec glossa in D.
40. D. προπάθειαν.
41. D. Φιλόστρατεν.
42. B. omittit τῶν. Mox D. εἰ ἡμερότερον.
43. D. γῆς ὦνυσεν.
44. D. omittit καὶ.
45. D. omittit οὐκ.
46. D. γυμνοῦ.
47. D. τοιοῦτον ἐγὼ.
48. D. omittit τὸν. In fine B. D. τὰ μὴ προσήκοντα, sed in B. numeris additis μὴ τὰ προσήκοντα scribendum significatur.

πησαν, μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παῤῥάσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά τε τῶν ἀγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παῤῥασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν· τί πρὸς τὸν Διόνυσον. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων.

Οὐδ' ἐν σελίνῳ,[49] ἐπὶ τῶν μηδ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους περικήπους σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

Οὐδὲν φρενεῖ δίκαιον ἐστυκὼς ἀνήρ.[50]

Οὐδὲ πυρφόρος. ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν, ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

Οὐδὲ τ' ἀρχαῖον ποιεῖ, ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων.

Ὁ δ' ὀξὺ κριθεὶς, ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Οὐδός, φλιὰ, βατὴρ, τὸ κάτω τῆς θύρας, ἢ ἔδαφος, ἢ βαθμός.

Οὐδ' ὑφ' ἑνῶν, Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

Οὐδ' ὡς, οὐδαμῶς.

Οὖθαρ, τὸ γονιμώτατον μέλος.

Οὔθατα, οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐκ ἀθεεὶ, οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν, οὐ νήφει, μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως πονεῖται,[51] ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστὴρ πενθῆσαι νεκρόν.

Οὐ καλῶς,[52] ἀντὶ τοῦ κακῶς.

Οὐκ ἂν ἐβίω, οὐκ ἂν ἐβίωσε.

Οὐκ αἰσθήσομαι, οὐ προσποιήσομαι.

Οὐκ ἀπὸ τρόπου, οὐ πόῤῥω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον, οὐ κατὰ τὸ πρέπον.

Οὐκ ἂν φθανείμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν.

Οὐκ ἀσκίω, ἀντὶ τοῦ κενῶ. ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδία μορμύσσεται.[53]

Οὐκ ἀποτευκτήσεις,[54] οὐκ ἀποτεύξῃ. λέγουσι καὶ οὐκ ἀτυχήσεις.

Οὐκ ἀποψάλακτος, οὐκ ἀκρότητος, οὐδὲ ἀράπιστος.

Οὐκ ἄτραχυς, ὁ τραχύς.

Οὐκ ἐμπολίμιον, οὐ δόκιμον.

Οὐκ ἐκφρῶσιν, οὐκ ἐξαφῶσιν. Σοφοκλῆς.

Οὐκ ἐντελεῖς, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις.

Οὐκ ἐπιγλωττίσομαι, οὐ βλασφημήσω.

Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ, ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμὴ τοῖς πολλοῖς, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς εἰρημένη. προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύρας.

Οὐκ ἐσκοράκισεν, οὐχ οἷον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας,[55] ἀλλ' οἷον οὐχ ὑπερηφάνησεν, οὐκ ἐφρύαξατο.

Οὐκ ἐς μακρὰν, ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἐτὸς, οὐκ ἀπεικότως, ἢ οὐ μάτην. παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι μάταιον. οἱ δὲ, οὐκ ἀλόγως.

Οὔκουν, οὐδαμῶς.

Οὐκ ὤφιξεν,[56] οὐ βλάπτει. Σοφοκλῆς ἐν Ἐπιτεράρῳ σατύροις.

Οὐλαίδες, πῆραι.

Οὐλαμὸς, ἀπὸ τοῦ ἴλλω. καὶ ἴουλος,[57] καὶ οὐλὴ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λελήθασι, φανεροί εἰσιν.

Οὐλὴ, ἐπιπόλαιον ἕλκος, εἰς ὑγείαν ἧκον.

Οὐλοκόμος, Ἄλεξις.

Οὐλόθριξ, οὐχὶ οὐλότριχος, καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐλότριχον.

Οὖλον, ἁπαλὸν, μαλακόν.

49. D. σελίνοις.

50. In B. observatur, deesse aliquid in codice.

51. V. Ruhnk. ad Tim. p. 198.

52. B. οὐκ ἄλλως.

53. Pro hoc verbo D. signa lacunae. B. μορμύσαται, et in margine *l.* μορμύσσεται.

54. D. ἀποτευκτὴς.

55. D. ἐσκόρακεν.

56. D. ὤφιζεν.

57. D. omittit καὶ ἴουλος.

Οὐ μείλαι κυκκᾶι, τὸ μηδέν.
Οὐ μάλα κυκκᾶις, παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα.[58]
Οὐ μὲν δή, ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ, ἥκιστα δή,[59] ἀλλὰ οὐ δή.
Οὐ μηκέτι, ἀντὶ τοῦ οὐκέτι. Μένανδρος.
Οὐ μὴ δ' ἐρεῖς, ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων.
Οὐ μήν, ἀλλὰ μήν.
Οὐθαμῶς, οὐ μόνον ἢ ἔτι[60] μήν, ὅμως δέ.
Οὗ, ἑαυτοῦ, ὧν δὲ ἑαυτῶν.
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι Φασὶν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ.[61] ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.
Οὐ παρῆν, οὐ παρήμην.
Οὔπω, ταὐτὸν τῷ οὐδέποτε.
Οὐραγεῖ, τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ.
Οὔπως, οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης ἐν[62] ἑ, καὶ Ὅμηρος. ὦ γέρον οὔπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι ὀΐω.
Οὐραγίαν, στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν.
Οὐ ῥᾳδίως, ἀντὶ τοῦ κακῶς. Θουκυδίδης· Ἀριστογείτων ὕστερον λαμφθεὶς οὐ ῥᾳδίως διετέθη, Ἁρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται.
Οὐρανίαι αἶξ, ἣ οἱ εὐχόμενοι πάντως[63] ἐπετύγχανον. ἴσως διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν, αἶξ οὐρανία.
Οὐράνιον, μέγα.
Οὐράνιον παιδιὰν, ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν.
Οὐρανιζέτω, πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνείσθω. Αἰσχύλος.
Οὐράνιον ἄχος, τὸν κονιορτὸν, Σοφοκλῆς.
Οὐράνιον νέφος, ἤτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἑλκυνόμενον.
Οὐρὰν, αἰδοῖον. Σοφοκλῆς.
Οὐρητιᾶν, ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν.
Οὔρια πλεῖν λέγουσιν.

Οὐρίσαι, ἀποκαταστῆσαι εἰς οὔριον.
Οὔριος, ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος ἄνεμος.
Οὐροδόκην, τὴν ἀμίδα, Ξενοφῶν. οὔριον δὲ βίκον, Ἀντισθένης.
Οὖρος, ὁ τῆς γῆς ὅρος, καὶ Φύλαξ.
Οὐρούς, ὀξυτόνως, τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν νηῶν.
Οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου, τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ. τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν[64] δευτέραν ἡττηθεῖεν, τὴν τῆς οὐσίας. εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκ ἔτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις.
Οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ. ὡς δὲ ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν.
Οὐσίαν, τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς, Εὔπολις Πόλεσιν·[65] ὃς τὴν ἐν Μαραθῶνι κατέλιπεν ἡμῖν οὐσίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· κοὐσίαν τ' εἶχον συχνήν.[66]
Οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίαν[67] λέγονται δικάζεσθαι, προτέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων, δευτέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων. τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγίνετο ἡ ἐξούλης, καὶ ἐξῆν τοῖς ἐθέλουσι τοῦτο κρατεῖν τῶν κτημάτων, κἂν ἡττηθεῖεν τὴν πρώτην τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν. εἰ δὲ καὶ τὴν τρίτην ἡττηθεῖεν τὴν ἐξούλης, οὐκέτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν, ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων.
Οὖς, ὠτὸς ἡ γενικὴ, οἱ δὲ Ἴωνες οὔατος.
Οὐτοσὶ, ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν.
Οὐτιδανὸς, οὐδενὸς ἄξιος.
Οὔτοι, οὐδὲν, οὐδαμῶς.

---

58. D. σημ . . . .
59. D. omittit δή.
60. D. ἐστι.
61. B. omittit τῇ Ἀφροδίτῃ. Mox D. δυσείσβολον. B. δυσέμβολον, supra scripto εισ. D. omittit τῶν ante πλουσίων.
62. B. omittit ἐν. Mox idem οὔπω.
63. D. πάντων. Mox D. ἴσως γὰρ.
64. B. omittit τὴν, et deinde pro κρατεῖν habet πράττειν, ac mox omittit ἤδη.
65. D. Εὔπολις . . . . .
66. B. ἀχνήν.
67. D. οὐσίας. Idem mox post δίκην omittit τὴν.

Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους, ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινὸς[68] κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Οὐ φριντὶς Ἱπποκλείδῃ.[69] παροιμία, ἧς μεμνηται Ἕρμιππος ἐν Δημόταις. Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου, μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρχήσατο περιττῶς. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ Μεγάκλει τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης, ἀποτυχὼν[70] ἔφη· οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

Οὐχ ἥκιστα, μάλιστα, πάνυ, οὐχ ἧττον.

Οὐχὶ καὶ ναιχὶ, Ἑλληνικά.

Οὐχ οἷόν τε, οὐ δυνατόν.

Ὄφελμα, αὔξημα, Σοφοκλῆς.

Ὄφελον, καὶ ὄφελες, καὶ ὄφελε, τοῖς προσώποις συσχηματίζουσιν, ὡς ῥῆμα. καὶ διὰ τοῦ ᾰ, ὤφελον ἐγὼ, καὶ ὤφελες σὺ, καὶ ὤφελεν οὗτος. τάττουσιν αὐτὰ ἐπὶ πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμεθ' ἂν ἄλλως γεγονέναι· οἷον ὤφελε μὴ γεγενῆσθαι τόδε, ὤφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο. Μένανδρος.

Ὄφεις,[71] ψέλια δρακοντωτά.

Ὄφις, ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν.[72]

Ὀφισυροφείας. λέγεται οὕτως.

Ὄφεις παρείας, τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρείας. δοκοῦσι δὲ ἥπιοι εἶναι, καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους, ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί.

Ὄφελον, εἴθε, μακάριον.

Ὀφθαλμίσαι, φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν.

Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν, τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως Ἄλεξις.

Ὀφθαλμὸν βασιλέως.[73]

Ὀφιομάχης, εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά.

Ὄφλημα, χρεώστημα.

Ὄφλησις, χρέος, ὀφειλή.

Ὄφλειν, ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.

Ὀφλάνειν, ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν.

Ὄφλειν καὶ ῥοφεῖν, τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιούτων οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν.

Ὀφλίσκουσι καὶ ὄφλουσι, χρεωστοῦσιν.

Ὀφρυάζειν, τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς.

Ὄφρα, ὅπως, ἢ μέχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.

Ὀφρύη,[74] τὸ μετέωρον, Εὐριπίδης.

Ὀφρυόεντες, ὑπερήφανοι.

Ὀφρύνιον, πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον.

Ὀφρυόεσσα, ὑψηλή.

Ὀφρυόεις, ὑπερήφανος.

Ὄχανον, ὅθεν ἡ ἀσπὶς κρατεῖται τῇ χειρί.

Ὄχοις ἀκεσταίοισιν ἐμβεβαὼς πόδα.

Ὀχάνοις, δεσμοῖς.

Ὄχα, ἐξόχως.

Ὄχεα, ἅρματα.

Ὀχεία, μίξις, συνουσία.

Ὀχεῖον, ἅρμα, δίφρος, ἅμαξα.

Ὀχεῖον, ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον. Φησὶ γάρ, ὀνοῦνταί μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ οἰκήσεως γείτονος τοῦ ὀχείου φησὶ, καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ ὀχήματα μισθοῦται.

Ὄχετλα, ὀχήματα. ἐν ἄλλῳ· σχήματα.

Ὀχετόκραναι, τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι. οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν[75] ὀχετούς.

Ὀχετεύει, σαλεύει, μεταφέρει.

Ὀχετηγὸς, ὑδρηγός.

Ὀχετὸς, σωλὴν, ἀγωγὸς, ῥύαξ.

Ὀχεὺς, ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ Φορούντος, καὶ ὁ συνέχων τὴν θωρακοζώνην ἱμάς.

---

68. D. omittit τινὸς, et deinde habet ἐρίθακος γὰρ.

69. B. Ἱπποκλείδου hic et in fine, sed utrobique ultima syllaba punctis notata. Idem Θισάνδρου.

70. Sic B. ut Suidas. D. ἀποτυγχάνων.

71. D. ὄφια.

72. B. γενικόν.

73. Videri aliquid deesse, in B. adnotatur.

74. B. ὀφρύνη.

75. D. γῆς.

Ὄχῆες, δεσμοὶ, μοχλοί.
Ὄχθας, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ.
Ὀχθεῖ, στενάζει.
Ὀχθήσας, στενάξας.
Ὄχθοι, αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί.
Ὀχθοιβος, λῶμα. Φερεκράτης Λήμοις, μίτραν[76] ἄλουργῆ, στρόφιον, ὄχθοιβον, κτένα.
Ὀχθοίβους, τὰ λάμματα. ἔστι δὲ περὶ τὸ στῆθος τοῦ χιτῶνος ἄλουργὲς πρόσραμμα.
Ὄχθους, ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς.
Ὀχλίζειν, μοχλεύειν, κινεῖν.
Ὄχλος, τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὄχλησιν.
Ὀχλῶν, ὀχευτικῶς ὀχῶν.
Ὀχμάζεται, συνέχεται, χειροῦται.
Ὄχος Ἀκεσσαῖος. ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι. ἡ γὰρ Ἄκεσσα Σικελικὴ πόλις. Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις.[77]
Ὄψανον, τὴν ὄψιν.
Ὀψαρτύτης, μάγειρος.
Ὀψὲ, βραδέως.
Ὀψαρτυτικὴ, μαγειρική.
Ὀψεπέδων, οὐχὶ ὀψὲ πεπεδημένος, ἀλλὰ ὀψὲ λελυμένος.
Ὀψὲ ὁδοῦ, ὀψὲ πορείας.
Ὀψείοντες, ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι.
Ὀψιαίτερον, οὐκ ὀψίτερον.
Ὀψιγόνων, τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων.[78]
Ὀψιπέδων, ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς, σύνηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα.
Ὄψιν, οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ τὴν πρόσοψιν λεκτέον.
Ὀψισθῆναι, τὸ ὀψὲ ἐλθεῖν λέγουσιν.
Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κόλωνον ἴεσο. παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.
Ὀψιγενὴς, βραδέως γενηθείς.
Ὄψις, ὅρασις.
Ὀψιτέλεστον, βραδέως τελειούμενον.
Ὄψον, πᾶν προσόψημα, ἢ προσφάγιον.
Ὄψος, μοχθηρός.
Ὀψώνια, κέρδη, χαρίσματα.
Ὀψώνιον, τὴν ὀψωνίαν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὀψώνιον, μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.

Τέλος τοῦ ο στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ π στοιχείου.

Πάγας, δίκτυα, παγίδας.
Παγασαὶ, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.
Πάγη, θηρατικὸν ὄργανον. καὶ ἔστι τετράγωνον.[79]
Παγκάλης, πάνυ καλῆς.
Παγκρατιασταῖς, ἀθληταῖς, πύκταις.
Παγκράτιον, πυγμὴ, ἀγὼν, ἄθλησις.
Πάγκυφος, ἐλαία,[80] ἡ κατακεκυμμένη.
Πάγοι, αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν.
Πάγον εὐτειχῆ, ἐν ὄρει τετειχισμένον.[81]
Παθαίνεσθαι, οὐ δεινοπαθεῖν.[82]
Παιὰν, εἶδος ᾠδῆς.
Παιᾶνας, κώμους, εὐφημίας.
Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι,[83] δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθε, καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν, τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν. δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος.
Παιανίσαι, τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένους,[84] καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

---

76. B. μικρὰν.
77. Versum Sophoclis a Brunckio neglectum vide supra post ὄχανον. Conf. Porson. ad Eurip. Orest. 1427.
78. D. γεγενημένων.
79. D. πάγη, θήρα. nihil amplius.
80. D. πάγκυφος, ἐ . . . ἡ. B. παγκουφος, ἑταία, ἡ.
81. B. τετειχισμένην.
82. D. παθαίνεσθαι, . ε . . παθεῖν.
83. B. Παιανίδαι.
84. V. Ruhnk. ad Tim. p. 202.

Παιάνιζε, ἐπορεύετο. μὴ παιανιοῖ, τὸ γὰρ παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει[85] δύναμιν.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.

Παιδάρετος,[86] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἐστί. οὗτος ἁρμοστὴς, ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παιδάριον, οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγεται.

Παιδάρια, τὰ μείζονα, καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

Παίδερως,[87] σφραγῖδος ὄνομα. οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν, παιδοτροφεῖν.

Παιδιὰν καὶ παίγνιον, ἑκατέρως λέγουσιν.

Παιδικὰ, ἐπὶ θηλειῶν[88] καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλὰ, καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γὰρ τινῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ· παπαῖ, τὰ παίδιχ' ὡς ὁρᾷς ἀπώλεσας. καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· μισεῖς γὰρ τὴν γυναῖκα, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ νῦν. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὔπολις. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς, ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ Κρατῖνος δέ· ὁρᾷς τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος σοῦ Διονύσου ἐρᾷσης φησὶν ἐπ' αὐτοῦ μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνταῖ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρῳ· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμην ἐρεσχελήσων σε. λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

Παιδεύειν, παιδοτροφεῖν.[89]

Παιδικώτερον, ἱλαρώτερον.

Παιδισκάριον, κοράσιον δ' οὐ λέγεται, ἀλλὰ καὶ κεκωμῴδηκε Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.[90]

Παιδείαν, παιδικὴν ἡλικίαν.

Παιδιὰ, παῖγμα.

Παιδοκόμον, παῖδα τρέφοντα.

Παιδολέτειρα, παιδοφόνον.

Παιδοτρίβας, ἀλείπτας, γυμναστάς.

Παιδουργία, παιδοποιία.

Παιδοῦσα, ἐγκύμων.

Παίει, τύπτει.

Παιεῖν, ἐσθίειν.

Παιπάλη, ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου.

Παιπάλημα, τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ.[91]

Παιπάλημα, οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος, καὶ γὰρ Ὅμηρος τὴν ἀνωμαλίαν[92] τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ. οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι, τύψαι.

Παισθεὶς, τυπτηθείς.

Πεττείαις, παιδιαῖς, τάβλαις.

Παιῶνας, ἰατροὺς καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιανίζειν,[93] τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον, ἰατρεῖον, θεραπευτήριον, ἢ σωτήριον φάρμακον.

Πακτῶσαι, σφηνῶσαι θύραν.

Παλάθαι, μάζαι σύκων.

Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν[94] ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην· καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν παλαιὰς, ὥσπερ οὗτός φησιν.

Παλαιγενὲς,[95] πρεσβύτατον.

Πάλαι, τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν.

Πάλαι καὶ τρίπαλαι καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν.

Παλαισθέτης, παλαιοπράγμων καὶ ὀραστήριος.

---

85. D. omittit σημαίνει.

86. B. Παιδάριτος.

87. D. παῖδες . . .

88. D. θηλυκῶν, et mox εἴληπται· ἐπιδόντω γάρ τι τῶν σατύρων, et in Cratini versu e Panoptis, μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας. Tum idem οὐχὶ δὲ μόνοι οἱ ἐρώμενοι, et in Platonis loco ἐρεσχελήσω. Denique B. in fine τὸ ἁρμόζον παιδίον.

89. D. omittit hanc glossam.

90. D. δὲ λέγεται, ἀλλὰ καὶ . . . . . ὡς ξενικόν.

91. Omissa haec glossa in D.

92. D. τὰς ἀνωμαλίας.

93. D. παιωνίζειν.

94. D. παλαίῳ.

95. Sic etiam B. in quo correctione repositum παλαιγενήν.

Παλαιθέου, παλαιᾶς θεοῦ.
Παλαιότερον, καὶ ἄνευ τοῦ ο λέγουσι. καὶ τὸ ὑπερθετικὸν, παλαίτερον.
Παλαιστὰς, σπιθαμὰς, ἢ ἔμπαλιν.
Παλαιφάτου, παλαιᾶς ἢ[96] ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθοι.
Παλαμᾶσθαι, τεχνάζεσθαι.
Παλαμὶς, τεχνίτης.
Παλαμναῖος, φονεὺς ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ προστρόπαιος, ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς.
Παλαμωμένων, χερσὶν ἐργαζομένων.
Παλαμῶν, χειρῶν.
Παλάσια, τὰ συγκεκομμένα σῦκα.
Παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα. εἶναι δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς.[97]
Παλαιστὴ, θηλυκῶς. Κρατῖνος Νόμοις·[98] μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς. Φιλήμων Ἐφεβρίταις· σκιμπόδιον ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιαθίον ἴσως παλαιστῆς.
Παλεύετε, θηρεύετε, καὶ τὰς περιστερὰς τὰς θηρευούσας παλευτρίας καλοῦσιν.
Παλευταὶ, τὰ λίνα, οἷς τὰ θηρία ἁλίσκεται. ὡς καὶ παλευτρίδες αἱ περιστεραί.
Παλεῦσαι, ἐξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι, καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος.
Παλεῦσαι, ὑπαγαγέσθαι, ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν. οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον.
Παλημάτιον, λεπτὸν ἄλευρον.
Παλίλλογα, παλισύλλεκτα.
Παλιλλογία, ταυτολογία.
Παλιμβαλὴς, ὁ ἀνάταυρα πεσών.
Παλίμβιος, ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.
Παλιμβολία, ἡ εὐμετάβλητος γνώμη.
Παλίμβολος, ἀδόκιμος, εὐμετάβολος, ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιόβουλος, ἐναντιογνώμων, ὡς καὶ παλίνδης ὄνος.
Παλιμπέτης, ὀπισθόρμητος.
Παλίμφημα, δύσφημα, κακὰ, ἐναντία.
Παλινάγγελος, ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.
Παλιναίγρετον, πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον.
Παλιναίρετα, ἐπεσκευασμένα καὶ οἷον ἐπίγναφα,[99] οὐ καινὰ, οὐδὲ ὑγιῆ.
Παλιναίρετα, ψευκτὰ, ἔγκλιτα. τὸ ἐναντίον αὐτῇ[100] τῇ αἱρέσει πάθος ἐμπαιοῦντα. σημαίνει δὲ καὶ παλαιὰ πλάστα ἐν Τιμαίῳ. παλιναίρετα γὰρ φησὶ γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.
Παλιναίρετος, Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον. ἐπειδὴ γὰρ συκοφαντῶν τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει, ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὤφελεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν,[1] πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν, καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.
Παλινδικεῖ, ἐπισυνάπτει δίκην.
Παλινδρίκα, σκύτος.
Παλινδρομῶν, ὑποστρέφων.
Παλιγκάπηλος, ὁ μεταπράτης.[2]
Παλιγκάπηλος, ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν. λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος.
Πάλιν καὶ αὖθις καὶ αὖτις. ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν σημαίνουσι,[3] ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν, αὖτις πάλιν, πάλιν αὖτις λέγοντες.
Παλινοδία, ἐναντία ὁδός.
Παλίνορσος, ὀπισθόρμητος.
Παλινοστήσας, ἐπανελθών.

Παλινσκίῳ,

96. D. καὶ, et mox omittit ἔκπαλαι.
97. Haec et praecedens glossa in B. in unam coniuncta, ut apud Alb. ad Hes. D. παλάθη.
98. D. μὲν pro Νόμοις.
99. D. ἐπίγραφα.
100. D. omittit αὐτῇ. Mox πλάστα in B. punctis notatum, et in margine: *locus scalpello corruptus.* D. ut apud Ruhnk. ad Tim. p. 203. σημαίνει δὲ καὶ πυλ . . . . .
1. D. omittit ἣν ὤφελεν — ζημίαν, et mox ἄρχοντας — χειροτονηθέντας.
2. Deest haec glossa in D.
3. D. σημαίνει.

4. D.

Παλινσκίω, σκοτεινῷ. τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος.

Παλιντρέπελον, ἀντίστροφον, ἐναντίον, ἀντεστραμμένον.

Παλινῳδία, ἐναντία ᾠδή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.

Παλίνρυτα, κύμβαλα.

Παλίνσκιον, τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον.

Παλίμβολον, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος καὶ λεγόμενος ἐν τῷ βίῳ παλίμπρατος, παλίμβολος ἐλέγετο,[4] ὡς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιῤῥόθιον, εἰς τοὐπίσω ἐφορμητικός.

Παλίνσκιον, Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον. Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινὸν, καὶ Σοφοκλῆς, χειμῶνι παλινσκίῳ, ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ.

Παλίωξις, ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιώρους,[5] ἀκοντιστάς.

Παλλὰς, παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ ὅρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα, ἕνα τῶν Τιτάνων.[6]

Παλλάδος πρόσωπον τοὺς στατῆρας ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου. ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν.

Παλλακὶς, κόρη.

Παλλακὸν, τὸν παλλακευόμενον.

Παλαμναῖος, τοὺς αὐτοχειρίᾳ τινὰς ἀνελόντας τῇ παλάμῃ, παλαμναίους ἐκάλουν.

Παλληνεύς. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίῤῥημα Παλληνηθεν.[7] ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θρᾴκῃ Παλλήνη, γνώριμον.

Πάλλει, κινεῖ, σείεται, ἅλλεται.

Παλλόμενον, ἁλλόμενον, πληρούμενον.

Παλμὸς, τρόμος, σεισμός.

Πάλος, κλῆρος.

Παλτὰ, τὰ δόρατα.

Παλτάρια, σεμίδαλις.

Παμμάχιον, παγκράτιον.

Παμμήστορα, πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν, παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ[8] Στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναι φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

Παμπήδην, παντελῶς.

Παμπησία, παγκτησία.

Παμπληθεῖς, πάνυ πολλάς.

Παμύλης, Αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης.

Παμφαὴς, ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Πάμφορος, παντοῖα φέρων.

Παναγὲς, καθαρόν. ἅγος γὰρ καὶ ἁγνεία καὶ μύσος. κατὰ ἀντίφρασιν.

Παναγὴς, ὁ κατὰ πάντα ἁγνός.

Παναθήναια. Ἀθήνῃσιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ γῆς Ἀθηναίων. ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως πεντέτης. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος καὶ ἀγενείου ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

Παναθηναῖα, ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνῃσιν.

Πανάκεια, θεραπεία.

Παναλκὲς, ἰσχυρότατον.

Πανάμερον, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Πανάνυτον, παντοδύναμον.

Πανάπυστος, ἀνήκοος.[9]

Παναρμόνιον, πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναυγὲς, πάνυ λαμπρόν.

Πανδαισίας, πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

Πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ ὄψει.

Πανδαίσιον, πολυτελὴς τράπεζα.

Πανδαμάτωρ, πάντας ὑποτάσσων.

Παναθήναια. διττὰ Παναθήναια ἦγετο Ἀθήνῃσι, τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πάνακτος, πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς[10] Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον· Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς.

---

4. D. ἐγένετο.
5. D. παλινώρους.
6. D. γιγάντων.
7. D. Παλληνόθεν.
8. B. omittit ὁ, et in fine παντάπασι, et adnotatum: *deest aliquid.*
9. D. ἀνήκοστος.
10. D. omittit τῆς.

Πάνδια, ἑορτή τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστι καὶ Φυλὴ ἐπώνυμος. ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διΐ, ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διΐ.

Πάνδια, ἑορτή τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδείνως, εὐφήμως. λέγεται δὲ ὡς πανωθλίως.

Πανδερκεῖς, πάντα ὁρῶντες.

Πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

Πανδήμου, παντὸς τοῦ πλήθους ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

Πανδιονὶς, μία τῶν ι Φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις, ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

Πανδοκεῖον, καταγώγιον,[11] τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγανόμειον. λέγεται καὶ διὰ τοῦ χι διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.

Πανδοσία, πόλις μία τῶν ἐν Κασωπίᾳ.

Πάνδροσος, ὄνομα[12] γυναικός.

Πανδωρία, ἡ γῆ.

Πανιὰς αἶσα, ἀπὸ τοῦ Πανός.

Παγκαρπία, πανσπερμία.

Παννύχιον, ὅλην τὴν νύκτα.

Πανομφαίῳ, ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Πανὸν[13] ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα κατὰ μεταβολὴν τοῦ Φ. Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ.

Ζεὺς πανόπτης, πολυόφθαλμος. καὶ πανόπτρια.

Πανὸς σκῶλος, ὄνομα σχήματος.

Πανὸς, δέσμη κλημάτίδων.[14] οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ Φανόν. Ἀριστοφάνης.

Πανὸς σκοπὸς, μανιώδης, ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πὰν, παρὰ τὸ[15] φαίνειν λεγόμενος.

Πανοσπρία, ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνοψ, ἥρως Ἀττικὸς, καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

Πανοῦργος, ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ Φρόνιμος, καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον λεκτέον,[16] οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον,[17] ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία, παγκαρπία.

Πανστρατεία. οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ καλαύνεται, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.[18]

Πάντα καίλων σείειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἅρμενα χαλώντων.

Πάντα καίλων, ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν, Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε, πριαμένῳ τόπον, ἔνθα[19] Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὑρεῖν χρυσόν. οἱ δὲ εἰρῆσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις[20] πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δὲ ὅτι Ἀλίτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε πολίτας, καὶ ὀκταμερῆ τὴν πόλιν.

Παντάπασιν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς, σφόδρα.

Παντα χῆ, πάντα τρόπον. καὶ παντα χοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ,[21] καὶ παντα χόθι. παντα χοῖ δὲ καὶ παντα χόσε, εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον, ὁλόκληρον.

Παντευχίαν, πανοπλίαν.

---

11. D. καταγωγὴ et mox μισθοῦ . . . νομεῖον.

12. B. ὄνος.

13. B. πὰν. In fine D. Σοφο . . . . sine fabulae indice. Omisit hunc locum Brunckius.

14. D. κλημακτίζων. Haec glossa in D. ante praecedentem.

15. Sic interpretor compendium in B. $\pi\tau$, pro quo vocabulo in D. et apud Alb. ad Hes. in Πανὸς σκότος lacunae signa. D. λελεγμένος pro λεγόμενος.

16. D. omittit λεκτέον.

17. D. πανθεκέστατον.

18. D. ἐμπόρων, supra scripto υ.

19. D. ἐν ᾧ pro ἔνθα.

20. B. Στησιχορείαις. In fine B. ἑκτομερῆ.

21. D. τρόπῳ.

Παντὶ σθένει, ὅλῃ[22] δυνάμει.
Παντί τῳ, παντί τινι.
Παντοδαπὰ, παντοῖα.
Παντοδαπότερον, συγκρίνοντες λέγουσιν.
Παντὸς μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ πάντως.
Πάντοσε, πανταχοῦ.
Πάνυ, λίαν.
Πάνυ σφόδρα, ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι, σφόδρα πάνυ.
Πανύστατον, πάντων ἔσχατον.
Παμφάλυγα, τὸν πομφόλυγα. Σώφρων.
Πανώλης, πανώλεθρος.
Πάξοι, νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.
Παπάζοιεν, παρακαλοῖεν.
Πάππας, τοὺς πατέρας καλοῦσιν.
Πάππος, αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.
Πάποι, αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.
Παπταίνειν, ἐρευνᾶν.
Παρὰ, διά.
Παραβαλέσθαι, τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
Παραβάλλεσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης ά. οὕτως καὶ Ὅμηρος· παρὰ αὐλίδην ἀγορεύων.
Παραβαλεῖς, παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις.
Παραβάλοιτο, ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.
Παραβαλοῦ, παύου. κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας.
Παραβάλλεσθαι, παρακαθῆσθαι, συνθέσθαι.
Παραβεβάσθαι τὰς σπονδὰς, τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως. Θουκυδίδης.
Παραβιβάζεσθαι, παραβαίνεσθαι.[23]
Παραβλέπειν, ὑποβλέπειν.
Παραβλήδην, ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.
Παραβληθησόμενος, συγκριθησόμενος, ὁμοιωθησόμενος.
Παραβλῶπες, παρορῶντες, στραβοί.

Παραβολὴ, πραγμάτων ὁμοίωσις.
Παράβολος.
Παραβύουσα, παρακαλύπτουσα.[24]
Παράβυστον, παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον.
Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτο τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ιά.[25] ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι παρακληρωμάτων.
Παραγγείλας.
Παραγκωνίσας, ἀποστρέψας, ἐκ τῶν ἀγκώνων, θήσας.
Παραγνοὺς, παρανοήσας.
Παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει·[26] καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας, καὶ τὰς δεήσεις.
Παραγραφὴ, δίκη, λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν.[27] παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ', διὰ προσώπων, διὰ χρόνων, διὰ τόπων, διὰ τρόπων.
Παραγράφεται, ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται.[28]
Παραγραφὴ, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς, καὶ ἔστι[29] τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ· ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν. τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν, ἀντὶ τοῦ

S 2

22. B. πάσῃ, sed supra scripto ὅλῃ.
23. D. περιβαίνεσθαι.
24. D. περικαλύπτουσα.
25. D. οἱ αὐτοὶ pro οἱ ιά. Mox idem παράβυστον, et deinde ἐν τοῖς κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε καὶ ταῦτα.
26. D. προφάσει.
27. B. εὐθυδικὴν. Mox D. πρόσωπον.
28. D. παραβάλλεται.
29. D. ἐπὶ hic et infra. Mox idem ἕλῃ pro εἴη.

οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένου.

Παραγραφὴ, ὅταν λέγῃ τις, ὅτι τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστι, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις. καὶ διὰ τοῦτό φησι μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν. μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς, οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν.[30] λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν[31] ὁ εἰσάξων, ὥςπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένους, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα, εἰκὼν ἢ χαρακτὴρ, ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ[32] πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο[33] παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, οἷον λογικῷ λογικόν·[34] παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ, οἷον ἀλόγῳ λογικὸν, ἢ ἔμπαλιν.

Παρόδειξις, ὁμοιότης, δήλωσις.

Παράδεισος, τὸ ἐνεστώς. σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως[35] διὰ τὴν ἀναισθησίαν. ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος. καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν[36] παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. ἔστι δὲ τοὔνομα Περσικὸν, καὶ λέγεται Φαρδαισί.

Παραδιαιτᾶσθαι, τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην, παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον, ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν.

Παραζηλῶν, παροξύνων, ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι, παρατρέχουσιν.

Παραθήγειν, ἀκονᾶν, παροξύνειν.

Παραθήκην, Πλάτων, συμμαχίαν.

Παραιρημάτων, τῶν ἱματίων. Θουκυδίδης.

Παραισχυβάζειν, παρακαίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ σαβοῦ. τοὺς γὰρ παρὰ τῷ σαβαζίῳ[37] βακχεύοντας καλοῦσι σαβοὺς, καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.

Παραθήξονται, παρακονήσονται.

Παραθρήσεως, παρίδης.

Παραιξόρευσον, Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν,[38] παιδιᾶς εἶδός τι. Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς[39] λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιρήσεται, ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται, ἀφαιροῦνται.[40]

Παρακαρὴς,[41] ὀλίγου.

Παραίσια, ἀπαίσια.[42]

Παραιτεῖσθαι, παρακαλεῖν,[43] συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητὴς, παρακλήτωρ,[44] ἀπολογούμενος.

Παρακαταβολὴ, πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παρακαταβολὴ, καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπικλῆρον[45] πρὸς ἰδιώτην ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθεσαν, καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστι,[50] ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τῶν ἀμφισβητουμένων

30. B. e correctione συγχωρῶσιν.

31. D. περὶ τοῦ νόμου, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτῇ. Mox idem ἑκάστῃ pro ἑκάστῳ.

32. D. αἴσθητον, et mox ἰστέον δέ ἐστι ἄλλο.

33. D. ἄλλη.

34. D. λογικὸν λογικῷ.

35. Pro hoc vocabulo in D. et apud Alb. ad Hes. lacunae signa. Mox B. ἀναισθησιν.

36. Τὸν omissum in D. et apud Alb. ad Hesych.

37. τοὺς γὰρ . . . . σαβαζίους. Aliter haec scripta apud Alb. ad Hes. In B. τοὺς γὰρ παρὰ σαβαζίῳ.

38. D. οἱ μὲν οὖν.

39. D. παροιμιῶν δ'.

40. Pro hac glossa D. lacunae signa.

41. D. παρακρὴς.

42. D. παραισίου, ἀπαισίου.

43. D. παρακαλεῖσθαι.

44. D. παρακλήτης.

45. D. οἱ παρακλῆρον καὶ ἐπικλῆρον. B. οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον. Vide Harpocr. et Suid.

50. D. καὶ pro ἐστι. Mox B. τοῦ ἀμφισβητουμένων.

κατετίθετο. Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης[51] φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται[52] μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ ἧττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη, ἐνέχυρον.

Παρακατάστασις, ἀργύριον ἐν μιᾷ ἀρχῇ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς δικιτηταῖς καταβαλλόμενον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς. κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπί τισι γραφαῖς.[53]

Παρακεκομμένος, ἐξεστηκὼς, παράφρων, μαινόμενος.

Παρακελεύεται, προτρέπεται, διεγείρει.

Παρακέλευστοι, οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες, καὶ οὐ στασιάζοντες.

Παρακέλευστοι, οἱ[54] σπουδασταί. ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.

Παράκλησις, ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκράτης παραινέσεσι· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινοῦντα, ἐξιστάμενα.[55]

Παράκλητος, ὡς ἡμεῖς, εἴρηκεν Λυκοῦργος.

Παρακοίτης, ἀνήρ.

Παρακοᾶν, παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν.

Παρακονᾶν, τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρὰ κωφὸν ἀποπέρδειν, παροιμία, ἐπὶ τῶν[56] ἀναισθήτων.

Παρακροτοῦντες, παραθαρσύνοντες, παρορμοῦντες.

Παρακρούεται, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι ἢ μετροῦντας προβιβάσαι τὰ μέτρα καὶ διασεῖσαι, ἵνα πλέον ἑλκύσωσιν.

Παρακεχόρδηκος, οἷον παρημάρτηκεν, λέγουσιν Ἀττικοί, καὶ παρέχορδον.[57]

Παρακρούεσθαι, ἐξαπατῆσαι, ἤτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίᾳ, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί.[58]

Παρακρουσιχοίνικος, παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν. τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον, ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν.[59] καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν, τὰς ὑπερεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι τρίχας ἐπιλέγειν.

Πάραλοι, οἵ τε ἐν τῇ νηῒ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς[60] κατοικοῦντες, ὥςπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι. πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς[61] ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι[62] στρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥςπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο.[63] λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς. Ἀντιγόνης τε καὶ[64] Δημητρίας.

Παραλογισμὸς, ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστὴς, ἀπατεών.[65]

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς οἵ τε ἄλλοι, καὶ μάλιστα Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, οἷον τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καὶ ὅτι,[66] ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

Παράλογον,[67] τὸ ἀνέλπιστον, τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον, ἡρῷον Παράλου τινὸς ἥρωος, ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

Πάραλος, ἱερὰ τριήρης, ὥςπερ καὶ ἡ[68] Σαλαμινία. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β' Ἀντιγόνης καὶ Δημητρίας. ἔτι[69] δὲ καὶ Ἀμμωνίας.

---

51. D. τινῶν δίκας.
52. D. προκαλεῖται, et deinde δίκην πάνυ, ἐπὶ δὲ . . . . ἀνείλετο.
53. Deest haec glossa in D.
54. D. καὶ οἱ, et mox οἰκεῖ δηλοῖ.
55. D. παρακεινοῦνται, ἐξιστάμενοι.
56. D. omittit τῶν.
57. B. omittit hanc glossam.
58. Τῶν οὐ βίᾳ et reliqua omittit D. positis lacunae signis.
59. D. ἔλεγον . . καὶ . . . μετρεῖν.
60. D. οἱ τὰς παραλίτας Ἀττικάς.
61. D. διηνεκής.
62. B. μεταπέμψεσθαι.
63. D. ἐχρήσατο.
64. D. omittit καὶ.
65. D. ἀπατῶν.
66. D. omittit ὅτι et habet ἐπεγένετο.
67. D. παράλογος.
68. D. omittit καὶ ἡ. Mox B. μὲν pro β'. Statim D. Ἀντιφόνης.
69. D. ἔστι.

ἀλλ᾽ ἡ[70] μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὴν θεωρίαν[71] εἴς τε Δῆλον Φημὶ[72] καὶ Ὀλυμπίαν. ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικῆς ἀδικεῖν δοκοῦντας.[73] ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις.

Πάραλος, ναῦς ἱερά, θεωρίς.[74] ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία.

Παρέλλαξον, πάρελθε.

Παραλοῦμαι, παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔχειν, οἷον[75] συνειλιένα τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος, Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ᾽ Ἀθηναίοις πρὸς τὴν δημοσίαν χρείαν[76] διαπεμπομένων τριηρῶν, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. πάραλοι δὲ ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες[77] αὐταῖς, οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβόλους ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἶκοι τε[78] ἦσαν, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχον αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον, ὅμοιον, ἀκόλουθον, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξ ἴσου.

Παραλουργὶς, παράβαφος.

Παραμείψας, παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται, παραπλέκεται τὰς[79] τρίχας.

Παραμυθῆσαι, συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι ὡςαύτως.

Παραπαίων, ληρῶν.

Παραπέτασμα, τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν, ὃ[80] προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰςιόντας. ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἡ λέξις.

Παραπεπτωκὼς, ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ στεφάνου.

Παραπέτασμα, παρακάλυμμα, παράπλωμα.

Παράπηγμα, κανόνα, καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.

Παραπλαγιάσας, πλαγιάσμενος.

Παράπηχυ, ἱμάτιον, τὸ παρ᾽ ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν. τοῦτο δὲ καὶ παρυφὲς καλοῦσι. τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παραπλέξαι, ἐμπλέξαι.

Παραπλὴξ, κινόμενος, παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος.

Παραπλῆγας, πέτρας παραλίας, πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπληξία, μανία.

Παραπόδας, εὐθέως, ἢ ἐγγὺς, ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίζειν, κολακεύειν. ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.

Παραβρητοῖς, παρηγορικοῖς λόγοις.

Παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβόλοις.

Παραρμόνιον, ὄργανον μουσικὸν, Ἄλεξις. ἐν ᾧ τὸ παραρμόνιον καινὸν ἐντεινὸν τεχνῶν.[81]

Παρεύρυμα ποδὸς, τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας.

Παραρύμματα, δέρεις, σκεπάσματα.

Παραρυῶμεν, παραπέσωμεν.

Παρασάγγης, εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅ ἐστι στάδια τριάκοντα.

Παρασημαίνει, δηλοῖ, χαράττει.

Παράσημος, ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα. οἱ τοιοῦτοι[82] χαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοίβων[83] σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ. ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται.

Παράσημος ῥήτωρ, ὁ φαῦλος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

---

70. D. ἄλλη.
71. D. πρὸ τῆς θεωρίας.
72. B. Φημιον.
73. D. τοὺς ἐξ αὐτῶν Ἀττικοὺς ἀδικεῖν ἀδικοῦντας.
74. B. θεωρίαις.
75. B. omittit οἷον.
76. D. τῆς δημοσίας χρείας.
77. D. εἰσβεβηκότες.
78. D. omittit τε.
79. D. omittit τὰς.
80. In D. pro κυρίως — ὃ signa lacunae.
81. D. ἐν ᾧ τὸ παραρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τέχνην.
82. D. omittit οἱ τοιοῦτοι, quod e Suida scribendum ἤτοι ὅτι.
83. D. et B. ὑπὸ τῶν ἀργυραμοίβων χαράττεται. Sed quum in B. ad χαράττεται adscri-

Παράσιτοι, οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρόμενοι. κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ.

Παρασείσαι τὰς χεῖρας, τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια, αἱ εἴσοδοι αἱ εἰς τὴν σκηνήν.[83]

Παρασκήνια. ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ[84] καλεῖσθαι.

Παράστασις, στάσις παρά τινα[85] ἄτιμος. γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παράστασις. τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ· ἕλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίδυρον, καὶ παράστασις μία δραχμή. Ἀριστοτέλης δὲ[86] ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν. καὶ ψευδεγγραφῆς,[87] καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλεύσεως καὶ γραφίου[88] καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας τοὺς δικιτητὰς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμὰς, μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν[89] ἐκάλουν, ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίου ἑκάστην.

Παῤῥάσιος, ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος, κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστὴς, παρεστὼς ὁπλίτης.

Παράστασις, ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην.[90] ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

Παρασπονδήσας, παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπενδοῦμαι, παραβαίνομαι.

Παραστησάμενος, παραλαβὼν, ἑλὼν, καταστρεψάμενος.

Παρασταδὸν, παραστατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται, οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἔνδεκα, τοῦτ' ἔστι τοῖς βασανισταῖς.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν, Πολιτείας ν'.[91] ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν γράψας τὸ Ο[92] εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσιν.

Παρὰ σφίσιν, παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδὸν, παραυτίκα.

Παραταχθεὶς, παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι, ἠκόνημαι.

Παρατενθεῖς, ἀπολεῖς, ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατηρημάτων, ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἐπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

Παρατίλτρια, οὐδρωπακίστρια,[93] καὶ παρατιλλόμενος ὁ πιττούμενος.

Παρὰ τούτου, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου, καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

Παρατρύζει,[94] παραφρονεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνοῦσιν.

Παρατεῖναι, τὸ ἐπιστρέψαι[95] καὶ ἀπολέσαι. ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας. οἵ θ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη[96] καὶ Περικλέους.

Παραυθήσας, παραμυθησάμενος.

Παραύλια, πρόσχωρα.

Παραυτίκα, ἔγγιόν τι[97] τοῦ αὐτίκα σημαίνει καὶ[98] ὑπογυώτερον. Θουκυδίδης· εἰ δὲ ταῖς[99] τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ξυμμαχεῖν.

---

ptus sit numerus ά, ad σημείῳ autem γ', omisso tamen β', ordinem verborum ad hos numeros, Suidae etiam auctoritate, conformavi.

83. B. omittit hanc glossam.
84. D. ἔφη.
85. D. τινός.
86. B. omittit δὲ.
87. D. ψευδογραφῆς. B. ψευδεγγραφεῖς.
88. B. καὶ φίου, et adnotatur, hiatum esse in codice.
89. D. παράρησιν.
90. D. τὰς δίκας.
91. D. ή.
92. D. γράψας εἰς, omissis τὸ Ο.
93. D. ουδροπακίστρεα.
94. D. παρατνύτει et deinde ἐπιφωνεῦσιν.
95. D. ἐπιτρίψαι.
96. D. παρετάσθη.
97. D. ἐγγύ τι.
98. D. σῆμα δὲ.
99. D. τις.

Παραφέρων, παράγων.

Παράφορος, ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φίλων.[100] ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγων[1] ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης, δικστροφεύς.

Παραχειμάζοντι, Δημοσθένης, καὶ παρεχείμασεν, Ὑπερίδης.

Παραχρᾶται,[2] πολὺ, σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γίνεται.[3]

Παραχορδίζειν, διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν.

Παραυχενίζων, παρακρούων.

Παρέγγραπτον, νόθον.

Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ ἀστός.

Παρεγγύησεν, καὶ παρεγγυηθέντος. παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν, Ἰσαῖος. καὶ παρεγγυηθέντος δὲ, ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος, ὁ αὐτός.

Παρεγγράπτους, ξένους, νόθους.

Παρεγγυᾷ, παραδίδωσι, παραγγέλλει, πάρεστι, παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος, παρασχόντος.

Παρεγγυῶν, παραινῶν, διαβεβαιούμενος.

Πάρεδρος, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ φησὶ, λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἑκατέρους, οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθεὶς, παραλυθείς.

Παρεθέντος, ἐκλυθέντος.

Παρεῖαι ὄφεις, ὀνομάζονταί τινες ὄφεις οὕτως παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης

ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίως τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας, τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν[4] ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρειὰς αὐτοὺς τοὺς ὄφεις κατεσθίειν.

Παρεῖαι ὄφεις, ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας. ἱεροὶ, οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικοῦντες.

Παρείετο, παρηγεῖτο, παρείεμαι, παραιτοῦμαι.[5]

Παρείκαθι, πάρελθε.[6]

Παρειὰ, γνάθος, καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα,[7] παρατείνοντα, ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.

Παρεικότος, παραλελυμένου.

Παρειμένον, κεχαυνωμένον.

Παρειμένος, παρεωραμένος.[8]

Πάρειμι, παρελεύσομαι.

Παρείπῃ, παραπείσει.

Παρειπὼν, παρακινέσας.

Παρεὶς, ἐάσας, ἀφείς.

Παρείσακτον, ἀλλότριον.

Πάρεισι, παρελεύσεται.

Παρείσεται, παρκιτήσεται.

Πάρεισι, παρεληθήσεται.

Παρεισκρίνει, παρεισέρχεται, παρεισβάλλει.

Παρεῖτε, παραγίνεσθε.[9]

Παρέκαστα, ἑκάστοτε.

Παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν, τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι. τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παρεκβατικῶς, συντόμως.

Παρεκόπτου, ἠφάνιζες. ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας[10] παρακοπτομένων ὀρνέων.

Παρεκότει, ὠργίζετο.

Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην[11] καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

Παρελα-

---

100. D. φιλίων.

1. D. λόγῳ.

2. D. παραχρῆται.

3. D. γενομένου.

4. D. αὐτοὺς τοὺς μὲν. Pro reliquis glossae verbis in eodem lacunae signa. Mox pro ὄφεις codex in marg. ἔχεις.

5. Pro tribus postremis verbis lacunae signa in D.

6. D. πάρελθε.

7. B. D. παρείκοντα, sed ν supra scriptum in B.

8. D. παρερχόμενος.

9. D. παραγίνεσθαι.

10. D. τῆς πτέρυγος.

11. D. ἀποδεδημένην.

12. D.

Παρελαχάνιζες, παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.
Παρελθεῖν, ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῇ τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.
Παρέλεξας. τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν. ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι.
Παρελθὼν, ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.[12]
Παρέλκον, περιττὸν, ἢ παρατεῖνον.
Παρέλκεσιν, ὑπέρθεσιν.[13]
Παρελογίσασθε, ἠπατήσατε.
Παρέλυσαν, ἀπήλλαξαν, μετέστησαν. Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.
Παρεμβαλόντων, κυκλωσάντων.
Παρεμβολὴ, σκηνὴ, κάστρον, στρατόπεδον.
Παρέμφασις, παραίνεσις, συμβουλή.
Παρενδατη, παρεντεθη.
Παρενθήκη, ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.
Παρεξερεσίαν,[14] τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων, ἐν δ' Θουκυδίδης.
Παρεξηυλημένον καὶ κατατετριμμένον, τὸ ἄμυδρον[15] ἀπὸ τῶν γλωσσίδων[16] τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμένων. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ὄντας ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους.
Παρενείρει, παρεμβάλλει, ἤγουν λέγει.
Παρεπλεξάμην,[17] παρέπλεξα τῶν τριχῶν,[18] ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν.
Παρέπτη, παρῆλθεν.
Πάρεργος, ὀλίγωρος, καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.
Παρέρχεται, ὑπερβάλλει.
Πάρες, ὑποχώρησον.
Πάρεσις, νέκρωσις.
Πάρεστιν, ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.
Παρέσφηλεν, παρεσφάλη,[19] ἀπερρύη.
Παρετέον, σιωπητέον, παραληπτέον.
Παρευδοκιμησάσης, νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης.

Παρευθύνει, παραφέρει. βιάζεται.[20]
Παρευνηθεὶς, παρακοιμηθείς.
Παρηβηκὼς, γεγηρακώς.
Παρηβῆσαι, παρακμάσαι.
Παρηγορίας, συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως.
Παρήκαμεν, ἐπέμψαμεν, ἢ ἀφήκαμεν.
Παρήλασεν, ὑπερήλασεν, ἤτοι ἐνίκησεν.
Παρῆν, παρ' ἡμῖν.
Παρῆσθα, παρῆν.
Παρήσω, παράσχω.
Παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης γεννηθείς.[21]
Παρθένοι, οἱ[22] γεννώμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι. ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ Γοργίᾳ παρθένος[23] ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ[24] ἐκ μεταλήψεως καὶ ἄφθοροι.
Παρθένοι, τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐτίμων. ἦσαν[25] δὲ τὸν ἀριθμὸν ἓξ. πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατείας[26] ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες. καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ Ἀτθίδι,[27] μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπως.[28]
Παρθενοπίπας, ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.
Παριαμβοι, καὶ παριαμβίδες, καὶ ἴαμβοι. κιθαρῳδικοὶ νόμοι, οἳ προσηύλουν.[29]
Παριεμένους, παρερχομένους.[30]
Παρίεται, παραλύεται.
Παρίεμαι, παρκιτοῦμαι.

---

12. D. παρεθὲς, (punctis notatum) ἀντὶ τοῦ εἰσελθέ.
13. D. παρέλκεσις, ὑπέρθεσις.
14. D. παρεξερεβία. et mox τετάρτῃ, omisso ἐν.
15. D. ἄνυδρον.
16. D. γλωσσίων.
17. D. . . . . παρ . . . .
18. D. τὰς τρίχας.
19. D. παρεσφάνη.
20. D. βάζεται.
21. B. γενναῖος εἶναι.
22. D. οἱ μὲν.
23. D. omittit παρθένος.
24. D. δὲ καὶ.
25. D. ἐτιμώρησαν pro ἐτίμων. ἦσαν.
26. D. στρατιᾶς.
27. D. ἐν τῇ ἑ Ἀτθίδι.
28. D. Μονοτρόπῳ.
29. D. οἱ προσκύλαις.
30. D. παρίενται, παρερχομένοις.

Παριλλαίνουσαν, παραβλέπουσαν.

Παριππεύσαντες,[31] παραδραμόντες.

Παρ' ἵππον καὶ κόρην, τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδρίδων Ἱππομάνης τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ[32] μεθ' ἵππου μαινομένου. διότι λαθραίῳ[33] μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βοᾷν[34] ἐποιήσατο. ἀφ' οὗ παρ' ἵππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι, παράπνου, παρατύγχανε. Ἕρμιππος Δημόταις.

Παρίσθμια, τὰ παρὰ τὸν Φάρυγα.

Πάρνης, τὸ ὄρος θηλυκῶς ἐστι, Πάρνηθ' ὀργισθεῖσα[35] Φρυῶδε κατὰ τὸν Λυκάβηττον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἑξῆς.

Παρνησὸς,[36] ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς.

Πάρνοπες, ἀττέλαβοι. οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν.

Πάρνοψ, εἶδος ἀκρίδος.

Πάρθενοι, ἔμπροσθεν.

Παροιμία, λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροινίας, ὕβρεις.

Πάροινος, μέθυσος.

Παροισθέντι, παρενεχθέντι.

Παροιστρῶντα, ἐξεστηκυῖα, ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσι, παρακαθίσωσι θυμῷ.

Παρὸ, διό.

Παροκλαίζων, γονατίζων.

Παροκοχὴ,[37] παροχὴ παρὰ Θουκυδίδῃ. ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διωκωχή.[38]

Παρολκὴ, ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ,[39] παρακολουθεῖ.

Παρ' ὀντιναοῦν, παρὰ πάντα.

Παρὸν, ἐξὸν, δυνατὸν, δέον.

Παρορμᾷ, διεγείρει, παροξύνει.

Πάρος, χρονικῶς καὶ τοπικῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

Παρ' οὐδὲν, εὔκολον, εἰς οὐδέν.

Παρουσία, ἀντὶ τοῦ περιουσία. ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου ἢ[40] οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως[41] καὶ Κράτης· ἔχοντες ἀπαθῆ βίον[42] παρουσίαν τε χρημάτων.

Παροχετεύει,[43] παραπλαγιάζει ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες, μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι, μετακινοῦσιν.

Παροχήσομαι, πάροχος ἔσομαι.

Πάροχος, ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

Παροψίδας.

Παροψὶς, ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον.

Παροψὶς, οὐ τὸ ἀγγεῖον ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα ποιαν.[44]

Παρουσία. λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων ἀσωτείας καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φάωνι,[45] ὃς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους, τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων. Θουκυδίδης ἐν τῇ ά· Βυζάντιον[46] γὰρ ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ.[47] τοῦτο γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παῤῥησία, ἐξουσία, ἄδεια.

Παῤῥησίας, ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρυφὴ, ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρύφως.

Παρῶ, ἀφῶ, συγχωρῶ.

Παρῶαι, ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυροῦ χρώματος.

---

31. D. παριππεύοντες.
32. D. omittit ἐν χωρίῳ τινί.
33. D. λαθραίᾳ.
34. D. τῇ κόρῃ, omisso βοᾷν.
35. D. ὀργισθεῖσα.
36. V. Ruhnk. ad Tim. p. 208.
37. D. παρακωχὴ.
38. D. διακοχή.
39. D. παραμαρτεῖ.
40. D. ἤ.
41. B. συνάξεως.
42. B. βίαν.
43. B. παροχεύει.
44. D. μακα . . . . . ποιαν.
45. D. Φαίδωνι. Vid. Porson. ad Eurip. Med. 140. XII. p. 22.
46. B. βυξάντι.
47. B. συνουσίᾳ. Locus est cap. 128.

Παρωδούμενος, λεγόμενος.
Παρωθοῦντες, ἐκβάλλοντες.
Παρῶμμαι, ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί. Μένανδρος Ἡνιόβῳ.
Παρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.
Παρώπια καὶ ἀντήλια,[48] τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.
Παρῶπτο, παρεωρᾶτο.
Παρώσας, παρεκβαλών.
Παρώτρυναν, παρώξυναν.
Παρῴχετο, παρῆρχετο.
Πάσασθαι, γεύσασθαι.
Πάσῃ τέχνῃ, ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. οὐδ' ἦν σχολάσῃς πάντῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
Πασῖνος, ὄνομα κύριον.
Πασίων,[49] ὄνομα τραπεζίτου.
Πασπάλη, τὸ τυχόν. οἱ δὲ κέγχρον. οἱ δὲ τὰ[50] κέγχρινα ἄλευρα. Ἱππώναξ· πασπάλιν Φαγὼν γρόμφιν.
Πασπακίᾳ, πασσάλῳ.
Πανσυδίᾳ, μετὰ πάσης ὁρμῆς.
Πανστρατίᾳ, ὁμοθυμαδόν.
Πασσυδί,[51] παντελῶς. Θουκυδίδης· ἢ μὴ οὕτως τε πασσυδὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.[52]
Παστὰ, ἔτνος ἀλφίτῳ μεμιγμένον.[53]
Παστοφορεῖον, τὸ φέρον τὸν παστόν.
Πασσυους, παχυτέρους.[54]
Πασχητιᾷ, πάσχειν θέλει.[55]
Πάταγος, ψόφος.
Παταίνια,[56] τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπαμμένα[57] λοπάδια. οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

Παταίσσει, πλήττει.
Πάταχνα, ποτήρια φιαλοειδῆ, ἐκπέταλα.
Πατεκίων, ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.
Πάτορες, κτήτορες.
Παταύγημα, ἀντὶ τοῦ λάλος[58] καὶ πανοῦργος. Μένανδρος· οἷον παταύγημα ἥκεις.
Πάτος, ὁδός.
Πατραλοίας, πατρατύπτης.[59]
Πάτρης, ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.
Πατρίληκτος, ἡ οὐσία ἡ πατρικὴ, καὶ ἀπὸ[60] τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρῳ.
Πατριώτης, ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ, καὶ οὐ πολίτης.
Πατριῶται, οἱ δοῦλοι Ἑλλήνων. πολῖται δὲ οἱ ἐλεύθεροι. οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριάτας.
Πατριαὶ, χῶραι, Φυλαί, τοπαρχίαι.
Πατρονομούμενοι, οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.
Πατρούχου παρθένου, τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου. ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.
Πατρώζοντα,[61] τὰ τοῦ πατρὸς Φρονοῦντα.
Πατρώων, πατρίων καὶ πατρικῶν. πατρῶα λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων ἢ τόπων. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. πάτρια δὲ τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἑορτὰς, ὡς Ἀντιφῶν. πατρικῶν δὲ ὅταν περὶ προσώπων ποιοῦνται[62] τὸν λόγον. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ[63] κατὰ Κτησιφῶντος.
Πατταλεῦσαι, προσπῆξαι.
Παῦ, τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.
Παύλα,[64] ἀνάπαυσις.
Παυσικάπη, μηχάνημα τροχῷ[65] ἐμφερὲς, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον, καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

48. B. ἀντίλια.
49. D. Πασιῶνος.
50. D. omittit τὰ, mox addens ὁ ante Ἱππώναξ.
51. D. hic et in loco Thucydidis πασσυδεί.
52. B. Αὐτοβόλῳ Φερεκράτους.
53. D. omittit hanc glossam.
54. D. πάσσων, παχυτέρων.
55. D. ἐθέλει.
56. D. πατάγια.
57. D. ἀναπεσμένα.
58. B. ἀντίλαλος pro ἀντὶ τοῦ λάλος.
59. D. πατρολοίας, πατροτύπτης.
60. B. ὑπὸ.
61. B. πατρώζονα.
62. D. ὅταν παρὰ πατρὸς περιποιοῦνται.
63. D. τῇ.
64. D. παύλη.
65. D. τροχοῖς.

Παφλάζοντα, ἠχοῦντα, ἀναζέοντα.

Πάχεις, Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως.

Πάχνη, δρόσος πεπηγυῖα. κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεστηλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης, ἀνιωμένης.

Παχνοῦνται, πήσσεται, πήγνυται, λυπεῖται.

Παχύνοοι, παχύνοες, ἀνόητοι.

Παχύτερον, ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές.

Παιδία καὶ πρόβατα, τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα.

Πεδίον, ἁπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει[66] τὴν ὁμαλήν. σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικούσης, μετοικούσης.

Πέδαι, δεσμά.[67]

Πεδικαὶ, μοῖρα τῆς Ἀττικῆς, ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχεν καὶ[68] προβάτων νομάς. ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τε Λυσίᾳ καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα, ὑπόδημα.[69]

Πεδῆται, πεπεδημένοι,[70] συνδεδημένοι.

Πέδον, γῆ, ἔδαφος.

Πεδότριψ, ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς. καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὀψιπέδων.

Πέδουρος, μετέωρος.

Πεζέταιροι, οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ Φίλοι γεγονότες. Δημοσθένης δὲ τοὺς παρὰ τὸ[71] σῶμα τοῦ Φιλίππου Φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει, οἳ[172] ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται[73] τῶν πεζῶν, αἵ εἰσι τῶν ἱματίων ὠαί. ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ[74] τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι.

Πεζαὶς μόσχους, ἀντὶ τοῦ ἑταίρας. ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. τὰς χωρὶς ὀργάνων κάνθαροι συμμαχίαι αὐλητρίδι πεζῶν.[75] καὶ Εὔπολις Κόλαξι.

Πεζίδα, τὴν ᾠδὴν τοῦ ἱματίου. Ἀριστοφάνης σκηναῖς[76] καταλαμβανούσαις. καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρῆσθαι.

Πεζῇ, τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσι, καὶ πεζῇ Φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν. παῦσαι μὲν ᾠδοὺς, ἀλλὰ πεζῇ μοι Φράσον. ὁ κωμικός. τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς, ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζὰς καλοῦσιν.

Πέζα, τὸ ἄκρον ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ᾠδὴν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι θέρμα προβάτων προσέῤῥαπτον.

Πεζέταιροι, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης[77] ἐν ἀ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγει Φησίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους[78] ἱππεύειν συνεθίσας ἑταίρους προσηγόρευσεν.[79] τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους[80] καὶ δεκάδας, καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς[81] διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμαζεν, ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας προθυμότατα διατελῶσιν ὄντες.[82]

Πεζολόγος, συγγραφεύς.

Πεζοφορουῦσιν, ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, ἢ τοῖς[83] ποδήρεσιν.

Πεζῷ γόῳ, ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας, ὡς καὶ πεζέταιραι χωρὶς ὀργάνων μισθαρνοῦσαι.[84]

Πειρᾶν, τὸ πειράζειν ἐπὶ Φθορᾷ[85] καὶ συνουσίᾳ. Μένανδρος.

Πειρατῶν, καταποντιστῶν, κατὰ θάλασσαν λῃστῶν.[86]

Πειρῶνται, πειράζονται[87] διὰ λόγων.

---

66. D. σημαίνει τὴν γῆν.
67. D. δεσμαί.
68. D. εἶχε γὰρ.
69. D. ὑποδήματα.
70. D. πεπεζημένοι.
71. B. τοῦ.
72. D. οἷον.
73. D. λέγονται.
74. D. αὐτοὺς παρὰ et mox κατεσκευασμένα.
75. D. πεζᾶν.
76. D. σκηνὴν.
77. D. addit δὲ.
78. D. ἔπειτά τις ἐνδοξοτάτους.
79. D. προσηγόρευσαν.
80. B. λόγους.
81. D. omittit ἀρχάς.
82. D. ὠνόμαζαν ὁ π ἑκάτεροι μετέχειν τοὺς τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας προθυμοτ . . . . . διατελῶν σίνοντες.
83. D. τῶν.
84. D. μισθαρνοῦσι.
85. D. Φθόρῳ.
86. D. πειρατὴς, καταποντιστὴς, κ. θ. λήστωρ.
87. D. πειρῶνται, πειράζονται.

Πείρινθα, τὸ ἐπάνω[88] τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

Πείσματα, τὰ ἀγκύρεια σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν[89] τὴν ναῦν.

Πεισόμενον, παθεῖν[90] μέλλοντα.

Πείσων, εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραννησάντων.

Πείσονται, πάθωσιν.

Πεκτούμενος,[91] τιλλόμενος.

Πέκτειν, κείρειν πρόβατον.

Πελαγίζειν, Ὑπερίδης, τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι.

Πελάζειν, πλησιάζειν, ἐγγίζειν.

Πειρᾷν, τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν. καὶ πειραθῆναι τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου[92] τοῦ Πεισιστράτου,[93] καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. σημαίνει[94] ἡ λέξις καὶ τὸ ἅλλως διαπειρᾶσθαι.

Πελανὸς,[95] γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος ἤτοι[96] ἐκ τῆς ἅλω. Δίδυμος δὲ φησὶ κυρίως εἶναι πέλανον[97] τὸ ἐκ τῆς πεταλης πέμμα. ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ[98] ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστι, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν.[99] Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησίν· εὖ δ' ὅμορξεν ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πελανόν. ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ[100] στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πελανοὶ, πέμμα ἐκ πολῆς,[1] τουτέστι ἀλεύρου[2] εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια[3] καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. Διονύσιος Θρᾷξ θεοῖς ἀπαρχαί τινες.[4] λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ[5] τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμένον ὀπῶδες ἄκρυον. οἷον λιβάνωτος, κόμμι.[6] καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοὶ νόμοι,[7] ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικὸν, τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων[8] κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος. τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργοὺς, οἷον Πελασγοὺς, ὡς πλανήτας τινάς· ἢ ὅτι δόντες[9] αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους πελαργοὺς εἵκασαν.[10]

Πέλας,[11] πλησίον. γείτων.

Πέλαθρα, πλέθρα. εἰσὶ δὲ μέτρα γῆς.[12] τὸ δὲ πλέθρον σταδίου ἕκτον.

Πελάται, οἱ παρὰ τοῖς[13] πλησίον ἐργαζόμενοι. καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἑκτήμοροι. ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τὸν καρπὸν[14] εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται, οἱ μισθῷ[15] δουλεύοντες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς. οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες. Ἀριστοτέλης.[16]

Πελάτης, ὁ ἀντιτροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.[17]

Πέλει, γίνεται, ἐστί.[18]

Πέλεκυς, ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

---

88. D. τὸ ἔπανον.

89. D. τὰ ἀγκύρια παρὰ πείθεσθαι πρὸ αὐτῶν.

90. D. πείσειν.

91. D. πεκτώμενος.

92. B. Ἱππάρχων. Thucyd. VI. 54.

93. D. τῷ Πεισιστράτῳ.

94. D. καὶ pro σημαίνει.

95. D. πελανοί.

96. Ad ἤτοι in B. adnotatum: *in marg. nonnemo citou.* Hinc in D. perperam ἤτοι ἐκ σίτου τῆς ἅλω.

97. D. κυρίαν εἶναι πλανεῖν.

98. D. ἢ δὲ.

99. D. πεπλατύνθαι . . . . . ἀποφαίνειν εἶναι ὃ δὲ λευκόν.

100. D. εὖδον . . . ἀθλίου στόματος ἄφρων δὲ πελανὸν ὅπερ ἐστὶ τοῦ.

1. D. πόλεως.

2. D. ἄλευρον.

3. D. ἐπιτήδεια, supra scripto ον.

4. D. omittit τινες.

5. D. παρὰ.

6. D. κόμμα.

7. D. omittit νόμοι.

8. D. τοῦ τυράννου.

9. D. η . . δόντας.

10. In D. adduntur signa lacunae.

11. D. πελαστὴς.

12. D. ἔστι δὲ μέτρου γένος.

13. D. τοῦ.

14. In D. supra scripta emendatio ω ω, i. e. τῶν καρπῶν.

15. D. μισθοῦ.

16. D. ἐπὶ πέλας ἐγγὺς οἷον . .! σταδία πενίας προσιόντες. Ἀριστοφάνης.

17. D. ὁ ἀντὶ τρόφου καὶ ὑπηρέτης. καὶ προπελάτας.

18. D. omittit ἐστί.

Πελληνικαὶ χλαῖναι διάφοροι. καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα[19] ἐδίδοντο.

Πελιάδες, περιστεραί, καὶ πελίαν, περιστεράν.

Πελιδνὸν, μέλανον. λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πέλιοι, μέλανες, ὠχροί.

Πέλλην,[20] ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι. σκάφην τινά.

Πέλικαν, Βοιωτοὶ τὴν ξυλινὴν λεκάνην. διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

Πελιτνὸν, Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ̄.[21]

Πέλται, λόγχαι καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

Πελτασταὶ, τοξόται, ἢ τοὺς ξυστοὺς[22] κατέχοντες.

Πελτασταὶ, οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται. πέλτη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν, οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοὸς, ἀλλ' αἰγοδέσματι περιτεταμένη.[23]

Πελλοίρα, κόσμος τις.[24]

Πέλτη, ὅπλον κοῦφον, ἴτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πέλωρα, μέγα τεράστιον.[25]

Πελώριος, μέγας.

Πέλωρον, μέγα.

Πελώρου, τέρατος μεγάλου.

Πέμματα, πλακούντια.

Πέμπτα, πέντε. καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί. πεμπτάζειν γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν.[26] καὶ πεμπώλαρχον. καὶ[27] Πλάτων πέμπελα. καὶ Ξενοφῶν.

Πέμπειν, τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ μικρὰ παναθήναια ἐπεὶ δὲ ἀγορᾶς πέμποντά σε Μοσχίων[28] μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης[29] ἐφάρματος. καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, Θουκυδίδης.

Πέμπτη Φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς[30] μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμψις,[31] πυοή. Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

Πέμψιν, ἀποστολήν.

Πενέσται, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.[32] Πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαι φησὶν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικάς.[33]

Πενέσται, οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς[34] μὴ γόνῳ δοῦλοι ὑπὸ τῶν ὑπὸ Αἴμονος ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων[35] τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς γ'[36] γενέας φιλησούντων τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκῳ· ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον[37] πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος.

Πενέσται, οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι. ἴσως[38] παρὰ τοῦ πένεσθαι. ὥςπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων εἵλωτες, καὶ τῶν Κρητῶν καλαρῶται.

Πενιχραὶν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν.

Πενθερὰ τῷ νυμφίῳ, ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γάμβρον αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησίν· καὶ σὲ ὦ γερεὲ τήν τε παῖδα μὴ δῶς[39] ἐμοὶ γαμβρὸς νομίζῃ,[40] καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός. καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάστῳ[41] φησὶ, ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδά μοι συνοικήσας.[42] Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεὺς φησὶ πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλ-

---

19. V. Ruhnk. ad Tim. p. 216.
20. D. πίλλης. Pro reliquis lacunae signa.
21. D. omittit διὰ τοῦ τ̄.
22. D. τὰς ξυστὰς.
23. D. αἰγὸς δέρμα περιτετμένη.
24. D. omittit τις.
25. D. πελτ' μεγάτερόν ἐστι.
26. D. τὸ κατὰ πάντα τὸν ἀριθμόν.
27. D. omittit καὶ.
28. D. ἐπεὶ Δικαίαρχος πέμποντας ἐμοσχίων.
29. D. τὰς κόρας.
30. D. omittit αἱ τῆς.
31. Sic B. In D. πέμψαι.
32. D. κατὰ τὸν Ἀριστοκράτην.
33. D. θέτταν.
34. D. Θεσσαλῶν.
35. D. φευγόντων.
36. D. τρίτης.
37. B. ὕστερον δὲ, sed δὲ rursum deleto.
38. D. omittit ἴσως.
39. D. παῖδα δοὺς.
40. D. γαμβρὸν νόμιζε, et mox σ' pro τ'.
41. D. Ἀλκάθῳ.
42. D. ξυνοικίσας.

λέως· σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν, ἀντὶ[43] γαμβρῶν.

Πενταετηρὸν, ἑ[44] ἐτῶν.

Πένταχα, εἰς ε μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον. τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.

Πεντέπηχυ, καὶ πεντέκλινον, καὶ πεντέχαλκον, καὶ πεντέμηνον, καὶ[45] πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε.

Πεντέκτενοι, περιπόρφυροι, διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὤας πεντεκτένας πορφύρους.

Πεντεσύριγγον ξύλον, ἑ ὀπὰς[46] καὶ τρήματα ἔχον, τραχήλῳ, χερσὶ, ποσίν. Ἀριστοφάνης.

Πέντε κριταὶ, οἱ τοῖς κωμῳδοῖς ἀποδεικνύμενοι.[47]

Πεντέλεια, ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός.

Πεντελιθίζειν, διὰ τοῦ ε λέγουσιν.

Πεντηκόνταρχος, ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.[48]

Πεντηκοστολόγοι, τελῶναι. Μένανδρος.

Πεντηκόνταρχος, ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοστὴ, καὶ πεντηκοντεύεσθαι, καὶ πεντηκοστολόγοι. πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι· πεντηκοστεύεσθαι[49] δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες. ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ[50] Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντετηρὶς, πενταετηρίς.

Πεξάμενος, κτενίσας, ξήνας.

Πέξαι, κεῖραι.

Πεπαλμένος, βεβαμμένος, καὶ πεπαλκέναι λέγεται τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος, μεμολυσμένος. ἔνθεν καὶ παλληλία τὸ μολύνεσθαι τῇ[51] κόνει.

Πεπάρηθος, νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει, πρᾶΰνει.

Πεπαρμένον, πεπερονημένον, καθηλώμενον, τετρυπημένον.

Πεπαρωνήκασιν, ἡμαρτήκασι.

Πέπειρον, ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου.[52]

Πεπιναρωμένα.

Πεπελτωμένα, πεπιναραμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.[53]

Πεπιλημένη, συνεσφιγμένη.[54]

Πεπλαδηκὸς,[55] ὑγρανθὲν, σεσηπός.

Πεπλασμένον, κακοῦργον.

Πέπλεκται, ἥπτηται. Μένανδρος.

Πέπλος, περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις. οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ[56] παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον, περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπνυμένος, συνετός.

Πεποιωμένον, ποιότητα ἔχον.

Πέπον, προσηνέστατε, προσφιλέστατε.

Πέπονες, ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς.

Πεπρωμένη, εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις.

Πεπρωμένον, εἱμαρμένον, ὡρισμένον, πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα, Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηνται. ὧν καὶ Στησίχορός ἐστιν.

Πεπραδίδαι, πόρδαι, ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι.[57]

Πέπταται, ἥπλωται.

Πεπυκασμένον, ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον. καὶ ἀπύκαστον, ἀσκέπαστον.

Πέπυστο, ἠκηκόει.

Περᾷ, πλέει.

Περαινόντων,[58] τελειούντων.

---

43. D. ἀντὶ τῶν.
44. D. omittit ε.
45. D. omittit καὶ.
46. D. οὗ ὁ πὰν.
47. D. δεικνύμενοι.
48. D. πεντεκόνταρχος, ὁ πεντήκοντα ἄρχων.
49. D. hic quoque πεντηκοντεύεσθαι.
50. D. περὶ τῶν.
51. D. τὸ.
52. D. ὡρμίου, ad μ supra scripto ε.
53. D. πεπεμμένην et ἀπεταλμένην.
54. D. συεσφιγμένη.
55. B. πεπλαδικος.
56. D. omittit μεγάλοις — καὶ.
57. B. μεμαρῶδι.
58. D. περάννοντας, omissa explicatione.

Περαιτέρω, πλέον πάνυ.[59]

Περγάμιον, δήμιον.

Πέργαμον, τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ πάντα[60] τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. δῆμος ἡ Περγάση τῆς Ἐρεχθηίδος Φυλῆς. τὸν μέντοι δημότην διττῶς[61] λέγεσθαι Φασὶν, Περγάσεα τε καὶ Περγασῆθεν.

Πέρδικος, ἱερὸν παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς υἱὸς Κάλως,[62] ᾧ Φθονήσας Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν[63] κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι φοῦνομα.

Πέρι, περισσῶς.

Περιτρια, ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.[64]

Περιαγειρόμενοι, ὥςπερ οἱ νικηφόροι περιαγόμενοι ἀθληταί. Πολιτείας έ.[65] ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ[66] Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ[67] συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες[68] πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν.[69] οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους. ὡς δὲ νῦν τοῖς[70] ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀετύλου[71] φησὶν οὕτως· τίς δὴ[72] τῶν νῦν τόσαδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτυόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγὲς, ἐπικαμπές.

Περιαγκώνισμα.

Περιαλγὴς, ὁ σπενήρης τῷ τόνῳ[73] καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιάγνυται, περικατακλᾶται,[74] οἱονεὶ περισχεται.

Περιαγοραῖος, λάλος.

Περιαθρεῖν, περισκοπεῖν.

Περίαλον,[75] τὸ ἰσχίον.

Περιαμησάμενος, θερίσας.

Περιαμφὶ, κύκλῳ.

Περιάοιδος, ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιαυθαδίζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτά πως, οἱ ἐγγὺς καὶ περὶ μικρόν.[76]

Περιαυτίζεται, περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν, περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

Περιβαλλομένους, προσλαμβανομένους.[77]

Περίβαλε, οἷον περίλαβε. καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι. σπανίως δέ.

Περιβάλλων, περιλαμβάνων.

Περίβαρα,[78] ὑποδήματα.

Περιβαρίδες, ὑποδήματα γυναικῶν.

Περίβλεπτος, ἔξοχος, μέγιστος.

Περιγηθὴς, περιχαρής.

Περιγράψαι, οἷον ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγίνεται, περιττεύει.[79] Ἀριστοφάνης.

Περιγυρίδα,

---

59. D. omittit hanc glossam.
60. B. πάντες.
61. D. διχῶς.
62. B. Περδίξης υἱὸς καλὸς.
63. B. ἑωυτὸν.
64. D. omittit hanc glossam.
65. D. πέμπτῳ.
66. D. omittit καὶ.
67. D. καὶ.
68. B. περισιάζοντες.
69. D. ἀπετίθεσαν.
70. D. τοῖς γ'.
71. D. Ἀετίλλου, omisso περὶ.
72. D. δὲ.
73. D. πενήρης τοῦ τόνου. Sequentia sic scribenda, καὶ ὄνομα δράματος Πλατωνικοῦ.
74. D. περικλᾶται.
75. D. περίαλος.
76. D. περιαύτωπει, οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν.
77. D. περιβαλλόμενος, προσλαμβόμενος.
78. D. περίβαλα.
79. D. περιπτύει.

Περιγυρίδα, περιφέρειαν.
Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι.
Περιδεδέσθαι, τὸ συνδέσθαι. καὶ Ὅμηρος, εἰδ' ἄγε νῦν τρίποδας περιδώμεθον.
Περιδεὴς, περίφοβος.
Περίδειπνον, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις γινομένη.
Περιδέξιος, ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν[80] περιδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον. ἑκατέρωθεν γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.[81]
Περιδέρδαια, περιτραχήλια κόσμια.
Περιδήλιον, πειρατήν.
Περιδράττεσθαι, περιέχεσθαι.
Περιδινοῦνται, περιστρέφονται.
Περίδρομος, πάντῃ[82] περιέχεσθαι δυνάμενος.
Περιδύεται, κρύπτεται, εἰσδύεται.[83]
Περιδοῦ, σύνδου. λέγουσι δὲ καὶ[84] περὶ συνθήκης. οὕτως Δίφιλος.
Περιεῖπον, περί τινα[85] ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.
Περιδώμεθα, συνδώμεθα.
Περιεῖχεν, ὑπερεῖχεν.[86]
Περιειλαμένος, περιειλημένος.[87]
Περιεκόκκασα, περιεγέλασα. καὶ κατορχησάμην. Ἀριστοφάνης.
Περιεκτικὸν, περιέχον.
Περιέπειν, φυλάσσειν ἢ ἐνεργεῖν.
Περιεπτισμένον, λελεπτισμένον.
Περιεξεσμένον, περικεκαθαρμένον.
Περιερέττων, κωπηλατῶν.
Περιεργάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.
Περιέσσατο, περιεβάλετο.
Περιέσεσθαι, περιγενήσεσθαι.
Περίεσι,[88] καθαρά.
Περιεσκεμμένος, ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα, περιγενησόμεθα.
Περιέστηκεν, περίστασται, περιέστραπται.
Περιέστηξαν,[89] περιεκύκλωσαν.
Περιεστήξει, περισταθήσεται.
Περιέχεσθαι, ἀντέχεσθαι.[90]
Περιεχόμενον, ἀντιποιούμενον.
Περιήγγελλεν, ἐκέλευεν.
Περιῆλθεν, ἐξηπάτησεν.
Περιῆν, ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρχεν.
Περιήτητος, ὁ περιπόρφυρος χιτών.
Περιηχήθην, περιεψιθυρίσθην.
Περίθετος κεφαλὴ, ἡ περιθέτη. Ἀριστοφάνης. κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.[91]
Περιθοῖδαι, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. νόμος δὲ ἦν Ἀθήνῃσι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων. Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοίδας.[92] Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ'.
Περιθρέξει, περιδρομεῖ.
Περιθεισῶσαι, περικαθάραι.
Περιθυρεῖν, περὶ θύρας[93] εἶναι.
Περιϊόντα, περιερχόμενον.
Περιϊππεύων, περιτρέχων.
Περιϊστάμενος, Φεύγων.
Περιΐστασο, ἀντιλαβοῦ, περισκόπησον.
Περικαθαίρων, ἀναλύων τὸν περιφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον.
Περικαλὲς, λίαν καλόν.
Πέριλλος, Δημοσθένης ἐν τῷ[94] ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.
Περικάτω τραπήσεται, ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω συνήθως λέγουσιν.
Περικόπται, κλῶπες.
Περικεφαλαία, ἡ ἐκ τῶν τριχῶν.
Περικνύων, περιξύων.[95]

---

80. D. ἀποφεύξεταί τον.
81. D. γὰρ βούλεται συνάγειν.
82. B. παντὶ.
83. D. ὑποδύεται.
84. D. omittit καὶ.
85. D. περεῖπον, περίτειναν.
86. D. περιεῖπον, ὑπερεῖχον.
87. D. περιειλάμενοι, περιειλησάμενοι.
88. D. περίεσα, ut Suidas.
89. D. περιέστηκαν.
90. D. περιέρχεσθαι, ἀντέρχεσθαι.
91. B. Φορῶν.
92. D. Πειριθίδα.
93. D. θύραν.
94. D. τῇ.
95. D. περικνύω, περιξύω.

Περικονῆσαι,[96] περισπογγῆσαι.

Περικόρημα, τὸ περιτάρωμα. κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον. ἀφ' οὗ καὶ νεκπόρος, ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σκρῶν.

Περίνησαι, περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις. Μένανδρος Βοιωτίᾳ, πεντεκτένους[97] μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ.

Περίνεως, ὁ δεύτερος ἱστός. καὶ πάντα τὰ περιττά.

Περινοεῖ,[98] νοεῖ περιττῶς.

Περίνεως, τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπερησιῶν,[99] ὡς λειπόνεως τοὺς λειποτάκτας Θουκυδίδης.

Περίνοια, ὑπερηφανία, ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνη.

Περινομαὶ, περιχωρίαι. ἦσαν περινομαὶ τῇ[100] θεῷ. Μένανδρος.

Περινοστοῦντας,[1] περιερχομένους.

Περίοδος, περιέλευσις, κύκλος.

Περίοδος, Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα, οἷον τριταίους, τεταρταίους,[2] καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων[3] οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιοίκιον, ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος.[4]

Περιοίκιον, Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. καὶ τὸ περιοίκιον καὶ[5] τὴν οἰκίαν. μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

Περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'.[6] σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν[7] ἐκ τῆς νόσου.

Περιοιστικὸς, ὁ φορητός.

Περιὸν, ὑπερβάλλον.

Περὶ ὄνου σκιᾶς, παροιμία ἐπὶ[8] τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περίοπτον, περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν.

Περιοράσθαι, καταδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περισκέπτεσθαι, φροντίζειν. Θουκυδίδης. καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους, πότερον ἔστιν ἡ νίκη. καὶ πάλιν περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει, καὶ ὁ Ἡρακλείδας τῆς Μένδης[9] περιορώμενος.

Περιόργως, ἄγαν παρωρμημένος.

Περιεργὴς, ὡς περιχαρής. ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν ὀργιζόμενος.[10]

Περιερίσαι, περινοῆσαι.

Περιορισθῆναι, γνωρισθῆναι. ἢ ὑπὸ ὄργον[11] γενέσθαι.

Περιορισμὸς, ἐξορισμός.

Περιοχὴ, περιπέτεια. καὶ ὑπόθεσις, θλῖψις, συνοχή.

Περιόψεται, παρίδῃ, καταφρονήσει.

Περιουσιασμὸς, πλῆθος, ὕπαρξις φυσική.

Περιπαθῶς, συμπαθῶς, λυπηρῶς.

Περιπείρει, περικεντεῖ.

Περιπέτεια, προπέτεια, ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περιπετῆ γενέσθαι,[12] περιπεπτωκέναι πλήρη.

Περίπλεον, πλήρη.[13]

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν, περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πληθύει[14] ἡ ἀγορά.

Περιπόδα, οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Πλάτων. ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα. καὶ ἐν Σκευαῖς· καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα.

Περιποιήσει. κτήσεται.

Περιποίησις, κτῆσις.[15]

---

96. D. etiam vitiosius περικομῆσαι.

97. D. πεντεκτέναι. In codice esse πεντεκτεναὶ ad Menandrum testatur Bentleius.

98. Inter hoc et sequens vocabulum lacunae signa in D.

99. D. ὑπηρεσίων.

100. D. τῷ.

1. D. περίνοστε . .

2. D. τριταῖα, τεταρταῖα.

3. B. τούτῳ.

4. D. ὁ περὶ τὸν πόνον ἢ ὁ περὶ τὸν ἔπαυλον, omisso τόπος.

5. B. omittit καί.

6. D. δέ.

7. B. ἀνοίσει.

8. D. παροιμιακὸν περί.

9. D. μάχης. Thucyd. IV. 124.

10. D. ὀργιζόμενον.

11. D. ὅρον.

12. D. γίνεσθαι.

13. D. πλήθη.

14. D. πληθύνει.

15. D. περιποίησιν, κτῆσιν.

Περίπολος, οἱ ἔΦηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ Φύλακες ἐγένοντο προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ, τίμα, θεράπευε.

Περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ[16] Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐΦήβων λέγων, οὕτως Φησίν· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης,[17] λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ[18] τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς Φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα Φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐΦήβους, ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περιπολῶν, περιτρέχων.

Περίπτερα, ἀποσπινθηρισμοί,[19] καὶ περιπτερὸν, πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις, συμΦοράς.

Περίπυστον, ἐξάκουστον, διαβόητον.

Περιῤῥηδεῖς, οἱ ἐπὶ ὀχημάτων. ἢ οἱ ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐῤῥιμμένοι.

Περισσὰ, τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα. οἷον, ἓν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγὰ, οἷον δύο, τέσσαρες.

Περίσημα, διαβόητα.

Περισκελὲς, σκληρὸν, δυσχερές.

Περισκελῆ, βραχία Φημινάλια.

Περισκεπὲς, κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον.

Περισκυθίσαντες, σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντες, ἐκδερματίζοντες.[20]

Περισπᾶν, ἐξαπατᾶν, καὶ τὸ μετὰ βίας ἀΦαιρεῖσθαί τι.[21]

Περισπώμενος, ἐμπαιζόμενος,[22] ἐξαπατώμενος.

Περισο, περιΦέρειν. Εὐριπίδης.[23]

Περισσαίνεται, τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.

Περισσεπῆσαι, περισσολογῆσαι.

Περισταδὸν, περιεστῶτες.

Περίστασιν, Δείναρχος Τυῤῥηνικῷ· μετὰ ταῦτα τοῦ Δήμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν[24] ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν, οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστιν[25] τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ περιέστη με[26] αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν[27] ἔχῃ τῷ, περίστατόν με ἐποίησαν.[28] ἔνιοι δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράΦουσι.

Περίστατοι, Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως, θαυματοποιΐαις ταῖς οὐδὲν ὠΦελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γενομέναις, ἀντὶ τοῦ περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστεῖλαι, περικαλύψαι.

Περιστένεται,[29] περιτείνεται, στενοχωρεῖται.

Περίστενος, οὗτος δράκων καλεῖται.

Περιστερὸν,[30] ἀρσενικῶς. Φερεκράτης.

Περιστέριον, τὸ περιστερνίδιον. ἔστι δὲ κοσμάριόν τι.

Περιστίξαι, περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι.[31] ἀπὸ τοῦ στίχου.[32]

Περιστιάρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς ἑστίας ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς περίστια Φησὶ προαγορεύεται τὰ καθάρσια, καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροΦοροῦντες. ἑκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένου[33] δημοσίαις καὶ περιδρομὸν ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται, περικίρει, λαμβάνει. ἀπὸ μεταΦορᾶς τῶν κυνηγῶν,[34] οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι. στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

16. D. τῇ τῶν.
17. D. γενομένης.
18. B. περὶ.
19. D. ἀποσπινθηρισμοὶ.
20. D. περισκυτίζοντος, ἐκδερματίζοντος.
21. D. omittit τι.
22. B. omittit ἐμπαιζόμενος.
23. D. omittit hanc glossam.
24. D. ἀναγωγὸν.
25. D. ὅτι.
26. In D. ad μ supra scriptum ξ, et in margine μὲν.
27. D τὰς αὐτὰς ἐννοίας.
28. D. ἐποίησας.
29. D. περιστέγεται.
30. D. περιστερὸς.
31. D. πελάσαι.
32. B. στίχους.
33. D. περιειλημμένα.
34. D. κυνηγετῶν.

Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας ἡμᾶς φησὶ καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ[35] μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στόχους, καταπετα̣ννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα, ἐὰν ἐκφύγῃ αὐτοὺς[36] τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει,[37] ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

Περιστοιχίσαντος, περιλαβόντος.

Περίστοιχον,[38] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον,[39] φυτευτήρια ἐλαῶν, περίστοιχον κατέκλασεν. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος[40] στοιχάδας προσηγόρευσεν. μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον[41] ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

Περιστολὴ, περιβολὴ, ἐπαγωγή.

Περιστώιον, περίστυλον στοὰς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων, περιωδύνως.[42]

Περισχέσθαι, ἀγαπῆσαι.[43]

Περιστχιδὲς, οἰκτικὸν ὑπόδημα.[44]

Περισχὼν, κατασχὼν,[45] περιβαλών.

Περιτελλομένων, περιερχομένων.

Περιτεύξεται, συντύχῃ,[46] περιπεσεῖται.

Περιτροπῇ, ἐν περιόδῳ.

Περιτρόχαλα κείρονται. Ἡρόδοτος.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς[47] σκιᾶς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν περιπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς[48] σκιᾶς. λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῶν περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένων.[49]

Περιττότης. δύο σημαίνει ἡ λέξις, τό τε ὑπερβάλλον, οἷον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον.[50]

Περιτυλίξας, περιειλήσας.[51]

Περιφερὲς, κύκλῳ στογγύλον.[52]

Περιφοιτῶντα, περιερχόμενα.

Περιφορὰ, κίνησις.

Περιφριῶσθαι, Λυσίας τὸν[53] ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφριῶσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου.[54] Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφεται πεφορινῶσθαι,[55] εἴη ἂν πεπαχύνθαι ἀπὸ τῆς φορίνης. τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφρονεῖν, ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων, περισσόφρων.[56]

Περιφὺς, περιπλακείς.

Περιχαρίαν, τὴν περιχαρᾶ.[57]

Περιχλαινίζεται, περιβάλλεται.

Περίχολος, ὑπέρχολος.

Περίψημα, κάταγμα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη, ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων[58] κακῶν. περίψημα ἡμῶν γενοῦ, ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσῃ, ὡςανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περιψῆν, διὰ τοῦ η̄, οὐ περιψᾶν.[59]

---

35. D. ἀπὸ.
36. D. αὐτοὺς ἐκφύγῃ.
37. D. omittit ἔχει.
38. D. περιστοίχων.
39. B. κατὰ Νικόστρατον.
40. Δίδυμος δὲ — Φιλόχορος in D. omissa.
41. D. περιχώριον pro περὶ τὸ χωρίον.
42. D. περισφάτῳ ἔχων, περισδύνως.
43. D. ἀγάπης.
44. D. οἰητικὸν ὑπόδημον.
45. D. περισχῶν καὶ περισχῶν.
46. D. συντύχοι.
47. D. ἐνδελφικῆς.
48. D. ἐνδελφικῆς.
49. D. λέγει δὲ αὐτὸς ἐπὶ τοὺς περὶ μηδενὸς ἀξιομαχοζωντας.
50. D. ἀλλὰ χρηστόν.
51. D. περιτύλιξις, περιείλησις.
52. D. κύκλος στρογγύλος.
53. D. ἢ τὸν.
54. D. ἐπὶ τοῦ κεκλιμένου, omissis ἢ περιφριῶσθαι.
55. D. περινῶσθαι, sed emendavit vir doctus in margine.
56. In D. inter hanc et sequentem glossam collocantur πιτύλη, ἀσκὸς μικρὸς, et quae inde sequuntur usque ad πλοκαμὶς, quae ultima est glossa ante περιφύς.
57. D. χαράν.
58. D. συνέχοντι τῶν, verbis ἐμβαλλομένῳ — ἀπαλλαγῇ τῶν, et περίψημα — καὶ οὕτως omissis.
59. D. ψᾶν.

Περιωδυνίαν, ἀλγηδόνιον καὶ περιττὴν ὀδύνην.[60]
Περιωπὴ, ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος.
Περιωπὴ, καὶ πισύνη, καὶ πύστις, πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν Φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος.
Περιώσας, ὠθήσας.[61]
Περκάζει, πεπαίνει, μελανίζει.
Περκνὸς, μέλας.
Πέρπερος, ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, οἷον λάλος, προπετὴς, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.
Περσέα καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα, καὶ τῶν ὁμοίων πάντων[62] ἐκτείνουσι τὸ ᾱ τὸ τελευταῖον. καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.
Περσικὰ καὶ περιβαρίδες, ὑποδημάτων εἴδη.[63]
Πέσημα, πτῶμα.
Πέσκεων, δερμάτων.
Πεσσεύων, μετατιθεὶς τὴν γνώμην[64] ἐπὶ τὸ κρεῖσσον, ἀπὸ τῶν πεσσῶν.[65]
Πεσσοὶ, αἱ παιδιά. ἀπὸ τῶν πεσσῶν,[66] οἵπερ εἰσὶν ἀστράγαλοι.
Πεστικὸν,[67] τὸ παρὰ Θετταλοῖς ἠητικὸν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ Σπαρτιάταις.
Πεταλοις, φύλλοις.[68]
Πέταυρα, σίγνα.[69]
Πέταχνον, ποτήριον ἐκπέταλον.
Πεταχνοῦνται, ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν.
Πέτευρον, παγὶς, βάθος.
Πέτευρον, πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε.
Πετρήεσσα, πετρώδης, βαθεῖα.
Πετρόβλητον, τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον.

---

60. D. omittit hanc glossam.
61. D. περώσις, ὤθησις.
62. D. καὶ τοῦ ὁμοίου παντὸς, omissis καὶ Ἀχιλλέα.
63. D. ὑποδήματος εἶδος.
64. D. τῆς γλώττης, omisso μετατιθεὶς, quod in B. per compendium scriptum est vix aliam admittens explicationem. V. Hesych.
65. D. τοῦ πεσσοῦ.
66. D. πεσσοὶ, οἷς ἔπαιζον, ἀπὸ τοῦ πεσσοῦ.
67. V. Ruhnk. ad Tim. p. 212.
68. D. πέταλον, φύλλον.
69. D. σίγνα.
70. D. πετροβλητεὶ νεφρεὶ ὑπὸ λίθου βαλλομένου καὶ πάσχοντος.

καὶ πετροβλήτους νεφροὺς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας.[70]
Πεττεύει, μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι κύβων.[71]
Πεττεία, ἡ διὰ ψήφων παιδιά.[72] εἰσὶ δ' ὅτε καὶ γεωμετρίας λέγουσι.
Πεττεύουσι, ταβλίζουσιν.
Πέττουσιν, ἀρτοποιοῦσιν, καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα.
Πεττοὶ, βόλια,[73] ἐν οἷς ταβλίζουσιν.
Πευθῆνες, ἐπήκοοι.[74]
Πεύσομαι,[75] ἐρωτήσω.
Πεφασμένον, εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.
Πεφασμένος, ἀντὶ τοῦ γεγενημένος, Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερὸς λέγει.
Πεφενάκικεν, ἠπάτησεν.
Πέφηνας, τὸ εἴρηκας. Μένανδρος.
Πέφηνεν, ἐφανερώθη.
Πεφρυγμένα, τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς.
Πεφρασμένος, παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φράσθηναι. προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν.[76] Αἰσχύλος.
Πεφοριῶσθαι, πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ. κατ' ἔνθειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν. Φορίνιον[77] γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.
Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ Φρίκη.[78]
Πέφυκεν, φύσει ὑπάρχει. καὶ[79] πεφυκὼς, φύσει ὑπάρχων.
Πεφυσιγγωμένοι, οἷον[80] ἐσκοροδισμένοι. Φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι.[81]

71. D. τοῦ πεττοῦ, τουτέστι τοῦ κύβου.
72. D. ἡδύμενος ψηφοῦ παιδιᾷ, omissis sequentibus verbis.
73. D. βολίαι.
74. D. πευθῆνος, ἐπήκοος.
75. D. πευσόμενος.
76. D. προσεκτικὸν, ἔχων εὔνοιαν.
77. D. Φορίνον.
78. D. Φρίσσω.
79. B. omittit καὶ.
80. D. πεφυσημένοι pro οἷον.
81. D. Φυσίγγη λέγεται τῶν σκορόδων ἐντεριῶσι.

Πεφώρατα, [82] πεφανέρωται, εὕρηται.
Πεφωρημένα, [83] ἐνηνεγμένα.
Πέψει, [84] πρᾶΰνει.
Πῇ, ποῦ, εἰς τίνα τόπον. πῇ δὴ τόνδε μόλοβρον ἄγεις. ἔστι δὲ Ἰακόν. τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν. [85]
Πηγαῖ, τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίῳ. [86]
Πηδάλια, αἶκες, αὐχένες.
Πηκτὶς, πανδοῦριον, ἤτοι Λύδιον [87] ὄργανον χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.
Πηκτὸς θάνατος, ὁ τοῦ Αἴαντος. περιεπάγη [88] γὰρ τῷ ξίφει.
Πηλέως μάχαιρα, παροιμία. ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα Φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρᾳ. [89] ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἡφαιστότευκτον, [90] ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς. λαμβάνουσι [91] δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων. [92] διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φησὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος.
Πήλασθαι, κληρώσασθαι.
Πηλαμὺς, διὰ τοῦ ῡ.
Πήληξ, δῆμος Λεοντίδος. [93]
Πήληκα, περικεφαλαίαν.
Πηλὸς οὗτος, ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.
Πήλυξ, ῥαγάς.
Πῆμα κακὸν, βλάβη, δυστυχία.
Πημαίνει, κακοῖ, βλάπτει.
Πῇ μὲν, ὅπου μέν.
Πημήνειαν, βλάψειαν, διαφθείρειαν. [94]
Πηνίκη, περικεφαλαία τριχωτὴ, καὶ περιθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, [95] τὸ ἀπατᾶν. τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ [96] πηνίκην ἐκάλουν.
Πηνίκα, πότε.

Πηνίον, ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη.
Πηνίον, ζῶον ὅμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. πείσασθον ὥςπερ πηνίῳ κινουμένῳ ἀντὶ ξηροῖς. [97] σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον, ἐμπὶς, κώνωψ.
Πηνώμενον, πηνιζόμενον, τριβόμενον. [98]
Πηρὸς, ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.
Πήχεων, οὕτως, οὐ πηχῶν. ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.
Πιγύνη, [99] νίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.
Πίδακες, σταγόνες, πηγαί.
Πίδαξ, πηγὴ ἢ [100] σταγών.
Πιεζόμενος, βαρούμενος, [1] δαμαζόμενος.
Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ.
Πιερία, ὄρος.
Πιθάκνη, μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ πιδάκνην λέγουσιν.
Πιθανοὺς, τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείᾳ· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι. ὥςπερ Φοβεροὺς, τοὺς φοβουμένους. Θουκυδίδης.
Πῖλον χαλκοῦν, [2] εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὀξὺ ἠγμένης.
Πιλήσεσιν, πυκνώσεσιν.
Πίλοις, πιλωτοῖς. [3]
Πιμελὴ, πάχος, λιπαρότης.
Πίμπραται, καίεται, ἐμπυρίζεται.
Πινάκια, τὰ καθ' ἡμᾶς ἀντὶ πλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ, μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον,

---

82. D. πεφύρατα.
83. D. πεφυρημένα.
84. D. πέψα.
85. Post ἄγεις D. Ὅμηρος, nihil amplius.
86. D. omittit καὶ Βυζαντίῳ.
87. D. πιδούριον ἢ πιλύδιον.
88. B. πεπάγη.
89. D. ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ, ἡ.
90. D. Ἡφαιστότευκτος.
91. D. λαμβάνει.
92. D. omittit, quae post κτημάτων leguntur.
93. D. τῆς Λεοντίδος.
94. D. καὶ φθείρειαν.
95. B. τὸ πηνικίζειν.
96. D. omittit δὲ.
97. D. βινουμένῳ ἀντὶ τοῦ ξηροί.
98. D. πήνομεν, πηνίζομεν, τρίβομεν.
99. Ad primam syllabam in B. supra scriptum η. D. πηγνύη.
100. D. omittit ἢ.
1. D. βαρυνόμενος.
2. D. χαλκεῖον.
3. D. πιλητοῖς.

τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ[4] ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελμένων.[5]

Πινάκιον, σύμβολον δικαστικὸν χαλκοῦν,[6] ἢ πύξινον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου. καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα ἀπὸ λ ἕως π. ἦσαν γὰρ δέκα Φυλαί.[7]

Πινακοπώλην, ὀρνιθοπώλην. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.[8]

Πίννα, εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ, σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά, εὐτελῆ, ῥυπαρά, ταπεινά.

Πινώδης, ῥυπαρά.[9]

Πιννοτήρης, καλάθων ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται. λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ.

Πίονα, εὐδαίμονα, λιπαρὰ.[10] καὶ εὐτραφῆ.

Πιππίζειν καὶ τιτίζειν, μίμησις ὀρνέων[11] φωνῶν.

Πίσαι, ποτίσαι.[12]

Πῖσον, τὸ ὄσπριον, Ἀλεξις.

Πισσοκώνη, τῷ πυρὶ τῷ εὐκαύτῳ· ἐπεὶ τὰ κκιόμενα πίσσῃ χρίεται, Αἰσχύλος Κρήσσαις.

Πιστήριον, ποτιστήριον.[13]

Πισύγγιον, σκίτιον.

Πίσυνος, πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς.

Πιτάνη, Φυλὴ[14] καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς. λόχος δὲ οὐκ ἐγίνετο Πιτανάτης, ὡς[15] Θουκυδίδης.

Πιτάνη[16] εἰμὶ, αὕτη παρὰ Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ κατὰ[17] τὰν πυκναῖς συμφοραῖς[18] χρωμένων ἅμα[19] καὶ εὐπραξίαις, παρ' ὅσον καὶ[20] τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συμβεβηκέναι[21] πράγματα. ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ[22] Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων[23] ἐλευθερωθῆναι.

Πιτυάνη, ἀσκὸς μικρός.

Πιτθεύς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἡ[24] Πιτθίς.

Πίτυλος, κτυπητὴς, φαντασιοσκόπος.[25]

Πλάγγων,[26] κοροκίσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες.

Πλαγίως, δολίως.

Πλαδαρὸν, χαῦνον, ὑγρόν. πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.[27]

Πλαέδανον, ᾧ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

Πλαέδες, δούλου[28] ὄνος.

Πλαδῶσιν, ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσιν.

Πλαίσιον, τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων[29] τετραγώνων πῆγμα, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν.

Πλαισὸς, οὐκ ἐν τῷ[30] β, βλαισὸς, ὁ γονύκρουστος. οἱ Ἴωνες. ἐγγονύκροντος.[31]

Πλαὰξ, καὶ ἡ γαστὴρ, καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι[32] ῥύμμα.

Πλάκαν, τὴν χώραν[33] ἢ τὴν γαστέρα.

Πλάνον, τὴν πλάνην[34] ἐνίοτε λέγουσιν ἀρσενικῶς.[35]

Πλανύττειν,[36] πλανᾶσθαι ἢ πλανᾷν.

Πλάστιγξ, τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον.

Πλαταγώνιον, τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ

---

4. D. ἐν ᾧ.
5. D. εἰσαγγελλομένων.
6. D. χαλκεῖον.
7. D. omittit ἐν ᾧ γέγραπται — Φυλαί.
8. D. πινακοπώλης, ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰς ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν.
9. Hanc et sequentem glossam omittit D.
10. D. λιπαράν.
11. D. τῆς τῶν ὀρνίθων.
12. D. πῖξ, ποτίξ.
13. D. πιστήρια, ποτιστήρια.
14. D. ἡ Φυλή.
15. D. ὁ pro ὡς.
16. D. Πιτυάνη, et sic etiam infra.
17. D. δὲ καὶ κατά.
18. B. ἀμφοραῖς.
19. D. omittit ἅμα.
20. D. addit τε ante καί.
21. D. συνέβη.
22. D. ὑπὲρ.
23. D. ὑπ' Ἐρετριέων.
24. D. omittit ἡ, quod scribi debet ἡ.
25. D. Φαντασιοκόπος.
26. D. πλάγγης, mox omittens οἱ.
27. D. πλαδώσεις.
28. D. δοῦλος.
29. D. ξύλου.
30. D. οὐ κατὰ τοῦ.
31. D. ὁ ἐγγονούκρυτος.
32. D. πλακομένῳ τι.
33. D. πλάκα, τὸν χῶρον.
34. D. τοῦ πλάνου.
35. D. ἀῤῥενιζόμενον.
36. D. πλανύτειν.

πλάσσειν, τοῦτ' ἔστιν ἠχεῖν.[37] καταχρηστικῶς δὲ[38] ᾠτινιοῦν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλάτη.[39] ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντιχειρὸς, καὶ τοῦ λιχανοῦ. καὶ ἀντικόπτοντες, καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.

Πλατὰ, προσπελαστά.

Πλαταμὼν, πολὺς ποταμὸς καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον.

Πλατιάζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατιάσαι, τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι. Φερεκράτης.

Πλατίστακος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Πλατυγίζει, τοῖς πτεροῖς κρούει.

Πλέα, πλήρη.

Πλέας, πλείους.[40]

Πλέθρα, μέτρα γῆς, ἤγουν ἄρουραι,[41] ἢ τοὺς δίγυρους τόπους καὶ βοτανώδεις. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξς'[42] δίμοιρον.

Πλέθρισμα,[43] δράμημα.

Πλέθρον, τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή. ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακοσίων.

Πλείω καὶ πλέω, ἄμφω Ἑλληνικά.

Πλέκος, πλέγμα.

Πλειόνως,[44] καὶ τὸ πολὺ λέγεται[45] καὶ πλέον.

Πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν[46] πιπρασκομένων. οὕτως[47] Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστηριάσας, πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο.[48]

Πλειστοβολεῖν, διαπαίζειν.[49]

Πλειστοβολεῖν,[50] λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλεῖστος, ποταμὸς Δελφῶν.

Πλεῖστον ὅσον.

Πλεκτάναι, οἱ πόδες τοῦ πολύποδος.

Πλευμονίαν,[51] νόσον τὴν ἐρωτικήν.

Πλεύμων διὰ τοῦ λ. καὶ Ὅμηρος· πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός.

Πλῆγμα, βῆμα.

Πλῆκτρα, τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.[52]

Πλῆμα, πλήρωμα.[53]

Πλημμέλεια, πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν, τὸ ἀτακτεῖν καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελὲς, τὸ ἐμμελὲς καὶ ῥάθυμον[54] καὶ ἀπαίδευτον. Λύσις· τὸ δὲ ἄχρηστον Φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές. Νόμων θ'. σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτως πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.[55]

Πλῆμναι, χοινικίδες.

Πλημμύρα, οὐ πλήμυη λεκτέον, καὶ πλημμυρίδα.

Πληρωτής. Δημοσθένης ἐν τῷ[56] κατὰ Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιφαὴς, ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλινθεύεται, ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀνοησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθιεῖον,[57] ὁ τόπος, ἐν ᾧ πλίνθους[58] πλάττονται. οὕτω Λυσίας.

Πλωΐζει, πορεύεται. πλοῦς γὰρ καὶ[59] ἡ ὁδός.

Πλοιάρια, ὑποδήματά τινα.

Πλοίμα, πλευστικὰ ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα.[60]

Πλοῖμοι, πλόκαμοι.

Πλοιάριον, λεκτέον ὡς[61] παιδάριον. Ἀριστοφάνης.

Πλοῖ, τὸ πληθυντικὸν, οἱ πλόες καὶ τοὺς πλοῦς. ἐς τὴν τῶν πλῶν[62] χρείαν φησὶ Πλάτων.

Πλοκαμίδα,

---

37. D. πλατάζειν ἤγουν ἔχειν.
38. B. omittit δὲ.
39. D. πλατάνη.
40. D. πλήρους.
41. D. ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι.
42. D. ξή.
43. D. πλέθρεμα.
44. D. πλειόνων.
45. D. πλείων pro λέγεται.
46. D. omittit τῶν.
47. D. ὥσπερ.
48. D. addit ἐποίει δὲ τοῦτο . . .
49. D. παίζειν.
50. D. addit δὲ.
51. D. πλευμοβολίαν.
52. D. πλῆκτρον, τὸν τοῦ ὄρνιθος κέντρον.
53. Hanc et sequentem glossam omittit D.
54. B. omittit καὶ ῥάθυμον.
55. D. λέγων.
56. B. omittit ἐν τῷ.
57. D. πλινθεῖον.
58. D. οἱ πλίνθοι, et mox ὥσπερ pro οὕτω.
59. D. omittit καὶ.
60. Haec et sequens glossa non est in D.
61. D. ἢ.
62. D. εἰς τὴν τῆς πλοῦς.

63. D.

Πλοκαμίδα, Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.
Πλοκαμὶς, ὁ οὖλος βόστρυχος. κατὰ συστολὴν δὲ ἐκφέρεται. καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἔμπλοκος.[63]
Πλόκιον, ἀλυσίου χρυσείου[64] πλοκή.
Πληθόχωρον, τὸ πολλὰ χωροῦν.
Πληθόχωρος,[65] ὁ πολλὰ χωρεύων, ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας[66] συνιστῶν.
Πληθοχορεία, ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία.
Πλόκιον, Γοργάδος,[67] τὸν δοθέντα πλόκιμον[68] τῆς Γοργόνης, Ἀστερωπῇ[69] τῇ Κηφέως. καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα,[70] ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.
Πλύνεται, λοιδορεῖται, αἰσχρῶς ὑβρίζεται.
Πλόχανον, πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.
Πλυνοὶ, πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσιν.
Πλυντηρία, ἑορτὴ Ἀθηναίων.
Πλύσμα, οὐ πλύμα.[71]
Πλῶτες, εἶδος ἰχθύων.
Πλωθεὺς, πλωθεία, δῆμος τῆς Αἰγηίδος. καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.
Πλωτὸν, πλεόμενον.
Πνεύσας, σφοδρῶς ὀργισθείς.
Πνιγεὺς, ὁ φοῦρνος.
Πνῖγος, καῦμα.
Πνὺξ, Ἀθήνησιν ἐκκλησία, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν[72] οἰκήματα.
Πόα, ἑκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα ποία[73] λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.
Ποάστριαι, αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου, καὶ τὴν καλάμην.
Ποδανιπτῆρα, καὶ λεκάνην λέγουσιν.
Ποδαπὸν, διὰ τοῦ ο, οὐχὶ διὰ τοῦ ω. ἔστι γὰρ οἷον ποίου ἀπέδου.[74]
Ποδεῖα, ἐπιλήματα ποδῶν.
Ποδεὼν, κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προύχοντα, ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ[75] δέρματα.
Ποδηγέστερον, ὁδηγητικώτερον.
Ποδήρης, ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συῤῥαπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.
Ποδοκάκη, ξύλον, ᾧ[76] ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν. ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος[77] λέγεται.[78]
Ποδοκάκη. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους, τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου τῶν[79] ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατόχη.
Ποδοστράβη. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.
Ποδοστράβη, εἶδος πάγης, ᾧ οἱ κυνηγοὶ πρὸς[80] τὰς θήρας ἐχρῶντο.
Πανδώνυχον, ἐσθὴς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερής.
Πόει, χωρὶς τοῦ ῑ λέγουσι.
Πόθεν, ἐκ τόπου.
Πόθι, ποῦ.
Ποῖ θεῖς, ποῦ τρέχεις.
Ποιήεσαν, σιτοφόρον.
Ποίαν, πᾶσαν βοτάνην.[81]
Ποιητέον, ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν.
Ποιήσειας καὶ γράψειας, καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν, Ἀττικοὶ μᾶλλον. οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις.
Ποίθιοι, τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσιν, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.[82]
Ποῖ, εἴς τινα τόπον, τὸ δὲ ποῦ ἔν τινι τόπῳ καὶ εἴς τινα τόπον.

---

63. D. τῆς τριχὸς ἔκπλοκος.
64. D. χρυσοῦ.
65. D. πληθόχορος.
66. D. χωρεῖ.
67. D. Γοργόνος.
68. B. πλοκὰν.
69. D. Γοργόνος Ἀστερόπη.
70. D. Λακεδαιμονίαν.
71. Haec et quinque sequentes glossae non sunt in D.
72. D. παρ' αὐτὴν, omisso τὰ.
73. D. πόα.
74. D. ποῖον δάπεδον.
75. D. omittit τὰ.
76. D. εἰς ὃ.
77. D. κύπκος. In B. adnotatum: *f.* κοῦππος.
78. D. καλεῖται.
79. B. ϖ, pro τῶν.
80. D. εἰς.
81. D. ποίης, τῆς βοτάνης.
82. D. βασιλεῖς, omisso σύσσιτοι.

Ποῖ, ἦχος.

Ποῖ, ἐγγὺς, εἰς τινα τόπον. Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς.

Ποικιλομήτης, ποικιλόβουλος.

Ποικιλτικὴν, πολυμιταρικήν.

Ποικιλόστερον, ποικιλόβουλος.

Ποικίλτης, ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα.[83]

Ποικίλον, τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας, καὶ ἐπὶ ἠλυκοῦ[84] λέγουσιν.

Ποιμάνωρ, ποιμάνδρων.

Ποινὴν, τιμωρίαν, ἀντέκτισιν πρόςτιμον.

Ποιναὰν, καὶ ἄποιναν, τὸ λύτρον, Σόλων.[85]

[Πολύδαμας· Σκουτουσσαῖος πανκρατιαστής· ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. καὶ εἰς ἀγέλην βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀνίει ὁ ταῦρος πηδῶν, ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἑλκύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα, καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου Δάρειος ὁ νόθος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἀκούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθηναίων καλουμένων κατὰ πρόςκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολύδαμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦτο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι. ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες, ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος· δαιμόνιε Φθίσει σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντος γὰρ εἰς σπήλαιον ὤρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπόταις καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαῤῥηγνυσθείσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν· αὐτὸς δὲ ἔμεινε τὰς χεῖρας ἀνασχὼν, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ, καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησεν.][86]

Πλοικάδες,[87] τρίχες.

Πολέμαρχος, ἀρχή τίς ἐστι[88] παρ' Ἀθηναίοις οὕτως καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων, διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰςάγει δίκας, τάς τε τοῦ ἀποστασίου,[89] καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις. καὶ τἆλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος, Ἀθήνησιν ἄρχων, εἷς τῶν θ'. οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν τοῖς πολέμοις[90] ἡγεῖτο, ἀφ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει. ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρεθεὶς προειστήκει μὲν[91] τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων, οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλῆσιν.

Πολεμησείειν, πολεμητικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ α', ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικὸν, τῷ ῥ' οἴγ' ὀψείοντες αὖτῆς καὶ πολέμοιο. οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοὶ φασὶ, καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

Πολεμιστὴς ἵππος, οὐχ ὡς ἄν τις οἰηθῇ, ὁ εἰς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος. ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει, ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ, οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ χρὴ γαμῆσαι, ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι, καὶ οὐ παραδοτέα ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεορκία, φυλακή.

Πόλεις παίζειν, τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ξ'[92] ψήφοις.

Πολισύχοις, τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν.

Πολίοχος, καὶ Πολυάκης,[93] ὀνόματα κύρια.

Πολιτεία, ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

---

83. D. ποιου ἐργόμενος.
84. D. ψηλοιοῦ.
85. D. omittit τὸ λύτρον, Σόλων.
86. Vncis inclusa in B. D. omissa, in B. ante ipsum Photii lexicon leguntur cum hac adnotatione: *post v.* ποιναν *recentiore manu in margine haec sunt addita.*
87. D. πλοκάδες.
88. D. ἦν.
89. D. ἀπροστασίου.
90. D. πάλαι τῶν ἐν πολεμίοις.
91. D. omittit μὲν.
92. D. τὴν νῦν χαρὰν καλουμένην ἐν ταῖς ξ'.
93. D. Πολυάχης.

Πολιτεύμασιν, ταῖς πολιτείαις, ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσιν.
Πολιτοκοπεῖν, Δίφιλος.[94]
Πολιτικὸς, ἀστεῖος μετά τινος τέχνης.
Πολλὰ χαίρειν φράσας, ἀποταξάμενος, ἀπογνούς.
Πολλοστημόριον, τὸ ἐλάχιστον μέρος.
Πολλοστὸν, ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου. Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι.[95]
Πολὺ δ'[96] ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.[97]
Πολλοῦ γε δεῖ, οὐδὲ ὅλως.
Πολλοῦ δὴ[98] δέω καὶ λέγειν, σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.
Πόλου, οὐρανοῦ ἢ κόσμου.[99]
Πολύαινος, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.
Πολυάνδρειον, μνῆμα, τάφος.
Πολυβότειρα, πολλοὺς τρέφουσα.
Πολυγηθὴς, πολύχαρις.
Πολύγνωστος, οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος. τυχὼν δὲ τῆς[100] Ἀθηναίων πολιτείας. ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν[1] ἀνακείῳ γραφάς.
Πολυγνώτου, λαγὼς ἐζωγραφημένος ἐν τῷ ἀνακείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.[2]
Πολυδαιδάλου, πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.
Πολυειδὴς, πολύμορφος.
Πολύευκτον, τίμιον, πολυπόθητον.
Πολυζύγῳ, πολυκαθέδρῳ.
Πολύθετον καὶ πολύσεπτον, ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.
Πολυθρύλλητον, πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστώτατον.
Πολυκήδεος, πολυφροντίστου.[3]
Πολύκλητοι, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.
Πολύκμητος, πολυκάματος.
Πολύκρημνον, δύσβατον, ὄρεινον.
Πολυμάρχοις, ἠχητικοῖς.[4]
Πολύμητις, πολύβουλος.
Πολυμνήστειον ἀείδειν, γένος τι μελοποιΐας. Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος.
Πολυπάμμων, πολλὰ κεκτημένος.
Πολυπαίπαλος, πεποικιλμένος, οὐχ ὁμαλός. μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν.
Πολλύνεται, πολὺς γίνεται, αὐξάνει, πληθύνει.
Πολυπίδακα, πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.
Πολύποδος δίκην, αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.
Πολυστείνοις, πολυπορεύτοις.
Πολυπτύχου, πολλὰς ἀποκλείσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας.
Πολύῤῥηνες, πολλὰ ῥέμματα ἔχοντες.
Πολὺς, σφοδρός.
Πολύστρατος, οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς[5] ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ τῶν[6] Ἀθηναίων, οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου. παρὰ μηδενὶ γὰρ φησὶν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.
Πολυσχιδὴς, πολυμερής.
Πολυτελὲς, τὸ δαπανηρόν. Θουκυδίδης.
Πολυτελεῖν, τὸ πολυδαπάνως ζῆν.
Πολυτιμητιζόμενος, θεραπευόμενος.
Πολύτλας, πολλὰ ὑπομένων.
Πολύτροον,[7] θέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.
Πολυφασίας, πολυλογίας.
Πολυφλοίσβου, πολυταράχου.
Πολυφραδέστερον, συνετὸν ἐν λόγοις.
Πολύχουν, πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ.

94. D. omittit hanc glossam.
95. D. καὶ ἄλλοι.
96. D. omittit δ'.
97. Inter hanc et sequentem glossam spatium in codice relinqui, in B. observatur.
98. D. δὲ.
99. D. omittit hanc glossam.
100. D. omittit τῆς.

1. D. omittit τὰς ἐν.
2. D. omittit hanc glossam.
3. D. πολυφροντιστής.
4. In D. haec glossa et suo loco est, i. e. post πολὺς, et recte scripta πολυσμαράγοις, ἠχητικοῖς.
5. D. τοῦ.
6. D. omittit τῶν.
7. D. πολύτροπον.

Πολυωρήσεις, πολλὴν Φροντίδα ποιήσεις, Φυλάξεις.

Πόλφοι, τὰ ἐκ τῶν χίδρων[8] καὶ ἐκ τῆς ἐρικτῆς ἑψόμενα.

Πομπεία, λοιδορία, καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν, ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ[9] τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος Περινθείᾳ· ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες σφόδρα λοίδοροι.

Πομπεία. λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν[10] τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δέ φησιν, ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ΄ κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ[11] καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασεν.

Πομπεύει, ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπὴ, θεώρημα.

Πομπὴ, ἀπόπεμψις. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.[12]

Πομπὴν ἔπεμπεν,[13] ἢ ἀνεπόμπευον.

Πομπὴν, τὴν πέμψιν. Θουκυδίδης δ΄.[14] ξύλων ναυπηγησίμων πομπήν.[15]

Πομπὸν, συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα.[16]

Πομποστολεῖ, ἐκπέμπει τῇ νηὶ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι.

Πομφόλυξ, ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος, ἐπίπονος, ἡ πρώτη ὀξεῖα.

Ποντα ράκη, τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων.

Ποντεινοὶ, σπόγγοι.

Ποντόβρυχος, θαλασσόβροχος.[17]

Πόντος, κυρίως μὲν ὁ ἔνδον Χερρονήσου[18] καὶ Εὐξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα.

Ποντοπόνηρος, σφόδρα πονηρός.

Πόπανα, πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ.

Ποππύσματα, κολακείᾳ εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Πορεῖα, τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορθήσειας, ἕλοις, λάβοις.

Πόρθησις, ἐρήμωσις.

Πορδαλινοὶ, ἄλλοι Ἕλληνες. Ἀττικοί.

Πορδάλην, Ὅμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ε, τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ α.[19]

Πορθμὸς, Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

Πορθμὸς, πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν, πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.

Πόριμον, εὐπόριστον.

Πορισταὶ, οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖν.

Πόρκης, ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος. ὁ περιγνυὸν[20] αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.

Πόρκος, κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρον, διέξοδον, τρίβον. καὶ περαίωσις[21] ποταμοῦ.

Πόρος, πέρας, ἢ ποταμὸς,[22] ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων, ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνασμα.

Πόρος, Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος.[23] καὶ ὁ δημότης Πόριος.

Πόρπαξ, τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον.

Πόρπη, φίβλα.

Πορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πορσύνεται, ὁδεύεται ἀπὸ τοῦ πόρου. Σοφοκλῆς.

Πορφύρει, ταράσσεται.

Ποσαπλῶς, ποσαχῶς, ἀναριθμήτως.

---

8. D. τοῦ χίδρου.
9. D. ἀπὸ.
10. D. omittit ἐν.
11. B. omittit δὲ.
12. D. κοινόν.
13. D. ἐπίπεμπτον.
14. B. τεσσάρων.
15. D. ut apud Thucydidem IV. 108. ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ.
16. D. κατακπέμποντα.
17. D. ποντοάρχος, θαλασσοάρχος.
18. D. τῆς Χερρονήσου.
19. D. omittit Ὅμηρος et reliqua.
20. Ita in cod. esse adnotatur in B. In D. περιεργνύων.
21. D. περαίωσιν.
22. B. ποταμοῦ.
23. D. omittit ὁ Πόρος.

Ποσειδεὼν, καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνῃσιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερῶσθαι τῷ Ποσειδῶνι.[24]

Ποσειδεὼν, ἕκτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος.

Πόσθιον, αἰδοῖον, ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων, κυρίως λέγεται παιδάριον. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενον ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου. πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν. δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.

Πόσις, ἀνήρ.

Ποταγωγίδες, Φάνται[25] ἢ μηνυταί.

Ποταμοὶ, δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταίνιος, πρόσφατος. Δώριος δὲ ἡ λέξις.

Πότε, λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο, κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότερον, τὸ πευστικὸν βαρυτόνως. ὀξυτόνως δὲ ποτερὸς ἄτερος. καὶ προστιθὲν[26] τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον.

Πότερον, ἆρα, ὁποῖον, ποταπόν.

Ποτίκρανον, προσκεφάλαιον. ὅτε δὲ τὸ ὑπειρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Πότις, ἡ γυνὴ ἡ μεθύση.

Ποτήριον λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα. Ἀριστοφάνης.

Πότνα, δέσποινα.

Πότμον, μόρον, θάνατον.

Ποτνιάδας, Βάκχας,[27] Εὐριπίδης.

Ποτνιᾶται, παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται θεούς.

Ποτνιώμενος, δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτώμεναι, διατρίβουσαι.

Ποῦ μήν, ποῦ δὴ οὖν.

Πρακτικὸν, ἀνυστικόν.

Πράγματα, ἐξ ἀπραξίας, λεγόμενόν τι.[28]

Πραμεῦσαι, παρελθεῖν, παραλλάξαι.

Πράμνειος οἶνος, Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πράμνειον ἔλεγεν. τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον παραμόνιον.[29] τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου πραμνείας[30] ὀνομαζομένης. ὁ δὲ[31] ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι[32] τὸν πρᾶϋνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ Φαρμακίτην Φασί.[33] Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ, ἐν ᾗ καὶ ὁ πράγμων πέτραν εἶναι,[34] ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανὲς, κάταντες.

Πρανὴς, ὁδὸς κατωφερής.

Πρανηχθῆναι, τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν.

Πραξιδίκη, θεὸς, ἧς κεφαλὴν μόνον ἱδρύοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετὴν, ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκης κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν,[35] Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλκομενείαν, Θελξινείαν,[36] Αὐλίδα, ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

Πράστιλλος, πόλις Μακεδονική.[37]

Πρασοκουρεῖς, χλωροί.

Πρατὴρ, οὐχὶ πράτης, ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται.

Πρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, κήρυξ δημόσιος.

Πραττομένους, ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης. καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραϋπάθειαν, πραΰτητα, ἡσυχίαν.

Πράως, οὐ πραέως, καὶ πραΐως, οὐ πραΰ, καὶ πραὸς, οὐ πραῦς.

Πρέμνα, τὰ παχέα ξύλα.

Πρέμνον, στέλεχος δένδρου.

Πρεμνίζειν, καταβάλλειν τὰ πρέμνα, τοῦτ' ἔστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.[38]

---

24. D. omittit hanc glossam.
25. D. ποταγωγίδης, Φέρται.
26. D. προστεθέν. Haec glossa in D. post sequentem est.
27. D. ποτνιάδες, Βακχίδες.
28. D. π . . .
29. D. τινὲς δὲ ὤνιον ἢ παραμόνιμον.
30. D. πραμνίας.
31. D. οἱ δὲ.
32. D. ἔνιοι δὲ.
33. B. omittit ὃν καὶ Φαρμακίτην Φασί.
34. D. ἐν τρίτῃ ἐν Νικίᾳ πράμνον εἶναι πέτραν.
35. B. κτήσεσιν.
36. B. Ἀλαλκομενία, Θελξινία.
37. D. omittit hanc glossam.
38. D. τὰ πρέμνα ταῦτα τὰ παχέα καὶ ξύλα.

Πρέψαι, τὸ ὁμοίως. Αἰσχύλος.

Πρεσβεύειν, προτιμᾶν, Εὐριπίδης.

Πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν, ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται.[39] ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τὴν[40] Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον. ὅταν εἰπῶσι πρέσβεις, καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες. εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς.[41]

Πρεσβυγένεια, παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς προυργιαίτερον.

Πρεσβυτάτην,[42] ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος, μείζων.

Πρεσβύτερος Κόδρου, παροιμία ἐπὶ[43] τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνῃσι Κόδρου.

Πρηγοριὼν, ὁ πράτης[44] καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων.

Πρηνὲς, ἐπὶ πρόσωπον.

Πρῆμαι, καὶ πρημάδες,[45] γένος ἰχθύων.

Πρῆσαι, καῦσαι.

Πριάμενος, ἀγοράσας.

Πριαμωθῆναι, ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν.

Πριμιγγιλιῶν, τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων.

Πριμικήριος, ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης.

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα, παροιμία, καὶ, πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς,[46] καὶ, πρὶν ἐσφάχθαι θέρεις.

Πρίου, ἐλευθέρωσον.[47]

Πρηστὴρ, πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

Πριὼν, ὀξυτόνως, τὸ ἄρμενον. πρίων δὲ ὡς πκίων ὁ τέμνων τῷ ἁρμένῳ τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ ō. Κρατῖνος.[48]

Πριῶ, ἀγοράσω.[49]

Πρὸ, ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ, δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου. ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος, Ὅμηρος.

Προαγήλη, τιμήσει.

Προαγωγὸς, διδάσκαλος κακῶν.

Προαιρούμενοι, προφέροντες.

Προαλέστατον, προπετέστατον.

Προαλίσαντες, προαθροίσαντες.

Προαναθρώσκειν, προπηδᾶν.

Προανάσχοι, προανατείλοι.

Προαύλια, προαυλήματα, ὡς προαμβολὰς καὶ προαναπρούσεις.

Προαύλιον, ᾧ προενδίδωσιν οἱ αὐληταὶ, οἷον προαύλημα.

Προβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ προτείνασθαι,[50] Θουκυδίδης. τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε[51] καὶ οἱ ὄχλου μᾶλλον. ἔσται δὲ[52] ἀεὶ προβαλλομένοισι. καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν[53] ἀεὶ λογίαν ὁρῶ ἀεὶ[54] προβαλλομένους.

Προβαλλομένους ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους. οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ τὸ κατ' Αἰσχίνου τὴν προαίρεσιν φησὶ τῆς πολιτείας προβεβλημένης. καὶ ἄπιστον εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ προυβαλόμην φησὶν ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτὴν, ἀντὶ τοῦ προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ[55] κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι, προβάλλεσθαι δὴ βλέπειν ἐναντίον οὔτε οἶδ' οὔτε ἐθέλοι. ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Πρόβαλλον, ἀσπίδα.

Πρόβασις, ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.

Πρόβατα, πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων κτῆσις καὶ νομή.[56]

---

39. D. omittit εἴρηται.
40. D. omittit τὴν.
41. D. εὑρίσκομεν δὲ καὶ τὸ πρεσβυτάς.
42. D. πρεσβυτέραν.
43. D. ἐστὶν ἐπὶ.
44. D. πρῶτος.
45. D. πρημαῖς πρημάδες.
46. D. addit ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.
47. B. ἐλευθέρως.
48. D. πρίονος. Κρατῖνος.
49. D. πρίω, ἀγόρασον.
50. D. προτείνεσθαι.
51. B. ξιστε.
52. D. omittit δὲ.
53. D. διὰ τὴν.
54. D. omittit ἀεὶ.
55. D. νομιζόμενοι.
56. D. omittit καὶ. B. μόνη, sed supra scripto νομή.

Προβατοκάπηλος, προβατοπῶλος.[57] ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς.

Προβέβουλα, προέκρινα.

Προβιβάσαντες, προάρξαντες.

Προβλῆτας, ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας, ὃ καὶ μᾶλλον.

Προβολὰς, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων.[58] οὕτω Δημοσθένης. παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα[59] γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν.

Προβουλεύματα, τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων βουλεύματα, ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν.[60] τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰςίστο εἰς τὴν βουλὴν, εἶτα δεξαμένης[61] εἰςεφέρετο εἰς τὸν δῆμον ἤδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα. εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλὴ, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰςεφέρετο, ἀλλὰ παρανόμων[62] ὁ εἰσαγὼν ἠλίσκετο, μετὰ μέντοι καὶ[62*] τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μή τις ἐγράψατο.[63]

Προβολὴ, γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.

Προβόλιον, εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τῇ τῶν συῶν θήρᾳ.

Πρόβολον, πρόμολον, πρόμαχον.

Πρόβολος, τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Προβόλῳ, προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ.

Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Προβούλευμα, τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβουλος, ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι, ἐξελκύσαι.

Πρόδικον, δίκην τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν.[64] Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ· ἐγὼ γὰρ εἴ τις ἢ δίκη[65] θέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἓν τῶ[66] φίλων τῶν σῶν ἕνι.[67]

Προδόμῳ, τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσίκομπος, ὁ ὑποσχετικὸς, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον λέγουσιν, ὡς λαγνίστερον, καὶ λεπτίστερον, καὶ πτωχίστερον.[68]

Πρόδρομοι, ἄδοξοι.

Προεγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι.

Πρόεγμα, στήριγμα.

Πρόεδροι, οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοικοῦντες, οἷς ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάστης Φυλῆς· πρόεδροι δὲ ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν[69] ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι, ἐκληροῦντο τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν εἷς ἐξ ἑκάστης Φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς[70] ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρόεδρος, ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Προέηκεν, προέπεμψεν.

Προειδόμενοι, προγνῶσται.

Προείλοντο,[71] ἐθέλησαν.

Προειλόμεθα, προήκαμεν.

Προέμενος, ἐκδιδοὺς, προδοὺς, περιφρονήσας.

Προέμενος, ἀντὶ τοῦ προεφιστῶν αὐτοῦ τι, πρὶν πίστιν λαβεῖν.[72]

Προέπεσον, προπετῶς ἐποίησαν. Ὑπερίδης.

Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ

---

57. D. προβατοπώλης.

58. D. ἢ ἄλλων δυνάμεως ἐπὶ σωτηρίᾳ γινομένων, omissis verbis οὕτω Δημοσθένης.

59. B. τοὔνομα.

60. D. ἐβούλευον.

61. B. ἔπει εἶτα, punctis notato ἔπει. D. ἔπειτα δεξάμενα.

62. B. παρανομῶν.

62.* D. τοῖς punctis notatum pro καὶ.

63. D. συκοφάντων.

64. D. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητήν.

65. D. εἴ τις ἐδίκησε.

66. In B. τῶ punctis notatum. D. ἑνὶ τῶν.

67. D. ἑνί.

68. D. πταχίστερον.

69. B. omittit ἐν.

70. D. τῆς.

71. B. προείλαντο.

72. D. hanc et duas sequentes glossas omittit.

τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἑξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. τοῦτο Φασὶν προδικασίαν.

Προέντες, προδόντες.

Προέσθαι, προδοῦναι.

Προετικὸς, χαριστικός.

Προέτω, προπεμψάτω.

Προεχόμεθα, ὑποβαλλόμεθα, ἢ προβαλλόμεθα.

Προηγγελκέναι, προμεμηνυκέναι.

Προήκατο, προέβαλεν.

Προημωμένον,[73] τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ μνηστευόμενον.

Προηροσία, ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἤλιδι.

Προηροσίαι, ὄνομα θυσίας.[74]

Προηροσίαι, αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι.

Προήσομαι, προδώσω.

Προήχθην, προετράπην, ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην.

Προθέλυμναι, συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.

Προθελύμνους, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Πρωθήβας, πρώτους ἀκμάζοντας νέους.

Προθεσμίας νόμους, Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος, τὴν τῶν ε'[75] ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Πρόθεσις, τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι. προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε Φανερὸν γίνεσθαι, ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινὸς ἀνῄρηται. ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλῶσθαι.[76] τὰ παλαιὰ γὰρ ἦσθιον ἀλλήλους.

Προϊέμενος, προδιδούς.

Προΐκτας, τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν.

Προΐσταται, ἐπιπολάζει. ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνεκται.

Προικὸς, δασέως,[77] ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτω καλεῖ ὁ ποιητής.

Προίστορες, οἱ μαρτυροῦντες.

Προϊσχεται, προβάλλεται.

Προκόλπιον, πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.[78]

Προκόμιον, κόμην.

Πρόκλησις. εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας[79] εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι.[80] τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι, οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας, Θουκυδίδης. οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα. τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις[81] ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσελθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο παρακαταβολὴ καλεῖται. τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκαταβόλημα.[82]

Προκόττα, κούρας[83] εἶδος.

Προκόττιαν, τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν. κόττις γὰρ παρὰ τοῖς[84] Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

Προκνὶς, γένος ἰσχάδων.[85]

Προκόπα, ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκεχωρηκότος, προεληλυθότος. Θουκυδίδης.

Πρόκριτον, ἐκλεκτὸν, ἢ πονηρόν.

Προκώνια, Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δὲ προκώνια Φησὶ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω Φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ[86] κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δέ Φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν, καὶ προκώνια ἐστὶ κάχρυς[87] κατηριγμένα μετὰ ἀρωμάτων.

Προκώνια, ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἄφρυκτοι κριθαὶ, ἢ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι.

Προκώνια,

73. D. omittit προημωμένον.
74. D. omittit hanc glossam.
75. D. πέντε.
76. D. δοκὸν ἀνηλῶσαι.
77. D. δασέων.
78. D. δωροδόκου.
79. D. θεραπαίνας ἢ θεράποντας.
80. D. προσκαλεῖσθαι.
81. B. in marg. προθεσμίαι.
82. B. προσκατάβλημα.
83. D. κουρῶν.
84. D. κόττη γὰρ τοῖς.
85. D. ἰσχάδος.
86. D. omittit ἐκ.
87. B. κέγχροις.

Προκώνια, κριθαὶ ἄφρυκτοι, εἰς ἄλφιτα ἀδρὰ κεκομμέναι, οἷον προκεώνια.

Προκώπης, ἕτοιμος, πρόχειρος.

Πρόληψις, γνῶσις.

Προμαντεία, τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων χρῆσθαι τῇ[88] ἐν Δελφοῖς μαντείᾳ. ἦν δὲ προεδρία τὸ αὐτό.

Προμήθεια, πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι, προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι, προνοήσασθαι.

Προμνῶμαι, προξενῶ, προμνηστεύομαι.

Προμυθίζει, προσωχρεῖ.

Προμυλαία, θεὸς προμύλιος, ἣν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὡς εὔνοστον.

Προνάπης, ὄνομα κύριον.

Πρόνοια, πρόγνωσις.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ, οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δὲ ὅτι προυνόησεν,[89] ὅπως τέκοι[90] ἡ Λητώ.

Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὀνομάζει.

Προμετρήτας, Σκύθου τοῦ προμετρητοῦ ἦν υἱὸς, καὶ ἐν δημόταις γέγονεν, καὶ ὁ[91] αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέληκεν.

Προνομὴ, διαρπαγή.

Προνομίας, τιμῆς πλείονος.

Προνομίων, προλημμάτων.

Προνώπης, προτεταγμένος,[92] προέχων.

Προνώπιον, τὸ προεκκείμενον.

Προόδων, ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος.

Προοίμιον, πρόλογος.

Πρόοπτον, τὸ προορώμενον καὶ προφανὲς,[93] οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προπάτωρ, ἢ ὁ πάππος, ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάροιθεν, ἔμπροσθεν.

Πρόπεμπτα, τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν,[94] ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία, εἰ τύχοι. ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν προευτρεπισθῇ.

Πρόπεμπτα. Δίδυμος φησί· μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασί. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας πέντε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.

Προπέρυσιν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων, ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν.

Προπίνει, διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ[95] τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προσπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον, μάντευμα.

Πρόποδες, μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν, τὸ παρατυχὸν οἷον δήποτε.

Προπολέμια, ἔοικεν εἶναι τὰ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόπολος,[96] δούλη προπολεύουσα.

Προπόλῳ, θεράποντι.

Προπύλαια ταῦτα, Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δειπτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός·[97] βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν εἰώθασιν. ἐν γοῦν[98] τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν. Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησίν· ἐν ἔτεσι μὲν[99] γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη.[100] τάλαντα δὲ ἀνηλώθη μ̄ ιβ΄.[1] πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν,[2] δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰςίασιν.

---

88. B. τωι. D. ταει.
89. D. προενόησεν.
90. B. τέκῃ.
91. B. omittit ὁ.
92. D. προτεταγμένος.
93. D. προφανόν.
94. D. παραγράφειν, omisso statim ὅτι.
95. D. omittit δὲ.
96. B. προπόλιος.
97. B. πυκνῶς.
98. D. γὰρ.
99. D. omittit μὲν.
100. D. ἐπονήθη.
1. D. βιβ΄.
2. D. ἐποποίησαν, adscripto ε ad secundam syllabam.

Πρόῤῥιζον,[3] ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγώγιον, τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ᾧ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Πρὸς ἀκτῖνα, ἀνατολήν.

Προσανέχων, προσέχων, προσηκολλημένος.[4]

Πρόσαντες, δυσχερὲς καὶ ἐναντίον.

Προσαπολέξησιν, πρὸς βοήθειαν.

Προσαρασσόμενα, προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα.

Προσαύρετο, προσηγάγετο.

Προσβάλλει, προσέρχεται.

Προσγράφει, προσκρίνει.

Προσδοκᾶν, ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν, προσδέχεσθαι.

Προσείσεται, προσελεύσεται.

Πρόσειλος, πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

Προσείσας, προσανακινήσας.

Προσέκειτο, ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. Θουκυδίδης ἐν ἀ.

Προσδεχόμενοι,[5] προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι, καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι. τὸ μὲν γὰρ[6] δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν,[7] τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

Προσείρων, προσάπτων.

Προσέκοψεν, ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν, Ἄλεξις.

Προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτως Ποσείδιππος.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ, οἰκεῖός μου, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί.

Προσεποίσω, προσεπάξω.

Προσεποιήσαντο, Ἰσαῖος, ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.[8]

Προσέπαισεν, προσέπαιξεν. Πλάτων τῷ σ̄ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

Προσερήσομαι, ἐρωτήσω.

Προσερρύη, προσεφοίτησεν, προσῆλθεν, οὐ προσέρευσεν.[9]

Προσέχειν, ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν. καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.

Προσεχὲς, ἐγγύς.

Πρὸς ζόφον, πρὸς δυσμάς.

Προσηγλαΐστο,[10] ἐλαμπρύνετο.

Προσηγμένον, ὑψηλὸν, τιμιώτατον.

Προσηγορία, προσφώνησις.[11]

Προσημπόλησα, προσέλαβον.

Προσηγορίαν, αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι.

Προσηρτημένος, προσκεκολλημένος.

Πρὸς ἠῶ, πρὸς ἀνατολήν.

Προσθεῖναι τὰς θύρας, ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι. Ἡρόδοτος ἐν γ'.

Προσίσχε, τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος· καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις. καὶ Εὔπολις· προσίσχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι. οἵ τε τραγικοὶ, καὶ Ἀριστοφάνης· τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσιᾶσι, προσέρχονται.

Προσίενται, προσάγονται.

Προσίεται, ἀρέσκεται, προσδέχεται.

Προσιζήσαντες, προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν, προσερχόμεθα.

Προσιτὸν, προσδεχόμενον.

Προσιὼν, προσερχόμενος.

Προσκαλέσαι, ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον, ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα. καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον.[12]

Προσκέψομαι, περισκοπήσω.

Προσκείμενοι, οἱ κολλώμενοι, οἱ προσεγγίζοντες.

Πρόσκλησις, κλῆσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις, ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσασθαι τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Ἀγνίου κλήρου.

Προσκλήσεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς[13] δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων, πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ̄, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν, καὶ

---

3. D. *πρόῤῥιπτον.*
4. D. *προσκεκολλημένος* a praecedentibus disiungit, ut vocabulum, cuius explicatio omissa sit.
5. D. *προσδεκόμενοι.*
6. D. *διαφέρει. τὸ γὰρ.*
7. B. *κτήσιν.*
8. D. *ἀντεποιήσατο.*
9. D. *προσέῤῥυσε.*
10. B. *προσηγλαΐσθω.*
11. Hanc et sequentem glossam omittit B.
12. D. *ἀπορήσιον.*
13. B. omittit *εἰς.*

οἷον ἐπὶ βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι.

Πρόσκλισις, ἑτερομέρεια.

Προσκομιστέον, προσενεκτέον.

Πρόσκομμα, ζημία, βλάβη, σκάνδαλον.

Προσκυροῖ, προσεγγίζει.

Πρόσοδος, εἰσφορὰ, εἴσοδος, ἢ παρουσία, ὡς[14] Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται, προσαρμόζει.

Προσουρίου,[15] ἐπιτηδείου.

Πρὸς ὄψιν, πρὸς θεωρίαν.

Προσπάλτιοι. Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προσπελάζει, προσεγγίζει.

Προσπήξομαι, προσκυνήσω.

Προσποιεῖται, οἰκειοποιεῖται, ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται.

Προσπορισθὲν, ἐπινοηθὲν, προσοδευθέν.

Προσρήσεσι, προσηγορίαις.

Προστατήριος Ἀπόλλων, ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἱδρύοντο. Σοφοκλῆς.

Προστάτης. οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες[16] προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Προστασία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία, ἀντὶ τοῦ βοηθεία. προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ.[17] Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.[18] ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Καθμείου. Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως,[19] τοῦτ' ἔστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

Προστέρνησα, περιεπτυξάμην.

Προστέτηκεν, προσκεκόλληται.

Προστήσας,[20] προαγαγών.

Πρόστιμον, ζημίαν, παραγραφήν.

Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν[21] τὸν Πειραιᾶ οἱ δ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες ὑπέγραψαν οὕτως· ἀρξάμενοι πρῶτον τειχίζειν[22] οἷδ' ἀνέθηκαν βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα, ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥςπερ[23] ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος,[24] δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσίν.

Προστρόπαιος,[25] παρακαλῶν.

Προστυχὴς, ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Προστρέπεσθαι, ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον, τὸ ἄγος, τὸ μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος, κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνῃρημένος.[26] Φάσαν γὰρ τὸ φονεῦσαι, ἀφ' οὗ καὶ Φάσγανον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁτιοῦν ἄρτι συμβεβηκός.[27]

Προσφερέστερον, βέλτιον.

Προσφέρονται, ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν.

Πρὸς φθεῖραι κείρασθαι, Εὔβουλος Δούλῳ.

Πρόσφορον, οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον.

Προσφερεῖς, ὁμοίας.

Προσφυὲς, προσοικειούμενον.

Προσφυὴς, προσπλακείς.

Προσφυῶς, οἰκείως, ἀκολούθως.

Προσφορὰ, ἀντὶ τοῦ πρόσοδος, ὡς Ἀντιφῶν.

Πρόσχημα, προκάλυμμα.[28]

14. D. οὕτως.
15. D. προσουσίου.
16. D. προσεστηκότες.
17. B. τοῦ ἀδικουμένου.
18. D. πρεσβείας.
19. B. προτάσεως.
20. B. προστίσας.
21. B. τεχνίζειν.
22. B. πρῶτοι τεχνίζειν, omisso ἀρξάμενοι.
23. B. omittit ὥσπερ.
24. B. προστρόπαιον.
25. D. προστρόπων.
26. D. κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ἀνῃρημένος, supra scripto ad ultimam syllabam ου.
27. D. δὲ πᾶν ἔστι οὐ ἄρτι συμβέβηκα.
28. D. προσκάλυμμα.

Προσχίσματα, εἶδος ὑποδημάτων. Ἀριστοφάνης.
Πρόσχορδα, σύμφωνα.
Πρόσχωροι, περίοικοι.
Προσχαιρητήρια, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.
Πρόσω, ἔμπροσ.
Προσῳδία, ἡ μετὰ τοῦ ὀργάνου ᾠδή.
Προσωπεῖον, πρόσχημα.
Προσοκείλαντες, προσορμίσαντες.
Προσώχθικε, προσκέκρουκε, προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.
Προσώχθισα, βδελύσσομαι, σικίνομαι.
Προτέλεια, ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος.[29]
Προτέλεια, τὰ προθύματα. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου. τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος. καὶ προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία.
Προτέρα, καὶ προτεραία, καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.
Προτήνιον, ἡλικία τις αἰγὸς ἐν Καμειρέων ἱεροποιΐᾳ. τράγον προτήνιον θυηνομον.[30]
Προτιμᾶν, τὸ Φροντίζειν.[31] καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, καὶ Ἀριστοφάνης.
Προτέλεια, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον[32] ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.
Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν,[33] ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιστέλλουσιν.
Προτεμενίσματα, προπύλαια[34] ἢ προάστεια.
Πρότμησις, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.
Πρότμησιν, ὀμφαλόν.
Προτομίζεσθαι, προάρχεσθαι.
Προτομαὶ βασιλικαὶ, εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λέοντος.[35] ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
Προτόνιον, ἱματίδιον. ὃ ἡ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροσος[36] μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις[37] τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.
Προτριτάτη, τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.
Προτροπάδην, προθύμως, ἀμεταστρεπτὶ, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν.
Προύνεικεν, οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντά τινα ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ. καὶ ἔγκειται τὸ ἔνεικα.[38]
Προύνεικος,[39] δρομαῖος, γοργός.
Προὔπτον, Φανερόν.
Προυνουστέρως, ἀντὶ τοῦ προνοητικωτέρως. Σοφοκλῆς.
Προυνουργέστατον, προτιμότατον.
Προὔργου, προέργου, συμφέρον,[40] πλέον. Ἰσοκράτης δὲ[41] Φησὶν, ἵνα προύργου τι γένηται,[42] ἀντὶ τοῦ πλέον.
Προὔχειν, προέχειν.
Προυργιαίτερον, τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον.
Προὔτυψαν, προήρξαντο.
Προὔχοντο, προέβαλλον. οὕτω καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν ἃ ἱστοριῶν λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοι μὲν,[43] ὅπερ μάλιστα προὔχονται, ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι, προτείνουσι.
Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.
Προφορούμενοι,[44] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τὰ ἐναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθείρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.
Πρόφρων, πρόθυμος, φρόνιμος.
Προφυλακῇ[45] τῷ κυρίῳ, εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νὺξ ἑκάστη τρεῖς ὥρας ἔχουσα.

---

29. D. omittit hanc glossam.
30. In B. observatur ad ν tertiae syllabae in margine adnotatum esse ει. D. θυης νομον.
31. B. φορτίζειν.
32. B. εἰς φοβιον.
33. D. οὕτως ὀνομάζουσιν.
34. B. προτενίσματα, προπύλεια. D. προσπύλαια.
35. D. λεόντων, καὶ.
36. D. Πανδώρα.
37. D. omittit τοῖς ἀνθρώποις.
38. D. ἔνεικας.
39. D. προύνικος.
40. D. συμφορον.
41. D. omittit δὲ.
42. D. γίνηται.
43. D. καθήλοιεν.
44. D. προφερούμενοι et infra προφερεῖσθαι.
45. D. προφυλακὴ.

Προχάζοις, προβαίνοις.

Πρόχνυ, ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτονία, ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι· ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰςφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον ἢ ἀρκεῖτο τὸ[46] προβούλευμα.

Προχοαὶ, αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀΦέσεις εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ[47] παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχοίδιον, σταμνίσκιον, ὡςεὶ καταχύσιν.

Πρόχους, ξέστης τὸ μέτρον.

Προχόῳ, τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ καθωνοειδεῖ.

Πρώμαι, παραχωρήσω.

Πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ πρύμναν[48] καπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ Φανερῶς Φεύγειν κατ' ὀλίγον ὑπαναχώντες. ἢ[49] ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Πρύμνην, κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώρειαν, τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις, διοικητὴς, προστάτης, Φύλαξ, βασιλεὺς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος.

Πρυτανεία, πρόοδος εἰς τὰ δημόσια καταταξομένη, ἣν οἱ διπασάμενοί τισι[50] καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἑκάστοις.

Πρυτανείας, ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἤτοι λς' ἢ λέ, καὶ ἑκάστη Φυλὴ πρυτανεύει.

Πρυτανεῖα. ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα. ἦν δὲ[51] ἀργύριόν τι, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμΦότεροι, καὶ ὁ Φεύγων, καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα, κυρίως μὲν[52] ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα. ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεία, ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δὲ σαΦῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔΦασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. πρυτανείαι δὲ ὁ[53] τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ Φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον. ἐπέβαλε δὲ ἑκάστη Φυλὴ τῶν δέκα λέ ἡμερῶν[54] καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι Φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων[55] ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐξ ἀνὰ λέ.

Πρυτάνεις, τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν Φυλῶν, ἄνδρες[56] ἀπὸ μιᾶς Φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ δέκα Φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ ΚτησιΦῶντος.

Πρώην, τὴν τρίτην ἡμέραν. λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης, ἄρτι ἀκμάζων.

Πρωΐ, καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ, καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θᾶττον τῶν δεόντων,[57] ὥςπερ ὀψὲ καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊαίτερον, θᾶττον, ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Προΐ, ἔτι ὄρθρου βαθέος.

Πρώϊα, οὐ πρώϊμα, καὶ διασυλλάβως πρωΐ.

Πρωΐαν οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δείλην πρωΐαν, τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος, καὶ δείλην ὀψίαν τὸ περὶ[58] ἡλίου δυσμάς.

Πρωΐ, ταχέως, πρὸ ὥρας.

---

46. D. ἀρεῖ τὸ.
47. D. omittit ἡ.
48. D. ἐπὶ τὴν πρύμναν.
49. D. omittit ἢ.
50. D. τινι.
51. D. γὰρ.
52. D. ἐστὶν pro μὲν.
53. D. omittit articulum.
54. D. ἡμέρας.
55. B. πρῶτον.
56. D. τῶν πεντακοσίων, πεντήκοντα ἄνδρες.
57. D. τοῦ δέοντος.
58. B. πρὶν.

Πρωκτὸς λυτροῦ περιγίνῃ, παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι,[59] ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται.[60] ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν[61] καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον, ἀπαρχήν.[62]

Πρῶνες, ὁρῶν ἐξοχαὶ, βουνοί.

Πρωτόγονος, πρῶτος νέος.[63]

Πρωτόλεια, τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν. ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαὶ, οἷον πρωτολήϊα.

Πρῶτον ξύλον, πρῶτον βάθρον, ἢ προεδρία.

Πρωτοπραξία, τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, εἰσπραττόμενον.

Πρωτονέων, οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως καὶ ἀρχαίνεως, καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως, καὶ περίνεως, Θουκυδίδης ά.

Πτακίδες, δεσμοί.

Πτακὴς, δειλὸς, ὀπτικῶς.[64]

Πταίμενος, διελθών.

Πτακωρεῖν,[65] πτήσσειν, δεδοικέναι.

Πτεκάδες, δειλοί.

Πτέον διὰ τὸ ε̄ λέγουσιν, οὐ πτύον.[66]

Πτέρνη, οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες,[67] τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων.

Πτερνίζει, ἀπατᾷ ἢ λακτίζει.

Πτερόεντα, ταχέα, κοῦφα.[68]

Πτεριφόρους,[69] πτέραον εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφαλαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας,[70] τὰ πηδάλια. Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων, πετόμενος.[71]

Πτερυγίζειν, ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Πτερύγιον, ἀκρωτήριον.

Πτήσσει, πτοεῖται.

Πτῆται, πέτεται.

Πτίλον, πτερὸν ἁπαλώτερον.

Πτίλλος, ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη, κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

Πτίσαι, κόψαι.

Πτοίαν, πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμὸν, πτυρμόν.

Πτολίπορθος,[72] ἀνδρεῖος, πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα, πόλις.

Πτόρθους καὶ κλῶνας, τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάθους καλοῦσιν.

Πτύγμα, δίπλωμα.

Πτύκτης, παγκρατιαστὴς, ἀθλητής.

Πτυκτίον,[73] βιβλίον.

Πτυκτῷ, πτυσσομένῳ.

Πτυόθωρος, ὄνομα κύριον.

Πτύσχλοι, ὑποδημάτιόν τι. κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ̄ πτύχλοι.

Πτυχαὶ, αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπαλλήλοις ἐλάσματα.

Πτῶκα, δειλόν. καὶ πτῶκας δορκάδας, ἢ ἐλάφων[74] νεβροὺς, ἢ λαγωούς.

Πτῶμα, σῶμα.

Πτώματα ἐλαιῶν. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγει ἂν ἦτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν. ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτὼξ, λαγώς.

Πτώσσαντες, δειλιῶντες.

Πτωχὸς, ἐπαίτης, προσαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν,[75] ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

Πυανοὶ, κύαμοι, ἀφ' ὧν πυανοψία.

Πυανοψία, Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου[76] καὶ ἡμεῖς πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦ-

---

59. B. ὅταν δύνατά τις μὴ ἀπονίψασθαι. D. addit καὶ ante ἀπονίψασθαι.
60. D. ἀποφέρηται.
61. B. ἀνωφελούντων.
62. D. πρωτέλειον, ἀπαρχή.
63. D. πρωτονέος.
64. D. πτακὲς, δειλοὶ ὀπτικῶς.
65. D. πτακορεῖν.
66. D. omittit hanc glossam.
67. B. πτερηίδες, supra scripto ν.
68. B. πτερόεντα, ταχύκουφα.
69. D. πτεροφόροι, mox omittens εἰώθασιν et παρὰ.
70. D. πτέρυγες.
71. D. omittit πετόμενος.
72. B. πολίπορθος, et mox πόλισμα.
73. B. πυκτίον.
74. D. ἐλάφου.
75. D. ἀπὸ πτώσσειν.
76. D. Μεσαίχμου.

μεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. Πυανεψιῶνος δὲ ὅτι ἕβδομον[77] τὰ πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι Φασίν. δεῖν δέ Φασι λέγειν πυανέψια. καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

Πυανοψία, ἑορτὴ Ἀθήναις Ἀπόλλωνος. ὠνομάθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἑψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων. τὸ γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν[78] πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μήν ἐστι,[79] Πυανεψιὼν λεγόμενος.

Πυανεψιών, μὴν Ἀθήναις δ',[80] ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα ἕψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος. πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὁσπριώδη, ἃ συνάγοντες ἕψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν[81] ποιοῦντες.

Πύγαργος, ἀετοῦ γένος.[82]

Πύγαια, τὰς σπείρας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν, τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τοὔνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ[83] Ἀγαμέμνονά τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμὴ, πάλη, σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος.

Πυγοστόλος, μαυλίστρια.

Πύγων, τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου.

Πυδαρίζειν, σκιρτᾶν, καὶ οἷον μετὰ τάχους[84] σπαράττεσθαι.

Πυελὶς, ὁ σΦραγιδοΦύλαξ.[85]

Πύελος, ὄρυγμα, ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούονται.

Πυελίδα, τὸ ὑΦ' ἡμῶν λεγόμενον σΦραγιδοΦυλάκιον. οὕτως Λυσίας καὶ ἈριστοΦάνης.

Πυθεία, πανήγυρις, ἑορτὴ Ἑλληνική.

Πύθῃ, ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις καὶ μάθῃς. ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Πύθιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνῃσιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ θαργήλια.

Πύθιος, ἑορτὴ Ἀθήνῃσιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

Πύθια καὶ Δήλια. Φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα[86] ἅμα ἐν Δήλῳ[87] πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον.[88] τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια,[89] βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα. μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη.[90] Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος, ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληΦθείς.

Πυθόμενος, ἐρωτήσας.

Πύθοντο, ἠρώτων, ἤκουον.[91]

Πύθου Χελιδόνος, παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος, θεολόγου ἀνδρὸς[92] καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς[93] ἐν τῷ περίπλῳ. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον.[94] οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.[95]

Πυθῶδε ὁδὸς, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρασσόντων, ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω, σήπω, καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον[96] ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι Φησί. ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

Πύθωνος, δαιμονίου, μαντικοῦ.

Πυκνὰ, συνεχῶς,[97] ἐπιμελῶς.

Πυκάζει, καλύπτει, σκεπάζει.

Πυκάζεται, σκεπάζεται, κοσμεῖται.

Πυκάζουσι, σκιάζουσι, στεΦανοῦσιν.

---

77. D. δὲ ἑβδόμῃ.
78. D. τὰς ἀθάρας.
79. D. omittit ἐστι.
80. D. omittit δ'.
81. D. ἀθάραν.
82. D. εἶδος.
83. D. κατὰ.
84. D. τέχους.
85. D. τὸ σΦραγιδοΦυλάκιον.
86. B. ποιήσαντες.
87. D. εἰς Δῆλον.
88. D. κατὰ τὸ ὡρισμένον.
89. D. καὶ Δήλια καὶ Πύθια.
90. D. συνέβη αὐτὸν ἀπολέσθαι.
91. D. πύθονται, ἐρωτήσουσι, ἀκούσουσι.
92. D. omittit ἀνδρός.
93. D. Πατρεύς.
94. D. omittit οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον.
95. D. σημαίνει.
96. D. omittit πῦον.
97. D. συχνῶς.

Πυκνὴ, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησιν πυκνὰν ὀνομασθῆναι διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνὴ, ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμὸς, θασύτης.

Πυκτεύειν, εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης, παγκρατιαστὴς, ἀθλητής.[98]

Πυλάγορος, ὁ πεμπόμενος εἰς τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἀμφικτυονίαν ῥήτωρ, ὥστε ἐκεῖ ἀγορεῦσαι. πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ πυλαίᾳ ἀγορεύειν. πυλαία δὲ τὸ ἀμφικτυονικὸν συνέδριον. ἦσαν δὲ πυλαγόροι τρεῖς.

Πυλαιστάτους, τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι, καὶ πυλαία, καὶ πυλαγόρας. Πύλαι μὲν καλεῖται[99] αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο πυλαγόροι.

Πυλάρτης, δούλου ὄνομα.

Πυλάρτου, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.

Πυλωρεῖ, Φυλάσσει.

Πύνθαξ, πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι, μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, ἐρωτᾶν,[100] ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν. ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφορὰ, μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς, μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πὺξ, γρόνθον.

Πύον, τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν, τὸ μεταβεβλημὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν.[1] γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι.

Πύον, τὸ πυρίεφθον. τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον, ἢ ὃ ἂν μετὰ γάλακτος ἑψηθῇ χθεσινοῦ.

Πύππαξ,[2] ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ, ὡς πένθους ἀμεταφραστον. ὡς τὸ τρισκαιδέκατον.

Πυραὶ, κύματα.

Πυράγρα.

Πυράγρη, καρκίνος παγούρων.[3]

Πυραὶ, πυρκαιά.

Πυρακτῶν, ἐμπυρσεύων,[4] σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδὴς, πυροειδής.

Πύραινος, ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.[5]

Πυργηρούμεθα, ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων.

Πυργοῦται, ὑψοῦται.

Πυργηδὸν, στοιχηδὸν, κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι, τὰ τείχη Φυλάττοντες.

Πυργοβάρεις, προμαχῶνες.[6] οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

Πύργοι, τάξεις.

Πύρδανα, τὰ λείψανα.

Πυριάτη, θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον, οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως,[7] οὐδὲ πυρίεφθος.

Πυριλαμπὴς, ὄνομα κύριον.

Πυριλάμπη, πτηνόν τι μικρὸν, ὃ ἐν τῷ σκότῳ[8] λάμπει. καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπὶς, τὸ ζῶον ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται,[9] οὐ λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ πυρὶ, παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρεῖον, θυμιατήριον.

Πυριῤῥαγὴς, σαθρὸς, ἄχρηστος, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι, οἱ μήπω θερισθέντες, ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἄλω, οἱ μήπω ἀπηλωημένοι, ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασιν ὄντες. ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται

---

98. D. καὶ ἀθλητής.
99. D. καλοῦνται.
100. D. ἢ ἐρωτᾶν.
1. D. τὸ μεταβεβλημὸς εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν.
2. D. πύμπαξ.
3. D. πυράγρη, καρκίνῳ, παγούρῳ.
4. D. ἐμπυρείων.
5. D. ἐνδυόμενος.
6. D. προμαχεῶνες.
7. D. omittit οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως.
8. D. σκότει.
9. D. καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, omittens οὐ λαμπυρίς.

γονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἥτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες,[10] τοῦτ' ἔστιν ὅταν σῖτος ἐπὶ σίτῳ χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρῇ.

Πύῤῥα, μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.[11]

Πυῤῥαῖς γένυσι, ξανθαῖς θριξίν.

Πυρόεσσαν, ἐπίπνουν, πῦρ πνέουσαν.

Πυρὸς μένος, πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρπαλάμην,[12] ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται, καίεται, ἐμπυρίζεται.

Πυῤῥίχαις, ταῖς ἐνόπλοις[13] ὀρχήσεσιν.

Πυρσεύει, πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν, φλέξασαν.

Πυρσοὶ, λαμπάδες, πυρκαϊαὶ, λαμπτῆρες, φρυκτωρίαι.

Πυρσοκόρσου λέοντος, Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι σατύροις.

Πυρσολόφους, τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους. Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος, σιτοφόρος.

Πυρφόρος, πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις[14] εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν [οὐδὲ[15]] ἱερεὺς ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρώνων, φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα, ἐρώτημα.

Πύστεις, ἐρωτήσεις.

Πυστιᾶσθαι, πυνθάνεσθαι.

Πύτυλος, ἡ συστροφὴ τῶν χειρῶν, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται.

Πύτυλος, ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη, πλεκτὴ λαύνος.[17] Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρὸς, τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξῳ.

Πωληταὶ, οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον, ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες. καὶ ὁ μέτοικος[18] προστάτην οὐκ ἔχων. καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρακατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριοι, οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνῃσιν, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη, καὶ μέταλλα, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ[19] δημευόμενα. πωλητήριον[20] δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον, τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλοδάμνης, πωλοδαμαστής.

Πωλοῦσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένος. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς. πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι.[21] ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾷν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσί τι ἀποπεφασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν. Ἀλκαῖος ἐνι θρῳ· γάμῳ ἀνδραποδα πέμπεται πωλικὸν ζεῦγος βοῶν.

Πῶμα, τὸ[22] πότον οὕτως λέγουσιν.

Πῶ μάλα, ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πωτοις ἐστι λεγόμενον.

Πώμαλα, οἴνου μᾶλα.

Πώρινον, λίθον.

Πωτᾶσθαι, πετάσθαι.

Πωλᾶς, ἀντὶ τοῦ πράσεις.[23] Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς[24] Σώφρονος ἀνδρείοις.

Τέλος τοῦ π στοιχείου.

---

10. D. ἐπὶ παρόντες.
11. B. Λέμνῳ.
12. D. πῦρ παλάμῃ.
13. D. ἐνοπλίαις, sine articulo.
14. B. πολεμίοις.
15. Οὐδὲ, quod habet D. in B. omissum, sed adnotatum, ab recentiore manu in margine adiectum esse.
17. In B. ad υ supra scriptum ν.
18. D. καὶ ἔτι ξενίας ἁλόντες, καὶ μέτοικος.
19. D. omittit articulum.
20. B. πωλητηρὸν.
21. D. περᾶναι.
22. D. τὸν.
23. B. πρᾶσις.
24. B. ὄνομα κύριον ἐν τῷ.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ῥ.

Ῥαβάττειν, σοβεῖν καὶ τρέχειν, καὶ συντόμως ποδοκτυπεῖν.

Ῥαβάττειν, ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

Ῥάγα, ῥῶγα.

Ῥαγδαῖον,[25] ἄθρουν καὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ καταράσσειν. καὶ μεταφορικῶς ἄνθρωπον ῥαγδαῖον τὸν πολὺν[26] καὶ ἄθρουν. καὶ ὀξὺς ἄναιμος καὶ πολὺς ῥαγδαῖος.

Ῥάδα, τὰ ῥόδα. ὅθεν καὶ ῥαδινή.

Ῥάδια, ὑπόδημα ποιόν.[27]

Ῥαδιουργὸς, οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν,[28] ἀλλ' ὁ πανοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία[29] καὶ θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Ῥαθαίνεται,[30] ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπυγίζειν, τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν.

Ῥαθασσώμενοι, ῥαινόμενοι.

Ῥαιβὸν, σκαμβὸν, καμπύλον.

Ῥαικοὺς, οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο, φθείροιτο.

Ῥᾳ, ἀντὶ τοῦ δή. οὕτως Πλάτων.

Ῥαγδαῖος, ταχὺς ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ[31] τῶν ὄμβρων τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις· ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον εἰ δοκεῖς. Δίφιλος Πολυπράγμονι·[32] τί ποτέ ἐστιν ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος, ὁ κατὰ χηνὸς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἤ τινος ἄλλου τοιούτου, οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ, κύων, ἔπειτα χήν, θεοῖς δὲ σιγῶν.[33] Κρατῖνος Χείροσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ[34] Σωκράτους ὅρκοι.

Ῥάδαμνος, βλαστὸς, τρυφερὸς, ἢ κλάδος.

Ῥάδιον, εὐχερές.

Ῥαδιοῦργος, πλαστογράφος, καὶ ὁ πανοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥαδιουργία ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης. Ξενοφῶν καὶ[35] ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Ῥαιδίως, εὐχερῶς, ταχέως.

Ῥάζειν καὶ ῥύζειν,[36] τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος Εὐρώπῃ· ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι[37] τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δειλιάσιν· ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον. καὶ ἑξῆς· ἔῤῥαζε πρὸς τὴν γῆν, ὁ δὲ σκαρίζει, κατέπαρδε.[38]

Ῥαθάμιγγες, ῥανίδες, ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. οἱ δὲ σταγόνας.

Ῥαθυμία, ἀμέλεια.

Ῥαΐσας, ὑγιάνας.

Ῥαΐσας,[39] ἀντὶ τοῦ ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

Ῥαθυμεῖν, οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥάστα τῷ θυμῷ διδόναι.

Ῥακχίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν. ὡς φησι παρ' Εὐριπίδῃ.[40]

Ῥακετρίζειν, τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν. οὕτως Πλάτων.[41]

Ῥακὶς, ῥάκος, ἄμφω λέγουσιν.

Ῥακίδαι, δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια, ῥάβδια[42] μικρὰ τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα.

---

25. Haec cum praecedente glossa in D. sic coniuncta: ῥάγα, ῥαγδαῖον, ῥῶγα.

26. D. καὶ μεταφορικῶς ἄνομον (sic) ῥαγδαῖον. πολὺν.

27. D. hanc glossam collocat post sequentem.

28. D. περιποιῶν.

29. D. omittit καὶ εὐκαιρία.

30. D. ῥαθαίνεσθαι.

31. D. omittit ἀπὸ.

32. B. πολυπραγμονεῖ.

33. D. θεοὺς δὲ σιγᾶν.

34. D. omittit οἱ.

35. D. δὲ καὶ.

36. D. ῥαζεῖν καὶ ῥυζεῖν.

37. B. ῥύζον ἅπαντας ἀπέδομεν.

38. D. καὶ πέπορδε.

39. D. omittit ῥαΐσας, et sequentia iungit praecedenti glossae.

40. D. ὡς φησὶν Εὐριπίδης.

41. Hanc et sequentem glossam omittit D.

42. B. ῥαιδία.

Ῥάμνος, φυτὸν, ὃ ἐν τοῖς χοῦσιν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἔωθεν. καὶ πίττην ἐχρίοντο τὰ σώματα. ἀμίαντος γὰρ αὕτη.[43] διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσιν τῶν παιδίων[44] χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.[45]

Ῥαμνουσία Νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι. διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλαίας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν, οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ, ὃς καὶ Ὀλυμπιᾶσι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς[46] ἐπέγραψεν Ἀρτάρχης.[47] καλὸς δὲ ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ.

Ῥάμφος, ῥύγχος ὄρνιθος.[48]

Ῥαντὸν, ποικίλον.

Ῥαμφάζει, ῥυγχωθήσει.

Ῥαὲ, θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥὼξ καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός.[49]

Ῥάξαι, ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως[50] Ἀπολλόδωρος.

Ῥάξας. τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν. καὶ παρὰ τοῖς[51] δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

Ῥᾶον, εὐχερὲς, εὔκολον.

Ῥαπίσαι, πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρὶ, ὃ λέγουσι καὶ ἐπικόρρης.

Ῥαπὶς, ῥάβδος.

Ῥὰρ, Τριπτολέμου πατήρ.

Ῥάρον, ἰσχυρόν.

Ῥᾶστα, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.

Ῥαστώνη, ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφὴ, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ[52] λή Δίωνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥάφανον, τὴν ῥαφανίδα. Ἐπίχαρμος.

Ῥάφανος, κράμβη. ῥαφανὶς δὲ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ῥάττει,[53] ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων.

Ῥᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους.

Ῥαχάδας, τὰ δενδρώδη χωρία.

Ῥάχετον, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως. Δίδυμος δὲ πλευρόν.

Ῥαχθέντος, ῥαγέντος.

Ῥαχίαν, οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίζειν, τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλάζων. Θεόπομπος Παμφίλῃ· τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων, διακόπτων. καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιστάς.

Ῥάχιν, ὀσφῦν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ὁ κάνθος τοῦ νάτου.

Ῥαχιστὴς, ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι, αἱ μυρικίναι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν, ὀρχάδος[54] στέγης. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς πολίμνης.

Ῥάχους, τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι.

Ῥαψῳδοὶ, τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρνῳδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.

Ῥαψῳδὸς κύων, ἢ Σφίγξ. οὕτως Σοφοκλῆς.

Ῥάψαι, συνθεῖναι.

Ῥαψῴδημα, ψεῦσμα.

Ῥαψῳδία, φλυαρία, λόγων συναφὴ, ἀβολεσχία.

Ῥαψῳδοὶ, οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες, οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός.

Ῥάων, εὐθυμότερος καὶ ἀπήμων.

Ῥέας πόντος ὁ Βόσπορος. ἢ ὅτι[55] καὶ Ἀδριας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ[56] Ἀδρίου.

Ῥεδίων, ἁρμάτων.

43. D. ἀμίσαντο γὰρ αὐτῇ.
44. D. παίδων.
45. D. δαιμονίων.
46. D. omittit τοῦ Διὸς.
47. D. Αὐτάρκης.
48. D. ὀρνίθων.
49. D. βαρβαρισμὸν καὶ σολοικισμὸν, omissis verbis ὁ δὲ ῥὼξ καὶ.
50. D. omittit οὕτως.
51. B. omittit τοῖς.
52. D. τῇ.
53. D. ῥάπτει.
54. D. ὀρκάδος, mox omisso τῆς.
55. D. ἐστι.
56. D. πόντον.

Ῥέζει, θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερεύει, παρασκευάζει.
Ῥέθος, πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον.
Ῥεῖα, ῥᾳδίως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς.
Ῥεῖα ζῶντες, ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.
Ῥειπαι, ὄρη Σκυθίας, ὅθεν ὁ Βόρρας πνεῖ.
Ῥειτά, ἐν Ἐλευσῖνι δύο νάματα φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς, καλούμενα Ῥειτά. οὕτως ΣοΦοκλῆς.
Ῥειτῶν, τόπος ἱερῶν ῥευμάτων.
Ῥέκος, ζῶμα, ζώνη.
Ῥελατρεία,[57] ἀναΦορά.
Ῥέμει, πειρᾷ,[58] ὀδυνᾷ, σήπει.
Ῥέξαι, ποιῆσαι, πρᾶξαι. Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.
Ῥέπει, κλίνει.
Ῥερυθμῶσθαι, ἐσχηματίσθαι, συγκεκρίσθαι.
Ῥευμον, βρέΦος νεογνόν.
Ῥηγίνους, τοὺς δειλούς. Ξέναρχος γὰρ ὁ ΣώΦρονος τοῦ μηνογράΦου υἱὸς ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.
Ῥηγίνου δειλότερος.[59]
Ῥῆγμα, ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή.
Ῥηγμῖνι, αἰγιαλῷ.
Ῥήγνυται, διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.
Ῥῆμα, οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ[60] πλειόνων.
Ῥήναια, νῆσος πλησίον Δήλου.
Ῥῆνες, πρόβατα.
Ῥηξήνορες, ἀνδρεῖοι.
ῬηξίΦλοια, ῥήξαντα τὸν Φλοῦν.
Ῥήσεις, λόγοι.
Ῥῆτις μακρὰ, διεξοδικὸς λόγος καὶ μακρός.[61]
Ῥῆσις, δημηγορία καὶ συμβουλή. καὶ ὅλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Ῥησείδιον, λεξείδιον.
Ῥησικοπεῖν, δημηγορεῖν.

Ῥήσεις, καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα. ἀνὰ μέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.[62] οἷον, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.
Ῥῆσις, τὸ ψήΦισμα. οὕτως Κράτης.
Ῥησὸς, ἀρχὸς, ὃς αἱρέσει[63] τὰ δέσΦατα, παρ' Ἐπιχάρμῳ τοῖς παρὰ τὴν ῥῆσιν εἰρηται. ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀληθείαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.
Ῥησκόμενον, ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.
Ῥητὸν, Φανερόν.
Ῥήτορα, καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης.[64]
Ῥητορικὴ γραΦή. ἔοικε ῥητορικὴ γραΦὴ καλεῖσθαι ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος, εἰπόντος, ἢ πράξαντος παρὰ νόμον, ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραΦὴ,[65] ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ[66] ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραΦαὶ τινὲς καλοῦνται,[67] ὅτι κατὰ δικΦόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραΦαὶ εἰσάγονται.
Ῥητορικὴ γραΦὴ, ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν[68] παλαιῶν οἱ[69] ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραΦὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος παράνομον, ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραΦὴ καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ,[70] ἡ κατ' ἐπιστάτου.
Ῥήτορες, οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.
Ῥῆτραι, συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ οἷον ψηΦίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα[71] Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δὲ ῥήτρας, ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα. καὶ ῥητροΦύλακας τοὺς συγγραμματοΦύλακας.
Ῥήτρας, συνθήκας.

---

57. D. ῥελατρία.
58. D. σπειρᾷ.
59. Hanc glossam D. inngit praecedenti, praefixis verbis ὅθεν παροιμία.
60. D. ἀλλ' ἐπὶ.
61. B. διεξοδικῶς λόγος μακρός.
62. D. τῶν ποιητῶν.
63. D. ἐρίσει.
64. D. omittit hanc glossam.
65. B. omittit γραΦή.
66. D. ἤ.
67. D. omittit τινὲς καλοῦνται.
68. B. δικαστῶν.
69. D. omittit οἱ.
70. D. ἐπιστατικὴ γραΦή.
71. B. λύτρα.

Ῥήτωρ, τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα. ἐπειδὰν λέγῃ, ῥήτωρ, ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ.[72] καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλεύων ἡμῖν, ὅτι ἂν συμφέρειν ἡγεῖται, ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο. εἰ δὲ οἵους[73] ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας,[74] οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικῇ[75] ἐκ βουλῆς εἰσφέρει τις γνώμην[76] ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην[77] ἡγούμενος.

Ῥήτωρ, συνήγορος, δικόλογος, καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην. κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ ῥηχάδαι, οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥία, ἀκρωτήρια. ὄρθια δὲ[78] τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.

Ῥιγοῖ, ψύχει συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι, φαρμακεῖς, βοτανικοί.

Ῥικνὰ, ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ.

Ῥικνὸν, καμπύλον.

Ῥικνὸς, ὁ πεφρικὼς παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν, ἐξαπατᾶν, οὕτως Μένανδρος.

Ῥινὸν, βύρσαν, δέρμα.

Ῥίνων,[79] ὄνομα κύριον.

Ῥικνοῦσθαι, τὸ διέλκεσθαι. καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως. καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥιπὰς, ἀνέμου συστροφή.

Ῥιπῆς, ὁρμῆς, φορᾶς, βολῆς.

Ῥιπίζεται, παρακαίεται.[80]

Ῥίψασπις, δειλός.

Ῥινόμενος,[81] μυκτηριζόμενος.

Ῥίσκος, ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον.[82]

Ῥιψαδαγείρων.[83]

Ῥοὰς, ῥεύματα.

Ῥόδια, μύρα.

Ῥοδιακὸν καὶ ῥόδιας, εἶδος ἐκπώματος. οὕτως Δίφιλος.

Ῥοδογύνη,[84] γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδίων χρησμός. Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι. οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν.[85] συγκαταινέσαντος δὲ πάλιν[86] ἀνεπυνθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα, ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί. Ἀπέλλας δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ Θράσσα τὸ γένος. ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἀδμονι Μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὸν Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωριχαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ, ὁρμεῖ.

Ῥόθιον, ἡ εἰρεσία, καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοδωνιαὶ, ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ[87] χρῶμα.

---

72. D. τούτων.
73. B. οἷος.
74. D. καὶ πεπλουτηκότας ἀφ' ὑμῶν.
75. Sic B. e correctione: antea, ut D. ῥητορικὴ.
76. B. γνώμη.
77. B. τύχης.
78. D. καὶ.
79. D. Ῥίνος.
80. D. περικαίεται.
81. D. ῥινόμενα.
82. D. τὸ ἀργύριον πρόχειρον, omisso καὶ.
83. In B. observatur lacunam esse in codice.
84. D. Ῥοδογούννα.
85. B. post εἰσφέρειν iterum habet ἀμίδα.
86. D. συγκαταινέσαντος τοῦ χρησμοῦ πάλιν.
87. D. omittit τὸ.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ[88] τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον, τὸ μετὰ ψόφου κῦμα ἢ ῥεῦμα. σημαίνει καὶ τὴν εἰρησίαν. καὶ ῥοθιάζειν τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· καταγου ῥοθιάζων[89] φησίν. καὶ πάλιν, ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθω, ὁρμῇ.

Ῥοιαὶς, Ἴωνες δὲ[90] ἄνευ τοῦ ι ῥοάς. οὕτως Ἐπίλυκος.

Ῥοιβδεῖ, ἀναῤῥοφεῖ, ἀναῤῥιπτεῖ.

Ῥοίβδειν, ὡς ἐπὶ ῥεύματος, σφοδρῶς, φοβερῶς.

Ῥοίδια, ῥοάς.

Ῥοιζηδὸν, σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.

Ῥοῖζος, ῥύμη, ἦχος.

Ῥοῖζος, παρ' Ὁμήρῳ θηλυκῶς.[91] πολλῇ δὲ ῥοίζῳ[92] πρὸς ὄρος τρέπε.

Ῥομβεῖν, σφενδονᾶν.

Ῥόμβον, κίνησιν ἢ κύλινδρον.

Ῥόμβος, ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθιάζοντες ὡς τύμπανον.[93] οὕτως Εὔπολις.

Ῥοδωνιὰ, ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ἰωνία, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδοδάκτυλος, ῥοδόχρους.

Ῥομφαία. τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.

Ῥοπαλίζει, κινεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.

Ῥοπὴ, κλίσις.

Ῥόπτρον, Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. ἔδησε[94] τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

Ῥόπτρον,[95] ῥόπαλον, ἢ παγὶς, ἢ τιμωρία.

Ῥοῦν, τὸ ἥδυσμα. Σόλων.

Ῥοφήσομαι, ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν.

Ῥοώδης, ῥεῦμα ἔχων.

Ῥυάχετον,[96] θόρυβον.

Ῥυάχετον, τὸν ῥέοντα ὀχετόν.

Ῥοίβδην, δαψιλῶς.

Ῥυγχάσαι, τὸ μυκτηρίσαι.

Ῥύγχος, τὸ πρόσωπον. Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

Ῥύδην,[97] ὁρμήν.

Ῥύδην,[98] σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. οὕτως Κρατῖνος.

Ῥύζειν, ὑλακτεῖν.

Ῥυζῶν, πενθῶν.[99]

Ῥυθμίζει, διατυπεῖ, κανονίζει, εὐθύνει.[100]

Ῥυθμὸς, τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίᾳ.

Ῥυπαίνω, ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.[1]

Ῥυμβονᾶν, διαῤῥίπτειν.

Ῥυπαις, πόλις τῶν Ὠλενίων[2] Ἀχαιῶν. οὕτως Αἰσχύλος.

Ῥύπον καὶ ῥύπους, τὰ δεχόμενα τὰς σφραγῖδας. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ῥυπᾶ,[3] μετὰ ῥύπου εἶναι.

Ῥύππαπαι, ναυτικὸν ἀναφώνημα.

Ῥύπτει, ἀποκλύζει, σμήχει.

Ῥύπτομαι, σμήχομαι.

Ῥυσὰ, ἡ μάρανσις ἢ γῆρας.[4]

Ῥυσὰ, ῥυτίδας ἔχουσα.

Ῥυσήματα, τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια, ἐνέχυρα. καὶ ῥυσιάζεσθαι τὸ[5] ἐνεχυριάζειν.

Ῥυσίαν, τὴν τῶν τόξων τάσιν.

Ῥυσίοισιν, ἕλκυσταῖς.

Ῥυστῆρας, καὶ βρυτῆρας,[6] τὰς ἡνίας.

Ῥυτὰ, εἶδος φιαλῶν. τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἐχουσῶν.

Ῥυτὰ, πήγανα. οὕτως Κρατῖνος.

Ῥυτὰ, συνεσταλμένως εἰδός ἐστι ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου ἐκτεταμένως παρ' ἥβην λεγόμενα.

---

88. B. περὶ.
89. D. καταγουροθιάζειν.
90. D. omittit δὲ.
91. D. παρ' ὃ περιθηλυκῶς.
92. D. ῥοιζῇ.
93. D. οἱ ἀπιθιάζοντες ὡς τὸ τύμπανον.
94. D. ἔδησε demum post ἱεροῦ collocat.
95. D. ῥόπαρον.
96. D. hic et mox ῥυέχετον.
97. D. ῥύβδην.
98. D. omisso ῥύδην, sequentia praecedenti glossae iungit.
99. D. περθῶν.
100. In D. haec et sequentes glossae hoc ordine: Ῥυθμίζει. Ῥυμβονᾶν. Ῥυθμὸς. Ῥυπαίνω. Ῥυπαις.
1. Hanc glossam et sequentem in superiore folii margine scriptam esse observatur in B.
2. D. ἐν τῷ Ὠλενίῳ.
3. In B. in margine adnotatum: *f.* ῥυπᾶν.
4. D. γήρανσις.
5. D. omittit τὸ.
6. D. ῥυτῆρας.

Ῥυτὴρ, ἁπλῶς μὲν ὁ ἱμάς. κυρίως δὲ ἡνία. παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σώζειν. ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν, ὅ ἐστιν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους.

Ῥυτῆρα, ἑλκτικὸν, παρὰ τὸ ἐρύειν. καὶ Φύλακα.

Ῥυτῆρες, χαλινοὶ, ἡνίαι, ἱμάντες.[7] ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός. Σοφοκλῆς.

Ῥυτὶς, ἀσθένεια.

Ῥυτίσματα, αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν. οὕτως Μένανδρος.[8]

Ῥυφεῖν, τὸ ῥοφεῖν. Ἴωνες. οὕτως Ἱππώναξ.

Ῥύψαι, σμῆξαι.

Ῥωγαλέον, διεσχισμένον.

Ῥῶμα, ὄρμημα.

Ῥῶμα, τὴν ῥώμην, ὡς γνῶμα τὴν γνώμην.

Ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς.

Ῥώμη, ἰσχύς.

Ῥωξ, κόκκος.

Ῥῶπες, δασεῖα ὕλη, ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

Ῥῶπος, μίγμα χρωμάτων,[9] ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντόδαπον Φόρτον ῥωπὸν εἰρήκασιν.

Ῥῶπος, μηδενὸς ἄξιον.

Ῥῶπος καὶ γέλγη, ὁ ποικίλος καὶ[10] λεπτὸς Φόρτος.

Ῥῶσαι, ῥῆξις.

Ῥῶσθαι, σπουδάζειν.

Ῥωστήριον, παρορμητήριον.

Ῥωχμὸς, ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ῥ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ σ.

Σᾶ, περισπωμένως τὰ σῶα. εἴρηται δὲ ἐπὶ ἡλυκῶν. σᾶ ἡ πόλις, οἷον σῶα ἡ πόλις.

Σᾶ, τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες. καὶ τὸν σῶον σῶν[11] καὶ σῶοι σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σαβρίχιν, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Τηλεκλείδης.

Σαβὲκ, ἄφεσις[12] ἀπὸ τῆς σύρας.

Σαβοὶ. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τοῦτ' ἔστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον[13] Φασίν. οὕτως δέ Φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους σαβοὺς καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς[14] υἱὸν εἶναί Φησι τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.[15]

Σαβοὺς καὶ σαβὰς καὶ σαβαζίους, τοὺς βακχεύοντας τῷ Σαβαζίῳ.[16] τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο. ὑπὸ δὲ τινῶν ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύττης, ξυρήσεως[17] εἶδος.

Σαβάξαι, διασαλεῦσαι.

Σαβυττος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἀπὸ[18] τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.[19]

Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις, κοπὶς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας, μύρον τι.

Σάγη, τὸ πλῆθος.

Σάγη Φερέσβιος, τὸν πρὸς τροφὴν παρασκευὴν ὑλακῆ.

Σάγη, ἡ πανοπλία. οὕτως Μένανδρος.

---

7. D. χαλινοὶ, ἱμάντες, ἡνίαι.

8. D. διεῤῥυκότων ἱματίων. ἀναπληρώματα ῥυτίσματα. οὕτως ἐκάλει Μένανδρος.

9. B. χρώμ$^{\text{τ}}_{\text{α}}$, i. e. χρώματα. In eodem inter μυρεψοῖς et χρησιμεύει quatuor syllabarum spatium vacuum relictum, sed in margine adscriptum, *nil deest.*

10. D. omittit καὶ.

11. B. καὶ τὸν σῶον καὶ σὸν.

12. D. ἄφεσιν.

13. D. καὶ τὸν Διόνυσον.

14. D. Παταρεὺς.

15. B. Σαβάδιον.

16. D. omittit τῷ Σαβαζίῳ.

17. D. ξυρεστῆς.

18. B. ἀπὸ δὲ.

19. D. ὡς σάττη.

Σαγήνη, πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σάγμα, τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

Σάγρα, αἱ τοῦ ἀληθεια.[20] οὕτως Κρατῖνος.

Σάγρα, ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τόπος, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία, ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.

Σάθων, ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων. οὕτως Τηλεκλείδης.

Σαθρὸν, οὐ σάβακον χρὴ λέγειν.

Σαικονῆσαι, ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι. Ἀριστοφάνης.

Σαίνει, κολακεύει, σείει, ὡς ἐπὶ τῶν[21] κυνῶν σαινόντων τῇ οἰκείᾳ οὐρᾷ.

Σαίνεσθαι, κολακεύειν.

Σαίνουροι, τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει, κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν, οὐ σαροῦν,[22] μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν. καὶ ἀκόρητον τὸ[23] ἀσάρωτον. καὶ κορηθῆναι. καὶ τὸ σάρον, κόρηθρον, καὶ κόρημα[24] τὸ κάθαρμα.

Σάκαι, ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας, ἐπεκαλεῖτο ὁ[25] τραγῳδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος. οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

Σακούλλιον, βαλάντιον.

Σακεσφόροι, ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι.[26]

Σακεύουσι, τὸ ὑλίζουσι[27] παρ' Ἡροδότῳ.

Σακηφάνται, οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους ἢ τῶν λινοῦφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

Σακίζειν, τὸν τραγάδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης[28] ἠθεῖν οἶνον. οὕτως Λυκόφρων.

Σακοδερμίτης, Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα. ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος, ὅπλον, ἀσπίδα.

Σάκτρα, Φορμὸς ἀπὸ τοῦ σαίτεσθαι. οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον.

Σάκος, οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς κ.

Σάκτος, ὁ τεθησαυρισμένος, πολύς.[29]

Σαλάβην, Σοφοκλῆς, τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχώ, πόρνης ὄνομα.

Σάλα, Φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία, ἀλαζονεία. ὑπὲρ τὸ θέον. καὶ σαλακωνῆσαι ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλακὼν, προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν.

Σάλος, σαλευμὸς, τάραχος, καὶ ἡ Φροντίς.

Σαλαμίνιος, ὁ ἐκ τῆς Σαλαμινίας καλούμενος νεὼς ἐρέτης. οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη, ὀπὴ, καπνοδόχη.[30] οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον, κοσμαρίου[31] τι γένος.

Σαλαμὸς, ἁλαζών.

Σαλμυδισὸς, αἰγιαλὸς[32] καὶ ποταμὸς Εὐξείνῳ πόντῳ.

Σαλοῦσα, Φροντίζουσα. σάλα γὰρ ἡ Φροντίς.[33]

Σαλπίττει, ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

Σάμακα, Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν Φορμόν. ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον. οὕτως Λύσιππος.

Σαμαίναι, πλοῖα σαμιαυσιν ἐμφερεῖς τὰς πρώρας ἔχοντα.

Σάμακιν, κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα, ὑποδήματα.

Σαμβύκη, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Σαμιακὸν τρόπον, Κρατῖνος Ἀρχιλόχῳ· εἰς συαμίαν[34] ἐπισκώπτων μιννύω ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλεχος ὁ Σάμιος.

Σαμικὸν, ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

Σαμίων

---

20. Ante ἀληλήθεια aliquid in codice deesse observatur in B. Verba οὕτως Κρατῖνος in D. omissa.
21. D. omittit τῶν.
22. D. pro his tribus verbis οὐ σαρεῖν.
23. B. τὸν.
24. D. καὶ κορηθῆναι τὸ πάρον. κόρηθρον, τὸ πόρημα.
25. B. omittit ὁ. In D. omissum Ἀκέστωρ.
26. D. ἀσπιδοφόροι.
27. B. ὑλίζουσι.
28. D. στρεβλῶς.
29. D. καὶ πολύς.
30. D. καπνοδόκη.
31. In B. littera σ punctis notata.
32. B. αἰγλανὸς.
33. D. omittit σάλα γὰρ ἡ Φροντίς.
34. D. Ἀρχιλόχης εἰσναμίαν.

35. D.

Σαμίων ὁ δῆμος ὡς πολυγράμματος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις,[35] ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν εἴσω πολιτείαν. ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον. γλαυκισάμιοι τῆσαμένης ἐστὶ ποιον[36] δικροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου,[37] ὡς Λυσίμαχος ἐν β΄ Νοστῶν. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν[38] νόμισμα εἶναι.

Σαμφόρας, ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐγκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκην, οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν.

Σάνδυξ, χρῶμα κόκκινον.

Σανίδα, τὸ δεσμωτικὸν ξύλον.

Σανίδα, τὸ λεύκωμα, ὅπου αἱ δίκαι λέγονται.

Σαννίονον, τὸ αἰδοῖον ἀντικέρκιον. παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν.

Σανὶς, καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐνεχάραττον. τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, τὸ δὲ ἐν Σφιγξὶ δεδήλωται.

Σάνναν,[39] τὸν μωρόν. οὕτως Κρατῖνος.

Σάξας, ἀντὶ τοῦ[40] ἀμάξας. οὕτως Εὔπολις.

Σαπέρδης, ἰχθὺς ὁ κορακῖνος.[41]

Σαπρὸν, οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν. Εὔπολις.

Σαῦπαι, ἔθνος Θρᾴκιον.

Σάραβον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. καὶ σάκτην, καὶ σάβυτταν,[42] καὶ σέλινον, καὶ ταῦρον, καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα, ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαβαρίχη, γυναικὸς αἰδοῖον.

Σαραπις, χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος.

Σάραφιν, ἐμπρηστὰς, ἔμπυρα στόματα, ἢ θερμαίνοντας.

Σαργάνεσι, δεσμοῖς.

Σαρδαναπάλους, ἐν β΄ Περσικῶν δύο φησὶ γενέσθαι Καλλισθένης. ἕνα[43] μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε[44] καὶ Ἀγχιάλλην ἔδει μὲν[45] ἡμέρῃ μίᾳ. ἔσθιε, πίνε, ὄχευε. ὡς τάγε[46] ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια. τοῦτ' ἔστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιηται ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Τάρσῳ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

Σαρδάζων, μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδόνιος γέλως. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων, ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι[47] ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντας,[48] ἕνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφῆναι. Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ[49] συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν, εἰς ὃν ἔμελλον ἅπτεσθαι βόθρον γελᾶν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνοίας. καὶ Φασὶν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς με-

---

35. D. τοῖς Βαβυλωνίοις. Quae sequuntur usque ad ἔστιζον, in D. omissa, et adnotatum: *reliqua ut in Suida, nisi quod pro τυράννων in S. legatur τυράννου in Phot. et pro πείσαντος in S. legatur σπείσαντος in Phot.*

36. D. γλαυκί. Σάμιοι τῇ σημαίνῃ ἔστι πλοῖον.

37. D. παρασκευασθὲν τῷ τυράννῳ.

38. B. σάμαινα.

39. D. σάννην.

40. B. omittit τοῦ. D. τοὺς.

41. Hanc et sequentem glossam omittit B.

42. D. λέγουσι καὶ σάκτην καὶ σαβύτην.

43. B. ἔνιοι.

44. D. omittit τε.

45. D. Ἀρχιαλον ἐδείματο ἐν.

46. D. τάδε.

47. B. Δήμων Μένδιος δοθῆναι.

48. B. γελῶντες, supra scripto ας.

49. B. Σαρδοῖς.

γάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας. ἱδρυται δὲ[50] χαλκοῦς προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ[51] κρίβανος. ἔπειτα ὑποκαίει. τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ τοῦ σίαλον τὸ[52] Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν[53] ἐπιχάσκοντας. Σέλινος δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Σοκόσσας[54] λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδύ, σελίνῳ ἐμφερὲς, οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῶν[55] γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσέα[56] φησὶν Ὅμηρος· μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον. καὶ ἐν ἄλλοις, ἡ δ' ἐγέλασε χείλεσιν, οὐδὲ[57] μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

Σαρείσας, τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρητον, βαρβαρικὸς χιτών.

Σάρισσα,[58] εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων, μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

Σαρπηδὼν, μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα.

Σαρπηδὼν ἀκτὴ, ἄκρα τῆς Θράκης. Κράτης τὴν[59] μεγάλην. καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν[60] ᾗ αἱ Γοργόναις.

Σαρωνία, Ἄρτεμις, ἀπὸ τοῦ ἐν Τρυξῆνι Σαρωνικοῦ πελάγους.

Σάσσειν, καθοπλίζειν.

Σάτραι, σατράπαι.

Σασσέτω, καθοπλιζέτω παρὰ τὴν σάγην.[61]

Σάτραι, Αἰθιόπων γένος.

Σατράπης, ἀρχηγὸς, στρατηγός.

Σατυρικὰ, μετὰ πλείονα ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος, χορευτής.

Σαῦλον, τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι, θρύπτεσθαι, ἁβρύνεσθαι.

Σαύνιον, ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν, τοῖς στύραξιν τοῖς[62] ὄπισθε τῶν δοράτων.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ. Ἀστυδάμᾳ τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν[63] τοῦτο, εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενοίμην ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν, οἵ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκούσης φέρειν. ὡς ἐπ' ἀθείας ἐκρίθη ἀφεθεὶς παράμιλλος. νῦν δὲ χρόνῳ προσεχούσαις, οἷς χρόνος οὐχ ἕπεται.[64] διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα, σαφῶς, φανερῶς.

Σαφήνισον, σαφέστερον λέγουσιν.

Σαφὴς, ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι, παῦσαι.

Σέβας, τιμὴ, ἔκπληξις.

Σεβίζει, σέβεται.

Σεβαστὸς, προσκυνητός.

Σέδας, καθέδρας.

Σέες, οὐχὶ σῆτες. καὶ αἱ πτώσεις σέων,[65] σῆσιν, σέας. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειεις, διασείεις, συκοφαντεῖς.[66]

Σεῖν, τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειραφορον ἵππον.

Σεμναὶ τὶ ἄρρητα, μυστήρια. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου καὶ καταστύγνου.

Σειραῖς, λεπτοῖς ἱμᾶσιν.

---

50. D. δὲ καὶ.
51. D. ἐφ' ᾧ.
52. D. omittit τὸ.
53. D. ἀνελεῖν.
54. D. Συκόσσας.
55. D. δὲ ἐπὶ καλῷ.
56. D. Ὀδυσσεύς.
57. D. ἠδὺ γέλασσε χείλεσιν ἠδὲ. Iliad. XV. 101.
58. D. σάρισσα.
59. B. κρατίστην.
60. D. omittit ἐν. Idem mox Γοργόνες.
61. D. σάσσεται, καθοπλίζεται, παρὰ τὰς σάγας, et collocat hanc glossam ante praecedentem.
62. B. τῶν.
63. B. διαλαζονικὸν.
64. In D. eodem modo scriptum legitur hoc epigramma, ut apud Suidam.
65. D. omittit σέων.
66. Hanc et sequentem glossam omittit D.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρὴν[67] ζῶόν ἐστι ηηροποιὸν, μελίσσῃ παραπλήσιον.

Σειρῆνας, γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικὸς, αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἕλκον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος γυναικῶν, τὰ δὲ κάτω στρουθῶν.[68]

Σειρῆνες, αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρίδες, αἱ σεῖραι.

Σειρῆνα. σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον. οἷον θέριστρον. καθά[69] φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ[70] ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετός τε ὅτε ἐστιν ὁ σείριος.[71] ἔστι δὲ καὶ Σειρὶς πόλις Ἰταλικὴ, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα εἴ τινα ἄλλα Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι γράφεται[72] σερῆνα.

Σέρρειον τεῖχος καὶ Σέρρειρν, ὀνόματα χωρίων.

Σειριος, κυρίως τὸν τοῦ κυνὸς, ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας.

Σειροὶ, αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις, δέσμευσις. καὶ σειρᾶν τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι, τὸ συκοφαντῆσαι ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· ἀλλ' ὡς πάντων δὲ[73] τῶν λῷστοις σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· ἔσειον, ᾔτουν χρήματα, ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεισαχθία, χρεοκοπία[74] δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις. ἀποδόντας δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

Σελάγειν, φλέγειν, ἀπὸ τοῦ σέλανος.

Σέλας, πῦρ, ἢ τὸν κεραυνόν. καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦλαν, δαΐδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν.[75]

Σελάχια, τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα. ὠοτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτοκεῖ. τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέως. οὕτως Εὔπολις.

Σελήναις, Ἴσιδος, τῆς λαμπηδόνος. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.

Σελήνη, πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ σεληνίς. καὶ ἐπισελήνιον καὶ ἀρεστὴρ καὶ βοῦς καλεῖται.

Σελάχιον, ἰχθύδιον ὃ[76] μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν.[77] Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος πόπεον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.[78]

Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεὼς, ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλινον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σελίνου στέφανος, πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον[79] πένθεσι προσήκει, ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων.

Σελευκὶς, ὄρνεόν ἐστιν εὔπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον.

Σελλασία, τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν, σανίδων.

Σεμναὶ θεαὶ, κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες, ὡς περ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαὶ, οὕτως καλοῦσιν οἱ[80] Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σεμνομυθοῦσιν, ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

Σεμνὸν, ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν. ἔστ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. Εὐριπίδης Μειδίᾳ· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς

67. D. σειρὴν μὲν.
68. B. εἶδος στρουθῶν, τὰ δὲ κάτω γυναικῶν.
69. D. καθώς.
70. D. λογογράφοι. σειὴν δὲ.
71. D. εὔθετος τότε ὃ ἐστι σείριος.
72. D. omittit γράφεται.
73. D. ἄλλως δὲ, πάντων, omissis verbis Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν.
74. D. σεισαχθεία, χρεωκοπία.
75. D. δαΐδα τῆς καιομένης λάμπουσαν.
76. B. omittit ὃ.
77. D. λεχάζειν.
78. D. βαλάχιον.
79. B. σελίνου.
80. D. omittit οἱ.

γεγῶτας.[81] καὶ ἐν Ἱππολύτῳ· μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσι φίλον. καὶ τὸ[82] ἔνδοξον Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ, πῶς οὖν σὺ[83] σεμνὴν δαίμονα οὐ προσεννέπεις. καὶ τὸ μέγα.

Σεμνὸν, μέγα, ἔνδοξον, ἀξιωματικὸν, ὑπερήφανον.

Σεμνυνόμενος, κομπάζων.

Σεπτὰ, θαυμαστά.

Σέρειφον, τὴν Λακεδαίμονα. διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν. καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

Σέρφοι, οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες, οὓς ἡμεῖς νύμφας. οὕτω Δίδυμος. Κάσσιος δὲ Λογγῖνος σέρφος πτηνόν τι μακρὸν, κώνωπι ἐμφερὲς κατὰ τὸ μέγεθος. μετὰ δὲ τοῦ τ[84] στέρφνους φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας.

Σέσακται, ἔσταλται.

Σεσάχθαι, καθοπλίσθαι.[85]

Σεσαλλίσαι, μάτην ἐπῆρσαι.[86] ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσήκασμαι, οἷον ὡς βόκημα.

Σεσημασμένῳ, ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνομ.[87]

Σέσηρεν, κέχηνε, διήνοιγεν.

Σεσηρέναι καὶ σαρκάζειν, τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκήσει.

Σεσοβημένος, ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον, βεβαρημένον.

Σέσωται καὶ σεσωμένος, οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι. ἐπ' ἐνίων ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ, ὡς[88] κεκλειμένον, πεπρημένον.

Σέφθης, εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σέφθησαν, καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Πλάτων Φαίδρῳ. ἀντεσεβάσθησαν.

Σέων, σητῶν. οὕτως Ἕρμιππος.

Σηγάνιοι πυροὶ, οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηνιαῖοι λέγονται.

Σηκίδες, τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκιννὶς,[89] σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγικὴ· κόρδαξ δὲ κωμικὴ· ὡς Ἀριστόξενος ἐν ἀ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

Σηκοὶ, αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις. παρὰ τὸ σώζειν.

Σηκὸς, ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ. ναὸς, οἶκος,[90] τάφος.

Σηκὸς,[91] τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. λέγει γὰρ Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν. μήποτε οὖν τὰς μὴ ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας,[92] τὰς δὲ δημοσίας μορίας, σηκὸν δὲ ὡς ἔοικεν μορίαν[93] ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκὸς, σημαίνει τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἠρῷον. ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν. οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον, ὥστε καὶ κα μην[94] ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν. ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι. ὥστε τρία εἴδη ἐλαίας.[95] καὶ αἱ μὲν[96] ἁπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται, αἱ δὲ μορίαι, ὅσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοὶ, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι·[97] οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν. ἦ γὰρ θάνατος ἦν ἡ ζημία.

Σηλεκτος, χαμαιδικαστής.

---

81. Γεγότας habere Photium dicit Porsonus in addendis ad Eurip. Med. 218. In D. γεγονότας.

82. D. omittit τὸ.

83. B. οὐ pro σὺ.

84. B. μετὰ δὲ τοῦτο.

85. D. καθοπλίζεται.

86. D. σεσάλλιται, μάτην ἐπῆρται.

87. D. περὶ ὀνόματος, punctis notata postrema voce.

88. B τοῦ σ, omisso ὡς.

89. D. σκιννις.

90. D. omittit οἶκος.

91. D. omittens σηκὸς et mox καὶ, hanc glossam praecedenti iungit.

92. D. μήποτε μὲν οὖν τὰς ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι.

93. D. τὴν μορίαν.

94. D. κα μ̄. In B. adnotatum: *f.* κόμην.

95. D. omittit καὶ σηκάζεσθαι. ὥστε τρία εἴδη ἐλαίας.

96. B. καὶ αἱ μὲν γὰρ.

97. D. κοσμητριαι.

Σημαῖαι, σίγνα, προτομαί.

Σημαίνει, ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν, τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν, ὥςπερ οἱ σαλπιγκταί. οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν, σαλπίζειν. ἔλεγον[98] καὶ τὸ ἐνσημαίνειν.

Σημάντορες, ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες.

Σήμαντρα, σφραγῖδας.[99]

Σημασία, Φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα, τέρατα, σημεῖα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σήμαχος, δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα, μίλια.

Σημεῖα,[100] οὕτως λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖον, τὴν σφραγῖδα. καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

Σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις ἐκρήξεις οἱονεὶ Φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον,[1] χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς.

Σηράγγειον, τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου, καὶ ἡρῷον ἐν αὐτῷ.

Σήραγξ, χάσμα, κοιλὰς καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες, ἔθνος,[2] ἔνθα ἡ μετάξα γίνεται, ἐξ οὗ καὶ σηρικὸν τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται.[3]

Σήσαμον, μετὰ μέλιτος κεκομμένον. πρῶτον μὲν[4] παρὰ τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἁπαντῶσι περιϊόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων[5] ἐπιλέγοντες, ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντός ἐστιν ἢ τῆς γαμουμένης. νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες[6] κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις. ἔστι δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελῆ. ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον.

Σήσαμον, σησαμῆν περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος. ἡ δὲ χρῆσις ἑτέρως.

Σησαμοῦσι, πλακοῦσιν.

Σθένελος, τραγῳδίας ποιητής. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος.

Σθεναρὸς, ἰσχυρός.

Σθένει, δύναται.

Σθένης, ἰσχυρὸς, κρατερός.[7]

Σιγηλὸς, ἄφωνος, σιγηρός.

Σίγειον, πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου.

Σιγύνους, τὰ δόρατα.

Σιδίῳ, κόκκῳ ῥοᾶς.

Σικάριοι, λῃστῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις, τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ. οἱ δὲ πονηρεύεσθαι.

Σικελὸς ὀμφακίζεται, ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ[8] ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα, σκευαστὸν πόμα.

Σικιννις, σατυρικὴ ὄρχησις. ἐμμέλεια δὲ τραγική· πάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἀ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

Σίκλος, καὶ τὸ ἐναντίον[9] καὶ σταθμὸς βαρβαρικὸς, δυνάμενος ὀκτὼ ὀβόλους Ἀττικούς. οὕτως Σοφοκλῆς.

[Σίκλος, ὀβολοὶ εἴκοσι.[10]]

Σικυᾶν τὴν τῶν ἰατρῶν. οὕτως Εὔβουλος.

Σικυῶν, ἀρρενικῶς Ξενοφῶν.

Σικχὸς, σκώπτης.

Σικχὸς, ὁ μικρὸς σῖτος.[11]

Σιλλαίνει, μυλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μυλλίζει.

Σιληνοὶ, οἱ σάτυροι. Εὔπολις.

---

98. D. omittit ἔλεγον.

99. D. σφραγίδες.

100. D. omisso σημεῖα, reliqua iungit praecedentibus.

1. D. σηράγγιον, hic et mox.
2. D. omittit ἔθνος.
3. D. λέγονται.
4. B. omittit μὲν et mox τοῖς.
5. D. τῷ ἐν τιμῇ ἢ φίλῳ.
6. B. D. ποιοῦνται. In B. supra scriptum es.
7. D. omittit κρατερός.
8. D. omittit καὶ.
9. In Brunckii lexico Sophocl. ἐνώτιον.
10. In B. notatur, hanc glossam in inferiore folii margine scriptam esse. Omissa est in D.
11. D. omisso σικχὸς, cum praecedente glossa iungit καὶ ὁ μικρὸς σῖτος. B. sic: ὁ μισσῖτος.

Σιληπορδεῖν, τρυφᾶν. καὶ σιληπορδία ἡ ἄγαν τρυφή.

Σιλλοῦν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν. οὕτως Ἄρχιππος.

Σίλφιον, πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν. τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμαίθα, Μεγαρικὴ ἑταῖρα.

Σίμβλοι, θῆκαι τῶν μελισσῶν.

Σιμικίνθιον, φακιόλιον, ἢ σουδάριον.

Σιμὸν, ἄναντες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμὸς, Δημοσθένης ὑπὲρ[12] Κτησιφῶντος, εἷς τῶν Ἀλευάδων. οὗτός ἐστι τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι.

Σίμυλος, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ[13] Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτῃ.[14]

Σίμων, ὄνομα κύριον.

Σιναέμωρος, ἐν τῷ α, οὐχὶ σινόμωρος, ὁ λιχνὸς καὶ ἀψίκορος.

Σινδοὶ, Σκυθικὸν γένος.

Σινδονίτης χιτὼν, λινοῦς.[15]

Σίνδρων,[16] πονηρός.

Σίνεσθαι, βλάπτεσθαι.

Σινιάσαι, σεῖσαι, κοσκινίσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειράσαι.

Σίνος, βλάβη.

Σινοῦται, βλάπτεται.

Σίντης, βλαπτικός.

Σινωπῆσαι, τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην.[17] ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.

Σινώπη, ἑταῖρα, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

Σιπύα, σιτηρὸν ἀγγεῖον. ὡς Λυσίας τε[18] καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

Σιραῖον, τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆνες,[19] αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σίριον,[20] τὸν κύνα. ὅτε δὲ τὸν ἥλιον.[21] Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σίρια.

Σιροῖς, ὄρυγμα, ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

Σισάριον,[22] χρυσοῦν, κοσμαρίῳ ὅμοιον.

Σισυβοι, κροσσοὶ,[23] ἱμάντες.

Σισυραβαίτη, τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συῤῥεραμμένον ἱμάτιον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σίσυρα, ἱμάτιον τραχὺ, περιβόλαιον[24] ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ἢ χιτὼν δερμάτινος.

Σίτου δίκη, ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

Σιταρχία, ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις.

Σιτηρέσιον, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον, ἐν τῷ ε, οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων, τροφῶν, δαπανῶν.

Σιτοδεία, λιμὸς, ἔνδεια.

Σῖτος, καλεῖται σῖτος καὶ[25] ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν κἀκ τῶν[26] τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος. καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ[27] ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

Σῖτος, πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία, Θουκυδίδης δ'.[28] καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἠροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν.

Σίτου, τροφῆς.

---

12. D. ἐν τῷ περὶ.
13. D. περὶ.
14. D. Σωκράτει.
15. D. σινδονίτης, χιτὼν, omisso λινοῦς.
16. D. σίνδρον.
17. D. τὰς ἑταίρας Σινώπας.
18. D. omittit τε.
19. D. Σειρῆνες.
20. D. σείριον.
21. D. τὸ . . .
22. D. σικάριον.
23. D. κρωσσοὶ.
24. D. περίβολον.
25. D. omittit καὶ et mox ταῖς.
26. D. καὶ ἐν τῷ.
27. D. omittit δὲ.
28. B. omittit δ'.

Σίτου ἐκβολὴ, Θουκυδίδης. ὅταν ὁ σταχὺς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοται τὰ σπέρματα.

Σιτούμενος, ἐσθίων.

Σιτοφύλακες. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄριστοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πέντε καὶ δέκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. ὕστερον δὲ κ' μὲν ἐν ἄστει, ε δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίττυβα, δερμάτια.

Σιτώνης, ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σίφλος, μῶμος.

Σιφλώσειεν, μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν, καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου. ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν. καὶ Σίφνιος δὲ ἀβράβων ὁμοίως. σιφνιάζειν γὰρ[29] τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ, λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

Σιώκολλος, νεόκορος, Εὔπολις.

Σκαβωνίδαι, δῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει, χωλεύει.

Σκαιᾷ, τῇ ἀριστερᾷ.

Σκαιεμβατεῖν, τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σκαιὸς, ἀριστερὸς, ἄφωνος, κακός.

Σκαιότης, μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

Σκαίροντες, χορεύοντες, σκαρίζοντες.

Σκαλαθύρματα, σκαριφήματα. Ἀριστοφάνης.

Σκάλινος, ἄνισος.[30]

Σκάλλοντες, σκάπτοντες.

Σκάλμη, Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοὶ, τὰ ξύλα, ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Σκάλος, ὃν ἡμεῖς σπάλακα.

Σκάλωψ, ὁ σπάλαξ ἐν Κλαιοβουλίναις Κρατῖνος.

Σκαμανδριαίους, ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι,[31] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Σκανδαλίθρα καὶ σκάνδαλα. λέγουσι σκανδαλίθρας τὰς ἐπῶν Κρατῖνος.

Σκάνδιξ, λάχανον ἄγριον, παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχανοπωλιτρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασιν.

Σκαπανέα λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη, σκαφίον, ὀρύγιον, δικέλλιον.

Σκαπέρδα, παιδιά τις. δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις. καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον νικᾷ.

Σκαρδαμύττει, πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει.

Σκάρκη, ἀργύρια, Θρακιστί.

Σκατοφάγος, ἀκάθαρτος. οὕτω Μένανδρος. ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός.

Σκάφας, ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων οἱ μὲν χαλκᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς, κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις ἐνδεδυκότες Φοινικίους χιτῶνας. οὕτως Μένανδρος.

Σκαφεῖον, ἡ νῦν λεγομένη ἄμη, ἐν ᾗ σκάπτουσιν.

Σκεῖφιον, τάχα λέγει τὸν κάδισκον, ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. ἔχει γάρ τι ἐμφερὲς πρὸς τὸ σκάφος, ὅ ἐστιν εἶδός τι πλοίου.

Σκαφηφορεῖν, τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφος φέρειν πλῆρες θυσιῶν. αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων λειτουργία.

Σκαφηφόροι, Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησίν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ νομοθεσίας φησὶν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρία καὶ σκιάδεια.

Σκαφίδας, οὐ σκάφας, τὰ σκεύη.

Σκαφίδας μίξας, μοσσυνικὰ μαζονόμια. Ἀριστοφάνης.

Σκάφιον ἀποκεκαρμένην, καὶ σκαφιόκουρον τὸν κείροντα.

Σκάφιον ἐστὶν καὶ εἶδος κουρᾶς, ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης.

Σκάφον, κουρὰ περιτρόχαλος. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκεδάζει, σκορπίζει.

Σκεδαστὴν, τὸν μεριστήν.

Σκέθρον, ἀκριβές.

---

29. D. omittit γὰρ.
30. D. omittit ἄνισος.
31. B. Σκαμμωνίδαι.

Σκελετεύεσθαι, ξηραίνεσθαι. Ἀριστοφάνης.

Σκελόμενα,[32] ἀφυαινόμενα.

Σκέπαρνον. ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ, τὸν σκέπαρνον. καὶ παρ' Ὁμήρῳ.

Σκέρβορε, λοίδορε.

Σκευοθήκη, τόπος τις, ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκεύη τῶν δημοσίων τριήρων.

Σκευοποιοῦνται τὸ πρᾶγμα, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέου. ἀντὶ[33] τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

Σκεῦος, τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον, καὶ[34] ἀναφορεῖον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφίκοιλον ξύλον, οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

Σκευωρία, κατασκευὴ, ἐπιβουλὴ, βλάβη.

Σκέψομαι, θεωρήσω.

Σκηνὴ, ἡ οἰκία καὶ καταγωγή. ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν. οὕτως Μένανδρος.

Σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι, ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν, οἱ δὲ σκιάδειον.

Σκηνίτης. Ἰσοκράτης τραπεζιτικῷ· Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον, ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι. μήποτε δὲ ὡς[35] εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον, ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων.

Σκηπάνιον, σκῆπτρον.

Σκήπων,[36] ῥόπαλον. παρ' ὃ καὶ σκαπάνιον.

Σκήπτεται, προφασίζεται.

Σκηπτόμενος, ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος, ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων.

Σκηπτὸς,[37] κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος.

Σκῆπτρον, βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος, βασιλεύς.

Σκῆψις, πρόφασις, ἢ φροντὶς, ἀναβολή.

Σκῆψις, πόλις ἐστὶν[38] ἐν τῇ Τροίᾳ, ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.

Σκῆψις, πρόφασις. καὶ ἡ δίκη τις οἷον ὑπωμοσία καὶ παραγραφή. Δημοσθένης[39] ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν ἀμφότερ' αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Σκιαδείων, καρουχίων.

Σκίαθος, νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιάποδες. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν περίπλῳ Ἀσίας φησίν· ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες. οἷον τούς τε πόδας οἱ χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσίν.

Σκιάποδες, Λιβυκὸν ἔθνος. οὕτως Ἄρχιππος.

Σκιὰς ἀναδενδρὰς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιὰς καὶ σκιάδειον, ἐν ᾧ ὁ[40] Διόνυσος κάθηται. οὕτως Εὔπολις.

Σκιδνάμενος, σκορπιζόμενος.

Σκιμαλίσαι, καταβακτυλίσαι ἀσχημόνως.

Σκιμβάζειν, χωλεύειν. καὶ ἀσκωλίζειν, τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους, κράββατος ἢ σκάμνος.

Σκινδακίσαι, τὸ νύκτωρ[41] ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς.

Σκινδάλαμοι,[42] τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα, ἢ σκόλοπες.

Σκινδαλεύειν, ἀνασταυροῦν.

Σκίνδαρον,[43] προσκύνημα. καὶ τὸ νύκτωρ ὑπαναστῆναι ἀκολάστως, σκινδακίσαι.[44]

Σκιόεντα, σύσκια.

Σκιράφια, τὰ κυβία, ἢ διότι σκιραφές ἐστιν τὸ ὄργανον τὸ κυβευτικὸν, ἢ ἀπὸ Σκιράφου τινὸς κυβευ-

---

32. D. σκεδόμενα.
33. D. omittit ἀντὶ.
34. D. omittit καὶ.
35. D. omittit ὡς.
36. B. σκηπον, ad primam syllabam supra scripto ι. Deinde D. σκεπάνιον.
37. B. σκηπτὶς.
38. D. omittit ἐστὶν.
39. D. omittit Δημοσθένης et quae sequuntur.
40. D. omittit ὁ.
41. Pro τὸ νύκτωρ in D. signa lacunae. Idem omittit τινὶ ἀσελγῶς.
42. B. σκινδάλαβοι.
43. D. omissis verbis ἀνασταυροῦν. σκίνδαρον, sequentia coniungit cum σκινδαλεύειν.
44. D. σκινδαλίσαι.

45. D.

κυβευτοῦ, ὃς πρῶτος εὑρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα. ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ ἔπαιζον[45] οἱ κυβευταί.

Σκιράφιον, κυβευτήριον.

Σκιράφια, τὰ κυβευτήρια φησὶν, ἐπειδὴ διέτριβον Σκιρῷ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκιρόν. σκιρὰ ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκιρὸν σκιάδειόν ἐστιν, μεθ' οὗ Φερομένῳ[46] ἐξ ἀκροπόλεώς ἐστιν ἄτοπον καλούμενον Σκιρὸν πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς, καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου. καὶ μίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβουλον[47] δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν, καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος[48] μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι, Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρον, τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο. καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν. καὶ ἡ ἑορτὴ σκιρά. οὕτως Φερεκράτης.

Σκιρὸς, ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτι σκιάδειον ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια. οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο Φασὶν,[49] ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῆει ἀποκτείνας τὸν μινόταυρον. ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος. οἱ δέ Φασιν ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκιροφορία, ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφοριών, μὴν Ἀθηναίων ιβ'. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ[50] Σκιράδος Ἀθηνᾶς.

Σκιτὼν, ἀσθενὴς, οὐδενὸς ἄξιος. οὕτως Φερεκράτης.

Σκιωραῖται,[51] λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός. ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολεμίοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκληραύχενες,[52] ἀκαμπεῖς.

Σκληφρον, τὸν κατεσκληκότα καὶ ἀγεννῆ[53] τὴν ἰδέαν.

Σκληφρος, ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκὼς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνὶψ, ζῷον κωνωπῶδες.

Σκνὶψ ἐκ χώρας, ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ σκνὶψ ζῷον μικρὸν[54] ξυλοφάγον.

Σκόθης, διάβολος.

Σκοῖδος, ταμίας τις[55] καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. διὸ ὅπερ Μένανδρος καὶ[56] ἐν Κιθαριστῇ σκοῖδον Διόνυσον λέγει.

Σκολιὸν, ἡ παροίνιος ᾠδὴ, ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀπόνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνεστώτων ὡς ἔτυχεν τῇ τάξει. ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φίλης ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνάφας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκώλωψ,[57] ξύλον ὀξὺ, καὶ οἱ τῶν Φοινίκων.

Σκολύθρια, ὑποπόδια.

Σκόλυθρον, σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει, γογγύζει.

Σκομβρίσαι, παρὰ Ἰόβᾳ ἐν β' Φθορᾶς λέξεως. παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. ἀποδίδοται δὲ καὶ παρὰ[58] τὸ ἧτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόνθυλλε, τονθόρυζε.

Σκόνυζαν, καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι. Φερεκράτης, ἀρκεῖ μιᾶς κόνυζα καὶ θύμων δύο.

---

45. D. omittit ἔπαιζον.
46. D. Φερόμενοι.
47. D. σύμβολον.
48. D. Φιλόκαρος.
49. B. Φησὶν.
50. D. ἀπὸ τῆς.
51. D. Σκιωρεῖται.
52. D. σκληρκύχενας.
53. D. omittit καὶ ἀγεννῆ.
54. D. ὁ σκνὶψ ζῶον μακρὸν.
55. D. omittit τις.
56. D. omittit καὶ.
57. D. σκόλωψ.
58. D. κατὰ.

Σκοπέλῳ,[59] ὑψηλῷ τόπῳ.

Σκοπὴν καὶ σκοπιὰν λέγουσιν. καὶ σκοπᾶν, Ἀριστοφάνης.

Σκοπιὰ, ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιάζων, σκοπῶν, ἀποβλέπων.

Σκοπιωρεῦνται, φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπὸν, τύπον, ὡς τυχοῦσιν[60] καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπὸς, σχῆμα ὀρχηστικόν. οὕτως Εὔπολις.

Σκοπὸς, κατάσκοπός τις καὶ εὔφορος. καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

Σκορακίζειν, εἰς ἐρημίαν πέμπει, ἢ χλευάζει.

Σκορακίζειν, οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται. ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι.

Σκορακίζονται, ὑβρίζονται, καὶ ἐκρίπτονται.[61] πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκορακισμὸς, ὕβρις, προπηλακισμός.

Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· στένω, πέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

Σκοτοδινιᾷ, σκοτοῦται, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν[62] συστρέφει, ὅ ἐστιν ἴλιγγιᾷ.

Σκοτομήνη, νὺξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον, ἑκατέρως. οὕτως Ἀμειψίας.

Σκυβαλίζεται, ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται.

Σκυθικαὶ, εἴδους τι ὑποδήματός εἰσιν,[63] ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἡ· σκυθικὰς ὑποδησάμενος.[64]

Σκυθρὸς, αὐθέκαστος, αὐστηρός. Μένανδρος· ἐγὼ δ' ἀγροῖκος ἐργάτης σκυθρὸς, πικρός. Φειδώλογος.[65]

Σκύλα, τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων ἀνῃρημένα.

Σκυθαίνας, Σκυθίβας. Ἄλεξις.

Σκύλα λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. καὶ σκυλεύματα. Θουκυδίδης.

Σκυλόδεψος, ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμνος, σκύλαξ λέοντος.

Σκυρθάνια, τοὺς ἐφήβους οἱ Λάκωνες.

Σκυρίαν δίκην, οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκύρον ἀποδημεῖν.

Σκυτάλαι, στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

Σκυτάλη, βακτηρία ἀκροπαχὴς[66] ἢ Φραγέλλιον.

Σκυτάλη, ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον[67] ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλον τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελείττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιέλιττεν, καὶ ἀνεγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας[68] ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τιμήματι. καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτὸ καὶ ἄλλοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'.[69]

Σκύτη, δέρματα. Ἀριστοφάνης.

Σκυτοδέψης, δερματομαλάκτης καὶ βυρσοδέψης.

Σκῦτος, πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Σκυτοτόμος, σκυτεὺς, λαροτόμος. Ἀριστοφάνης.[70]

Σκύφος, ποτήριον.

Σκωλῆξ, τὸ πρὸς τῇ γῇ οἴδημα τῆς θαλάσσης, οἷον τὸ προσαράσσον κῦμα.

Σκωλὸς, εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκώπτει, παίζει.[71]

---

59. B. σκοπέλᾳ.
60. D. ὡ στυχοῦσιν.
61. D. σκρίπτουνται.
62. D. ὀφθαλμῶν.
63. D. ἐστιν.
64. D. ἀπυδησάμενος.
65. D. Φειδυλός.
66. B. ἀκροπάχη.
67. D. omittit ξύλον.
68. D. νομίζοντας.
69. D. omittit μβ'.
70. B. omittit Ἀριστοφάνης.
71. D. omittit hanc glossam.

Σκὼρ, τὸ ἀποπάτημα. οὐ σκατον. οὕτως[72] Ἀριστοφάνης.

Σκώπευμα, σχῆμα σατυρικὸν, ὡς καὶ ὁ σκώπος.[73] οὕτως Αἰσχύλος.[74]

Σμῆνος, πλῆθος μελισσῶν.

Σμηρινθοι, σπάρτα, σχοινία λεπτά.

Σμικρὸν, καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.

Σμικυνθίων, ὄνομα κύριον.

Σμιλεύματα.

Σμινύην, σκαφίον,[75] ἢ δίκελλαν, ἢ ἀξίνην.

Σμοκορδοῦν, συνουσιάζειν. καὶ τὸ σπληκοῦν ταυτὸ τοῦτο σημαίνει. καὶ τὸ σποδοῦν.[76]

Σμύξαι, καῦσαι.

Σμυχόμενος, καιόμενος, ἀναλισκόμενος.

Σμώδιγγες, μάλωπες.[77]

Σμώδιξ, μάλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

Σμώχειν, σπουδῇ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες, διάκουσαι πόρναι.

Σοβαρὸς, οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός.[78]

Σοβαρὸς, λαμπρὸς, ἐπαιρόμενος, τολμηρὸς, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. τὸ δὲ σοβαρὸς λέγουσι γεγονέναι οἱ μὲν ἀπὸ τῆς[79] Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ[80] ὄνομα, οἱ δὲ γεγενῆσθαί φασιν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶ μετὰ σεμνότητος προϊέναι. χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

Σοβεῖ, διώκει, κομπάζει.

Σόλοι, πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου, ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμὸς, βαρβαρίζοντες[81] κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶτταν.

Σόλοι, οἱ μὲν Κύπριος πόλις, οἱ δὲ Κιλικίας.[82]

Σόλον, δίσκον.

Σορὸς, μνῆμα, θήκη.

Σούνιον, δῆμος Λεοντίδος.

Σορέλλη,[83] σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.[84]

Σοφίαν, κοινὸν ἀπάτην[85] μάθησιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν[86] φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην, τὸν νοῦν.

Σόφισμα, μάθημα, καὶ ἐπινόημα, καὶ εὕρημα πᾶν. οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστὴς, ἀπατεὼν, παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν.[87] λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

Σοφιστὴς, πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς. καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σπάδων, εὐνοῦχος.

Σπαδὼν, ὀξυτόνως, τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν, Μένανδρος Μισουμένῳ, τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν, εἰκῇ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.[88]

Σπάθημα Φρενῶν, τὸ ἄγαν φρόνιμον.[89]

Σπαθήδα, τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπαθῶσι. σκορπίζουσιν.

Σπαίρει, ἅλλεται, σκαρίζει, ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν.

Σπάλαυθρον,[90] σκάλανθρον.

Σπάνις, ἔνδεια.

Σπανίαν,[91] σπάνιν.

Σπαργανώματα, αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων.[92]

Σπαργῶσα, ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίτεως τινός.

Σπαργῶσιν, ὀρεκτικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπάρνον, σπάνιον. οὕτως Πλάτων.

Σπάρτα, σχοινία.

72. D. σκὼρ, κοπρὸς, τὸ ἀποπάτημα. τοῦ σκατὸς.
73. D. σκόπος.
74. Theoris, apud Athenaeum XIV. p. 630. extr.
75. D. omittit σκάφιον.
76. D. σπλεκοῦν, ταυτὸ σημαίνειν, nihil amplius.
77. D. καὶ μώλωπες.
78. D. ἀλλ' . . . .
79. D. τῆς τῶν.
80. D. omittit τὸ.
81. D. βαρβαριζόντων.
82. D. πόλις Κυπριος, οἱ δὲ Χικελίας.
83. D. omittit σορέλλη.
84. D. σορον, τοῦ Ἀριστοφάνους.
85. D. κοινῶς ἁπάντων.
86. D. καὶ τὴν.
87. D. ὁ μετὰ λόγοις ἀπατῶν.
88. D. omittit ἀσώτως.
89. D. omittit hanc glossam.
90. D. σπάλανθρον.
91. D. σπανία.
92. D. παιδῶν.

Σπαρτοπώλιον, ὡς ἡμεῖς καὶ Μένανδρος.
Σπαρτήπωλις, ὁμογρᾶς.
Σπαρτωλός. πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς ἡ Σπαρτωλός.
Σπαταάγγαι, ἰχθύες τινές. οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Σπεῖρα, ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα. οὐχ ὅτως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύθῃ.
Σπεῖραι, πλήθη στρατευμάτων, Φάλαγγες. νούμερα. λεγεών.
Σπειρηδὸν, παρατεπλεγμένως.
Σπένδεται, θύεται, ἢ θυμιᾷ, ἢ Φιλιοῦται.
Σπένδομαι, θύομαι, ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι.
Σπένδοντας, θύοντας, προσφέροντας, παρὰ τὴν σπονδήν. καὶ τὸ Φιλιοῦσθαι. οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.
Σπερματίαν, τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον. οὕτως Κρατῖνος.
Σπερμολόγος, εὐρύλογος, ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων.
[Σπεῖσαι, ἐκχύσαι, προσενέγκαι, περιρᾶναι, θῦσαι.[93]]
Σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κωλωιδές,[94] σπερμολόγος ὀνομασμένον. ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.
Σπεύδειν, οὐ τὸ ἐπιταχύνειν, ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς[95] σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν.
Σπερχνος, ταχής.
Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος.
Σπήλυγξ, σπήλαιον.
Σπιθαμὴ, τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.
Σπιθαμὴν, οἷον χρόνου στιγμήν.[96]
Σπιθαμὴ, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν. τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ, λιχάς.[97]

τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην[98] καλοῦσιν. οὕτως Κρατῖνος.
Σπιλάδες, αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.
Σπῖλος, μιασμὸς,[99] ῥύπος.
Σπινὸς, διὰ τοῦ ἑνὸς ν[100] λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.
Σπλήνιον, οὐ τὸ φάρμακον, ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον. καὶ σπλῆνα αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.
Σποδοῦν, τὸ συνουσιάζειν καὶ τύπτειν. ὡς παῖσαι.[1] καὶ παταξαι τὸ αὐτό. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Σποδιοῦσιν,[2] ἐν σποδῷ ὀπτήσουσιν. οὕτως Πλάτων.
Σπολὰς, δερμάτιον ἐφαπτῶδες πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ μάχας χρήσιμον.
Σπονδεῖα, ἀγγεῖα ἐν τοῖς σπένδουσιν.
Σπονδὴ, οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ Φιλίᾳ.
Σπονδοφόροι, οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν. ἔθος γὰρ ἦν ἐν[3] ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας.
Σποράδα γῆς, κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς.
Σποραδὴν, διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε.
Σπόρδυγγες,[4] αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες.
Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα, Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ Ἡροδότου.[5] ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως Πλάτων πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω[6] Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν συμποσίῳ. τίνι σπεύδεις. ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις. οὕτως καὶ Ἄλεξις.

---

93. Hanc glossam, omissam in D. ab alia manu scriptam esse observatur in B.
94. D. κολιΐδες.
95. D. ἀλλ' ἐπὶ.
96. D. omittit στιγμήν.
97. D. λιχάς.
98. D. σπιθαμὴν τονεδόχμης.
99. D. μίασμα.
100. D. ἑνοσμῶ.
1. D. παῖδε.
2. D. σποδοῦσιν.
3. D. omittit ἐν et mox ταῖς.
4. D. σπόρδοντες, omittens μετὰ.
5. D. ἐν τῇ ἐπιτομῇ τοῦ Ἡροδότου.
6. D. omittit ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω.

Σπουδαίως, σοφῶς.

Σπουδαρχιάσας, ἐπιθυμήσας ἀρξαι. σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.

Σπουδὴν ποιεῖσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Γαλάταις.

Σπυρθίζειν, τὸ ἀνασπιρτᾶν ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπυρίζειν, σφαδάζειν, σφύζειν.

Σπυρὶς, κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.

Σποράδες, νῆσοι, ἃς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δέκα.[7]

Στάδια καὶ σταδίους, ἑκατέρως λέγουσιν. ὁ Θουκυδίδης δὲ σταδίους ὡς[8] ἐπὶ τὸ πᾶν. ἄπαξ δὲ μόνον στάδια εἴρηκεν ἐν ζ'. ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια μέλλων ἰέναι.

Στάδιον, ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου.[9] ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσιν μίλιον. λέγεται στάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. Δίων ἐν λϑ' Ῥωμαϊκῶν. τῷ δὲ δὴ[10] σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλλον, ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιῶντο.

Σταθεὶς ὑφ' ἑτέρου, στὰς δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ σταθεῖσα καὶ στᾶσα[11] ἀνάλογον.

Σταθερὸν, μόνιμον, στάσιμον.

Σταθερὸν, ὀξὺν, ἰσχυρὸν, τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγηρότερον τῆς ἡμέρας ὅλον ὅτι.

Σταθερὸν, ὀξὺν, ἰσχυρὸν, ἢ[12] θερμόν. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. ἐν Φαίδρῳ·[13] μήπως ὦ Σώκρατες πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ δὴ καλουμένη σταθερά. δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἐγκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνει δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον. τὸ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μηδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ' ἐν Σερεφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ. οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει. Ἀντίμαχος, θέρεος σταθεροῖο. τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς, σταθεροῦ χεύματος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγωνι· σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

Σταθμη, τὸ σπαρτίον.

Σταθεῦσαι, Ἀχαρνεῦσι. τῆς χόρδης τὸ μέλι τὰς σηπίας στάθευε, τοῦτ' ἔστιν ἡσυχῇ τῷ πυρὶ χλίαινε.

Σταθμὸς, οὐ τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ ἡ κατάλυσις.

Σταθμοῖς, ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας, οἷον τοῖς Φλειοῖς.

Σταθμοὺς, Ἀριστοφάνης δράμασιν αὐτοῖς.

Σταθμῶν, τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον, δοκιμάζοντα.

Σταλαγμὸν, ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα.

Στάλικας, πασσάλους.

Σταμνία, τὰ Θάσια κεράμια. οἱ δὲ καὶ τὰ Χεῖα καὶ τὰ Μενδαῖα.

Στατὴρ, τετράγραμμον[15] νόμισμα. καὶ τὸ ἐξάγιον. καὶ τὸ[15*] ζύγιον.

Σταμνίονες,[16] τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Σταυροὶ,[17] τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Στὰς, ἄνευ τοῦ ι, ὁ Ἀττικὸς λέγει. ὁ δὲ Ἴων σταῖς.

Στασιασμὸν, τὴν στάσιν, Μένανδρος.

Στάσις, οὐχ ἡ Φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης, Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν ἀπόπληξις,[18] κατηγόρη-

---

7. D. εἰσὶ δώδεκα.
8. D. omittit ὡς.
9. D. μιλίου λεγομένου.
10. D. τῷ δὲ τῷ.
11. D. σταθεῖσαι καὶ στᾶσαι.
12. D. καὶ.
13. D. omittit ἐν Φαίδρῳ.
14. D. Χεῖα.
15. D. τετράγωνον.
15.* D. omittit τὸ.
16. Litterae es in B. punctis notatae. D. etiam peius στάμνιον, omisso mox ταῖς.
17. D. στεγροὶ.
18. D. ἀπόληξις.

καὶ ὁ σταλάτης, ἢν ἐγὼ καὶ[19] ὁ ταύτης ὁ ἐμός. ἔλεγεν οὖν ἰδίως τοῦτο ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ ἀμβρόσιον κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησὶν, ὅτι καὶ ἐν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠλυσιάζησαν οἱ τράγοι καλέσαι, τοὺς δὲ ἀμβρόσιος[20] ἠλυσίαζησαν.

Σταττήρα, καὶ ἐπὶ τῆς ἁλμῆς λέγουσι. καὶ τὸν σταθμὸν ἁπλῶς.

Σταττὴρ, βάρβαρον οὕστιν οἱ τινες εἶναι[21] τὸ ὄνομα. τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον Ἀττικοί.[22]

Σταφυλὴν, τὴν ἐν τῷ στόματι κύστιν. οὕτως Νικοφῶν.

Σταφυλοβολεῖν. οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖν εἶναι, ἐν ᾧ ἀναπάττουσιν ἐν τῷ λήνῳ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες, ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν. οἱ δὲ τοὺς καθ' ὕπνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλὴν βάλλουσιν εἰς τὴν[23] ληνόν. ἄλλοι δὲ λέγουσι σταφυλοβολεῖν εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἶνου.

Στέατα, ἔλεατα.

Στεγανάζμενον, ὁ ἐπιβάλλων φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

Στεγανώτερον, στερεώτερον, πεπυκασμένον, συνεχέστερον, στερέμνιον.

Στεγνὸν, πυκνὸν, σφιγκτόν.

Στεγνὸς, στερεός.

Στεγάσματα, κρυπτήματα.

Στειβάντες, πατοῦντες.

Στειλάμενοι, στείλαντες.

Στειλάμενος, εὐστολῶς ἐστολισμένος.[24]

Στειλασθαι, κόσμεῖσθαι, τίλεῖσθαι.

Στείχειν, πορεύεσθαι.

Στείχοντες, πορευόμενοι.

Στέλεχη, τὰ τοῦ τελέσκου ξύλα.

Στέμμα, στεφάνη, τὴν μίτρα.

Στέμφυλον, τὸ ἔκπιεμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαιῶν, ὃ ἐστὶ ὕφαι ἔχοντα.

Στένει, στενάζει.

Στενολεσχία, λεπτολογία.

Στενόσπορος, ἄτυγος.

Στενωπὸς, στενοχωρία δόδων.

Στεργέτω, ἀλλὰ στεγέτω, ὑπομενέτω. οὕτως Πλάτων.

Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι, ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.

Στερέμνιον, στερεὸν, ἰσχυρόν.

Στερίφη, στεῖρα, μὴ τεκοῦσα, μηδὲ τίκτουσα.

Στερκτικὸν, τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.

Στέριφος, στεῖρος καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὴν ὑστέραν.[25]

Στερίφους, στερεοὺς, ἢ παχεῖς.

Στέρνισις, στήθεσιν.

Στερνοστυπτῆρες, ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοστυπτόμενος.

Στερρὰ, ἀστρατὴ ἢ[26] λιμνηφόν.

Στερρὸν, στειρᾶν, πεπληρωμένον.[27]

Στλεγγὶς, ἡ ξύστρα. καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γηρυτῇ.[28] παιδαρίου ἀκολουθεῖν δεῖ φέροντα[29] καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα. Δαιταλεῦσιν· οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται δὲ στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλαιον τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν γυναικῶν.[30]

Στερῥὸς, στερεὸς, ἰσχυρός.

Στεφάνη, ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη, τρυπήματα γυναικεῖα.

Στεφανηφόρος, Ἀνταφῶν ἐν τῇ τρὶς Ναυτιλίᾳ. Στεφανηφόρου[31] ἡρῶον οἱ ἔδειξεν ἢν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἢτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου[32] θυγατέρων, ἢ μᾶλλον τοῦ αὐτοκλεῦς Στεφανηφόρου τὸ ἡρῶον ἦν, ὃς φησιν Ἑλλάνικος ἐν α' Ἀτθίδος.

Στεφανοῦν τοὺς νεικηφόρους, ἀντὶ τοῦ τιμᾶν, ὡς Δημοσθένης. καὶ γὰρ[33] Λυκοῦργός φησιν·

---

19. D. omittit καὶ, et mox τὸν.
20. D. καλέσαι ἀμβρόσιος, τοὺς δὲ.
21. D. omittit εἶναι.
22. D. Ἀττικοί.
23. D. τὸν.
24. D. ἐστολισμένος.
25. D. στέρφος.
26. D. omittit ἢ.
27. D. στεργνὸν, στειρᾶν, πεπληρώσθαι.
28. D. Γήρᾳ.
29. D. δεῖ φέροντα.
30. D. τὸ ἔλαιον περὶ τὰν κεφαλὰν γυναικῶν.
31. D. στεφανηφόρου.
32. D. τῶν τοῦ Θεστίου.
33. D. omittit γὰρ.

ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς[34] ἐστεφανώσατε.

Στήλας, θεμελίους.

Στηλιτεύσας, δημοσιεύσας.

Στῆμον, ὀξὺ ἢ τραχύ.[35]

Στηνία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. οὕτως Εὔβουλος.

Στήριγμα, τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ δίκρουν. οὕτως Νικόστρατος.

Στιβάδες,[36] τράπεζαι, ἢ στρωμναί.

Στιβαρὸν, ἰσχυρόν.

Στιβὰς, χαμαικοίτιον, ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Στίγματα, πληγαί. στρώματα[37] ἢ ποικίλματα.

Στιγμὴν, ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον. οὕτως Μένανδρος.

Στιγῶν, ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις.

Στίλβη, λύχνῳ τι ἐοικός. Ἕρμιππος Θεοῖς· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ ὠνήσομαι λύχνον τινὰ ἢ στίλβην.[38]

Στίλην, τὸ ἐλάχιστον. Ἀριστοφάνης Σφηξὶν, τί οὐ κατεκοιμήθημεν[39] ὅσον ὅσον στίλην.

Στιμὴν καὶ στίμιν, ὅ τινες στίβην.[40] Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ, στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.[41]

Στίξαι, τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον.[42]

Στιλπνὸν, λαμπρὸν, στίλβον.

Στιράκη, ὁδός.

Στιρεὺς, δῆμος Φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία.

Στῖφος, τάξις πολεμικὴ, ἢ Φάλαγξ. συστροφὴ, πλῆθος[43] συστάσεων.

Στιφρὸν, πεπηγός.[44] στρυφνὸν δὲ τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν.

Στίχος, τάξις.

Στοιχειοῦσιν, διατυποῦσιν.

Στλεγγιδοποιὸς, ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας, ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται.

Στοαὶ, τὰ ταμιεῖα· παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς.

Στοὰν, καὶ σὺν τῷ ῑ στοιὰν,[45] ἑκατέρως λέγουσιν.

Στοίβην, ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα καὶ διακόλλημα. τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις.

Στοιχεῖον, ἐκάλουν τὴν ναυτῶν[46] σκιὰν, ἢ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο.

Στοιχεῖον, ἡ σκιά. Φιλήμων Ὑποβολιμαίῳ.

Στοιχειοῦσιν, διατυποῦσιν.[47]

Στοιχομυθεῖν, ἐφ' ἑξῆς λέγειν.

Στοιχείωσις, ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοῖχος, στίχος, καὶ περιστοίχους[48] ἐλαίας εἴρηκεν Δημοσθένης οὐχὶ περιστίχους[49] ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· ἵππου κατὰ στοίχους πεπράξονταί τι βαρβαριστί.

Στόλον, τὰ πλοῖα. Ἄλεξις.

Στόλοκρον, κορδύλη. τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμμένον.

Στολὴν, μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἔκπεμψιν. λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα, ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον, καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις, καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας.

Στόμαχος, λαιμός.

Στόμις[50] ἵππος, ἀπειθὴς καὶ βίαιος, ὃν τινες ἄστομον.

Στόμφακα, τὸν κομπαστήν.[51] καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

---

34. B. μνᾶς.
35. D. ὀξὺ καταχύ.
36. D. στειβάδες.
37. D. τραύματα.
38. D. τινα εὐστίλβην.
39. V. Porson. ad Eurip. Orest. 531. D. οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην κεκρυφάλους.
40. D. οἵτινες στίμην.
41. D. omittit κεκρυφάλους, quod supra addiderat post στίλην.
42. D. ἵππους.
43. D. ἢ πλῆθος.
44. D. στιφὸν, τὸ προσπηγός.
45. D. ἱστοιὰν.
46. D. μαντῶν.
47. D. omittit hanc glossam.
48. D. περὶ στοίχους.
49. D. περιστοίχους.
50. D. στομίας.
51. D. ἢ κομπάστην, omissis, quae sequuntur.

Στόμωμα, τὸ ὀξύνον τὸν σίδηρον, ἀφ' οὗ καὶ αἱ[52] ἀκμαὶ γίνονται τῶν μαχαιρῶν.

Στομφίχας, στεναγμούς.

Στομφέσσα, στεναγμὸν[53] ἔχουσα.

Στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι, στρῶσαι.

Στόρθυγξ, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

Στράβαξ, ὄνομα κύριον.

Στράγγα, Μένανδρος Θησαυρῷ. ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγα ἔχων.

Στραγγαλᾶν εἴρηκέν που Μένανδρος.

Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἄμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις. ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσθίγγετε.

Στραγγαλιῶδες, διεστραμμένον.[54]

Στραγγὶς,[55] σταγών.

Στραγεύει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥσπερ νεάζει, καὶ χρονίζει, ῥαθυμεῖ.

Στραγὸς, ἀναιδὴς, σκολιὸς, στρεβλὸς, δύσκολος.

Στραγώτερος, ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα, σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγὶς, ἡγαβή.[56] οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιὰ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ,[57] τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατιά. εἰσὶν γὰρ φησὶν ἐπώνυμοι δέκα μὲν οἱ τῶν Φυλῶν, δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν.[58] οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα[59] ἐνεγράφοντο καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς. ὅ τε ἄρχων, ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ[60] τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται.[61] καὶ μετ' ὀλίγα· χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατιάς. καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν ὡς γράφουσιν ἀπό τινος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατιὰ, τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα.[62]

Στρατεία, ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατηγιᾶν, ἐπιθυμεῖν τῆς[63] στρατηγίδος.

Στρατηγοὶ, οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Στρατιὰν, συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στράτιος, Ἄρης καὶ Ζεύς. ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα. καὶ στράτειον, τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

Στρατοπεδευσάμενοι, ἀπληκεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο, ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατὸς, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

ΣτρατοΦάνη, τὴν κλητικὴν πτῶσιν Μένανδρος Σικυωνίῳ. ΣτρατοΦάνη λιτον ποτ'[64] εἶχες χλαμύδιον καὶ πέλα ἕνα.[65] καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος, δεσμούμενος, μαστιζόμενος.

Στρεβλὸν, τὸν στραβὸν λέγουσιν. οὕτως Εὔπολις.[66]

Στρέμμα, ἡ[67] τοῦ στρογγύλου ἕλκους οὐλή.

Στρεπτὰ, ψέλια.

Στρεπτοὺς, πλακούντων εἶδος, ὡς Δημοσθένης[68] ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρέφος, δέρμα, βύρσα.

Στρέψα, πόλις τῆς Θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

Στρεψαίους,

---

52. D. omittit αἱ.
53. D. στεναγμοὺς.
54. D. διεστραμμένους.
55. D. στραγνὶς.
56. In B. punctis notatum β. Propius verum D. ἡγανή.
57. D. πολιτείαις, omisso mox ἡ.
58. D. omittit δύο δὲ — ἡλικιῶν.
59. D. γράμματα, omissis mox verbis καὶ ἐπεγράφοντο.
60. D. omittit ὁ.
61. D. ἐπιγράφονται, mox omittens τοῖς.
62. D. hanc glossam omissis verbis ὑπὸ ἕνα collocat post στρατηγιᾶν.
63. D. omittit τῆς.
64. D. omittit ποτ'. Frustra quaeras hoc fragmentum in collectione Menandreorum.
65. D. πελαίνα.
66. D. omittit οὕτως Εὔπολις.
67. D. omittit ἡ.
68. D. ὡς ὁ Δημοσθένης.

69. D.

Στρεψαίους, Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.[69]

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἁπλοῦς. ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρῆνον, οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον.[70] Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα.

Στριφνός, σφιγκτός, στερεός.

Στροβεῖ, ταράττει, κινεῖ, περιφοβεῖ, καταπονεῖ.

Στρόβελος, καμπύλος.[71]

Στρόβηλοι, καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. καὶ στρόβλος, εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ἀνέμων εἶδος. καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι, συστρέψαι, καὶ στρόβηλος, ἡ συστροφὴ, καὶ ὁ λαίλαψ. στρόβηλος ἐν ᾧ συστρέφεται. καὶ ὁ καρπὸς τῆς πίτυος. καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως.

Στρομβῆσαι,[72] συστρέψαι.

Στρόμβος, ῥόμβος, ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρομβιχίδης, ὄνομα κύριον.

Στρούθης, σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων, τρίζων.

Στρουθὸς, ὁ λελοβημένος.

Στρομφίδες, νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἰλιάδος κείμεναι.

Στροφάλιγγι, τῇ συστροφῇ.

Στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς, παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφὰς, ἀντιλογίας.

Στρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωβάριον. Ἀριστοφάνης, τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.[73]

Στροφιοπανοῦργος,[74] τὸν δεσμὸν, Ἡρόδοτος.

Στρωματητης, ἐν ᾧ ἐναυτοῖς[75] στρώματα παρεῖχον. οὕτως Κρατῖνος.[76]

Στρωτὴρ, τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δωροδοκῶν[77] τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρύφον, στρυφνὸν, σκληρόν.

Στρύμη, νῆσος, ἄποικος Θασίων. ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.[78]

Στρωτὴρ, λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον. οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα. ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι[79] τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.

Στυγεῖ, μισεῖ, ἢ φοβεῖται.

Στυρακίζειν, κεντρίζειν.

Στυγερῷ, μισητῷ ἢ φοβουμένῳ.

Στυγητὸς, μισητός.

Στὺξ, κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν.

Στύπιον,[80] ἢ στισπύον λίνου εἶδος.

Στύραξ, ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος, ἢ[81] τοῦ δόρατος ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν. καὶ Θουκυδίδης φησὶ στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου[82] χρησάμενος[83] εἰς τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι, σεῖσαι, κακῶσαι, διῶξαι.[84]

Στωϊδὶ,[85] καὶ στοιδὶ λέγουσιν.

Στωμύλος, λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεὼν, κόλαξ.

Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς, τρυφηταῖς,[86] λαμπροῖς, πολυτελέσιν. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.

Συβαριτικοὶ λόγοι, οἱ ἀσώπειοι.[87]

Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ φάρετρα. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ[88] συβήνην λάβε.

---

69. D. Γεωργῷ.
70. D. ἀνασταμένον.
71. D. omissis duabus vocibus hanc glossam sic iungit sequenti, στροβηλὸς, καὶ αἱ κοκλίαι, etc.
72. D. στροβῆσαι.
73. D. τὸ στροφαῖον ἤδη λυόμενον.
74. D. στροφια πανοῦργος.
75. D. ἐν αὐτοῖς.
76. D. Κράτητος.
77. D. τῶν δοκῶν.
78. D. omittit ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.
79. D. omittit τὰ μικρὰ δόκια — λέγουσι.
80. D. στύπτιον. In στισπνον B. υ punctis notat.
81. D. ἢ, statim iungens τοῦ δόρατος τραχήλιον sequentis glossae, omissis quae media.
82. B. ἀκοντίῳ ἀντὶ καλάνου.
83. D. χρώμενος.
84. D. διῶξαι, κακῶσαι.
85. D. στειδὶ.
86. D. τρυφηλαῖς.
87. D. Αἰσώπειοι.
88. D. ἔχω δ' οὐδὲν, ἀλλὰ τὴν.

Συβώτης, χοιροβοσκός.
Συβρίταν, δῆμος Ἐρεχθηίδος.[89]
Συγγαλήττος, δῆμος Κεκροπίδος.[90]
Συγγραφῆς, ἄνδρες ἡροῦντο[91] ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν ὑ ἀρχῆς[92] καὶ τῆς τῶν λ'. ἐκκλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς.
Συγγραφικῶς, στρογγύλως, ὡς οἱ συγγραφεῖς. περὶ ψυχῆς.[93]
Συγχεῖ, ἀφανίζει, συμμιγνύει.
Συγχυθεὶς, συνταραχθείς.[94]
Σύγκεισθε, ὁμογοεῖτε.
Συγκλύδων, συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρεισάκτων.
Συγκαρύγαι,[95] συνταράξαι.
Συγκεκορδημένα, συγκεκυφότα, συνεστηκότα.[96]
Σύγκρισις, ὁμοίωσις.
Συγκομιδὴ, ὡς ἐπὶ καρπῶν Θουκυδίδης ἐν γ'.[97] καὶ ἐν συγκομιδῇ καρπῶν ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. συγκομίσας δὲ ὧρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.
Συγκριτικῶς, ὁμοίως.
Συγκροτεῖ,[98] συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ, καὶ συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.
Συγκρούειν, συναθροίζειν.
Συγκυκῶν, συνταράσσων.
Συγκυροῦντα,[99] διαφέροντα, συνεγγίζοντα.
Συηνία, καυηνία,[100] ἀμαθία, σκαιότης[1] παρὰ Φερεκράτει. καὶ συήνειν[2] Πλάτων ὁ Φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι[3] καὶ συῶδές τι ποιεῖν.[4]
Συκάμινα, τὰ μόρα. Φιλιππίδης Φιλαθηναίῳ. τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον τὸ πρόσωπον. τὰ δὲ μόρα Δώριον μᾶλλον. καὶ Ἐπίχαρμος, μόρων νέον τὸ φυτόν.
Συκίδα, συκίδαφος. ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα, συκοφαντία.
Σύκινον, ἀσθενές.
Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ, τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τῷ βουλομένῳ. τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν σῦκον Ἑρμῇ ἐτίθεσαν. οἱ δὲ Πάρνοπες Κρόνῳ.[5]
Συκάζειν, συκοφαντεῖν.
Σῦκον αἰτεῖν, κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ τῶν[6] σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες ἐλιπάρουν τοὺς συκώρους δοῦναι.
Συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο[7] παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ Φυτοῦ τῆς συκῆς. καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ Φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπῶς οὖν κατηγοροῦντας τινῶν Φιλαπεχθημόνως οὕτως προσαγορευθῆναι.
Σύλαι, αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένῃ.
Σύλας, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ[8] στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς[9] ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτός φησιν· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλίτων δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια. ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις, σύλας ἔλεγον.
Συλλήβδην, συλλαβὼν ἀθρόως.
Συλλήπτορα, βοηθόν.
Συλλογῆς, ὄνομα ἀρχῆς.
Σύλλογος, ἄθροισις.
Συμβαίνοντα, συμφωνοῦντα.
Συμβαλεῖν, νοῆσαι, διακρῖναι, συγκρῖναι.
Σύμβασις, φιλία, συντυχία, καταλλαγὴ, σύμμιξις.
Συμβατήριοι, εἰρηνικοὶ, φιλικοί.

---

89. D. Συβρίταν . . . . .
90. D. omittit hanc glossam.
91. D. Συγγραφεῖς ἡροῦντο, omisso ἄνδρες.
92. D. τῆς ἀρχῆς τῷ ὑ.
93. B. περιψύχως, punctis notato ως.
94. D. συνταχθείς.
95. D. συγκαρύσαι.
96. D. συνεζηκεκότα.
97. D. omittit ἐν γ'.
98. D. addit δοτικῇ.
99. D. συγκοῦντα.
100. D. καὶ συννηία.
1. D. καὶ σκαιότης.
2. D. omittit καὶ συήνειν.
3. D. τὸ ἀμαθῶς, οὐκ ἀναστρέφεσθαι.
4. D. addit καὶ Συηνία πόλις. συίνη δὲ συκέα.
5. D. omittit οἱ δὲ Πάρνοπες Κρόνῳ.
6. D. omittit τῶν et mox εἰς.
7. D. omittit τοῦτο.
8. D. omittit τοῦ.
9. D. omittit ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς.

Συμβιβάσει, εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβάζων, συλλαλῶν, διδάσκων.

Συμβιβῶ, διδάξω, ἐπιστήσω, νοήσω, ποιήσω.

Σύμβολα, σημεῖα, μέτρα, οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερματινοὶ χιτῶνες.

Σύμβολα, τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττουσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Συμβόλαια, τὰ συναλλάγματα. οὕτως Μένανδρος.

Συμβολοκοπῶν.

Σύμβολον, ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον, οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα.

Σύμβολοι, συναμόται.[10]

Συμβούλους, τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω, συνδιοικήσω.

Συμμορία, σύνταγμα ἢ φρατρία.

Συμμορία. Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνον οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ά καὶ σ'[11] ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας ἀ ναῦς εἰσὶν ζ' σώματα[12] ἑκάστην ἔχουσαν. Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτόν φησιν· εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιέ ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ζ' ἄνδρας ἔχειν[13] τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερείδης ιέ. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν έ καὶ ς' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα[14] κάτιδεν Δημοσθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς τ' τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

Συμπαίστορα, συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν, συνακολουθῶν.

Συμπέπηγεν, συνειρημένον, συνεστραμμένον.

Συμπλάττεται, ψεύδεται.

Σύμπτωμα, συμβεβηκός.

Συμφέρεται, συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονοεῖ.

Σύμφημι, συναινῶ.

Συμφορά, ἀτυχία, κακῶν συντυχία.

Συμφορῆσαι, συναναγαγεῖν.

Συμφράδμονες, σύμβουλοι.[15]

Συμφυλετῶν, ὁμοεθνῶν, συγγενῶν.

Συμφυοῦς, συγγενοῦς.

Συμφέρεται, συμμίγνυται, συνανακρᾶται, συμμιαίνεται.

Σύμψηφα, σύμφωνα.

Συμψισθεὶς, βλαβεὶς, τρωθείς.[16]

Συναγείρων, συνάπτων, συνάγων.

Συναγηγερμένοι, συνηγμένοι.

Συναγορεύειν, συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συνάδων, ἁρμόττων, συντρέχων, συμφωνῶν.

Σύναιμος, ἀδελφός.

Συναιρόμενος, συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

Σύναιχμος, ὁ σύμμαχος.

Συναλίσας, συνάξας, ἀθροίσας.

Συναυλισθείης, συναχθείης.[17]

Συνανέσχον, συνανέτεινον.

Συναπηρτημένος, πεπληρωμένος.

Συναραμένου, συνεργήσαντος.

Συναρτήσαντες, συνάψαντες.

Συναυλία, συμφωνία.

Συνάφεια, σύζευξις.

Σύνδειπνα, τὰ συμπόσια. καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.

Συγγραφεῖς, ἠθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέ-

10. D. σύμβουλος, . . .
11. D. τῶν μ' καὶ σ'.
12. D. κ' ναῦς ζ' σώματα.
13. D. σχεῖν.
14. D. omittit δὲ ταῦτα.
15. Hanc et sequentem glossam omittit D.
16. D. omittit τρωθείς.
17. D. συναυλισθείσης, συναχθείσης.

και ειδέναι γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης Φησίν. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νόμων ἐγίνετο. καὶτοι Θουκυδίδης ἐν τῇ η. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πεισάνδρου ἐλθόντες, καὶ ὅσοι τῶν λοιπῶν εἴχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην. ἔπειτα ἄνδρας ἕλεσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους δὲ συγγραψαμένους γνώμην εἰσενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ὁρίσαι, καθ' ὅτι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ὅταν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς ἦ οἱ τότε αἱρεθέντες, ὡς Φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν ἔπειτα ἐσημαίνουσιν μόνων τῶν προβούλων.

Συνόδους. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου. συνόδους ἔφασαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο. καὶ Λυκοῦργος Φησιν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος πρὸς τοὺς δεσπόζοντας ἡρμοσμένος. πρὸς τοὺς συνόδους ἀπογραφὰς ἀπογράφων. μήποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθεστηκυῖα μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνοδοι.

Σὺν θεᾷ, σὺν αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν σὺν τοῖς πρώτοις πραξάντων τι πεπεισμένων.

Συνδεδεμένος, συνδεδεμένος.

Σύνδρομος, συμμαχία.

Συνδυασταί, συζυγίαι, κοινωνίαι, συντροφίαι.

Συνεθίσθη,[20] συνηθίσθη.

Συνέθει, συνέτρεχεν.

Συνέθρει, καὶ τὸ χωρίον, καὶ τοὺς δεσμούς, ἐν οἷς συνεδεδοῦντο, Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλευσιν τῆς ὀδοῦ, ἀντὶ τοῦ συνόδου. οὕτως Ἀντιφῶντος.

Συνόδους, ἃ κατὰ τινας τῶν φίλων ἐθεσπίσθη ἐθνικὰς ἔχειν. τοὺς δὲ ἐθνικοὺς ἔλεγόν τινες συνόδους καλεῖσθαι, συναγωγὰς δὲ τοὺς ἐπιτηδείους. διαφέρειν δὲ αὐτοὺς ἀλλ' ἢ τῷ πλήθει, τοὺς μὲν γὰρ ἐθνικοὺς ἐκ πλειόνων τῶν κοινῶν συλλόγων, καὶ ἐξ ἁπάντων σχεδὸν συνόδων εἶναι. τοὺς δὲ ἑταιρικοὺς ἐκ τῶν ἑταίρων μόνων συνίστασθαι.

Συνεχῆς, οἱ συνεδροι, ἀπὸ κοινοπραγίας.[22] ἀπὸ τοῦ ἔθνους.

Συνειλεγμένα, συνηγμένα.

Συνειλόχασιν, συνήθροισαν.

Συνείπετο, συνηκολούθει.

Συνειρημένον, συνεστραμμένον.

Συνείρει, συνάπτει.

Συνείρητο, συνεφυλάττετο, συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν, συνεισήνεγκεν.

Συνεκόσχινος, συλλήπτωρ.

Συνεκόμισαν,[23] συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα, καθαλλιωδέστατα, συνέχοντα διαμενοῦντα.

Συνεύρησεν,[24] συνέτυχεν.

Συνελόντι Φράσαι, συντόμως εἰπεῖν.[25]

Συνελόχησεν, συνήθροισεν.

Συνέμορος, συνεδαίτωρ.

Συνενηνεγμένοι, συνειλεγμένοι.

Συνέπεσε γενέσθαι,[26] ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης.

Συνεργανίζεται, συνεισφέρεται.

Συνερέσθαι, συνερωτᾶν.

Συνέριθος, σύνεργος, συνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται,[27] συνεστιᾶται.

Συνευνέτης, σύγκοιτος.

Συνεῦναι, σύγκοιτον.

Συνεχόμενος, ἀδιάστατον, ἢ ἀποτεταμένος.

Συνεχωρήθη,[28] συνελέγησαν.

Συνήγορος, πρόσκλητος ὑπὲρ τινὸς λέγων.

Συνηγορεῖ, οὐ μόνον τοῖς[29] δίκαια συνηγοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀδίκοις δίδωσιν.

Συνηγορεῖ, δίκαιον ἦμαρ δίδωσιν ὅπως χρεωστούμενα συνηγορῇ, ἐπὶ τῷ συνηγορεῖσθαι, ὡς Ἀντιφῶν Φησιν.

Συνήθομαι, συγκαίρω.

Συνήκατο, συνῆδεν.

Συνηλιάζει, συνηθροισεν.

Συνήλικοι, συνεχρόνιοι, συνηθεῖς.

Συνήλικος, συνήθης, ἢ κατὰ τὸ ἦθος, ἢ ἐκ συνηθείας, ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἢ ἐκ συναναστροφῆς, ἢ καὶ βίαιον. συνήθης καὶ ἑταῖρος καὶ φιλικός.

---

16. D. καὶ τὸν αὐτ.
19. D. τὸν γνώμην.
20. D. συνεσίτησε.
21. D. ἐσέτους.
22. B. ἀπὸ κοινοπραγίας.
23. D. συνήγαγε.
24. D. συνετύγχανε.
25. D. λέγειν.
26. D. γίνεσθαι.
27. D. συνεστία, sine explicatione.
28. D. συνήλθεσαν.
29. D. ὑπὲρ τοῦ.

Συνήορος, συνηρμοσμένη, συνήθης.
Συνήρτυες, συνήρμοττες.
Συνησθέντες, συγχαρέντες.
Συνησθῶσιν, συγχαρῶσιν.
Σύνθακος, σύνθρονος.
Σύνθημα. συνθήκη. σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.
Συνθυμοι, συνπεἰθεσθαι. οὕτως Ἐπίχαρμος.
Συνίημι, συνιῶ, νοῶ.
Συνιστορεῖ, σύνοιδεν.
Συνίστωρ, συνόμιλος, γνωστὸς, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι.
Συνιστᾷ, ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.[30]
Συγκεκορδυλημένα. κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.
Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἔξωθεν καὶ μετὰ μῆνα ἐγίνοντο. εἰ δ' ἔτι ἐξαίφνης κατεπείξειεν[31] ὥςτε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο συγκλητὸς ἐκκλησία. Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.
Συγκόψαι, ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως Μεταγένης.
Συνοίσει, συνενέγκει.
Συνοῖσον, συμφέρον.
Συνεισχήσεται, συναιρεθήσεται.
Συνουσία,[32] τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.
Συνουσιασμὸς, συμμιξία.
Σύνταξις, δευτέρων πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα.
Σύνταξις, ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγεν δὲ ἑκάστους Φόρους σύνταξις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τῶν Φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. καὶ Ὑπερείδης δέ φησιν, σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες. ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.
Συντελὴς, χρήσιμος.
Συντελεῖς, ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο,[33] συντελεῖς ἐλέγοντο.

Συντελεῖς, οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.
Συντέρμων, πλησιόχωρος.
Συντετάσθαι, διατετάσθαι.
Σύντευξις, συντυχία.
Συντεύξομαι, συντύχω.
Συντιμηθῆναι, τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι καλεῖται. οὕτως Δημοσθένης.
Συντροχάσαι, καταντῆσαι, πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.
Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.
Συτυχεῖν, οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν.[34]
Συντύχημα, συντυχία. οὕτως Ἀπόλλων.[35]
Συνῳδὰ, σύμφωνα.
Συνωθούμενος, συνερχόμενος.
Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκου Φιλία.
Συνωρὶς, συζυγία, δυάς.
Συοβοιωτοὶ, σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.[36]
Συοβαύβαλοι, ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται.
Συοφορβία, ἀγέλη χοίρων.
Συρακοσσία τράπεζα, ἡ πολυτελής. ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβρυδίκιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.
Συρβαβυττα,[37] καὶ τὸν τάραχον τύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης.
Συρβηνεὺς, ὁ ταραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου, ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ Φαρέτρας κενάς. καὶ συρβηνέων χορὸς, ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης, ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.
Σύργαστρος, ὑφορβὸς[38] ἐργάτης.
Συρμαία, τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. καὶ συρμαΐζειν τὸ κενοῦσθαι. οὕτως Ἡρόδοτος.
Συρμαίαν βλέπων, ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.[39]
Σύριγγος, αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.
Σύρφαξ, ὁ εἰκαῖος. οὕτως[40] Ἀριστοφάνης.

---

30. B. συγκρ̄. D. συγκροτοῦ.
31. D. κατεπείγοιεν.
32. D. συνοίκησία.
33. D. ἐπεμελήσαντο.
34. D. πεσεῖν.
35. In D. supra scriptum Ἀπολλόδωρος.
36. V. Porson. supplem. praef. ad Eurip. Hecub. p. 57.
37. D. συρβαβυτία.
38. D. ὑφορβὸς.
39. D. omittit να υτιῶν.
40. D. ὁ εἰ καὶ . .

Σύρφα, συρφετὸς, ὄλεθος.[41]

Συρφετὸς, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος. ἢ ἡ[42] ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ Φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα, ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Συσκευάζει, λόγῳ ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες, συστραφέντες.

Συσσεισμὸς, λαῖλαψ, συστροφὴ ἀνέμου.

Συσσιτίαι, τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται οἱ[43] Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ Φιτια,[44] ἐπεὶ καὶ Φιλίας ἐστὶ συναγωγά.[45]

Συσσίτιον, εὐωχία, ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης, τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγενὲς σιωπώντων. ΘεόΦραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς[46] δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας Φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ[47] σκάφην ἔλεγον ἢ σκαΦηΦόρον. διὰ δὲ τὸ ἀπαρρήσιαστον εἶναι, συντομώτερον ποιήσειν ἀπειλὴν σκάφης.

Συστρέμματα, στασιαστῶν πλῆθος.

Συσυς,[48] τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες.

Συφεὸς, τόπος, ὅπου αἱ σύες τρέφονται.

Συχναῖς, συνεχέσιν.

Συχνὸν, πολὺ, πυκνόν.

Συώδης, ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιΦωνουμένου.

ΣΦαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σΦαζομένων ἱερείων δέχονται. περισπᾶται ἡ δευτέρα συλλαβή.

ΣΦαγὰς, τὰς κατακλείδας Θουκυδίδης καὶ ὀϊστούς.

ΣΦαδάζειν, Φράσσειν,[49] δυςθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς στενάζειν.

ΣΦαδάζοντες, σπώμενοι, ἢ δυςΦοροῦντες.

ΣΦαδάζουσα, πανουργεύουσα.

ΣΦαιρωτὴρ, σανδαλίου ζινίχιον,[50] οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

ΣΦακελίζοντες, διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες.

ΣΦακελισμὸς, παραπληξία.

ΣΦακελισμός. ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σΦακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σΦακελισμοῦ καὶ σπασμός.[51] λέγεται δὲ καὶ σΦακελὸς ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σΦυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σΦάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

ΣΦαλεὶς, ἀποτυχών.

ΣΦάραγον, ὁ Ἀπίων Φάρυγγα ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόΦου.

ΣΦᾶς, ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν.

ΣΦενδαμνίνους, τοὺς σκληροὺς, ΑριστοΦάνης.

ΣΦενδόνη, ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σΦραγῖδος.

ΣΦενδόνη, τοῦ δακτυλίου ἡ περιΦέρεια ἢ εἰς λίθου βολήν.[52]

ΣΦενδοναᾶσθαι, ἀπορρίπτεσθαι.

ΣΦέτερα, τὰ ἑαυτῶν.

ΣΦετερίζεται, λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

ΣΦέτερον, τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

ΣΦετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

ΣΦῆκες, οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες.

ΣΦηκώδεις, οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

ΣΦῆκες καὶ σΦηκίαι, τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα. οὕτως Φερεκράτης.

ΣΦηκῶσαι, τὸ δῆσαι. οὕτως Φρύνιχος.

ΣΦῆλαι, πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατῆσαι.

ΣΦηνούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

ΣΦήττιοι, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος Φυλῆς. κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥςπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράΦους νόμους.

ΣΦὶν, αὐτοῖς.

ΣΦίγκτας.[53] Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς.

---

41. D. ὄλετος.
42. D. omittit ἢ.
43. D. omittit οἱ.
44. In B. adnotatur: *vox corrupta in cod.* Pro ea lacunae signa in D. et supra scriptum φιδίττια.
45. B. συναναγωγά.
46. D. omittit ἐν ταῖς.
47. B. D. εἰς, sed in B. supra scriptum ἢ.
48. D. σύσους.
49. D. σΦάσσειν.
50. D. ζηνίχιον.
51. D. σπαδμὸς.
52. Vltima syllaba in B. punctis notata.
53. D. σΦίκτας.

Σφίγανον, πολεμικόν.

Σφισὶν, αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφραγιδώνυχα, ἀργονόμητα, καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις σφραγῖδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος.

Σφριγῶν, νεάζων, αὔξων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν.

Σφοδρίας. στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν. Φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφυγμὸς, Φλεγμονὴ, παλμὸς, ξέσις Φλεβὸς[54] ἢ ἀρτηρίας.

Σφύζει, ἐπείγει, ἢ[55] αἱ Φλέβες ἅλλονται.

Σφυρὰ, τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.

Σφυρήλατος, σφύραις ἐληλαμένος.

Σφῶν, αὐτῶν, ἢ ὑμᾶς ἰδίους, ἰδίας.

Σχάδονας, τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν.

Σχαλίσαι, θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαδον, τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχαστηρία, ἡ ἄφεσις.

Σχάσον, κατάπαυσον, μετάβαλε.

Σχεδιάζει, ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν, ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῆ ἀποφαίνεσθαι.

Σχεδιασθεὶς, παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιοι,[56] εὐτελεῖς.

Σχέδιον, ἐκ τοῦ ἑτοίμου.

Σχεδὸν, πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός.

Σχελίδες, τὰ πλευρίδια πρέα.

Σχέσις, ὁρμὴ,[57] συνάφεια.

Σχετικῶς, οἰκειωτικῶς.

Σχετλιάζει, δυσχεραίνει ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος, ὀδυνηρὸς, χαλεπὸς, ἀγνώμων, ἀτυχὴς, δειλοπαθὴς, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἀπεχθής.

Σχηματιζόμενος, προσποιούμενος, ἢ συνταττόμενος.

Σχήσειν, ἀνθέξειν.

Σχήσεσθαι, ἐπισχηθήσεσθαι.

Σχήσουσιν, σχῶσιν, κρατήσουσιν, ἐφέξουσιν.

Σχοίητε, νομίσοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε.

Σχιστὸς ὁδὸς, ἡ μιξοδία.

Σχίζα, ἡ λαμπάς.

Σχιζιὰς, ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός. οὕτως Κρατῖνος.

Σχιστὸς χιτὼν, κατὰ τὸ μέσον πόρπῃ συνεχόμενος.

Σχῖνον, τὴν σκίλλαν, ἐν ᾗ διαμάσσονται οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας, ἀφ' οὗ καὶ ἠσχινίζεσθαι.

Σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ τοξόται, σχοινίον μιλτοῦντες συνήλαυνον καὶ κατὰ πρατήρια[58] διέκλειον.

Σχοίνισμα, μέτρου μέρος, κληρουχία.

Σχοῖνος, μέτρον γεωμετρικὸν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

Σχολαῖον, ἀργὸν, διατρίβειν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον, ὁμοίως καὶ σχολαιότης.

Σχολὴ, οὐχὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις καὶ διατριβὴ,[59] ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον. ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς καὶ ἀντὶ οὐδαμῶς.

Σχόλια, σεμνολογήματα ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνείαν.

Σχόμενος, κατασχὼν ἢ κατασχεθείς.

Σχὼν, κατασχών.

Σῶ, μονοσυλλάβως, οἱ σῶοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι σῶοι.

Σωκεῖν, ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα, πᾶν τὸ τεθνηκός. τοῦ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Σωμάτια, τὰ ἀναπλάσματα, οἷς οἱ[60] ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς. οὕτως Πλάτων.

Σωρηδὸν, ὁμοῦ.

---

54. D. καὶ ἰσιΦλεβος.
55. D. omittit ἢ.
56. D. σχέδιον.
57. D. ὄρμη.
58. D. κατὰ κρατήρια, omisso καὶ.
59. D. ἡ ἐν μόγοις διατριβή.
60. Pro οἷς οἱ lacunae signa in D.

Σωρεία, πλῆθος.
Σωρὸς, συναγωγή.
Σῶστρα, σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα.
Σωτάδεια.[61] [τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.]
Σωτὴρ Ζεὺς, ὁ ἐλευθέριος.
Σωτέος, σωθῆναι ἄξιος.

ΣωΦρονισταὶ, ἄρχοντές τινες χειροτονητοὶ, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης Φυλῆς. ἐχειροτόνη μὲν[62] ὁ δῆμος, ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμήν.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τ̄.

Τὰ, ταῦτα.
Ταβέρνεια, καπηλεῖα, πανδοχεῖα.
Τάγηνον, τοῦτο Ἰώνων τινὲς τήγανον λέγουσιν.
Ταγηνίας,[63] πέμματά ἐστι τῶν ἀπὸ τηγάνου ἐκ στέατος ὑγροῦ, καὶ τυροῦ, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος.
Τάγυρι, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξίν. καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.
Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος, τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ[64] Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφὸν[65] καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.
Τάδε Μῆδος οὐ Φυλάξει. κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, τάδε Μῆδος οὐ Φυλάξει.
Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης τισὶ τῶν δυνατῶν τι κελεύων· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.
Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε[66] καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.
Τὰ ἐν ποσὶν, τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.
Τὰ ἐπίχειρα, τὰ ἐπιχειρήματα.
Ταινίαι, ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζήτια στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.
Ταινιοῦντος, στεφανοῦντος.
Τακερὸν, ἑφθὸν, τετηκός.
Τακτικῶς, στρατιωτικῶς.
Τἄλλα καὶ Φιλώμεθα, λεγόμενόν τι, οἷον τἄλλα καὶ Φίλοι ὦμεν.[67]
Τάλαντα,[68] τὰ ζυγὰ, καὶ τὰ ἱστάμενα.
Ταλανίζει, θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ.
Ταλαντεύει, σταθμίζει.
Τάλαντον, πολλὰ μὲν σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου[69] μέρος, καθὸ σημαινόμενον Δημοσθένης Φησὶ, πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥςπερ Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἢ τάλαντῳ μουσικὴ κριθήσεται. καὶ τὸ Ὁμηρικόν· χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τρίτον σημαινόμενον, ἡ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν· κεῖται γὰρ ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ δίτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον[70] λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις. καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ τάλαντα. τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ. καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαν-

61. D. Σωτάδια, sine explicatione. Vncis inclusa in margine scripta esse adnotatum in B.
62. D. ἐχειροτόνετο γὰρ.
63. D. ταγηνία.
64. D. ἐν τῇ.
65. D. τὸν ἀδελφὸν.
66. D. omittit τε, et mox τοῖς.
67. D. omittit ὦμεν.
68. D. omittit τάλαντα.
69. D. χρυσίου ἢ ἀργυρίου, supra scriptis genitivis.
70. D. καὶ δίτάλαντες καὶ τριτάλαντες καὶ ἡμιτάλαντες.

ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως οὕτινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει[71] τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτὰ, ἂν δὲ ἔννεα, ὀκτὼ,[72] συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἥμισυ. Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

Ταλαντουμένην, ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀναμαλῶς σείεσθαι μὲν[73] ὑπ' ἐκείνων, κινουμένων δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἐπὶ τὸν ζυγόν. τάλαντον λέγεται καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις, στῆσις, στάθμης.[74]

Τάλαρος, καλαθίσκος, κόφινος.

Τάλας, ἄθλιος.

Ταλάσης, ὑπομείνης.

Ταλασίαν, ἐριουργίαν.

Ταλάσιον, ἐριουργίον.[75]

Ταλασιουργία, ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα, ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθὲς, ταλαίπωρον.

Τάλεσιν, ἀναλώμασιν.

Ταλαπείριον,[76] οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τάλιδος, τῆς μεσογάμου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταμίαι, ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

Ταμίαι, ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί.

Ταμίαι, ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε[77] ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες καὶ[78] τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμιεῖον, κοιτῶνα.

Ταμιεύεται, διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει.

Ταμιευόμενον, φυλάττοντα.

Ταμίης, δεσποίνης.

Ταμισὸς, πυτία.

Ταναϋφῆ, λεπτοϋφῆ.[79]

Ταμύναι, πόλις ἐστιν ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριαίων,[80] ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ[81] τὰ Εὐβοικὰ γράψαντες.

Τᾶν, ἑταῖρε, ἢ σύ.

Τανύπεπλος, ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα. ἐξ οὗ καὶ τὴν Φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύποδας, ταχείας.

Τανύηκες, τεταμένην ἔχων τὴν ἄκην ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανύπτερος, παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι, τὸ τιμῆσαι. ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι, ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

Ταξίαρχος, ἡγεμὼν, στρατοπεδάρχης.

Τάπητες, ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταονθαρύζειν, τρέμειν.

Τὰ πολλὰ, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Τἀπὶ κοσκίνῳ, λεγόμενον ποῖον τἀληθῆ πάντα.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει. παροιμία. ἐν ἀκμῇ γάρ φασι[82] μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

Ταραντῖνον, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖναι βαφαὶ, παρὰ Ἀχαιῶν οἶμαι, τὰ ἁλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.

---

71. D. ἐφαρμόζει.
72. D. ὁ κατὰ.
73. D. omittit μὲν.
74. D. ταλαντώσεις, στήσεις, σταθμήσεις.
75. D. omittit hanc glossam.
76. D. ταλαπείρων.
77. D. omittit τε.
78. D. omittit καὶ.
79. D. ταμαϋφῆ, λεπτοφυῆ.
80. D. Ἐρετριέων.
81. D. omittit οἱ.
82. B. φησὶ.

Ταρβεῖ, φοβεῖται.

Ταρβεῖ, καὶ τάρβος,[83] εὐλάβεια, φόβος.

Ταριχεύειν, ταριχεύσειν, ὥσπερ οἱ τὰ ὠὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνει.

Ταριχεύει,[84] τήκει, ξηραίνει.

Ταρροὶ, ταῖλαροι, καὶ ταρσοὶ, καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτως.

Ταρσοὶ, τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις.

Τάρπη, κόφινος.

Ταρσὸς, ἐκ μέρους ἡ τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς, ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Τάρῤῥωμα, τὴν κωπηλασίαν, οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τάρταρος, ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος.

Τάρταρον, τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς.

Ταρτημόριον, δίχαλκον. ὁ γὰρ χάλκος ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ ταρτημορίου[85] τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου[86] ἄξιον.

Ταρτησία μύραινα, ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Τάσις, ἔκτασις καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα, πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο Πλουτεὺς καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ[87] παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται, Ταντάλου τάλαντα ταντταλίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύσεις,[88] αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας. παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σαμίᾳ. ἔστιν εἶδος τα-

θοῦς Σαμιακοῦ, ἀφ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν.[89]

Τὰ τῶν Φόρων κρείττων, παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλοίῳ φερομένων, ὧν ἠδίκησαν

Ταυρέας, ὄνομα κύριον.

Ταῦρον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον, τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος[90] περίεισι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δ' ἐν γ' ἀτάκτων, ὅτι τῶν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιτεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δ'[91] ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ ταυρόβολος[92] ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρίδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλλητε, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν. οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ[93] ἐξῆλατο.

Ταυροφάγον, τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ, ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο ἢ τὸν ὠμηστὴν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοὔνομα[94] Ἀριστοφάνης.

Ταυτάζειν, στρατεύεσθαι,[95] ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. ὁτὲ δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν,[96] Κρατῖνος Ὥραις. ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταύτῃ, τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

Ταυτὸ εἰπεῖν,[97] ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος,[98] ἀπαραλλάκτου φύσει.

Τάφος, καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

Ταφρεῦσαι, διορύξαι, περισκάψαι.

Τάφρος, τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα, ἀντὶ τοῦ ἔπειτα. οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα, ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.[99]

Τάχας, τοὺς καταστοχασμούς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταχὺ, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἐστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν.

---

83. D. ταμβεῖν.
84. D. ταραχεύει.
85. D. ταρτημόριον.
86. D. δὲ χάλκου.
87. D. omittit καὶ.
88. D. ὑπεύσεις.
89. D. ἔστιξαν Ἀθηναῖοι.
90. D. ταῦρου.
91. D. ὁ δ'.
92. D. ταυροπόλος.
93. D. ὁ δὲ Ἄνδρῳ.
94. D. μετήνεγκεν ὄνομα.
95. In B. ad τ secundae syllabae supra scriptum ν.
96. D. ποιῶν.
97. D. ταυτοεπεῖν.
98. D. ταυτόγκος, ad κ supra scripto π.
99. B. τύ. D. ταχύ.

Ταχυβάμονας ὅρκους, Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ[100] γινομένους νοεῖν. ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. ὅθεν καὶ ἡ[1] παροιμία, Ἀφροδίσιος ὅρκος, οὐκ ἐμπίνιμος.

Ταχυναυτεῖ, ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες, ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν, ὃ ποιοῦσιν οἱ[2] ἐκλελυμένοι.

Τέγγει, βρέχει, μαλάττει.

Τέγγεσθαι, εἴκειν, ἐνδιδόναι.

Τέγξω, βρέξω.

Τεγχθέντων, ἀντὶ τοῦ εἰξάντων. ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγκτος Πολιτείας β'. τὸ μὴ[3] τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος, στέγη, ἢ ὑπερῷον δωμάτιον, οἰκεῖα προσγοεῖν.

Τεθηγμένον, ἠκονημένον.

Τεθηλότα, θάλλοντα.

Τεθημμένον, συγκεχυμένον, τετυφλωμένον.

Τέθηπα, καταπέπληγμαι.

Τεθηπότες, ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες.

Τέθμια, νόμος.

Τέθναστο, προστακτικόν.

Τενθία,[4] γαστριμαργία πολλή.

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις, γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης, ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθόλου δ' ἡ καρδία.

Τέθριππον, ἐκ δ'[5] ἵππων ἅρμα.

Τεθυκὼς,[6] εὐχαριστήσας.

Τεθυμμένος, ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος ἢ κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι, τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

Τέθωται,[7] τεθοίμηται.

Τεικτοὺς, χρηστούς.

Τείρει, καταπονεῖ.

Τειχήρεις, τετειχισμένους.

Τέκεα, τέκνα.

Τεκμήριον, ἀληθινὸν σημεῖον.

Τέκμωρ, τέλος, μόρον, θάνατον.

Τέκος, τέκνον.

Τεκταινόμενος, κατασκευάζων.[8]

Τεκτήνατο, κατεσκεύασεν.

Τέκτων, κοινὸς τεχνίτης, ὁ λιθοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων.

Τελαμὼν, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους, τῆς ἀσπίδος.

Τελέθει, γίνεται.

Τελέθουσι, γίνονται, θάλλουσιν.

Τέλλει, ἐπιτέλει,[9] ποιεῖ.

Τελενικίσαι, ἐν Σεριφίοις τὸ νενῶσαι ἀπὸ[10] Τελενίκου τινὸς ὡς τὸ εἰκὸς πένητος παντελῶς. καὶ λέγεταί τις τελενίκειος ἤχω ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν νεῶν ἀγγείων.

Τέλεον καὶ τὸ τέλειον. τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν. καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι.

Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν.

Τελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος, τέλειος, μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

Τελετὴ, θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆσαι, τελέσαι.

Τελθεῖν, ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τελισκόμενος, τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

Τέλμα, τόπος πηλώδης, ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα, τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος, ἢ βάτρα.[11] Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος, ἀρχὴ, πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα·[12] ὅθεν καὶ πολυτελὲς[13] τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

Τελμισεῖς, οἰκοῦσιν ἐν Καρείᾳ[14] κατέχοντες ξ' στάδια. Ἁλικαρνάσσου, ὡς Πολέμων. Τέλμισος δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέ-

---

100. D. ἐν ἑτέρῳ νὺν τινὶ.
1. D. omittit ἡ.
2. B. omittit οἱ.
3. D. μὲν.
4. D. τεθνία.
5. D. omittit ἐκ δ'.
6. D. τεθυχὼς.
7. D. τέθωτο.
8. D. τεκταινόμενον, κατασκευαζόμενον.
9. D. ἐπιτελεῖ.
10. D. τελενικίσαι, ἐν στετριφίοις, τὸ νενῶσαι ἀπὸ κενῶν ἀγγείων, reliquis omissis.
11. D. βάθρα.
12. B. omittit τέλος καὶ τὸ δαπάνημα.
13. D. καὶ τὸ πολυτελὲς.
14. D. Καρείῳ.

των, ἢ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλών.[15] διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτήσεσιν.[16]

Τελοῦντα, τεταγμένα.

Τελχῖνες, πονηροὶ δαίμονες, Φθονεροὶ, βάσκανοι.

Τελχιταίνει, ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη, ναοὶ, ἱερὰ, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

Τέμνειν, πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι Φάρμακον, τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν[17] Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται διεκβολαί.

Τέμπλα, ἐπίσημα.

Τεναγη, διάβροχοι, κάθυγροι τόποι πηλώδεις, πελάγη, ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος, κακοῦργος, συκοφάντης.

Τεναίδιος ἄνθρωπος. Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα καὶ[18] Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις, καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὥςπερ ἐρῶντα[19] αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν.[20] ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην ΛευκόΦρυν, ὕστερον δὲ Τέναιδον ἀπ' ἐκείνου, ὃς[21] καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι[22] τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον,[23] ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ Φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τεναίδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν Φοβερῶν τὰς ὄψεις.

Τεναίδιος ξυνήγορος, ἀπότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τεναίδιοι. καὶ παροιμία, Τεναίδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τεναίδιος μετὰ πελέκεως[24] δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει. ἢ ὅτι Ἀσερῖνα τόπος ἐν Τεναίῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ κάρκινοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς, πελέκει τοὺς μοίχους ἄμφω καρατομεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο, καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δ' ὅτι γεννηθεὶς ἃ[25] ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς μετὰ πελέκεως τὰς Φοινικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενθευὶς, ὁ πενθευὶς παρ' ἑκατέρῳ.

Τένθης, λίχνος. καὶ τενθεία ἡ λιχνεία.

Τεναίδιος πέλεκυς, ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Τέννης γὰρ διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἵστασθαί τινα ἔχοντα πέλεκυν, τὸν δ'[26] ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παίειν.

Ταιναι, ζῶναι.

Τένθης, ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας, τραχήλους. τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Τέρας, παράπλασμα, παρὰ Φύσιν τεχθὲν, ἢ σημεῖον.

Τεράστεια, σημεῖα, θαύματα.

Τεραίζεις, ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ. οὕτω Πλάτων.

Τέραμνον, ἄπαλὸν, ἔψανόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσεψανόν. οὕτω Πλάτων.[27]

Τεράμων, καὶ ἀτεράμων, καὶ τέραμον, τὸ ἔψανόν. λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως, ὡς τὸ τῆς Ἀρεθούσης ἐν Χαλκίδι.

Τερμέρεια,[28] τὰ μεγάλα. Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λῃσταὶ ἐγένοντο,[29] καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκρᾳ τινὶ τῆς Μυγδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον. ἐντεῦθεν ἐλῃστευσεν ὁρμώμενος.

Τερατία, ψευδολογία.

---

15. D. μεταλαβών.
16. D. Κλητήσεσιν.
17. B. omittit τῶν.
18. D. omittit καὶ.
19. D. ὡς πειρῶντος.
20. D. ἐπόνωσεν.
21. D. ὡς. In B. notatur, sic esse in codice, sed ω in ο mutato.
22. D. παρεστῆναι.
23. D. ἐπηρμένον.
24. D. μεταπελεῶσαι.
25. D. γεννῆσα ἃ. Ancherus in libro ad v. θελητὴ commemorato p. 11. emendat: οἱ δ' ὅτι Τέννης δι' ἃ.
26. D. omittit δ'.
27. Hanc glossam omittit D.
28. D. τερμέρετα.
29. D. γίνονται.

Ταιρατίαι, ψευδολογίαι, οἱ θαυμαστὰ[30] καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος, μάντις, τερατουργὸς, θαυματοποιός.

Τερατώδη,[31] παράδοξα.

Τερὲν, ἁπαλόν.

Τερετίζομαι, τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.

Τερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ, ἢ ᾄσματα ἔκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον, τρυπάνιον.

Τερηδὼν, σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ.

Τερθρία,[32] ἡ λεπτολογία. ἔστιν γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον. Φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τριμμάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστρῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τερθρίαν Φασὶ τὴν Φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη[33] πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργείαν.

Τέρμα, τέλος, ὅρος, ἢ καμπτήρ.

Τερματίζεται, τελειοῖ.

Τέρπεσθον, τέρπονται δυϊκῶς.

Τέρμινθος, ἐμφερὲς λινῷ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαί φασιν Ἀθήναις ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυνος, ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

Τερπωλὴν, τέρψιν.

Τερποτραμμις, ἡ τῶν ἀφροδισίων τέρψις. οὕτως Τηλεκλείδης.

Τεταρτημόριον, τὸ δ'[34] μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τοῦτ' ἔστι χαλκοὶ δύο. καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοὺς ἔχει, τὸ δὲ δ' αὐτοῦ[35] δῆλον ὅτι δύο χαλκοί εἰσιν.

Τετάφατε, ἐθάψατε.

Τετελεσμένον, μεμιασμένον.

Τέτευκται, κατεσκεύασται.

Τέτηκα, ἔτηξα, ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι, ὑπόμεινον.

Τετληκὼς, ὑπομείνας.

Τετραβάμων, τετράπους.

Τετράδι γέγονας, ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι.[36] Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι[37] δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

Τερμέρια κακά. περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἔρυμνον τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἁλικαρνάσσου. τὸν δὲ ἀπ' αὐτοῦ λῃζομένων δυςαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο.

Τεταμένον Φῶς εὐθὺς οἷον κίονα τὸ οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα[38] τοῦ κόσμου κατ' ἄκρα δ'[39] αὖ διῆκον. ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἱ δὲ κύλινδρόν τινα[40] πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τετρακόσιοι. οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτὺς, οἱ τέσσαρες, ἡγοῦν ἡ τετρὰς.

Τετραρχία, τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ Φησιν εἶναι[41] τοῖς τετάρσιν, Θετταλιῶτιν, Φθιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Ἀστιεῶτιν.[42] καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαί[43] Φησιν εἰς τέτ-

---

30. D. θαύματα.
31. B. τερατώδει.
32. B. τεθρία et infra τεθρίαν.
33. D. μὲν . . . .
34. D. δὲ.
35. D. τὸ δὲ αὐτοῦ . .
36. D. ταλαιποροῦντα.
37. D. διατεῖσθαι.
38. D. τὴν ὑποφορὰν ὑπὸ ζῶμα.
39. D. omittit δ'.
40. D. τινα τοῦ.
41. D. εἶναι Φησὶν εἶ.
42. D. Ἀστιῶτιν.
43. B. δίκρεσθαι, ad ε supra scripto η. Et ita in codice esse adnotatum.

ταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετραρχίζειν, οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τετρίγει, ἔτριζεν, ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

Τετριγυῖα, τρίζουσα.

Τετριχυῖα, τεταραγμένη.

Τετρυπημένη ψῆφος. τῶν ψηφῶν οὐσῶν χαλκῶν καὶ καυλίσκον ἐχουσῶν. αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι, ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο, αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς κρινομένους.[44]

Τετρυπημένη. Ψῆφοί εἰσιν χαλκαῖ αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ. αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας λαμβάνωσιν.

Τετρύσθαι, καταπεπονῆσθαι.

Τετρυχωμένος, κεκακωμένος.

Τετρωβελίζων, τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων. ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτόν ποτε.

Τέτρωρον, τέθριππον, ἤγουν τετράϊππον.

Τετταρακοντα, πληρωτή τις ἦν Ἀθήνῃσιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἳ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον, ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν, τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν.

Τεττιγοφόροι, οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης ά.[45] καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει πρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Τετύκοντο, παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται, κατεσκεύασται.

Τετυρευμένον, συγκείμενον, πεπηγός.

Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα, ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν,

ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταῤῥαγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι· πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ θελέγετο φρένας.

Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.

Τετύχηκεν, οἷον συμβέβηκεν. τέτευχεν δὲ, ἐπιτέτευχεν. τὸ[46] μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ[47] ἑτέροις βάρβαρον.

Τευθίδες, σηπίαι.

Τευκτῆρι,[48] ποιητῇ, κατασκευαστῇ.

Τευκτὸν, χειροποιητόν.

Τευμησία. περὶ[49] τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς[50] ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόθημος. ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων. ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν καθηράντων[51] αὐτὸν τῶν Καδμείων διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμισσὸν λίθους γένεσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐνικοῦ κύκλου.

Τεῦξαι, κατασκευάσαι.

Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι ἢ σπευδρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι[52] καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ.[53] Λυκόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος, προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα, φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. ἢ ἐνεργεῖν. καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις· μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάσθαι. Πλάτων Ξάνθαις· ἦν δὴ θόρυβος τευξάντων, ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι, οἷον διατετριφότι. γράφεται καὶ τετουτακότι.[54] Τηλεκλείδης· πάντες δὲ τευτάξουσιν οἱ διάκονοι,

---

44. D. omittit hanc glossam.
45. B. μ.
46. D. ἐπιτετύκοντο.
47. D. Θεόπομπος δὲ, omisso παρὰ.
48. D. τετυκτῆφι.
49. B. παρὰ.
50. D. ἱκανὰ.
51. D. καθαράντων.
52. D. omittit ἢ σκευωρεῖσθαι ἢ στρατεύεσθαι. Vide Ruhnk. ad Tim. p. 254.
53. D. ἐν τοῖς αὐτοῖς.
54. D. διατετρι . . . γράφεται τετευτακότι.

ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται. Φερεκράτης· ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ[55] δεῖπνον παραθεῖναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν, Πολιτείας ζ',[56] καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ[57] λέγων, Φλυαρῶν.

Τεύταται, μηχαναῖται.

Τεύχεα, ὅπλα, σκεύη.

Τεύχοντες, κατασκευάζοντες.

Τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, Φλυαρῶν.

Τεῦχος, οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ Πλάτων εἴρηκεν τέφραν ἐν Λυσίᾳ.

Τεφρώσας, ἐμπρήσας, σποδώσας.

Τεχνηθέντος, δημιουργηθέντος.

Τέως, ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ, πρὶν, ἕως τίνος, ἐπὶ τοσοῦτον ἕως.

Τῇ, ταύτῃ ἢ δέξαι.[58]

Τῇδε, ταῦτα, ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε.

Τῇδ' ἔνι, ἐν ταύτῃ δ' ἐστίν.[59]

Τήβεννα, ἱματίον ἢ χλαμὺς, ὃ Φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς, γυναικοτρόφος, ὑποτίθη τεθραμμένος.[60]

Τηθαλλαδοῦς, ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν.

Τηθεᾶ, ὄστρεα.[61]

Τῇ ἀληθείᾳ σφραγίζεται, ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τήθη, μάμμη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ.

Τητθὶς, θεία, πατρὸς καὶ ἢ μητρὸς ἢ ἀδελφή.[62]

Τηκεδόνι, τῇ φθίσει.

Τηλαυγὲς, λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγημα, ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τηλεδαπὸς, μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεκλητοὶ, ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλεφάνης, αὐλητὴς, ὄνομα κύριον.

Τηλεφανὴς, μακρόθεν φαινομένη.

Τηλία, πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται.

Τηλικοῦτος, ἐπὶ ἡλικίας τίθεται. οὕτως Μένανδρος.

Τήλοθι καὶ τηλόσε, πόρρω, μακράν.

Τηλυγέτης, μονογενὴς, καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.

Τημελὲς, ἐπιμελές.

Τημελὴς, ἐπιμελὴς, σπουδαῖος.

Τημελῆσαι, ἐπιμελῆσαι, Φροντίσαι.

Τημελήσαντες, θλίψαντες.

Τημελούμενον, ἐπιμελούμενον, Φιλοκαλούμενον.

Τῇ μὲν, ὅπου μὲν, ἢ ἐν μέρει.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. ἡ παροιμία. λέγεται δὲ[63] ἐπὶ διαμενόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ Νείλεῳ[64] πυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

Τηνάλλως, μάτην, καὶ οὐ τηνάλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων· νυκτὶ τὸ κανοῦν τό π.ς[65] περίεισιν τὴν[66] ἄλλως ἔχων. ἔστι καὶ π.. τοῖς περὶ Δημοσθένην, καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι, παροιμία.

Τήνελλα, τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ προύματος.

Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον, παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τηνία,[67] ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται.

Τηνικαῦτα, τότε.

Τὴν κατὰ σκυτὸν ἔλαι, τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασὶν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος, ἔνιοι δὲ αὐτῷ[68] Χείλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου, ἴσον τῷ γενναΐζου.[69]

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὴν θεὸν καλεῖν. βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο, τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖ-

---

55. D. τευτάξειν τούτων.
56. D. δὲ.
57. D. omittit ἀεί.
58. D. δόξαι.
59. D. τῇδ' ἔῃ, ἐν ταύτῃ ἔστιν.
60. Hanc glossam omittit D.
61. D. τήθεαι, ὄστρεαι.
62. D. πατρὸς ἢ μητρὸς ἡ ἀδελφή.
63. D. omittit δὲ.
64. D. ἦν δ' ἐν Νείῳ.
65. Maculam in codice esse adnotatur in B. In D. τὸ κανοῦν ὁ παῖς.
66. D. et τὴν et mox π.. omittit.
67. D. Τηνίος.
68. D. αὐτὸν. B. αὐτω, punctis notato ω.
69. D. ἐνδύον et γενναΐζον.

νον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος[70] ἔτιμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς[71] εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν κακύτος[72] τι ποιεῖς, μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰρήχθη.

Γηρυῦ, Φυλάττου.[73]

Γῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται. οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται. ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Γηταᾶσθαι, στερίσκεσθαι.

Γῆνος, μία τῶν κυκλάδων νήσων.

Γήτει, σπάνει.

Γῆτες, τούτῳ τῷ τέλει ἔτος.

Γητηνοὶ, πυροὶ οἱ τετράμηνοι,[74] οὓς Ἴωνες σιτανείους καλοῦσιν.

Γήτθη, μάμμη.

Γητωμένον, στερισκόμενον.

Τιάρα, κόσμος ἐπικεφάλιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλημένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι ὡς Φιλαρχον ἱ. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κύταριν ὡς διάφορον.

Τίβιοι, ἔθνος λευκὸν ἐν Φρατερσεσιν.[75] τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.

Τιαγγάβαρι, τὸ κιννάβαρι. Διοκλῆς.

Τιγόνιον, ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δὲ, τί δή. καὶ οὕτως λέγουσι ποτιθῆ.[76]

Τί δή τα θεῶν στρέφη,[77] ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι, τί σοι.

Τί ἐστιν. τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο Θεόπομπος ἐν λά θεθήλωκε. Φησὶ γάρ· καὶ[78] πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας[79] καὶ περὶ Φιλίας. οἱ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίζειν, τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει,[80] ἡμεροῖ, πραΰνει.

Τίθασον,[81] ἥμερον.

Τιθράσιος, δῆμος Αἰγηίδος.

Τιθαιβώσσειν, τιθασεύειν.

Τιθεντες, ποιοῦντες.

Τιθήνας, τροφούς.

Τιθηνούμενος, τρέφων. τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τίθησι, ποιεῖ.

Τιθύμαλλον, πόα πικρά.

Τιθωνὸν, τὸν γέροντα. Ἀριστοφάνης· ἄνδρα τιθωνὸν ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν.

Τιθωνοῦ γῆρας, ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ἱκανὸν, τί ὄφελος.

Τικτικον, τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον. Ἀριστοφάνης.

Τίλλειν, διαβάλλειν.

Τιλφωσσαῖον, ὄρος ἐστὶ μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρύσιον ἔλαβεν[82] παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρώτας[83] θεράποντας καὶ βοῦς

70. D. ἀσπαζόμενον.
71. D. ἐπι . . et supra scriptum φκτεὶς.
72. D. ὅταν αὐτὸς.
73. D. Φύλαττον.
74. D. οἱ πυροὶ τετράμηνοι.
75. V. Porson. in additamentis ad Toupii emendd. in Suid. p. 458.
76. D. λέγουσι δι δή.
77. D. στέφη. V. Ruhnk. ad Tim. p. 257.
78. D. omittit καὶ.
79. D. πράξαντας.
80. D. τιθασσεύει.
81. D. τίθασσον.
82. D. ἐλάμβανε.
83. B. D. apogr. Goth. στρωτὰς. Ancherus in libro ad v. θελητὴ commemorato p. 12. στρώτας apud Photium scriptum invenit, quam genuinam esse lectionem docet ex Athenaeo II. 9. p. 48. D. E. Albertium in margine apographi Hamburgensis, et Reiskium in sui apographi margine male στρατιώτας e Suida scribere observans.

βοῦς π' καὶ κατέβη ἐπὶ[84] θάλασσαν ἐν Φορείῳ κομιζόμενος καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι τοῦψον, ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται ὥςπερ τὸ παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ πρόμυα καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τί μαθὼν, τί βουλόμενος.

Τιμαῖος, ὁ πολλῆς τιμῆς. οὕτως Διοκλῆς.

ΤιμαλΦούμενος, τιμὴν εὑρηκώς.

ΤιμαλΦέστερον, τιμιώτερον, λαμπρότερον. ἄλΦειν γάρ ἐστι τὸ εὑρίσκειν, ὥστε γίνεσθαι τιμαλΦέστατον,[85] τιμὴν εὑρίσκειν πλείστην, ὃ δὴ συμβέβηκεν τῷ χρυσῷ.

Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἷον ἀπὸ τίμημα, ὡς Λυσίας Φησίν. οὗτοι δὲ Φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι[86] καὶ τίμημα καταστήσασθαι. τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεΦάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν Δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰςΦερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράΦουσι τί χρὴ . . . .[87] Ἀριστοφάνης.

Τιμήσεως, ζημίας.

Τιμησυλκῶν, ἕλκων τὴν τιμὴν, τοῦτ' ἔστι μαρτυριῶν.[88]

Τίμιον, ἀντὶ τοῦ ἔντιμον. οὕτως Ἀντιφῶν. ὁ δὲ[89] Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς.

Τί μήν, κατάΦασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ, διὰ τί γὰρ οὔ.

Τί μήν, τί γὰρ, τί οὖν.

Τιμωρεῖν, ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν, διδόναι.

Τινυύμενος, ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος.

Τίνυνται,[90] τιμωροῦνται.

Τίοντες, τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ. κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ, παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι οὐδ' ἧστινος οὖν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι, ἀποδοῦναι.

Τίσειαν,[91] ἀποδοῖεν.

Τίσις, τιμωρία, ἀπόδοσις, ἀντέκτισις.

Τίσομαι, τιμωρήσομαι, ἀπαιτήσομαι.

Τὶς ἐν Κύδωνος, ἐπὶ τῶν ΦιλοΦρόνως δεχομένων τοὺς ξένους, ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου ΦιλοξένωΣ διατεθέντος.

Τὶς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα. ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀναθήματα προΦερόντων.

Τὶς τρόπος ἵππων, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις· τίς τρόπος ἵππων, ὡς δ'[92] ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω, ἀποδώσω.

Τίσωσιν, τιμήσωσιν, τιμωρήσονται.

Τιταγίδαις, καὶ Θυργονδοι,[93] Φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῳδεῖτο. οὐχὶ δὲ δῆμοι,[94] ὥς τινες οἴονται.

Τιτακίδαι, δῆμός ἐστιν τῆς Αἰαντίδος Φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν, οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν,[95] οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ σὴν Ἀττικὴν, ἀπὸ Τιτινίου, ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει. Ἴστρος δὲ ἐν ἀ Ἀττικῶν. Τιτᾶνας[96] βοᾶν. ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ἀ Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν πριαπωδῶν[97] θεῶν εἶναι.

Τίτανον, λευκὸν, ἢ γύψον κονίαν.

Τίτθη, τροφός.

---

84. D. εἰς.
85. D. τὸ τιμαλΦέστατον.
86. D. μυθώσασθαι.
87. Lacunae signa in D. Vacuum spatium in B. et ita in codice esse adnotatum.
88. D. βαρυτιμῶν.
89. D omittit δὲ.
90. D. τίννυνται.
91. D. τίσειεν.
92. D. omittit δ'.
93. D. Τιταγίδαι καὶ Συργόνδαι.
94. D. omittit δῆμοι.
95. D. Τιτανίδας ἦν.
96. D. Τιτάνα.
97. D. τριαπωδῶν.

Τιτθοῖ, μαστοὶ, ἤτοι τῶν μαζῶν[98] τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι[99] καὶ κιννάβαρι, τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους, τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων.

Τιττιγόνιον, ὅμοιον τέττιγι. Ἐπίλυκος Κορακίσκῳ.

Τιτὶς,[100] βραχὺ ὀρνίθιον. σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. τιτὶς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι,[1] τράγου εἶδος.

Τιφὺς, ὁ καλούμενος Ἐπιάλτης.[2]

Τί φῶ, τί εἴπω.

Τίω, τιμῶ.

Τλῆθι, ὑπόμεινον.

Τλήμονος, ἐλεεινοῦ.

Τλῆναι, ὑπομεῖναι.

Τληπαθὴς, ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τλήσομαι, ὑπομείνω.

Τλητικῶς, ὑπομονητικῶς.

Τμήδην, τμητικῶς.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος,[3] τὸ Φοβερὸν ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

Τό γε ἦκον, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπίπαν, τὸ σύνολον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ, ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελισκῶν. μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιαῖσδε, τοιαύτης.

Τοιγαροῦν, ἀμέλει, ὅθεν δὴ, οὐκ οὖν,[4] διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι, τούτου γὰρ ἕνεκεν.[5]

Τοίνυν, διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν.

Τοιχώρυχος, κλέπτης.

Τοιχορύκτης, ληστής.

Τοιχορύχημα, τοίχου, γλυφῆς ὀπή.

Τοκάδα, Εὔβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν. λεγόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα, τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκοφορεῖν, τοκούμενον, γεννώμενον, τικτόμενον.

Τοκήων, γονέων ἢ τέκνων.

Τολμήεντι, ὑπομονητικῷ.

Τολμῆσαι, ὑπομεῖναι. Νόμων θ' ἑι πατέρα ἀπέκτεινέ τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βία[6] πάσχοντα. καὶ ἐν β',[7] τολμῶ, ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι.

Τολμητίας, τολμηρός.

Τολοταὶ,[8] οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον καὶ σπευσίμους, ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτούς.

Τολυπεύειν, ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπη, ἀγριοκολοκύντη.[9]

Τολύπευμα, τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον[10] ἔριον.

Τὸ Μηλιακὸν κλοῖον, τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων[11] πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται. Φησὶ γὰρ[12] Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς[13] ἀρρώστειν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν,[14] κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν[15] κρατεῖσθαι ἀεί.

Τόμιον, τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον.

Τομὸν,[16] τὸ τμητικὸν, ὀξυτόνως. οὕτως Πλάτων.

Τομίας, εὐνοῦχος.

---

98. D. ἤτοι βαζῶν.
99. D. τιττάβαρι.
100. D. τιττίς.
1. D. πίνροι.
2. D. Ἐπίαλτος.
3. D. Παλλανίδος et paullo post Παλλανίδι.
4. D. οὐκ . . . .
5. D. ἕνεκα.
6. D. βίαν.
7. D. μ'.
8. In D. supra scriptum ξ ad λ.
9. D. ἀγριοκολοκύνθη.
10. D. τὸ κατὰ σκωας καὶ πεφιλοκαλη μέν.
11. D. ἀγειρώντων.
12. D. omittit γὰρ.
13. D. αὐτῶν.
14. D. εὑρεῖν.
15. D. τῆς γυναικὸς.
16. D. τομὴ. B. antea τομὴν, sed e correctione τομόν.

Τὸν ἀΦ' ἱερᾶς γραμμὴ, ἐν τῇ τῶν πέττων παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ.[17]

Τοναίαν, Ἄλεξις Παλλακῇ. οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλο τι εἰ πῶ[18] τοναίας τηλικαύτης ἄξιον. ἡ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς Φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.

Τόνδε, τοῦτον.

Τονθορύζει, ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ῥέμα γογγύζει.

Τόνον, εὔτονον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι, παρέλκει τὸ εἶναι. Θεόπομπος.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀΦρῦς, ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζει.

Τοξόται καὶ Σκύθαι καὶ σπουσίνιοι, οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνῃσιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρῶτον καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.[19]

Τοπάζειν, οἷον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι,[20] ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ. ἃ δὲ δόξῃ[21] τοπάζων, ταῦτ'[22] ἰδεῖν σαΦᾶς θέλω. ὅθ' ὃ καὶ ὑποτοπεῖν τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν, παροιμία. Πλάτων Γοργίᾳ. καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὸν εὐποιεῖν. Κρατῖνος· σοΦοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Τόπια, σχοινία.

Τόπιον. τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια. Στράτις Μακεδόσι, τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπιεῖς ἄνδρες.

Τὸ πέρα, ἔτι ἐπὶ πλέον,[23] ἢ ἕως τέλους, ἢ ὅλως.

Τόρα, ὥςπερ δὴ οὖν, ὅπερ οὖν.[24]

Τορεύει, γλύΦει, τιτρᾷ.

Τόργος, ὁ γύψ.

Τόρμος, ἡ πλήμη, εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.[25]

Τόρμος, ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, ἢ ἡ καμπτὴ,[26] ἢ ἡ ὕσπληξ.

Τόρνος, ξύλον στρογγύλον.[27]

Τορνώσασθαι, κατασκευάσασθαι.

Τορώνη, πόλις ἐν Θρᾴκῃ.

Τόρος, ἐργαλεῖον Φρεωρυχικόν.

Τορῶς, ἰσχυρῶς, τρανῶς, μεγαλοΦώνως.[28]

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν. αὕτη δημώδης ἐστὶ καὶ Φανερά. τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστροΦα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν μηδὲν ὠΦελούντων.

Τοῦ, τίνος ἢ ἕνεκα.

Τοῦ, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται ὥςπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ· ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῶ[29] παρὰ γυναικός του Φέρω. ἐπὶ δὲ οὐδετέρου, Δαναΐσιν· ἄλλ' εἰσιθ',[30] ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι[31] τουτὶ προσίζειν γὰρ κακοῦ του μὴ δοκεῖ. ἐπὶ δὲ ἀῤῥενικοῦ. Κοριάνοις Φερεκράτης· πάντας[32] γάρ εἰσι τῶν Φίλων ἑνός γέ του.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον, ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι, Εὔπολις Χρυσογένει.

Τοὔμπαλιν, εἰς τοὐπίσω.

Τούνεκα, οὗ χάριν, ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ, τοῦ πανυμνήτου.

Τοὐπίπεμπτον.[33] οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ἑ[34] μέρος τῶν ψήΦων ἄτιμοι[35] ἦσαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἑταίρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται, παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμός Φησι.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας, Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.[36] καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι Φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον, ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων.[37] ἐν δὲ τὸ[38] τέως δουλεύοντες ἔτι συνῴκουν.

17. B. παίει τὰ Μένανδρος Καταψευδόμενος.
18. D. οὐκ ἔχωγε ἄλλο τι εἰπω.
19. D. τῆς ὑπηρεσίας.
20. D. ἐνθυμοῦσθαι.
21. D. δοκῇ, punctis notatum.
22. B. ταύτας.
23. D. ἔτι ἔμπλεον.
24. D. ὁπεργοῦν.
25. D. ἀνήρμοσται.
26. D. ἡ καμπτὴρ.
27. D. hanc glossam omittit.
28. D. μεγαλοΦρόνως.
29. D. αὐτῶν.
30. D. εἰσὶν.
31. D. λέξαι . . .
32. D. πάντων.
33. D. τοῦ πίμεμπτον.
34. D. omittit ἑ.
35. D. Ἀττικοί.
36. D. Φιλιππικῶν.
37. D. ἀπελευθέρων . . .
38. Sic D. et e correctione B. in quo antea τῷ.

Τόφρα, τέως.

Τραγικὴ σκηνὴ, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκηνῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.[39]

Τραγήματα, ὡς ἡμεῖς τὰ ἐπιφορήματα. Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς, τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικὸν πάθος, συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος, ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης, ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου, καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγῳδοὺς ἢ τραγῳδεῖν δυναμένου.[40]

Τραγικὸς πίθηκος, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

Τραγῳδία, δεινοπάθεια.

Τραγῳδεῖν, χορεύειν. Ἀριστοφάνης.

Τράμις, ὁ ὄρρος, ἢ ἡ διαγραφὴ, ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ.

Τρανὲς, τὸ σαφὲς οἱ τραγικοὶ λέγουσιν.

Τραπεζοφόρος, ἱερωτύνης ὄνομά ἐστιν. καὶ ὅτι αὕτη τε[41] καὶ ἡ κόσμῳ συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ, Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκεν.

Τραπέμπαλιν, ἐπ' ἀριστερᾷ ὑπεναντίως. οὕτως Φερεκράτης.

Τράσια, οὗ τὰ σῦκα ψύχεται. οὕτως Εὔπολις.

Τραπεζοποιὸς, ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, σπονδῶν, ἀκουσμάτων. οὕτως Μένανδρος.

Τραυματισθῆναι, ἀντιτιτρωθῆναι.[42] Θουκυδίδης ά.

Τραυματίας, τετρωμένος.

Τραύζανα,[43] τὰ ἀπὸ τῆς Φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερὴ, ἡ ξηρὰ γῆ.

Τράχηλοι, τῶν θαλασσίων πορφυρῶν. οὕτως Ποσίδιππος.

Τρέσας, φοβηθεὶς, δειλιάσας.

Τρέφεσθαι, πήγνυσθαι, συνίστασθαι. περὶ ψυχῆς. τότε δὴ[44] τὰ ζῶα συντρέφεται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πήγνυται. ἥμισυ μὲν θρέψας. πολλῶν δὲ τροφῇ κῦμα, τεθραμμένον συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς, οἷον δρόμον.

Τρήρωνα, δειλήν.

Τρήρωσι, δειλαῖς.

Τριακὰς, τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς. Ὑπερείδης δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν[45] καλῶν.

Τριάκοντα, πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτεροι, οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων. οὕτως Φρύνιχος.

Τρία Στησιχόρου, στροφὴν, ἀντίστροφον, ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι.

[Τρία καὶ δύο, ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. Ἡσίοδος, τρὶς ὕδωρ προχέειν, τὸ δὲ τέταρτον ἐμεν οἶνον. Εὔπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε μήτιε καὶ β[46] τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμία. πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα. τὸ μὲν γὰρ ε ἐστὶ τρία καὶ δύο, τὸ δὲ γ' ἥμισυ καὶ ὕπλα. τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσα.]

Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρητικοὶ ἀντὶ τοῦ τρεῖς πεσεῖν ἢ τὸ[47] τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.

Τριακοντούτης, προοξυτονεῖται, κοινὸν δ' ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται. καὶ Ἀριστοφάνης.

---

39. Ruhnk. ad Tim. p. 259.
40. D. δυναμένους.
41. D. omittit τε.
42. D. ἀντὶ τρωθῆναι.
43. D. τράξανα.
44. D. δὲ.
45. D. omittit τὴν ἡμέραν.
46. Vncis inclusa in inferiore folii margine scripta esse adnotatur in B. Ad haec autem verba adscriptum: *aut μήτι ἐς* β. In D. prima tantum glossae verba sunt, τρία καὶ δύο, pro reliquis autem signa lacunae.
47. D. ἀντὶ τοῦ τρεῖς . . . τὸ.

Τριβαλλοὶ, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως[48] διατριβόμενοι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κονῶνος· οἰκίας καὶ τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν. οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας.

Τριβωνευόμενοι, ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς τρίβωνας ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

Τρίβωνα, στολισμόν.[49]

Τριβὴν, ὑπέρθεσιν.

Τριβωνευόμενοι, ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

Τριβώνιον, ἱμάτιον παλαιόν.

Τρίβωνος, ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος, ὁ Φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμμάτιν.[50]

Τρίγληνα, ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίπορα. γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ Ἀπίων, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια.

Τρίγωνον[51] δικαστήριον, ὄνομά ἐστιν δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

Τρίγωνον, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβιστον καὶ μέσον.

Τρίγωνος, ἀρβενικῶς, μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγχὸς, τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα.

Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. ἐπιτριήρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητος, τρικυλίνδητος.

Τρικάρανον, Φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργίας οὕτως καλούμενον.

Τρικέφαλοι, Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐπλείδου· μικρὸν δ'[52] ἄνω τρικεφάλου[53] παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν. τὸ πλῆρές ἐστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρίμμα, δι' ἁρμάτων πόμα.

Τριμνων, ὁ μνᾶν ἄξιον.[54]

Τριήρεις, πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τρικέφαλος, ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς[55] καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἵσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορος φησὶ, Προκλείδης Ἱππάρχου ἑταστής.

Τριβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν εὖκνος.

Τριοπὶς,[56] ὄρνεόν τι.

Τριορχος, ὄρνεον.

Τρίπαια, ἡ ἐναντία[57] πνοή. οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίποδα λέβητα,[58] ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι, οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην,[59] οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον, βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι[60] βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέταρτον. διττῶς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς,[61] εἴτε πλήρης εἴη. καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· τὰ δεσποτῶν[62] γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, τρὶς ἓξ βαλοῦσα[63] τῆς ἐμῆς Φρυκτωρίας.

Τρισταταὶ, οἱ παρὰ[64] χεῖρα τοῦ βασιλέως οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τριτημόριον, τοὺς ἓξ χαλκοὺς εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω οὖν ἐγὼ, πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοὶ, τριτημόριον δὲ ἓξ, εἰ μὴ ἄρα ἐκείνου[65] μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων[66] ἀνὰ δύο χαλκοῖς τρία ἔχων μέρη ἓξ χαλκοὺς συνάγει.

---

48. D. omittit ἀναγώγως.
49. D. στολωμόν.
50. D. γραμμάτια.
51. D. τρίγωνος.
52. D. omittit δ'.
53. D. τοῦ τρικεφάλου.
54. D. omittit hanc glossam.
55. D. διδάσκαλος τῆς ὁδοῦ.
56. D. τριστεὶς.
57. D. ἐνιτία.
58. D. τριποδαλίβτης.
59. D. νίκης.
60. B. φασὶ.
61. Pro verbis εἴτε κενὸς, quae in margine scripta esse observatum in B. lacunae signa in D. sunt.
62. D. δεσποτὴς.
63. D. βάλλουσα.
64. D. πρὸς.
65. D. ἐκεῖνον.
66. D. ὄντα.

Τριτημόριον, Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους. ὅτι δὲ τριτημόριόν ἐστιν ἓξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει.

Τριπτῆρα, Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. τριπτὴρ ἐστὶ πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νικανόρὸς φησιν ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τριτογενὴς, ἡ Ἀθηνᾶ, ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν, ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι τῷ[67] ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, Φθίνοντος ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἢ ὅτι τρίτην μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη, ἢ ἐπεὶ τρίτων τὴν κεφαλὴν Ἀθάμανες λέγουσιν, ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο ἡ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι ἔτι ἂν ἡ γεννητικὴ ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ.

Τριτογένεια, Φοβερὰ,[68] καταπληκτική.

Τριτομηνίς. τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τρίτον ἡμίδραχμον, τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

Τριτεὺς, τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον, δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἥμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον.

Τριτοπάτορες, Δήμων ἐν τῇ Ἀττίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας.[69] Φιλοχορος δὲ τοὺς τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν γονεῖς αὐτῶν ἐπίστανται οἱ τότε ἄνθρωποι.[70] τοὺς δ' ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ς'[71] φησὶν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην[72] καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ Φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ[73] ἐξηγητικὸν ποιήσας οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτὸν εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων, καὶ[74] Γύγην.

Τρίτην ἐρίων, σταθμόν τινα καλοῦσιν.

Τρίτος ἀριστερεῦ, ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος, ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν, ὁ δὲ δεξιὸς πρὸς τῷ προσκηνίῳ. συνέβαινεν οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἷον τοῦ πρωτοστάτου χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

Τρίτου κρατῆρος, τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν πρῶτον Ὀλυμπίων φασὶν, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων. τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ σωτῆρί τε[75] καὶ Ὀλυμπίῳ.

Τρίτος κρατὴρ, Διὸς τελείου σωτῆρος. πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία, ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα. ὡς Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν.

Τρίττης,[76] περιτραχήλιος κόσμος, ἔχων τρεῖς οἱονεὶ ὀφθαλμούς. καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὅσσους ὡς ἀμβλυάττειν ἐν τῷ τ.[77]

Τριτοπάτωρ, τριτοπάτρεις,[78] οἱ μὲν ἀνέμους, Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἄρξαντας δὲ γενέσεως. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς ἀνέμων παῖδας.

Τριττὺς, τριάς.

Τριττύαν θυσίαν. Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου, καὶ κάπρου, Ἴστρος δὲ ἐν[79] μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείας ἐκ βοῶν, αἰγῶν, οἰῶν ἀρρένων, πάντων τριετῶν.

Τριττὺς, Φυλῆς μέρος τρίτον, καὶ τριττύαρχος ὁ ἄρχων.

Τριττὺς, τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς. αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττὺς, καὶ ἔθνη, καὶ Φρατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

---

67. D. omittit τῷ.
68. D. Φυγξερὰ.
69. D. τριτοπάτερας.
70. D. οἳ τότε οἱ ἄνθρωποι.
71. D. ω . . .
72. D. τριτοπάτερας Ἀμαλκείδην.
73. D. omittit τὸ.
74. D. omittit καὶ.
75. D. omittit τε.
76. D. τριότης.
77. Pro τῷ τ vacuum spatium in D.
78. D. τριτοπάτρες.
79. In D. omittuntur: τριττὺς, τριὰς, τριττύαν — Ἴστρος δὲ ἐν.

Τρίτῳ καὶ τεταάρτῳ ἔτει, ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης.[80]

Τρίτῳ φάει, τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τρίχα, τριχῶς.

Τριχακτὸν, κτένιον.

Τριχαπτὸν, τὸ βαμβύκινον[81] ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τριχθᾶ,[82] τριχῇ.

Τριχίδες, θρίσσαι, διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τριχοβρωσθηρίον,[83] ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων[84] λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπάδια, ἀστραγάλων παιδιά.

Τριχολογεῖν,[85] τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τρόπαια, νικητήρια.

Τροπὴ, δίωξις.

Τροπηλὶς, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη ἀπὸ τοῦ εἱλῆσθαι.[86] ἐν δὲ τοῖς σκήροις τῇ ἑορτῇ ἤσθιον σκόροδα ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος[87] καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς.[88] Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· ταχὺ νῦν πέτου καὶ μὴ[89] τροπίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια, τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος. καὶ ὁ τόπος, ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις.[90] οὕτως Πλάτων.

Τροπωτῆρες. οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τρόπον, ἦθος.

Τρόπον τινα, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τροποφορεῖν. τροπώσομαι. νικήσω, ὑποτάξω.

Τροφαλὶς, τυρός. οὕτως Εὔπολις.

Τροφὴ, ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. καὶ τραφὲν ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, παιδευθὲν, ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πολιτείας. ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει, γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι[91] τεθραμμένος, ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος, ἵνα μὴ ἐναντιῶνται[92] Ὁμήρῳ πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι,[93] οὐχὶ τεταράφθαι.

Τρόφι κῦμα, τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος, ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν, διατρέχειν.

Τροχηλατεῖν, ἐλαύνειν.

Τροχίας, πορείας, τρίβους, ἐργασίας.

Τροχίμαλλον, σωρὸς λίθου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα, βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα.

Τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασία, ἡ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις.

Τρόχις, ἄγγελος.

Τροχὸν, δρόμον. Εὐριπίδης Μηδείᾳ·[94] ἄλλοι δὲ παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι.

Τρυβλεῖον, ὀξυβαφεῖον, ἐμβαφεῖον,[95] πινάκιον, ποτήριον.

Τρυγὴ, παντὸς καρποῦ συγκομιδή.

Τρύγονα[96] ψάλλειν, παροιμία ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς μή μοι τρύζητε.

Τρύγοιπος, ὑλιστήρ. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρυγὼν, τὸ ζῶον. παίζεται δὲ[97] εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν.

Τρύζει, ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ, παρὸ καὶ ἡ τρυγὼν, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

---

80. D. Ἀντιφῶν.
81. D. βαρβαρικὸν.
82. D. τριχθαῖ.
83. D. τριχόβρως θηρίων.
84. D. τῶν κεφαλαίων.
85. B. τριγολογεῖν.
86. D. εἱλεῖσθαι.
87. D. ἴπνῳ.
88. D. ἐξετηκώς.
89. D. omittit μὴ.
90. D. τροπή.
91. B. σοφιστάτῳ Χείρονι.
92. D. omittit πεπαιδεῦσθαι, et habet λέγοντα.
93. D. Χείρο . .
94. D. Μηδω.
95. D. ἐκβαφεῖον.
96. D. τρύγωνα.
97. D. καὶ.

Τρύμη, πανοῦργος. Ἀριστοφάνης.

Τρυξ, καὶ τὸ γλεῦκος, καὶ ἡ ὑποστάθμη. Ἀριστοφάνης.

Τρυσίππιον, ἔγκαυμα ὕπου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου, τροχῷ ὅμοιον. οὕτως Εὔπολις.

Τρυσμὸς, γογγυσμός.

Τρυτάνη, ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια, περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου, κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται,[98] κακοπαθεῖται, πονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισται.

Τρυχηρὰ, ῥακώδη.

Τρύχνον, τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν ἀπαλώτερος τρύχνου παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν· ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

Τρύχουσιν, ἐλαττοῦσιν.

Τρυχωθεὶς, πιασθεὶς, ἢ φανερωθείς.

Τρώγειν, οὐχὶ τοῦ ἐσθίειν ἁπλῶς,[99] ἀλλὰ τὰ τραγήματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρῶγες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. οὕτως Στράττις.

Τρώκτης, ἐκ παντὸς κερδαίνων, οἷον ἀποτρώγων.

Τρώκτης, ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών. οἷον ἐπιτρώγων· τρώκτης σφόδρα ἐστὶν ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν.

Τυκτὸν, χειροποιητόν.

Τύλη, τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων[100] φῦμα. Ἀριστοφάνης.

Τύλαι, σκαλμοὶ πλοίων.

Τύλος, ὁ ἐξέχων ἧλος περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπωτήρ.

Τύλος, νενεκρωμένη σάρξ,[1] ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων.

Τυλοῦται, τραυματίζεται, παχύνεται.

Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τύμβος, τάφος.

Τυμβοχοεῖ, θάπτει.

Τυμπανίζεται, ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται καὶ κρεμνᾶται.[2]

Τύμπανον, τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ᾧ τοὺς παραδιδομένους διεχειρίζετο. καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.

Τύμπανον, ἐπιδερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κροῦον. ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι.

Τύννον,[3] δεικτικῶς τὸ μικρόν.

Τυντλάζειν, εἰς σπήλαιον ἐμβαίνειν. Ἀριστοφάνης.

Τυντλάζειν, ἐπιῤῥαίνειν πηλῷ. τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος.

Τυντλάζειν, αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.

Τύντλος, πηλὸς[4] καὶ τάραχος. Μένανδρος.

Τυντλώδους, ὑλώδους.[5]

Τυπαῖς, πληγαῖς.

Τυπεὶς, πληγεὶς, τρωθείς.

Τυπεῖσιν, τρωθεῖσιν.

Τυπῇσιν, τρώσεσιν.

Τυπτήσεις. οὕτως λέγουσιν τὸ μέλλον. Ἀριστοφάνης.

Τύρβη,[6] ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις.

Τυρευθέντα,[7] κινηθέντα, ταραχθέντα.

Τυρεύων, κατασκευάζων.

Τυραννεύσασαν, οὐ μόνον τυραννήσασαν. καὶ Πλάτων, καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν.

Τυρεύεται καὶ τυρεῖται, συνίσταται καὶ συμπήγνυται.

Τυρηνικὰ σανδάλια, πολυτελῆ.

Τυρμίδαι. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος, οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις, μαχαίριον,[8] καὶ σχῆμα ἀκόλαστον.

Τυροκομεῖον, τάλαρος.

Τυροφορεῖον, τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν.

Τύρσις, ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τύρσος, τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

Τυρταῖος, ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.

Τυτθὴν,

98. D. omittit κλάσμα ἄρτου. τρύχεται.
99. D. ἀπαλῶς.
100. B. τεινόντων.
1. D. παρ'.
2. D. κρεμᾶται.
3. D. τύννου.
4. D. ὁ πηλός.
5. D. τυντλώδης, ὑλώδης.
6. D. τύμβη.
7. D. τευρυθέντα.
8. D. μαχαίρων.

Τυτθὴν, ὀλίγην ἢ μικράν.

Τυφεδανὸς, τετυφωμένος καὶ ἀσθενὴς, οἷον καπνός.

Τυφλῶν ὀνείρων, ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσεν τοῦτο·[9] δοικὰ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύουσι προσδικαλέγονται.

Τύφεται, καίεται.

Τυφλοπλαστεῖται, τυφλὸς ἀναπλάττεται.

Τυφλότερος λεβηρίδος, καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφότερα λέγεται. λέβηρις δὲ οἷον λέπηρις καὶ λεπτοστάτη[10] καὶ ἐπὶ τεττίγων, καὶ πάντων τῶν[11] τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλότερος σπάλακος.[12] τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς. φησὶ δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρτάτους καὶ ῥύγχος ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης, καπνιζομένης.

Τύφος, ἀλαζονεία, μανία.

Τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος.

Τυφὼν, οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. τούτου ποικιλώτερον.

Τυφὼς, ὁ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται.

Τυχηρότερον, εὐτυχέστερον.

Τυχηρῶς, ἐπιτυχῶς.

Τύχην, ἁπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύψας, ἐκ χειρὸς πατάξας.[13]

Τύψον, τρῶσον.

Τῶ, χωρὶς τοῦ ῑ ἀντὶ τοῦ διό. καὶ δυϊκῶς ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῶ περισπωμένως διὸ, καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ῑ.

Τωθάζει, σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις.

Τῶν ὄνων[14] οὔ μοι μέλει. τῶν δυνατῶν τι. κελεύου γὰρ παρὰ Κενταύροις.

Τῶν ἐκτικῶν, τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς, τῶν θεατρικῶς.

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν, λεγόμενόν τί ἐστιν. καὶ Μένανδρος, δύο προθεὶς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τὸ, ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν.[15] ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισεν προστιμήματα.[16] Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ· τριῶν κακῶν γ' οὖν[17] ἦν ἑλέσθαι αὐτῷ τι πᾶσα ἀνάγκη, ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν, ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλάκτ' ἐστίν. Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Τῶρα, διὸ δή.[18]

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ῡ.

Ὑάδες, οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.

Ὑακίνθινον,[19] ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

Ὑάλη, ὕαλος.

Ὑάλιος, πολέμιος.

Ὑακινθίδες, θυγατέρες Ὑακίνθου βασιλέως.[20]

Ὑάλινα, ἀντὶ τοῦ ὕαλα.

Ὕαλος, διὰ τοῦ ᾱ, οὐχὶ ὕελος.[21] καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος καὶ ὑάλινον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ᾱ λέγεται.

---

9. B. omittit τοῦτο.

10. D. λέμηρις δὲ οἷον λέπηρις καὶ λεπτοστάτη.

11. D. omittit τῶν.

12. D. σκάλακος, et pro φησὶ lacunae signa habet. In B. observatur, adscriptum esse in margine: σπάλαξ λέγεται ὁ τυφλοπον.

13. D. τύψαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι.

14. D. ὄντων.

15. B. D. κακόν, et B. quidem e correctione: antea κακῶν.

16. D. προστιμήτατον. B. sic, προστιμήματ.

17. D. κακῶν οὖν.

18. B. τή. et adnotatum, antea fuisse δή.

19. D. ὑακίνθιον.

20. D. τοῦ βασιλέως.

21. B. οὐχὶ ῡ ἔλεγον.

Ὑβάδαι, δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος.

Ὕβος, κυρτός.

Ὑβριστοδίκαι, οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων[22] εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὕβρις, ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ αἰκίας. αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.[23]

Ὑγίεια Ἀθηνᾶ, ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ὑγίεια καλεῖται, καὶ νίκη, καὶ ἱππεία, καὶ ἐργάνη.

Ὑγίειαν[24] καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα, καὶ πᾶν ὅ τι[25] ἐξ ἱεροῦ φέρει, οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα.

Ὑγιέστερος ὄμφακος, παροιμία, ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος πρότωνος. πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.

Ὑγραὶ κέλευθα, τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγρὸς, ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονὰς, ῥευματιζόμενος.[26]

Ὑγρότης, ἀραιότης καὶ ὠφέλεια.

Ὑδατίδες, σταγόνες.

Ὑδερῶν, ὑδρωπιῶν.

Ὕδραν τέμνειν, ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ὑδρεύειν,[27] ποτίζειν.

Ὑδρηλοὶ, κάθυγροι.

Ὑδριαφόροι, ὥσπερ σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι.

Ὕδρου, ὕφεως.

Ὑδροφορία, ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνῃσιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλωμένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὕδωρ αὐτοπαγὲς, τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ[28] αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις, τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὑδωρ παραιρεῖ, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων πάντι σθένει σπουδάζειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

Ὗε, ἔβρεχεν.[29]

Ὑεικὸν, ὑὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον. λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ[30] δοκεῖ ἢ πάσχειν ὁ Κριτίας ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκυίσασθαι, ὥσπερ τὰ ὑδία τοῖς λίθοις. Ξενοφῶν φησὶν ὑηνῶν[31] θρεμμάτων. καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων ζ'. ὑήνοις[32] οἷς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους[33] λέγων. οὐ μόνον αὐτοὺς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾷν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀπειθεῖς[34] οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων Θεαιτήτῳ.

Ὕειον, χοιρεῖον.

Ὑὴς, ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος.[35] ἐπειδὴ φησὶν ἐπιτελοῦμεν θυσίας[36] αὐτῷ καθ' ἓν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕειν λέγεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸ ὕειν.

Ὑηνεῖς, ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες[37] ποιεῖς.

Ὑηνῶν, σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν, καὶ ὑηνία, σκαιότης καὶ ἀμαθία. οὕτως Καλλίας.

Ὑης, τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις.

Ὕθλος, φλυαρία ἢ μωρία.

Υἱωνὸς, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

Υἱῶσαι τὸν παῖδα, υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο, καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρ' Αἰλιανῷ πολλή.

---

22. D. θελόντων.
23. D. τιμιοῦν.
24. D. ὑγείαν.
25. D. καὶ . . ὅτι.
26. D. εὐματιζόμενος.
27. D. ὑδρεύσειν.
28. D. omittit τὸ.
29. B. ἔμβρεχεν.
30. B. αὐτό.
31. D. ὑενῶν.
32. D. Νόμων . . . ὑηνοί.
33. D. καὶ κοινῶν κεφάλους.
34. D. ἀνυπείθεις.
35. B. Κλείδιμος.
36. D. τὰς θυσίας.
37. D. ζώω δε.

Ὑλακόμοροι, ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὕλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θεοδάμαντος[38] καλὸν τὴν ὥραν ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις. γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον· ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι καὶ ὀνομαστὶ[39] ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Ὕλας, ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

Ὑλαστρια, καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες. καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυληφόροι.[40]

Ὕλην, τὸ καθίζον[41] τοῦ οἴνου, ἢ τοῦ ὕδατος. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὑλήεσσα, σύνδενδρος.

Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι, χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· ἵππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίην[42] τε γυναῖκα, ἄνδρας δὲ οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης, ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες οἵ τε μεσηγὺ Τήρυνθος[43] καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο· ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν ὅλῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν δεκάτην, Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠρώτων, τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν καὶ προφέρονται, ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τοῖς ἐπιγραμματίοις· τῆς δὲ τἀλαίνης νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμεναιοῦν, τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον, καὶ συνάπτειν τὸν γάμον.

Ὑμένων, γαμικῶν ὕμνων.

Ὑμεδαπῶν, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμενῶδες,[44] λεπτότατον, καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες.[45]

Ὑμήττιον μέλι, τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν. Ὑμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ὑμνηπολείτω, ὑμνείτω.

Ὑμνεῖν, ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν κατ' εὐφημισμὸν, ὡς ἐν ά[46] πολιτείας.

Ὑμνούντων, ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων. Νόμων ε' Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων.

Ὕνιν, ῥόπαλον.

Ὑόμενος, βρεχόμενος.

Ὑοσκυαμᾶν, μεμηνέναι, παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ· ὑοσκυαμᾶς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκύαμος, ὃν πίνοντες μαίνονται.

Ὑπάγει, ἐξαπατᾷ.

Ὑπάγουσιν, ἀντὶ τοῦ προάγουσιν. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγαὶ, ἀπάται.

Ὑπαγωγας. τὰς ἀναχωρήσεις, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς φησι Θουκυδίδης.

Ὑπάγειν εἰς δίκειν, τὸ ἄγειν καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγωγεὺς, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Ὑπαγωγὴ, ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη καὶ προσόρμησις, οἷον ὕφορμός τις.

Ὑπαγωγὴ, ὑποχώρησις.

Ὑπαίθριον, ὑπὸ τὸν ἀέρα, καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως.

Ὑπακτέον, πορευτέον.

Ὑπαλύξας, ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις, ἔκκλισις.

Ὑπανέντος, ἐνδόντος.

Ὑπανίσχει, ὑπανατέλλει.

38. D. Θειοδάμαντος.
39. D. ὀνόματι.
40. D. καὶ ὑλοφόροι καὶ ξυλοφόροι.
41. D. ἀθίζον.
42. B. Λακεδαιμονίκην.
43. D. Ἤρυνθοι.
44. D. ὑμὲν.
45. Post ἀερῶδες ingens lacuna in D. omissis omnibus, quae sunt ante χορεῦ ἵστασθαι, quod praecedit glossam φιλοδάπιδας.
46. Super littera α in B. est asteriscus *.

Ὑπαντιάζων, ὑπαντῶν.
Ὕπαρ, ἀλήθεια οὐκ ἐν ὀνείρῳ.
Ὕπαρ, ἐγρήγορος ὀπτασία ἀληθής.
Ὑπαρκτὰ, μόνιμα, ὑπάρχοντα.
Ὑπαρξάμενος, κατάρξας.
Ὑπάρχων, προκατάρχων· ὡς οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος. καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προυπεῖναι Φθάνειν. Μένανδρος· οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς· δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν.
Ὑπασπισταὶ, δορυφόροι.
Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασιλευόντων ἐξοχώτατε μέγιστε.
Ὕπατον, ὑψηλόν.
Ὑπ' αὐγὰς, ὑπὸ τὸν ὄρθριον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.
Ὕπαφρον, ὕπουλον, φανερόν.
Ὑπαχθέντες, ἀπατηθέντες.
Ὑπειδώμενος, ὑφορώμενος.
Ὑπέδυ, ὑπεισῆλθεν.
Ὑπεζωσμένος, περιβεβλημένος, ὑποσυρόμενος.
Ὑπειλημμένον, ὑπονενοημένον.
Ὑπείξομεν, παραχωρήσομεν.
Ὑπείπομεν, ἀντὶ τοῦ προείπομεν, καὶ ὑπειπεῖν ὑπαγορεύειν.
Ὑπελθεῖν, ὑποδραμεῖν.
Ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.
Ὑπένερθεν, ὑποκάτωθεν.
Ὑπενήνεκται, ὑπεσύρη.
Ὑπενόθευσεν, ὑπέφθειρεν.
Ὑπενοστήσαμεν, ὑπεχωρήσαμεν, ἐπανήλθομεν.
Ὑπέπισα, ὑπεπότισα.
Ὑπέρα, τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων.
Ὑπεράγασθαι, ὑπερθαυμάζειν.
Ὑπέρακμος, ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν.
Ὑπεραλεῖται, ὑπερπεδήσει.
Ὑπεραναστης, μετανάστης, μεταβάτης.
Ὑπέρβιον, ὑπερβίως οἷον ἄγαν βιαίως ἢ ὑπερβάλλοντας τῇ βίᾳ ὑπερήφανον.
Ὑπερβολὴν, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης.
Ὑπέρβολος, δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἑξωστρακισθῆναι φησίν.
Ὑπεργαμία, ἡ ὀψιγαμία.
Ὑπερδέει, ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.
Ὑπερδέξιον χωρίον. εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, Ξενοφῶν φησίν.
Ὑπέρδικον, τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.
Ὑπερείδουσα, ὑποστηρίζουσα.
Ὑπερηγάσθην, ὑπερεθαύμασα.
Ὑπερήμερίας, ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας.
Ὑπερήμορος, ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.
Ὑπερήμερος. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποίκν οὖν καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἕλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία.
Ὑπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.
Ὕπερθεν, ἔπαν.
Ὑπέρθεον, ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.
Ὑπερθέοντες, ὑπερτρέχοντες.
Ὑπερθήσει, οἰκοδομήσει.
Ὑπερθορὼν, ὑπερπηδῶν.
Ὑπερίονα, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.
Ὑπέρινος, ὑπερκεκαθαρμένος. οὕτως Δημήτριος.
Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα,[47] ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.
Ὑπερμαζεῖ, ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ.
Ὑπερμενέα, ἰσχυρότερα λίαν.
Ὑπερνήχεται, ὑπερβαίνει.
Ὑπεροιαζομένου, ὑπερηφανευομένου.
Ὑπέροπλον, ὑπερήφανον.
Ὑπεροραᾷν, ὑπερβλέπειν.
Ὑπερόριος, ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ἐξόριστος.
Ὑπέροπτον, μεγάλην.
Ὑπέρου περιτροπὴ, ἐπὶ τῶν ταὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν, ὁ Διὸς Κόρινθος, καὶ αὖθις αὖ Πυθῶδε ὁδὸς, καὶ ὁ τὴν δοκὸν φέρων, καὶ οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι· εἶτ' οὐχ ὑπέρου μὴ περιτροπὴ γενήσεται.

47. V. Eurip. Hippol. 1071.

Ὑπερόφρυς, ὑπερήφανος.
Ὑπεροψίαν, καταφρόνησιν.
Ὑπερπαίειν, ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν.
Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· φησὶν Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἴποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.
Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πενταέθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλου τοῦ πενταέθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι, ὃς πεντήποντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων πρότερος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πεδήμασι. ταῦτα ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλος, δίσκευσε δ' ἑκατόν. πέντ' ἀπολειπομένων. Καὶ Πλάτων ἐν οὗ[48] ἡ ἐπιγραφὴ Κράτυλος περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.
[Ὕπερθρον, ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχον.[49]]
[Ὑπερπεδον, ὄρος, βουνὸς, ἔπαρμα γῆς. πέδον γὰρ ἡ γῆ.]
Ὑπερτέλλον, ὑπερανατέλλον.
Ὑπερτενὲς, ὑψηλὸν, ὑπερέχον.
Ὑπέρτερον, κρεῖττον.
Ὑπερτεροῦν, δέσποζον.
Ὑπερτίθεται, ἀναβάλλεται.
Ὑπὲρ τὸν καταλογον, ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.
Ὑπερφερὲς, μέγα, ὑπερέχον.
Ὑπερφυὴς, μεγαλοφυὴς, μείζων.
Ὑπέρχρεως, κατάχρεως.
Ὑπέρχολος γενόμενος, ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης.
Ὑπερώησαν, ὑπεχώρησαν.
Ὑπεστειλάμην, παρῃτησάμην, ἀπεκρυψάμην.
Ὑπέστημεν, ὑπεσχόμεθα.
Ὑπετέθυπτο, ὑπεκαίετο, καὶ κέκνιστο. Ἀπολλοφάνης.
Ὑπέχει, ὑφίσταται.

Ὑπεψηνισμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον, ἀπὸ τῶν συκωτῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.
Ὑπήγετο, ὑπέπειθεν.
Ὑπηνέμια, λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ ὑπηνέμια τίκτουσιν ὡς πολλάκις. Πλάτων δὲ ὁ Φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα. καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ, ἀνεμιαῖον ἐγίνετο.
Ὑπηνέμιοι, ὑπὸ τὸν ἄνεμον.
Ὑπηνέμια τίκτουσι, τὰ οὔρινια, ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν.
Ὑπήνη, μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων. ἢ ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις.
Ὑπηνήτῃ, ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι.
Ὑπ' ἠοῖ, ὑπὸ τὸν ὄρθρον.
Ὑπηρέσιον, ὑπαγκώνιον τῶν ἑρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν, ὑφ' οὗ καθίζουσιν.
Ὑπηρέσιον, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν, τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος.
Ὑπίσχεται, ὑπισχνεῖται.
Ὑπὸ, ὀλίγον.
Ὑπόβαθμος, ὑπόβαθρος.
Ὑποβάθραν, ὑπόβασιν, θεμέλιον.
Ὑποβασμὸν, ὑποβάθραν.
Ὑποβιβάζοντες, ὑποκαταβαίνουσιν.
Ὑποβλεπόμενος, ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν.
Ὑποβλήδην, ὑποβάλλων λόγον. ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων.
Ὑποβολιμαῖοι, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποιητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.
Ὑπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς θάνειον καὶ τόκον. Φερεκράτης Ἰπνῷ· οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπόβολον.
Ὑποβρύχιοι, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντιστέντες.
Ὑπογεγραμμένη, ἐστειβισμένη. Ἀριστοφάνης.
Ὑπόγειον, ὑπὸ τὴν γῆν.
Ὑπόγειος, ὁ ὑποτεταγμένος.
Ὑπογενειάζων, λειτανεύων, ἀπὸ τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

---

48. B. ἐν.
49. Haec glossa in superiore folii margine est, ut in B. observatur; quae autem sequitur, in inferiore.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες, λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους ὀνομαζομένους. ὑποκυδεῖς γάρ εἰσιν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ στεφάνου. ὑποκύθης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται, δείκνυται.

Ὑπογλωττις, στεφάνου εἶδος.

Ὑπόγραμμα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.

Ὑπόγυον, ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ὑποδεὴς, ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρυάσαι, ὑποσῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξει, ὑποδέχῃ τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια, περιτραχήλια.

Ὑποδερίδα, ὁρμίσκον, πλόκιον.

Ὑποδέρις, κόσμος γυναικεῖος, οἷον δείρεον.

Ὑποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χωρῷ καταλέγων. διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητὴς, ὡς Ἀριστοφάνης.

Ὑποδρόμους, στόμια.

Ὑποδμὼς, δοῦλος.

Ὑποδύτην, τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.

Ὑποδὺς, ὑπεισελθών.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

Ὑπόθεσις, περιοχὴ, αἰτία.

Ὑποθήκαις, παραινέσεσι.

Ὑποθημοσύνη, διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι, διδάξω.

Ὑποικουροῦν, λελῃθός τι μῖσος. ὑποικουροῦν ἀντὶ ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

Ὑπειστὸν, Φορητόν.

Ὑποίσων, ὑπομένων.

Ὑποίσω, ὑπενέγκω.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς, οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον.

Ὑποκαταίβασιν, παραχώρησιν.

Ὑποκείσεται, ὑποκληθήσεται.

Ὑποκορίζεται, κολακεύει. ὑποκρίνεται.

Ὑποκηρυξάμενοι, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στῆναι καὶ ποιῆσάί τι διὰ τοῦ κήρυκος Φανερῶς.

Ὑποκοριζόμενοι, διασύροντες. Ξενοφῶν φησὶν, οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντος καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας, αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι.

Ὑποκοριστικὸν, ἔλαττον.

Ὑπὸ κρασὶν, ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρίνεσθαι, τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χώρῳ. Θουκυδίδης ζ'· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο διεφθείροντο. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως. Ἡρόδοτος. οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο.

Ὑποκρίνοντι, ἀποκρίνοντι.

Ὑποκυσαμένη, ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβὼν, ὑπονοήσας ἢ ἀποκριθεὶς, ἢ ἀντειπὼν, ἀντικρούσας.

Ὑπολαπάξας, ὑποκενώσας.

Ὑπὸ λόγον, Λυσίας φησὶν οὐχ ὑπὸ λόγον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος, οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μία συγγνώμη, μὴ οὐδὲ μία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης, τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως. ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουτιν, ἀλλὰ μασχάλας. Λυσίας. καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπὸ μάλης, μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην. [ἀλλὰ τοῦτο τὸ ὑρμαχρῶνται ναυ . . . λιοι καθόλου μάλην λέγοντες, ἀλλ' οὐ μασχάλην ἢ μασχάλας.[50]]

---

50. Vncis inclusa sic in margine legi notatur in B.

Ὑπομηλαφῆσαι, ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

Ὑπόνομος, ὀχετὸς, διώρυξ.

Ὑπονοστῆσαι, ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.

Ὑπόξυλος, κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Μένανδρος.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος, ἐλλείπει ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπορήτων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

Ὑπώπια, ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑποπίνειν, ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτως Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως, μεστός.

Ὑποπιεῖσθαι, ὑποτάσσειν.

Ὑπόπτερος, ταχεῖα.

Ὑποπτεύω, ὑπονοῶ.

Ὑπ' ὄροφον, ὑπὸ στέγην.

Ὑποσκάλλειν, ὑπεργάζεσθαι.

Ὑποσακίζειν, ὑπεξαίρειν ἀναλογοῦν. καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασὶν, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν.

Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονὼς, σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος, παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Ὑποσμος, ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων.

Ὑποσμύχουσα, ἐνδιαιρεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα.

Ὑπόσπονδος, ὑπὸ Φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποσταθμὶς, τρυγίας.

Ὑποστειλάμενος, ἀποπυψάμενος, Φοβηθείς.

Ὑποστρωμνίους, τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.

Ὑποστέλλεται, ἀναδύεται, ὑποπρίνεται, φεύγει, δολιεύται.

Ὑπόστημα, πλῆθος.

Ὑποστήσας, ὑποβαλλόμενος. Ὑπερείδης.

Ὑποστολῆς, Φυγῆς.

Ὑποσυγχύτως, συγκεχυμένως.

Ὑποσχεῖν, ὑπολαβεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι.

Ὑποσχέσθαι, ἐκτεῖναι.

Ὑπόσχωμεν, ὑποβάλλωμεν.

Ὑποτείνουσιν, ὑποβάλλουσιν ἢ προτείνονται.

Ὑποτείνων, ἐπισχνούμενος.

Ὑποτεμέσθαι, ἀφελέσθαι.

Ὑποτεμνόμενος, τὸν πλοῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτως Ξενοφῶν φησίν.

Ὑποτίτθια, ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑποτιτθον ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπεῖσθαι, ὑπονοεῖσθαι. καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ὑπὸ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Ὑποτοπήσας, ὑπονοήσας.

Ὑπὸ τὸν τόγον, ὑφειμένῳ τῷ τῆς Φωνῆς τόνῳ.

Ὑπότριμμα, ἔκ τε Φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων.

Ὑποτροπάζει, ὑποστρέφει.

Ὑπότροπος, ἐξ ἀποστροφῆς.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν, ὁμοίως καὶ ἔτει, καὶ ἔτος, καὶ χρόνῳ, καὶ χρόνους, καὶ χρόνον, καὶ χρόνοις, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, πάντα ταῦτα χρήσιμα.

Ὑποτυπώσεων, χαρακτήρων λόγοι.

Ὑπουλαι ἕλκη, τὰ κρυπτά.

Ὑπουλοι, οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

Ὑπουλαι γόνατα, καὶ ὑποῦλον πόδα, καὶ ὑποῦλον χεῖρα, καὶ σῶμα τὸ Φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὃν Κρατῖνος.[51]

Ὑπουλος, δάλιος Φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικὸς, ὡς ἐπὶ τῶν ἕλκων τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπόλεως, ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις, ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προστοιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπούρει, ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφέρονται, ὑποβάλλονται, καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται, ἱερεῖς προφῆται, χρησμολόγοι.

Ὑποφθὰς, φθάσας, προλαβών.

Ὑποφόνια, τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι. οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος, ὑπεύθυνος, ὑπὸ κίνσον, ὑπὸ τέλος.

Ὑποφύσεις, παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

---

51. Hoc nomen per compendium scriptum est κ^{ρ}.

Ὑποχόνδρια, τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. [ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στέρνου ἤτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαπαρώδη μέλη μετὰ τὰς πλεύρας.[52]]

Ὑποχυτῆρες, τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Ὕπτια, ὑψηλά.

Ὑπτιάζει, ὑποστρέφει.

Ὕπτιος, ἐπὶ νῶτον κείμενος.

Ὑπωμοσία, τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τι ἄλλο προφάσει τινὶ χρώμενον καθόρκου.

Ὑπωμοσία, σκῆψις καὶ παραίτησις.

Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου. οὕτως ἐλέγετο καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπώμνυσθαι.

Ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πυά.

Ὑπώρεια, ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ὑπωρόφιοι, ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς.

Ὑπόροφον, ὑπὸ στέγην.

Ὗς, χοῖρος ἢ σύαγρος.

Ὑσας, βρέξας.

Ὑς διὰ ῥόδων, ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Κράτης Γείτοσιν.

Ὑσμίνης, μάχης.

Ὑσπληξ, Φρυγέλιον ἀΦετηρία.

Ὑσθην, ὠμβρίσθην, ἐραντίσθην.

Ὑρχαί, τὰ βικώδη κεράμια.

Ὑρεισοι, ἐρυσοι σπυρίδες.

Ὑσίαι, πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ὕστατος, τελευταῖος, ἔσχατος.

Ὑσσακους, τοὺς πασσάλους. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ, καὶ οἱ Δωριεῖς.

Ὑστέρα δεκάτη, ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.

Ὑστέρας, πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.

Ὑστριχὶς καὶ ὕστηρξ, ἡ ἐκ τῶν ὑείων τριχῶν μάστιξ.

Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται, παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Ὑφαιρεῖται, παρεμβάλλει.

Ὕφαλοι, ὑποθαλάσσιοι, κεκρυμμέναι πέτραι.

Ὑφείμενοι, ὑποχείριοι.

Ὑφειμένως, ἐνδιδομένως.

Ὑφαλοσφάτης, ἡ κρυφία.

Ὕφεσις, ἐλάττωσις.

Ὑφεστὼς, ἐνυπόστατος.

Ὑφηγήσονται, ὑποδείξουσιν.

Ὑφηνίοχος, ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

Ὑφιέμενον, ἐνδιδόμενον.

Ὑφιέναι, ὑπενδοῦναι.

Ὑφιζάνει, ὑποκαθέζεται, ἐλαττοῦται.

Ὑφιστὰς, ὑποστὰς, ὑποτιθείς.

Ὑφολμιον, ἀπὸ τῶν αὐλῶν Φερεκράτης.

Ὑφορμία, πόσμου εἶδος.

Ὑφορμοῦν, ἀπατοῦν, ἐναντιούμενον.

Ὑφος, ὑΦευς. Φερεκράτης.

Ὑφωμαδὸν, ὁμοθυμαδόν.

Ὑψαγόρας, ὑψήλογος.

Ὑψαυχεῖν, ὑψηλοΦρονεῖν.

Ὑψηγόρε, μεγαληγόρε.

Ὑψιβρεμέτης, ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψίζυγος, ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Ὑψικάρηνε, ὑψηλέ.

Ὑψικρατεῖν, τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

Ὑψιμέδοντες, ἐν ὕψει βασιλεύοντες.

Ὑψιφοίτης, ὑψηλοπόρος, ἢ ὑψόφρων.

Ὑψόθι, ἐν ὕψει.

Ὑψοῦ διάττει, ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.

Ὕων, βρέχων.

Ἀρχὴ

52. Vncis inclusa in margine legi adnotatum in B.

53. Ad

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Φ.

Φαγανθρώπων, ἀκαθάρτων.
Φαγέδαινα, νόσος λοιμική.
Φαγύλιον, μαρσίππιον.
Φαέθοντα τόκον, ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.
Φαέθων, λάμπων, ἥλιος.
Φαεινὸν, λαμπρόν.
Φαεσίμβροτον, ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
ΦαεσΦόρους, ΦωτοΦόρους, φωτὸς παρεκτικὰς, γνώσει φωτιζούσας.
Φάθι, εἶπε.
Φαιδιμόεντες, λαμπροί.
Φαίδιμος, λαμπρὸς, ἰσχυρός.
Φαιδίμων, λαμπρός.
Φαιδρὸς, καθαρός.
Φαιδρωπὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον.
Φαῖεν, εἶποιεν.
Φαίημεν, εἴποιμεν.
Φαιλόνης, εἴληχεν τὸ μα[53] ριον βεμβραϊνον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.
Φαινόλης, χιτών. οἱ δὲ παλαιοὶ ἐΦεστρίδα.
Φαίνων, δεικνύων.
Φαιδρυντὴς, ὁ Φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.
Φαικὼ, ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ· οὕτως ΣοΦοκλῆς.
Φαιὸν, χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἤγουν μύηνον.
Φάκελον, Φορτίον, ἢ εὐάλωτον.
Φαινόμενα. Πλάτων Πολιτείας δεκάτῃ ἔΦη· Φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ, ἀντὶ τοῦ Φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι γε ὄντα.
Φάκελος, τὸ τῆς κεΦαλῆς Φόρεμα.
Φακῆ, τὸ ἔψημα τοῦ Φακοῦ.
Φακος, τὸ ὄσπριον ὠμόν.
Φάλα, κόσμος τῆς περικεΦαλαίας.
Φάλαγγες, στίχες, τάξεις. οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον. Φαλάγγια λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανών. Φάλαγξ καὶ ἐπὶ τῇ νεωὶ ἡ διαβάθρα, καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι Φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς Φαλάγγια.
Φαλάγγια, ζῷόν τι τῶν δακετῶν ἐστὶ τὸ Φαλάγγιον.
Φαλάγγειον, γένος ὄΦεως, ὡς Φησὶ Νίκανδρος.
Φαλαίκον ποίημα, αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τῷ Φαλλῷ ᾀδόμενον.
Φαλακρὸν, ἀντὶ τοῦ κεΦαλὴν Φαλακράν.
Φάλανθοι, Φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.
Φάλαρα, τὰς προμετώπιδας, τοὺς ἀσπιδίσκους, τὴν πόσιησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων, ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα.
Φάλαγξ, θηλυκῶς ὁ ἀράχνης. Πλάτων Ἑλλάδι· ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ Φάλαγξ ὑΦαίνει.
Φαληρεὺς, πολίτης.
Φαληροῖας, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀΦ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.
Φαληρυκον, ἱππόδρομον Ἀθήνῃσιν.
Φάλλοι, μόρια δερμάτινα.
Φαλλον, τὸν προμετωπίδιον.
Φαλακρότερος εὐδίας.
Φάλος, βῶλος, ἢ λόΦος, ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.
Φαμὲν, λέγομεν.
Φάναι, ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.
Φάναι, εἰπεῖν.
Φάνας, τὰς ἐκλάμψεις.
Φανίας, ὄνομα κύριον. τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.
Φανίον, τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.
Φανὸν, λευκὸν, λαμπρὸν, οὕτως Φρύνιχος.
Φανότερον, λαμπρότερον.
Φανὸς, λαμπὰς ἡ ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος.
Φανοτεὺς, ἡ πόλις, οὐχὶ Πανοπεύς.

---

53. Ad μα supra scriptum est κοντάριον, cum hac adnotatione: *ita in cod., post* μα *aliquid erasum.*

Φαντασία, ἐνύπνιον, ἢ ὕψαλμα, ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιοκοπεῖς, φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Φανοστράτη. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φαντασμάτων,[54] ἀντὶ τοῦ ψευδῶν φαντασιῶν.

Φάρετρα, βελοθήκη.

Φαρκτεσθαι, τὸ φράττεσθαι, καὶ ναύφρακτον καὶ ναυτικὴν δύναμιν.

Φαρμακᾶς, μυρεψεῖς.

Φάρμακον, παραμυθία, ὁμιλία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκησιν. εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἄνθεων.

Φαρμακὸς, ὄνομα κύριον. Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξηγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις, ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ Φαρμακός. ἱερὰς δὲ Φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη, καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν. Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ Φαρμακὸς, Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτως που τὴν χρῆσιν. Φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης κατὰ στεφάνου ἔφη. ἔστιν δὲ Φαρμακῶν ὁ ὑπὸ Φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιέ Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακὸς, τὸ κάθαρμα βραχέως. οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι Φάρμακον. οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον. τὰ μέτρα. τοὺς χρόνους. δηλοῖ καὶ Ἱππώναξ.

Φάρμακα, τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα. τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν Φαρμάκια.

Φαρμακτὰ, λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι, οἱ βαφεῖς, οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες, ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα, τὴν ἐκ τοῦ γένους βυτίδα. οὕτως Σοφοκλῆς.

Φαρμάξας, ἀποστήσας, γοητεύσας, ἰατρεύσας.

Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον, ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην, ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Φάρσος, τρύφος, ῥάκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον, κλάσμα.

Φάσις. Φάσις ἐστὶν, ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλον, ἢ χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ὡς οὐδὲ ὄντως μεμισθακότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγοντας.

Φασὶ, λέγουσι.

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινεν δὲ καὶ ἡ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἄξιαν μεμίσθωτο. τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχου καὶ Δημοσθένους, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεων παρὰ Λυσίου πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φὰς, εἰπών.

Φάσγανον, ξίφος.

Φασηλιτῶν θῦμα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ κολάβρῳ θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς νομίμοις.

Φασιανοὶ, ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλειον, ἱμάτιον, φορεῖον. Φασκωλον δέ ἐστι μαρσίππιον.

Φάσκωλον, πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων, λέγων.

Φασιανὸς, συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν.

---

54. V. Pors. ad Eurip. Or. 401.

Φασίμη κύλιξ, παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν.
Φατὲ, λέγεται.
Φάτις, φήμη, λόγος.
Φατνώματα, σανιδώματα στέγη διάγλυφα.
Φατνωτὸν, σανιδωτόν.
Φατρία, σύνταγμα.
Φαῦζειν, τὸ φρύγειν, Ἀττικοί.
Φαύλια μῆλα, εἶδός τι μήλων.
Φαυλία, ἡ κότινος καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας.
Φαῦλον, ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ῥᾴδιον καὶ τοῖς λοιποῖς.
Φαῦλον, τὸ ἁπλοῦν, καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν, ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· Φαῦλον πρᾶγμα ἔφη Κέβης. ζητεῖς. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος, οἷον, Φαῦλον πρᾶγμα ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τῷ οὐ τὸ τυχόν. Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται ὡς ἔοικεν οὐ Φαῦλον, οὐδὲ μικρὸν δεόμενον ἀρετῆς. τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσπόται οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι Φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν· εἰ μικρὸς ὢν τὰ Φαῦλα νικήσας ἔχω. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου, Πολιτείας ά· καὶ Φαῦλόν γε ἔφη ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι Φαυλότερον. τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου, ὡς Δημοσθένης, καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.
Φαῦλος, εὐτελὴς, χαλεπός.
Φαῦλος, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ὀνομαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος, τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ἀδελφὸς Φαῦλος.
Φαῦλος, εὐτελὴς, χαλεπός.
Φαυλίζει, εὐτελίζει, χλευάζει.

Φαύστιγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Φάων, ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι πολλοὶ Σαπφὼ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν βίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.
Φειδήσεται, Φείσεται.
Φειδὼ, πρόνοια, Φεισμονὴ, εὐσπλαγχνία.
Φείδωλος, Φειδώμενος, κνιπός.
Φέλλεα, τὰ πετρώδη καὶ αἰγιβωτα χωρία, ὡς Ἰσαῖος.
Φελλεὺς, σπληροσπόσω. καὶ πετρώδης τόπος.
Φεναικίζει, χλευάζει.
Φέναξ, χλευαστὴς, ἀπατεών.
Φεννις, παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὅταν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φεναικίζοντες.
Φεναίγματα, Φεναικίσματα.
Φεραυγὴς, καταλαμπρος.
Φέρβει, βόσκει, τρέφει.
Φέρε, οἷον ὑπόθου.
Φερέγγυος, ἀσφαλὴς, ἀξιόπιστος, ἐγγυητής.
Φερέοικος, ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῶον μικρὸν,[55] ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίας γιγνόμενον. οἱ δὲ[56] σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.
Φέρειν, λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἐπέμψεθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν μισθὸν Φέροντας οὐ δραχμὰς τῆς ἡμέρας. Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ· μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας ὀβολοὺς Φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.
Φερεσβίους, ζωοποιούς.
Φερέτρῳ, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ.
Φέριστον, κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.
Φέρνη, ἀμοιβή.
Φέρνην, τὴν προῖκα. καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος.
Φέρνιξ, προῖξ.
Φέροικος, ἐν Κλεοβουλίναις, ζῶον ὅμοιον γαλῇ λευκὸν Φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν βαλανήφαγον οὕτω καλούμενον.
Φέρτερον, κρεῖττον ἢ ταχύτερον.

55. In marg. λευκὸν legi notatur in B.

56. In marg. ζῶον addi observatur in B.

Φεψάλος, σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.
Φερώνυμος, ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.
Φεσκάσιον, μάγγανον πλοϊκόν.
Φεῦ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα.
Φεύγοιεν, κατηγοροῦντο.
Φηγαιεῦσι, δῆμος τῆς Αἰαντίδος.
Φήγινος, δρύϊνος.
Φηγὸς, δρῦς ἡ πεύκη.
Φηγος, δῆμος Ἐρεχθηίδος.
Φηγούσιον, Λυσίας ἐν τῷ περὶ βατράχων Φόνου.
Φηλοῦν, ἀπατᾷν. Μένανδρος Ἁλιεῖ ὃ οἰκίας φίλων γερόντων ὡς λέγεις ἀβελτέρων.
Φιλώματα, ἐξαπάτας. Φιλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾷν. οὕτως Ἀντιφῶν.
Φημὶ, λέγω, ὑπολαμβάνω.
Φήσεις, λέξεις.
Φθάνει, προλαμβάνει.
Φθάνοντος ἔργον γίνεται.
Φθέγμα, ῥῆμα.
Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπός.
Φθείσθαι, διαφθείρεσθαι.
Φθεῖναι, προλαβεῖν.
Φθείσεται, καταλήψεται.
Φθιάδος, Θετταλικῆς.
Φθίνει, φθείρεται, λήγει.
Φθινύθων, φθειρόμενος.
Φθισήμβροτος, διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.
Φθείσονται, διαφθαρήσονται.
Φθογγαῖς, βουλαῖς.
Φθόην, τὴν νῦν φθῆσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης.
Φθόη, φθίσις, ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.
Φθόης, ὄνομα πλακοῦντος.
Φθόνος, πάθος, λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ.
Φιαρὸν, λαμπρόν.
Φιβαλέως, γένος συκῆς. λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα Φιβαλέα καὶ Φιβαλέας ἰσχάδες.
Φιδάκνας. πιθάκνας Δημοσθένης.

Φίλα, ἅσα, ὅμοια, προσφιλῆ.
Φίλαθλος, φιλόπονος.
Φιλαιτίων, τῶν ἐπιλαμβανομένων.
Φιλακίζεται, χαριεντίζεται.
Φιλάμμων, Δημοσθένης Φιλάμμονα τὸν Ἀθηναίων πύκτην φησί.
Φιλαπεχθήμων, φιλομίσητος, φίλεχθρος, φιλομίσης.
Φιλαυτίας, ὑφερηφανείας.
Φιλαργίδης, ποιητὴς κακός.
Φιλεῖ γάρ πως, τέρπεται γάρ πως, ἢ ἔθος γάρ πως.
Φιλεότητα, φιλίαν.
Φιλεργὸς, φιλόπονος.
Φιλεριστᾶι, φιλόνεικοι.
Φιλεριστῆσαι, φιλονεικῆσαι.
Φιλέψιος, Δημοσθένης κατὰ Φιλοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.
Φίλη κεφαλὴ, προσφιλέστατε.
Φιλήκοος, φιλομαθής.
Φίλιοι, προσφιλέστατοι.
Φίλιος Ζεὺς, ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· μαρτύρωμαι τὸν Φίλιον ᾧ κράτων Δία. Φερεκράτης Κραπατάλλοις· τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσιν λέγω μὴ ἐπιορκεῖν μηδ' ἀδίκως κρίνειν ἢ νὴ τὸν Φίλιον μῦθος εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τούτου κακηγοριστότερον.
Φιλίσκος, ὄνομα κύριον.
Φιλοδεσποτεύομαι, οὕτως Ἀναξίλας.
Φιλόπαις, οὐχ ὁ παιδεραστὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται, ἀλλ' ὁ Φιλόπαις.
Φιλλείδαι, γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ κόρης ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.
Φιλιππίδης, τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππουσθαι[57] ἔφη ἀντὶ ἐλεπτύνθαι.
Φιλοθεάμονες, φιλοθεωρηταί.

57. Litterae ουσ punctis notatae.

Φιλοθηρεῖ, φιλεῖ ἀγορεύειν.
Φιλοκάλως, καθαρῶς.
Φιλοκόμπων, μεγαλορήμων, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.
Φιλοκτέανος, Φιλοχρήματος, Φιλοκτήμων.
Φιλομειδὴς, Φιλόγελως.
Φιλοπευστεῖ, Φιλοπραγμονεῖ.
Φιλόπευστος, ἡδέως μανθάνων, περίεργος.
Φιλόπονος, Φιλεργὸς, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.
ΦιλοσοΦεῖν, ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. ΦιλοσοΦεῖ δὲ τοῦτο ὅπως καταπράξηται τὸν γάμον. ἔΦη Μένανδρος οὕτως καὶ Ἰσοκράτης.
ΦιλοσοΦεῖν, σπουδάζειν.
Φιλοτέχνημα, κατασκευὴ, καύχησις.
Φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ Φιάλης πιὼν μέρος τὸ λοιπὸν παράσχῃ Φίλῳ καὶ τὴν Φιάλην χαρισάμενος.
Φιλοτησία, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου. ἡ κύλιξ, ἣν κατὰ Φιλίαν τοῖς Φίλοις προύπινον, Φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Ὑπερείδης Φησὶ καὶ Ἄλεξις.
Φιλοτησία, Φιλία, δεξίωσις.
Φιλότητα, Φιλίαν.
Φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοΦρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.
Φιλοτιμίας, δορεὰς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας.
Φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς Φιάλης.
Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς.
ΦιλοΦρονέστατα, Φιλικώτερα.
ΦιλοΦρονούμενα, παραμυθούμενα.
ΦιλοΦρόνως, προθύμως, σπουδαίως.
ΦιλοΦροσύνη, δεξίωσις ἢ προσήνεια.
Φιλουργός. οὗτος ἐΦαράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνιον ὑΦελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει.
Φίλυδρα, Φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.
Φιλύρα, Φυτὸν ἔχον Φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τοὺς στεΦάνους πλεκοῦσιν.
Φιλυδριας, Φιλῶν τὸ ὕδωρ.
Φιμοῖ, ἄγχει, ἐπιστομίζει.
Φιμοῖ, Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου, καὶ Φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. Φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημὸς, εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. ΔίΦιλος δέ Φησιν· ἕλκ᾽ ἐς μέσον τὸν Φιμὸν, ὡς ἂν ἐμβαλῇ.
Φίσκος, δημόσιον ταμεῖον.

Φιτρῶν, κορμῶν ξύλων.
Φίτυ, Φυτὸν, Φύτευμα. Φερεκράτης.
Φιτύσαι, γεννῆσαι, ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν. ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ Φιτύοντος ὁμοίως τοῦ γεννῶντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα Φίτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ· ἀτὰρ ἤγαγες κοινὸν Φίτυ τῶν βοῶν.
Φλάβιος, ὄνομα χρηματισμοῦ.
Φλᾶν, θλᾶν, τύπτειν.
Φλᾶν, μαλάττειν, καὶ τὸ ἀναμαλάττειν. Ἀριστοφάνης.
Φλαῦρον ἢ κοῦΦον κακόν. διαΦέρει γὰρ Φλαῦρον καὶ Φαῦλον· Φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακὸν, Φαῦλον δὲ τὸ μέγα.
Φλεβάζοντες, βρύοντες.
Φλεγμαίνουσαν πόλιν. ἡ μεταΦορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ Φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσειν.
Φλεήσιον, τὸ Φλιάσιον πεδίον. ἈριστοΦάνης.
ΦληναΦᾷ, Φλυαρεῖ.
ΦλήναΦος, μωρολόγος.
Φλίει, μιμητικὸς ἦχος τῶν καμψωνύχων. ἈριστοΦάνης.
Φλιεῦντα, ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί. ΞενοΦῶν Φησιν· αὖθις δὲ ἐστράτευσεν εἰς τὸν Φλιοῦντα.
Φλόγεα, λαμπρά.
Φλογμὸς, καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.
Φλοίσβου, ταράχου.
Φλόμος, λοχμῶδες Φυτὸν, ᾧ ἀντ᾽ ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.
Φλύην, τὴν ἐκ Φλοιοῦ. Ἡρόδοτος.
Φλυκτίδες, τὸ ἀπὸ πυρὸς Φύσημα ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.
Φοβερὸς, ὁ Φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτῃ.
Φλυεία, δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.
Φόβος, Φυγή.
Φοιβάσασα, λαμπρύνασα.
ΦοιβᾶσθαΙ, καθαίρεσθαι.
Φοῖβος, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἢ μάντις, καὶ ἀμίαντος, καὶ ὁ Ἀπόλλων.
Φοινίκια γράμματα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσιν Κρῆτες ὡς εὑρετῇ ἀπὸ τοῦ γράΦειν ἐν Φοινίκων πετάλοις. Καμῶν δ᾽

ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον, Ἕρσην, Πάνδροσον. τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίονα βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικικὸν, τὸ ψεῦδος, ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψεῦδος λεγόμενον.

Φοινικολόφου, ξανθολόφου.

Φοινικοῦν, ἔρυθρον, πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι, οἱ τὴν Καρχηδόνα κτήσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ λίμνῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν. ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

Φοίνιξ, τὸ μουσικὸν ὄργανον διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος εὑρεθῆναι.

Φοινίξω, αἱμάξω, βάψω, πυρώσω. ἀπὸ τοῦ Φόνου ἢ τοῦ Φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινὸς, πυρρὸς, Φόνιος.

Φοιτᾷ, παραγίνεται.

Φοιτητὰς, μαθητὰς παραγενομένους.

Φολίδες, αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασιν.

Φολιδωτὸν, λεπιδωτόν.

Φονᾶν, ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερὸν, διὰ τῶν οἰστῶν πτερόεντα ἢ τοξεύειν. βέλτιον δ' ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν Φόνον.

Φολκὸς, στραβός.

Φονᾶν, ἕτοιμος, πρὸς τὸ φονεύειν.

Φόνος ἔρευσεν, αἷμα ἔρευσεν.

Φόξινος, ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα. τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξὸς, ὀξυκέφαλος.

Φοραὶ, ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγὴ, καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτοῦ στῆναι, ὅταν ἐθέλῃ.

Φοράδην, ὁρμητικῶς φερόμενος.

Φόρας, ὁρμὰς ἢ τύχας.

Φορβάδας, τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

Φορβάδων, νομάδων, βοσκομένων.

Φορβαντεῖον, Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους, ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ἀνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

Φορβειὰν, περιστόμιον, καπίστριον.

Φορβὴ, τροφή.

Φορεῖον, ὁ νῦν ὄκνος λεγόμενος.

Φορεῖται, περιφέρεται.

Φορέουσιν, φέρουσιν.

Φορῆες, οἱ φέροντες.

Φορητὴ, βαστακτή.

Φορητῶς, μεγάλως.[58]

. . . . . χοροῦ ἵστασθαι.[59]

Ψιλοδάπιδας, τὰς ψιλὰς καὶ μηλωτὰς βατίδας λέγουσιν.

Ψιλοκόρης, φαλακρός.

Ψιλὴ γῆ, ἡ μὴ πεφυτευμένη, ἡ πεφυτευμένη[60] δὲ αὐτή ἐστιν ἡ ψιλὴ μόνον πόλεσιν.

Ψιλὸν, γυμνόν.

Ψιλώσεντα,[61] αἰθαλώθη.

Ψίμαρον, εὐθικῆον.

Ψιναίδες, παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς ὀρυπέτεις ἐλαίας.

Ψιναίξει, ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορροεῖ.

Ψινύθιον, φαῦλον.[62]

---

58. Post hanc glossam B. paginas habet vacuas quinque.

59. Haec, ut e Suida intelligitur, pertinent ad ψιλεύς.

60. D. omittit ἡ πεφυτευμένη, et ad prius πεφυτευμένη observat, hanc vocem e margine esse.

61. D. ψιλόεντα.

62. D. omittit hanc glossam.

Ψίσαι, ψωμίσαι.

Ψίττα, ἰχθύων εἶδος.

Ψιττακίαν, ὑποδήματος γυναικείου γένος.

Ψίχες. ἀρρενικῶς οἱ ψίχες, καὶ τοὺς ψίχας.

Ψὸ, ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξιδίου. ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης· πλέω γράσου καὶ ψοθοίου[63] καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου. Αἰσχύλος Θεωροῖς.

Ψόθος, ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος.

Ψόας, ἢ ψοίας ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον. οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα[64] προσαγορεύουσιν.

Ψοίθης, ἀλαζών.

Ψοῖθος, σποδός.

Ψολόεν, φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνὸν, τὸν ὀξέως φθείροντα.

Ψολοκομπία, ἀλαζονεία. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· ἤσθην ἀπείλαις, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.[65]

Ψούδια, ψευδῆ, Κρῆτες.

Ψοφοδεὴς, δειλὸς, τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψυκτὴρ, σκεῦος, ἔνθα διανίζουσιν τὰ ποτήρια.

Ψύλλα καὶ ψύλλαι, θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοις, ἔθνος Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τῷ ζῶον[66] τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν[67] καὶ ἕτεροι.

Ψύξας, φυσήσας, ἢ ἀμβλύνας.

Ψυψαρα,[68] τὸν Διόνυσον ἄγοντες. ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου. λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυχαγωγεῖ, παραμυθεῖται, τέρπει.

Ψύττα, ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.

Ψύρανις, ἰδιον μικρόν.

Ψυχάζειν, ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν, πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ[69] χειμάζειν.

Ψυχικὸς, σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον. οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχορρροφεῖν, τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος, τὸ ῥῖγος. Ἡρόδοτος, ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος, τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχρολογία, ψευδολογία, ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα.[70]

Ψυχρὸς, ἀσθενής.

Ψώζα, νόσος τις. Εὔπολις Μαρεικᾷ· ὃς θυμῆνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψώζαν[71] ἔπεμψεν. οἱ δέ φασι[72] καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

Ψώθια, τὸ[73] ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων. παρὰ δὲ τῷ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι[74] τοῦ λάρυγγος.

Ψωλὸς, ὁ λιπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες, Φιλιππίδης.

Ψώμισμα, διάσυρμα.

Ψωμὸς, ὡς ἡμεῖς, Ἐπίλυκος.

Ψωραν καὶ βραγχαν,[75] δισυλλάβως λέγουσιν.

Ψωχὸς, γῆ ψαμμώδης.

Ψώχοντες,[76] θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

---

63. D. πλέον γράσου καὶ ψοθαίου.
64. D. ὀψπεκα.
65. D. ἤσθη ὡς ὕπειλις ἀγέλασα ψολοκομπίας.
66. D. τῷ ζώων.
67. D. omittit εἶπεν.
68. D. ψυψάρια.
69. D. τῷ.
70. Haec glossa pars praecedentis est in B. D.
71. D. ψώσαν.
72. B. Φησὶ.
73. D. τὰ.
74. D. μέχρι.
75. D. βραγχ.
76. B. ψωχωντες.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ω̄.

Ὦα, μηλωτὴ, διφθέρα. καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν, ἢ τὸ περιστόμιον.

Ὡατωθήσω, ἀκούσομαι. Δωριεῖς.

Ὦ, τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως, τὸ δὲ σχετλιαστικὸν, ὀξυτόνως.

Ὠιγνυντο, ἠνοίγοντο.

Ὠγύγια κακὰ, ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας[77] κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν ὠγύγια κακὰ, τὰ παλαιά. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

Ὠγύγιον, ἀρχαῖον, παλαιὸν, ἢ ὑπερμέγεθες, ἢ διὰ τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν θηλυκῶν.[78]

Ὠγμευον, Ξενοφῶν ἐν β′, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο, παρὰ τὸν ὠγμὸν, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.

Ὧδε, οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ[79] ἐνθάδε, ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος Δραπέτῃσι· τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ· ἐκδότω δέ τις καὶ ψηφολογεῖον ὧδε, καὶ δίφρω δύο. καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε. τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὔπολις Ταξιάρχοις· οὐκ ἦν φυλάττη δ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

Ὠδεῖον,[80] Ἀθήνησιν ὡς παρὰ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὥς φασιν,[81] Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ.

Ὧδέ πως, οὕτως πῶς.[82]

Ὠδηκὼς, οἰδήσας, φυσήσας.

Ὠδὶς, ἡ ἐκ τοῦ[83] τοκετοῦ ὀδύνη.

Ὤλετο, ὑπελάμβανεν.

Ὠλζειν, θαυμάζειν.

Ὤλζηκεν λέγουσιν.

Ὠλζυροὶ, κρᾶσις Ἀττική.

Ὠλήθησαν, ἐνόμισαν.

Ὦ Ἡράκλεις, ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

Ὦ Ἡρακλες, ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει. καὶ τὸ ὦ Δάματερ τὸ Δήμητερ. φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις. καὶ μᾶλλον ἐν τῇ χρήσει.

---

77. D. τὴν θυγατέρα.
78. In D. supra scriptum Θηβῶν.
79. D. omittit τὸ.
80. In B. adnotatum, in margine legi: ὠδεῖον, μουσαῖον ἢ σχολεῖον.
81. B. φησὶν.
82. D. οὕτω πως.
83. D. omittit τοῦ.

IO. ALBERTI

INDEX SCRIPTORVM,

QVI IN PHOTII LEXICO GRAECO LAVDANTVR.

A.

[ACESTOR. 367. Σάκας.]
[ACHAEI. 242. ὁμηρεύτας.]
ACHAEUS. [180. μάλευρον. Achaei verba fortasse sunt, quae servavit Zonaras p. 1334.] (forte) 418. Ταραντιναὶ βαφαί. (NB. In Photii Apographo Wolfiano legitur, παρὰ Ἀχαιῶν et expon. τὰ ἁλουργὰ, ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου. ubi Ἀχαιῷ legend. videtur. Conf. Hesych. in Ἀλίβαπτον.)
[AEGYPTII. 95. καλάσιρις. 137. κυλλοπεῖς. 274. Παμύλης.]
AELIANUS. 452. Τίῶσαι.
[AEOLES. 243. Ὁμολώϊος. 299. πέμπτα.]
AESCHINES. [14. ἀδιάφθορον.] 41. Ἐωλοκρασία. 45. Ζηλοτυποῦν. 65. Θέμενος. 124. Κίρρα. [immo Κιρραῖον πεδίον.] 168. Λοιδίας. [ubi B. Αἰσχύλος.] 233. Οἴκημα. 252. Ὀρθῆς δὲ etc. (Sic et Suidas, in cuius Indice male Aeschylus in Ὀρθὴν laudari dicitur.) 309. Περίπολος. 333. Προβολάς (addo in Indice Suidae.) 342. Προστρόπαιον. 418. Ταμύναι. [470. Φέρνην. Eius mentio 439. in τραγικὸς πίθηκος.]
— ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ 82. Ἱκετηρία.
— ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. 48. Ἡγεμονία δικαστ. 69. Θεσμοθέται. 71. Θεωρικὰ χρήματα. 87. Ἴσαι ψῆφοι. 119. Κεφάλαιον. [134. Κτησιφῶν. 182. Μαργίτης.] 242. Ὁμηρεύεται. 277. Παραβάλλοιτο. 278. Παραγγελία. 294. Πατρῴων. 342. Προστρόπαιον. 346. Πρυτάνεις.
— ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. 220. Νίκαια. 240. Ὁλοσχοινίων. 258. Ὅτι ξένους. 273. Παλίμβολον. 341. Προστασία. 399. Στρατία ἐν τοῖς etc.
— ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. 226. Ξηραλοιφεῖν. 344. Προφερεῖς. [473. Φιμοῖ.]
AESCHYLUS. 12. Ἀδασμός. 44. Ζεῦγος. 90. Ἴτηλον. 139. Κυντερώτατα. 151. Λάμπουρις. 167. Λογγάσω. 181. Μαραθώνιον. [non citatur hic.] 182. Μαριανδυνόν. 202. Μόρον. [209. νάραστε.] 210. Ναρᾶσθαι. [241. ὁμάμαιτα.] 255. Ὄρον. 258. Ὀστράκων. 263. Οὐρανιζέτω. 314. Πεφασμένος. [immo πεφρασμένος. 331. Πρέψαι.] 364. Ῥύπαις. 368. Σάλα. 389. Σκώπευμα.
— ἐν Ἀγαμέμνονι. 442. Τρὶς ἓξ.
— Δικτυουλκοῖς. 230. Ὄβρια καὶ Ὀβρίκαλα.
— Εὐμενίσιν. 32. Εὐμενίδες.
— Θεωροῖς. 477. Ψόθον. [immo Ψό.]
— ἐν Κάρυξι Σατύροις. 353. Πυρσοκόρσου (Vid. R. Bentleii Epist. ad Mill. p. 15.)
— Κρήσσαις. 317. Πισσοκονήτῳ. (Vid. Hesych. in v. κωνῆσαι. quem locum omisit Stanlei.)
— ἐν Μυσοῖς. 251. Ὀργεῶνες.
— Νεανίσκοις. 238. Ὀκτώπαν.
— Ξαντρίαις. 238. Ὀκτώπουν. 300. Πέμψαι.
— Ὀστολόγοι laudantur 258. in Ὀστολόγος.
[— Πέρσαις. 190. Μέμφιδος.]
— ἐν Τροφοῖς. 40. Ἐψιοῦσα.
— Φιλοκτήτῃ. 238. Ὀκόρνου.
— ἐν Ψυχαγωγοῖς. 394. Σταθερόν.
AESOPUS. 21. Ἐς κόρακας (Deest in Ind. Suidae.) [Aesopi nomen in corupta glossa p. 259. ὁ τὸν κῦσον.]
[AGACLYTUS, s. AGACLETUS ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας. 142. Κυψεληδόν.]
[ALCAEUS comicus. 14. ἀδηφάγοι.]
ALCAEUS. 194. Μετρῆσαι. 317. Πιτυάνη. 354. Πῶλοι. [ἐν ἱερῷ γάμῳ.] 428. Τετύφωμαι.
— ἐν ἡ. 387. Σκυθικαί.
[— ἐν ἱερῷ γάμῳ. 354. Πῶλοι.]
— ἐν τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ. 13. Ἀδηφάγοι.
Idem citatus cum cognomine ὁ Λυρικός. 12. Ἄγωνος (pro ἀγών.) 67. Θεράπναι. [Hic non est lyrici cognomen.]

ALCMAN. 254. Ὄρνις.
[ALEXANDRIDES. v. *Anaxandrides.*]
ALEXIS. 28. Εὐημερία. [in Olynthia.] 89. Ἰσχυρίσκος. 211. Ναυκληρεῖν. 219. Νήστης. 262. Οὐλοκόμοσι 265. Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. 284. Παραρμόνιον. 317. Πῖσον. 339. Προσέκοψεν. 379. Σινωπῆσαι. 387. Σκυθαίνας. 392. Σπουδάζω. 398. Στόλον. [472. Φιλιππίδης. 473. Φιλοτησία.] 478. Ψυχικός.
— Ἀθίδι. 180. Μᾶλλον μᾶλλον.
— Γαλαθέᾳ. 221. Νομικόν.
[— Ὀλυνθίᾳ. 28. εὐημερία.]
— Παλλακῇ. 437. Τοναίαν.
— Πεζονίκῃ. 180. Μᾶλλον μᾶλλον.
AMIPSIAS. 199. Μιλτωρυχία. 387. Σκότος.
AMMONIUS. 23. Ἐσχάρα.
AMPHIS.
— Ἐρίθοις. 213. Νεανισκεύεται.
ANACREON. 17. Ἑρμᾶς.
— ἐν γ'. 419. Ταντάλου τάλαντα. V. Suid.
ANAXANDRIDES. 214. Νεκτάριον. [bis. ubi D. Ἀλεξανδρίδης.] 420. Τάχα.
ANAXILAS. [472. φιλοδεσποτεύομαι.]
— Ὧραις. 180. Μᾶλλον μᾶλλον.
ANAXIMENES.
— ἐν Φιλιππικῷ. 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. (Adde in *Indice* Suidae. V. infr. in *Ephialtes.*)
— ἐν ἁ Φιλιππικῶν. 296. Πεζέταιροι.
— ἐν ζ τῶν περὶ Φιλίππου. 183. Μάστειρα.
ANDOCIDES. 24. Ἑταιρία. 168. Λογισταί. 217. Νεωρία.
— Συμβουλευτικῷ. 211. Ναυκρατίαν.
ANDRON.
— ἐν Τρίποδι. 369. Σαμίων.
[ANDROTIDES. ἐν ε' Ἀθίδος. Vide *Androtion.*]
ANDROTION. 407. Συγγραφεῖς.
— ε' Ἀθίδος. 217. Νεῶσι.
ANTAGORAS. 149. Λακκόπεδον.
ANTIMACHUS. 353. Πυρσολόφους. 394. Στυφερόν.
— Θηβαΐδι. 258. Ὄστρισμα.
— ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. 251. Ὀργεῶνες.
ANTIPHANES. 135. Κύδαροι. 397. Στίμμι. [v. infra ἐν Παροιμιαζομένῳ. 407. συνέλκειν τὰς ὀφρῦς, ubi Alb. Ἀριστοφάνης. 445. τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει, ubi D. et Alb. Ἀντιφῶν. 457. ὑπίρχολος.]
— Ἀγροίκοις. 355. Ῥαγδαίους.
— Ἁλιευομένῃ. 254. Ὁρμιᾷν.
— Βουσίριδι. 224. Ναταλεύματα. leg. Νωγ.
— Εὐθυδίκῳ. 225. Ξενιτευομένους. (Male Ἀριστοφάνης in Phot. pro Ἀντιφάνης. V. Suid. et Harpocrat.)
— ἐν Εὐπλοίᾳ. 228. Ξυστίς.
[— Παροιμιαζομένῳ. 397. Στίμμι.]
ANTIPHANES Iunior.
— ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. 210. Νάννιον. (Vid. Ionsii Script. Hist. Philosoph. I. 6. p. 34.)
ANTIPHON. 12. Ἀδήητος. 17. Ἑρμᾶς. 30. Εὐθυνωρόν. 33. Εὐοφθάλμως. 56. Ἡμιολισμός. 204. Μοχθηρός. (ubi vocatur ὁ παλαιότατος τῶν Ῥητόρων.) 294. Πατρῴα. 342. Προσφορά. 382. Σκάφιον. 408. Συνήγοροι. 422. Τελεσθῆναι. 433. Τίμιον. 445. Τρίτῳ καὶ τετ. (Suid. hic Ἀντιφάνης.) [471. Φιλώματα.]
— ἐν τῷ πρὸς Δημοσθένην. 114. Κελεόντες.
— ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν Ἀπολογίᾳ. 202. Μοιροδοκῆσαι. (ante Μορμολύττεται.)
— ἐν τῷ περὶ τῆς Μεταστάσεως. 394. Στασιώτης. [bis]
— ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 396. Στεφανηφόρος.
— ἐν τῷ περὶ τῆς Ὁμονοίας. 65. Θεοειδέστατον. 83. Ἵνα. 384. Σκιάποδες.
[— ἐν Παροιμίοις καὶ Ἐπιλόγοις. 204. μοχθηρός.]
ANTISTHENES. 264. Οὐροδόκην.
APELLAS PONTICUS. 143. Κυψελιδῶν. 362. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. (Prior locus omissus est in *Ind.* Suidae.)
APION. 11. Ἀάπτους. 392. Σπιλάδες. 412. Σφάραγον. 441. Τρίγληνα.
APOLLODORUS. 96. Καλλιγένειαν. 139. 140. Κύρβεις. (bis) 152. Λαρινοί. 188. Μέλασμα. 299. Πελικών. 357. Ῥάξαι. 384. Σκιαγράφος. [410. συντύχημα. v. Apollonius.] 420. Ταυροπόλαν.
— ἐν ε' περὶ Ἐπιχάρμου. 99. Καρδιώττειν.
— ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. 210. Νάννιον. [467. Φανοστράτη.]
— ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. 187. Μειχγωγός.
APOLLODORUS CARYSTIUS.
— Ἀποκαρτεροῦσι. 392. Σπουδάζω.
APOLLONIUS. 451. Ὑδροφορία. et forte 410. in Συντύχημα, ubi Ἀπόλλων.
Idem sub nomine, ὁ τοῦ Ἀρχιβίου. 191. Μετά.
APOLLOPHANES. [457. ὑπερετέθυπτο. 471. Φιβαλέως.]
— ἐν Κρησί. 206. Μυσικάρφης.
ARAROS. (Aristophanis filius et ipse Comicus. V. Suid.)
— Καμπυλίωνι. 224. Ναταλεύματα. Scrib. Νωγ. (Vid. Athen. p. 47. 86. et 105.)
[ARCHIBIUS. 191. μετά. v. Apollonius.]
ARCHILOCHUS. 142. Κύψαι. 159. Λευκόφρυος. 204. Μυδαλέον. 259. Ὀτρυγηφάγον. 273. Παλίνσκιον. (NB. Omissus est in *Ind.* Hes. qui tamen saepius *Archilochum* adfert, ut in Ἀγόμενος. Ἀζυγία. Ἀηδόνος. Ἄκομψον. Γυμνόν. Διστόση. Ἔτρεψεν. Ἡμισύτριτον. Θαργηλία. Κάρπαθος. Μουνόκερα. Πυῤῥιχίζειν. Σάλπιγξ. Σειρίου.)
— ἐν Δυκάμβει. 171. Λύκαμβις.

ARCHIPPUS. 40. Ἐωθίς. 379. Σιλλοῦν. 384. Σκιάποδες.
— Ὄνῳ. 245. Ὁμώμοκα.
[ARGIVI. 14. ἀδηφάγοι. 180. μαμμᾶν.]
ARISTAGORAS. 83. Ἰμάντας.
ARISTARCHUS. 51. Ἡ δ' ὅς. 206. Μυ σικάρφης. 246. Ὄνου πόκας. 248. Ὀξυθυμία. 330. Πράμνειος οἶνος. 378. Σήσαμον. 421. Ταχυβάμονας.
Idem sub phrasi, οἱ περὶ Ἀρίσταρχον. 147. Λαβέ.
ARISTIDES. 21. Ἐς κόρακας. 164. Λίνον λίνῳ συνάπτεις (ubi additur nomen ὁ Ῥήτωρ.)
ARISTOCLES.
— ἐν τῷ περὶ Γιγάντων. 199. Μίνθα.
ARISTODEMUS. 428. Τευμησία.
ARISTOPHANES. 12. Ἀγῶνα. [ib. ἄδδιξ. 14. ἀδηφάγοι.] 17. Ἑρμᾶς. (adde in *Ind.* Suidae.) 18. Ἑρμοκοπίδας. 28. Εὔηλος. 39. Ἐχῖνος. (adde et hunc locum ad Suidae *Ind.*) 53. Ἥκειν. 54. Ἡλίσκον. 55. Ἡμερίδα. 58. Ἥποθεν. (sic in serie, pro ἀμόθεν.) 89. Ἰσχνός. 90. Ἴτης. 97. Καλύμματα. [ibid. Κάνδυτος.] 107. Κατὰ σχολήν. 122. Κικκαβίζειν. 123. Κιμβερικόν. 124. Κιχωρεία. [ibid.] Κλέος. 128. Κνήμια. 139. Κυνοκέφαλον. 144. Κωλήν. [ibid.] Κώμην. [145. κωπαῖοι.] 147. Λαγῶα. 148. Λακεδαιμῶν. (in 4 casu.) 152. Λάρκος. 154. Λαφυγμός. [immo λαφύττειν. Ibidem] Λέαινα ἐπὶ τυροκν. [et sine auctoris nomine pag. 156.] 154. Λεγωνίσαι. 156. Λεκάνη. [ibid.] Λέκος. 164. Λίθος. (Suid. hic pro *Aristoph.* habet Aristotel.) 167. Λίτρον. 169. Λοῦσθαι. [ibid.] Λουτρίδες. [170. λοφᾶν. vide ἐν Εἰρήνῃ. Ibid.] Λόχοι. 174. Λυσάνιας. 174. Λύσιοι τελεταί. 175. Λυχνοῦχον. 176. Μαγίδες. 177. Μάθος. 179. Μάκτρα. 179. Μαλάκων. 180. Μαλθακόν. 181. Μάννην. 187. Μελαναίων. 196. Μηλῶσαι. 198. Μίαν μάχαιραν. 205. Μύξαν. 209. Ναῖς. (adde in *Ind.* Suidae.) 212. Ναυσικύδου. 219. Νῆστιν. 220. Νοθεία. 225. Ξενικόν. 226. Ξείρης. 233. Οἰκάριον. [immo οἰκείαν: sed ibi grammaticus citatur.] 241. Ὀλύμπιον. (sive potius Ὀλυμπιεῖον. additur enim: πενταετηρίδος, ὡς Ἀσκληπιεῖον.) 247. Ὀνυχίζεται. [254. ὀρογυίας.] 257. Ὀσμύλια. 260. Οὐδαμᾶ. 289. Παρεξηυλημένον. 298. Πελαργικοί. [ibid.] Πελάτας. [sed B. Ἀριστοτέλης.] 301. Πεντεσύριγγον ξύλον. 304. Περιγίνεται. 305. Περιεκόκκυσα. 306. Περίθετος. 315. Πηλέως μάχαιραν. 320. Πλοιάριον. (ubi mutila scriptura, Ἀριστο....) 329. Ποτήριον. [340. προσίσχε.] 343. Προσχίσματα. 343. Προτιμᾶν. 349. Πυελίδα. [353. πυτίνη.] 359. Ῥῆσις. [360. ῥήτορα.] 364. Ῥύπον. 367. Σαικονῆσαι. 372. Σέες. [ibid.] Σεῖν. 379. Σίλφιον. [ibid.] Σιμόν. [ibid.] Σιπύα. 380. Σισύρα. 381. Σκαλαθύρματα (l. f. Σκαλαθυρμάτια.) 382. Σκαφίδας. [ibid.] Σκάφιον. [ibid.] Σκάφον. 383. Σκελετεύεσθαι. 384. Σκιμβάζειν. 387. Σκοπήν. 388. Σκύτη. [ibid.] Σκυτοτόμος. 389. Σκώρ. 390. Σορός. [immo σορέλλη.] [ibid.] Σπαθίδα. [391. σπατάγγαι.] 392. Σποδοῦν. 393. Σπυρθίζειν. 394. Στάσις. 400. Στρατιάν. 401. Στρόφιον. 407. Συνέλκειν τὰς ὀρρῦς. [Nostra apogr. Ἀντιφάνης. 410. συρβάβυττα. Ibid.] Σύρφαξ. 412. Σφενδαμίνους. 416. Τάλαντον. 417. Τάλιδος. 418. Τάπητες. (adde in *Ind.* Suidae.) 419. Ταῤῥεῶμα. 420. Ταυροφάγον. [ibid.] Τάχυς. 427. Τετραρχίζειν. 432. Τίζειν. [ibid.] Τιθωνόν. [ibid.] Τικτικόν. 433. Τιμητικὸν πινάκιον. 438. Τοῦ πίπεμπτον. 439. Τραγήματα. [ibid.] Τραγῳδεῖν. 440. Τριακοντούτης. (adde in *Indice* Suidae.) 446. Τροχίμαλλον. [ibid.] Τρύγοιπος. (deest pariter in *Ind.* Suidae.) 447. Τρύμη. [ibid.] Τρύξ. [ibid.] Τρώγειν. [ibid.] Τυλή. 448. Τυντλάζειν. [ibid.] Τυπτήσεις. 452. Ὑης. (adde iterum in *Ind.* Suidae, ubi Kust. Aristophani Grammatico ἐν β' Θηβαϊκῶν hanc vocem tribuit.) 453. Ὕλην. [458. ὑπογεγραμμένη. 459. ὑποδιδάσκαλος. ibid. ὑποζυγιώδης. 467. φαντασιοκοπεῖς. 470. φαύστιγγες. 474. φλᾶν. ibid. Φλεήσιον. ibid. φλίει.] 477. Ψο. (pro Ψοθόν, per apocopen.)
Idem, addito nomine Comici. 96. Καλλιγένειαν.
Idem, sub nomine, ὁ Κωμικός. 256. Ὀρχήστρα. 286. Παρατεῖναι. (Pro Κωμικὸς male κωμικῶς in Suida. Adde in *Ind.* Suid.) 296. Πεζῇ. 419. Ταντάλου τάλαντα. 447. Τρύχνον (Deest et hoc in *Ind.* Suidae.)
Aristophanes.
— Ἀμφιαράῳ. 438. Τοῦ.
— Ἀναγύρῳ. 228. Ξυννένοφε. 231. Ὁδοῦ παρούσης etc. 253. Ὀρθοπλήξ. 283. Παραλοῦμαι.
— Ἀχαρνεῦσιν. 25. Ἐτνήρυσιν. 150. Λαμπάδιον. 257. Ὄστινον. 387. Σκορδινᾶσθαι. 394. Σταθμώμενον. [Immo σταλαγμόν.] 394. Σταθμούς. [Nostra apogr. Δράμασιν αὐτοῖς.] 450. Ἅλως. [470. φέρειν.] Eadem fabula sine nomine Aristophanis citatur 101. in Καταγλωττίζειν. 394. Σταθεῦσαι.
— Βαβυλωνίοις. 211. Ναυλόχιον. 254. Ὀρκωμωτεῖν. 363. Ῥόθιον. (bis) 369. Σαμίων. [ubi simul indicatur, quo tempore editi fuerint Babylonii.] 398. Στοῖχος. Et sine Aristophanis nomine, 216. in Νεολέαι. 397. Στιγών.
— Βατράχοις. 393. Σπουδὴν ποιεῖσθαι.
— Γεωργῷ. 401. Στρεψαίους.
— Γήρᾳ. [188. Μελιτέας κάπρον. ubi Alb. ἐν Γηρυτάδῃ.] 396. Στλεγγίς.
— Γηρυτάδῃ. 188. Μελιτέας κάπρον. [Mea apographa ἐν Γήρᾳ.]

— Δαιδάλῳ. 247. Ὄνου σκιά. [458. ὑπηνέμια.]
— Δαιταλεῦσιν. 213. Νεβλάρει. 229. Ὀαί. 255. Ὀρτυγας. 355. Ῥαγδαῖος. 373. Σεῖσαι. 396. Στλεγγίς. 445. Τροπίας οἶνος.
— Δαναΐσι. 438. Τοῦ.
[— Δράμασιν αὐτοῖς. 394. σταθμούς. v. ἐν Προαγῶνι.]
— Εἰρήνῃ. 170. Λοφᾷν. [Fabulae nomen in nostris apogr. abest.]
[— Ἐκκλησιαζούσαις. 249. ὁπλίττομαι. ubi Alb. Θεσμοφοριαζούσαις.]
[— Εὐδίκῳ, pro Antiphane in Εὐθυδίκῳ, 225. ξενιτευομένους.]
— ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. 206. Μύρμηκος ἀτραπός. 249. Ὁπλίττομαι. [v. Ἐκκλησιαζούσαις.] 402. Συβήνη. Et sine Aristophanis nomine 369. in Σανίς.
— Θεσμοφοριαζούσαις β'. 149. Λακωνίζειν. 172. Λύκος ἔχανεν.
— Ἱππεῦσιν. 165. Λίξαι. (An Ἀΐξαι? exponitur enim ἐκτεταμένως. ubi f. suppl. ὁρμῆσαι.) [440. τρία καὶ δύο.] 477. Ψολοκομπία. 478. Ψωλὸν γενέσθαι. Et sine Aristophanis nomine, 249. in Ὄπισθεν. [v. not.]
— Κενταύρῳ. 334. Πρόδικον.
— Κωκάλῳ. 479. Ὧδε.
— ἐν Λημνίαις. 185. Μεγάλην θεόν. 212. Νεαλεῖς.
— Λυσιστράτῃ. 114. Κεκωδωνισμένος. 173. Λυκόποδας. 236. Οἰσπώτῃ. 257. Ὄσια. [immo ὅσιον χωρίον.] 293. Πάσῃ τέχνῃ. [463. ὑσσάκους.]
— ἐν Νεφέλαις. 74. Θρυαλλίς. 228. Ξυστίς. (ubi male ἐν Φύλαις. V. Harpocr. et Suid.) 291. Πάρνης. 316. Πηνίον.
— ἐν Νήσοις. 228. Ξυννένοφε.
— ἐν Ὁλκάσιν. 12. Ἀδαξῆσαι. 15. Ἐρανιστάς. 47. Ἥια.
— Ὄρνισιν. 344. Προφορούμενοι.
— Πελαργοῖς. 233. Οἰκίσκος.
— Πλούτῳ. 56. Ἡμιτύβιον. 264. Οὐσίαν. 347. Πτερυγίζειν.
— Πολυείδῳ. 16. Ἔρημον ἐμβλέπειν.
— ἐν Προαγῶνι. 394. Σταθερόν. 394. Σταθμούς. [Nostra apogr. e Δράμασιν αὐτοῖς citant.]
— ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις. 248. Ὀξυργμεῖν. 296. Πεζίδα. (Posteriori loco scribitur, σκηνὴν κατ. Legend. σκηνὰς καταλαμβανούσαις, ut Docti dudum monuere.)
— ἐν Σφηξίν. 142. Κύτταρος. 397. Στίλην. Et sine Aristophanis nomine 369. in Σανίς.
— ἐν Ταγηνισταῖς. [sine Aristophanis nomine 16. ἐρείδειν.] 280. Παραιξωροῦσιν. 392. Σπῖλος.
— ἐν Τριφάλητι. 450. Τῶν τριῶν κακῶν ἕν.
ARISTOPHANES Grammaticus. 336. Προκώνικ.
Idem sine *Grammatici* nomine, 184. Μασχαλίσματα. Et (ut videtur) 12. in Ἀδδιξ. 97. Κάνδυλος. [233. οἰκείαν.] 254. Ὀρογυίας. 275. Πανίς. 391. Σπατάγγαι. 410. Συρβαβύτια. (In quibus locis nudum Aristophanis nomen proponitur.) [Neque ad grammaticum, sed ad poetam referendi sunt.]
— ἐν δευτέρῳ Θηβαίων. (Scrib. Θηβαϊκῶν.) 243. Ὁμολώϊος.
— ἐν τῷ ε. 313. Πέταυρον.
ARISTOTELES. 18. Ἑρμείας. 21. Ἐς κόρακας. [ibid.] Ἔσμα. 39. Ἐχῖνος. 44. Ζεῦξις. 131. Κραῦρον. 141. Κυσολάκων. 142. Κύτταρος. [164. λίθος. v. supra in *Aristophanes.*] 170. Λόχοι. 183. Μασσαλλία. 209. Μορῶν. [ibid.] Νανός. 211. Ναύκραρος. [immo ναυκραρία.] 245. Ὄνος. [298. πελάται: ubi D. et Alb. Ἀριστοφάνης.] 309. Περίπολος. 418. Ταμίαι. [bis.] 424. Τεναίδιος. 436. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. 444. Τριττύς. [476. Φόξινος. Eius mentio 470. Φέρειν.]
— ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. 85. Ἱππάς. 139. Κύρβεις. 285. Παράστασις. 309. Περίπολος. 334. Πρόεδροι. 380. Σῖτος. 399. Στρατιά. [bis. 457. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.]
— ἐν Διδασκαλίαις. 247. Ὄνου σκιά.
— ἐν τοῖς περὶ Ζώων. 118. Κέστρεις. 207. Μύστιξ.
— — ἐν δευτέρῳ [v. not.] Ζώων ἱστορίας. 130. Κοβαλεία.
— ἐν Ἠθικοῖς. (et quidem cum cognomine ὁ φιλόσοφος.) 198. Μία χελιδών.
— ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ. 426. Τετραρχία.
— ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. 388. Σκυτάλη.
— ἐν τῇ Πολιτείᾳ. [211 .ναυκραρία.] 287. Πάρεδρος. 296. Πεζάς.
— — ἐν τῷ ἡ περὶ τῆς Πολιτείας. 23. Ἐσχατιάν.
— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. 369. Σαμικόν.
— ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. 96. Καλλικύριοι.
— ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν. 259. Ὅτι ξένους.
— περὶ Ψυχῆς. 403. Συγγραφικῶς. (sine Aristotelis nomine. Similiter 440. in Τρέφεσθαι, non in Photio tantum, sed et Suida, apud quem verba, περὶ Ψυχῆς, perperam omisit Kuster.) [Vid. Plato ἐν τῇ περὶ Ψυχῆς.]
ARISTOXENUS. 386. Σκολιόν.
— ἐν ᾧ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. 376. Σηκιννὶς et 378. Σικιννίς.
[ARMENDAS. 178. μακάρων νῆσος. v. Parmenides.]
[ARRIANUS. 286. παρὰ τούτου.]
ARTEMIDORUS. 428. Τευτάζειν.
ASCLEPIADES. 452. Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.

— ἐν ϛ' Τραγῳδουμένων. 360. Ῥῆσος.
[ASIANI. 383. σκηνή.]
ASTYDAMANTIS Epigramma. 372. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. (Ibidem eius fabula Parthenopaeus citatur. Adde in *Ind.* Suidae.)
[ATHENIENSES. 55. Ἠλύσιον. 57. ἡνίοχοι. 63. Θαλλοφόροι. 72. Ζητεύς. 80. ἱερὸν γάμον. 91. Ἴωνες. 165. λινοίπαϛ. 222. νυμφεύτρια. 244. ὄμπην. 290. παρθένοι. 359. ῥέξαϛ. 374. σεμναὶ θεαί. 384. σκιᾶς.]
[ATHENIENSES veteres. 232. οἰκέτην.]
[ATTICI. 21. εὐκρινής. v. not. 33. εὐνοῦχος. 42. ἑώρων. ibid. ζάκορος. 45. ζητεῖν. 47. ζωπυρῆσαϛ. 57. ἠνείχετο. 67. θεριῶ. 72. Ζητεύς. 101. καταγώγιον. 120. κῆπος καὶ παράδεισος. (ubi παρ' αὐτοῖς pro παρ' Ἀττικοῖς.) 147. λάγυνος. 148. Λακεδαίμονα. 160. λεωργόν. ibid. λεώς. ibid. λήκυθον. 164. λιμόν. 166. λίριον. 167. λίτρον. 173. λύξ. 177. ὀμφαλητόμος. 178. μακρὰν ὀνείαν. 179. μαλακίζεσθαϛ. 181. μαμμίαν. 187. μελάγχρως. 190. Μέμφιδος. 205. μυά. 206. μυρών. 209. ναὶ μὰ Δία. 212. ναῦς. 214. νεήλατα. ibid. νεῖκας. 216. νεολέαν. 217. νεώς. 221. νόμος. 227. ξυήλην bis. ibid. ξύμβαθι. ibid. ξὺν δύο. 231. ὁδὸς ἀρσενικῶς. ibid. οἰστόν. 232. οἰκέτας. 233. οἰκίσκῳ. 238. ὀκλάξ. 244. ὁμόσε ἰέναϛ. 246. ὄνου πώλαϛ. 254. ὄργις. 255. ὄρος. 255. ὄρτυγας. 257. ὀστοῦν. 260. οὐδὲν ἀπὸ τρόπου. 261. οὐδ' ὑφ' ἑνῶν. 266. ὄφλειν. 282. παρακεχόρδηκος. 295. πάχεις. 299. πέμπτα. 315. πῇ. 319. πλειστοβολεῖν. 322. ποιήσειαϛ. 324. πολεμησείειν. 328. πορδαλινοί. 330. πρατὴρ. 345. πρυτανεῖα. 348. πτόρθους. 352. πυριλαμπὶς. 357. ῥάξαϛ. 358. ῥαχίαν. 368. σάκος. 377. σήματα. 380. σῖτος. 394. στὰς. 396. στατὴρ. 396. στέρεσθαϛ. 405. συμβούλους. 407. συνέδριον. 414. σχολάζειν. 429. τέφραν. 451. ὑγίειαν. 464. ὑστέρα δεκάτη. 466. Φάλαγγες. 468. Φαρυγίνδην. 469. Φαῦζειν. ibid. Φαῦλον. 474. Φλιοῦντα. 477. ψόαϛ. 480. ὠζυροί.]
[ATTICI recentiores. 275. πανός.]
[ATTICIANI. 211. ναυκραρία.]

B.

[BOEOTI. 99. Κάριος Ζεύς. 132. κριαδδέμεν. 245. ὁμωχέταϛ. 249. ὀπισθότειλαν. ὁπλίττομαϛ. 299. πέλικαν.]

C.

CALLIAS. 180. Μαμμᾶν. 452. Ἰηνῶν.
[CALLICRATES. v. Callistratus.]
CALLIMACHUS. 9. Ἄ. 444. Τριτύαν.
— ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις. 453. Ἰμεῖς.
[— ἐν βαρβαρικοῖς νομίμοις. 468. Φασηλιτῶν θῦμα.]
CALLISTHENES.
— ἐν β' Περσικῶν. 370. Σαρδαναπάλους.
CALLISTRATUS. 78. Ἰδαρναίοι. 122. Κιλλεῖα. 374. Σελάχιον. 409. Σύνταξις.
— ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. 17. Ἑρμαῖ. (Phot. Καλλιστράτης, [et Καλλικράτης] ut et priores Suidae Editiones. At Harpocrat. Καλλίστρατος et Ἀθηνῶν. Conf. in *Menecles* et adde in *Ind.* Suid.)
[CAMON: v. Scammon.]
CASSIUS LONGINUS. 375. Σέρφοι.
CEPHISODORUS.
— Ἀμαζόσι. 246. Ὄνος ὕεταϛ.
CHAMAELEON.
— ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος. 261. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.
CHARES. 51. Ἡ δ' ὅς.
CHARON. [Lampsacenus.]
— ἐν τῇ πρώτῃ. 135. Κύβηβος.
CHOERILOCHUS (f. l. *Choerilus*) *Samius.* 368. Σαμιακὸν τρόπον.
CHRYSIPPUS. 190. Μέντοι.
— ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. 216. Νεοττός.
[CILICES. 45. ζιγγοῦν. 141. Κυραννή.]
CLEANTHES. 158. Λέσχαϛ. (Omissus est in *Ind.* Suid.)
CLEARCHUS. [457. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.]
— ἐν τῷ περὶ οἴνων. 216. Νεοττός.
CLEMENS. 42. Ζάλην. 59. Ἥρας δεσμούς. 271. Παλίμβολος.
CLIDEMUS. 351. Πύκνη. 452. Ἴης.
— ἐν τῇ τρίτῃ. 211. Ναυκραρία.
CLITARCHUS. 370. Σαρδόνιος (sive Σαρδάνιος) γέλως.
[COMICI. 118. Κεσκότην. 145. 146. Κωρυκαῖος. 165. λιπέργητες. 193. μετοίκιον. 228. ξυστίς. 257. ὀστακός. 279. παράδεισος. 287. πάρεδρος. 302. πέπλος. 370. σάραβον. 372. σαυτὴν ἐπαινεῖς. 389. σοβαρός.]
[COMICI veteres. 17. ἔρκη. 34. εὐπραξίαν. 472. Φιλέψιος.]
[COMOEDIA. 13. ἀδελφίζειν. 210. Νάνιον. 230. ὀβολοστατοῖ. Comoedine nomen Ὄνου σκιά. 247. ὄνου σκιά.]
[CORINTHII. 50. ἡ δὲ αἴξ τὴν μάχαιραν.]
CRATERUS. 212. Ναυτοδίκαϛ. 401. Στρωματῖτης. [B. Κρατῖνος.]
— ἐν ϑ' τῶν Ψηφισμάτων. 222. Νυμφαῖον.
CRATES. 292. Παρουσία. 336. Προκώμια. [bis. 360. ῥῆσις. ubi Alb. Κρατῖνος.] 371. Σαρπηδών.
[— Γειτοσιν. 463. ὗς διὰ ῥόδων.]
— ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνῃσι Θυσιῶν. 138. Κυνήϊος.
[— Τόλμαις. 246. ὄνος ἐν μελίτταις.]

CRATINUS. 71. Θηλάστριαν. 92. Ἰωνοκυσός. 141. Κυριβάσασθαι. 148. Λακεδαίμονα. 153. Λαυροστάταις. 157. Λεπασταί. [ibid.] Λέρνη θεατῶν. 183. Μάσμα. 187. Μελάγχρης. 192. Μεταλέσβιον. 193. Μετεκβολή. 196. Μηνυτήν. 200. Μισητή. [ibid.] Μναρόν. 241. Ὁλύφωνος. [246. ὄνου πόκας.] 269. Παιδικά. 271. Παλαιστή. [v. infra Νόμοις.] 331. Πριών. 340. Πρόσισχε. 360. Ῥῆσις. [v. Crates.] 364. Ῥύβδην. [ibid.] Ῥύγκος. [ibid.] Ῥυτά. [367. Σάγρα.] 369. Σάννην. 381. Σκανδάληθρα. 391. Σπερματίαν. 392. Σπιθαμή. [401. στρωματήτης. v. Craterus.] 412. Σφίγκτας. 414. Σχιζίας. [437. τὸ παρόν. v. ἐν Πυλαίᾳ. 462. ὕπουλα γόνατα.] 477. Ψύρα. [nostra apogr. ψύψαρα.] [Mentio Cratini fit p. 420. ταυροφάγον.]

— Ἀρχιλόχοις. 27. Εὔδοντι. (Hinc corrige Hesych. et suppl. eius *Ind.*) 368. Σαμιακὸν τρίπον. (ubi male Ἀρχιλόχης. Conf. Menag. ad Laërt. I. 12. p. 9. et Steph. in Δωδώνη.)

— Δειλιάσιν. (Scr. Δηλ.) 25. Ἐτήσιοι. 356. Ῥαζεῖν. [bis.]

— Δραπέτισιν. 246. Ὄνος ὕεται. 479. Ὧδε (Aelian. H. Anim. XII. 10.)

— Θράτταις. 135. Κύβηβον. 238. Ὀκτώπουν.

— ἐν Κλεοβουλίναις. 381. Σκάλωψ. (Vid. Interpp. ad Polluc. X. 105. Hephaest. *Enchir.* p. 6. Laërt. in *Cleobulo*, sub init. etc.) [470. Φέροικος.]

— ἐν Μαλθακοῖς. 137. Κυλλοῦ πήραν.

— Νόμοις. 213. Νεάτην. 257. Ὀστραφίδα. [271. παλαιστή.]

— Πανόπταις. 269. Παιδικά.

— ἐν Πυλαίᾳ. 47. Ζωπύρου τάλαντα. Et sine *Cratini* nomine 437. in τὸ παρὸν εὐποιεῖν.

— ἐν Σεριφοις, (sive Σεριφίοις.) 394. Σταθερόν. Et sine *Cratini* nomine 422. in Τελενικίσαι. (Scrib. — κῆσαι.)

— Χειρῶσιν. 263. Οὐρανία αἴξ. 356. Ῥαδαμάνθιος ὅρκος.

— Ὡραῖς. 206. Μυσικάρφι. 228. Ξυστίς. 420. Ταῦτα πράσσων.

[CRETENSES. 145. κωραλίσκον. 474. Φοινίκεια γράμματα. 477. Ψούδια.]

CRITOLAUS. 51. Ἡ δ' ὅς.

CTESIAS.

— ἐν περίπλῳ Ἀσίας. 384. Σκιάποδες.

CTESIPHON. [immo *Nicophon.* v. not.]

— Παυδώρᾳ. 213. Νέκκας. (pro τοὺς νέους.)

CYCLUS *Epicus.* 428. Τευμησία. (Vid. de *Epico cyclo* Phot. Bibl. Cod. CCXXXIX. p. 521. et Is. Casaub. in Athen. VII. 3.)

CYNICI. 389. Σοβαρός. (Verba sunt: χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ Κυνικοί.) [Vide *Comici.*]

[CYRENAEI. 183. μαστηρύζειν.]

D.

[DELPHI. 45. ζύγαστρον.]

[DEMETRIUS Magnes. 186. Μεθώνη.]

DEMETRIUS *Phalereus.*

— ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. 285. Παράστασις.

— — ἐν γ'. Νομοθεσίας. 382. Σκαφηφόροι. (at sine cognomine *Phalerei* etiam apud Suidam.)

[*Idem* sine cognomine 87. Ἰσαῖος. 456. ὑπέρινος.]

DEMOCRITUS. 9. Ἅ. [210. μῶ.]

DEMO sive *Demon.* [50. ἡδέα χελώνης κ. τ. λ.] 62. Ἡ φανοῦ θύρα. 246. Ὄνος ἄγων μυστήρια. 370. Σαρδόνιος γέλως. (Et 26. in Εὐγενέστερος Κόδρου, post verba: Διοργισθέντες δὲ οἱ λιποί. συλλ. ά. ἀν. ubi Suid. Εὔδημος, ut in fine eiusdem glossae.) [475. Φοινίκων συνθῆκαι.]

— ἐν τῇ Ἀτθίδι. 443. Τριτοπάτορες.

— ἐν τῷ περὶ θυσιῶν. 336. Προκώνια. (bis)

DEMOSTHENES. 15. Ἐρανίσας. 39. Ἐχῖνος. 41. Ἐωλοκρασίαν. 65. Θέμενος. 66. Θεογείτων. 72. Θιάσος. 85. Ἵππαρχος. 92. Καθελών. 95. Κακώσεως. 127. Κλίσις. 172. Λυκιουργίς. 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. 241. Ὁλόσχοινος. 245. Ὀνήτωρ. [ibid.] Ὀνομάζων. [247. ὄνου σκιά.] 255. Ὅρος. 287. Παραχειμάζοντι. 295. Πεζέταιροι. [301. πεντηκοστή.] 321. Πόα. 325. Πολλοστόν. 333. Προβολάς. 338. Πρόπεμπτα. [ibid.] Προπίνει. 361. Ῥήτωρ (bis.) 377. Σημεῖα. 396. Στεφανῶν. 404. Σύλας. 410. Συντιμηθῆναι. 416. Τάλαντον. 427. Τετραρχία. 433. Τίμιον. 439. Τραγικὸς πίθηκος. [468. Φάσις. 469. Φαῦλον. 471. Φθόην. ibid. Φιδάκνας. 472. Φιλάμμων.]

Idem sub nomine *Rhetoris.* [41. ἐωλοκρασία.] 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. 311. Περιστοίχων. [ibid.] Περὶ τῆς ἐν Δελφ. σκ. 327. Πομπεῖα. 332. Προπάλλεσθαι. (Deest in *Ind.* Suid.) 354. Πωλοῦσι.

Idem sub phrasi, οἱ περὶ Δημοσθένην. 430. Ταπάλλως. (Adde in *Ind.* Suid.)

Demosthenes.

— ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγίου κλήρου. 340. Πρόσκλησις (male πρόκλησις, in *Ind. Suid.*)

— ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. 21. Ἐσπαθᾶτο. 58. Ἡράκλεια. 80. Ἱερώνυμος. 87. Ἴσα βαίνων. 140. Κυρήβιον. 205. Μύριοι. 217. Νεῶσι. 258. Ὅτι ξένους. 332. Προβάλλεσθαι. [immo προβαλλομένους.] 333. Προβούλευμα. 338. Προπύλαια. 409. Σύγκλητος. [473. Φιλοτησία.]

— ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος. 327. Πομπεῖα. (NB. Laudatur hic Demosthenes his verbis: ὁ αὐτὸς Ῥήτωρ. Sic et apud Suidam, quamvis locus omissus sit in *Indice.* Videri autem posset aliquid excidisse e Suida, quum ὁ αὐτὸς Ῥήτωρ indicet, praecessisse Demosthe-

nis mentionem, quae in Suida non apparet. Putaverim in Suida glossarum ordinem ex Photio restituendum, hoc modo: Πομπεία. λοιδορία. Καὶ οἱ δεκ. χρ. τ. ὠ. Πομπείας καὶ πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ etc. Citatur hic Demosth. Tum sequitur: Πομπεῖα. Λέγεται πομπεῖα etc. ibique sufficit igitur, ὁ αὐτὸς Ῥήτωρ. Consentit Harpocrat. Confer simile quid mox, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, ut et in v. Τραπεζοφόρος, in citatione Lycurgi.)

— ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. 266. Ὀφρύνιον.

— ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. 71. Θεωρὶς Δημ. [243. ὁμόσε ἰέναι.] 244. Ὁμοῦ. 320. Πληρωτής. [467. Φαρμακός.]

— ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους. 384. Σκῆψις. πόλις etc. (Sed Ἀριστοκράτους habent Harpocrat. et Suid.)

— ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. 38. Ἐφορία (adde in *Ind.* Suid.) 52. Ἦεν. [immo ἢ ἐν ὁδῷ καθελών.] 69. Θεσμός. 220. Νοθεία. 231. Ὁδός. 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. 259. Ὅτι οἱ ἁλόντες. 300. Πενέσται. (ubi κατὰ Ἀριστοκράτην.) 384. Σκῆψις. (Vide ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.) 469. Φαῦλος.

— ἐν τῷ περὶ Ἀτελειῶν. 68. Θέσθαι. (ubi Suid. ὑπὲρ τῶν Ἀτελ.) 174. Λυσίμαχος. (ubi Suid. περὶ τῶν Ἀδελφῶν. Vid. *Not.* Kuster. et adde priorem etiam locum in *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. 405. Συμμορία.

— ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. 119. Κεφάλαιον. 149. Λάκκος.

[— οἱ ἐξούλης λόγοι. 245. Ὀνήτωρ.]

— ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἐπιτριηραρχήματος. (Sic leg. ex Harpocrat. et Suid. pro Τριηραρχ.) 37. Ἐφιερόν.

— ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην. (Sc. ἐφέσει V. Suid.) 328. Πόρος.

— ἐν τῷ κατ' Εὐέργους. (Harpocrat. et Suid. Εὐέργου.) 342. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς.

— ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα, περὶ χωρίου βλάβης. 398. Στοῖχος.

— ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. 78. Ἰδίαν. 164. Λίθος. 189. Μελίτη. 441. Τριβαλλοί. (sc. p. 732.)

— ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. 33. Εὐοί. 49. Ἡγέμων συμμορίας. [Ἡγήμων.] 53. Ἠρωτηριάσμένος. 67. Θεοκρίνης. 158. Λεύκ[illegible] 203. Μουνυχία. 206. Μύρτης. [ibid.] Μυρτόνιον. 213. Νεβρίζων. 214. Νεήλατα. 217. Νέων. 233. Οἰκίσκῳ. 262. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς etc. 284. Παράσημος. 289. Παρελθεῖν. 306. Πέριλλος. 327. Πομπείας. 328. Πορθμός. 332. Προβάλλεσθαι. [immo προβαλλομένους.] 365. Σάβοι. 400. Στρεπτούς. — περὶ Κτησιφῶντος scribitur 379. in Σιμός. [ibid.] Σιμύλος. — et κατὰ Κτησιφῶντος 66. in Θεμιστῶν. 123. Κίναδος. 153. Λαρυγγίζειν. 168. Λόγου τυχεῖν. (in quibus Suid. ὑπὲρ Κτησ. Vid. infr. ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Nam eadem est oratio.)

— ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. 301. Πεντηκοστή.

— ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. 250. Ὅρα δή.

— ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. 165. Λιπομαρτύριον. 236. Οἷον. [v. etiam 260, οὐδὲν γὰρ οἷον.] 301. Πεντηκοστή. 332. Προβάλλεσθαι. [immo προβαλλομένους.] 364. Ῥυτά. 392. Σπουδάζω. 433. Τίμημα.

— ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. 137. Κυνέας. 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. 354. Πωλοῦσι.

[— ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. 311. περίστοιχον.]

— ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος. 341. Προστασία.

— ἐν τῷ περὶ Ὀνόματος. 316. Πινάκια. 375. Σεσημασμένῳ.

— ἐν τῇ πρὸς Παντaίνετον παραγραφῇ. 113. Κεγχρεών. (ubi γραφῇ.) 182. Μαρώνεια. 281. Παρακαταβολή. [384. σκῆψις.]

— ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. 250. Ὁρᾶτε. (Sub nomine ὁ αὐτὸς, sc. *Demosthenes*, laudatur in Ὅρα δή, quod in Photio praecedit.) [460. ὑποκοριζόμενοι.]

— ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. 215. Νεμεσία.

— ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. 383. Σκηνή.

— ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. 60. Ἠρεύς. [sive Ἥρως.] 111. Κατηγορίας ἔχω. 404. Σύλας. [bis. 456. ὑπερβολήν.] — κατὰ Στεφάνου scribitur 68. in Θέσθαι. (sic et Suid. quem locum adde in ejusdem *Indic.*) 108. Καταψευδομαρτυρησάμενος. 283. Παραπεπτωκώς. (Vid. supr. ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Nam eadem est oratio.) [467. Φαρμακός.]

— ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν. 129. Κοινωνικῶν (Suid. — κόν.) 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. 405. Συμμορία. 433. Τίμημα. (NB. Suid. in h. v. pro Συμμοριῶν habet, Συμμάχων.) — ἐπὶ Συμμοριῶν scribitur 125. in Κληροῦχοι (Suid. περί.)

— ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. 249. Ὀπισθόδομος. 292. Παρουσία.

— ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. 172. Λυκιουργίς.

— ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. 25. Ἑτερόφθαλμος. 28. Εὔηθες (sine *Demosthenis* nomine, ἐν τῷ κ. Τιμ. λόγῳ.) 45. Ζητητής. 62. Ἠώη. (Suid. Ἤων. Kust. Ἠιών legit ex Harpocrat. et Steph.) 80. Ἱερομηνίαν. 211. Ναυκραρία (l. — ρικά.) 257. Ὅσιον. 322. Ποδοκάκη. (ubi Phot. Δημοκράτους, pro quo Harpocrat. et Suid. rectius Τιμοκρ.) 342. Προστιμήματα.

— ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. 38. Ἐφ' ὁρμήν. (Suid. Ἐφορμεῖν.) 54. Ἡλικία. 101. Καταβολή. 186. Μεθώνη. 188. Μελίνη. Δημ. (ubi ἐν Φιλιππικῷ.) 190. Μενέλαος. 194. Μετοίκιον. 209. Μορῶν. 225. Ξενικόν. 239. Ὀλιγωρήσεται. (Suid. — τε.) 247. Ὄνου σκιά. 267. Παγάς. 283. Πάραλος. 296. Πεζέταιρος. 307.

Περίοδος. (adde in *Ind.* Suid.) 311. Περιστοιχίζεται. 311. Περὶ τῆς ἐνδελφικῆς (Suid. post Περὶ ὄνου σκ. habet, ἐν Δελφοῖς) σκιᾶς. 316. Πινάκια. 324. Πολιτεία. 326. Πολύστρατος. 332. Προβαλλομένους. (adde in *Ind.* Suid.) 333. Προβόλῳ. 338. Προπύλαια. 343. Προτιμᾷν. 346. Πρυτανεύοντα. 384. Σκιάθος. (adde iterum in *Ind.* Suid.) 400. Στρατηγοί. 409. Σύνταξις. αὐτὸ etc. (Suid. ἀντὶ etc.) 431. Τί ἐστι τὸ etc. (deest in Suid.) 438. Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. [454. ὑπάγουσιν.]

— ἐν ε΄ Φιλιππικῶν. 39. Ἐχῖνος. (corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ ζ΄ Φιλιππικῶν. 405. Σύμβολα. (corrig. *Ind.* Suid.) [vide etiam 50. Ἡγήσιππος.)

— ἐν ἡ Φιλιππικῶν. 102. Κατάγειν τὰ πλοῖα. 183. Μάστηρα. (leg. Μάστειρα. corrige in his *Ind.* Suid.)

— ϑ΄ Φιλιππικῶν. 180. Μαλκίομεν. (Corrig. *Ind.* Suid.)

— ἐν ιά Φιλιππικῶν. 93. Καϑήκοντα. (Praeter haec loca in *Ind.* Suid. v. Ξυλλαβεῖν, et Ὀκνῶ, refer ad ά Φιλιππ. et Τέως, ad β΄ Φιλιππ. quae omnia tantum sub nomine Φιλιππικῶν comparent, omisso libri numero, quem tamen Suid. addiderat.)

[— κατὰ Φιλοκράτους. 472. Φιλέψιος.]

— ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. 335. Προϑεσμίας νόμους.

[DIALECTICI. 351. πυνϑάνεσϑαι.]

DICAEARCHUS.

— ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν Ἀγώνων. 386. Σκολιόν.

[ΔΙΚΑΝΙΚΟΙ. 327. πομπεία. 336. προκαλεῖσϑαι. 357. ῥάξας.]

DIDYMUS. 55. Ἡμεροκαλλές. (V. Kust. ad Suid.) 143. Κυψελιδῶν. 172. Λυκιουργίς. (ubi etiam *Grammaticus* cognominatur.) 235. Οἰνόπταν. 248. Ὀξυϑύμια. 257. Ὅσιον. 285. Παρασκήνια. 297. Πέλανοι. [311. περίστοιχον. Ibid.] Περὶ τῆς ἐν Δ. σκ. 322. Ποδοκάκη. 326. Πολύστρατος. 336. Προκώνια. 338. Πρόπεμπτα. 341. Προστασία. 354. Πωλοῦσι. 358. Ῥάχετον. 375. Σέρφοι. 428. Τευτάζειν. 438. Τοὺς ἑταίρους. [467. Φαρμακός.]

DINARCHUS. 26. Εὐανδρία. 66. Θεογειτων. 126. Κλιμάζει. 150. Λαμπάδιον. 168. Λογιστάς. 204. Μοχϑηρός. 233. Οἴκημα. 243. Ὁμοιρκές. 266. Ὀχεῖον. [bis.] 273. Παλίμβολος. 287. Παραφρυκτωρεῖν. [460. ὑπὸ λόγον. 462. ὑποφόνια. 468. Φάσις.]

Idem sub nomine *Rhetoris*. 272. Παλιναίρετος. *Dinarchus*.

— ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους. 382. Σκαφηφόροι.

— ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου Ἰσηγορίᾳ. 126. Κλιμακίζειν.

— κατὰ Καλισϑένους. 443. Κριτημόριον.

[— κατὰ Καλλίστου. 461. ὑπονομεύοντες.]

— ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. 103. Καταλεύσιμον.

— ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου Ἀποφάσει. 278. Παραγγελία.

— ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηϑέντος Ἐνδείξει. 272. Παλιναίρετος.

— ἐν τῇ κατὰ Πυϑαίου (l. Πυϑέου) Εἰσαγγελίᾳ. 101. Καταδεδέσϑαι.

[— ἐν τῷ κατὰ στεφάνου. 459. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.]

— Τυρρηνικῷ. 310. Περίστασιν.

— ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. 54. Ἠλινδημένον.

[DINOLOCHUS. 464. ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.]

DIOCLES. [431. τιγγάβαρι.] 433. Τιμαῖος.

— Βάκχῃ. 94. Κακὰ κακῶν.

DIODORUS. 268. Παιανιεῖς.

DIOGENIANUS. 10. Α ἄ. et 5. in Praefatione.

DION. 57. Ἠνδρώϑησαν. et forte 394. in Στάς.

— ἐν Ῥωμαϊκοῖς. 20. Ἐσάλευε.

— ἐν ις΄ λόγῳ Ῥωμαϊκῶν. 48. Ἤγαλλεν.

— ἐν τῇ λή Ῥωμαϊκῶν. 357. Ῥαστώνη.

— ἐν λϑ΄ (sic et in Suidae Edit. Kust. pro quo priores omnes κϑ΄) Ῥωμαϊκῶν. 393. Στάδιον (in his tribus locis corrig. *Ind.* Suid. ubi omisso libri numero apparent sub nudo *Dionis* nomine.)

— ἐν β΄ τῆς δευτέρας συντάξεως. 260. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

DIONYSIUS. 18. Ἕρμος. (adde in *Ind.* Suid.)

— περὶ τῶν Θεῶν, ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βίβλοις. 223. Νύμφαν. (Dionysii nomen supplevi ex Suida, cuius *Index* eodem augendus.)

— ἐν Κτίσεσιν. 330. Ηραξιδίκη. 423. Τελμισεῖς. (ubi Phot. male Κλητήσεσιν.)

DIONYSIUS Thrax. 298. Πελανοί. (corrig. *Ind.* Suid. ubi Θρᾳξὶ, quasi opus *Dionysii*: quum Θρᾷξ sit *Grammatici* cognomen.)

DIOSCORIDES.

— ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. 388. Σκυτάλη.

DIOXIPPUS.

— Θησαυρῷ. 146. Κωρυκαῖος. (NB. Suidas in eadem v. *Dexippum* laudat, qui inter Comicos ex illo tantum Suidae loco censetur. Sed ex Photio *Dioxippum* substituere mallem, notum apud Athenienses Comicum, de quo Athenaeus. Cl. Clericus tamen in *Ind.* Menandri Δέξιππος in Photio exhibet, at Διόξιππος clarissime exstat in apographo Wolfiano.)

DIPHILUS. 166. Λίτρα. 217. Νεοττός. 305. Περιδοῦ. [325. πολιτοκοπεῖν.] 362. Ῥοδιακόν. [473. Φιμοῖ.]

— ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι. 478. Ψωλὸν γενέσϑαι.

— Πολυπράγμονι. 355. Ῥαγδαῖος.

— Χρυσοχόῳ. 249. Ὀπαῖα. (adde in Fabric. *Bibl. Gr. Vol.* I. p. 758.)

[DORIEN-

[DORIENSES. 31. εὐλάκκα. 152. λαπήττειν. 160. λεωργόν. 161. λήμματα. 178. μακαρίτας. 221. νόμος. 227. ξυήλην. 254. ὄργις. 302. πέποσχα. 329. ποταίνιος. 336. προκύτταν. 354. πῶ μάλα. 403. συκάμινα. 463. ὑσσάκους. 479. ὠκατωθήσω.]

DRACO STRATONICENSIS. 274. Πάμπαν. (Grammaticus omissus in *Ind.* Suid.)

DURIS. 12. Ἀγών. 369. Σαμίων ὁ δῆμος, sive Σαμαίνη. (adde in *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. 374. Σελίνου στέφανος.

— ἐν δευτέρᾳ Λιβυκῶν. 150. Λαμία.

E.

ECPHANTIDES. 98. Καπνίας. (Vid. Hesych.)

[ELEI. 407. συνέφηβος.]

[ENTAEON. sic D. pro Εὐφορίων. 218. νηΐς.]

EPHIALTES. 237. Ὁ κάτωθεν νόμος. (Rhetor olim Pericli amicus, de quo non semel Plutarchus. Corrigendus autem Suidae *Index*, ubi *Ephialtes* hic ἐν Φιλιππικῷ laudatur, quod ad *Anaximenem* pertinet. V. supr. in *Anaximenes*.)

EPHORUS. 94. Καινός.

— ἐν τρίτῳ. 146. Κωρυκαῖος. 306. Περιθοΐδαι. (Corrig. *Ind.* Suidae, ubi numerus omissus.)

EPICHARMUS. 135. Κύβηττον. [ibid.] Κύβοι. (πλάσεις τινὲς ἄρτων. Nisi *Epicharmi* [vid. not.] auctoritas pertineat ad seq. Κυδάζεσθαι, ubi Suidas *Epicharmum* ἐν Ἀμύκῳ citat.) 166. Λίτρα. 230. Ὀγκίαν. 357. Ῥάφανον. 359. Ῥέξαι. 360. Ῥήσος. ἄρχος (Suidas rectius Ῥησίαρχος.) 378. Σικελίζειν. 403. Συκάμινα. 409. Συνθυμεῖν. 477. Ψύλλα.

— ἐν Κωμασταῖς, ἢ Ἡφαίστῳ. 59. Ἥρας δεσμούς. (idem citat Apollonius Dyscolus in *Grammat.* inedit.)

EPICURUS.

— ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν. 350. Πύθια καὶ Δήλια.

EPICUS CYCLUS. Vid. supr. *Cyclus Epicus*.

EPIGENES *Sicyonius*. Τραγῳδία. 260. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

[EPIGRAMMA. 143. Κυψεληδών. 342. πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. 370. Σαρδαναπάλους. 457. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.]

EPILYCUS. 52. Ἠθημένος. 258. Ὀστολόγος. 363. Ῥοίας. 478. Ψώμισμα.

— Κορυλίσκῳ. 435. Τιττιγόνιον.

ERATOSTHENES. 29. Εὐθὺ Λυκείου. 52. Ἥια. 323. Ποῖ ἦχος. ποῖ ἐγγύς. (leg. Ποῖ κῆχος. ποῖ γῆς.) 368. Σάμακα.

Idem, sub phrasi, οἱ περὶ Ἐρατοσθένην. 51. Ἡ δ' ὅς.

— ἐν ιβ', περὶ — (supplendum videtur Κωμῳδίας. Athen. l. XI. p. 501. D. Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ περὶ Κωμῳδίας.) 31. Εὔκλεια.

[EUBOICORUM SCRIPTORES. 418. Ταμύνας.]

EUBULUS. 26. Εὔβουλος. [non citatur hic.] 31. Εὐκερματεῖν. 151. Λάμπων. (κυβιστικὸς βίλος. οὕτως Εὔβουλος. Sequitur: Λύμνιος, ποιητὴς Ἐρωτικῶν μελῶν. Si novus articulus sit, Λάμπων ex ordine praestaret, cujus nominis vates gulosus memoratur Athenaeo, p. 344. E. An vero conjungendum: Εὔβουλος Λήμνιος etc. Sic novum habes, quidquid sit, Eroticorum carminum poetam.) 378. Σικυάν. (et forte 397. in Στηνία, ubi vox apparet mutila, Εὔβο - - - nisi sit Εὔπολις.) 436. Τοκάδα.

— ἐν Διονυσίῳ (Διονύσῳ rectius.) 146. καφότερος κίχλης.

— Δούλῳ. 342. Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι (Forte eadem Fabula quae Δόλων dicitur Athenaeo p. 100. A. et 471. D. ab Hertelio p. 537. recensita. Ejusdem Λήδα et Λυδία laudantur ab eodem Athen.)

— Παρμενισκῷ. 139. Κυντερώτατα.

EUDEMUS. v. supr. *Demon*.

EUNOMIUS. (cum Epitheto ὁ δυσσεβής.) 48. Ἠγαλλεν. (Omissus in *Ind.* Suid.)

EUPHORION. [218. νηΐς. v. not.] 312. περιφοριῶσθαι.

— ἐν Ἀπολλοδώρῳ. 237. Ὁ κάτωθεν νόμος.

EUPHRONIUS. 122. Κιλλεία. 280. Παραιξορροῦσιν.

EUPOLIS. 27. Εὖ ἔχειν στόμα. 45. Ζητητεῖον (leg. Ζητρεῖον, ex Hesych. et Suid.) [131. κρέξ.] 132. Κρητικόν. [135. κύβοι.] 145. Λάβδα. 152. Λάρυγγα. 157. Λέπτει. 163. Λιβηθρα. 184. Μαχαιρίδες. 199. Μισθάριον. 200. Μνώμενος. 264. Οὐσίαν. [v. infra Πόλεσιν.] 269. Παιδικά. 340. Πρόσισχε. 363. Ῥόμβος. 369. Σάξας. [ibid.] Σαπρόν. 374. Σελάχια. 378. Σιληνοί. 379. Σιπύα. 381. Σιωκόρος. (male Σιωκόλλος.) 384. Σκιάς. 387. Σκοπός. 398. Στοίβην. [400. στρεβλόν.] 407. Συνεχῶς. 418. Ταμίαι. 439. Τρασιά. 445. Τροφαλίς. 447. Τρυσίππιον.

— Αἰξίν. 37. Ἔφιππον. 40. Ἑφηταί. 213. Νεᾶν. 415. Τάγυρι. [440. τρία καὶ δύο.]

[— Αὐτολύκῳ. 474. Φιτύσαι.]

— Δήμους. 197. Μὴ παιδὶ μάχαιραν. 213. Νεανισκεύεται. 219. Νιγλαρεύων. 234. Οἰνιστήρια. 248. Ὀξυθύμια.

— Κόλαξι. 158. Λευκὴ ἡμέρα. 296. Πεζάς.

— Μαρυκᾷ. 198. Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον. 478. Ψώζα. (ubi Μαρείκα. ut Μαρίκᾳ in Apollonii Dyscoli *Grammat.* inedit.)

[— Πόλεσιν. 264. οὐσίαν.]

— Σφιγξίν. 213. Νεανισκεύεται.

— Ταξιάρχαις. 246. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. 480. Ὧδε. (ubi Ταξιάρχοις.)

— *Φίλοις.* 106. *Κατάστασις.* [In meis apographis *φησιν* pro *Φίλοις.*] 240. *Ὅλμοι.*
— *Χρυσογένει.* 438. *Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.*
EURIPIDES. [Eius mentio 381. in *σκάνδιξ.*] 19. *Ἔρριον.* 29. *Εὐθὺ Λυκείου.* 45. *Ζῆ.* (adde in *Ind.* Suid.) *Ζύγαστρον.* 58. *Ἤπειρος.* 133. *Κρόκην νήθειν.* 163. *Λίθων χοαί.* 266. *Ὀφρύη.* (*τὸ μετέωρον.*) 300. *Πενθερά.* [bis] [309. *περισσο.*] 329. *Ποτνιάδες.* 331. *Πρεσβεύειν.* 356. *Ῥακίζειν.* (Suid. *Ῥαχ.*) 442. *Τρὶς ἕξ.* [Eius mentio 474. *Φλυεία.*]
— *ἐν Αἰόλῳ.* 125. *Κλῆρος Ἑρμοῦ.*
— *Ἀλώπῃ.* 230. *Ὀδῆσαι.*
— *Ἀντιόπῃ.* 222. *Νόσον ἔχειν.* Et sine *Euripidis* nomine 31. in *Εὐκράς.*
— *ἐν Ἱππολύτῳ.* 223. *Νῦν δή.* 375. *Σεμνόν* (bis.)
— *Κύκλωπι.* 230. *Ὀδῆσαι.*
[— *Λικυμνίῳ.* 469. *Φαῦλον.*]
— *ἐν Μελεάγρῳ.* 223. *Νῦν δή.*
— *ἐν Μηδείᾳ.* 9. *Ἅ ἄ.* 374. *Σεμνόν.* 446. *Τροχόν.* (ubi male *Μήδῳ.* Vid. *Med.* v. 46.)
— *ἐν Οἰνεῖ.* 58. *Ἡράκλεια.* [immo *Ἡρακλείαν.*]
— *ἐν Ὀρέστῃ.* 297. *Πέλανος.*
— *Σθενοβοίᾳ.* 226. *Ξεναπάτας.*
— *Φρίξῳ.* 353. *Πώγωνα πυρός.*
EURIPIDES *Comicus.* 133. *Κροταλιζειν.*
Ὁ ΤΟ' ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΝ ΠΟΙΗΣΑΣ. 444. *Τριτοπάτορε.*

F.

[FABULA. 99. *καρδοπείων.*]

G.

[GLOSSOGRAPHI. 373. *σειρῆνα.*]
GORGIAS. 290. *Παρθένιοι.* (Deest in *Ind.* Suid.)
[GRAECI. 58. *ἠπήτην.* 97. *καμάριον.* 190. *μέντοι.* 255. *ὄρρος.* 265. *οὐχί.* 319. *πλείω.* 349. *πυανοψία.* 373. *Σειρῆνας.* 472. *Φιλόπαις.*]
GREGORIUS *Theologus.* Vid. *Theologus.*

H.

[HEBRAEI. 177. *μαζουρώθ.*]
HELIODORUS. 392. *Σπιλάδες.* 441. *Τρίγληνα.*
HELIODORUS *Periegetes.*
— *περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως.* 338. *Προπύλαια.* (sine cognomento *Periegetae.*)
— *ἐν ᾱ περὶ Ἀκροπόλεως.* 220. *Νίκη Ἀθηνᾶ.*
HELLANICUS. 318. *Πιτυάνη.* (adde in *Ind.* Suid.)
— *ἐν β' Ἀτθίδος.* 203. *Μουνυχία.* 396. *Στεφανηφόρος.* [Nostra apogr. *ἐν κ' Ἀτθίδος.*]
— *ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς Νόμοις.* 43. *Ζάμολξις.*
HERACLEON. 428. *Τεντάζειν.*
HERACLIDES *Ponticus.* 165. *Λίνον.* 174. *Λύσιοι τελεταί.*
HERMIPPUS. (*Comicus*) [14. *ἀδηφάγοι.*] 60. *Ἡριστάναι.* 168. *Λολλοῦν.* 209. *Ναικησήρεις.* 248. *Ὀξίνην.* 376. *Σέων.* 478. *Ψύχος.*
— *ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς.* 51. *Ἡ δ' ὅς.*
— *ἐν Δημίταις.* 157. *Λεπτολογία.* 265. *Οὐ φροντίς.* 291. *Πάρισθι.*
— *Εὐρώπῃ.* 356. *Ῥαζεῖν.*
— *Θεοῖς.* 397. *Στίλβη.*
[HERODIANUS. 13. *ἄδην.* 78. *θώρηξ.* vide notam.]
HERODOTUS. 43. *Ζάμολξις.* 103. *Καταλελάβηκεν.* 156. *Λελάβηκε.* 160. *Λήκυθον.* 168. *Λογοποιός.* 175. *Λύχνα.* 188. *Μελίνη.* 233. *Οἰκουρόν.* 311. *Περιτρόχαλα.* 362. *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.* 367. *Σακεύουσι.* 401. *Στροφιαπανοῦργος.* (sic) 410. *Συρμαΐζειν.* 434. *Τιτακίδαι.* [460. *ὑποκρίνεσθαι.*] 477. *Ψύλλοι.* 478. *Ψύχος.*
— *ἐν τῷ ᾱ.* (sine nomine Herodoti, quem vide l. I. c. 153.) 379. *Σινάμωρος.* [Fallitur Alb.]
— *ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν.* 414. *Σχοῖνος.* (corrig. *Ind.* Suid.) [474. *Φλύην.*]
— *ἐν γ'.* 47. *Ζώπυρος.* 340. *Προσθεῖναι.* (Corrig. *Ind.* Suid.)
[— *δ'.* 43. *Ζάμολξις.* In apogr. Alb. libri numerus defuisse videtur.]
— *ἐν ε Ἱστοριῶν.* 211. *Ναυκραρία*, sive — *ρικά.*
— *ἐν τῇ ἡ.* 172. *Λυκιουργίς.* 217. *Νεῶσι.* 337. *Πρόνοια.* (Et his tribus numerum adscribe in *Indic.* Suid.)
HESIODUS. 136. *Κυθήρια.* (Suid. rectius *Κυθέρεια.*) 189. *Μελίτη.* 207. *Μύστις.* [Ex errore. v. not. 440. *τρία καὶ δύο.*]
[— *ἐν γ' καταλόγου.* 459. *ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.*]
HIEROCLES. 423. *Τέμνουσι.*
— *ἐν ᾱ Φιλοσοφουμένων.* 158. *Λέσχη.*
HIPPONAX. 40. *Ἐψιοῦσα.* 293. *Πασπάλη.* 365. *Ῥυφεῖν.* (Ionice pro *ῥοφεῖν.*) [467. *Φαρμακὸς, τὸ κάθαρμα.*]
[HISTORICI. 205. *Μυρίοι.*]
HOMERUS. 9. *Ἅ.* (bis.) [12. *ἀγῶνα.* 13. *ἀδημονεῖν.*] 23. *Ἐσφηκωμένον.* 51. *Ἡ δ' ὅς.* [bis] 65. *Θέμενος.* 112. *Κατουλάδα.* 117. *Κερβέριοι.* 133. *Κρόκην νήθειν.* 152. *Λάπαθον.* [155. *λεῖτα.*] 158. *Λέσχαι.* [ibid.] *Λεύκη.* 165. *Λίνον.* 170. *Λύγος.* [immo in *λυγιζόμενος.*] 175. *Μά.* (male *μιά* in *Ind.* Suid.) 183. *Μαρώνεια.* 208. *Μωρότερος Μωρύχου.* 226. *Ξύει.* 231. *Ὁδός.* (bis.) [i. e. in *ὁδὸς* et in *ὀδὸς.*] 244. *Ὁμοῦ.* 253. *Ὀρκάνη.* (adde in *Ind.* Suid.) 257. *Ὄσσος.* 263. *Οὕπως.* 270. *Παιπάλημα.* 277. *Παραβάλλεσθαι.* 303. *Περιαγειρόμενοι.* (adde in *Ind.* Suid.) 305. *Περιδέσθαι.* 313.

Περιωτή (adde in *Ind.* Suid.) 320. Πλεύμων. 315. Πῆ. (adde in *Ind.* Suid.) [323. Πολυθάμας.] 324. Πολεμήσειν. (adde in *Ind.* Suid.) [328. *πορδάλην.*] 332. Πρὸ. ἀντὶ etc. 360. Ῥήτορες. [363. *ῥοῖζος.*] 383. Σκέπαρνον. 414. Σῶμα. 416. Τάλαντον (bis.) 446. Τροφή.

Idem, sub nomine *Poetae*. 52. Ἥια. 335 Προικός. Et sine ullo nomine 449. in Τυφλῶν ὀνείρων.

— ἐν Ὀδυσσείᾳ. 175. Μά. (adde in *Ind.* Suid.) 371. Σαρδώνιος γέλως. (corrig. *Ind* Suid.) [bis.] Et sine nomine 440. in Τρέφεσθαι.

[— ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις. 244. ὁμοῦ.]

[*Idem* sine nomine 9. 10. ἅ. ibid. ἄπτον. 22. ἔστιν. 31. εὐκόμιστος. 52. ἠὲ, bis. ibid. ἤθη. 57. ἦν. 62. ἠὼς, ter. 170. λυγιζόμενος. 184. μασχάλην αἴρεις. 191. μετὰ, saepius. 214. νεῖκος. ter. ibid. νεκτάρεον. 227. ξυήλην. 239. ὀλιγωρήσεταν. 296. πεζίδα. 315. πῆ. 360. ῥήσεις. 446. τρύγονα.]

[ΟΙ ΜΕΘ' Ὅ ΟΜΗΡΟΝ. 51. ἣ δ' ὅς.]

HYPERIDES. 26. Εὔβουλος. 28. Ἐνημερίσαντο. [immo *ἐνημερία.*] 46. Ζυγομαχεῖ. 68. Θέσθαι. 74. Θριπήδεστον. 95. Κακώσεως. 112. Καττύεσθαι. 116. Κερανύουσι. 168. Λόγου χάριν. 201. Μοιχίδιον. 210. Ναύκληρος. 214. Νεμέας. (ubi Harpocrat. et Suid. addunt: *ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους.*) 220. Νόθεια. 230. Ὀβολοστατεῖ. 252. Ὀρθὴν δ' ἐντ. [ibid.] Ὀρθῆς δὲ τῆς π. (adde in *ind.* Suid.) 287. Παρακειμάζοντο. 297. Πελαγίζειν. 322. Ποδοστράβη. [334. *προέπεσον.*] 354. Πωλάς. [ibid.] Πωλητήριον. 409. Σύνταξις. ἀντὶ τ. 440. Τριακάς. [461. *ὑποστήσας.* 473. *Φιλοτησία.*]

— ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέου. (Suid. Ἀντιθέτου. Sed ex Harpocrat. et Athen. Μαντιθέου leg. V. Kust.) 383. Σκευοποιοῦντα. (priora enim Suidae desunt in Photio.)

— ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. 257. Ὅσιον.

— ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους. 196. Μηλόβιος.

— ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. 166. Λιτὴ τῆς Μακ. 248. Ὀξυθύμια. 287. Παρεία ὄφεις.

— ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. 107. Κατατομή. 220. Νικάνωρ. *τρεῖς* etc. 278. Παραγραφή. οὐ μόνον etc.

— ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου Δωρεῶν. 301. Πεντηκοστή. (adde in *Ind.* Suid.)

— ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. 405. Συμμορία. Δημ.

— ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. 278. Παράβυστον. (conf. supr. in Νεμέας.) [476. Φορβαντεῖον.]

— ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον. (sive, ut Harpocrat. κατὰ Πολυεύκτου.) 405. Συμμορία. Δημ. [bis.]

I.

IBYCUS. 380. Σείριον.

IOBAS.

— ἐν β' φθορᾶς Λέξεως. 386. Σκομβρίσαι.

ION. 72. Θίασος. (adde in *Indic.* Suid.) sine nomine 220. *νιφόεσσα.*] 453. Ὑμεῖς ὦ Μεγ.

— Μεγάλῳ Δράματι. 247. Ὀνοταζομένη. (Conf. Hesych.)

— ἐν Ὀμφάλῃ. 30. Εὔκηλον. (conf. Etym. M. et Hesych. qui male Εὔκληρον.)

[IONES. 16. ἐρεσχελεῖν. 32. εὐμάρειαν. 47. ἧια bis. 52. ἠθεῖος. 71. θηλάζειν. 135. Κύβηβον. Κύβηττον. 159. Λευκόσυροι. 160. λεωργόν. 165. λιπέρνητες. 182. μάσθλης. 184. μάτην. 186. μέθηκεν. 190. Μέμφιδος. 196. Μηονία. 210. ναῦς bis. 217. νεῶνας. 227. ξύμβαθι. 238. ὀκόρνους. 254. ὄρνις. 255. ὄρρος. 257. ὀσμή. ὀστακός. 264. οὖς. 299. πέμπτα. 303. πέργαμον. 315. πῆ. 318. πλάγγων. πλαισός. 322. ποιήσειας. 358. ῥαχίαν. 363. ῥοιάς. 365. ῥυφεῖν. 394. στάς. 415. τάγηνον. 431. τητηνοί. 460. ὑποκρίνεσθαι. 467. Φαρμακὸς, τὸ κάθαρμα. 474. Φοινίκεια γράμματα.]

ISAEUS. 72. Θίασος. 112. Κατῳκοδόμησεν. 126. Κλητῆρες. 220. Νοθεία. 231. Ὀθνεῖος. 244. Ὁμοῦ. [non videtur alius locus esse, quam qui infra *ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον.*] 250. Ὀργεῶνας. 255. Ὄρον. 273. Παλίνσκιον. 287. Παρεγγύησεν. (bis.) 339. Προσεποιήσαντο. 422. Τέλματα. (Rhetor dicitur 443. in Τριπτῆρα.) [468. Φάσκωλον. 469. Φαῦλον. 470. Φέλλεα.]

— ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα. 294. Πατρῴων. (Suid. nudum Isaei nomen habet.) — ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. 443. Τριπτῆρα. — ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους Ὕβρεως. 102. Καταδικασάμενος.

— ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. 244. Ὁμοῦ. ἐγγύς.

— ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. 193. Μετοίκιον. 407. Σύνδικοι.

— ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου. 441. Τρικέφαλος.

— ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. 307. Περιοίκιον.

— ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. 126. Κλητῆρες.

— ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα. 187. Μεῖον.

ISOCRATES. 12. Ἀγωνιᾶν. [bis. Ibid.] Ἀγωνιῶντες. [in *ἀγωνιᾶν*] 13. Ἀδελφίζειν. 44. Ζεῦγος. 54. Ἠλινδημένον. 58. Ἤπειρον. 67. Θεράπναν. 94. Καινός. 168. Λογοποιός. 257. Ὅσιον. 278. Παραγραφή. οὐ μ. 330. Πραττομένους. (Haec quatuor loca omissa sunt in *Ind.* Suid. nisi quod duo posteriora ponantur *ἐν τῷ Πανηγυρικῷ.* at contrarium liquet ex Harpocrat.) 344. Προῦργον. 407. Συγγραφεῖς. [408. *συνέπεσε γενέσθαι.* 473. Φιλοσοφεῖν. ibid. Φιλουργός.]

— ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. 245. Ὀνήτωρ. 310. Περίστατοι.

— ἐν Ἀρχιδάμῳ. 183. Μασσαλλία.

— Βουσίριδι. 168. Λογισμός. 292. Παῤῥησίας.

— ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης. 95. Κακῶς εἰδότες.

— ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. 125. Κληροῦχοι. 141. Κυρεῖον. 324. Πολιτεία.
— Παρακινέσεσι. 281. Παράκλησις. (male in *Ind.* Suid. locatur ἐν τῷ Πανηγυρικῷ.)
— ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. 191. Μεσσεγγύονται. (leg. Μεσεγγυοῦνται.)
— Τραπεζιτικῷ. 383. Σκηνίτης.
ISTER. 150. Λαμπάδος. 443. Τριτόμηννς. [467. Φαρμακός.]
— ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις. 444. Τριτύαν.
— ἐν γ' Ἀτάκτων. (male δ' in *Ind.* Suid.) 420. Ταυροπόλαν.
— ἐν τοῖς Ἀττικοῖς. 310. Περιστιάρχος.
— — ἐν ἀ Ἀττικῶν. 434. Τιτανίδα. (in Apographo Wolfiano δὲ νά, pro δ' ἐν ά.)
— ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς. 243. Ὁμολώϊος.
— ἐν ιδ'. (forte ejusdem Συναγωγῆς.) 67. Θεὸς ἡ Ἀναίδεια. (corrig. *Ind.* Suid. ubi sub nudo Istri nomine, omisso numero.)
[IXION. 131. κρέας.]

L.

[LACONES. 105. κατὰ πρωτείρας. 140. κυρσάνια. 141. κυρσάνια. 148. λαιψηρόν. 166. λισσανεῖε. 227. ξυήλην. 322. ποιδίοι. 360. ῥῆτραν. 388. σκυρθάνια.]
[LEUCON. ἐν Φράτερσιν. 431. Τίβιοι.]
[LEXICON vetus indicari videtur per ἀλλαχοῦ, 251. ὀργεῶνες, πρῶτοι.]
LIBANIUS. 53. Ἥκιστα.
LONGINUS. Vid. *Cassius Longinus.*
LYCOPHRON. 367. Σακίζειν. 375. Σεσελλισται. (Suid. Σεσελλίσθαι. Adde in ejus *Ind.* et conf. Hesych. h. v. et in Σεελλίσαι.) 428. Τευτάζειν.
LYCURGUS. 23. Ἐσχάρα. 134. Κτηματίτην. 174. Λυσίμαχος. (adde in *Ind.* Suid.) 217. Νεωρία. 281. Παράκλησις. [ibid.] Παράκλητος. 314. Πεφασμένος. 396. Στεφανῶν (adde haec duo in *Ind.* Suid.) 407. Σύνδικοι.
— ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. 197. Μητρῷον.
— ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. 266. Ὀχεῖον. (ubi Οἰκήσ.) 373. Σειρῆνα. (Suidas Σείριον.)
— ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. 220. Νίκη. Ἀθ. 343. Προτέλεια. 439. Τραπεζοφόρος. (ubi ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. V. Kust. *Not.*)
— κατὰ Λυκόφρονος, β'. 253. Ὀρκάνη. (Deest numerus in *Ind.* Suid.)
— κατὰ Μενεσαίχμου. 336. Προκώνια. 348. Πυκνεψία.
LYCUS *Neapolitanus.* 350. Πύθω. (Vid. Plin. XX. 20. et Erotian. in Ἀρτίων, p. 15. in fin. Edition. H. Steph.)
LYCUS *Rheginus.* 152. Λαρινοί. (Phot. Κάκος, pro Λύκος.)
[LYDI. 135. Κύβηβος. 223. νύμφαι. 474. Φοινίκια γράμματα.]
LYLLUS. 173. Λύλλος. (Ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος.)
LYSIAS. [14. ἀδηφάγοι.] 54. Ἡλικία. 66. Θεμιστεύειν. 93. Κάθετος. 95. Κακώσεως. 99. Καρκῖνος. 106. Κατάστασις. 114. Κεκοινωνημένοι. [123. Κίος.] 147. Λαγίσκα. 152. Λάρκος. 158. Λευκὴ ἀκτή. 165. Λιπομαρτύριον. 193. Μεταπύργιον. 209. Ναῖς. 220. Νοθεία. 229. Ὀβολοστατεῖ. 236. Οἷος. ἀντὶ τ. [ibid.] Οἷος εἶ. 244. Ὁμοῦ. 295. Πεδικά. 312. Περιφοριῶσθαι. 314. Πεφασμένος. 319. Πλειστηριάσαντες. 320. Πλημμελεῖν (ubi Λύσις, ut et in Suid. sed correctum erat Λυσίας. Locus est corruptus. [Immo Platonis verba sunt e Lyside.] At inter πλημμελὲς et πλημμελῶς, in hac glossa Photins addit: Νόμων δ'. σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγοι οὕτως etc.) 320. Πλινθεῖον. 321. Πόα. 326. Πολύστρατος. (bis.) 349. Πυελίδα. 376. Σηκός. 379. Σιπύα. 406. Σύνδειπνα. 433. Τίμημα. (NB. In *Ind.* Suid. apparet etiam v. Κίος. Sed ibi Μυσίας regionis, non Lysiae mentio.) [460. ὑπὸ λόγον. ibid. ὑπὸ μάλης. 467. Φαρμακός. 468. Φάσκωλον.]
— ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίμον. 270. Παλαιόν. (NB. Suid. Ἀλκίβιον. pro quo Ἀλκιβιάδην conjiciebat Cel. Fabricius *Bibl. Graec. Vol.* I. p. 893.)
— κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. 363. Ῥόπτρον.
[— ἐν τῷ περὶ βατράχων φόνου. 471. Φηγούσιον.]
— ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. 100. Καρποῦ δίκη.
— ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. 451. Ὕβρις ἡ μ.
— ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. 403. Συγκομιδή. (In *Ind.* Suid. Κτησιφῶντα etiam exhibetur. πρὸς Ξενοκράτην habet Etymologus p. 733.)
— πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν. 203. Μουσαῖος.
— ἐν τῷ κατὰ Νικίου. 348. Πτώματα ἐλαιῶν.
[— πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. 468. Φάσις.]
LYSIMACHUS.
— ἐν δευτέρῳ Νόστων. 369. Σαμίων ὁ δῆμος, sive Σαμαίνη.
LYSIPPUS. 368. Σάμακα.

M.

[MACEDONES. 141. Κύρνος. 386. σκοῖδος.]
MAGNES. [De eius Λυδοῖς v. 171. Λυδοί.]
— ἐν Πιτακίδι. 223. Νῦν δή.
[MAMACYTHUS. 391. σπεῖρα. Vide infra in v. Plato, et interpp. ad Athen. XIII. 571. B.]
MELITO, sive *Meliton.* 93. Κάθετος. (adde in *Ind.* Suid.)

MENANDER. (*Comicus* scil.). [14. ἀδιάφθορον.] 24. Ἐσχάτως. Ἔσχεν. 46. Ζῶμα. 49. Ἡγρηγορεῖν. 58. Ἡράκλεις. 76. Θυραῖα. 87. Ἴσα βαίνων. 107. Κατάστικτον. (male κατάτικον in *Ind.* Menandri.) 109 Κατεγνυπωμένως. 128. Κνύειν. 137. Κύμινον. 141. Κυραννή. (Κυραινὴ in *Indic.* Menand. Κυβράνη Hesych.) 147. Λαβρώνιον. (conf. Hesych. at Λαβρωνεῖον *Ind.* Menandr.) 151. Λαμπίνη. (rectius Λαμπήνη in *Ind.* Menand. ut et Hesych.) 155. Λειτόν. 173. Λύκοφιλίως. 175. Μάγαρον. 178. Μακαρίτας (Μακαρίους exhibet *Ind.* Menand.) [180. μᾶλλον.] 181. Μανδαλωτόν. Deest in *Ind.* Menand. [Et recte: v. not.] 182. Μαρμάριον. [ibid.] Μάρτυς. 194. Μετοίκιον. 201. Μονοπείρας. 212. Νεαλεῖς (sive —λης, ut in *Ind.* Menand.) 233. Οἰκείαν. 240. Ὅλολον. [ibid.] Ὁλολύττουσιν. (Ὁλολύζουσιν *Ind.* Men.) 244. Ὁμοῦ. ἐγγ. [immo ὁμόσε ἰέναι.] 255. Ὄρον. [ibid.] Ὄρος. 263. Οὐ μηκέτι. 265. Ὄφελον. 268. Ὀψιτέδαν. 273. Παλίμβολον. (Vid. inf.) [274. Πάνακτος. V. infra ἐν Ψοφοδεεῖ.] 294. Πατάγημα. 296. Πειρᾷν. 301. Πεντηκοστολόγοι. 302. Πέπλεκται. 307. Περινομαί. (περιχωρίαι. Ἦσαν περινομαὶ τῇ Θεῷ. Μενανδρ. Deest in *Ind.* Men.) 314. Πέφηνας. 321. Πλοκαμίδα. [343. προτέλεια.] 361. Ῥινῆν. 365. Ῥυτίσματα. 366. Σάγη. 377. Σημαίνειν. 382. Σκατοφάγος. (ἀκάθαρτος. — καὶ λίαν πικρός. Deest in *Ind.* Men.) [ibid.] Σκάφας. 383 Σκηνή. 387. Σκυθρός. (αὐθέκαστος, αὐστηρός. Μενανδρ. Ἐγὼ δὲ ἀγροῖκος ἐργαστὴς σκυθρὸς, πικρὸς, φειδωλός. Deest in *Ind.* Menandr.) 391. Σπαρτοπώλιον. (Deest in *Ind.* Men.) 394. Στασιασμόν. 397. Στιγμήν. 399. Στραγγαλιάν. (εἴρηκεν ποῦ Μένανδρος. Post v. Στράγγα. Deest in *Ind.* Men.) 405. Συμβόλαια. 430. Τηλικοῦτος. 439. Τραπεζοποιός. 448. Τυντλός. 450. Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. [455. ὑπάρχων. 461. ὑπόξυλος. 466. Φανός. 470. Φέρνην. 473. Φιλοσοφεῖν.]

— Ἀγροικῷ. Vid. infr. in Ὑποβολιμαίῳ.
— Ἀδελφοῖς. 129. Κοινὰ τὰ φίλων.
— ἐν Ἁλιεῖ. 51. Ἡδυλισμός. [471. Φηλοῦν.]
— Ἀνδρίᾳ. 216. Νεοττός.
— Ἀνδρογύνῳ. 150 Λαμία. [472. Φίλιος Ζεύς.]
— Βοιωτίᾳ. 307. Περίνησα.
[— Δακτυλίῳ. 458. ὑπηνέμια.]
— Δεισιδαίμονι. 240. Ὀλόλους.
— Δὶς ἐξαπατῶντι. 41. Ζάκορος.
— Ἑαυτοντιμωρουμένῳ. 57. Ἥν. (Omisit Clericus.)
— Ἐγχειριδίῳ. 146. Κωρυκαῖος.
— Ἡνιόχῳ. 293. Παρῶμμαι.
— Θαΐδι. 121. Κίγκλος.
— Θεττάλῃ. 240. Ὁλόκληρος.
— Θησαυρῷ. 98. Καινθάρου μελάντερος. 399. Στράγγα.
— Καταψευδομένῳ. 437. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γρ.
— ἐν Κιθαριστῇ. 386. Σκοῖδος. (Omisit Clericus. Photii verba haec sunt: Σκοῖδος. ταμίας, καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. Διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει.)
[— Λευκαδίᾳ. 41. ζάκορος.]
— Μεσσηνίᾳ. 87. Ἴσσα. 477. Ψύλλα.
— Μισογύνῃ. 285. Παράστασις.
— Μισουμένῳ. 390. Σπαθᾷν.
[— Ὀλυνθίᾳ. 470. Φέρειν.]
— Περινθίᾳ. 327. Πομπείας.
— Ῥαπιζομένῃ. 207. Μυόχοδον.
— Σικυωνίῳ (male Σικυωνίᾳ in *Ind.* Men.) 94. Κακὴ μὲν ὄψις. 273. Παλίμβολον. (ut patet ex Harpocrat. quamvis Photius nudum *Menandri* nomen ponat.) 400. Στρατοφάνη. (ubi Σικυῶνι. Locum omisit Clericus. Photius ita: Στρατοφάνη. τὴν ὑλητικὴν πτῶσιν. Μέν. Σικυῶνι. Στρατοφάνη λίτον ποτ' εἶχες χλαιμυδιὸν καὶ πελαίενα. (Sic.) καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.)
— Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. 299. Πέμπειν. (Aliud Fragmentum ex Suidae corrupto loco in v. Ἀποκρίθητι detexit P. Wesseling. Probab. p. 251. Addo praeterea alind ex eodem Hypobolimaeo, a Clerico pariter omissum, quod Schol. Aristoph. *Lysistr.* v. 378. ita exhibet: Ῥύμμα περὶ γαμηλίων λουτρῶν. Μένανδρος ἐν Κρήτῃ (malim Κρητὶ, ut Athen. p. 243.) φησὶ, καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ.)
— Χαλκηδονίῳ. 167. Λιτυέρσης. (al. Καρχηδονίῳ. Vid. Cler. *Not.* ad Menand. p. 99.)
— Χαλκίδι. 300. Πέμπτη φθίνοντος.
— Ψευδηρακλεῖ. 99. Καρκίνου ποιήματα.
— Ψοφοδεεῖ. 246. Ὄνος λύρας. 274. Πάνακτος. (Photius, ut et Suidas, simpliciter *Menandri* nomen habent. Sed Harpocrat. addit, ἐν Ψοφοδεεῖ. Adeoque perperam in *Ind.* Suid. refertur ad Menandrum *Historicum*.)

MENANDER. *(Historicus.)*
— ἐν τῇ πρώτῃ. 73. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. (NB. Ita Suid. et Zenob. IV. 32. ubi A. Schottus, eumque secutus I. Clericus p. 66. in τῇ πρώτῃ supplet Ἐπικλήρῳ, quasi esset ex Comici *Epiclero prima*. Verum historia allata docet, non *Comici*, sed *Historici* ex *libro primo* verba proponi, quae frustra tentavit Vir doctus quidam, ut Comico convenirent.)

MENECLES, aut *Callistratus*. (Ita Photius, Suid. et Harpocr. Vid. supr. *Callistratus*.)
— ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. 17. Ἑρμαῖ.

METAGENES. 226. Ξενοκοπεῖν. (male Ξενουκ. *Ind.* Suid.) 409. Συγκόψαι.
— Θουριοπέρσαις. 434. Τίς τρόπος ἵππων.

MNASEAS. 43. Ζάμολξις. (adde in *Ind.* Suid.) 453. Ἰμεῖς, ὦ Μεγ.
— ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. 330. Παξιδίκη.
MNASEAS *Patarensis*. 365. Σάβοι. (Corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν τῷ Περίπλῳ. 350. Πύθου χελιδόνες.
[MNESITHEUS. 151. Λάμιος.]
MYRSILUS. [162. Λήμνιον κακόν. v. Myrtilus.]
— Λεσβιακοῖς. (nisi sit cognomen Λεσβιακός. Vid. Antig. Caryst. *Hist. mir. cap.* 5. et 17.) 164. Λίνον.
MUSAEUS. 189. Μελίτη.
MYRTILUS. 162. Λήμνιον κακόν. [v. Myrsilus.]

N.

[NEMEAEI. 14. ἀδηφάγοι.]
NEOCLIDES. 209. Ναυός.
NICANDER. 443. Τριπτῆρα. [466. Φαλάγγειον.]
— ἐν ἀ Αἰτωλικῶν. 434. Τιτανίδα γῆν.
NICOPHON. 144. Κωδωνοφορῶν. [213. νεάκας. v. not.] 395. Σταφυλήν. [461. ὑποπίνειν.]
NICOSTRATUS. 45. Ζυγοῦν. (τὸ ὑποπίνειν. Κίλικες.) 397. Στήριγμα. 401. Στρῆνον. 418. Ταραντινόν. (Suid. Ταραντινίδιον.)
NICOSTRATUS *Rhetor*. 254. Ὄρμενα.

O.

ORACULUM. [195. μέτρῳ ὕδωρ. 350. Πύθια καὶ Δήλια. 375. Σέρειφον. 430. τὴν κατὰ σαυτόν.] 453. Ἰμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς.
ORPHEUS.
— Φυσικῷ. (Etym. M. Φυσικοῖς.) 443. Τριτοπάτορες. (In eadem voce [444. τριτοπάτωρ] apud Photium sequitur: ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς.)

P.

PALAEPHATUS.
— ἐν ζ τῶν Τρωϊκῶν. 179. Μακροκεφάλους.
PARMENIDES. 178. Μακάρων νῆσος. (Suid. νῆσοι.) [In B. Ἀρμένδας. v. not.]
[PERSAE. 198. Μίθρου. 279. παράδεισος.]
PHAEDO *Socraticus*. (aliis *Phaedrus*.) 168. Λογάριον.
PHANODEMUS.
— ἐν τῇ ε Ἀτθίδι. 290. Παρθένοι.
— ἐν ἕκτῳ. (Ita Suid. In Phot. ω tantum apparet. Forte pro ϛ'.) 443. Τριτοπάτορες.
PHERECRATES. [14. ἀδηφάγοι.] 25. Ἕτερος. Ἐττησμένα. (σεσεισμένα.) 28. Εὐημερίαν. 92. Καθηγεῖσθαι. 98. Κάπνοι. (ἅλφιτα.) 99. Καρκίνος. 122. Κιλίκων. 153. Λάσανα. (χυτρόποδες.) 160. Ληκῆσαι. (bis.) [Nempe iterum in ληκούμεσθ'. 197. μητρίδα. 209. ναικισήρεις. Nostra apographa utrobique omittunt Πετάλη, quod habuit Alb.] 310. Περιστερίς. 319. Πλατιάσαι. (τὸ πλατεῖαι τῇ χειρὶ παῖσαι. Corrupte apud Hesych. Πλατῆορ.) 364. Ῥυπαίνω. 385. Σκίρον. [ibid.] Σκιτῶν. (leg. Σκίρων.) 386. Σκόνυζαν. 390. Σόφισμα. (μάθημα καὶ ἐπινόημα καὶ εὕρημα πᾶν.) 399. Στρατηγίς. 403. Συηνία. 412. Σφῆκες. 429. Τευτάζειν. 439. Τραπέμπαλιν. (ἐπ' ἀριστερᾷ ὑπεναντίως.) [ibid.] Τραύξηνα. [464. ὑφόλμιον. ibid. ὕφος. 474. Φίτυ. ibid. Φοβερός.]
— ἐν Αὐτομόλοις. 293. Πασσυδεί. 399. Στρωγαλίδες.
[— Ἰπνῷ. 458. ὑπόβολον.]
— Κοριάνοις. (sic.) 438. Τοῦ. καὶ ἐπὶ θ. [454. ὀσχυναμάχην.]
— Κραπατάλοις. 224. Νωτοπλῆγα. [472. Φίλιος Ζεύς.]
— Λήμναις. 139. Κυντερώτατα. 267. Ὀχθοιβος.
— Μυρμηκανθρώποις. 421. Τεθολωμένος. [bis fortasse.]
— Πετάλῃ. 149. Λακπατεῖν. 197. Μητρίδα. (pro πατρίδα.) [B. D. omittunt nomen fabulae: pariterque in sequente loco.] 209. Ναικησύρεις. (Τοὐναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν.)
PHERECYDES. 452. Ὕης.
[PHILARCHUS. (ut alibi scribitur, v. c. apud Plutarch. bello an pace clariores Athenienses, p. 345. E. et apud eumdem p. 362. B. C.) ἐν ι. 431. τιώρα. v. Phylarchus.]
PHILEAS. 68. Θερμοπύλαι. (sic et Harpocrat. Vid. ibi Maussac. Vnde corrig. Suid. qui Φιλαναίας. Idem in v. Βόσπορος *Phileam* nostrum citat.)
PHILEMON. 76. Θυρσόν. (τὸ ὅπλον. Omisit Clericus in *Ind.* Philem.) [183. ματτύης.] 238. Ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. (Deest etiam in *Ind.* Philem.) 372. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. (Omisit Clericus. Deest etiam in *Ind.* Suid.) 442. 443. Τριτημόριον. (bis.)
— Ἐφεδρίταις. 271. Παλωστή.
— Νυκτί. 430. Τηνάλλως.
— Παγκρατιαστῇ. 332. Πρὸ (ἀντὶ τοῦ ἀντί.)
— Ὑποβολιμαίῳ. 398. Στοιχεῖον (ἢ σκιά.)
[PHILES musicus. v. Phyllis.]
PHILINUS. 71. Θεωρικά. Χρ.
PHILIPPIDES. 179. Μακρὸν ποιῶ. 175. Λύχνοῦχον. [270. παιδισκάριον.] 478. Ψωμοκόλακες.
— Φιλαθηναίοις. 403. Συκάμινα (Auge Meursii *Bibl. Att.* dummodo locus sanus sit.)
PHILOCHORUS. 18. Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλ. 97. Καννηφόροι. 107. Κατατομή. 131. Κρηπίς. 164. Λίθος. 172. Λύκειον. 232. Οἰῆθεν. 251. Ὀργεῶνες. [311. περίστοιχον.] 327. Πομπεία. 342. Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμ. 373. Σεισάχθεια. 407. Συγγραφεῖς. 405. Συμμορία. 426. Τετράδι γέγονας. 442. Τρικέφαλος ὁ Ἑρμ. 443. Τρι-

τοπάτορες. (bis.) [immo iterum 444. τριτοπάτωρ.]
— δευτέρῳ Ἀτθίδος. 130. Κοβαλεία. 385. Σκίρον.
— ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον Ἐπιστολῇ. 445. Τροπηλίς.
— ἐν τῷ περὶ Ἡμερῶν. 444. Τρίτος κρατήρ.
— ἐν Τετραπόλει. 434. Τιτανίδα γῆν.
PHILONIDES. 248. Ὀξίνην.
PHILYLLIUS. 192. Μετακέρας. (τὸ εὔκρατον ἢ τὸ ψυχρόν.
[PHOTIUS, (Ἐγώ.) 354. πωλεῦσιν. 442. τριτημόριον. (ἡμεῖς) 467. Φαρμάκος.]
[*Photii* aequales, (ἡμεῖς.) 37. ἔΦηλον. 175. μά. 238. ὀκλάξ. 263. οὐρητιᾷν. 264. οὐσίαν. 268. ὀψώνιον. 296. πέζα. 307. περιοίκιον. 319. πλειστοβολεῖν. 338. προπέρυσιν. 357. ῥάφανος. 381. σκάλος. 391. σπαρτοπώλιον. ibid. σπεύδειν. 394. σταλαγμόν. 397. στιγμήν. 398. στοίβην. ibid. στολήν. 405. συμμορία. 464. ὑστέρα δεκάτη. 469 Φαῦλον. (νῦν) 476. Φορεῖον.]
[PHRYGES. 33. εὐοὶ σαβοί. 44. ζέτνα. 135. Κύβηβος.]
PHRYNICHUS. 412. Σφηκῶσαι. (τὸ δῆσαι.) 440. Τριάκοντα. [466. Φανόν.] 477. Ψόθος.
— Μονοτρόπῳ. 290. Παρθένοι.
— Μούσκις. 91. Καδίσκος.
— Μύσταις. 428. Τευτάζειν.
PHYLARCHUS. 431. Τιάρα. [v. Philarchus.]
PHYLLIS. *Musicus.* 386. Σκολιόν. (Omissus in *Ind.* Suid. sed addit etiam Fabric. *Bibl. Gr.* Vol. IX. p. 849.) [Nostra apographa Φίλης.]
PINDARUS. 59. Ἥρας δεσμούς. 163. Λίβανον. [171. λύει, non addito nomine, ex Isthm. VIII. pariterque 185. μεγάνορος, ex Ol. I.]
— ἐν Διθυράμβοις. 272. Παλιναίρετος.
PLATO. (*Comicus.*) [Ex hoc sumptum 132. κριὸν ἀσελγόκερων.] 319. Πλειστηριάσαντες.
— ἐν τῷ Ἀδώνιδι. 165. Λιπομαρτύριον. [456. ὑπέρου περιτροπή.]
[— Ἑλλάδι. 466. Φάλαγξ.]
— Λάκωσι. 205. Μυλαβρίδες. [308. περὶ πόδα.]
— ἐν Μενελάῳ. 434. Τί οὐκ ἀπήγξω.
— ἐν Μαμακύθῳ. 391. Σπεῖρα (sine Platonis nomine. Vid. Hesych. in Μαμάκυθος.)
— ἐν Νήσοις. 418. Τάξαι (τὸ τιμῆσαι.)
— Ξάνθαις. 428. Τευτάζειν.
[— eius Περιαλγής. 304. περιαλγής.]
[— ἐν Σκευαῖς. 308. περιπόδα.]
[— Φάωνι. 292. παρουσία.]
PLATO. (*Philosophus.*) [13. ἄδην.] 41. Ἐωράκει. 54. Ἠλύγη. 64. Θαυμαστότερον. 82. Ἵκταρ. 94. Κάκη. (V. inf. ἐν Νόμοις.) 96. Καλλωπίζεσθαι. 110. Κατεύχεσθαι. 150. Λαμπάδιον. (adde in *Ind.* Suid.) 164. Λίνον λίνῳ συνάπτεις. 174. Λυόμενος. 181. Μανά. (ἀραιά.) 197. Μητρίδα (pro πατρίδα.) 199. Μίσασθαι. (τὸ μιτώσασθαι.) 231. Οἰνεῖος. 280. Παραδήκην. (συμμαχίαν.) 299. Πέμπτα. 308. Περὶ πόδα. [Versus est Platonis comici.] 320. Πλοῦ. 339. Προσέπαισεν. 352. Πῦρ ἐπὶ πυρί. 355. Ῥά. (adde in *Ind.* Suid.) [356. ῥακετρίζειν.] 390. Σπάργον. (pro σπάνιον.) 392. Σποδοῦσιν. 396. Στεργέτω. 414. Σωμάτια. 424. Τεράζεις. (pro τερατεύῃ. Conf. Hes.) [ibid. τέραμνον.] 436. Τομή. (Suid. Τομόν.) 445. Τροπίδια. 448. Τυραννεύσασαν. [469. Φαῦλον, ἡμεῖς, et Φαῦλον τὸ ἁπλοῦν bis.] 479. Ὧδε.
Idem, addito nomine *Philosophi.* 16. Ἐρεσχελεῖν. 403. Συηνία.
Idem sub nomine ὁ Φιλόσοφος. 28. Εὐηθές. (adde in *Ind.* Suid.)
Plato.
— ἐν Ἀλκιβιάδῃ. 78. Ἰδέας. (Suid. simpliciter *Platonem* laudat.) 255. Ὀρτυγοκόπος (sine nomine *Platonis* in utroque loco apud Phot.)
— ἐν Γοργίᾳ. 171. Λυγιζόμενος. [qui locus est Πολιτ. γ'.] 437. Τὸ παρὸν εὐποιεῖν.
[Εὐθύδημος citari videtur 50. ἤδη.]
— ἐν Θεαιτήτῳ. 85. Ἱππίας. [immo ἱππέας.] 430. Τηνάλλως. 452. Τεικόν. [458. ὑπηνέμια.]
[— ἐν Κρατύλῳ. 457. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.]
— ἐν Λυσίᾳ. (an Λύσιδι?) 429. Τέφραν.
[— ἐν Λύσιδι. (cap. 41.) 320. πλημμελεῖν.]
— ἐν Νόμοις. 94. Κάκη. [lib. XII. v. not.] 106. Κατασκεδάζειν. [223. νῦν δὴ, sine Platonis nomine.]
— — Νόμων β'. 436. Τολμῆσαι. (adde in *Ind.* Suid.)
— — Νόμ. δ'. 251. Ὀργεῶνες.
[— — Νόμ. ε'. 14. ἀδιάφθορον. 454. ὑμνούντων.]
— — Νόμ. ζ'. 452. Τεικόν. (adde numerum in *Ind.* Suid.)
— — Νόμ. ή. [94. κάκη.] 223. Νῦν δή. (in *Ind.* Suid. adde numerum.) [257. ὀσταφίδα.]
— — Νόμ. θ'. (sine nomine Platonis.) 174. Λύσῃ. (adde num. in *Ind.* Suid.) 320. Πλημμελεῖν. 436. Τολμῆσαι. (adde num. in *Ind.* Suid.)
— — Νόμ. ια'. 121. Κίβδηλον. (sine Platonis nomine.) 164. Λιθῶντας.
[— — Νόμ. ιβ'. 29 εὐθύναι. bis.]
— Πολιτείᾳ (sine nomine.) 42. Ζάλῃ. (Corrig. sub ἐν ι'. *Ind.* Suidae, *Platonis* nomen exprimentis.) 232. Οἷ. περισπ. (Deest locus in *Ind.* Suid.)
— Πολιτείαις. 446. Τροφή.
[— — ἐν ά Πολιτείας. 454. ὑμνεῖν. 469. Φαῦλον, τὸ ἁπλοῦν.]
— — Πολιτείας β'. (sine nomine *Platonis.*) 59. Ἥρας δεσμούς. 107. Κατατείνας. 182. Μαρτύρωνται. (ita lege etiam in Suid.) 421. Τεγχθέντων.

— — ἐν γ΄ Πολιτ. (sine nomine.) 199 Μινυρίζω. (adde in *Ind.* Suidae.) 392 Σπουδάζω. 446. Τροφή. (Huc etiam pertinet 16. Ἐρίφ στέψαντες. ubi Phot Πολιτικῷ. Suid. Πολιτείας ί. sed γ΄ scribendum docuit Kuster.) [Huc pertinet etiam locus e Gorgia citatus 171. λυγιζόμενος.]
— — Πολιτείας δ΄. [B. ζ΄.] 429 Τευτάζειν. (ut videtur. nam post σπουδάζειν, ubi Suidas desinit, sequitur, sine *Platonis* nomine, Πολιτείας δέ. Lego δ΄.)
— — Πολιτείας έ. (sine nomine.) 303. Περιαγειρόμενοι. (Sed pro έ scrib. ί, i. e. X. Vid. Kust. ad Suid.)
[— — Πολιτείας ζ΄. vide δ΄.]
[— — Πολιτείας ή. 286 παραστησόμεθα.]
— — Πολιτείας ϑ΄. (sine nomine.) 49. Ἡγουμένου.
— — Πολιτ. ί. (sine nomine.) 131. Κρεώφυλος. (Vid. paullo ante in Πολιτ. έ et in γ΄.) [465. φαινόμενα.]
[— — Πολιτ. ύ. vitiato numero. 91. καθαίρωμεν.]
— Πολιτικῷ. 193. Μεταποιεῖσθαι.
— Συμποσίῳ. [omisso Platonis nomine 232. οἵ.] (addito nomine Πλάτων ὁ Φιλόσοφος. 238. Ὀκρίβας.)
— ἐν Τιμαίῳ. 108. Καταψήχεται (ἀντὶ τοῦ καταψύχεται.) Et sine nomine 42. in Ζάλη. 50. Ἥγεν. 156. Λέμμα. 177. Μαθηματικόν. (ἀντὶ τοῦ, Φιλομαθῆ. p. 1086. *init.*) 195. Μέτρον. 250. Ὄργανα χρόνου. 272. Παλιναίρεται. 417 Ταλαντουμένη. 428. Τευτάζειν.
— ἐν Φαίδρῳ. [142 Κυψεληδὸν, sine nomine Platonis.] 269. Παιδικά. 376 Σέφθησαν. (ἀντὶ σεβάσθησαν.) 393. Σταθερόν. [bis] 449. Τυφών.
— ἐν τῷ Φαίδωνι. [v. ἐν τῇ περὶ ψυχῆς.] 292. Παρουσία. λεγ. [Hic locus est Platonis comici.]
[— ἐν Χαρμίδῃ. 13. ἄδην.]
Et sine nomine [51 ἢ δ' ὅς, qui locus est de Rep. I. init.] 255. in Ὀρτυγοκόπος.
[— ἐν τῇ περὶ ψυχῆς. 14 ἀδιάφθορον. 47. ἦ. sine nomine Platonis. et 50 ἤδη. (Locus est p. 63. E.) 403. συγγραφικῶς. 419. τάρταρον. 440. τρέφεσθαι. (v. *Aristoteles.*) 469. φαῦλον, τὸ ἁπλοῦν.]
[POETAE. 41. Ζαγρεύς. 223. νύος. 250. ὀργεῶνας.]
[POETARUM non nominatorum versus: Comicorum: 147. λάγνης. 199 μισητή. 205 μύραινα. 212. ναύφαρκτον βλέπειν. 216 νεωκορήση. 260. οὐδεὶς δυσώνης. ibid. οὐδεὶς κομήτης. 261. οὐδὲν φρονεῖ. ibid. οὐδέ τ'. ibid. οὐκ ἂν δύναιο. 262. οὐκ ἂν φθανοίμην. 263 οὐ παντὸς ἀνδρός. 268. ὄψ' ἦλθες. 285. παράστασις, ἡ δίδομα. 325 πολὺ δ' ἀλώπηξ. 358 ῥᾷον ἄν τις 372. σαυτὴν ἐπαινεῖς. 378. Σικελὸς ὀμφακίζεται. 418. τὰ πρῶτ' ἀρίστους. (421. τεθολώμενος, f. Pherecratis.) 430 τὴν γλαῦκα. ibid. τὴν ἐμήν. ibid. τὴν χεῖρα. 450. τῶν γὰρ ὑστάτων. — Epicorum: 373 σειρὴν μέν. 434. τίς πατέρ'.]
POLEMO. 55. Ἠλύσιον. 208. Μωρότερος. Μωρύχου. 422. Τελμισεῖς.
POLYZELUS.
— Δημοτυνδαρέῳ. 450 Τῶν τριῶν κακῶν ἕν.
POSIDIPPUS. 142. Κύφωνες. (Ἱμάτια γυναικεῖα.) 339. Προσέκοψε. 439. Τρύχηλοι. (τῶν ϑαλασσίων πορφυρῶν.)
— Δημόταις. 213. Νεανισκεύεται.
— Συντρόφοις. 254. Ὅρμενα.
PRAXION.
— ἐν β΄. Μεγαρικῶν. 385. Σπίρον.
PROXENUS. 152. Λαρινοί.

R.

[RECENTIORES. 260. οὐδείς. 375. σέσωται.]
REGIS LEX. 285. Παράσιτοι. (Verba sunt: Παράσιτοι. οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρόμενοι. Κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως Νόμῳ. Conf. Hesych. et Petit. ad LL. Att. l. I. tit. 11 p. 86.)
RHETORES. 13. Ἀδελφίζειν. [124. Κίος.] 270. Παλαιόν. [278 παραγραφή.] 285. Παράστασις. [287. πάρεδρος.] 295. Πεδικά. [302. πέπλος.] 324. Πολιτεία. 331. Πρέσβυς etc. [460. ὑπὸ μάλης.]
[ROMANI. 221. νόμος. 293. πατάνια. 307. περίνησα. 322. ποδοκάκη. 340. προσκεφάλαιον. 378. σικάριοι.]

S.

SACAS *Tragicus.* 367. Σάκας.
[SAMII. 223. νύμφας.]
SAPPHO. 64 Θάψος. 158. Λευκάτης. [non citatur hic.] 362. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. [Lius mentio 470. Φάων.]
[SCAMMON ἐν β΄ τῶν εὑρημάτων. 474. Φοινίκια γράμματα.]
[SCRIPTOR non nominatus: 20. ἐσάλευε. 39. ἔχει αὐτόν. 45 ζητεῖν. 310 περίστασιν.]
[SCYLAX ἐν τῷ περίπλῳ. 459. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.]
SELEUCUS. 378. Σήσαμον.
— ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων. 251. Ὀργεῶνες.
[SELINUS, v. Silenus.]
SEMUS *Delius.*
— ἐν τρίτῃ. 330. Πράμνειος οἶνος. (corrig. *Ind.* Suid. ubi numerus omissus.)

[SEPTUAGINTA INTERPP. non nominati. 60. θελητή.]
[SICULI. 99. καρδιώττειν. 123. κίναδος. 147. Λάγεσις. 208. μωρότερος Μωρύχου. 219. Νήστης. νίδες.]
SILENUS. (Σέλινος in Apographo Wolfiano. Vid. Kust. ad Suid.
— ἐν δ' (Suid. δευτέρῳ) τῶν περὶ Συρακόσσας. 371. Σαρδόνιος. (Σαρδάνιος) γέλως.
SIMONIDES. 135. Κύβηβον. 303. Περικγειρόμενοι. 371. Σαρδόνιος γέλως. (sive Σαρδάνιος. Adde in *Ind.* Suid.)
[SISMUS. Σεισμὸς, corruptum nomen poetae, ἐν Νιόβῃ. 220. νοβακχίζειν.]
SOCRATES. 137. Κύνα. (τὸν ὦπα.) [356. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. 452. ὑεικόν.]
SOCRATES *Historicus.*
— ἐν ιβ'. 138. Κυνήϊος. (adde num. in *Ind.* Suid.)
SOLON. 79. Ἰδύους. (τοὺς μάρτυρας.) 122. Κιγχάνειν. (adde in *Ind.* Suid.) [323. ποινάν.] 363. Ῥοῦν. (τὸ ἥδυσμα.)
— πρώτῳ Ἄξονι. 380. Σῖτος. (Vid. ibi Kust. et sup. *Not.* nostram ad Suid. in ea voce.)
SOPHOCLES. 9. Ἄ. 11. Ἀγωγεύς. 12. Ἀδαγμός. [14. ἀδηφάγοι.] 20. Ἐσέφθην. 33. Εὐορνιθείαν. 45. Ζημίαν λαβεῖν. 92. Καθελών (adde in *Ind.* Suid.) 110. Κατεύχεσθαι. 112. Καυρός. 138. Κύνβη. 158. Λευγαλέα. 161. Ληκυθιστής. 166. Λίτρα. 175. Μάγαδις. 182. Μαρεύη. 183. Μάστακας. 188. Μελίνη. (adde in *Ind.* Suid.) 198. Μιαίνεσθαι. 200. Μυείαν. [sine nomine 218. νηδύς. v. not.] 228. Ξύννυα. 238. Ὀκριάζων. 240. Ὁλοσπάδες. 252. Ὀρθοκέρως. 253. Ὀρθόφρων. 262. Οὐκ ἐκφρῶσιν. 263. Οὐράνιον ἄχος. (τὸν κονιορτόν. Vid. Hesych. [ibid.] Οὐράν. 265. Ὄφελμα. 273. Παλιύσκιον. 275. Πανόν. [Ἑλένης γάμῳ.] 328. Πορσύνεται. 341. Προστατήριος. 344. Προυνουστέρως. 347. Πτέρυγες. (τὰ πηδάλια.) 354. Ῥακούς. 358. Ῥάχοι. [immo ῥάχοισιν. Ibid.] Ῥαψῳδός. (conf. Hesych.) 359. Ῥειτά. 361. Ῥήτωρ, συνήγ. [ibid.] Ῥικνός. 365. Ῥυτῆρες. 368. Σαλάβην. [ibid.] Σαλάμβη. 378. Σίκλος. 435. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβ. 442. Τρίπαια. [465. φαικῷ. 468. Φαρμακίδα.]
— Αἰθίοψι. 22. Ἐσφηκωμένον. 253. Ὀρθόπτερον.
[— Αἰχμαλώτισιν. 469. Φαῦλον.]
— Ἀνδρομέδᾳ. 232. Οἴητας.
— ἐν τοῖς Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς. (Sine nomine *Sophoclis.*) 269. Παιδικά. (adde in *Ind.* Suid.)
— Δόλοψιν. 32. Εὐναῖος.
[— Ἑλένης γάμῳ. 275. πανόν.]
— ἐν Ἠλέκτρᾳ. 184. Μασχαλίσματα. (adde in *Ind.* Suid.)
— Ἠριγόνῃ. 437. Τοπάζειν.
— Θησεῖ. 249. Ὄπιον νέφος. (Suid. Ὄμπ.) [v. p. 244. ὀμπνίου.]
— ἐν Ἰφιγενείᾳ. 300. Πενθερά.
— Ἰχνευταῖς. 361. Ῥικνοῦσθαι.
— Κηδαλίωνι. 247. Ὄνου σκιά. et 159. Λευκὴ σταθμή. (ubi Phot. et Suid. Καθ.)
— ἐν Κωμικοῖς. 303. Πέρδικος ἱερόν. (Athen. Καμ.)
— Ναυπλίῳ. 112. Κατουλάδα. (Vid. Kust. ad Suid.)
[*Niobe* fortassis 220. νοβακχίζειν.]
— Νίπτροις. 292. Παρουσία.
— Ὀδυσσεῖ. 176. Μάγνον.
— Ποιμέσιν. 225. Ξανῇ.
— ἐν Σατύροις β'. 19. Ἐρύηνοβοσκός. (Leg. Τυροῖ β'. ex Etym. M. Conf. Hesych. in Ἀρνοβοσκὸς, et Ill. Bentleji *Epist.* ad *Mill.* p. 38. Errat Pricaeus.)
— ἐν ἐπιτερώρῳ. (leg. ἐπὶ Ταινάρῳ.) Σατύροις. 262. Οὐκ ὤφιζεν. (rectius Οὐ κωφεῖ. Hesych.)
— Τρωΐλῳ. 367. Σακοδερμίτης. (leg. Σακοδερμιστής. Conf. Lex. MS. *Bibl. Coislin.* p. 475. ubi male Σακοδερμάτης.)
— ἐν Τυροῖ. 420. Ταυροφάγον. (V. sup. ἐν Σατυρ. β'.)
— Τροφόροις. 267. Ὄχος Ἀκεσσαῖος. (conf. Hesych. in Κοινός.) [v. p. 266. ὄχοις.]
SOPHRON. 99. Κάρκαρον. (δεσμωτήριον. unde *carcer*, et Belg. *kerker.*) 166. Λίτρα. 227. Ξυήλην. 230. Ὀγκίαν. 277. Παμφάλγα (pro πομφόλυγα.)
— Ἀνδρείοις. 354. Πωλάς. (Non semel laudatur ab Apollonio Dyscolo in *Grammat.* inedita, ubi et ejusdem Γυναικείων meminit.) *Idem* Μηνογράφος vocatur 359. in Ῥηγίνους. Sed leg. Μιμογράφος. Vid. Kust. ad Suid.
[SPARTIATAE. 407. συνέφηβος.]
SPEUSIPPUS.
— β' τῶν Ὁμοιοτήτων. (Suid. ιβ'.) 316. Πηνίον. ζῶον. etc.
STESICHORUS. 54. Ἠλίβατον. 92. Καθελών. 302. Πέποσχα. 440. Τρία Στησιχόρου. (adde in *Ind.* Suid. qui et Οὐδὲ τὰ τρία Στησ.)
[STESIMBROTUS. 449. τυφλότερος σπάλακος.]
STHENELUS, *Tragicus.* 378. Σθένελος.
STRATTIS. 156. Λελεπασμένον. (πεπτυμένον) 447. Τρῶγες.
— Μακεδόσι. 437. Τοπίον. (Suid. Τοτεῖον.)
— Ποταμοῖς. 164. Λίνον λίνῳ συνάπτεις.
[ΣΥΝΗΘΕΙΑ. 402. στρωτήρ.]
[SYRACUSANI. 122. Κιλλικύριοι.]

T.

[TARENTINI. 360. ῥῆτραι.]
TELECLES. 77. Ἴβυν. (Nisi legend. sit *Teleclides.*)

TELECLIDES. 175. Λυχνοκαυτοῦσα. 190. Μέμφειραν. (τὴν μέμψιν.) [v. ἐν Ἀμφικτυόσιν.] 415. Τὰ δ' οὐ παρὰ κεντ. 425. Τερποτράμις. (ἡ τῶν ἀφροδισίων τέρψις.) 428. Τευτάζειν.
— ἐν Ἀμφικτυόσιν. 108. Κατὰ χειρός. 365. Σαβαρίζιν. (τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.) 367. Σάθων. [In nostris apographis fabulae nomen in hoc et praecedente vocabulo omissum. 373. σεῖσαι.]
— Ἡσιόδῳ. 260. Οὐδαμῆ.
— Πρυτανέσι. 355. Ῥαγδαίους.
TERPANDER. 252. Ὄρθιον νόμον. (adde in *Ind.* Suid. ut fecit Fabric. *Bibl. Graec. Vol.* IX. p. 854.)
[TERPSION. 50. ἡδέα χελώνης κ. τ. λ.]
THEAETETUS. 452. Ὕδωρ δὲ πίνων.
— ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. 261. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.
THEBAICORUM *Scriptor Anonymus.* 91. Καδμεία νίκη. Et in pl. n. *Thebaicorum Scriptores.* 428. Τευμησία. (adde in *Ind.* Suid.)
THEODORUS. ὁ Πανάγης.
— ἐν τῷ ά περὶ τοῦ Κηρύκων γένους. 55. Ἡμεροκαλλές. (Citatur tantum ab Etym. in eadem voce. Conf. Voss. *de Hist. Gr.* l. III. p. 418. et Kust. ad Suid.)
[THEOGNIS. 141. Κύρνος.]
THEOLOGUS. (*Gregorius* nempe.) 305. Περιδέξιος.
THEOPHRASTUS. 21. Ἔσμα. 88. Ἰσοτελής. 140. Κύρβεις. 142. Κύτταρος. 164. Λίνον. (pro *narcisso.*) 185. Μεγαλοῖον. 209. Ναός. 221. Νορύη. 240. Ὁλοσχοίνων. 447. Τυμβογέροντες. [462. ὑποφόνια.] 476. Ψινάδες.
— Διαθήκαις. 251. Ὀργεῶνας.
— ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β'. 143. Κυψελιδῶν.
— ἐν τῷ περὶ Βασιλείας Κυπρίων. 431. Τιάρα.
— ἐν τῷ περὶ Λίθων. 435. Τιττύβαρι. (Phot. alibi Τιαγγαβάρι.)
— ἐν τοῖς περὶ Νόμων. 107. Κατὰ τὴν ἀγορών. 411. Συστομώτερον. (corr. *Ind.* Suid.)
— — ἐν τῷ ιγ' τῶν Νόμων. 259. Ὅτι οἱ ἁλόντες.
[— — ἐν ιέ Νόμων. 465. Φαρμακός.]
[— — ἐν τῷ περὶ ὁσμῶν. 185. Μεγαλοῖον.]
— ἐν ἑβδόμῳ περὶ Φυτῶν. 188. Μελίνη.
THEOPOMPUS. (*Comicus.*) 107. Καταπλήξ. (conf. Suid.) 108. Καταχύσματα. (Theopompus Ἡδυχάρει. Harpocr. Suid.) Et (ut videtur) 115. in Κένταυρον. [f. 146. λάμβδα. 169. λοπάδα.] 197. Μητρώων. (pro πατρώων.) 428. Τετύχηκεν. 437. Τὸ νῦν εἶναι. (παρέλκει τὸ εἶναι. NB. In his nudum *Theopompi* nomen prostat.)
— Παμφίλη. 358. Ῥαχίζειν.
— Τισαμένῳ. 240. Ὀλόλους. (δεισιδαίμονας.)
THEOPOMPUS *Historicus.* 122. Κιλικισμ γ Et sine *Historici* cognomine 146. in Λάβδα. 171. Λύκειον. 185. Μαύσωλος. 206. Μύρτης. (adde in *Ind.* Suid.) 242. Ὅμηρον. [immo ὁμηρεύτας.] 369. Σαμίων ὁ δῆμος. (adde in *Ind.* Suid.) 385. Σκιραφεῖον.
— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τοῦ Ἡροδότου. 392. Σπουδάζω. (bis.)
— Φιλιππικῶν ά. 168. Λόγον ἔχειν.
— ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον. 47. Ζωπύρου τάλαντα.
— ἐν λά. 431. Τί ἐστιν etc. (Adde num. in *Ind.* Suid. ubi praeterea referas v. Βάκις, et Κάθαρσις γυν. ad Φιλιππ. ϑ'. et v. Δούλων πόλις, et Πονηρόπολις, ad Φιλιππ. ιγ'.)
[THESSALI. 99. Κάριος Ζεύς.]
[THRACES. 43. ζείλα. 120. κημός. 382. σκάρκη.]
THUCYDIDES. 24. Ἐτέλεσε. 28. Εὐηθές. (Suid. addit ἐν γ'.) 31. Εὔλαχα. 32. Εὐνάς. 34. Εὐπραξίαν. Εὐώνυμον. 37. Ἐφθάραται. 38. Ἔφολκα. 40. Ἑωθός. 42. Ἑώρων. 47. Ἧα. 79. Ἰδιώτας. 81. Ἱερῶσθαι. 92. Καθαιρήσετε. [ib.] Καθέδρα. 109. Κατεργάζεσθαι. 116. Κέρας. 124. Κληῖσαι. (sive potius κληίδα.) 134. Κρωβύλος. κ. Κρωβύλος. πλ. 144. Κωλύμη. (adde in *Ind.* Suid.) 151. Λαμπρῶς. 157. Λεπτὰ πλοῖα. [170. λόχοι.] 179. Μαλθακός. 180. Μάλιστα. 190. Μεμφθῆ. 193. Μεταποιεῖσθαι. [ibid.] Μεταπύργιον. [ibid.] Μεταχειρίζειν. 194. Μετρίως. 196. Μὴ νόμισον. (Suid. pro Θουκυδ. male Θεαγενιδης. Conf. Kust.) 200. Μνῆμα. 215. Νέμεσθαι. [ibid.] Νεοκαταστάτοις. 226. Ξενίσεις. (ξενοδοκίας.) 227. Ξύμβη. [ibid.] Ξύν. 229. Ξυναλλαγῆναι. 241. Ὁμαλές. 245. Ὁμωχέτας. (Suid. — χαίτας.) 249. Ὀπικίαν. 263. Οὐ ῥαδίως. 274. Πάνακτος. 276. Παυστρατιᾷ. 277. Παραβεβάσθαι. 280. Παραιρημάτων (τῶν ἱματίων.) 291. Παρακωχή. 282. Παράλογον. [bis.] 286. Παραυτίκα. 289. Παρέλυσαν. 293. Πασσυδεί. (VIII. 1. V. ibi Cl. Wasse.) 297. Πειρᾷν. 299. Πελιδνόν. [ibid.] Πελιτνόν. [ibid.] Πέμπειν. 307. Περινέως. [ibid.] Περιοίσειν. (Suid. addit ζ'. Phot. δή.) 308. Περιορᾶσθαι. [ter.] ibid. Περιοργής. [ἐν δ'.] 313. Περιωπή. 316. Πιθανούς. (adde in *Ind.* Suid.) Πιθανώτατος. [Haec glossa in B. D. non invenitur, neque apud Suidam aut explicatio addita, aut indicatus auctor.] 317. Πιτάνη. 326. Πολυτελές. 332. Προβάλλεσθαι. 336. Προκαλεῖσθαι. [ibid.] Προκεχωρηκότος. 341. Πρόσοδος. 358. Ῥαχίαν. 365. Σᾶ. (adde in *Ind.* Suid.) 375. Σέσωται. 381. Σίτου ἐκβολή. 387. Σκῦλα. (sive potius Σκυλεύματα.) 414. Σῶ. 393. Στάδια καὶ Σταδίους. 402. Στύραξ. 407. Συγγραφεῖς. 403. Συγκομιδή. [v. infra ἐν γ'] 411. Σφαγάς. 414. Σῶ.

419. Ταῤῥοῖ. 440. Τριακοντούτης. [454. ὑπαγωγάς. ibid. ὑπάγειν. 474. Φοβερός.]
— ἐν ἀ ἱστοριῶν. 144. Κώμην. (Corrig. *Ind.* Suid.) 160. Αηστικόν. 277. Παραβάλλεσθαι. 292. Παρουσία. 324. Πολεμησείειν. 339. Προσέκειτο. (Sic et Suid. Malim προσείχετο. nam sequitur post Προσείσας.) 344. Προὔχοντο. 347. Πρωτόνεως. 427. Τεττιγοφόροι. 439. Τραυματισθῆναι. (Hanc vocem adde in *Ind.* Suid. quem corriges in septem praecedd. addendo numerum libr.)
— ἐν β'. 127. Κλυδώνιον. 344. Πρωτριτάτη. (corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν γ'. 340. Πρόσισχε. (corrig. *Ind.* Suid. conf. sup. v. Εὐηθές.) [403. συγκομιδή.]
— ἐν δ'. 145. Κωπῆρες. 289. Παρεξειρεσία. [308. περιεργής. vid. supra περιουργής.] 327. Πομπήν. 380. Σῖτος. (in his quatuor corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν ε'. 12. Ἀγών. [immo ἀγῶνα.] 155. Λιμῷ. 164. Μηλίῳ. 263. Οὕπως (in his 2 corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν ζ'. 44. Ζεῦγμα. 211. Ναυλοχεῖν. [307. περιοίσειν. v. supra.] 393. Σταδία. (Conf. sup. v. Περιοίσειν.) [460. ὑποκρίνεσθαι.]
— ἐν τῇ ή. [116. κέρας bis.] 407. Συγγραφεῖς. (*Ind.* Suid. ut et in v. Ἐπανεῖπον et Λαισποδιάσθαι.) [456. Ὑπέρβολος.]
THUGENIDES. (*Tragicus* deperditus. Suid. *Thugenes.*)
— ἐν Δικασταῖς. 440. Τριαχθῆναι.
TIMACHIDAS. 380. Σῖτος. (Omissus in *Ind.* Suid. Pro eodem *Timarchus Rhodius* comparet apud Suid. in Ἀργάς. ubi vide Kust.)
TIMAEUS. 370. Σαρδόνιος γέλως.
— ἐν ε'. 96. Καλλικύριοι. (Corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν τῷ θ'. 129. Κεινὰ τὰ φίλων. (Et hic adde numerum in *Indic.* Suid.)
TIMOSTRATUS. 41. Ζάγρα. (λοιδορίας εἶδος.)
TRAGICI. 124. Κληΐσαι, sive Κληΐδα. 163. Λιβρόν. 176. Μάγους. [177. μαίμακον. 257. ὄσσος. 340. προσίσχε.] 376. Σίφθησαν. etc. [391. σπεῖρα. 417. ταλαπείριον. 439. τραγές.]
TYRTAEUS. (ὁ τῶν Ἐλεγείων ποιητής.) 448. Τυρταῖος.

V.

[VETERES. 57. ἦν. 151. λαμπρῶς. 156. λεκάνη. 186. μεθῆκεν. 204. μουσικήν. 211. ναυκραρία. ναύκραροι. 227. ξύν. 235. Θεῖον. 238. ὀκνεῖν. 254. ὅρμενα. 258. ὀσχοφορεῖν. 260. οὐδείς. οὐδένες. 294. πατρῴων. 316. πιθάκνη. 375. σέσωται. 383. σκέπαρνον. 390. σοφιστής. 420. ταχύ. 443. τρίτον ἡμιδραχμον. 448. τυραννεύσασαν. 465. φαινόληs.]

X.

[XENAGORAS. 117. Κέρκωπες.]
XENARCHUS. 359. Ῥηγίνους.
XENOPHON. 11. Ἀγώγιον. Ἀγωνία. 30. Εὐθυωρόν. 44. Ζειρά. 53. Ἤλεγχον. 72. Θιάσες. 99. Καρδιώττειν. 160. Λεωργόν. [188. μελίνη.] 197. Μηχανικόν. 213. Νεᾶν — καὶ Νεατόν. 264. Οὐροδόκην. 299. Πέμπτα. (sive potius Πέμπελα.) 322. Ποδοστράβη. 355 et 356. Ῥαδιουργός. (bis) 378. Σικυάν. 452. Τεικόν. [456. ὑπερδέξιον. 460. ὑποκορίζομενοι. 462. ὑποτεμνόμενος. 474. Φλιοῦντα.]
— ἐν τῇ Ἀναβάσει. 100. Καρπαία. 188. Μελίνη. Δημ. 226. Ξυήλην (ubi additur Κύρου.)
— — ἐν δ' τῆς Ἀναβάσεως. 227. Ξυήλην. (p. 338. B.)
— — ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως. 106. Κατασκεδάζειν. (adde num. libr. in *Ind.* Suid. Locus Xenoph. est l. VII. p. 406. B. adeoque male ἐν δευτέρῳ legitur in Photio.)
— ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. 28. Εὐημερίαν.
— ἐν Κύρου παιδείᾳ. 42. Ἕως. (pro Ἠώς.) 316. Πιθανούς.
— — ἐν β'. (Κύρ. παιδ. p. 59. in fin.) 479. Ὤγμενον. (leg. Ὤγμενον, et corrig. *Ind.* Suid.)
— ἐν τῇ Λακώνων Πολιτείᾳ. 210. Μορῶν.
— Συμποσίῳ. 392. Σπουδάζω.
XYNAGORAS. 117. Κέρκωπες. [v. Xenagoras.]

Z.

ZENODOTUS. 199. Μίνθα.